

عمل صالح

الموسوم به

شاه جهان نامه

تصنيف

محمد صالح كنبو لاهوري

به تصحيح و تنقيح

غلام يزداني

ناظم محكمه آثار قديمه در رياست حيدر آباد دکن

و ماهر کتبات السنه عربيه و فارسيه در سکار هند

جلد اول

بাহتمام ايشياتک سوسائيتي بنگال

در مطبع پبليست ميشن طبع شد

[Handwritten signature]

1/2
10/10/99
E11/10
1/8
1/10
10/10

W. Sen

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE1530

CHECKED 2002

عمل صالح

جلد اول

فهرست مضامین

دبیچہ مصحح

صفحہ	عنوان
۱	تمہید
۲	احوال مصنف
۹	تاریخ نگارش کتاب
۱۰	ماخذ
۱۳	طرز انشاء
۱۵	نسخہ قلمی کتاب
۱۸	علامات و مخففات

متن اصل نسخہ

۱	تمہید
۶	ولادت شاہجہان بادشاہ غازی و موسوم شدن به سلطان خرم
۱۰	سلسلہ نسب

(ب)

صفحه	عنوان
۱۱	احوال نور الدین محمد جهانگیر بادشاه
۱۴	ذکر جلال الدین محمد اکبر بادشاه غازی
۱۶	احوال نصیر الدین محمد همایون بادشاه
۱۸	بیان ظهیر الدین محمد بابر بادشاه غازی
۲۵	ذکر شاهزاده عمر شیخ میرزا
۲۵	بیان سلطان ابو سعید میرزا
۲۶	احوال شاهزاده سلطان محمد میرزا
۲۷	ذکر شاهزاده میرزا میران شاه
۲۷	احوال امیر تیمور گورگان
۳۰	بیان تعلیم شاهزاده خرم
۳۳	ارتحال اکبر بادشاه و ذکر سوانح که در عرض آن ایام رو داد
۳۷	رو گردان شدن خسرو از اطاعت جهانگیر بادشاه
	بیان عنایات جهانگیر بادشاه در حق سلطان خرم و خواستگاری
۴۲	نواب ممتاز زمانی بذت یمین الدوله آصف خان
	ذکر خواستگاری صبیحه مظفر حسین میرزا بجهت شاه بلند اقبال
۴۶	خرم
	فہضت جهانگیر بادشاه بہ صیدگاہ باری و شمشیر انداختن
۵۰	بادشاہزادہ خرم بر شیر
۵۴	زفاف شاہ بلند اقبال بہ نواب ممتاز زمانی
۵۸	فہضت جهانگیر بادشاہ با شاہ بلند اقبال بصوب اجمیر
	فہضت سلطان خرم بہ تسخیر ولایت رانا امر سنگھ و روزی
۶۷	شدن فتح

(ج)

صفحه	عنوان
	آغاز سال نهم از سنن جلوس جهانگیری و آذین یافتن انجمن
۷۹	نوروزی سلطان خرم در ولایت رانا
۸۰	ولادت جهان آرا بیگم المخاطب به بیگم صاحب
۸۱	تنگ شدن عرصه پیکار بر رانا بمساعی بادشاهزاده خرم
	عفو طلبیدن رانا بوسیله شاه بلند اقبال و ذکر بعضی از مناسبات
۸۴	این مطلب
	معاودت شاه بلند اقبال از مهم رانا و دریافت ملازمت جهانگیر
۹۰	بادشاه در اجمیر
۹۲	ولادت بادشاهزاده محمد دارا شکوه
۹۴	ذکر پیدایش شاهزاده محمد شاه شجاع
۹۸	توجه شاه بلند اقبال به تسخیر دکن و یافتن خطاب شاهي
	جشن نوروزی سال دوازدهم جلوس جهانگیری و انتظام یافتن صبیح
	شاهنواز خان به سلک ازدواج شاه بلند اقبال و اطاعت نمودن
۱۰۳	و پیشکش فرستادن دنیا داران دکن
	معاودت شاه بلند اقبال بعد از فتح دکن و یافتن خطاب
	شاهجهانی و نصب کرسی طلا بجنب سرپر شاهنشاهی برای
۱۰۸	جلوس آن بلند اقبال
	توجه موکب جهانگیری بصوب گجرات با شاه بلند اقبال شاهجهان
۱۱۳	بعد از فتح دکن
۱۱۸	فتح قلعه کانگرة بتدبیر شاه بلند اقبال
۱۲۴	ولادت سلطان اورنگ زیب

	وصول موكب سعادت بدار السلطنت فتحپور و انعقاد انجمن
۱۲۶	وزن مبارك شمسي از سال بيست و هشتم شاه بلند اقبال
۱۲۷	ارتحال والده مانجده شاه بلند اقبال
	توجه جهانگير بادشاه با شاه بلند اقبال بسير كشمير و ولادت شاهزاده
۱۲۹	اميد بخش
۱۳۳	رفتن شاه بلند اقبال بار دوم بآهنگ تسخير دكن
	وصول موكب شاه بلند اقبال بكنار رودبار چنبل و آرايش پذيرفتن
	جشن وزن مبارك سال قمرى سيمين و يافتن توفيق توبه از
۱۳۷	شراب مسكرات
	وسيله انگيختن عنبر در طلب عفو و پذيرفتن پيشکش كلي
۱۵۵	و تسليم محال متعلقه بادشاهي
۱۶۰	ولادت ثريا بانو بيگم
	رسيدن شاه بلند اقبال بعد از انصرام مهيم دكن به مندو و فرستادن
۱۶۵	عرضداشت به جهانگير بادشاه در باب تسخير قندهار
	روانه شدن شاه بلند اقبال از برهانپور باراده ملازمت جهانگير
	بادشاه و شورش مزاج حضرت خلافت مرتبت ازين وجه
۱۶۹	و منجر شدن آخر كار بمكاريه
۱۸۶	ولادت شاهزاده محمد مراد بخش در قلعه رهناس
۱۹۶	پناه آوردن مهابت خان بدرگاه گيتي پناه
۲۰۲	ارتحال جهانگير بادشاه
	مقابله سلطان شهرپار به بادشاهزاده داور بخش مشهور به بولاقي
۲۰۹	و غلبه داور بخش

صفحه	عنوان
	رسیدن بفراسی در مقام جنیر و رسانیدن خبر رحلت حضرت
۲۱۳	جنت مکانی
	ورود مویکب شاهجهانی بسرحد ملک رانا و سرافرازی یافتن او از
۲۱۹	آستانبوس درگاه والا
۲۲۱	ورود شاه بلند اقبال بظاهر دارالخلافه اکبر آباد و نزول در باغ دهره ...
	انعقاد انجمن جلوس حضرت شاهجهان بادشاه غازی در دارالخلافه
۲۲۳	اکبر آباد
۲۳۲	حلیه مبارک
۲۴۱	بیان مصارف اوقات
۲۵۳	بناء تاریخ شاهجهانی
۲۵۷	ذکر احکام و فرامین که بعد از جلوس نفاذ یافت
	فهرست اسامی آن سعادتمندان که در رکاب ظفر انتساب از مبادی
۲۶۳	ایام قمری تا هنگام جلوس حاضر بودند
	تفصیل برخی از عنایات که در عنفوان جلوس نسبت بامرای
۲۶۵	حضور بظهور آمده
	بیان عزل و نصب بعضی از امرای عظام که هنگام جلوس به
۲۷۰	نگاهبانی صوبجات اشتغال داشتند
	استعداد یافتن شاهزادهای جوان بخت به ملازمت اشرف و کامرانی
۲۷۵	پذیرفتن آصف خان در رکاب سعادت شاهزادگان
۲۸۲	جشن نوروز سال اول جلوس مبارک
	در آمد شهر رمضان المبارک سال اول جلوس و وضع خیرات بتازگی
۲۸۸	درین ماه

صفحه	عنوان
۲۸۹	افتتاح شاهزاده لطف الله
	ترکتاز نذر محمد خان والي بلخ بحوالي کابل و معاودت نمودن به کمال نومیدي و ذکر احوال او و برادرش امام قلي خان
۲۹۲	والي توران
۳۱۰	اساس نهادن ايوان چهل ستون در صحن خاص و عام افتتاح مراسلت بدین درگاه از طرف ساير ملوک خصوص امام قلي خان
۳۱۳	نقل نامه به امام قلي خان والي توران
۳۱۵	توجه شهنشاه کشور کشا بصوب صیدگاه باري و تعيين پذیرفتن امرای نامدار بر ججهار بنديله
۳۱۸	ذکر نزول اجلال به قصبه گواليار و تفرج قلعه نمودن و آزاد ساختن زندانیان و فیصل یافتن مهم ججهار سنگيه
۳۲۳	آغاز دویمین سال جلوس حضرت ظل سبحاني
۳۳۰	رسیدن بحري بیگ برسم رسالت از جانب شاه عباس
۳۳۳	شرح احوال خان جهان لودي و رو تافتن او از قبله اقبال
۳۴۴	نقل نامه حضرت سلیمان مقامي به شاه صفي دارای ایران
۳۵۷	بیان مکتو آثار و رسوم بدعت که درمیان طوایف افغانان سرحد کابل شیوع یافته بود
۳۶۳	نهضت آنحضرت به نفس نفیس برای گوشمال نظام الملک و خانجهان بصوب دکن
۳۶۵	آغاز سال سوم از جلوس
۳۷۰	

	اشتعال یافتن ذائقه شورش افغانه تیرا و بنگش به شرارت کمال الدین
۳۷۷ ...	رویهله و انطفاء آن به سعی دولتخواهان آن صوبه ...
	تفریض سردار پی کل بدستور اعظم آصف خان و روانه شدن او به
۳۸۳ ...	بالا گهات در مرتبه اول ...
۳۹۸ ...	نومید شدن خانجهان و دریا خان و رفتن بسوی مالوه ...
۴۰۱ ...	کشته شدن دریا خان بدست اولیای دولت ...
۴۰۹ ...	فتح قلعه دهارور ...
۴۱۷ ...	بیان شدت قحط و غلا و طاعون و وبا ...
۴۲۶ ...	آغاز چارمین سال از جلوس مبارک ...
۴۲۹ ...	ذکر فتوحات که بحسن سعی قلیچ خان در اله آباد روی نمود ...
۴۳۶ ...	بیان کشایش قلعه فندهار دکن ...
۴۴۵ ...	رحلت نواب قدسی القاب ممتاز الزمانی به ریاض رضوان ...
۴۵۹ ...	ارسال آصف خان به بالا گهات بار دوم ...
۴۶۴ ...	خصوصیات احوال موکب اقبال که ببالا گهات ارسال یافت ...
۴۷۵ ...	آغاز سال پنجم از جلوس میمنت مانوس ...
۴۸۲ ...	معاودت موکب سعادت قرین فتح و نصرت از دکن بصوب اکبر آباد ...
۴۹۳ ...	بیان فتح هوگلی بندر بحسن سعی بهادر کنهو مدار علیه قاسم خان ...
۵۰۵ ...	کشایش پذیرفتن قلعه کالنه ...
	خواستگاری صبیحه سلطان پرویز برای بادشاهزاده دارا شکوه و ارسال
۵۱۰ ...	رسم معهوده سلجق ...
	انتظام یافتن کریمه بادشاهزاده پرویز در سلک ازدواج سلطان
۵۲۲ ...	دارا شکوه ...

(ح)

صفحه

عنوان

- ارسال نامه و رسول از درگاه گیتی پناه نزد نذر محمد خان والی
 بلخ در جواب معذرت نامه که مصحوب وقاص حاجی
 ۵۳۵ ایلچی خود فرستاده ...
 انعقاد انجمن عقد ازدواج میان شاهزاده محمد شجاع و کرمه
 ۵۳۶ سلسله صغیه صفویه ...
 احوال پایان این سال خصوص رفع بدعتی چند که در کشمیر وقوع
 ۵۴۳ پذیرفته بود ...
 آغاز سال ششم از جلوس مبارک
 ۵۴۶
 مرسول شدن خواجه قاسم مخاطب به صفدر خان بجانب ایران ...
 ۵۵۰ حمله آوردن زنده پیل بر بادشاهزاده اورنگ زیب و ثبات قدم ورزیدن
 بادشاهزاده و برچه زدن در پیشانی آن پرخاش گر ...
 ۵۵۴ بیان چگونگی فتح حصار دولت آباد به حسن سعی مهابت خان
 و دیگر اولیای دولت ...
 ۵۶۴
 ۶۱۶ ترجمه بادشاهزاده شاه شجاع بسمت جنوبی بآهنگ تسخیر بلاد دکن
 ۶۲۲ انتصاب پذیرفتن رایات موکب منصور بصوب پنجاب ...

بسم الله الرحمن الرحيم

دبیاجہ مصحح

تمہید

در زمانیکہ بمحکمہ آثار قدیمہ سرکار ہند موظف تحقیق السنہ عربیہ و فارسیہ ہوں - روزی اشارہ عالی جناب فضیلت مآب جان ہیوبرٹ مارشل صاحب سی - آئی - اے دیرکتور جنرل محکمہ موصوفہ بدین معنی رفت - کہ اگر کتاب عمل صالح کہ کاملترین تاریخ عہد حضرت شاہجہان بادشاہ غازی از تصنیف محمد صالح مذکور است بتصحیح و تصحیحی این بندہ زیور انطباع پذیرد خیلی زیبا ہوں - (زیراکہ باوجود متعدد ہوں کتب تاریخ زمان حضرت شاہجہان بادشاہ کتابیکہ ہر جملہ احوال عہدش از ولادت تا وفات محتوی و جامع باشد جزین نامہ فامی نیست - و شہرت و قبولیتی کہ این کتاب را بوجہ صدق بیان و درستگی اتیان حاصل شدہ احتیاج شرح ندارد - چنانچہ در اکثر تواریخ معتبرہ متأخرین حوالہ باین کتاب رفتہ است - چون امر آن عالی جناب خالی از حکمت نبود کمر ہمت بر اتمام این کار بستم - و از ایشیاٹک سوسائٹی بنگالہ استفادہ نمودم کہ اگر ایشان بسلسلہ ببلیوٹھیکا انڈیکا متکفل اشاعت این نسخہ بدیعہ می توانند شد - آن جماعہ افاضل کہ در احیاء و ترویج علوم و فنون آسیا ہمیشہ سرگرم کاراند - تحریک من بندہ را برغبتی تمام قبول نمودہ فرمودند و متن را بترجمہ مختصر در زبان انگلیسیہ کہ از تبلیغ و ترصیع کلام

فارسی مؤنثی و منفی و به مقاصد و مطالب محلی و مطری باشد صورت
انتظام دهم - الحمد لله که امروز جلد اول از آن کتاب مستطاب هدیه ناظرین
شود - آهی حسن سعی قبول کند *

احوال مصنف

احوال مصنف از هیچ کتاب آن عهد بدریافت نمی رسد - و در فائده
عمل صالح نیز چیزی که "کمترین داعیان دولت ابد پیوند بوده" چیزی
درین باب مسطور نیست - لیکن از احوال شیخ عنایت الله مصنف
بهار دانش و از ذکر مولانا ابوالبرکات المتخلص بمنیر که در خاتمه کتاب درج
است انمولجی بدست می آید - چنانچه معلوم می شود - که مولد
و منشأش خاک پاک خطه لاهور است - و در عهد طفولیت بزر تربیت
شیخ عنایت الله ماده - و کسب علوم هم از آن ممدوح نموده - میگویند
که ملا منیر را بمصنف کمال شغف بود - و مدتی بیک جا بسر بردند *

در تاریخ هند ایلیت صاحب پروفیسر داس مصنف را با
میر محمد صالح خوشنویس^(۱) پسر میر عبد الله مشکین قلم که بفارسی
کشفی تخصص می درد خلط ملط کرده است چنانچه میگوید *

"درین امر هیچ شک نیست که محمد صالح همان کس است
که خود را باین نام در کتاب خود بزمرد خوشنویسان نوشته" (۲)

(۱) برای مزید حالات خوشنویس مذکور ببینید صفحات ۱۴ و ۵۰ و ۵۵
۶۷۹ - بان شاهنامه عبد الحمید لاهوری جلد دوم - طبع ببلوچیکا انڈیکا *
(۲) ملاحظه کنید تاریخ هند ایلیت صاحب - جلد هفتم - صفحه ۱۲۳ *

حالانکه وفات خوشنویس مذکور در عمل صالح بذکر وقایع سال بیست و چهارم جلوس والا مطابق سنه هزار و شصت هجری مندرج است -
 پروفیسر موصوف را این خیال غالب ازین قول کرنیل ایس پیدا شده که
 در باب بادشاهنامهء عبدالحمید لاهوری در جرنل روائل ایشیائک سوسائیتی
 (جلد سوم سلسلهء جدیدہ) رقم یافته *

” نسخهء جلد دوم بادشاهنامه که برای طبع ببلیوتھیکا انڈیکا مستعمل
 شده بهترین نسخهء قلمی است که بنظر آمده - از قام محمد صالح کنجو (۱)
 مصنف عمل صالح نگارش پذیرفته - و بر حاشیهء دستخط شاهجهان
 بادشاه دارد “ *

(۱) در باب اصلیت این قوم حکایات عجیبہ و روایات غریبہ بر السنہ مردم
 جاری است - چنانچه درمیان اهل اسلام مشهور است - کہ اگر شخصی سید القسب
 بونی کناس متأهل شود - اولاد کنبو (کم بو) باشد - گویا بوی کناسی از آمیزش
 سادات کم شده - یا خوشبوی سادات از اعتزاج کناسی کم گردیده - جماعتی دیگر
 می گوید - کہ چون در ابتدا تعداد ایشان قلیل بود - نظر بر آن ایشانرا کم بو گفتند -
 باین معنی کہ بوی شان درمیان خلق نادر است - لیکن این همه اقوال لغو و پوچ
 است و رزاقی ندارد - مولانا شیخ زین العابدین - د مادری شیخ عبدالحق
 محدث دهلوی کہ باز جہ مادری راقم الحروف می باشد در کتاب خود مصباح المارفين
 می نویسد - کہ در لفظ کنبو واو نسبت است مدسوب به کذب چون واو هندو - و کذب
 شهریست نزد عربین - باشندگان آن شهر اعم ازیکه مسلمان باشند یا بت پرست بآن
 لقب ملقب شدند *

در بعض کتب تاریخ نوشته شده کہ کنباء بالضم نام دریای است در شمال سمرقند -
 و آبادیها کہ بر کنار آن دریا واقع شده بهمین اسم موسوم شد - چنانکہ جہام نام
 دریای است و هم نام شهری کہ بر لب آن دریا واقع است - در زمانی سادات و شیوخ از
 عرب و بغداد آنجا سکونت اختیار نمودند - و بعد مرور قرون و دہور چون بہبودستان
 رونہادند - این لقب را همراه خود شان آوردند - علاوہ ازین اقوال از قریبند
 این شعر نیز

[بقیه حاشیه صفحه ۳]

* بیت *

اگر قحط الرجال افتد ازین سه انس کم گیری

یکی افغان دوم کذب و سوم بد ذات کشمیری

که در باب سوء خلق این قوم در میان مردم مشهور است این امر واضح میگردد که کذب مثل کشمیری و افغان لقب مقامی است نه که ذاتی و صفاتی - و از تحقیق جدا دل مردم شماری که در ذیل درج است معلوم می شود - که اصل این قوم اغلب از سرزمینی است که در مضافات پنجاب واقع است - زیرا که اکثر افراد این قوم به پنجاب سکونت دارند - و آنکه در صوبجات متحده آباد اند - در آن اضلاع هستند که به پنجاب ملحق است - درین صورت قول مولانا شیخ زین العابدین قرین صواب معلوم می شود - که کذب مثل هندو اسم نسبت است مذسوب به کذب *

بکذا لطیفه ای که در دهرم شاستر خود (باب دهم - اشلوک ۴۳ و ۴۴) ذکر بعضی فرقهای کهنوی میکند - و فرقه که بسلسله ترتیب چهارم ثبت افتاده کمبوج است - و عجب نیست که این طایفه اسلاف و اجداد کنبوی زمان حال باشند - ازین وجه که آن نوع قوم کنبو که به مذهب هندو تعلق دارد بالکایه کهنوی است - در باب اسقاط حرف جیم می توانیم گفت که بسبب کذب استعمال واقع شده - مستشرقین زمان حال از سیاق عبارات کتب قدیمه سکریت سدد گرفته وطن مالوف طایفه کمبوج را در کوه هندوکش قرار داده اند - که وادی گلگت را از بلخ جدا می سازد و تا ثبت می رسد - چنانچه گونرسون در جنرل راول ایشیاتک سوسائیتی (بابته جرنلای سغه ۱۹۱۲ع صفحه ۸۰۱) این طایفه را یکی از اقوام شمال غرب هند بیان می کند - و گوید که لغت شان به سنسکرت و ایرانی آمیزش داشت - موسیو فاوچر بنا بر روایات ملک نیپال ثبت را کمبوج دیس می پذیرد - و رایش بسیار تفاوت ندارد - اما وراهمپورا در برهت سمهتا (باب چهاردهم - آیت ۱۷) کمبوج دیس را در ممالک جنوب مغرب شمار می کند - غالباً بذای قولش این است - که کمبوج در دهرم شاستر منو و هری و نشا و مذذاة اشوکا (شماره ۱۳ - ۲۵۹ سال قبل از مسیح) به قومی دیگر که جوانا نام دارد مسطور شده - و چون موخرالذکر باشندگان غرب و جنوب غرب بودند - وراهمپورا طایفه کمبوج را نیز متوطن ممالک جنوب مغرب شمرد *

من بنده برای تحقیق نسخه مذکوره را خود بامعان نظر در کتابخانه ایشیاتک سوسائیتی بدگاه ملاحظه نمودم - و یافتم که در آخر کتاب نام کاتب فقط " محمد صالح الکاتب " درج است - اکنون بفهم نمی آید که کرنیل لیس بر چه بنا محمد صالح الکاتب را محمد صالح کذبو قرار داده است - از مطالعه کتب تاریخ آن عهد چنین معلوم می شود - که محمد صالح الکاتب یا میر محمد صالح خوشنویس پسر میر عبد الله مشکین رقم است - زیرا که در سده هزار و پنجاه و شش هجری خدمت داروغگی کتابخانه معلی از تعمیر رشیدای خوشنویس بار مقروض شده بود -

[بقیه حاشیه صفحه ۳]

تفصیل جداول مردم شماری

(کذبو) کل تعداد = ۱۸۳۵۷۳

تقسیم بلحاظ مذهب

هندو = ۶۳۱۲۸

سک = ۴۳۸۸۹

مسلمان = ۷۶۸۵۶

۱۸۳۵۷۳

تقسیم بلحاظ صوبجات

پنجاب = ۱۷۴۰۹۸

بلوچستان = ۳۶

کشمیر = ۲

صوبجات متحده = ۹۱۴۳۲

جزائر اندمان = ۵

۱۸۳۵۷۳

[ملاحظه کنید مردم شماری هند سده ۱۹۰۱ میلادی - حصه دوم (جداول)

مؤلفه ایچ - ایچ - رزلی - ای - اے - گیت]

و ممکن که باین حیثیت نقل کتب هم برای کتابخانه شاهي مي کرد -
یا میر محمد صالح^(۱) برادر روشن قلم است - که پس از وفات برادر
موصوفش بجای او بخدمت فرمان نویسی سرافراز گشت - و این نسخه
را حسب ایامی حضرت صاحبقران ثانی نوشته باشد *

مورخین زمانه حال شیخ عنایت الله را علی حسب اختلاف
الروایات هم زلف و برادر حقیقی مصنف می خوانند - لیکن از مطالعه
عمل صالح معلوم می شود که قول آن جماعت که شیخ موصوف را برادر
حقیقی محمد صالح می گوید درست نیست - زیرا که مصنف اسمش
را در هر جا بلقب آل محمد زینت می دهد - که فقط سادات را نوشتن
جایز است - و عنایت الله را بهر مقام شیخ عنایت الله نوشته است -
مورخین را این غلط فهمی غالب از لفظ برادر کلان واقع شده که مصنف
بآن شیخ موصوف را در هر جا خطاب می کند - لیکن در مکاتیب فارسی
خطاب برادر عام است - و اطلاقش بر برادر حقیقی و عمزاده و هم زلف
یکسان می باشد *

(۱) میر محمد صالح فرمان نویس و میر محمد صالح خوشنویس داروغه
کتابخانه معلی هر دو جداگانه کسی بودند - و مذهب ایشان در عمل صالح جداگانه
درج است - چنانچه میر محمد صالح فرمان نویس بمذهب پانصدی بدست سوار
سرافراز بود - و میر صالح داروغه کتابخانه بمذهب نهصدی صد سوار - میر محمد صالح
فرمان نویس و محمد صالح کذب را هم یک کسی قیاس کردن درست نیست - زیرا که
اگر چنین بودی ذکر روشن قلم مثل ذکر شیخ عنایت الله که هیچ خطاب دداشت
و باز دو بار به بهار شرح و بسط رقم شده است بالضرور در عمل صالح نگارش یافتی -
علاوه ازین ذکر تفویض خدمت فرمان نویسی که بپادشاهنامه عبد الحمید درج است
در عمل صالح نیز رقم شدی - والله اعلم بالصواب *

میگویند که محمد صالح در دفتر معلمی شاهی سلسله ملازمت داشت -
و علاوه از عمل صالح انجمنی دیگر موسوم به بهار سخن^(۱) هم نتیجه طبع و قلم
اوست - این کتاب بر چهار چمن مشتمل است - چمن اول - در مکاتیب
بادشاهان و امرا - چمن دوم - در رقعات - چمن سوم - در توصیف عمارات
آکوه و شاهجهان آباد و لاهور - چمن چهارم - در تقریظات کتب - از دیباچه
معلوم می شود که مولانا ابوالبرکات منیر مسودات این کتب را که در اوراق
منتشره صورت پراگندگی داشت خواست که در یک شیرازه جمع آورد -
اما اجل مهلت نداد - و آخر الامر محمد صالح خود آن اوراق پیریشان را
در سنه هزار و هفتاد و سه هجری ترتیب داده به بهار سخن موسوم کرد -
درین گلدسته مصنف داد رنگین کلامی و سخن آرائی داده است - و جواهر
زواهر مضامین گوناگون بر صفحات قوطاس ریخته *

تاریخ ولادت مصنف بتحقیق نه پیوست - و در باب وفاتش نیز اقوال
مختلف است - چنانچه سید محمد لطیف در تاریخ لاهور صفحه ۲۰۹
می نویسد - که محمد صالح در سنه هزار و هشتاد و پنج رحلت نمود -
صاحب تحقیقات چشتی^(۲) وفات مصنف را ده سال قبل از آن بیان
می کند - و گوید که محمد صالح در سنه هزار و هفتاد و پنج وفات یافت
لیکن قائل درست نیست - چرا که مصنف در عمل صالح ذکر وفات
شیخ عنایت الله که در سنه هزار و هشتاد هجری واقع شده نموده است -
درین صورت رحلت کردن او در سنه هزار و هفتاد و پنج خلاف از عقل

(۱) این کتاب هنوز چاپ نشده است - نسخه قلمیش که بنظرم رسیده ملک
مولوی محمد شعیب نائب مباشر آثار قدیمه اسلامیه پنجاب و صریحات منجده
است - تقریباً چهار پنج صد صفحه ضخامت دارد *

(۲) ملاحظه کنید - تحقیقات چشتی - صفحه ۵۹۲ - طبع لاهور (وطن) *

است - علاوه ازیں اقوال از عبارتی که در اختتام نسخه پبلک لائبریری لاهور درج است - و اینجا بجای نقل می شود بظهور می رسد - که رشته حیات مصنف تا سنه یازده صد و بیست هجری منقطع نه گردیده بود *

نقل عبارت

ختم شد نسخه عمل صالح من تصنیف جامع الکمالات صوری
و معنوی میان محمد صالح سلمه الله روز یکشنبه بتاریخ بیست و هفتم صفر
سنه ۱۲۲۰ مطابق سنه ۱۱۲۰ هجری *

درین عبارت جمله سلمه الله برین معنی دال است - که مصنف
تا زمان تحریر این نسخه زنده بود - اکنون درین صورت که از عبارت تاریخ
لاهور این امر آشکار نمی گردد - که آیا مصنف تاریخ وفات بنابر روایات
مقامی نوشته است - یا از دیگر کتب تاریخ نقل کرده - من بنده را در
قرار دادن این امر نه قول محمد لطیف " حدیث صحیح " است -
و عبارت نسخه پبلک لائبریری لاهور مرز و حدیان - قدری شامل است -
زیرا که اگر مصنف تاریخ لاهور تاریخ وفات محمد صالح را فقط بر بنای
روایات مقامی نوشته است - قولش در مقابله عبارت نسخه پبلک لائبریری
لاهور وقعتی ندارد - و اگر او از دیگر کتب معتبره تاریخ نقل کرده است -
نگارش عبارت نسخه لاهور بر سهو کاتب محمول می توان شد *

در لاهور مسجدی خورد بغایت دلپسند اساس بنا کرده مصنف
هنوز موجود است - این عبادتگاه اندرون موجی دروازه لب سه راه
واقع است و کار چینی بسیار خوب دارد - گویند که مکان سکونی
محمد صالح مکانی این مسجد بود - بر در مسجد این کتبه
نوشته است *

* کتبه *

بانویی این مسجد زیبا بنده آل محمد صالح است

سنه یک هزار و هفتاد هجری

بر محارِب مسجد بسیار کتبها از نظم و نثر و آیه های قرانی بکار
چینی نگاشته است - مقصود ازینها حمد و سپاس خدا و نعمت مصطفی
و تعریف مسجد زیبا است - از کتبه نثر چنان هویدا می شود - که تعمیر
مسجد در سنه هزار و هفتاد و نه به تکمیل رسید *

نقل کتبه^۶ نثر

بکس سعي فدوي آل محمد صالح در سال هزار و هفتاد و نه هجری
صورت اتمام یافت *

محمد صالح در مقبره نه از سنگ سرخ بنا یافته است دفن شد -
این مقبره تا حال بیرون موجی دروازه لاهور موجود است - و به اسم کذبو
والا مقبره شهرت دارد *

تاریخ نگارش کتاب

اگرچه مصنف در دیباچه می گوید - " در سال هزار و هفتاد هجری
از چمن آرائی این گلشن فیض فراخ کلي یافته سر رفعت باوج سپهر مینا
برافراختم " - لیکن این قول درست نیست - چرا که اول در کتاب واقعات
عهد حضرت شاهجهان بادشاه تا سنه هزار و هفتاد و شش هجری مسلسل
درج است - علاوه ازین مصنف در احوال برادرش شیخ عنایت الله
پ نویسد *

”آن مجمع کمالات انسانی که مربی و ولی نعمت صوری و معنوی
 این بنده بود - و در سخن سرائی و معنی آرائی یدبضا می نمود -
 و از عهد طفولیت تا الیوم توجه والا بتربیت این ذرّه بی مقدار مصروف
 داشته همه وقت چهره شاهد کلام را بغازه اصلاح می آراست - و صورت
 معنی از آئینه سخنم باحسن وجهی نمودار می ساخت - نصیب
 و تقدیر پیش از آنکه این کتاب مستطاب بنظر اصلاحش رسد - و از پرتو
 نظر فیض اثرش عبارت را رتبه و معنی را کمال حاصل آید - روز پنجشنبه
 نوزدهم جمادی الاولی که تاریخ تولد مبارکش نیز همین بود - در سن
 شصت و پنج سال قمری و هزار و هشتاد هجری رحلت بر اقامت گزیده
 منوچه خلد برین گشت“ *

ازین عبارت واضح است که کتاب قا سنه هزار و هشتاد هجری ختم
 نشده بود - درین صورت معلوم می شد که اول محمد صالح سوانح ایام
 دولت حضرت شاهجهان بادشاه تا سنه هزار و هفتاد هجری قلم بند
 کرده بود - و کتاب را در آن سنه ختم نموده لطیفه فیض الّهی تاریخ
 اتمامش یافته - لیکن چون آن بادشاه عالی جاه رحلت گرای عالم بالا
 شد - مصنف احوال سنین مابعد را اضافه نموده این نامه گرامی را صورت
 تکمیل داد - و دیباچه چنانکه در اول بود بهمان طور بقرار ماند *

صاخذ کتاب

سلاطین مغلیه را همیشه شوق علم تاریخ بوده - چنانچه اکثر تاجاها
 این سلسله نامدار خود وقایع عهد شان نوشته اند - و بعض این خدمتیا
 به منشیان بلاغت شعار سپرده - حضرت شاهجهان بادشاه را هم این به
 پیددا شد که تاریخ عهدش بطرز تاریخ جد بزرگوارش حضرت عرش آشد

اکبر بادشاه که نتیجهٔ قلم اعجاز رقم شیخ ابوالفضل است تدوین یابد -
 بنابراین اول خدمت نگارش بادشاهنامه به میرزا امینا قزوینی ده در
 فن انشاید طولی داشت تفویض یافت - و آن منشی معنی پرداز احوال
 ده سال اول عهد حضرت صاحبقران ثانی را مع دیباچه که بر احوال ایام
 شاهزادگی از یوم ولادت سعید تا تخت نشینی مبارک مشتمل است -
 و تتمه که در آن ذکر مشاهیر آن زمان از سادات و مشایخ و علما و فضلا
 و شعرا و اطبا درج است - ترتیب داده در سه بیست جلوس والا از
 نظر اشرف گذر آید - محمد صالح احوال شاهزادگی حضرت شاهجهان
 بادشاه ازین کتاب اخذ کرده است (۱) - و در نگاشتن وقایع ده سال اول هم
 از آن مستفید شده *

چون میرزا امینا قزوینی شاهجهانی ده ساله بنظر اقدس حضرت بادشاه
 گذرانیده بود - حاضران موقوف اعلیٰ بعرض رسانیدند - که منشی بی بدل
 ملا عبد الحمید نام ده روش سخن سرائی از ذلام شیخ ابوالفضل فرا گرفته
 و از فیض صحبت آن قدوة اهل سخن بهره تمام اذروخته - انون دل رمیده
 را از اخلاط این و آن و خاطر شوریده را از ارتبط فلان و بهمان و پرداخته
 در معموره پخته بزایفه نذائی و پیغوله بی نوائی در ساخته است
 اگر خدمت نگارش معالی و مکارم این دولت والا بدوباز گذاشته آید -
 هرآئینه این قالیف منیف و تصنیف شریف به نهجی که در خاطر

(۱) موافق این ایام در کتابی دیگر که به اسم " احوال شاهزادگی حضرت
 شاهجهان بادشاه " مشهور است - و نزد بعضی به محمد خان مصنف اقبالنامه
 عهد انگیزی نسبت دارد - بکمال شرح و تفصیل نگارش یافته - از سیاق عبارت
 ل صالح چنان معلوم می شود که مصنف ازین کتاب هم استفاده کرده است *

دوربین صواب گزین مرکز است نگاشته شود (۱) - بادشاه علم دوست بمجرد
استماع این امر فرمانی در طلب ملا عبد الحمید بنظام پنده فرستاد - و چون
او بدرگاه والا آمده بسعادت زمین بوس رسید - خدمت نگارش بادشاهنامه
از میرزا امینا منتقل شده به ملا عبد الحمید سپرد شد - و میوزای مذکور
بخدمت جمع وقایع سرافرازی یافت *

ملا عبد الحمید انتظام اکبر نامه را پیش نظر نهاده احوال بیست سال
عهد حضرت شاهجهان بادشاه در دو مجلد ترتیب داده است - و طرز
استاد فاضلش را به تتبع آن در جمیع امور طرازی بخشیده - چنانچه
باوجود عذوبت الفاظ و رنگینگی بیان هیچ جا پا از جای متانت بیرون
نگذاشته - و در آرایش عبارات و پیرایش استعارات سر رشته معنی را از
دست نداده - این نامه گرامی جامع ترین و معتبر ترین تاریخ اول
بیست سال عهد حضرت صاحبقران ثانی است - و جمله تاریخ نویسان
آن عهد ازین استفاده کرده اند - و محمد صالح هم ازین کتاب مستطاب
زله ربائی نموده *

در سنه هزار و شصت و پنج هجری چون ملا عبد الحمید بوجه
کبر سن ازین جهان رحلت نمود - خدمت نگارش بادشاهنامه به
محمد وارث که از فیضان تعلیم ملا بهر کامل گرفته بود تفویض یافت -
محمد وارث احوال ده سال آخر عهد حضرت شاهجهان بادشاه را بطرز
و روش بادشاهنامه عبد الحمید نوشته است - و باین طور کتاب استادش را
مکمل نموده - چون این تاریخ پیشتر از عمل صالح بتدوین آمد ممکن
که مصنف علاوه از معلومات خود ازین کتاب هم مستفید شده باشد *

(۱) ملاحظه کنید - بادشاهنامه عبد الحمید لا موری جلد اول - حصه اول -

چون درین تاریخ نامها بواسطهٔ مبالغه در استعارات و تشبیهات و اطلاب و اطالت در الفاظ و عبارات خاطر خواننده از فهمیدن مقاصد و ادراک مطالب باز می ماند - محمد طاهر را که بخطاب عنایت خانی سرافراز بود این خیال پیدا شد - که سوانح عهد حضرت صاحبقران ثانی را کسوت نو پوشانیده بمناظر عبارات سهل و اصطلاحات روشن جلوه دهد - چنانچه مصنف آن همه واقعات را که در سه جلد بادشاهنامه مسطور شده است اختصار نموده در یک جلد جا داده است و کتابش را ملخص نام نهاده - چون این تاریخ نامه در همان زمان بنگارش آمد که محمد صالح کتابش را می نوشت - بظاهر آن بوثوق نمی توانیم گفت که مصنف عمل صالح ازین کتاب بچه حد بهره اندوز شده *

علاوه ازین کتب که ذکر آنها بالا گذشت - چند کتاب دیگر هم در زمان حضرت شاهجهان بادشاه نوشته شد که بر احوال آن بادشاه مشتمل است - چنانچه یکی از آن تاریخ دلکشا است از تصنیف شیخ عنایت الله لاهوری که در آن احوال آبا و اجداد حضرت صاحبقران ثانی از زمان آدم تا انتهای عهد آن سلطان درج است - چونکه عمل صالح بعد ازین همه کتب بنگارش آمد - لهذا مصنف از آنها تا حدی استفاده کرده است *

طرز انشای کتاب

در باب انشاء این کتاب همین گفتن کفایت کند که مثل دیگر تاریخ نامهای آن زمان نوشته شد - چنانچه در ابتدای هر بیان تمهیدی طویل الذیل می آید - که بالفاظ مشکله و عبارات غریبه آراستگی دارد - کثرت الفاظ که آنرا قردانان این طرز آمد طبیعت می گفتند در مطالب

مبالغه پیدا می‌کند - و وفور استعارات و تشبیهات که معنی آفرینی نام داشت مقاصد را در حجاب می‌گیرد - در هندوستان مخترع این روش شیخ ابوالفضل است - لیکن او منشی قادر الکلام بوده و در کلامش سنگینی به رنگینی عیان بعنان می‌رود - و هیچ جا شوخی بر متانت غالب نیامده - تا هم چون پاستان نامهای فارس بنظر شیخ موصوف رسید - سادگی عبارت و لطف محاوره آنها دلش را ازین تصنع کاری و عبارت آرائی متغیر ساخت - چنانچه در آئین اکبری که جلد آخر اکبرنامه است - شیخ آن روش را ترک کرده بطرز قدماي فارس نوشته است - و الحق کتابیست که در آن بجمیع علوم بحث کرده و ساده نویسی را از دست نداده - سلاست عبارتش به حشمت معنی و جودت لفظ دست بگریبان است - و فقرهای مختصر به چسبانی ربط و پیوستگی ترکیب در کلام متانت و شوکت پیدا کرده - چنانچه خود میفرماید -

* بیت *

بس کارنامه ایست که آمد بروی کار

حیران شوند اگر دو سه حرفی رقم زند

محمد صالح بکنار ابوالبرکات عذیر و شیخ عنایت الله پرورش یافته بود - و رنگین لاهی و عبارت آرائی او را به میراث رسیده - و چون درین زمان آفتاب انشاء پردازي عبد الحمید از بادشاه وقت فروغ قدرانی حاصل کرده به نصف النهار شهرت می‌بخشید - محمد صالح در کتابش اسلوب بادشاهنامه را پیش نظر نهاده است - و عبارت را بهمان طرز زینت می‌دهد - و اگرچه کلامش را آن درجه بلند پایگی و شوکت حاصل نشده که عبارات بادشاهنامه را حاصل است - تا هم در بیانش زبان بمحاوره شیر و شکر است - و هیچ جا عبارتش از دایره فصاحت خارج نشده *

نسخ قلمی کتاب

در اروپا چندین نسخ این کتاب موجود است - چنانچه سه نسخه در متحف برطانیه (۱) است و چهار در کتابخانه اندیا آفس (۲) - و به همین طور در دیگر کتب خانهای بر اعظم نیز یافته می شود - و چون احوال آنها در فهرستهای آن کتب خانها بشرح و بسط درج است اینجا احتیاج اعاده معلوم نمی شود *

در هندوستان هم این کتاب نادر نیست و نسخ آن در اکثر ریاستهای ملک بنظر می آید - و در کتابخانهای بعض خانوادههای قدیم نیز یافته می شود - من بنده برای مطابقه و مقابله پنج نسخه بدست رسانیدم - سه از آن ملکیت ایشیاٹک سوسائیتی بذکاله است - و یک ملکیت پبلک لائبریری لاهور - و دیگر یک ملکیت منشی عبد الوحید سائن محله نئی بستی آگره - احوال هر یک از آن پنج در ذیل درج می شود *

(۱) [نسخه ایشیاٹک سوسائیتی بذکاله شماره ۳۵۲ دی] این نسخه را

شخصی شیخ درویش احمد نام که سائن کجرات شاه دولا بود برای نواب سید شہامت خان نوشته - بر پشت ورق اول مهر سید علی رضا ثبت است که اغلب از متعلقان نواب موصوف باشد - تاریخ نگارش نسخه درج نیست - لیکن از صورت آن معلوم می شود - که اقلاً دویست سال قدمت

(۱) ملاحظه کنید فهرست کتب قلمیه فارسیه متحف برطانیه مولفه چارلس دیو -

جلد اول - صفحه ۲۶۳ ، ۲۶۴ - شماره ۲۶۲۲۱ ، ۲۰۷۳۵ - و جلد سوم - صفحه ۱۰۶۹ - شماره ۲۱۵۷ *

(۲) ملاحظه کنید فهرست کتب قلمیه فارسیه اندیا آفس مولفه سارمن ایتنی -

صفحه ۱۲۸ - شماره ۲۳۲ ، ۲۳۳ ، ۲۳۴ ، ۲۳۵ *

دارد - اسلوب خط پسندیده است و اغلاط بندرت یافته می شود - تقطیع کتاب یازده انچه به هفت انچه است و ۹۵۴ ورق ضخامت دارد - این نسخه کامل است و بر حاشیه ذکر آن سوانح که در بادشاهنامه عهد الکمید لاهوری درج است و در عمل صالح رقم نیافته می دارد - علاوه ازین کاتب در اختتام نقل آن فرامین نیز نموده است - که در دیگر تاریخ نامهای آن عهد موجود است و محمد صالح آنها را ترک کرده - من بنده در تصحیح عبارت این نسخه را اعلی متن قرار داده ام - و اختلافات دیگر نسخ را در حواشی پائین درج نموده *

(۲) [نسخه ایشیادک سوسائیتی بنگاله شماره $\frac{۴۵۳}{۴۵۴}$ دی] این نسخه کامل نیست و از ذکر سال یازدهم جلوس حضرت شاهجهان بادشاه شروع می شود - لیکن در آخر نقصی ندارد و مثل دیگر نسخ بعد از ذکر اسمی منصفداران ختم می شود - روش خط پخته نیست و اکثر جا سهو و فرو گذاشت بنظر می آید - در تاریخ پنجم جولائی سنه هزار و هشت صد و چهل و دو عیسوی مطابق بیست و ششم جمادی الثانی سنه هزار و دویست و پنجاه و هشت هجری شخصی گنگا پرشاد نام این نسخه را برای بابو صاحبان رام رتن سنگه و رام پرش سنگه نوشته بود - تقطیع کتاب ده انچه به شش انچه است و ۴۷۴ ورق ضخامت دارد *

(۳) [نسخه ایشیادک سوسائیتی بنگاله شماره $\frac{۴۵۴}{۴۵۵}$ دی] این نسخه هم ناقص است و احوال ده ساله عهد حضرت شاهجهان بادشاه از ابتدای سال بیست و یکم می دارد - در خاتمه احوال مشاهیر و فهرست منصفداران ترک کرده شده است - روش خط پاکیزه و با قاعده است و اغلاط و سهو کمتر یافته می شود - این نسخه را هید سکھ رام که در عهد خلافت عالمگیر ثانی بخدمت محاسبی سرافراز بود - در سنه یکهزار و صد

و شخصت و هشت هجری از کتاب رای بجی مل ولد رای بهوکنی مل
کایت دیوان اسد خان نقل نموده - تقطیع کتاب دوازده انچه به هشت
انچه است و ۱۲۱ ورق ضخامت دارد *

(۱۶) [نسخه پبلک لائبریری لاهور ج]^(۱) این نسخه قدیم ترین
و بهترین نسخه عمل صالح است که بنظم رسیده - در سنه یکهزار و صد
و بیست هجری بنگارش آمد - طرز خط پخته است و از سهو و خطا
پاک است - تقطیع کتاب یازده انچه به شش انچه است و ۷۹۹ ورق
ضخامت دارد - ورق اول ضایع شده است و عبارت ازین الفاظ شروع
میی شود - ” آئین باز گذاشت - و به برکت پیروی طریقت آنصاحب
شریعت “ الخ *

(۵) [نسخه منشی عبد الرحیم ساکن نئی بستی آگره] این نسخه
هم بسیار صحیح است و تقریباً دو صد سال قدمت دارد - اسلوب خط
خوش است و دوازده انچه به هفت انچه تقطیع دارد *

در محله چوڑی والان بدار السلطنت دهلی
در هژدهم ماه جون سنه هزار و نهصد و یازده میلادی
بنگارش آمد
غلام یزدانی

(۱) در پبلک لائبریری لاهور نسخه دیگر هم موجود است - لیکن قدیمی

ندارد و از خطا و سهو آکنده است *

علامات و مخففات

ع	عوض
ز	زاید
ن	ناقص
غ	عاط

ش (۱) نسخه ایشیاٹک سوسائٹی بنگالہ شماره دے
F 5 T

ش (۲) ایضاً ایضاً شماره دے
F 5 F

ش (۳) ایضاً ایضاً شماره دے
F 5 F

ل نسخه پبلک لائبریری لاہور
F 5 F

الف نسخه منشی عبد الرحیم ساکن نئی بستی آگرہ

بسم الله الرحمن الرحيم

شگفته روئی چمن بیان و خنده ریزی گلبن سخن از حمد بهار پیرای
گلشن کاف و نون و جریده کشای سپهر بوقلمون است که مصور حکمت
والایش به کلک تقدیر و ید قدرت بدیع نقشی چون سرور اصفیا محمد
مصطفی صلی الله علیه و آله و اصحابه و سام بر لوحه ایجاد و تکوین کشیده
از فروغ صورت تمام معنی او که سفیده صبح آفرینش و مطلع انوار دانش
و بیدش است شبستان گیتی را چون روز روشن و خاورستان دنیا را مانند
آرم گلشن جاوید بهار ساخت - و بیاض دیده روزگار را بغور لقای ازهر آن
مظهر موعود آرایش تازه و نگارخانه صبح را از پرتو ظهور باسط انوار آن
آفتاب ذرات کون و مکان زینت بی اندازه داده غلغله کبریائی جلال
و جمالش در ملک و ملکوت انداخت - و مزیت آنحضرت در جمیع
مراتب بر سائر انبیا و اذکیا و کمال نمایش کلام آن مظهر اتم قدرت بتائید
اعجاز و بدایع بیان هر کافه افس و جان آشکار نموده صیت رفعت قدر دین
متینش بلند گرامی گردانید - و حسن الفاظ غریبه و معانی بدیع آیات
قرآنی و مشکلات احکام آسمانی به تنویر هدایت و توضیح درایت آن مهر
سپهر اصطفی در نظرها جلوه گر ساخته عالمی را از قیه ضلالت بسر منزل الهدای
رسانید - و بر طبق اراده ازل و وفق خواهش لم یزلی بجهت قوام نظام عالم
امکان و قیام قوایم طبایع و ارکان سر رشته آراستگی ملک و ملل و زمام
سرانجام موانع دین و دول در قبضه سلاطین معدلت آئین باز گذاشت -
و به برکت پیروی طریقت آن صاحب شریعت شمشیر کفر فرسای این

گروه والا شکوه را مصباح معابد اسلام و مفتاح مغالق هفت اقلیم نموده
 میزان استقامت کردار و گفتار که وسیله اعتدال مزاج روزگار است به کف
 کفایت شان ارزانی داشت - و از جمله این والا منزلتان خلافت مرتبت
 ذات قدسی صفات دارای جهان آرای گیتی^۱ [خدایو گیهان]^ع خدای
 سرپر افروز انجمن فیض طرازی ابوالمظفر شهاب الدین محمد شاهجهان
 بادشاه غازی را مصدر اکمل کمالات بشری آفریده بالغ نصاب کامل نصیب
 خرد در پرده کشائی اسرار سواد و بیاض ساخت - و آن گرانمایه گوهر
 اصداق جوانهر علویه را که ادب پرورد تعلیم کده آداب الهی است سزوار
 تملک رقاب انسی و جانی نموده در جمیع فضایل و کمالات نفسانی
 و ملکات ملکی و انسانی بر سائر سلاطین ماضی و حال رتبه مزیت داد *
 چون مقرر است که در هر صد سال ازین دست مجددی را پیشکاران قدرت
 ربانی بر سرکار تمهید مبانی ملک و ملت می آرند - همین که از جلوس
 اقدس آن دست نشان اقتدار ید الهی نقش مراد زمین و زمان بر وجه
 احسن درست نشسته خاستن گیتی از گل صالح کل گلستان گشت -
 و بر مقتضیات اراده کامله فعال لما یزید بروفق خواهش از قوه به فعل
 آمده عجز سالخورد دهر جمال جوانی از سر گرفت - نخست امری که
 ازان سرور ادب پرور سر بر زد ترویج فرایض دین حضرت سید المرسلین است -
 که عموم اهل تکلیف بدان مخاطب و بفعل و ترک آن متاب و معاقب
 اند - و تکمیل آن بسنن خاتم النبیین و تحصیل ملکه اخلاق و آداب الهی
 که از آن امر خطیر بباطن شریعت تعبیر می کنند - چنانچه ظاهر ازهر را
 به حلیه متابعت شریعت غرا و ملت بیضا آراسته بود - هم بدان آئین
 باطن انور را بحسن فضایل نفسانی و خصایل ملکی و انسانی پیراست -

و در تربیت مردم ستوده سیر نیکو محضر و صاحب تقوی و راع و امانت و دیانت و ارباب استعداد و والا گوهران نیک نهاد کوشیده باصابت رای و حدت فهم و دقت طبع و کثرت فراست و حدس صائب و تمیز تام و قوت طبیعت دقیقه یاب باریک بین اختراع امور عجیبه و ابداع اشیاء غریبه نموده - و در جمیع اسباب تعیش و مواد ذمعم مثل الوان اطعمه و اشربه اذینه و البسه فاخره و فرشها و بساطهای نادره و اقسام طیب و عطر تصرفات غریب فرموده باقصی غایت قزنین و تکلف رسانید - و برین قیاس عمارات عالیه و ابنیه رفیعه و بساتین دلپسند نظر فریب بر روی کار آورده جهانگیری و جهانداری را رسوم نور قوانین تازه وضع فرموده - چنانچه ذکر نموداری از بدایع آثار و مآثر آن شهشاه خورشید اشتهار زیفت جریده جهان و صفحه روزگار شده - و شرح سر جمله از غرائب اطوار و اوضاع آن بادشاه فلک جلا بر فرد سیاهه و روز نامه لیل و نهار رقم ثبت پذیرفته - تا بقای این دیرینه دیر بجا است آثار خیر آن بهین رقم خامه قدرت کتابة پیش طاق^۱ [...] بلند رواق میفا است - و تا بقای این دیر فنا را بقا باشد ذکر باقیات صالحات و شکر خیرات جاریات آن محیط جود و احسان ورد زبان پیر و جوان خواهد بود - درین صورت نگارش بدایع و غرائب احوال آن مجدد معالم دین و دول که بادی مبادی نعم و ایادی و بانای مبنای جهان بخشی و جهان بانای است تا بقای دار دنیا دستور العمل سلاطین دیندار خواهد بود چگونه تن بشرح و بیان در می دهد - و فضایل و خصایل آن حضرت که از توصیف و تعریف سخن سازان بی نیاز است کی سر به تقریر لسان و تحریر خامه دوزبان فرود می آرد - لیکن بغابر آنکه برخی از سخن پردازان از آنجا که بلند پردازیهای همت

رسای ایشان و بالا دویهای فطرت ایشان است در صدد مجملی ازان شده
از غرایب آثار هرچه بقول اهل روزگار نزدیک و از استبعاد ایشان دور بود
انتخاب نموده از روز نامه احوال آن حضرت ثبت نموده اند - چه ظاهر
بینان حوصله دریافت کذا امور مشکل نما که از نائید پروردهای حضرت
پروردگار سر می زند ندارند - باوجود دانش سگالی آن خردوران بالغ نظر
از چون منی بی استعداد اعنی کمترین داعیان دولت ابد پیوند فدوی
آل محمد صالح که بکمال هیچمدانی زبان زد اهل روزگار است اندیشه
این امر دشوار و آرزوی جمع و ترتیب سوانح ایام دولت آن فلک اقتدار
بطریق اجمال چه جای تفصیل و توضیح بعینه از باب اراده طیران صعو
بی مقدار با بال افشانان عالم قدسی در نشیمن عرش و کرسی داند و از
پرواز مورضعیف به نیروی بال و پر شاهین طور بود - لاجرم درین مقام که
سخن از سراسیمگی تا لب ا [صدره]^ع بسر در می آید - و قلم باوجود
تازه نگاری از ترس سر زبان میگذرد - گاه از تهیدستی لفظ و مضمون سامان
این کار بزرگ از اندازه قدرت^۲ [...] بیرون دانسته دلیر در پی پیش
رفت این مطلب نمی گشتم - و گاه قلم شکسته رقم را به فرجام آوردن این
امر دشوار متکفل اندیشیده گام تاخیر بازپس نمی گذاشتم - که ناگاه هاتف
سعادت مزده این عنایت بگوش هوشم در داد - که هان ای فلان تاکی
ازین خود رائی و هرزه درائی *

میتوان کرد فکر تازه بسی که در فیض را نه بسته کسی

آنجا که فضل الهی است بی منت نسیم بهار چمن چمن گل مراد در
بوستان امید می خندد - و بی مدد آرایش مشاطه فکر^۳ [شاهد]^ع معنی
در حجله سخن چهره دلبری می افروزد - چه مانند فرومایگان پیراست

سخن‌دانی و پست پایگان درجه نمنه دانی فرد در دررطه تکبیر و لجه
 حیدرانی گشته وز تصور این معنی خود را در باخته - یکی بسلسله جنبانی
 اقبال و باندیش و تحریر بخت نیک خواه حلقه بر در دولت سوامی
 سعادت زن - و به کار فومائی همت پایه طلب و مددگاری توفیق کار ساز
 بنگارش صور آثار بدیعه آنحضرت که دیباچه کارنامه‌های احوال سلاطین
 ماضی و حال و دستورالعمل بادشاهان زمان ماضی و استقبال است به پرداز -
 چون ازین اشارت سراپا بشارت موافقت بخت و دستیارچی سعادت از
 گران پایگی بمیان آورد - و برآمد کار از کرد تاخیر وقت برآمده زمان جلوه
 نمائی شاهد مراد به عوصه شهود و ساحت نمود درآمد - لاجرم بخواست
 ایودی آن عزم مائب را بزبور جزم آراسته بیارچی طالع کارگزار و زیور
 و دستیارچی فکر نیرنگ پرداز بیان مصارف اوقات سعیده سمات عمر شریف
 آن حضرت والا رتبت و شمه از سوانح ایام دولت آن متعالی مرتبت را
 در لباس ایجاز و اختصار رقم زده خامه وقایع نگار ساختم - و حالی بشکوائه
 دریافت قسمت این سعادت و نصیب نیک بختی که دیده خورد از
 کحل الجواهر تائید نوری تازه پذیرفته صورت مراد در آئینه معانده جلوه کرد
 کردید - و یکایک از پرتو فیض عنایت الهی ابواب لطف سخن و سلاست
 کلام بر روی خود مفتوح یافته ترکیب سخن را بدرستی مومینائی یعنی
 استخوان بندی بدست اوفکاد - روی صدق بر زمین منت و سر ارادت
 بسجده نیاز نهاده آیه کریمه الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن بر زبان
 راندم - و در سال هزار و هفتاد هجری از چمن آرائی این گلشن فیض فواغ
 کلی یافته سر رفعت بارچ سپهر مینائی برافراختم - باعلام الهام عالم بالا این
 لیکن تبخیر را که همایون آغاز و فرخنده انجام باد - بعمل صالح موسوم
 فیض الهی به عدد حروفش با سال مدور موافق است

تاریخ اتمامش یافتیم - امید آن دارم که یاران حرف گیر و عزیزان نکته چین
از سر طعن و طنز در گذشته برطب و یابس کلام نه پیچیده با چون منی
مسکین که از غایت پست پایگی پله حرف شناسی را عرش المعرفة
دانش می داند - و از غایت ناقص نهادی مانند کودکان ابجد شمار
صف نعلین دبستانرا سدره المنتهی کمال می شمارد - از راه چون و چرا
در نیامده هرجا سهوی و خطای بنظر در آید بذیل عفو ببوشند *

'[طلوع نیو اعظم وجود مسعود این مظهر موعود
یعنی والا حضرت جهانبانی کشورستانی از
شرق ولادت سراسر سعادت و آرایش
بیافتن صفحۀ روی زمین و زمان از زیور
نور ظهور آن حضرت]'

چون سرانجام نظام مصالح کارخانه عالم و انتظام مهام دار الخلافه آدم
بی اهتمام کارگزاران اعمال سلطنت کبری که بر طبق فحوای الملک
والدین توأمان ثانوی درجه عالی رسالت بل همسر پایۀ والی نبوت است
متمم می شود - و تنظیم سلسله امور جمهور برایا و حل و عقد مشکلات
قضایا بی تعهد متکفلان نظام احوال عالمیان دست نمی دهد - لاجرم
حکیم علی الاطلاق جل برهانه بحکم حکمت کامله جهت رعایت مصلحت

(۱) ع [انوراس نهال سخن در بیان ولادت با اقبال شهاب الدین محمد شاعجهان

بادشاه غازی و موسوم شدن بسلطان خرم و سرسبزئی شاخسار امانی و آمال جهانیار
بقدم آن دوحه چون خلافت عظمی [الف

عباد و اصلاح مفاسد عالم کون و فساد در هر قرفی از قرون هنوز نیر اعظم
 جاه و جلال صاحب دولت آن عهد مایل بزوال نگشته سعد اکبر وجود
 مفیض العبود اقبالمندی دیگر را از مطلع ایجاد طالع گردانیده به پرتو نظر
 عنایت و یمن سایه تربیت آن فرمانروای وقت سزاوار مرتبه ظل آلهی
 می سازد - و شایسته منصب خلافت کبری و قابل مرقبه شاهنشاهی
 والا نموده قوانین سروری و قواعد رعیت پروری به فیض فضل خود
 می آموزد - تا چون تربیت فرمانروائی بدان دست پیور عنایت خدائی
 رسد بی استعمال فنون تدبیر و تفکر و استحصال انواع تجربه و امتحان در
 توفیق اوامر و نواهی و رعایت احوال رعیت و سپاهی بر بصیرت کلی
 مدخل تواند نمود - و سائر آداب جهانگیری و جهانبانی مثل تعمیر و توفیر
 ممالک و خزائن و تدبیر منازل و مدائن و غیر اینها از روی آگاهی
 و دانستگی تمام تصرف تواند نمود - مصداق این قوار داد حکمت بنیاد
 طلوع نیر اعظم ارج خلافت و بادشاهی از مشرق عظمت ظل آلهی یعنی
 ولادت با سعادت سلطان سلاطین روی زمین ثانی صاحب قران سعادت
 قرین شهاب الدین محمد شاهجهان بادشاه غازی بعد از انقضای دوازده
 گهری و پنجاه پل که عبارت است از پنج ساعت و ده دقیقه از شب
 پنجشنبه سلح ربیع الاول از روی رویت و غره ربیع الثانی بحسب
 دستور العمل اهل تنجیم از شهر سنه هزار هجری موافق بسبت و پنجم
 دیماه آلهی سال سی و شش اکبری در دار السلطنت لاهور وقوع یادت -
 و آن فرخنده شب از پرتو ظهور آن آفتاب فلک نیک اختری سرشار سور
 و سرور و لبریز ضیا و نور افتاد - و کوب آمال و آمانی جهان به بیت الشرف
 اقبال انتقال نمود - و عالم پیر از استقامت عهد میلادش عصا بدست آورد -
 از هر جلوه پری رویان بارگاه سلیمانی روکش نگار خانه چین و رشک بهشت

برین گردید - و از شگفته روئی آن گل زمین نور آگین ابواب نشاط بر روی
جهانبیان مفتوح گشته عالمی بکام دل رسید - و پیدایه طرب و سرور سرمایه
آرایش هنگامه جشن آمده کثرت صلات و انعامات بسرحد کمال کشید -
و از رسائی مواد احسان و مواید انعام سلسله آرزو و رشنه اصل دراز ارباب
آز و نیاز بکوتاهی گرائید - اعیان شعرا در باب تهفیت درر غرر اشعار آبدار
آویزه گوش و گردن روزگار ساختند - و تواریخ بدیعه در سلک نظم کشیده
بصلات گرامند خورسند گشتند - از جمله آن یافته تاریخ کلیم * نظم *

لله الحمد که از پرتو خورشید کرم

سایه مرحمتی بر سر عالم آمد

نیری از فلک بادشهی کرم طلوع

که بخورشید درین دور مقدم آمد

بر زبان قلم از غیب پی تاریخش

شاه شاهان جهان قبله عالم آمد

و سخنوری دیگر باین ماده تاریخ بدو معنی بر خور - شاه روی زمین
و شاه جهان - لمعه آفتاب عالمگیر - و هم درین روز همایون
حضرت عرش آشیانی برسم ادای مراسم مبارکباد منزل سعادت بنیاد
حضرت جهانگیر بادشاه را به میامن مقدم فرخنده قدم رشک وادی
ایمن ساختند - و دیده امید را از لواجم اشعه رخسار مهر آثار آن
والا گهر روکش درپچه مشرق خورشید نمودند - و از صفه پیدشانی
نورانی اش آیات لیاقت خلافت و آثار استحقاق سلطنت دریافته
بی اختیار آن شایان رتبه بلند پایکی را به فرزندی برگزیدند - ملکه
عصر بانوی بانوان دهر رقیه بیگم سلطان صبیغه رضیه هندال مرزا عم
نامدار جلال الدین اکبر بادشاه که انسیه حور صفات و عشره ازواج طاهرات

بوده ازان حضرت فرزندی نداشتند - پرورش صوری و تربیت^۱ [...] این دست پرورد عنایت ایزدی را که آبای علوی و امهات سفلی در پروردن آن حضرت بریکدیگر پیشی می جستند ازان حضرت استدعا نمودند - و مدعای ایشان بحکمیة قبول آرایش پذیرفته راست گفتاری بعضی از اختر شماران کیف ما اتفق درین ماده ظهور یافت - و حقیقت این معنی این است که گویند منجمی که در صناعت تنجیم صاحب قدرت بود و مهارت کلی داشت - و در دقائق ابواب و حقایق این فن ذوق و درجه علیا و ید طولی داشته - و اصابت سهم الغیب طالعش در هر باب بهدف صواب شهرت تمام گرفته - چندی قبل از ولادت با سعادت آن حضرت بعرض آن حجاب گزین قباب عصمت رسانیده بود که عنقریب در مطلع جلا و جلال یعنی شبستان اقبال مهین شاهزاد^۲ والا گهر از صبیة رضیة راجه اودی سنگه معروف به موته راجه فرخنده اختری سعادت اثر طالع خواهد شد که پایه سریر خلافت مصیر از فر جلوس همایون اش باوج کدوون سرافرازد - و گوهر افسر سلطنت را فرق فرقد سالی و تارک مبارک جهان پیرایش را عالم آرای سازد - مزده باد که عنقریب آغوش عاطفت^۳ [خود] را از پرتو تربیت و برکت پرورش آن شاهزاد^۲ نامدار عالی مقدار چون گریبان مشرق خورشید مطلع انوار سعادت جاوید خواهید دید - و از مکرمت این میامن والا انواع برکات دوجہانی روزی روزگار سعادت آثار شما خواهد گردید - بنابر آن که از فرط انبساط آن عید سعید جهانیان را سرمایہ نشاط جاوید بدست افتاد و در آن نوروز امید برگ شادمانی و خرمی و جاودانی ساز شد - لاجرم حضرت عرش آشیانی آن باعث

بهجت و سرور عالم را بسلطان خورم موسوم فرمودند - امید که این خاندان رفیع الشان به برکت تاثیر آن اسم اعظم تا قیام قیامت از آفات روزگار در من و امان باشد - و بهارستان گیتی تا خزان فزای دهر از آثار عهد جاوید ربیعش سرسبز و خورم بود *

بیان سلسله نسب همایون حضرت صاحبقران ثانی و مجملی از احوال سعادت مآل آن دودمان جاه و جلال

چون خامه آداب نگار درین خرد نامه ادب آئین هر جا که هنگام اظهار اسامی سامعی خواقین این دولت کده ابد قرین باشد بروفق دستوریکه این حضرات والا درجات آبابی عظام را از روی احترام [...] نام می برند در سیاق سخن تعبیر می کند - لاجرم بهجت رفع ابهام تدبیر مقصود و تعیین مراد از آن والا القاب مستطاب درین مقام برین موجب می نماید - فردوس مکانی بابر بادشاه افار الله برهانه - جنت آشیانی همایون بادشاه ابقا الله رضوانه - عرش آشیانی اکبر بادشاه طاب ثراه - جنت مکانی جهانگیر بادشاه طیب مثواه - همه جا در مقام ذکر حضرت شاهجهان بادشاه در احوال ایام شاهزادگی شاه بلند اقبال و از مبداء جلوس همایون بلقب والای آن حضرت یعنی صاحبقران ثانی عبارت آرای می گردد - بنابر آنکه والا خداوندان این سلسله بیگمان و بانوان حرم سرای خلافت را بخطاب های خاص اختصاص می بخشند

تا اصل نام ایشان زبان زد خاص و عام نشود - هر جا ذکر اسماء سامیده ایشان درین کتاب مستطاب درکار شود ناگزیر به همان وتیره تعبیر خواهد نمود - برین موجب مریم مکانی والدۀ اکبر بادشاه - خدیجۀ الزمانی رقیه سلطان بیگم - مریم الزمانی والدۀ جهانگیر بادشاه - بلقیس مکانی والدۀ شاهجهان بادشاه - ممتاز الزمانی و ممتاز محل حرم محترم شاهجهان - بیگم صاحب صبیۀ رضیۀ آنحضرت *

هرچند مفخرآبای عظام و مآثر اجداد کرام این بادشاه عالی جاه که بهین نتایج آبای علوی و امهات سفلی اند در حوصله برداشت کون و مکان ننگند و شرح آن از دست قدرت بیان و قبیان ابفاء زمان بر نمئی آید - و لیکن بذابر آنکه برخی از سخن پردازان در صدد مجمعی از آن شده بقدم جرات مبادی این واحدی بی پایان پیموده اند - لاجرم بذابر اندوختن تبرک و قیمن و عمل به سنت سنیۀ ایمۀ سخن خامۀ ارادت رقم اکثفا بذموداری از آثار این مظاهر قدرت آنریدگار کرده تفصیل احوال را حواله بتقریر دلیپذیر مقدمۀ ظفر نامه و سخن گزاری فوائده اکبر نامه نمود - و از جمله آن عزیز کردهای حضرت عزت به ذکر چند برگزیده که همگی از روی اعداد برابر نه جوهر مجرد اند به بیان اجمال اکثفا نموده عنوان این کار نامه بدایع نگار را ترکیب داده *

اول جنت مکانی نورالدین محمد جهانگیر بادشاه

دار السور و فتح پور از ولادت سراسر سعادت آن مطلع انوار ظهور بعد از انقضای هفت گهری و [۱ سه]^ع پل روز چهار شنبه هفدهم ربیع الاول سال

نه صد و هفتاد و هفت هجری موافق^۱ هفدهم شهریور سنه چهارده
اکبری لبریز نور گردید - و مدت سی و هفت سال و سه ماه و سه روز قمری
و سی و شش سال و یکماه و بست و سه روز شمسی در سایه تربیت آن
سعد اکبر برج سروری کسب انوار سعادت دارین نموده چهره بختیاری
بر افروخت - چون دست برد قضا و دست اندازی قدر سایه شاهبال
فرخنده فال آنحضرت از تارک^۲ [مبارک]^ع والا باز گرفت یک ساعت
نجومی از روز پنجشنبه بیستم جمادی الثانیه سال هزار و چهارده هجری
سپهری شده زیقت بخش افسر سلطنت^۳ [شدند]^ع - و خطاب خلیفه الهی
یافته خویشتن را به فرخنده لقب جهانگیر ملقب ساختند - و سلطان سلیم
که در ایام پادشاهزادگی نام نامی آنحضرت بود از لوح زبانها سترده
شد - بست و دو سال و هشت ماه و هشت روز قمری و بست و دو سال
و چهار روز شمسی در عهد خلافت عمر گرامی به عیش و شادکامی گذرانیده
روزگار فرخنده آثار در صید نشاط و نشاط صید بسر بردند - خصوص اواخر
عهد که اندر سفین زمستان لاهور از قدوم عشرت لزوم بزمستان روی زمین
می بود - و بهار و تابستان در نزهت کدک کشمیر مینو نظیر باند و ختن انبساط
سیر و شکار از روزگار داد ستان بوده درین لباس کام بخش خاطر می شدند -
و در سال هزار و سی و شش که آن کلزار جاوید بهار بدستور معهود مهبط
نور حضور شد دیگر باره عارضه ضیق النفس که از هفت سال بار ملایم
مزاج اقدس آن حضرت بود طاری گردید - و دمبدم روی در تزیید داشته
نفس نفس اثر شدت آن بیشتر از پیشتر ظهور می نمود - از آنجا که

(۱) در بادشاه نامه هفدهم شهریور نوشته شده [بادشاه نامه جلد اول -

حصه اول - صفحه ۶۹]

(۲) ع [مبارکات] الف و ل

(۳) ع [گشتند] ل

کوشش تدبیر با دست برد تقدیر بر نیاید و مقتضای قضا چاره نپذیرد
معالجات اطباء مسیحا دم سودمند نیفتاد و به امتداد ایام مرض طول
کشید - لاجرم نظر بمقتضای خیر خواهی عالم صلاح در توقف ندیده
موكب منصور را بتوجه صوب لاهور امر فرمودند - بحسب تقدیر در منزل
راجور آن عارضه ناملايم اشتداد تمام یافته در منزل چنگ توهتی^۱
تغیرت فاحش در احوال مزاج مبارک ظاهر گردید - چنانچه از تنگی
نفس کار بر آنحضرت تنگ شده دوازده گهری از روز یکشنبه بستم و هشتم
صفر سنه هزار و سی و هفت هجری گذشته از توطن این عاریت کده
فانی در گذشتند - و بشوق ادراک سعادت اقامت در جوار رحمت ایزدی
سفر دار البقای ابدی اختیار نمودند - و گزیده مصراع *

جهانگیر از جهان عزم سفر کرد

موافق ارتحال آنحضرت آمد - و در حال ترحال عمر شریف آنحضرت
پنججاه و نه سال و یازده ماه و یازده روز قمری و پنجاه و هشت سال و یکماه
و بستم و هفت روز شمسی رسیده بود - چون این واقعه ناگزیر در تنگنای
راه گریوه کشمیر بوقوع پیوست و در آن سرزمین ساحتی فراخور آرامگاه
آن سزاوار فسحت کده رحمت الهی نبود نعلش پر نور را بدار السلطنت
لاهور نقل نمودند - و در یکی از باغات آن روی آب^۲ بقعه فردوس
صفات روضه مقدسه قرار یافت - و چون آنحضرت بمقابر متابعت سفت
سنیه حضرت فردوس مکانی بابر بادشاه وصیت فرموده بودند که مرقد
ایشان از هلیه عمارت خالی باشد و در موضعی سر کشاده باطف ایزدی

(۱) در بادشاهنامه این منزل باسم جیکو - جرعه پای بدامن کشید -

است - [بادشاه نامه - جلد اول - حصه دومی و یازده ماه و هفت روز قمری

(۲) از آب آب راوی مراد است از شب چهارشنبه جمادی الثانیه سنه

سپارند تا پیوسته از سحاب رحمت بی حساب آهی بیواسطه حجاب کامیاب باشد - لاجرم حضرت خلافت مرتبت وصیت آنحضرت را کار بسته تخت گاهی عالی بساحت صد در صد ذراع از سنگ سرخ تراشیده بدور مرقد ترتیب داده بر فراز آن چپوثره بست در بست از سنگ مرمر مصنوع بصنعت پر چین کاری که دقیق تر از خاتم بند نیست مرتب شده در وسط حقیقی صورت مرقد آن بادشاه جنت آرامگاه نمودار گشت - و باوجود کمتر تکلف بصرف ده لک روپیه در مدت ده سال صورت اتمام یافت *

دوم بادشاه حضرت عرش آشیانی جلال الدین محمّد اکبر بادشاه غازی

چون صفحات صحیفه لیل و نهار وفا بذکر دقیقه از دقایق احوال آن ملک الملوک نمی کند لاجرم خصوصیات مآثر مکارم خصوص کارنامه‌های پرکار آن خداوند والا مقدار که علامی [...] ابو الفضل متعهد بیان و متکفل اتیان نموداری از آن شده بشرح و بسط اکبر نامه حواله می رود - آن مظهر قدرت ذوالجلال که ودیعت عالم لاهوت بود در امرکوت از مضافات تته شب یکشنبه رجب المرجب سال نهصد و چهل و نه هجری قدم بعالم ناسوت گذاشت - سخن سنجان زمان تواریخ بدیعه درین معنی یافته بسک نظم کشیدند - از انجمله گزیده تاریخ که مثبت غرایب اتفاقات است ثبت افتاده *

لله الحمد که آمد بوجود

(۱) در بادشاه نامه هژده و مکان منتخب است

حصه اول - صفحه ۶۹

(۲) ع [مباحثات] الف و ل ۲۰

بادشاهی که ز شاهان جهان
اکبرش نام و جلالش لقب است
شب و روز و مه و سال میلاد
شب یکشنبه پنج رجب است

چون در سال نهصد و شصت و سه که سن شریف آنحضرت بسیزده سال و هشت ماه و هفت روز قمری و سیزده سال و چهار ماه و هشت روز شمسی رسید همای همایون بال روح اقدس بادشاه فردوس آرامگاه همایون بادشاه از دام گاه این عالم فانی رمیده با طائون قدسی در شاخسار سدره و نشیمن عرش و کرسی آرمید - (روز جمعه دوم ربیع الثاني سال مذکور در ظاهر قصبة کلانور از اعمال دار السلطنت لاهور آن والا گوهر افسر سری بر سر نهاده بسریور سروری بر آمدند - و مدت چهل و نه سال و هفت ماه و بیست و دو روز شمسی و پنجاه و یک سال و دو ماه و دو روز قمری آن نیر اعظم اوج دادگری سایه دولت بر سر اکلیل سروری و اورنگ معدلت گستری افکنده پرتو نظر حمایت و عنایت در کار رعایت احوال رعیت و لشکری کردند - در آن حال که ارتحال حضرت همایون بادشاه به دارالبقا رو نمود همین قندهار و کابل و صوبه پنجاب تا دار الملک دهلی قلمرو دیوانیان آن پادشاه والا جاه بود - و باقی که بهمه حساب از هفت کشور فاضل و بهمه جهت از سائر جهات سته زاید است بمزید سعی آن سرور اضافت ممالک محروسه شد - و در سر تا سر این کشور پهناور هیچ جا متمرده و سرکشی نماند که از گوشمال اولیای دولت بگوشه فرو نخزید و دست تظاول در آستین نندید - و سر بگریبان برده پای بدامن نکشید - چون سن آن والا جاه بشصت و چار سال و یازده ماه و هفت روز قمری و شصت و سه سال شمسی رسید از شب چهارشنبه جمادی الثانيه سغه

هزار و چارده هجری مطابق دوم آبان ماه سال خمسین اکبر شاهي یک بهار و هفت گهری سپهری گشته ازین وحشت سرای بسیر سرایستان ریاض قدس و نزهت کدۀ عالم انس آهنگ فرمودند - میر حیدر طباطبائی معروف به معمائی فوت اکبر شاه مادۀ تاریخ یافته بدینگونه * مصرع *

الف کشیده ملایک ز فوت اکبر شاه

در سلک نظم کشیده - و بر سبیل سلوک طریقه تعمیه بدیع ترین روشی اسقاط الف زاید نموده - سخنوری دیگر بدین تاریخ برخورد * مصرع *

بادشاه عالم جاوید اکبر بادشاه

موقد منظور آن سرور در سرزمین موضع سکندره در دو گروهی دار الخلافه مقرر شده ازین رو به بهشت آباد موسوم گشت - و در آن روضه حسب الامر جهانگیر بادشاه باغی دلغشین فردوس نشان طرح افتاده عمارتی عالی در مدت بست سال بصرف بست لک روپیه سمت اتمام یافت *

سوم عالی حضرت جنّت آشیانی نصیر الدین سکند همایون بادشاه طاب ثراه

ولادت با سعادت آن سرور اسلام پرور دار الامان کابل را در شب سه شنبه چهارم اذی قعدۀ سال نهصد و سیصد هجری مهبط آثار برکت و مطلع انوار میمنت گردانید - ملا مشهدی تاریخ ولادت آنصاحب کرامت ازل آورد سلطان همایون خان یافته - و شاه فیروز قدر و بادشاه صف شکن نیز سال تاریخ همایون است - خواجه کلان سامانی این دو بیت در تاریخ

(۱) در بادشاه نامه چهاردهم ثبت است [بادشاه نامه - جلد اول - صفحه اول - ص ۹۳]

میلاک آن عزیز کرده جناب عزت در سلک نظم انتظام داده * ادیات *

سال تاریخ همایونش هست زاده الله تعالی قدرا
می برم یک الف از تاریخش تا کشم میل دو چشم بد را

والده آنجناب ماهم بیگم از اولاد اعیان خراسان و بسلسله سلطان حسین
میرزا مذسوب است - بعد از ارتحال حضرت بابر بادشاه بدارالذعم جاودانی
آن شایسته افسر جهانبانی نهم جمادی الاول نهصد و سی و هفت هجری
در دار الخلافه اکبر آباد سریر آرای تخت خلافت شد و خیر الملک تاریخ
جلوس همایون آمد - در آن ایام از سن شریف بست و دو سال و نه ماه
و بست و یکروز شمسی و بست و سه سال و شش ماه و پنج روز قمری
سپری گشته بود - و مدت بست و پنج سال و دو ماه و پنج روز قمری
زینت بخش اکلیل دولت و اقبال بوده چهل و نه سال و چهار ماه و ده
روز قمری و چهل و هفت سال و دو ماه و پنج روز شمسی عمر گرانمایه در
رضا جوئی آلهی و اعیای مراسم بادشاهی گذرانیدند - [از آنجمله ^۱ یازده]
سال در هندوستان و چهارده سال در یساق کابل و بدخشان و سفر ایران
مرتبه دوم بعد از فتح هندوستان - روز جمعه یازدهم ربیع الاول سال نهصد
و شصت و سه از آنجا که مقتضای نزول قضا است خود بنفس نفیس
توجه بر اهتمام عمارت کتابخانه خاصه که در آنولا اساس یافته بود مبذول
داشته بدالای بام بر آمدند - و لحظه بتفرج پرداخته شامگاه بهنگام نزول
از پایهای آن نردبان بحکم اقتضای قضا آن بلند اختر را لغزش پا دست
داده هبوطی واقع شد چنانچه تا زینت آخرین هیچ جا قرار و استقرار
اتفاق نیفتاد - و بعد از وقوع این واقعه هائیله ازین رهگذر که کوفتی عظیم
بدوش و سر رسیده بود لمحک عارضه بیهوشی بذات همایون آنسرور که مغز

و دماغ هوش و خرد بود طاري شده - چون به هوش آمدند بنابر رعایت مراسم حزم بی توقف منشوري نور آگین از موقف خلافت بجهت تسلی خاطر انور بادشاهزاده والا قدر محمد اکبر که در آن آوان در حضور پرنور نبودند مصحوب شیخ نظر و چولیکان صورت ارسال یافت - و روز یکشنبه سیزدهم ماه مذکور حال بر آنحضرت متغیر گشته آثار انتقال ظاهر گردید - و شایع باز روح پر فتوح آنحضرت پرواز نموده بآشیان عالم بالا و نشیمن قرب ایون تعالی باز شتافت - و گزیده مصراع

واصل حق شد همایون بادشاه

که تاریخ ارتحال آن حضرت است شاهد حال آمد - اگرچه مصراع مشهور *

همایون بادشاه از بام افتاد

بعضی آنرا بمولانا قاسم کاتبی منسوب می سازند و میر عبد الاول سمرقندی در تذکرة الشعوا بخود نسبت میکند - و لیکن بنابر آنکه سخن سنجان تجویز این معنی نموده اند از جمله غرائب تاریخ بدیعه است درین کارنامه بدایع آئین ثبت افتاد - بالجمله بعد از ادای مراسم تعزیت جسد قدسی سرشت آنحضرت را در خطه پاک دهلی در وسط باغ بهشت آئین مشرف بر آب جون بروحمت ایزدی سپردند - و قبه عرش تمکین بر مرقد آنحضرت اساس نهاده مطاف اهل زمین و روکش چرخ برین ساختند *

چهارم حضرت فردوس مکانی ظریف الدین

محمد بابر بادشاه غازی

آن عالی جناب در ششم محرم سال هشتصد و هشتاد و هشت از بطن قتلق نگار بیگم صبیبة رضیة یونس خان بن ویس خان رالی مغولستان

که بسپرده واسطه به چنگیز خان می رسد بوجود آمده عالم شهود را مشرق
 جلو نور و مطلع خورشید ظهور گردانید - خواجه بزرگوار خواجه ناصر الدین
 [...] عید الله احرار آن برگزیده تاج و نگین را به ظهیر الدین ملقب
 فرمودند - و چون تکلم باین اسم بر ترکان دشوار بود بترکی آنحضرت را
 باین میرزا نامیدند - و این بیت در تاریخ ولادت با سعادت آن حضرت از
 نتائج طبع گوهرزای مولانا حسامی قرا کولی است که از آن سه تاریخ بدیع
 بی ارتکاب تکلف استنباط میتوان کرد *

* بیت *

چون در شش محرم زاد آن شه محرم

تاریخ مولدش هم آمد شش محرم

چه شش محرم شش حرف است و لفظ شش حرف نیز تاریخ است -
 و چون عدد شش را ارباب فن اعداد باعتبار آنکه آثار جمیله بر آن مترتب
 است عدد خیر می دانند - لفظ عدد خیر نیز که از روی شمار هشتصد
 و هشتاد و هشت است باین تاریخ موافق می آید - بالجمله چون سن
 مذکور آن فلک جاه بیازده سال و هشت ماه قمری و یازده سال و سه ماه
 و بیست روز شمسی رسید بعنایت حضرت ایزدی در روز سه شنبه پنجم
 شهر برکت بهر رمضان سنه هشتصد و نود و نه در خطه اندجان که دارالملک
 فرغانه است جلوس فرخنده آن خدیو زمانه روی داد - از آنجا که بزرگ
 کردهای ایزدی و دست پروردگان فیض سرمدی در تعلیم کده تأیید آلهی
 و دبستان فضل نامتذاهبی آداب سلطنت و بادشاهی فرا میگیرند بآنکه
 در آن هنگام در صغر سن بودند مانند سلاطین کار دیده مراسم جهانگیری
 و قواعد جهانبانی را پاس می داشتند - چنانچه یازده سال با خانه زادهگان

اوزبک و سلاطین چغتائی در ماوراء النهر داد مقاتله و مجادله داده تخت بدخشان را بزور بازو و فیروزی تدبیر درست از دست تصرف خسرو شاه نامی برآورده در سنه نهصد و ده هجری دست نظار محمد مقیم ارغون از استیلای ولایت کابل کوتاه ساختند - و در نهصد و دوازده از عون یگانه دادار بر شاه بیگ ولد ذوالنون ارغون غلبه نموده قندهار را با توابع و لواحق مستخلص و مستخر فرموده بست و دو سال با کمال استقلال درین ملک سالک سبیل فرمانروائی بودند - و در عرض این مدت پنج نوبت پرتو توجه اقلیم گیر بر ساحت تسخیر عرصه پهنار هندوستان افکنده - بنابر آنکه برآمد هر کاره در رهن درآمد روزگار است تا آنوقت در نیاید آن کار بر نیاید چار نوبت بسبب ظهور بعضی امور عیان مراجعت بر تافتند - و در یورش پنجم که موافقت توفیقات آسمانی و تأییدات^۱ [ایزدی]^۲ مددگار شد تدبیر موافق تقدیر آمده به کارکشائی اقبال ظفر و فیروزی نصیب اولیای دولت نصرت روزی شد - و بعد از وقوع چندین محاربه که به غنیم روی داد سلطان ابراهیم بن سلطان سکندر بن بهلول فرمانروای دارالملک دهلی خود با موکب منصور همراه یک لک سوار و هزار فیل جنگی صف مصاف و یسال قتال آراست - و آنسرور با^۳ [دوازده]^۴ هزار تن که اکثر حواشی و خدم و برخی دیگر یغما کار و سوداگر بودند جنگ صف فرموده پس از کارزار عظیم ظفر یافتند و سلطان ابراهیم به قتل رسید - و این فتح عظیم که در معنی کارنامه لطف عمیم حضرت پروردگار است در سنه نهصد و سی و دو روی داد - و عدد حروف مصراع آخرین این دو بیت که تعیین وقت و روز و ماه و سال نیز از آن ظهور می یابد بحسب حساب ابجد بآن تاریخ موافق آمد *

* ابیات *

کشت در پانی پت ابراهیم را
شاه غازی بابر عالی نسب
وقت و روز و ماه و سال این ظفر
صبح بود و جمعه و هفت رجب

و همدین نزدیکی بذابر دستیاری تأیید و مددگاری توفیق بر رانا که همراه
سپاه نا معدود که چون خیل مور و ملخ در و دشت و هامون و شیخ را فرو
گرفته بود و لشکر مخصوص خودش بیک لک سوار می کشید -
و زمینداران دیگر کوممی یک لک و یک هزار صف آرای شدند - در
دامن کوه سیکری در ماه جمادی الاول^۱ از سال نهصد و سی و سه مقابله
خیل ادبار با موکب اقبال و تلافی عسکر ظلمت با لشکر نور اتفاق افتاده
به کشتش و کوشش تمام غلبه اسلام بر کفر و داده حق بر باطل فایق آمد -
و آن مخدول باعوان و انصار مغلوب و منکوب گشته و خلقی کثیر بقتل
و اسیری داده روی ادبار بودایی هریمت و راه فرار نهاد - شیخ زین خوافی
صدر فتح بادشاه اسلام تاریخ این فتح عظیم یافته محسن و مستحسن افتاد -
بعد از شکست رانا مقهور از سر نو تعجیه و تجهیز عسکر مفسور فوموده
هم عذر نصرت و ظفر پا در رکاب سعادت نهاده بتازگی بر سر جهانگیری
و جهانداری آمده رفته رفته صوبه ملتان و دار السلطنت لاهور و سائر پنجاب
و دهلی و آگره و اله آباد و اوده و جونپور و بهار و مالوه بدست آوردند -
و مدت پنج سال با کمال استقلال به نفع امر و نفعی در عرصه فتح هندوستان

(۱) در بادشاه نامه بحواله واقعات بابری جمادی الثانیه رقم شده

[بادشاه نامه جلد اول - حصه اول - صفحه ۱۵]

مراسم ملک رانی و بادشاهی بجا آوردند - مجموع روزگار سلطنت آن مجموعه غرایب مآثر که مجامع بسی محامد و مفاخر بود به سی و هفت سال و هشت ماه و یک روز قمری و سی و شش سال و ششماه و سیزده روز شمسی کشیده - چون سن شریف آنحضرت بیچهل و نه سال و چهار ماه و یک روز قمری و چهل و هفت سال و دو ماه و یازده روز شمسی رسید در دار الخلافه اگره از قصر عمارت چار باغ که بر آن سوی آب چون واقع است و سابقا بهشت بهشت موسوم بود به گلگشت حدایق ثمانیه ریاض رضوان خرامیدند و سرور ملک و ملت را وداع نموده در حظیره عالم ملکوت آرمیدند - و حسب الوصیت نعلش^۱ [...] آنحضرت را بدار الامان کابل نقل کرده در نزهت کده^۲ [...] که مهبط افوار فیض اله است بغفران و رضوان ایزدی سپردند - و مرقد مطهر آن سرور را سرکشاده بدون بنای عمارت و تکلفات باز گذاشتند - و ارتحال آن برگزیده رحمت در روز دو شنبه ششم جمادی الاول نهصد و سی و هفت روی داد - این تاریخ با زمان آنواقعه هائکه موافق افتاد * ابیات *

بادشاهی که شهریارانش گشته بودند خادم و منقاد
چون وفای ندید از عالم رفت از عالم خراب آباد
خود از سال فوت او پرسید گفتم او را بهشت روزی باد

حقیقت این قضیه برین منوال است که چون شاهزاده همایون وظایف خدمتگاری و پرستاری آنحضرت را از سرحد امکان گذرانیدند - مراتب عنایت و مهربانی آنحضرت درباره آن برگزیده حضرت باری بمرتبه رسید که جان گرامی خود را فدای آن فرزند سعادت‌مند نمودند - در هنگام تشریف

آن والا گهر در سنبهل که از جمله اقطاعات آنحضرت بود عارضاً نا ملایم
عارض مزاج همایون شد - و چون خبر شدت و طول مدت آن بعرض مقدس
رسید حسب الحکم از راه آب با سرعت باد و سحاب کشتی سوار با کبر آباد
رسیدند - هر چند اطبایی پائی تخت در چاره گرایی آن پرداختند مطلقاً
اثری بر آن مراتب مترتب نشده بهبودی ظاهر نگشت - بلکه شدت
گرانی و کثرت ضعف و ناتوانی روز بروز ظهور و بروز دیگر نمود - روزی در
عین اضطراب و اضطراب آنروی آب که محفل والا از دانشوران هرفن آراستگی
داشت و در باب انکراف^۱ [...] آنوالا جناب از هر در سخن در گرفت -
میر ابو البقا که از اعیان افاضل زمان بود بعرض رسانیده که اکنون علاج این
امر دشوار مذکور است در همین تدبیر که بدستاورز اقسام تصدقات شفا
از خانه حکیم علی الاطلاق باید خواست - و بروفق مدلول کریمه ان تذالوا
البر حتی تنفقوا مما تهبون گرانیهای ترین نفایس را برو اتفاق و ایثار
باید نمود - آنحضرت فرمودند که چون^۲ [بعد] از محمد همایون هیچ
چیز را از سر خود عزیز نمی دانم جان ارجمند را فدای آن سعادت مند
می سازم - و امید وارم که در آن^۳ [کارگاه] این فدیة مختصر و هدیه
محقر از من بعوض آن گرامی گوهر در پذیرند - آنگاه بی توقف قدم
بموقف دعا و خلوتخانه صفوت و صفا نهاده از راه صدق رو به قبله حاجات
آوردند و زبان مناجات کشوده از روی خلوص نیت و عدم ریا این مدعا را
استدعا نمودند - و بعد از فراغ مراسم آدابی که وظیفه این مقام است
بطریقگی که از طریق حضرت خواجگان کبار تلقین یافته بودند سه مرتبه
گرداگرد آن حضرت بر آمده فرمودند که برداشتم برداشتم - چون آن دعا
از شائبه ریا مبرا بود همان لحظه قرین اجابت گردید - چنانچه آثار

(۱) ن [مزاج] ل (۲) ع [بغیر] ل (۳) ع [درگاه] ل

گرانی در پیکر روحانی نمودار گشته خفت نمایان در عارضه همایون بادشاه ظاهر شده رفته رفته بصحت کلی کشید - و شدت تمام در ناتوانی حضرت فردوس مکانی روی نمود - چون علامات ارتحال در احوال آنحضرت آشکارا گشت باحضر ارباب حل و عقد فرمان داده خود در پای تخت والا تکیه بر مسند فرمودند - و همایون را بر سریر جهانبانی جلوس داده افسر سروری را از تارک مبارک همایونی فرخنده فر ساختند - و از امرا و اعیان دولت بیعت گرفته بنگهداشت سر رشته اخلاص و ارادت و برداشت بار انقیاد و اطاعت وصیت فرمودند - و بعد از پرداخت لوازم این شغل خلوت فرموده بخدای خود پرداختند - و پس از لمحه قطع نظر از اقامت این مرحله زوال و فنا نموده بدوق توطن در جوار سر منزل رحمت حضرت ارحم الراحمین آهنگ رحلت دار البقا نمودند *

آن دست پرورد فیض سرمدی و ادب آموز تعلیم ایزدی در سایر فنون استعداد که زینت دیباچه احوال ارباب دولت و اصحاب جاه و جلال است ید طولی داشته اند - و در نظم اقسام شعر ترکی و فارسی نیز ید بیضا نموده اند - و بزبان ترکی رسایل بدیعه در فن عروض تالیف فرموده اند - و روش مسایل فروعی و کلیات مطالب کلامی را موافق طریقه حضرت امام اعظم و روش اصول شیخ اشعری بزبور نظم آرایش داده مبین بابری نام نهاده - و نسخه ازان کذاب مبین و واقعات بابری که آنحضرت بعبارت ترکی انشا فرموده اند بخط مبارک که در تاریخ نهصد و سی و پنج رقمزده کلمک اعجاز نگار گشته مخزون کتابخانه خاصه شریفه است - در بقول حسب الامر عالی حضرت صاحبقران بفارسی مترجم شده - و از جمله تصرفات طبع وفاد آن سر لوح کلیات وجود درین مجموعه اختراع خط غریب است که بخط بابری موسوم شده *

پنجم شاهزاده بلند اختر عمر شیخ میروزا

بناریخ سنه هشتصد و شصت از میامن تولد آن اقبالمند سرزمین خطه دلدیر و دل پسند سمرقند علو مکان یافته مکانت آسمان گرفت - و در سال هشتصد و هفتاد و سه بعد از شهادت بادشاه سعید در شهر اندجان که پای تخت فرغانه است جلوس مقدس آن سزاوار سرورعی ابنای زمانه روی داد - و روز دو شنبه چهارم رمضان المبارک سنه هشتصد و نود و نه که سن شریف بسی و نه سال رسیده بود شاهین روح پرفتح آن شاه عالی مقدار از بام کبوترخانه اوج عالم علوی گرفته با مرغان اولی اجتمع شاخسار قدس هم آشیان گشت - و سبب این حرکت ناهنجار چرخ کج روش آنکه چون شهر اخسیکت پای تخت آن عالی جناب شده بظاہر آنکه آن شهر بر کفار آبکنندی بغایت عمیق و هولناک اساس یافته کبوترخانه سرکار خاصه بر آب جری وقوع داشت - قضا را در وقتیکه آن سرور برآمده سرگرم تماشای طیوان کبوتران بودند انهدام بدان راه یافته از آسیب صدمه آن بجوار رحمت ایزدی شتافتند *

ششم بادشاه سعید شهید سلطان ابو سعید میروزا

از قدوم سعادت لزوم آن بادشاه جم جاه که در سن هشتصد و سی در عالم شهود رو نمود آب و رنگی دیگر بر روی روزگار باز آمد - و در سن هشتصد و پنجاه و پنج از میامن جلوس اقدس آن حضرت پای تخت خلافت بلند پایه و گوهر افسر سلطنت گرانمایه گشت - و مدت هژده سال در سراسر ولایت ماوراءالنهر و ترکستان و بدخشانان و کابل و غزنین و قندهار

تا حدود [۱...ک] چهاره زر از سکه نام افور آن سرور دین پرور تازه رو و پاینده
 منبر از خطبه القاب کامل نصاب آن بلند اختر پله سرافرازی داشت -
 و در آخر بسلسله جذباتی ارث و استحقاق هوای تسخیر خراسان و عراق
 در دماغ همت والا جای داده آهنگ انتزاع آن دو کشور نمودند -
 و بمجرد ارتفاع ماهیچه رایت فتح آیت سر بسر هردو ولایت مسخر شده
 پرتو استیلای رفعت شان آن والا مکان باطراف و اکناف این ولایات نیز
 افتاد - و چون سن شریف آن بادشاه سعید بچهل و سه سال رسید
 در بیست و دوم شهر رجب سنه هشتصد و هفتاد و سه که با وزن حسن
 قزقان اتفاق مصاف افتاده بود در نواحی اردبیل از ادراک مرتبه شهادت
 ارتفاع درجات سعادت یافتند - و علامه دررانی تاریخ این واقعه غریب
 بدینگونه در سلک نظم کشید *

* ابیات *

سلطان ابو سعید که از فرخسروی

چشم سپهر پیر و جوانی چو او ندید

الحق چگونه کشته نگشتی نگشته بود

تاریخ فوت مقتل سلطان ابو سعید

هفتم شاهزاده عالیقدر سلطان محمد میرزا

آن والا گوهر بلند اختر با برادر خود میرزا خلیل در سمرقند بسر
 می برد - چون میرزا خلیل را توجه بسمت عراق افتاد و میرزا الخ بیگ
 تشریف بسمرقند آورد در جمیع ابواب برادرانه بآن عالیجناب سلوک نموده
 همه وقت در پی پاس خاطر عاطر ایشان بود - بالجمله دو فرزند سعادت مند
 از آن عالیجناب بوجود آمده - یکی منوچهر میرزا و [۲...ک] ابو سعید

میرزا - چون وقت آن آمد که این جهان گذرانرا واگذارند بمیرزا الغ بیگ که در آنوقت بر بالین مبارک حاضر بودند سپردند - آنوالا گهر در لباس رضا جوئی خدمتگاری آنحضرت بجای رسانیدند که روزی یکی از نزدیکان باین عبارات معروض گردانید - که این عمزاده شما عجب خدمت بجد میکند - میرزا از روی حدس صائب مقصد آن صاحب غرض را دریافته فرمودند - که او خدمت ما نمیکند از صحبت ما کسب آداب جهانگیری می نماید *

هشتم شاهزاده عالیجاه میرزا میران شاه

آن حضرت سیومین فرزند حضرت صاحبقران اعظم است - بحسب سن از جهانگیر میرزا و عمر شیخ میرزا خرد تر و از شاهرخ^۱ [...] کالانتر - در سنه هفصد و شصت و نه عالم وجود از ورود آن منظور نظر آلهی فیض آمد شد - حضرت صاحبقران سلطنت عراق عرب و آذر بایجان که تختگاه هلاکو خان بود برو مسلم داشتند - و در بیست و چهارم ذی قعدة سنه هشت صد و ده که سن شریفش بچهل و یک رسیده بود در جنگ قرا یوسف ترکمان در سرحد تبریز از گلگونه خون شهادت سرخروئی سعادت دارین اندوخت *

نهم مظهر کمال افتددار آلهی مہبط انوار فیض نامتناهی قطب الدنیا و الدین صاحبقران اعظم امیر تیمور گورگان

چون امتداد طومار روزگار را گنجای شرح هزار یک آثار حمیده اطوار آن برگزیده حضرت پروردگار نیست لاجرم بذکر سر جمله از خصوصیات

آن حضرت پرداخته تفصیل مآثر و مکارم خصوص کارنامه‌های پرکار آنخدیو
والا قدر را بشرح و بسط ظفر نامه حوالت می نماید - در شب سه شنبه
بیست و پنجم شهر شعبان سنه هفصد و سی و شش از فیض ولادت
سراسر سعادت آنحضرت کس روکش محیط افلاک گشت - نیمان اصل
وجود و سعادت فطرت آن یگانه گوهر شاهوار محیط احسان^۱ [...]^ن آن
درة القاج آبای علوی مهد علایا نگین خاتون - چون سن مبارک^۲ [...]^ن
هفصد و هفتاد و یک هجری در قبة الاسلام بانح بارگاه عقد بیعت قبة
رفعت بارج طارم چارم رسانید - و در مدت سی و پنج سال و یازده ماه
و شش روز قمری و سی و چار سال و دو ماه و دوازده روز شمسی اکثر
ممالک روی زمین بحوزة تصرف و حیطة تسخیر آن شهنشاه آفاق گیر
در آمد - و سایر ساکنان ربع مسکون از اقلیم زنگ تا روس از رئیس گرفته
تا مؤسس تن به ریاست آنسرور داده گردن به تیغ سیاست آن مالک
رقاب سرکشان هفت کشور نهادند - و سر تا سر ولایت ماوراءالنهر و خوارزم
و ترکستان و خراسان و عراقین و آذربایجان و چاچی ترخان و جمیع بلاد
روس و سقلا و پرتاس و سایر اصناف خزر و لکان و گرجستان و ارمنه
و آلان و یروج و اران و شروان و باب الابواب و طبرستان و سایر دارالمرز فارس
و کرمات و بصره و خوزستان و دیار بکر و ربیعه و بلاد جزیره و موصل و شام
و روم و دارالملك هندوستان بل معظم روی زمین کوتاهی سخن از حد
زمین فرنگ تا مرزبوم اجمیر هند و ازین سوی نهر فرات تا آنسوی فاراب
که مابین رود نیل و شط سیحون واقع است از زور^۳ [...]^ن و ضرب شمشیر

(۱) ن [وجود امیر طراغانی بلند اخگر است - و صدق توحید] الف

(۲) ن [آنحضرت به سی و پنجم سال و شانزده روز رسید دوازدهم رمضان

(۳) ن [تدبیر] ل

المبارک سنه] ل

مانند خورشید عالم گیر زیر تیغ و نگین آوردند - و بر تختگاه چندین صاحب
تخت و تاج مستولی شده خداوندان آنها مستاصل یا باج ده و خراج گزار
ساختند - و در سنه هشتصد و یک فتح هندوستان نمودند - بعد از دو سال
بعزم تسخیر حلب متوجه شده سر تا سر ولایت شام بدست آوردند - سال دیگر
با یلدرم بازید جنگ صف انداختند و پس از کارزارهای نمایان خوندکار را
اسیر و دستگیر نموده تمام مملکت روم را مسخر ساختند - و در سنه هشتصد
و هفت سر سواری دارالمرز و جبال فیروزه کوه مفتوح ساخته و از راه نیشاپور
بماوراءالنهر تشریف ارزانی فرموده عزم جهاد بلاد ختارا بکلیه جزم آراستند -
چون سرزمین خطه فاراب که بالفعل بانزار معروف است از اعتبار
سر افزایی نزول همایون پایه ارتفاع درجات از چرخ دوار گذرانید - در عرض
آن حال عارضه ناملایم عارض ذات مقدس آن مرکز منطقه جاه و جلال
و محیط دایره دولت و اقبال شد - و مزاج مبارک آنحضرت که باعث
تعدیل امزجه و تقویم طایع عالمی بود از نهج اعتدال انحراف یافت
و امتداد مدت بیک سفته کشیده - اطبا عجز خود را معاینه دیده ناگزیر
از دستبرد قضا که بالای همه دستهاست بر نیامده دست از معالجه
کشیدند - بالجمله در روز چهارشنبه هفدهم شعبان المعظم سال هشتصد
و هفت آنصاحب نفس ملکی و ذات قدسی از سروش غیبی ندای
یا ایها النفس المطمینه امر مطاع ارجعی بگوش هوش نپوشیدند -
و از فحوائی من یخرج من بیتک مهاجراً الی الله بشارت وافی اشارت
و نوید سراپا امید فقد وقع اجره علی الله دریافتند - و بشوق استیفاء
اجرای آن وعد موفی ازین دار البلاء هجرت فرموده تا جوار رحمت حق
تعالی و اجزای عالم خانه بالا شتافتند - در آنوقت سن شریف آنحضرت
هفتاد سال و یازده ماه و بیست و دو روز قمری و شصت و هشت سال و دو

ماه و درازده روز شمسی رسیده بود که این واقعه جانکاه بنگاه وقوع یافت -
نعش مبارک آنحضرت را که همدوش رضوان و مغفرت حضرت عزت بود
از انزار تا سمرقند که مسافت آن هفتاد و شش فرسنگ است سایر ارکان
دولت و اعیان حضرت دوش بدوش رسانیدند - یکی از سخنوران در تاریخ
ولادت و جلوس آنحضرت این رباعی در سلک انتظام آورده *

* رباعی *

سلطان تـمـر آنکه مثل او شاه نبود
در هفصد و سی و شش آمد بوجود
در هفصد و هفتاد یکی کرد جلوس
در هشتصد و هفت کرد عالم پدرود

بموجب وصیت آنحضرت زویری گنبد سید برکه دفن نموده گنبدی عالی
بنا بر آن اساس نهادند *

نور آگین شدن مکتب تعلیم ظاهری از فروغ جلوس همایون این چهره کشای اسرار عالم قدسی و دانای رموز آفاقی و انفسی

هرچند از آنجا که برگزیده‌های لطف ازلی با کمال استعداد ذاتی
و قابلیت اصلی از دبستان تعلیم الهی ادب آموزی نموده دیگر کار بآموزگار
ندارند - و نظریاننگان عنایت سرمدی از دانشکده فضل نامتغاهی حکمت
اندوزی کرده از ناز تعلیم ادیبان سخن پرداز بی نیاز می باشند - درین
صورت این منتخب مجموعه ایجاد را با وجود رتبه کمالات و نهایت معرفت
باسرار مبدأ و معاد مکتب نشین علوم رسمی نتوان گفت - و این رازدار

مبداء فیض را دبستان گزین استفاده فنون دانش ظاهری - فکیف آموختن
خط و سواد - نتوان نوشت - چه تهمت سواد خوانی بر مردم دیده دانش
و بینش بچه روی توان بست - و ادب آموز عقل مجرب را ابجد خوان
چگونه توان نوشت - لیکن بنابر آنکه حفظ ظاهر در کار است و ملاحظه
عالم صورت ضرور و ناچار - نظر بدین معنی کلک وقایع نگار زبان گزیده
میگوید - که چون سن شریف آن چراغ دودمان صاحب قران که با بقای
ابد قرین شود بچهار سال و چهار ماه و چهار روز رسید تخته تعلیم قران
کریم در کنار و بر آن گزیده سواد خوان رقم لوح و قلم همسر لوح محفوظ گشته
صدر مکتب از حضور پر نورش روکش دارال حکمت یونانیان گردید - و چون
لوحه تعلیم در کنار و بر آن نور دیده امید اب وجد که بالغ نصیب کامل
نصاب خرد است قرار گرفته ترکیب ابجد از آن فرد کامل انواع عالم ابجد
کمال پذیرفت - بسی بر نیامد که بتفصیل تفصیل فصول ابواب دانش
نموده در جمیع فنون فضایل دقایق نکته فهمی را باعلی درجات کمال رسانید -
و در عرض اندک مایه مدتی بی آنکه کار بطول کشد هیولای خط نیز
صورت درست پذیرفته تخته مشق از ریخته قلم مشکین رقمش چون صفحه
رخسار نو خطن بکسن خط زینت گرفت - جامع فضایل کسبی و وهبی
قاسم بیگ تبریزی سر آمد شاگردان مولانا میرزا جان و منتخب نسخه
قانون حکمت یونان حکیم دوائی گیلانی بمنصب تعلیم آنحضرت پایه
سرفرازی یافته - و همچنین صاحب فضایل صوفی و معنوی شیخ ابو الخیر
برادر علامی ابو الفضل و قدوة ارباب حال و قال شیخ صوفی از شاگردان
جامع العقول و المنقول میان وجیه الدین گجراتی بدین سعادت اختصاص
پذیرفتند - و از جمله اینها درین باب حسن سعی و مساعی جمیله حکیم
مذکور نوعی درجه قبول یافت که مکرر بر زبان حقایق بیان می آوردند که

فی الحقیقت حکیم دوائی آموزگار ما است و حق تعالیم او بوما از اوستادان دیگر بیش است - و چون حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه آن مخصوص عنایات ربانی را از هرگونه کمالی و مزینتی بی بهره نمی خواستند بنابر آن مقرر فرمودند - که بعد از فراغ تکرار درس لمحه بآموختن هنرهای ضربی که تعالیم آن نسبت به عموم عالمیان خاصه سلاطین عظام در انتظام سلسله نظام دخل کلمی دارد اوقات صرف نمایند - بنابرین میر مراد دکنی از سادات عالی نسب که در فن کمانداری انگشت نما بود و درین فن دست از صاحب قبضهای وقت برده از دست قضا در قدر اندازی ید بیضا می نمود - و خلف صدق او قاسم خان که در ایام خلافت آنحضرت بمنصب پنج هزاره ذات و سوار و صوبه دارچی بنگاله فرق عزت برافراخت - و راجه سالباهن که در برق اندازی بر ابر سبقت می گرفت و در قیز دستپا برق بدو نمی رسید - و تاتار خان که در دانستن لغت ترکی کمال تفرد اندوخته بود بخدمت تعلیم آنحضرت ا[...]ن را وسیله رضامندی جناب آلهی دانسته بخوری شیفته ملازمت بودند که تا دوپهر شب در حضور اقدس می گذرانیدند - و نیم نفس از ملازمت دوری نگزیده در لباس اکتساب سعادت درجهانی از خدمت آنحضرت آداب جهانبانی حاصل می نمودند *

(۱) ن[] تارک مباحث برافراشتند - ملخص سخن عنایت آنحضرت درباره

تربیت شاه بلند اقبال بدرجه رسید که در انچه همدم و دمساز و در خلوت معوم و همراز خاص آن حضرت گشته از سعادت منشی و ارادت اندیشی خورسندی آن حضرت [] ل *

بیان ارتحال حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه
از عاریت سرای این جهانی و اقامت در
منزل روح و راحت جاودانی - و ذکر
بعضی سوانح که در عرض آن ایام
و بعد از آن روداد

از آنجا که آشوبکده جهان جای امن و امان نیست و رحلت خانه
گیتهی مقام اقامت و استقامت نه - دریا دالان درین گذرگاه که همانا نقشی
است بر آب حباب آسا خیمه و خرگاه بر سر پا نگذرد - و ازین رو خورشید
سوادان درین فضاء تغلک میدان که فی الحقیقت جولانگاه هواست ذره وار
منزل پایدار نگزینند - ازین است که مقربان حضرت و نزدیکان بارگاه عزت
خامه سلاطین دادگر و خواجین رعیت پرور که درین عالم فانی کار دوام
سلطنت آنجهانی ساخته اند پیوسته منتظر دعوت داعی حق می باشند -
تا هرگاه بحکم حکمت وقت آن در رسد از شدت شوق دریافت آن درجات
و مراتب والا بی توقف باجابت شتابند و نعمتی که در عهد الست برای
ایشان مهیا شده دریابند - غرض از تصویر این معانی بیان کیفیت انتقال
حضرت عرش آشیانی است - مجملی از تفصیل این واقعه غم اندوز آنکه
در عرض سال پنجاهم تاریخ اکبری موافق سنه هزار و چهارده هجری
مراج وهاج آنوالا مرتبت از مرکز اعتدال انحراف یافته باوجود چندین
طبییب حائق که سر آمد ایشان حکیم عالی گیلانی بود دوا و مداوا سودمند
نیفتاده معالجه و تدبیر فایده داد - درین وقت خان اعظم و راجه مافسنگه
بملاحظه وفاداری و حق گذاری بر آن سر آمدند که خسرو مهین پسر

حضرت جهانگیر بادشاه را که خواهرزاده راجه و داماد خان اعظم بود از روی مراعات ببادشاهی بردارند - چون خواست آلهی بامردیگر و مقتضای تقدیر برین جمله پذیرگشته بود که اهل روی زمین و زمان از پرتو عدل و احسان شاه بلند اقبال سایه نشین کف امان و امان باشند - لاجرم حضرت جهانگیر بادشاه آلهی یافته از خود با خبر و از معاندان پر حذر می بودند - و شاه بلند اقبال با اعتماد نگهبانی آلهی از عذر دشمنان نیزدیشیده همه وقت در تیمار داری و خدمتگذاری جد بزرگوار جد و جهد بجای رسانیده بودند که آنحضرت درباب خورسندی از آن سعادتمند و نارضامندی از خسرو فصل طویل الذیل بر زبان داشتند - بعضی از ارکان دولت و اعیان مملکت آنان را که سعادت رهنما و بخت کار فرما شد خصوص مرتضی خان بخاری که در آنرا بخشی با استقلال موکب والا بود - از روی حقیقت دانی بر همگان تقدم بسته با جمیع خویشان و منتسبان خویش بقدم اطاعت و انقیاد پیش آمد - و سایر امرا بدو اقتدا نموده سعادت ملازمت دریافتند - آنگاه باقی سپاه و کلی سرداران خبیر گروه گروه بخدمت شتافتند *

چون در آنرا مخالفان بر قلعه اکبرآباد استیلاء تمام اندوخته بکشاد و بست مداخل و مخارج آن دست یافته بودند - ناچار بادشاه جهانگیر بسایر ایشان پیغامی مشتمل بر وعده و وعید و بیم و امید تمام داده از بدی نفاق همگانرا ترسانیدند - و پیغام دادند که چون مرتبه ظل آلهی و پایه والای بادشاهی بذواب همایون ما تعلق گرفته و قاج و تخت خلافت از پرتو وجود ما زینت پذیرفته - انصب آنست که مقتضای دستور العمل خرد صالح اندیش را کار بسته از بیعت و اتفاق حل و عقد تخلف نرورزد - دوم نقد دست از کشاد و بست ابواب محصار باز داشته قلعه و ما فیها را با ولای دولت سپارند - و بصورت بتاله که بنابر تفریض حضرت چنت آشیانی براجه تعلق داشت

ما نیز بر طبق دستور مقرر بدو ارزاني داشته ايم روانه شوند - و چون پديغام با معاندان كوته انديش رسيد با خود اندیشه كرده دانستند كه پيش از اين قمر و طغيان حاصلی ندارد و بی رجوع مردم كار آمدني اين اراده پيش فيست - چه خان اعظم درين مدت نظر بر نسبت خود نموده جمیعتي كه درخور مرتبه او بود نگاه نمي داشت و از راجپوتان كوتاه سلاح راجه معلوم كه چه مي كشايد - خصوص باوجود كثرت مغول و قلمت ايشان بملك گيري آمدني کشور خود را هم از روز اول از دست نمي دادند - و خسرو بنابر آنكه در آن ولا روزي هزار روپيه مي يافت ظاهر است كه ازين قدر زر چه مایه لشكر بهم توان رسانيد - اگرچه خزانه بدست ايشان بود و ليكن چون وسعت دستگاه در تنگي كار بكار نياید و وجود و عدمش در آن حال برابر بود - بنابر مقتضای اين معاني فاچار قلعه بتصرف اوليای دولت دادند و خود بيرون شهر در ظاهر خانه راجه مانسنگه رو بچاناب بنگاهه فرو آمدند *

چون احوال اكبر بادشاه تغير تمام پذيرفته از بهبود نايمدي حاصل شد و نزديك رسيد كه از جهان گذران در گذرند - ازين رو كه بادشاه جهانگير از غبار انگيزي فتنه پرستان درين مدت از ملاحظه بادراك سعادت عيادت حضرت والد والا قدر استسعاد نيافته ازين معني حرمان نصيب بودند - اکنون كه كار از ملاحظه در گذشته بود بنابر اندیشه مكرومي ديدار واپسين آنحضرت با كمال احتياط داخل قلعه شده قريب بوقت احتضار بر بالين مبارك حاضر آمدند - و مراسم عيادت و پرسش بجا آورده از فيض نظر آنحضرت فخير ايام مهجوري برداشتند - و بمقتضای وقت اراده مراجعت نموده شاهزاده محمد خرم را همراه خود بيرون آوردند و بر دروازه های قلعه از جانب خود مردم بنگاهباني نصيب نمودند - درين اثنا چون قضيه قضا

بعد از انقضای یک بهر و هفت گهري شب چهارشنبه دوازدهم جمادي الثاني سفته هزار و چهارده وقوع یافته فردای آن بادشاه جهانگیر باقامت مراسم عزاداري و سوگواري پرداخته - و خود با تمام امرا و اعیان و اکابر سیه پوش گشته نعش آنحضرت را با سایر گردنکشان گيتي و سران عهد قاسمندی که بقاعله دو کوه از قلعه آگره واقعه است دوش بدوش رسانیده اکثر جای خود نیز بدست آویز دریافت این سعادت سرفرازي دارین اندوختند - و بعد از مدفون ساختن و سایر لوازم این کار بجا آوردن معاودت بدولت خانه نمودند *

روز پنجشنبه بیستم جمادي الثانيه سال مذکور موافق دهم آبان ماه الهی با ساعتی که سعد اکبر یعنی مشتري کسب انواع نیک اختري از آن میکرد - و نظرات سعود آسماني درپوزه نظر سعادات جاوداني از آن می نمود - آن سرور افسر سروري را از تارک مبارک تزئین داده اورنگ سلطنت را از جلوس اقدس نو آئین و انجمن عقد بیعت را نور آگین ساختند - و قبه بارگاه خلافت روی زمین را روکش مهر و ماه نموده قوایم آنرا بارج این والا خرگاه برافراختند - صفحات زر از پهلو کشاده روی سکه نام افروزش دیگر روی نا روانی ندید - و درجات منبر از القاب نام والایش چه پایه پایها که بر خود نچید - خرد و بزرگ اوامر و نواهی این دولت سترگ را گردن نهادند - و از دور و نزدیک سرکشان بقدم اطاعت و انقیاد پیش آمدند - چنانچه از رایان خود رای هفت بجز رانا دیگر را نافرمانی بخاطر نماند - درینصورت تصور این معنی در آئینه رای گيتي آرامی بادشاه جهانگیر رو نمود که مهم آن نابکار را بر دیگر کارهای سلطنت مقدم داشته سزای عصیان او را در کنار روزگار او گزارند - بنابراین سلطان پرویز را باذالبیقي آصفخان جعفر نامزد این مهم فرموده با لشکر گران سنگ بآهنگ

استیصال آنمکذول دستوری دادند - چون از روز نخست سرانجام هرکاری نامزد کار گذاری کامگار شده لاجرم گره کشائی این عقد و دشوار کشاد نیز بناخن تدبیر این شاه آفاق گیر حوالت گشته بود - چنانچه اکبر بادشاه را در ایام شاهزادگی برای سر کردن این کار تعیین فرموده بودند و بنا بر وجه مذکور این مهم را فسقی شایسته صورت نه بسته بود - ناچار ایشان نیز درین نوبت کاری نساخته معارفت نمودند - در آخر امر بمحض توجه این والا مرتبت سرانجام بسزایافت - چنانچه در مقام خود انشاء الله تعالی به تفصیل مذکور خواهد شد *

روگردان شدن خسرو از سعادت خدمت حضرت خلافت منزلت و ذکر بعضی از وقایع

بر صاحب دلان صاحب نظر که ابصار بصایر شان از کحل الجواهر نائید و توفیق جلا پذیرفته پیوسته بنظر عبرت نگر تماشای رنگ آمیزیهای قضا و قدر میکنند پوشیده نیست - که چون عنایت حضرت ایزدی هرگاه خواهد که عالمی بکرشمه بیاراید و جهانی بگوشه چشمی گلستان نماید -^۱ [...] چمن پیرایان چار باغ ابداع خار موانع از سر راه پیشرفت کار بردارند آنگاه سایر مواد در آمد آن امر رفته رفته از قوه بفعل آرند - تا شاهد حصول آنمرد بر وفق اراده از خلوتکده غیب به پیشگاه^۲ [حضور]^۳ جلوه نماید - محصل این سیاق صدق انتظام بر تمهید مقدمات دولت و تشدید مہانبی شوکت و حشمت این والا گوهر در مبادی احوال انطباق تمام دارد - چه بنا بر آنکه در روز ازل منصب جهانبانی بدانحضرت تفویض

یافته بود - و لاجرم از آغاز وجود این مظهر موعود تا هفگام جابوس مسعود که الحمد لله کار عالمی شده و مقاصد خاص و عام حسب المرام برآمده - هر نحو عائقی که حجاب فتح الباب مدعا آمده بد آنسان دفع شد که همانا هرگز نبوده - و شاهد صدق این معنی و گواہ راستین این دعوی انجام احوال سلطان خسرو شاهزاده کلان است - چون او از رزق خیرت و نصیب بصیرت بهره نداشت و از بینش عواقب امور بغایت دور بود همواره در خاطر راه خیال محال دادی - معینا برخی از فرومایگان ناقص فطرت چه بمقتضای بی بصری و بدگوهری و چه بقصد شورش انگیزی و فتنه گیری بر آن سر بودند که او را خمیر مایه آشوب و فساد نموده بدین بهانه دست آویز تطاول و دراز دستی فرا چنگ آورند - و همچنین جمعی پرنشان حال پراکنده مغز از ملازمان هوا خواه او رفته رفته آن اقبال دشمن را فریفته بر آن داشتند - که بدست ادبار سلسله اقبال ناممکن بجنبش آورده بپای بی سعادتی هنجار عصیان خدای مجازی بپیماید - لاجرم پیوسته در پی آن بود که اگر از همراهی وقت فرصتی یابد و از مساعدت روزگار رخصتی - بیدرنگ آهنگ راه گریز نموده بطرفی شتابد - غافل از آنکه نا داده نتوان گرفت و نا نهاده نتوان برداشت - و آهنگ فیروزی بر روزی نا مقدر با قدر برابر شدن و با خدا مبارزت کردنست - و بالجمله باوجود این مراتب بروفق مقتضای قضیه الخائن خایف و الغادر حاذر بستیز بخت و لجاج دولت برخاسته ساز راه گریز نموده - و بی مقصدی معلوم با مجهولی چند در شب یکشنبه هشتم ذی حجه سال مذکور از اکبر آباد برآمده راهی طریق بی راهی گشت - و چون بهیچ وجه راه درمی نداشت ناچار روانه رو به پنجاب گردید - بادشاه جهانگیر از فرار او خبردار شده همان شب مرتضی خان میربخشی را بسبیل متعین

فرموده دستوری تعاقب دادند - و این شاهزاده والا گوهر را به^۱ [حمایت] خود در آگه گذاشتند - و اسلام خان شیخ زاده و اعتماد الدوله و خواجه جهان و رای سنگه بهورینه را همراه داده خود بنفس نفیس قبل از طایعه بامداد باستعداد لشکر مطلقاً مقید نگشته بر سبیل ایلغار بتعاقب او راهی گردیدند - چون خسرو بنواحي منهار رسید حسن بیگ شیخ عمري که درینولا از حکومت کابل معزول گشته روانه درگاه بود بآن نا برخوردار بر خورد - و از کمال سلامت صدر و ساده دلي بل از غایت کول منشي و بی ما حصای بدمدمة افسونش از راه رفته بدو معاً از راه برگشت - سلطان باستظهار او قوی دل شده بسرعت تمام خود را به لاهور رسانید - و ازین جهت که اولیای دولت قاهره قبل از وصول او برین معنی آگاهی یافته با خود قرار تحصیل داده بودند - و در استکام باره و استعداد اسباب قلعداری کوشیده و مداخل و مخارج را مسدود ساخته مستعد مدافعه و مقاتله و آماده پیکار و کارزار شده بودند - بی دست و پا آغاز دست و پا زدن نموده بغیر مقتضای وقت بمقام استمال و دلاسامی متکصنان در آمد - و چندی از چاپلوسان چرب زبان و طرز دانان جادو بیان را نزد همگنان فرستاده ابلاغ پیغامهای رغبت افزا رقت آمیز نمود - و مواعید دلاویز خاطر فریب را بلباس ترغیب و ترهیب جلو پذیرش داده در ضمن این مایه تابیسات کودکانه وثیقه عهد و پیمان در میان آورد - آن سعادت منشان پاس حقوق ولی نعمت حقیقی داشته بمقام نا سپاسی در نیامدند - و همچنان بر جاده^۲ [هواداری]^ع ثبات قدم ورزیده شیوه حق گذاری گزیدند - و بر سر ابا و امتناع پا محکم کرده قطعاً بهمهراشي او اقدام نمودند - و جملاً هر چند

خواست که بلاطیف الحکیل ایشانرا فریفته شهررا بدست آرد سعی
بیکامل سود نداده اثری برآن مراتب مترتب نشد - ناچار بتهدیه اسباب
محاصره و فراهم آوردن مردم بی روزگار واقعه طلب پرداخت - و باندک
فرصت همدان نزدیکی قریب ده هزار تن از خود سران بی سر و پا بنابر
امیدهای دور از کار بدو پیوستند - و چون اتفاق این مشتی فتنه جوی
آشوب پرست که از دستان او پا خورده بودند دست بهم داده - سلطان دل
بر پیوند اجتماع آن جمع هرجائی بسته برین سرهوائی مقابل خیل اقبال
در دماغ جای داد - و از وصول خبر مرتضی خان که با چهار هزار فدوی
دلیرانه می آمد صلاح در آن دید که پیشتر رفته راه بر خدمت لشکر سیلاب
اثر بندد - چون باین اندیشه کوتاه رو براه نهاده در کنار رودبار بیابا بآن
سعادت یار دولتخواه بر خورد - بمجرد رسیدن بی ایستادگی و تدبیر
چون مشتی خاشاک که خود را روکش افواج بکمر امواج کند بر دریای
لشکر طوفان اثر زد - و باندک زد و خوردی شکست در ست خورده رو گردان
شد - چنانچه آن بیراهه رو را تا لاهور هیچ جا دست از کار رفته نگام وار پای
در رکاب ثابت گیر نگشته بیدست و پا بیای مرکب باد پا راه و بیراه
می نوشت - و لهذا در عرض آن مسافت جای عنان باره ادبار نتافته
یکسر بشهر بشتافت - و در آنجا نیز ثبات قدم نورزیده راه هزیمت پیش
گرفت - و رفته رفته در دریای چناب چون خس در گرداب راه بیرون شدن
نیافته دستگیر پاداش کردار خود گردید *

چون خبر فتح مرتضی خان و گرفتاری خسرو و حسن بیگ از اخبار
شمس تولکچی که بر سهیل پیام شتافته در سر پل گویند وال خود را رسانیده
بود به جهانگیر بادشاه رسید - آنحضرت از استماع خبر بغایت خوشحال
شده او را خوشخبر خان خطاب دادند - و از آن مقام با سرعت تمام متوجه

شده کوچ بکوچ به دارالسلطنت لاهور شتافتند - و کنار دریای راوی
 سر منزل افواج مهیبت امواج شده خود به نفس نفیس در باغ میرزا کامران
 ورود اقبال و نزول اجلال فرمودند - و حکم اشرف شرف صدور یافت که
 محمد شریف ولد خواجه عبد الصمد شیرین قلم که در آنولا از خطاب
 امیر الامرائی و پایۀ والی وکالت سرافراز بود سلطان خسرو و حسن بیگ
 را بحضور پر نور آورد - چون فرموده بمقتضای پیوست آن محرک سلسله عدم
 عقل را زنجیر فرموده زندانی ساختند - و حسن بیگ به بدترین وجهی
 جزای قبیح اعمال خویشتن یافته باعث خبرت دیده‌وران و عبرت دیگران
 شد - و سایر گرفتارانی که در حقیقت پاداش آشوب انگیزی و فتنه گری
 بود چون خاک شان بخود نمی گرفت و آب بر نمی داشت بجزای
 کردار نابکار بردار کردند - و آن مشتی ذلیل ازل و ابد را که خار راه آرامش
 روزگار شده بودند گل عار سر دار ساختند - چون اولیای دولت ابد پیوند
 از پرداخت این مهم اهم بالکلیه باز پرداختند - و از هیچ رة در خاطر اشرف
 نگرانی جز الم در ری صوری این والا گهر نماند - هوای گلگشت فضای
 روح افزای خطۀ کابل که از دیر باز مکنون ضمیر انور بود بتازگی باعث
 انبغات شوق نهفته گردید - بنابر اینکه سیر تفرهات آن گل زمین بهشت
 آئین بی فیض حضور نو بهار ریاض اقبال و قازۀ گل گلشن جاه و جلال
 مرضی خاطر عاطر نبود - لاجرم بی توقف منشور عنایت آمیز درباره
 طلب این شاه بلند اقبال و سایر مخدرات و خزاین از موقف جاه و جلال
 صدور یافت - آن عالی فطرت بمجرد وصول فرمان عالیشان با جمیع بیگمها
 و مجموع کارخانجات بیوتات دراز دهم ربیع الآخر سال هزار و پانزده هجری
 آمده ادراک سعادت حضور نمودند *

آغاز ابتهام غنچه بهارستان جاه و جلال شاه بلند
 اقبال سلطان خرم از مطلع عظمت و اجلال
 و ظهور انواع عنایات حضرت خلافت مرتبت
 جهانگیر بادشاه در حق آنحضرت
 و خواستگاری نواب ممتاز زمانی بنت
 یمین الدوله آصف خان

بحکم آنکه برگزیده‌های عنایت الهی از عموم عالمیان بکرامتهای
 خاص اختصاص یافته اند - و تربیت دیدهای فضل نامتغایی خود
 متکفلان عهد و امر خلافت و متکلمان بار امانت از عامه برپا و کانه رعایا
 بمزید فضایل و مزایا امتیاز دارند - لاجرم آن نظر یافتگان تائید حق تعالی
 را نظر به سایر مردم دقائق پیش بینی و ژرف نگاهی در درجه اعلی
 می باشد - و مصداق این حال صدق فراست و دریافت‌های نهانی
 حضرت جهانگیر بادشاه است - چون آنحضرت به پرتو اعلام الهام ربانی
 و اخبار تلقین آسمانی دریافته اند - که این سایه پرور آفتاب عنایت ایزدی
 تا بامداد روز نشور شمع انجمن افروز دودمان دولت حضرت صاحبقران
 اعظم خواهد بود - بنابر آن بمقام ترقی احوال آن برگزیده عنایت ربانی
 که حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه نیز آن سرور را از سایر شاهزادها
 برگزیده بودند در آمده بالفعل آن شایسته ارتقای اعلی مراتب متعالیه
 و مدارج علیه را از تفویض منصب هشت هزار^۱ [...] سوار به ضابطه
 دو اسبه سه اسبه مزید اعتبار بخشیده بعنایت^۲ [...] تومان و طوغ سرافراز

و بنوازش نقاره بلند آوازه گردانیدند - و از مرحمت آفتاب گیر فوق عزت
برافراخته بعاطفت بارگاه سرخ که خامه دولت خانه والا یا مخصوص
ولی عهد می باشد اختصاص دادند - و نیز تنفیذ احکام مذاشیر برسالت
آن حضرت تفویض رفته مهر اشرف اوزک که مدار اعتبار فرامین
بر آنست - و سررشته انتظام رتق و فتق و بست و کشاد مهم این
دولت جاوید بقیان بآن وابسته بشاه بلغد اقبال سپردند - اگرچه از روی
ظاهر تمشیت امور سلطنت برای رزین این والا گهر حواله نمودند -
و لیکن باطناً در لباس عطای این خاتم سلیمانی خلافت روی زمین بنیر
نگین آن زینت بخش تاج و نگین درآمد - و سرکار حصار فیروزه نیز بجایگز
عالی مقرر شد - و بر زبان الهام گذشت که بسنت سفیه آبای عظام
عمل نموده این سرکار را که پیوسته به ولیعهد مقرر می باشد از روی شگون
و برکت بر آن گرامی فرزند اقبالند عزایت فرمودیم *

از آنجا که طبع فیض رسان بادشاه والا جاه بانواع مهربانی و فیض
رسانی مجبول بود پیوسته بر آن بودند - که بقدر امکان آثار عدل و برکات
احسان این والا مرتبت تا بقای جهان شامل حال آیندگان نیز بوده باشد ..
و اهل زمان مستقبل هم بهمیامین سعوی جمیل آنحضرت مرفه الحال بوده از
فیض الطاف عام بی نصیب نمانند - بقا برین معانی همواره هوای این معنی
از فضای خاطر فیاض سر بر میزد - که آن برومند نخل ریاض خلافت را
با نو نهالی از سوا بوستان نجابت پیوند بخشند - تا ببرکات نقایح اقبال
و مآثر کرامت ذات و صفات آن نور هدیه دولت عظمی از سر نو بهالیدن
در آید - و از نو بر احسان و ثمره لطف کام جهان و جهانیان بر آید - لاجرم روز
پنجشنبه شانزدهم فروردی ماه دوم سال جلوس جهانگیری مطابق هفتم
دیماه سنه هزار و پانزده هجری در ساعتی مختار که نظر سعادت سعود

آسمانی متوجه ادراک انواع استسعاد بود و اوضاع افلاک و انظار انجم بر وفق مراد شهنشاه والا جاه - نواب قدسی القاب ممتاز الزمانی که از عالم بالا برین مکرمات والا سرافراز گشته بود بحسن تقدیر ایزدی ازین سعادت [...] ممتاز شده بجهت مقارنت آن فرخنده اختر امتیاز یافته مختار رای انور شد - و بغایر رسم نامزد چنانچه روش معهود و آئین مقرر اهل روزگار است بدست مبارک انگشتر سعادت فکین در انگشت کین آن مهین بانوی زمان و رابعه بذات آسمان جای دادند - درین ایام که هلال حلقه خاتم در دست آن بدر فلک عفت و مهر آسمان عصمت روکش نیر اعظم گردید - سن شریف آن مشتری طلعت زهره جبین بچهارده سال و چهار ماه و بیست روز هلالی رسیده بود - بالجمله آن عقیده قبیل مکارم و مفاخر و کریمه دودمان فضایل اوایل و اواخر مبدیة رضیة خان والا مکان میرزا ابو الحسن مخاطب به آصف خان است خلف صدق دستور اعظم میرزا غیاث بیگ مخاطب باعتماد الدوله ولد خواجه محمد شریف رازی که از دودمان اعیان آن ولایت است - و والده ماجده نواب ممتاز الزمانی دختر والا اختر میرزا غیاث الدین علی قزوینی مخاطب بآصف خان که در زمان جلال الدین محمد اکبر بادشاه میربخشی باستقلال بود - و جعفرخان که برادر زاده او بود ببال او پرواز نموده در ملازمت عرش آشیانی باعلی درجات دولت رسید *

چون خاطر اقدس را از همه جهت فراغ کلی روی نمود - و هوای گلگشت نزهت آباد کابل دامن دل آن مالک رقاب صاحبان را بجانب خویشتن کشیده ازین راه خاطر عاظر را بدان سوکش تمام رو نمود - لاجرم قرین دولت و سعادت از دارالسلطنت لاهور این والا گهر را دولت

آسا هممغان و همکاب نموده بدان مهبط انوار فیض توجه نمودند - و در
 فرخنده روز پنجشنبه هژدهم صفر سنه هزار و شانزده هجری ظاهر آن خطه
 فیض مظاهر سرمنزول موکب جاه و جلال گردید - و فضا و روح باغ شهر آرا
 که سرسبز کرده حضرت فردوس مکانی بابر بادشاه است - و تا هنگام به
 پرتو این نسبت باعث آرایش شهر بود - درینولا از فیض نزول آنحضرت
 سرمایه آرایش دهر شد - و عرصه دلکشای اورقه باغ که حسب الامر شه نشاه
 والا دستگاه مضروب سراق عزت و رفعت و مرکز اعلام دولت و سعادت این
 والا جاه شده بود - چون فشیمنی در خور نداشت بنابر آن حسب الامر
 عالی عمارتی رفیع بغایت دل پسند اساس داغ دل ارم و غیرت قصور
 حدایی رضوان و حور گردید *

درین ایام سعادت فرجام که عبارت است از ششم ربیع الثانی سال
 حال جشن وزن مبارک قمری سال شانزدهم از عمر ابد پیوند این بلند اقبال
 در دولت سرای آنحضرت آرایش پذیرفته ابواب سعادت و نیک اختیری
 بر روی روزگار جهانیان کشوده شد - و کنار و بر آرزومندان زر ریز و جیب
 و دامن مقلسان درخیز گردید - اگرچه درین دولت خانه والا تا غایت
 وزن قمری بجهت شاهزادهای کامگار معهود نبود - لیکن چون درین
 نزدیکی از رهگذر اختلاف هوا فی الجملة انحرافی بمزاج و هاج این باعث
 استقامت و سرمایه اعتدال لیل و نهار راه یافته بود - در آن روز حضرت
 خلافت مرتبت بنابر رسم عیادت تشریف اشرف بمفضل شریف این بلند
 اقبال ارزانی داشته بودند - و بحسب اتفاق آن روز مبداء سال شانزدهم
 از عمر ابد قرین آن سرمایه بقای دولت دودمان حضرت صاحبقران بود -
 لاجرم بجهت بهجت اندوختی خاطر آن گرامی منزلت را بدین عنایت
 خاص اختصاص بخشیدند *

روا جمعه هفتم جمادی الثانیه سال مذکور موکب منصور از سیر
فرهت کده کابل چون طلبه افواج بهار متوجه سرسبز بوستان جاوید ربیع
هفتدوستان گردید - و بعد از ورود اقبال چندی در دار السلطنت لاهور اتفاق
اقامت افتاده از آن^ع [مقرر] عزت رایات سعادت آیات بصوب دار الخلافه
آگره ارتفاع یافت - و در نواح آن موطن اقبال موکب فیروزی بجای آمده
آذین جشن فیروزی سرمایه آرایش روزگار و پیرایه تزئین لیل و نهار شد -
و دوم روز فروردین ماه سال سیوم جلوس موافق چهاردهم ذیحجه سنه مذکوره
دولتخانه مبارک از نور قدوم اقدس رشک فرمای این هفت طارم مقرنس
و عبرت افزای نهم رواق فلک اطلس شد - و بعد از دو روز دیگر بجهت
تفرج عمارت این بلند اقبال که در جوار دولتخانه والا واقع است -
و درین ولا عمارت قدیم آنرا که بنا نهاد محمد مقیم وزیر خان بود از بنیاد
انداخته نشیمنهای بادشاهانه بذایر امر عالی بجای آن اساس گذاشته
بودند - فیض ورود بدان منزل بهشت آئین مبذول داشته پرتو قدوم انور
ساحت آنرا نور آگین ساخت *

بیان خواستگاری نمودن حضرت خلافت منزلت صبیه صفیه مظفر حسین میرزا صفوی بجهت شاه بلند اقبال خرم

چون اصالت امهات عمده ترین اسباب کرامت و جلالت اولاد
و نجابت والدات شریف ترین باعث شرافت و نباهت ابتدای سعادت
نهاد است - چنانچه تجربه نیز بر طبق حقیقت این معنی ادای شهادت

مینماید - بمذاورین بخاطر حضرت خلافت مرتبت رسیده بود - که کریمه دودمان نجابت و اصالت و اختر برج شرف و جلالت اعلی صبیحه رضیه مظفر حسین میرزا صفوی را نامزد این والا حضرت نمایند - و چندی بمذاور ناایق عوایق روزگار آن کار خیر بهخیز تاخیر انداده در عقد تعویق وقت مانده بود - تا در اثنای سال چهارم از جلوس اقدس بمقتضای اراده خاطر مقدس بر وفق مراد بظهور آمده مراسم خواستگاری سمت وقوع یافت - و در ماه رجب المرجب سنه هزار و نوده هجری مطابق هفدهم آبان ماه سنه پنجم جلوس جهانگیری که سن مبارک این بلند اقبال بعدد عشرين عشرت آئین رسیده بود - مجلس بهشت آئین طوی زفاف در منزل سعادت محمل علیا حضرت مریم مکانی والدۀ ماجده حضرت جهانگیر که بدولتخانه بوکت پیوند پیوسته بود انعقاد پذیرفت - و در اسعد ساعات مقارنه ماه با خورشید و مقارنه برجیس بنهید وقوع یافت - چون ازین فرخنده منزل بشرف محل آن بلند اقبال که متصل دولتخانه اشرف واقع است - و درینولا بمذاور فرموده آن عالی مرتبت درین گل زمین عمارت سپهر مرتبه اساس یافته بود انتقال شریف روی داد - ازین رو بتازگی رشک شرف خانه مهر افروز گشته مغزمت منازل ماه منیر پذیرفت - حضرت خلافت مرتبت بدین محفل نشاط تشریف قدوم ارزانی داشته یک شبان روز از پرتو حضور مغیض النور باعث آرایش بزم عشرت و موجب ازدیاد مواد سرور و بهجت گشتند - و حضرت شاه بلند اقبال نفایس امتعه روزگار بر سیل پیشکش کشیده از وفور دارم و دینار که برسم نثار پاشیده بودند خورشید آسا بام و در روزگار را در افشان زر گرفتند - و هنگام توجه آنحضرت از دولت سرای سعادت تا درگاه دربار گردون اعتبار اومشته هر دیار که رشک فرمائی پند زینت و غیبت افزای قصب سیمکش ماه بود -

حسب الامر اقدس بطریق پا انداز گسترده روی زمین را روکش فلک اطلس گردانیدند *

اکفون درین مقام بذابر تفریب ذکر مظفر حسین میرزا به بیان حسب و نسب میرزا و اذیان سبب استسعاد بدین دولت عظمی می‌پردازد - آن والا فرژاد خلف سلطان حسین میرزا ابن بهرام بن شاه اسمعیل است - و چون ولایت قندهار را در سال سیوم جلوس اکبری محمد خان قلاتی حسب الامر بشاه طهماسب داد - شاه سلطان حسین میرزا^۱ [برادر زاده]^ع خود تفویض نمود - و روزگار میرزا در سال بست و یکم اکبری سپری شده ازو چهار پسر ماند - مظفر حسین میرزا و رستم میرزا و ابوسعید میرزا و سنجر میرزا - از آنجا که وفاق میانه اخوان باوجود عدم توافق آرا و تعالف آنها کمتر اتفاق افتد چه جای آنکه پای ملکی و ولایتی در میان باشد - لاجرم هنگامه نفاق گرمی پذیرفته رفته رفته بغریب و افساد نا درلتخواهان التهاب شعله فساد اشتداد یافت - و سرانجام کار چون انصرام معامله و فیصل امر جز بقطع و فصل شمشیر بران دست نمی‌داد - لاجرم تیغ بر روی هم کشیده مکرر بر یکدیگر زدند - و بهم در آویخته از طرفین خونها ریختند - و در عین زد و خورد نخست رستم میرزا بذابر کار فرمائی سعادت و راهنمائی بخت راه بودایی به اندیشی برده در ماه مهر سال سی و هشتم جلوس اکبری با برادر خود سنجر میرزا و چهار پسر خود مراد میرزا و شاهرخ میرزا و حسن و ابراهیم و چهار صد سپاهی قزلباش بموطن دولت نامتلفی رسید - اکبر بادشاه نهایت تعظیم و تکریم درباره او بظهور آورده بتفویض حکومت صومعه ملتان و برخی از محال بلوچستان به منصب پنجهراری پنج هزار

سوار مقرر ساختند - و متعاقب او ابو سعید میرای مذکور نیز در اسفندار
 همین سال بدربار سپهر مدار رسیده نهایت رعایت یافت - چون خبر این
 مراجع بی پایان به مظفر حسین میرزا رسید - و از قرب و جوار میرزا رستم که
 در مقام انتقام بود استخلاص قندهار را که باستظهار عساکر ظفر آثار دور از
 راه نبود نزدیک بکار یافت - لاجرم بذایر آموزگاری سعادت و ترغیب
 و ترهیب امید و بیم که هر یک علت ارتکاب امور عظیمه اند - بمقام خیر
 اندیشی خویش آمده نخست والده خود و بهرام میرزا پسر کلان خود را
 بخدمت فرستاده اظهار اراده آمدن نمود - چون فرستادگان رسیده مقصد را
 بعرض اعلی رسانیدند - آنحضرت میرزا بیگ قدیمی را با منشور عاطفت
 آمیز رغبت آموز ارسال داشتند - میرزا از در تعظیم و تکریم در آمده
 باستقبال آن بار نامه مباحثات بآمد - و از راه اظهار کمال ارادت و عقیدت
 روی زر و سر منبر آن خطه را از سکه نام و خطبه القاب سامی آنحضرت
 فور اندود و سعادت آمود نمود - و بشاه بیگلخان که از جانب آنحضرت
 نامزد حکومت آن حدود شده بود - قلعه را تسلیم نموده خود با سه پسر
 دیگر حیدر و القاس^۱ و طهماسب و ده هزار خانه زاد قزلباش رو بدربار
 گیتی مدار آورده پنجم شهر یور سال مذکور بانجمن حضور پرفور رسید -
 و صد اسپ عراقی و دیگر تحف و نوادر برسم ره آورد از نظر انور گذرانید -
 از آنجمله مار مهره بود که چون آنرا بر موضع گزش مار بستندی بحرکت
 در آمده همگی زهر را از بدن مار گزیده کشیدی - و ازین راه دفع غایله سم
 نموده علت شفا گشتی - مجمل با سایر فرزندان و همراهان مورد مراجع
 بی منتها گشته به منصب پنج هزاره و جاگیر سنبهل عاطفت پذیر شد *

(۱) این اسم شاید که الیاس باشد - لکن بهر سه نسخه القاس نوشته شده *

ذکر نهضت جهانگیر بادشاه بانداز نشاط اندوزی به صید گاه باری و ظهور سبکدستی از بادشاهزاده خرم در انداختن شمشیر بر شیر

چون بتاریخ آذر ماه سنه پنجم جاوس جهانگیری آنحضرت متوجه
صیدگاه باری گشتند - بحسب اتفاق روزی در اثنای شکار یوز که
تا آخر آن روز کشیده بود جمعی از قراولان معروض رای اشرف گردانیدند -
که درین نزدیکی تنومند شی - ری قوی هیکل خفته که همین ساعت
سر پنجه صولت بگوزن افگنی برکشوده نیمی از آن شکار بکار برده - چنانچه
از غایت سیری سست آهنگ و گران خیز است - درین صورت صید آن
بی غائله آسیب قراولان و گزند پیدانگان دست می تواند داد - و از آنجا
که شغف جهانگیر بادشاه و شاه شیر شکار بشکار شیر بود - بی تهیه ما بکحتاج
این نوع صید که عبارت از حلقه نیلان و اجتماع اهل جرگه است عنان بشتاب
سپرده بشاه بلند اقبال رکاب برکاب متوجه آن سمت شدند - چون در
شکارگاهها هیچکس را اندازه آن نیست که بی رخصت حاضر شود - بنابر
قرار داد معهود بجز راجه رامداس و انوپ رای خواص و اعتماد رای
و حیات خان و معدودی چند از خدمتگاران و میر شکاران دیگری از
همراهی رکاب سعادت کامیاب نبود - چون پله بندوق نزدیک رسید شیر
نمودار شد - اسپ بحکم غلبه هراس طبعی از مهابت شیر فرار پذیر
گشت - ناچار خورشید وار از مشرق زمین زمین پرتو سعادت بر زمین گسترند -
و پیاده با بدفع آن شرارت نهاد نهاده بر سر پله ایستاده شدند - آنکه بآهنگ

شیر افکنی در مقام تغذیگی اندازی شده بذوق قدر انداز را قضا نغذ
 فرمودند - و آن ازدهای دمان شعله نشان در یک نفس سه مرتبه
 از صدمه فقیله آتش افروز بافسون طرازی پرداخته دل از ذخیره خاطر
 انتقام کش کین توز خالی ساخت - چون بمقتضای قضا و قدر اجل
 جانور در آن وقت مقدر نبود دمی چند در بند عقده تأخیر شد - لاجرم
 بالفعل صید آن مقدر نگشته در هر سه مرتبه تأثیر انداز تیر که مانند سهام
 صابغه تقدیر خطا پذیر نبود ظهور نیافت - چنانچه تیر اول نرسید و ثانی
 کارگر نیامد - و درین مراتب آن اهرمن سرشت مطلقاً وهم و هراس بخود
 راه نداده از جا در نیامد - مگر در انداز سیومین که این مرتبه از صدمه
 تغذیگی خشمگین گشته حمله آور شد - و با هیبت و سطوت تمام آهنگ
 میرشکاری شاهین در دست نموده چون اجل بر آن شد و تیز خود را
 بدو رسانید - و آن اجل رسیده را از صدمه سر پنجه صولت بر خاک هلاک
 انگذده باز بجای خود رفت - درین حال حضرت خلافت مرتبت باوجود
 تنگی وقت از غایت اهتمامی که درباره شکار شیر داشتند بی نیل مقصود
 تجویز مراجعت نموده چند گام پیشتر رفتند - و شاه بلند اقبال در دست
 چپ آن حضرت با دلی قوی ایستاده شدند - و راجه رامداس نزدیک
 ایشان و حیات خان و اعظماد رای بجانب دست راست قرار گرفتند -
 و کمال قراول در عقب ایستاده بذوق پر میگرد - چون در اثناء رسانیدن
 ماشه آن دیو نهاد بقصد حضرت خلافت مرتبت از جا در آمد و تیر کاری
 نیفتاده از پیش روی او در گذشت - از آنجا که نگهبان حقیقی برگزیده
 نظر عنایت خود را در هر حال از آسیب عین الکمال نگاه می دارد - آن اهرمن
 نهاد در کمال خشمگینی و قهرناکی متوجه آن حضرت نشده بسوی انوپ رای
 خروص که پایه بذوق در دست داشت زری آورد - آن قوی دل قطعاً تزلزل

بخاطر راه نداده سر راه برو گرفت - چون حسب الامر اقدس مقرر است که سپاهیان در شکار شیر حربی بکار نبرند - چنانچه هیچکس یارای آن ندارد که چند مهر و خنجر نیز بر کمر داشته باشد - ناچار چوبی که در دست داشت بر انداخت - و آن در غایت خشمناکی با سرعت صرصر و صوت اژدر از جا درآمده بگرمی آذر و تنگی تندر برو حمله آور شد - انوپ رای از صدمه آن انداز به قفا باز افتاد و شیر او را در زیر گرفت - چون او دسمهای خود را بحمايت سائر اعضا سپرد لا ساخته بود - نخست هر دو ساعد و سر پنجه رای مذکور درست در یکدیگر شکسته از کار انداخت - چنانچه نزدیک بود که یکباره کار او را تمام کند - درین حالت شاه پلنگ افکن شیر صوت که شانه شیر را بنظر انور درآورده انداز شمشیر انداختن داشتند - چون تیغ شعله آمیغ را جواله نمودند ناگه در عین فرود آوردن نظر باریک بین دقت نگر بر انوپ رای افتاد که از هول جان یکدست خود را که جراحت تمام بدن رسیده بود از کام شیر بر آورده بر شانه او حمایل کرده - در آن قسم وقت نازک دست مبارک را از نظرگاه نخستین نگاه داشته در همان گرمی به نیروی سبکدستی انداز کمر شیر نموده تیغ صاعقه تاثیر را فرود آوردند - و باوجود آنکه در آنکالت خوبشتن داری بظهور رسانیده حفظ خود نموده بودند - و ازین رو ضربه را آن مرتبه نیرو که اول داشت نماند - از کمال تاثیر ضرب دست و زور بازو زخم منکر بدان اهرمن پیکر رسید - و راجه رامداس نیز ضربه زد - و از آسیب جراحتهای منکر سراسیمه گشته نیم گشته روگردان شد - و قضا را در باز گشتن بصالج نام چراغچی برگشته بخت که روزش به شب انجامیده در آن حال شمعی افروخته بحضور پرنور می آورد بر خورد - بمجرد رسیدن باد صدمه پنجه آن بلائی ناگهان بدین اجل رسیده چراغ عمرش چنان فرو مرد که همانا از حیات هرگز بر نخروده

بود - درین وقت بادشاهزاده بلند اقبال از کمال نگرانی باحوال حضرت خلافت مرتبت متوجه خبرگیری شدند که مبادا از چشم زخم حوادث روزگار آسیبی بدشمنان آنحضرت رسیده باشد - اتفاقاً بندگان حضرت نیز ملاحظه سامی از رهگذر آن بلند اختر اوج اقبال داشته در مقام تجسس احوال بودند - که درین حال آن سرور بخدمت رسیده خاطر مبارک آن دو سپهر دولت از جانب همدیگر بمعیت کلی گرائید - مجعلا چون آن دو نظریافته حفظ و حراست نگهبان حقیقی از سلامت یکدیگر فیاضگریها بدرگاه یگانه ایزد دادار نمودند - حضرت شاهنشاهی پای سرور آرامی در رکاب یکران کامرانی آورده برین سرخانه چشم رکاب زنگار را بتازگی روکش چشم خانه ارباب بصایر و ابصار نمودند - و یکبارگی بارگی سوار کار آن نیم کشته را به ضرب بندوق تمام ساختند - آنگاه قرین دولت و سعادت معاودت نموده متوجه مخیم اقبال شدند - و درین حال حیات خان و راجه رامداس که از کماهی حقیقت آگاهی داشتند کیفیت احوال از قرار واقع بمسامع چاه و جلال رسانیدند - حضرت خلافت مرتبت بر جرأت و جلالت و سبکدستی و دقت نظر آن والا فطرت در تاریکی آفرین خوان گشته بعد از ادای سپاس گذاری حضرت باری بدعای روز افزون چاه و جلال شاه بلند اقبال رطب اللسان شدند *

درین آوان که عبارت است از روز پنجمشنبه نوزدهم مرداد ششم سال تاریخ جلوس جهانگیری مطابق دوازدهم جمادی الثانی سده هزار و بیست و هجری که شبستان انور شاه والا قدر بنابر فروغ قدوم نور ظهیر نیک اختر صبیح کرمه ستوده سیر مظفر حسین میرزا صفوی مشرقستان انوار عنایت ایزدی شده بود - حضرت خلافت پناهی بر سبیل مبارکباد طالع ثمره پیش رس این نونهال دولت بی زوال بمنزل اقدس قدوم برکت ازوم

دستیاران والا کارگاه قدر در عالم دیگر اسباب مایحتاج معاش و مواد ضروریات معاد جهانیان ساخته و پرداخته می دارند - بنابراین آن این فرخنده پیوند همایون ارجمند که در روز ازل حسن انتظام یافته بود - در تاریخ روز جمعه نهم ربیع الاول سنه هزار و بیست و یک هجری مطابق بیست و دو اردی بهشت ماه سال هفتم از جلوس اقدس بظهور پیوست - و بدین وسیله راس المال امانی و آمال و سرمایه رفاهیت احوال و فراغ بال عالمیان دست بهم داد - چنانچه امروز دلیل آن از وجود مفیض الجود چهار شاهزاده باقی اختر کامگار والا که هر یک زینت صفحه روزگار و قرة العین ابنای همه دیار و موجب انتظام نظام چهار رکن جهان و سبب امن و امان شش جهت زمین و زمان اند - مانند روز پیدا و چون آفتاب عالمذاب روشن و هویدا است - به نحوی که برکات آثار آن تا روز قیامت بروزگار و ابنای روزگار خواهد رسید - و میامن نتایج آن تا يوم القیام باعث رونق چار بازار عالم و موجب قوام معاملات دار السلطنة آدم خواهد گردید - و در آن فرخنده ساعت که مجلس این عقد ازدواج مقدس میانه سعد اکبر فلک خلافت کبری و زهره زهرای آسمان عفت در دار الخلافت عظمی شریعت غرا منعقد می شد - سن مبارک شاه جهان بخش جوان بخت که انشاء الله تعالی امتداد بقای آنحضرت تا انتهای مدت روزگار برسد - بر بیست سال و یکماه و هشت روز شمسی و بیست سال و یازده ماه و بیست و یک روز قمری رسیده - و از عمر شریف آن ملکه دهر و مهین بانوی عصر نوزده سال و بیست و یک روز شمسی و نوزده سال و هفت ماه و بیست و پنج روز قمری منقضی شده - و از زمان خواستگاری تا این زمان پنج سال و یکماه و پنج روز شمسی سپری گشته بود - بالجمله در آن روز سعادت افروز همایون بزم طوی بهمارگی و خجستهگی در منزل شریف عضد الخلافت

العظمی مختار الملک و مومنین الدوله آصف خان که در آن آوان بخطاب اعتقاد خان مخاطب بود قرار یافت - و بدستوری آن دستور العمل دیوان روزگار کار پردازان نیکوکار تهیه جشن و سرانجام آن بر وفق دلخواه هواخواهان کردند - و بساط شادکامی و خرمی بکام خاطرهای موافقان گسترده - در آن هنگام عیش افزا که باده بیغمی و هوای خورمی نشه بخش دماغ عالمی شده بود - و ساحت آن محفل عشرت از گلگشت پری رویان رشک فرمای صحن گلستان ارم و غیرت افزای عرصه فردوس اعظم گشته - سلیمان روزگار یعنی بادشاه فلک اقتدار بنابر افزایش درجه سرافرازی آن آصف صفات بدین انجمن شادمانی تشریف ارزانی فرموده از زیور قدوم انور زینتی دیگر بر آذین آن جشن بهشت آئین بستند - و بکام دل بر مسند عیش و کامرانی نشسته برسم شگون و مبارکبادی ابواب نشاط و شادی بر روی خاص و عام کشودند - چنانچه فراغ خاطرهای از فروغ شگفتگی جهانی را در پیرویه نور و سرور گرفت - و صفحه زمین چون ری صاحب دلان کشاده پیشانی گردید - رامشگران نیز بمقتضای عام سازها راست کردند و سرود گویان و پای کویان راه خردمندان زدن گرفتند - از پهلوی لطافت حمایل های یاسمن برودوش خوب رویان خرمی گل گشته روکش صحن گلشن و فضای چمن شد - و از بالای طراوت گلدستهای چنپا و سیوتی شوریده بلبل شیدا از عشق گل سوری و سوخته بدورچی گلستان ساخت - درین هنگام که هنگامه داد و دهش گرمی داشت و روزگار ادای حق مقام می نمود - اهل زمانه را بهانه خویشتن کامی و خودرایی بدست افتاده داد کامرانی دادند - و از گردون گردان گرد و عمر رفته و آینده گرفتند - چون از مراسم این ایام سعادت فرجام فراغ کلی حاصل شد و روزی چند ازین روز نیک اختر و به روزی مقتضی گشت - حضرت شاهنشاهی با سایر حجاب

گزیفان حجله عصمت و جمله پرده نشینان سرانق عفت پرتو انوار قدوم بهجت ازوم بر منزل سعادت محمل شاه بلند اقبال گسترده - و حسب الحکم آنحضرت سامان طرازان کارخانه سلطنت بتازگی جشفی جهان آرا آرایش پذیر ساختند و قبه بارگاه رفعت باوج طارم مهر و ماه بر افراشتند - و حضرت خلافت مرتبت در آن محفل عیش و کامرانی یک شبان روز همت والا نهمت بر بسط بساط انبساط و گسترده مسند عیش و نشاط گماشتند *

بالجمله محاسن ذات و صفات آن کریمه دودمان مکارم اخلاق و کرامت اعراق اعنی نواب قدسی نقاب در نظر انور قره العین سلیمان زمان بمثابة جلاو ظهور نمود - و بعدی دقایق آداب شناسی و مزاجدانی و مراتب خدمت گذاری و پرستاری آن ملکه ملک شیم باعلی درجات استحسن رسید - که آن ممتاز طبقه نسوان جهان و سرافراز حوران جهان را از سایر محضرات شهبستان دولت برگزیدند - و بذایر شیوه ستوده والا خداوندان این دولت کده عظمی که مهین بانوان حرم سرای خلافت کبری را بخطابی والا و لقبی شایسته اختصاص می بخشند - تا نام نامی ایشان زبان زد خاص و عام نشود - آن علیا جذاب را باین اعتبار ممتاز محل بیگم خطاب دادند - و درین کارنامه گرامی هرجا زبان خامه وقایع نگار ناچار بایراد اسم سامی آن انسیه حورا نژاد جرأت نماید بعنوان نواب ممتاز الزمانی ممتاز محل بیگم تعبیر خواهد نمود *

در سال هشتم جلوس جهانگیری مطابق سده هزار و بیست و دو هجری که آغاز ابتسام غنچه گلبن جاه و جلال حضرت شاه بلند اقبال بود - از سرانستان دولت آنحضرت و حرم سرای سعادت نواب ممتاز الزمانی نوگلی در چار چمن وجود بشگفته جبینی غنچه امید و خنده رویی

سپیده دم عید رومی نمود - چون این فرخنده ولادت سراسر سعادت از سر نو جهانی را بشگفتگی آورده به تازگی عالمی را طرب و نشاط و بهجت و انبساط آموخت - حضرت خلافت مرتبت با سایر مسند گزینان حرم سرای خلافت بغابر رسم تهنیت ظهور این نوباد مقدس و میوه پیش رس که ثمره پیوند تازه نخل سرایستان دولت و اقبال با نونهال ریاض جاه و جلال بود - بمنزل همایون آنحضرت تشریف قدوم اشرف ارزانی داشتند - و آن حضرت محفلی عالی و بزمی دلکش مرتب ساخته بمراسم پا انداز و لوازم نثار و پیشکش پرداختند - و کنار و بر نثار چینان را چون جیب غنچه و مشت صدف سرشار زر و لبریز گوهر گردانیدند - و مبلغی گرانمند بصیغه نذر از نظر انور گنرانیده التماس نام نمودند - حضرت خلافت مرتبت آن فرخنده اخگر برج اقبال را بحور انسا بیگم نامور فرموده بغایت خاص فرزند خواندگی خویشان که اقصی مراتب دولت جاودانی است اختصاص بخشیدند *

بیان موجبات نهضت موکب جاه و جلال جهانگیری به معنای شاه بلند اقبال بصوب دار البرکت اجمیر

چون بعد از سانحه ناگزیر حضرت عرش آشیانی جلال الدین محمد اکبر بادشاه که کم فرصتی خسرو آشفته رای حضرت سلیمان مرتبت را برحق و نفق و کشاک و هست معاملات ممالک محروسه چه بند رخنه و لایات دور دست مجال نداده بفروشاندن شعله آتش فتنه که برانگیخته و افروخته بود اشتغال داشتند - در خلال این حال خللی در مملکت جنوبی پیدا شد - تفصیل اجمال مذکور آنکه در عین حال دنیا داران دکن از قوط نوبه

نظري بل بذاير کمال بی بصري که لازمۀ کهن دار دنيا و فساد انگيزي و فتنه گري که خاصيت ديرويه گيتي است - خلع ربقۀ اطاعت از رقبۀ افتقار نموده سر به تمر و عصيان بر آوردند - بلکه برين معني بسند نموده خايع العذار و مطلق العنان به ترکناز در آمدند - خاصه عذير حبشي سياه بخت تيره رای فرصت غفيمت شمرده از تباه انديشي و کم فروعتي که ناشي از طغيان منشي و ناقص فطرتي او بود - دست تصرف به اکثر محال بالا گهات که با اوليای دولت ابد پيوند تعلق داشت دراز کرد - و عبد الرحيم خانخانان سپه سالار دکن و خاندیس و برار از آنجا که همواره انداز گرمي هنگامۀ سپاهگري داشت - و ازین رو به فتنه پرستي و شورش انگيزي تهمت زدۀ خاص و عام بود - همانا از آن راه عنان بالا دويهای عذير نگرفت - و در هيچ مرتبه لگم تيز جلوئی و فراخ روی های آن زياده سري نبود - لاجرم فتنۀ او آهسته آهسته چنان بالا گرفت و رفته رفته کارش بجای کشيد که خانخانان به عجز گراييده از چاره گري فروماند - و ناچار بوسيله عرضداشت های پی در پی درخواست مددگاري نمود *

چون دقايق حقيقت اين معامله بر رای جهانکشای هواخواهان دولت روز افزون بدرجۀ وضوح پديست - بی توقف از موقف خلافت کبری فرمان قضا جريان در باب تهيه عسکر ظفر اثر بحليۀ نفاذ آراسمگي يافت - و لشکر گران سنگ که سرداري آن نامزد سلطان پرويز و اتاليقي و کارگداري يسات بر جعفر بيگ آصف خان مقرر شده بود بآهنگ تسخير دکن و تادييب دکنيان تجهيز يافت - و راجه مان سنگه و امير الامرا (۱)

(۱) اينجا از امير الامرا شريف خان مراد است که در زمان جهانگير بادشاه بعدۀ وزارت سروراز بود - اقبالنامۀ جهانگيري - صفحه ۳۰۷ طبع ايشيائک سوسائيتي بنگالہ *

با بسی از سرداران نامدار به کومک تعیین پذیرفتند - و خزانه گرامند با فیلان کوه پیکر نبرد آزموده کار زار دیده سرمایه استظهار سپاه نصرت آثار شد - و در همان روز رایت فیروزی آیت بدان سمت ارتفاع گرفت - چون آن عزیز مصر بی جوهری که کنعانی قحط و قوف و معامله فهمی و زندانی قید اوامرو نواهی نفس اماره و طبع زیان کار شده خود را گرفتار مستلذات نفسانی و ملایمات قوای حیوانی داشت - چنانچه مطلقا مالک نفس خویشتن نبوده در بند تذاول مغیرات و تجرع مسکرات خصوص مداومت شراب مدام و ملازمت سعاط و ندام بود - و این معنی که در حقیقت علت ضعف دماغ و باعث بی پروائی است به نکوی برو غلبه داشت که از فرط عدم مبالاة اکثر اوقات مست و خراب گران خواب بی خبری و سبکسری بود - لاجرم درین مرتبه نیز اثری بر مواعب تهیه جنود و تجهیز عساکر نامعدود متوقب نه شد - و بیهوده همگنان نقد وقت بزیان برده غنیمت فرصت از دست دادند - و نه تنها از این معنی کاری پیش نرفت بلکه سرمایه چیره دستی خصم از آن افزوده ماده خیره چشمی غنیم آماده گشت - چون از کماهی احوال بدربار اعلی آگاهی رسید خان اعظم و خان جهان و مهابت خان و عبدالله خان از ارکان دولت عظمی که هر یک براسه کار اقلیمی سر میخوانستند نمود - و فی نفسه قدرت بر کار فرمانی لشکری و کار گذاری کشوری داشتند باستعداد تمام متعاقب یکدیگر بامداد ایشان تعیین یافتند - مجعلا بآنکه درین نوبت ازین عالم لشکری دست بهم داده بود که تسخیر عالم را کفایت میکرد - چون سرگروه از کار فرمودن سپاه عاجز آمده ایشان نیز ازو حساسی بر نمی داشتند - و درین میانه هنگامه نفاق امرا بایکدیگر نیز گرمی داشت - ناچار درین نوبت هم کاری از پیش نه رفت با آنکه

چند کثرت لشکر ببالاگهات بردند - در جمیع کرات بی نیل مقصود با بدترین وضعی مراجعت نمودند - و در هر مرتبه باوجود کثرت عدد و عدت اولیا و قلت اعدا و با عدم سپاهگیری اعدا علت مزید علت شده باعث افزونی نیروی غنیم گشتند - چنانچه از این حرکات ناقص ماده سودای زیاده سرچی دکنیان به نکوی ازدیاد پذیرفت - که درین یورش بیشتر از پیشتر سرگرم پیش رفت کار بغی و عذاب شدند و از سر نو طریق فتنه و فساد فرا پیش گرفتند - و در عرض این آمد و رفت که مکرر وقوع یافت جرات و جسارت دیگر اندوخته رفته رفته بیشتر آمدند - و پای از حد گلیم کوتاه خود دراز کرده همگی بالاگهات را به تحت تصرف در آوردند - چون درین نوبت سامان و سرانجام این مهم کمابذی شده بود و پرداخت احوال لشکر بواجبی نموده - معهذا چنانچه بتکرار سبق ذکر یافت از بی نفسی سردار و ناسپاهی سپاه و حق ناشناسی امرا کاری ساخته نه شد - و این معنی بر خاطر مبارک حضرت خلافت پناهی بغایت گرانی نمود - و پیش نرفتن این مایه زیادتیی از آن گره فرومایه کم پایه بر همت عالی نهمت آنحضرت زیاده از حد حصر و عدد و بیش از مقدار قیاس و شمار دشوار آمد - لاجرم در خاطر مبارک قرار دادند که خود بنفس نفیس بر سبیل زیارت روضه منوره و حظیره مقدسه حضرت خواجه معین الحق والملمت والدین به سوی دار البرکت اجمیر نهضت نموده چند در آن خطه پاک توقف فرمایند - شاید که نظر به نزدیکی آن حضرت امرا شرم حضوری منظور دارند - و از کار خود نیز شماری گرفته حسابی از کار فرمائی خود بردارند - و سلوک طریقه حق شناسی فرا پیش خویش داشته همت بر سرانجام کار ولی نعمت خود گمارند - و مهم رانا که از عهد حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه باز باوجود امتداد مددت جهانگیری و جهانبانی آن بادشاه

کشورکشا گیتی سنان که بتائید آسمانی معبود و بتوفیق و تسدید ربانی موفق و مسدد بودند پرداختی بواجبی نیافته بود همواره سرانجام آن پیش نهاد خاطر ملکوت ناظر بود - و آن نیز معرک این عزیمت صائب آمده بزبان مبارک آوردند که نخست مهم رانا از هر راه که رو دهد صورت داده آنگاه بفراغ بال و درستی تدبیر با لشکر گران سذگ از آنجا یکسر متوجه تسخیر کشور دکن و تنبیه آن گروه آشفته مغز سبک سر شوند - بالجمله چون این دو مطلب عمده پیش نهاد همت خدا داد بود عزم نهضت اجمیر را بحلیه جزم آراستند - و در تاریخ دوم ماه شعبان سنه هزار و بیست و دو هجری مطابق بیست و چهارم شهریور سال هشتم از جلوس اقدس جهانگیری موکب مسعود با فرخندگی تمام متوجه آن سمت شد - چون بظاهر آن بلده رسید گرد قدم انور توتیای دیده اولی الابصار آن دیار گردید - از موضعی که قبله روضه مقدسه حضرت خواجه بنظر اقدس در آمد - بذابر پیرومی طریقت حضرت عرش آشیانی و نظر بملاحظه مراسم آداب زیارت مشاهد متبرکه تجویز سواری ده فرموده فرود آمدند - و از نقش پای مبارک سرمایه مباهات آن سرزمین بل روی زمین آماده ساختند - و باین روش فیضیاب فوز زیارت مزار مفیض الانوار آن قبله احرار گشته انکساب انواع فیوضات آسمانی و اقسام برکات جاودانی نمودند - و باعطای صلات و صدقات و وظایف و نذر که وظیفه زیارت این بقاع خیر است ادای حق مقام فرمودند - و چون اسم مبارک آن تاج تارک اولیای کبار اعلی خواجه بزرگوار بطریق تقریب ذکر یافت - لاجرم مجمل نسب و نسبت و نمودار اخبار و آثار آنحضرت را از مبادی سلوک طریقت تا مغتبهای وصول به حقیقت بذابر حصول تبرک و تدمین و شادابی ریاض سخن بر طبق پیمایش طریق ایجاز بزبان صدق بیان کلک وقایع پرداز

و خامه بدایع طراز می دهد - مولد انور آن سرور در دار الملک سجستان است که معرب سیستان باشد - و منسوب بدان کرده سجزي و سجستاني نیز گویند - و آن حضرت بنابرین اعتبار بسجزي معروف اند - اسم والد بزرگوار آن مرشد ابدی روزگار خواجه غیاث الدین حسن است و منشاء آن والا جناب خاک پاک خراسان - در اوائل طلب بوساطت جاذبه شیخ ابراهیم قندزي که در آنوقت پیشوای مجددیان عهد بود تن به کشش این کمند در دادند - و بنابر پروانگی آن شمع جمع اصحاب درین انجمن بار یافته باعتبار عقد بیعت بآن واسطه العقد اولیای عظام از انتظام در سلک سلسله الذهب اهل سلوک و وصول اختیار پذیرفتند - آنگاه بارشاد شیخ مذکور بعد از سلوک طریق تجرید پدروی روش ارباب تفرید نموده مردانه قدم در وادی^۱ [سیاحت و مساحت]^ع ربع مسکون نهادند - و چندی در بخارا بحفظ قرآن کریم و تعلم تعلیم علوم ظاهری نیز اشتغال داشتند - از آنجا خطه نیشاپور را وجه توجه ساختند - و در قصبه هارونیه از مضافات آن ولایت بخدمت شیخ عثمان هارونی که از مشاهیر اولیا است رسیدند - و مدت دو سال و نیم در آن بقعه اقامت نموده از آن مرشد سالکان حقیقت اکسواب آداب طریقت فرمودند - و در آن مقام بنابر پامردی ثبات قدم بمقامات عالیه رسیده از دستیارچی توسل بذیل ارادت جناب عرفان مآب ابواب فتوحات بر روی روزگار خویش کشوند - چون از راهمونی ارشاد شیخ مذکور دقایق سلوک این طریقه والا را بدرجه اعلی رسانیدند - حضرت شیخ خرقه اجازت که از جمله اسرار این طبقه علیه است بدیشان حواله نموده اشارت اختیار سفر عراق عرب فرمودند - و آن عالی جناب پای ادب برآه

طلب نهاده در طی راه به خدمت شیخ الطایفه و دلیل الطریقه شیخ
 نجم الدین کبری رسیدند - و قریب دو نهم ماه از فیض صحبت آن بدر سماء
 ولایت و نجم فلک هدایت راه بوادی عرفان برده انوار ایقان از پرتو مهر
 رای انور آن سرور اقتباس نمودند - و آنگاه بموضع جیل که در اسفل مدینه
 السلام بغداد واقع است شتافته مدت پنج ماه و هفت روز توقف نموده از
 فروغ صحبت شریف عالی حضرت سید السادات و منبع السعادات سلطان
 العارفین و تاج الواصلین هادی طریق هدی سالک راه خدا شارب رحیق
 تحقیق پیدشوی هر فریق قطب الخافقین غوث الثقائین سید عبد انقاد
 جیلانی بغور سعادت درجهانی رسیدند - و چون بندگان شیخ از برکت لقای
 مبارک آنحضرت بطریق طریقت که همانا هم خاصیت آب بقا است فیض
 حیات جاوید اندوخته به نهایت مراتب کمال پیوستند - و از آنجا به بغداد
 شتافته سعادت ملاقات شیخ ضیاء الدین ابو نجیب سهروردی دریافند - و بعد
 از مراجعت این سفر به همدان رفته به شیخ یوسف همدانی رسیدند -
 و از آنجا به صفاهان افتاده با شیخ محمود صفاهانی صحبت داشتند - و از
 آنجا به تبریز رفته بشرف ملاقات شیخ ابو سعید تبریزی که از اعیان اولیا
 بود مستسعد شدند - و از تبریز به سمت مهنه و خرقان شتافتند - و از آن راه
 سفر استرآباد اختیار نموده بغور صحبت فیض بخش شیخ ناصر الدین
 استرآبادی که از اعظام اولیا و مشایخ طریقت بود رسیدند - و از آنجا به
 هرات تا سبزوار که بنابر طریق تعزیت شهرت باستقرار دارد شتافته چندی اقامت
 نمودند - و از آنجا به حصار شادمان و از آنجا ببلاغ رفته مدتی مدید در آن
 مقام بر سر خاک پاک شیخ احمد خضویه مجاورت گزیدند - آنگاه از باغ به

غزنویان عبور فرموده در آن بقعه به لقای^۱ [شمس العارفین] شیخ عبد الواحد فاکر شدند - و از آنجا آهنگ وسعت آباد هندوستان نموده در تاریخی فیض قدوم بدار الملک لاهور رسانیدند که ملک معزالدین سام غوری فتح خطه پاک دهلی نموده و قطب الدین ایبک را از غلامان خاص خود آنجا بجان‌شینی خویشتن نصب نموده باز بسمت تختگاه غزنین لوای مراجعت برافراخته در طی راه باجل طبیعی سفر آخرت گزیده بود - بالجمله در لاهور به صحبت شیخ حسین زنجانی رسیده و از آنجا توجه جانب دهلی اختیار فرموده چندگاه در آنجا بسر برده - چون عموم اهل آن سرزمین بدیشان پی بردند از فرط آمد و رفت باعث تشویش خاطر و علت تکذیب صفای وقت آنحضرت شدند - لاجرم از کمال دوستی خمول و دشمنی شهرت رخت انتقال بگوشه دار البرکت اجمیر کشیدند - اگرچه چندی پیش از آن سکنه شهر اجمیر سعادت اسلام دریافته بودند لیکن اهل اطراف و نواحی آن ولایت همچنان بر کفر باقی بودند - درین اثنا میر حسین نامی از سادات مشهد مقدس معروف به خدگ سوار از طرف قطب‌الدین ایبک نه بعد از ارتحال ملک معزالدین در هندوستان لوای استقلال برافراشته بود - با لشکری گران سنگ بحکومت اجمیر و ملازمت حضرت خواجه نامزد شد - و او رفته رفته از پرتو امداد باطن انور حضرت خواجه معالم اسلام و شعایر مسلمانان را در آن خطه پاک کامیاب‌تر ظاهر ساخت - و اکثر عرصه آن سرزمین دلنشین را از غبار کفر و لوث شرک و انکار پرداخته اعلام اسلام در سایر مضافات و اعمال آن ولایت برافراخت - و حضرت خواجه را توطن در آن ملک خوش افتاده رحل اقامت

(۱) ع [شمس الدین] ل

افگندند - و در سن نود سالگی سالک طریقت صاحب شریعت شده تاهل اختیار فرمودند - و هفت سال دیگر شعار حیات مستعار داشته همت والا بر اكمال سالکان و تکمیل مستکملان آن ولایت گماشتند - و درین مدت خطه اجمیر از فیض وجود شریف ایشان سعادت پذیر گشته منبج برکات بود - در روز ششم رجب سنه شش صد و سی هجری معجارت صوامع عالم بالا و اقامت سر منزل قرب ایزد تعالی اختیار فرمودند - و از فیض ارادت و متابعت طریقه آن مرشد کامل سالکان اطوار بسی از اولیای کبار بدرجات عالیّه فایز گشتند - چنانچه مشهور است که شیخ شهاب الدین سهروردی نیز برکات محبت ایشان دریافته اند - و براینی ضیاء الحق حسام الدین چلیپی و شیخ اوحّد الدین کرمانی در مبادی سلوک ایشان را در بغداد دریافته و چندی پیروی طریقت حضرت خواجه کرده خرقه خلافت از ایشان دارند - و تاج العرفاء الکبار خواجه قطب الدین بختیار اوشی کاکي که صفای روضه ایشان دهلی کهنه را تا ابد تازه رو دارد از اعظم خلفای حضرت خواجه اند - و شیخ فرید الدین معروف به شکر گنج که خلیفه خواجه قطب الدین اند - بیک واسطه در بونه فیض ایشان گنجور خزاین حقایق و معارف شده اند - و شیخ نظام الدین مشهور باولیا از خلفای شیخ فرید الدین و حضرت شیخ نصیر الدین که به چراغ دهلی اشتها دارند - و همچنین شیخ برهان الدین ملقب به غریب که مرقد مذکور ایشان در دولت آباد دکن است - و سرور کشور حال و قال ملک الکلام حضرت امیر خسرو دهلوی مشهور از مریدان سلطان المشایخ همگی بوساطت ارشاد ایشان فیض ایقان از سرچشمه عرفان یافته اند - و از پرتو انوار هدایت و دولت متابعت طریقت آن رهنمای طریق هدایت تا سر منزل وجدان پی برده به سلطنت ولایت عرفان رسیده اند *

نهضت موکب جاه و جلال شاه بلند اقبال
 سلطان خرم حسب الامر حضرت چهانگیر
 بادشاه به تسخیر ولایت رانا امر سنگه
 وروزی شدن فتح و فیروزی یافتن
 به نیروی توجه کشور کشای
 آن ولایت

چون کاردانی حکمت کامله حضرت پروردگار جل برهانه آنوقت که
 صفحه هستی را نقش درستی نه نشسته بود و حقیقت معنی عالم
 صورت صورتی نه بسته - بحکم صوابدید مصلحت و تنظیم امور دار الخلافه
 آدم برآمد هر امری دشوار و سرانجام هر کاری دور از کار بدرآمد روزگاری
 باز گذاشته - و حل هر عقد سربسته را برای صائب رای در گره تاخیر
 نگذاشته - لامحاله چون وقت آن کار در آید جمال آن امر بسر خود
 نقاب کشاید - چنانچه درینولا صورت فتح رانا که در آئینه خیال هیچ یک
 از سلاطین عظیم الشان هندوستان نقش نه بسته بود بچهره کشائی دولت
 بی زوال حضرت شاه بلند اقبال بر وجه احسن روی نمود - و بالجمله
 جمال شاهد اجمال این مقدمه در آئینه بدن نمای تفصیل بدینگونه جلو
 انکشاف تام می نماید - که چون رانا که از رایان هندوستان در اصالت نژاد
 و قدم خانواده و فسحت ولایت و کثرت خیل و هشتم امتیاز تمام دارد -
 در ایام جلوس همایون حضرت چهانگیر بادشاه نیز بدستور مقرر در مقام
 اطاعت نشد - و بر طبق سلوک طریق عهد قدیم بر جاده کفران و طغیان

مستقیم بوده ثبات قدم ورزید - و بتقدیم لوازم بندگی اقدام نمود که هم چنان بر اظهار نافرمانی و اعلان عصیان استقرار داشت - و بنابر قرار داد دیرینه آن سلسله که بزم باطل خود از اولاد نوشیروان دانند و دولت طبقه خود هزار ساله می شمارند - باوجود تمامی مدت تطاول و تغلب ایشان برین سرزمین هرگز دریافت شرف حضور بادشاهان عظیم الشان این کشور اکبر نموده - بلکه پسر صاحب تیکه یعنی ولی عهد خود را نیز بخدمت نه فرستاده اند - چه عمده مزایای ایشان بر راجهای دیگر این اقلیم اعظم این است - که هر کدام بپایه رانائی رسند لازم است که از روی عجز و فروتنی پیش ارباب اقتدار سر فرو نیاورده باشند - چنانچه رانا پرتاب که در زمان حضرت اکبر بادشاه باوجود امتداد مدت جهانگیری و جهانداري آنحضرت به پنجده سال کشید - پاس لوازم طاعت گذاری و وظایف فرمانبرداری نداشت - تا اینکه مکرراً آنحضرت لشکر ظفر اثر بر سر او تعیین فرمودند - و بعدی درین مهم جد و جهد داشتند که حضرت جهانگیر بادشاه را با راجه مانسنگه و چندمی از اعظم امرا به تسخیر آن ولایت فرستادند - و هر بار که از اندوهی لشکر کوه شکوه و سخت کوشی سپاه نصرت آثار عرصه برونگ و کار بردشوار می شد - پناه بشعاب جمال و تملکناهای کوهسار برده در عقبیات سخت گذار و گریوهای دشوار کردار روزگار می گذرانید - و بوسیله اظهار طاعت و انقیاد نقد فرصت بزیان داده بهمین طریق جان از ورطه هلاکت بیرون می برد - و سرداران موکب اقبال نیز از صعوبت مهم بدین معنی قناعت می نمودند - و لهذا درین مدت آن معامله پرداختی بسزا نیافت و مقصود بروفق مدعا رو نمود - در آخر امر که کار بطول کشید و آنحضرت بر سر این معنی کمال ایستادگی داشتند - بنابر میانجی صوابگویان پسر خون همین رانا امرسنگه را بملازمیت آنحضرت فرستاد - چون حضرت جهانگیر خود بنفس

نفیس متوجه پیش رفت این مهم شده بودند - مع هذا صورت درستی بر نه کرده بود - لاجرم نهایت مرتبه اهتمام در سرانجام این امر داشتند - چنانچه اول مهمی که بعد از جلوس اقدس پیش گرفته بانصرام آن برخاستند همین یساق بود - و چندین مرتبه عساکر نصرت متأثر به تسخیر آن ولایت تجهیز فرمودند - از جمله نویت اول سلطان پرویز را با فوج بحر امواج باستیصال آن مخدول ارسال داشتند بفتحوی که سابقاً سمت نگارش پذیرفت - چون سرکرد آن کار دشوار زیاده از حوصله قدرت و اقتدار او بود در فتنه سلطان خسرو بمعادوت مامور شد - و بعد از فراغ آن معامله نویتی دیگر مهابت خان را با لشکر گران سنگ بآهنگ انتزاع آن ولایت فرستادند - و مدتی عبد الله خان اوزبک فیروز جنگ در آن ملک ترکنازی نمود - و چندی راجه باسو نیز در آن سر زمین بهر سو ترددی میکرد - و بذایر مقتضای مضمون مقدمه مذکوره چون تسخیر آن ولایت در بند تاخیر وقت بود - و در حوالهگاه روز ازل کشایش این عقد دشوار به گره کشائی رای گیتی آرای شاه بلند اقبال قفونض یافته - لاجرم هیچ یگ کاری نساخته به غنیمت مراجعت ساختند - و درین وقت که وقت بر آمد این مطلب در آمده بود و حصول آن مرام از رهن تهویق روزگار بر آمده - باوجود آنکه پیشتر بقصد تسخیر دکن بدار البرکت اجمیر تشریف آورده بودند نخست سرانجام این مهم را پیش نهاد همت والا نمودند - لاجرم بتاریخ ششم دی ماه الهی هشتمین سال جلوس جهانگیری مطابق چهاردهم ذی قعدة سنه هزار و بیست و دو هجری در ساعتی سعید که نظر یافته سعود آسمانی و اختیار کرده تأیید ربانی بود - شاه بلند اقبال را بتسخیر ولایت رانا رخصت دادند - و هزار سوار بر منصب آنحضرت افزوده دوازده هزاری شش هزار سوار دو اسبه سه اسبه از اصل و اضافه مقرر ساختند - و تشریف چارقب زردوزی ده گلهای مرصع نیز بر آن دوخته

بودند و بر اطراف گله‌ها مرواریدهای آبدار نصب نموده با چیدره طلا دوزی ریشه و فوطه زربفت و علاقه مروارید و شمشیر مرصع و گهپوه^(۱) با پهلوانکانه مرصع مرحمت فرمودند - و دوسراسپ خاصگی یکی عراقی نامور با کوه پاره و دیگر راهوار با ساخت مرصع و فتح گچ نام فیل با ماده فیلی دیگر مزید عنایات ساختند - و بموجب تفصیل ذیل امرای نامدار در رکاب آن شاه نصرت شعار نامزد این مهم شدند - راجه سورج سنگه - سیف خان بارهه - تربیت خان - نوازش خان - کشن سنگه - راو رتن هاده - رانا سکهراد - ابوالفتح دکنی - صلابت خان بارهه - سورج مل ولد راجه باسو - میرزا بدیع الزمان ولد شاهرخ - راجه بکرماجیت بهدوریه - میر حسام الدین انجو - سلیمان بیگ مخاطب به فدائی خان بخششی لشکر - خسرو بی - سید حاجی - رزاق بی - دوست بیگ - خواجه محسن - عرب خان خوافی - سید شهاب بارهه - خان اعظم صوبه دار مالوه - فریدون خان برلاس - سردار خان برادر عبد الله خان صوبه دار گجرات با سزاوار خان برادر خورد - دلاور خان کاکر - خان یار بیگ - زاهد بیگ - و جمعی دیگر از امرا و منصب داران کومکئی دکن از جمله - راجه نرسنگه دیو بندیله - یعقوب خان بدخشی - محمد خان نیازی - حاجی بیگ اوزبک - غزنین خان جالوری - ناهر خان تونور - علی قلی خان - همت خان - شرزه خان - میرزا مراد ولد میرزا رستم صفوی - مجمله درین یورش قریب بیست هزار سوار کار آزموده جرار از همه جهت در رکاب ظفر نصیب نصرت فصاح شاه بلند اقبال سعادت تعیین پذیرفتند - و در اسعد اوقات که اوضاع افلاک بر وفق مراد رو داده و انظار انجم متوجه انواع استسعاد افتاده بود - ماحجه اعلام ظفر فرجام بغام نامی حضرت شاه بلند اقبال که در معنی

(۱) یکی از آلات دکن است - خافی خان *

بمسلمه سورۀ فتح و فیروزی است ازتفاح یافت - و لشکر ظفر اثر با قلاوچی
تائید ایردی در رکاب نصرت انکساب آنحضرت بصوب ولایت رانا شتافت -
و بعد از قطع مسافت مراحل چون دامن کوه آن سرزمین از پرتو قدوم
انور و انوار مقدم سعادت گستر آن قائم مقام نیر اعظم مانند گریبان مشرق
خورشید مطلع نور ظهور گردید - درین حال جمعی از قراولان که بخبرگیری
فوج غنیم رفته بودند ترموند شیرینی چند اهرمن منظر در آن بیشه دیده
حقیقت را معروض داشتند - چون شغف خاطر اقدس بشکار شیر بسیار
بود - بی توقف جهت تفأل روزی شدن فتح و فیروزی همت والا نهمت
برصید آنها گماشته متوجه آن سمت گشتند - و بمجرد وصول مقصد در
اذک فرصت پنچ قلاده شیر شکار شد - و آن روز ظاهر قصبه ماندل مضرب
خیام بارگاه سپهر عتبه سدره مرتبه آمده نظاره تالاب محیط فسحت بسیط
آب که در آن سرزمین سمت وقوع دارد - باعث انبساط طبع مقدس
و نشاط خاطر اقدس گشت - و سیر اطراف آن کوثر آئین نال آئینه مثال
موجب افراط اعجاب و اطراب آن فلک جذاب شده تمثال فیض مصور
و عیش معجم در مرآت الصفاء آب سیماب سیمایش^۱ [جهان] نما گردید -
چون ازین قصبه سرحد ولایت رانا است و سلطان پرویز و مهابت خان
و افواج قاهره که مکرر به تسخیر ولایت آن مقهور نامزد شده هیچ یک
از آنجا نگذشته بود قرین دولت و سعادت گذشتند - و منزل موهبی
که در دوازده کوهی اودی پور واقع است مخیم سرادقات اقبال شد -
و ازین منزل پنچ هزار سوار بسرکردگی محمد تقی بخشی که در آخر
آن بخطاب شاه قلی خان سرفرازی یافت نامزد شدند - که پیشتر

بکوهستان آن ولایت در آمده تاخت و تاراج و اسر و قتل اهل آنجا
پیش نهاد نمایند - و خود بنفس نفیس اراده فرمودند که با سایر اردوی
جهان پوی از عقب متوجه شده بمیان آنولایت در آیند - چون این معنی
موافق موافدید رای دولت خواهان نیامد - لاجرم بنابر استصواب راجه
سورج سنگه خال والای حضرت شاه بلند اقبال که از ماهیت آن ملک
و حقایق احوال اهل آنجا کماهی آگاهی داشت - و او نیز صلاح درین
کنگاش نه دیده بود بعرض مقدس رسانیدند - که مصلحت درین است
که جمیع عساکر نصرت متأثر یکبار بدرون این کوهسار نیایند چه درین حال بیم
آنست که غنیم این معنی را غنیمت انگار و از همه طرف در آمده
سر راهها و گدوها را نگاه دارد - و درین صورت آمد و شد اهل اردو بازار و باز
ماندگان لشکر در رسانیدن رسد و آذوقه دشوار شود - الحال مناسب وقت
آنست که مرکب جاه و جلال به سعادت و اقبال درین سرزمین توقف نماید -
و ازین جا افواج قاهره بدافع آن مقهور نامزد شوند - آنحضرت که بتأییدات
آسمانی مویید و بتوفیقات ربانی موفق و مسدد بودند - مطلقاً درین باب
بکنگاش صواب اندیشان عمل نه کرده بر عون و عون ایزدی توکل فرمودند -
و اصلاً مصلحت دید اولیای دولت ابد پیوند را کار نه بسته مدار بست
و کشاد معاملات بر اندیشه پدید ضمیر الهام پذیر نهادند - و در جمیع مواد
بر کارسازی بخت ازل آورد اعتماد نموده سرانجام مهمات این یورش را
بغا بر رای جهان کشای صواب آرای گذاشتند - و از آنجا که بمحض عنایت
الهی و فیض فضل نامتناهی تدبیرات نائید پروردهای توفیق بر وفق
تدبیر می باشد - همه جا مقاصد بکام هواخواهان بر آمده نقش مراد اولیای
دولت ابد بغیاد درست نشین افتاد - و بالجمله اگرچه بحسب ظاهر
این معنی مطابق مقتضای احتیاط و حزم نبود - لیکن آن مظهر اقتدار

ید قدرت که تأیید پرورد عنایت^۱ [ازای] و برآورد^۲ عطفقت حضرت پروردگار اند مطلقاً مقید بصلاح دید دولت خواهیان نه شدند - و تکیه بر سد روئین توکل نموده به عرو^۳ و ثقی^۴ توسل اعتصام بسته با ملتزمان رکاب سعادت قرین دولت و اقبال بدان کوهستان که هرگز لشکر بیگانه بر سبیل راه گذار آشنای آن سر زمین نگشته و سم ستور اجنبی برسم عبور تا پای کوتلش طرح آشنائی نیفتاده بود داخل شدند - چون پس از طی مراحل ظاهر اودی پور پی سپر نعال مراکب موکب انبال شد - میدان چوگان که فضای است در کمال فسحت ساحت مضرب سراق اقبال آمد - قضیه مذکوره که نشیمن جای رانا است احداث کرده رانا اودی سنگه پسر رانا سانگا است - که باستظهار یک لک سوار با حضرت فردوس مکانی بابر بادشاه در نواحی چانده رو برو شده شکست یافت - و جد این رانا امر سنگه که حضرت شاه بلند اقبال به قصد استیصال او توجه فرموده بودند - چه پدر او که رانا پرتاب نام داشت پسر همین رانا اودی سنگه بود - و منازل که درین موضع اساس نهاده اودی سنگه مذکور است بعضی بر فراز کوهچقه بنا یافته که بر سمت شرقی آن واقع است - و دیگر نشیمنها در میان کولایی بنیاد پذیرفته که بر سمت شمال این کوه سمت وقوع دارد و بتالاب بچوله مشهور است - الحق بدیع آبگیری است بسیار دلپذیر و عذیم النظیر در کمال پهنای و کشادگی و نزعت منظر و خوشی جا - و بر جانب جنوب آن میدان گاهی در غایت فسحت بجهت چوگان بازی ساخته بر گردا گرد آن دیواری سنگین کشیده - و در سه کوزهی اودی پور تالابی دیگر اودی ساگر نام که از روی اندساب باسم بانمی آن

واقع است - که سه سوی آن را کوهها درمیان گرفته و بر یک جانب آن رانا اودی سنگه سدی در کمال متانت و رفعت و نهایت طول و عرض بسته و کوه لختی را بریده راه بیرون شد آب از آنجا مقرر نموده - و در محل انصباب و ریزش آب که کمال پستی دارد آبشارهای غریب نظاره فریب اتفاق افتاده که جای دهشت و حیرت اولی الابصار است - و در پیش روی آن جلگه‌ای در نهایت نضارت و نراحت واقع است - که در خوش آیندگی و دلکشایی روش روزنه رضوان است - و چون عمارت اودی پور که بر فراز کوه و میانه نال واقع شده همگی بروش هندوان و هندسه معماران آن ملک اساس یافته بود پسند خاطر اقدس نیامد - با این معنی از ترکناز لشکر عبد الله خان که سابقاً بدین موضع رسیده بود اکثر آن عمارت خراب شده بود - ناچار علی العجالة از سر نو بنای عمارت بر اساس اندراس یافته آن منازل نهاده با تمام رسانیدند - و در ساحت فواز کوه نیز بفرموده آنحضرت معماران چایک دست نشین های خاطر فریب دلکشا مشرف بر نال بنیاد نهادند - و امرای عظام و بندهای معتبر که راه قرب در خدمت داشتند - هر کدام بقدر نسبت تقرب در نواحی دولت خانه والا طرح عمارات عالیه انداخته منزل گزیدند - چون اردوی جهان پوی در اودی پور بدولت و سعادت قرار گرفت - مقتضای رای عالم آرا بر آن جمله مقرر شد - که از آن موضع تا سرحد شش چاهانه داران جای گیرند - تا رسد غله بی مزاحمت برسد و آمد و شد بر سائر مردم آینده و روزه باسانی میسر شود - بنابراین جمال خان ترکی را در ماندل و درست بیگ و خواجه محسن را در گیاس و سید حاجی را در اتوله و عزت خان را در منهار و میر حسام الدین انجو را در دیوک و سید شهاب را در کومل و هیداری مقرر نموده شد *

کوناهیی سخن چون محمد تقی که از مقام موهبی با پنج هزار سوار
جرار کار طلب بآهنگ قادیب راجپوتان و تخریب منازل و معابد ایشان
رخصت یافته بود در موضع چین منزل گزید - و آن ولایتی است مشتمل بر
پنججاه و شش محل و موازی پنججاه و شش قریه در تحت هر یک ازین
محال واقع است - و باین اعتبار که چپین بهندی زبان پنججاه و شش را
گویند بدین نام اشتها دارد - و بمحور رسیدن خرابی بقیاد کرده آغاز ترکناز
نمود - و همگنان را دستوری دست انداز داده مقرر کرد - که نهایت مراقب
مقدرت و دسترس اقتدار و قدرت خویشتن را کار فرموده هر که و هر چه
بدست آید دست از آن بردارد - و آنچه از دست بر آید در هر باب
بعمل آید - بنابر آن بهادران بازو بتقل و اسر برکشوند - و تخریب
بقخانهای عظیم الشان دیرین اساس که در آن سرزمین واقع است شروع
نمودند - یغمائیان دست بغارت و تاراج بر آورده آتش یغما در خانمان اهالی
آن موضع و نواحی و حوالی ایشان زدند - و خلقی بیشمار از راجپوتان
و برهمنان در بتکدها داد مردانگی و جلالت داده بنابر رسم و عادت معهود هندو
که جان باختن در امثال این مواضع را بلا تشبیه در درجه شهادت مشاهده
مقدسه و اماکن متبرکه می دانند باقصی درکات جهنم پیوستند - درین اث
بهیم پسر مردانه رانا که در تفومندی و دلوری از زمره راجپوتان امتیاز تم
داشته بانداز شبیخون آوردن بر فوج محمد تقی از رانا دستوری یافته بو
بارلبای دولت قدر صولت روبرو شد - و محمد تقی باوجود هجوم مخالفان
توکل بر عنایت آلهی و حمایت اقبال بی زوال بادشاهی نموده تزلزل و
اصلا بخود راه نداده - و بدستیاری تأیید قوی بازوی نیرو و پایمردی استقامت
قلب پا بر جا کمال مردی و مردانگی بجا آورده دلیرانه ثبات قدم ورزید
و بدحملهای متواتر گام قهر و طرد حمله غنیمت متهور گرفته چنانچه حق متنا

بود داد ایستادگی داده - و بهاسبانی لطف ایزدی و نگهداری دولت ابدی
محروس و محفوظ مازده آسیب عین الکمال روزگار بدو نرسید *

درین ایام عبدالله خان فیروز جنگ که حسب الامر عالی بکومک
اولیای دولت تعیین یافته همه راه بر سبیل ایلغار شتافته بود - با دلارز
خان کاکر و سایر تعیناتیان صوبه گجرات بخدمت رسیده سجده گاه
والا را فروغ بخش ناصیه اخلاص ساخت - و انواع نفایس و نوادر
آن دیار بوسه پیشکش از نظر کیمیا اثر گذرانیده بمراحم بادشاهانه سرافرازی
یافت - و درین اثنا حکیم خوشحال ولد حکیم همام گیلانی که بر سبیل
سزاولی خان اعظم میرزا عزیز کوکه حسب الامر عالی بصوبه مالوه شتافته
بود - بعد از گران جانی های بیش از قیاس و حجت های بی شمار
که بذایر فرط سبکسری و کوتاهی نظری از آن معامله نافهم پاس مراتب مدار
بظهور آمده بود - با هزاران جر ثقیل لطایف و حیل آن بزرگ خرد را
جریده تا درگاه والا رسانید - و در وقت ادراک نیز آداب معهوده که
از لوازم بندگی و مراسم این مقام باشد کما یبغی بجا نیارده - با این معانی
بی وجه انواع بدسلوکی ها و ترش رویی ها که از طور عقل بیرون بود
و اصلاً موافقت با روش و دستور العمل خرد ذوفنون نداشت نیز از آن عزیز
سرزد - چون حلم عذر پذیر آنحضرت گناه آموز بل معذرت آموز ست -
مطلقاً مقید بدین مراتب نه گشته و در مقام انتقام نه شدند - و آن
خان ناقدردان دین معانی اکتفا نه کرده شروع در نفاق و غدر که همواره
بآن متهم بود نمود - و بذایر دولت خواهی خسرو تنها بخدمت شتافته
باوجود آنمایه منصب کلان که در عهد حضرت عرش آشیانی منصب هیچ
یک از امرای عظام بر او زیادتیی نداشت - درین مهم که جهاد باعداء
دین بود بدستور معهود که همواره بسپاهی بل بی سپاهی بود به یساق

آمده - و باین معنی در وقت ملازمت آن اداهای ناخوش نما نیز از بوقوع پیوست - لاجرم بذایر مقتضای وجوب مجازات از موقف انتقام بی توقف امر عالی به پروانگی قهرمان قهر قرین امضاء نفاذ گشت - که بیزم بیگ میر بخشی خیل اقبال آنحضرت یک چند اورا نظر بند نگاه دارد - آنگاه صورت واقع را از قرار واقع عرضداشت دربار والا نموده ارسال داشتند - و چون حقیقت حال بر پیشگاه خاطر آگاه بار یافتگان درگاه گیتی پناه جلوه گر آمد - فی الحال بمقام تنبیه و تادیب او در آمده تصمیم این عزیمت صایب نمودند - چون حضرت خلافت مرتبت نیز از دلپری داشتند لاجرم امر جهان مطاع درین باب صدور یافت - که مهابت خان بی توقف بملازمت شاه بلند اقبال کامیاب ابواب سعادت گشته آن خان نامعامله فهم را در موقف خلافت حاضر سازد - چون فرموده بذهاب پیوست و او بحضور رسید - حسب الحکم اشرف به یمین الدولة آصف خان که در آن ولا خطاب اعتقاد خان داشت حواله شد - که در قلعه گوالیار که کشاد و بستش بدست آن عقده کشای امور دین و دولت بود محبوس گرداند *

بالجمله در آن حال شاه بلند اقبال بصواب دید رای صواب آرا و بخت کار فرما مردم کار طلب افواج قلعه را بر چهار بخش منقسم نموده بانداز ترکناز آن سرزمین بدست آوردن رانای متهور بر طبق این دستور نامور ساختند - فوجی بسرداری عبد الله خان بهادر فیروز جنگ - و جمعی همراه آصف خان [ع] بارهه و بیزم بیگ میر بخشی - و طایفه بسرکردگی دلاور خان کاکرو کشن سنگه - و برخی پشایلیقی محمد تقی - و هر یک

فراخور مرتبه بعنایت ^۱ [خلعت های] ^۲ گرانمایه و کمر شمشیر مرصع و اسپان توپچاق عربی نژاد و فیلان صف شکن کوه توان سر افرازی یافتند - چون رانای مقهور بر تعیین یافتن افواج قاهره آگاهی یافت - هوش از سر و توان از تن او رمیده دست از خویشترن داری برداشت و ثبات قدم را وداع نموده تمکین را خیر باد گفت - و سراسیمه و مضطرب گشته چون باد سبکسر هرزه گرد هر روز در دره و پیغوله و کوهساری سرگرم سیر و دور بود - و هرشب در غاری بروز آورده در جنگل بسر می برد - و در عرض این ایام بر سایر سرداران آن سرزمین مراسم ترکنازی بجا آورده هرجا از مردم رانا نشان می یافتند بر سر ایشان تاخت می بردند - و از اسر و قتل و نهب و غارت و تخریب قری و مزارع آن محال چیزی باقی نمی گذاشتند - چنانچه در ضمن اندک مدتی هرجا که پی سپر نعال مراکب مواکب اقبال شد از آبادانی نشان و از عمارت آثاری بجا نماند - و در اثنای این احیان چون جاسوسان خبر به عبدالله خان رسانیدند - که تفومند فیلی اهرمن پیکر عالم کمان نام که سرمایه استظهار و باعث پشت گرمی رانا است - با پنج زنجیر فیلی نامی دیگر در دره کپساری دشوار گذار نگاه می دارند - آن خان نامور بمحدود استماع این خبر از جا در آمده بشتاب باد و سحاب شتافت - و پیش از آنکه مردم رانا خبردار شده آنها را بدر برد بر سبیل ایلغار تا آن موضع طی مسافت نموده مجموع فیلان مذکوره را متصرف شد - و دلار خان کاکر نیز صد زنجیر فیلی کوه پیکر از جای دیگر بدست آورد - محمدا عبدالله خان با سایر سران سپاه و اولیای دولت که بتعاقب رانا تعیین یافته بودند دستکام و مقضی المرام اسپر و اولجۀ بسیار و غنایم بیشمار گرفته آهنگ مراجعت نمود *

آغاز سال نهم از سنین جلوس جهانگیری و آذین یافتن انجمن نوروزی شاه بلند اقبال سلطان خرم در ولایت رانا

سر خیل سایر سیارگان بل سرگروه جمیع ستارگان دو بهر و یک گه‌ری
از شب جمعه نهم ماه صفر سال هزار و بیست و سه هجری سپهری گشته
تحويل اشرف بایوان دار الامارت حمل نمود - جشن نوروزی سال نهم از
جلوس اقدس جهانگیری بفرموده اشرف شاه بلند اقبال آراستگی نگارستان
چین یافته روکش بهشت برین گردید - و روزگار شدگامه ساز تماشه گر بساط
انجمن عیش و نشاط پیراسته - محفل آرایان بارگاه عظمت آن سرور دکانها
آراسته خویشتن نمائی و بازار گرمی خو فروش انجم یعنی مهر انور را بر
روی یکدیگر کشیدند - شاه عالیقدر بلند اقبال درین محفل والا همت
اعلی بر بسط بساط انبساط و کسب سرمایه نشاط گماشته کامرانی در لباس
کام بخشی بجا آوردند - و مجموع غذایم را که مشتمل بر فیل عالم کمان
مذکور و هفده زنجیر فیل دیگر بود با فتح نامه مصحوب جادین رای بدرگاه
والا ارسال داشتند - حضرت خلافت مرتبت را از استماع نوید این فتح
آسمانی که تازه روی داد و مقدمه دیگر فتوحات بی اندازه بود گلین امید
از سر نو بشگفتگی در آمد - و موازی سه کور دام از محال نقد صوبه مالوه
از تغیر خان اعظم بصیغه انعام شاه بلند اقبال مقرر فرموده رتق و فتق صوبه
مذکور نیز بگماشتهای آنحضرت مرجوع نمودند - و از روی عنایت حکمت
طراز دانش پرداز میرزا شکرالله شیرازی را که در انواع فنون عقلی و نقلی
از اقوال خویشتن مستثنی و ممتاز بود - بخدمت دیوانی شاه بلند اقبال
از تغیر مدیر محصوم هرری سرافراز نمودند *

میلاد فرخنده بادشاهزاده حورا سرشت قدسی نژاد جهان آرا بیگم مخاطب به بیگم صاحب

هزاران شکر که بمحض هبوب صباى عاطفت از مهب مروهب میداء
فیاض بذابر شگفتن نوگل که در سراستان وجود بکشاده روئی گل آفتاب
چهره نمود گلشن امید تازه شادابی و خرمی بی اندازه پذیرفت - و بمجرد
تفسیم نسیم عنایت عالم بالا از دمیدن تازه غنچه که بر گلبن شهود با حیات
بخشی انفس عیسوی لب تبسم نشود بچمن مرام دیگر باره گل شگفت -
یعنی فرخنده قدوم مریم قدسی نفس عیسی دم درین بیت المقدس
جاء و جلال ظهور نمود - و به برکت قدوم و یمن مقدم دولتخواهان را نوید
حصول امید و بشارت خلود جاوید داد - چهره کشائی شاهد بسط مقال از
برقع اجمال این مقدّمه حقیقت اشتمال ولادت با سعادت نواب قدسی نقاب
بادشاه عالم و عالمیان بیگم صاحب است - که در مبادی این سال فرخنده
فال یعنی سنه هزار و بیست و سه هجری مطابق سال نهمین از جلوس
اشرف جهانگیری روز چهارشنبه بیست و یک ماه صفر موافق روز تیر
فروردیماه آلهی در حرم سرای دولت شاه بلند اقبال از نواب مهد علیا
ممتاز الزمانی این خجسته لقا مولود حور آذین ورود مسعود بعرض وجود
نموده از فروغ جمال جهان آرا در و دیوار روزگار را به پریشان نور پرتو آذین
بست - و از نور ظهور والا سر تا سر روی زمین را رشک فردوس اعلی ساخته
باعلاء اعلام برکت و سعادت پرداخت - بذابر این آن زیور روی زمین و پیرایه
آرایش جهان از تسمیه حضرت خلافت بجهان آرا بیگم موسوم شد *

تنگ شدن ساحت کار و عرصهٔ پیکار بر رانای خذلان مآل بمساعی جمیلهٔ دلاوران خیل اقبال بادشاهزاده خرم

بر ارباب دانش دور بین سر این معنی هویدا ست - که هر که با
طایفهٔ بلند اقبال سلاطین معدلت آئین که نیرومندان تأیید عالم بالا اند
پنجه در پنجه کند - هر آئینه بزور خود شکست در بازی خود افکند -
و از مقابل کونی ایشان بیهوده پهلوی خنجر و مشتی بر نیشتر زده گردن
بزیر شمشیر نهد - مویذ این مقال حقیقت اشتغال حال رانای خذلان مآل
است باولپای دولت قوی صولت شاه بلند اقبال - و تبیین این ایهام
آنکه چون رانا از زیاده سری سر به اطاعت فرو نیاورده و تن با نقیاد در نداد -
بغایر آن از همه سو خیل اقبال بر سر او تعیین پذیرفت - و بدستوریکه
آنحضرت تلقین نموده بودند اطراف ملک او را فرو گرفته سر بدنیش
نهادند - چنانچه در هیچ مقام دمی آرام نگرفته از هیچ جا سر بر نمی
توانست آورد - تا رفته رفته از در افتادن با اقبال بلند آنحضرت کارش بجای
کشید - که اگر عاقبت از در اطاعت در نیامدی - خان و مان ساسلهٔ دیرینه
سالش استیصال پذیرفته از بنیاد در افتادی - بنحوی که در عنوان دیگر
گزارش خواهد یافت - اکنون خصوصیات احوال او در مضیق تنگ
گیریهای بهادران در باب تعاقب او بدین عنوان مذکور میگردد - که چون آن
مقهور از بیم افواج عساکر قاهره که بتعاقب و استیصال او تعیین یافته بودند
نیم لمحّه در یک مقام آرام نداشت و یک نفس در جای با خود قرار
درنگ و استقرار نمی توانست داد چنانچه مذکور شد - هر ساعت در

پیغوله و هر لحظه در غاری و جنگلی بسر می برد - و اهل و عیال خود را بر اسپان کوه بر هامون نورد با سورج مل نام پسری که برو اعتماد تمام داشت در شعاب جبال می گردانید - و خود با معدودی چند سرگردان گردیده انتظار در آمد برشکال داشت - که چون راهها و گذرها را آب بگیرد شاید که از شعله جانسوز شمشیر صاعقه تاثیر غازیان عدو بفد آفاق گیر ازین راه رهائی بیاید - و ازین رو جان مفتی از میان آب و آتش بیرون ببرد - چون مقصد آن غفوده خرد بوضوح پیوست و قرار داد خاطر آن بد نهاد معلوم شد - لاجرم حسب الامر شاه بلند اقبال مقرر شد که در تگنگای کوهستان همه جا تپانه نشاند راه فرار آن مردود را مسدود سازند - و هرجا زو خدیری بیابند ازین تپانجات فوجی بیدرنگ بآهنگ دستگیر نمودن او رو بر راه نمایند - بنابراین کنگاش صواب آئین بدیع الزمان ولد شاهرخ میرزا را در کونیه امیر که بر فواز کوه البرز شکوه واقع است بتپانه داری مقرر فرمودند - و سید سیف خان باره در چارول و رانا سکهارو پسر رانا اودی سنگه در کوکند و دالور خان کاکر در انبه و فریدون خان برلاس با او رتن داده در اوگنه و محمد تقی در چاوند و در بیجا پور بیگ میر بخشیمی شاه بلند اقبال و در چار که معدن فقره است ابراهیم خان مهمند از بدیهای بادشاهی و در هادری میرزا مراد ولد میرزا رستم صفوی و در پاتوره سزاوار خان برادر عبد الله خان و در کیوره زاهد خان ولد مقیم خان جابجا بضبط این محال و تعاقب این خسران مآل قرار یافتند - و محمد شاه از بندگان کامل اخلاص و قربیت کردهای خاص آنحضرت با فوجی نبرد آزموده کارطلب بآهنگ تخریب بتخانه بکابنگ و نادیب راجپوتان آنصوب رخصت یافت - و او بایلغار روانه شده بر سر راه آن گروه نابکار که پیوسته مستعد پیکار بودند ترکناز آورده آتش یغما در آن مرزبوم زده اندوخته

آن خاکساران را بباد تاراج برداد - و خلقی نا محصور را بقتل رسانیده
 بقدی بی شمار گرفت - و هم چنین بر آورده تربیت و پرورده عنایت
 آنحضرت رای سندر داس میرو سامان با فوجی از فدویان بسمت سرکروشی
 که عیال رانا را از آنجا نشان می دادند سعادت تعیین پذیرفت - چون
 پیش از رسیدن رای خبر بآن تپاه رایان سیاه روی رسید اهل و عیال رانا را
 بجای دیگر برده بودند - ناچار بهادران در آن سرزمین از قتل و غارت
 و اسیر گرفتن و خراب کردن منازل هفود چیزی باقی نگذاشتند - چون از
 جمعی دلیران راجپوت بمابر مقدمه مذکوره سابق که رسم معهود هفود است
 پیشتری زنان خود را کشته و مردانه بآهنگ مقابله و مجادله در بتکدها
 اجتماع نموده مستعد کارزار شده بودند - غازیان جان سپار بر سر آن مقهوران
 برگشته بخت تیره روزگار تاخند و ایشان نیز دلیرانه پیش آمدند - و پس از
 مدافعه و مقابله بسیار و کشتش و کوشش بیشمار به دارالبوار پیوستند - و رای
 مذکور دوات خواهی خداوند خود پیش نظر آورده چشم از متقاضی
 کیش و آئین خویش پوشید - و حقوق و تربیت و عنایت آنحضرت
 منظور داشته چنانچه حق مقام بود در سر انجام کار ولی نعمت حقیقی
 خود کوشید - و بتانرا سوخته بتخانها را ویران ساخت * بیت *

بدلها چنان مهر اوخانه ساخت * که هفود بتخریب بتخانه قاخت
 چون درین یساق شاق از رای مذکور و هم چنین از میرزا شکر الله دیوان
 خدمات شایان و ترددات نمایان بظهور پیوسته مساعی جمیله ایشان مشکور
 افتاد - لاجرم بتازگی منظور نظر انور آمدند - و بقوجه عالی دقایق رتبه
 ایشان درجه اعلی پذیرفته حضرت شاه والا جاه میرزا شکر الله را بخطاب
 افضل خانی چهره کامگاری برافروخت - و رای سندر داس به خطاب رای
 رایان سر بلندی یافته رفته رفته از حسن خدمت و کمال جانفشانی

بخطاب راجه بکرماجیت که والا ترین خطاب راجهای این کشور است
 قارک مباحثات بر فلک عزت برافراخت - بالجمله سایر افواج منصور که در
 تهنائجات مذکوره به تعاقب آن بدعاقبت تعیین شده بودند هر جا خبر رانا
 می یافتند - بی توقف تاخت بر سر او آورده آنچه لازمه مردانگی
 و دلیری بود از تخریب ملک و اسیر گیری بجای می آوردند - و چندی
 بتکدهای ناصی و مشهور را ویران ساخته بجای آن معابد و مساجد بنا
 نموده بنیاد مسلمانی درین لباس قوی اساس گردانیدند *

توسل جستن رانا به حبیل متین عفو حضرت
 شاه بماند اقبال و ادراک نجات بوسیله

دریافت ملازمت آنحضرت و ذکر

بعضی از مناسبات این مطلب

چون رانا از معامله فهمی و کاردانی و ملاحظه عواقب امور و دور بینی
 بی نصیب مطلق نبود - و از به اندیشی کار و بهبود روزگار فی الجمله بهره
 داشت - درینولا بنظر امعان در معامله خود غور نموده مشاهده کرد - که
 کار او از عصیان بجای کشید و از نافرمانی جز خسران جاوید سودی ندید -
 خامه درین وقت که عرصه راحت برو از ساحت حوصله تنگ تر
 شده بود - و قطع نظر از آنچه گذشت او ملاحظه نمود که مال و منال عرضه
 تلف گشته و جان و ملک مشرف بر فنا و زوال شده - و عرض و ناموس
 بمعرض اباحت در آمده معینا راحت و آرام برو حرام گردید - لاجرم
 این معانی خصوص بباد رفتن تنگ و نام را بغایت مکروه می داشت -
 لاجرم نسبت اصحاب اضطراب و اضطراب امان طلبی را بر خود واجب

دانسته قطع از قرار داد هزار ساله نمود - و دست از پاس مرتبه که ابا عن جد در نگاهداشت آن جد تمام داشت باز داشت - چه سرمایه مباحثات و دست پیچ افتخار و امتیاز سلسله ایشان بر سر خانوادهای راجگان هفود همین بود - که درین مدت متمادی هرگز سر اطاعت پیش هیچ یک از سلاطین نافذ فرمان هذدوستان فرو نیارده اند - بلکه ولی عهد خود را نیز که در عرف این طایفه پسر صاحب تیکه می گویند نزد هیچ یک از پادشاهان عظیم الشان نه فرستاده - چنانچه سابقاً اشارتی بدین معنی رفت - مجعلاً بذابر آنکه درین ولا ولایت آبادان او دیران شده بود و خزانه معمور خالی و خرابه مانده و سپاهی کشته و اسیر گشته و خویشان و منتسبان سر خویش گرفته - و سایر متعلقان و دیرینه نوکران پیوند تعلق دیرساله از علاقه ثبات قدم و پایداری گسسته - و عقد پریشانی جمعیت و اتفاق و عدم وفا و وفای با تفرقه ابد و بیوفایی سرمد بسته - و رعیت نیز پراکنده و متفرق شده و آن آبرو و استقلال که سابقاً داشت نمانده - و باین معانی از نیروی اقبال این نائید پرورد حضرت ذوالجلال هجوم خیل که از اعظم جفود آسمانی است عرصه حوصله تنگ او را فرو گرفته بود - درین حال بحسب مصلحت دید خرد که در امثال این وقت های نازک پیوسته از پا افتادگان را دستگیری می نماید - چون صلاح کار و بهبود معامله او در طلب امان بود - ناچار دست استیمن بدامن استشفاع زده ندامت و خجالت را عذر جنابت و لجاج و ستیز نموده - و مکتوبی باسلوب اصحاب طلب زینهار از روی کمال عجز و فروتنی برای رایان نوشته بوساطت او امان طلبید - و سایر اوامر و نواهی پادشاهی و شاهی را بر وفق فرمان پذیرفته از روی طوع گردن بطوق عبودیت نهاده - و قبول کرد که کون پسر جانشین خود را در رکاب ظفر نصاب شاه بلند اقبال بدرگاه والا

فرستند - چون راجه مطلب آن زینهار پی عفو طلب را که از در تضرع و زاری درآمده بود بعرض عالی رسانید - بنابر آنکه این یساق اول مهمی بود که آنحضرت بر سرانجام آن اهتمام مبذول داشته همت گماشته بودند - باوجود کار فرمائی عفو جبلی که بتکلیف تمام آن مهر منزلت سپهر جناب را بر ارتکاب لوازم بخشایش میداشت - و اغماص عینی که شیمه کریمه آن اعیان آفرینش است چشمک به تحریک بخشش میزد - لاجرم خواهش خاطر مبارک بدین معنی کشش نمود که مهم رانا را ناتمام نگذاشته او را مستاصل بر اصل سازند - و بنیاد کفر و کفران را یکبارگی از آن ضلالت آباد که هوگز صیت معالم اسلام بگوش اهالی حوالی آن نیز نرسیده بر اندازند - ناچار فرستاده او را بی نیل مطلب باز گردانیدند - چون رانا را نامیدی مطلق ازین راه روی داد دست توسل بذیل میانجی ایستادگان پای تخت همایون بخت زده از در استشفاع در آمد - و نامه ضراعت آمیز رقت آموز به مهابت خان نوشته توقع پایمردی درین باب نمود - و چون خان مذکور حقیقت مدعا را در ضمن التماس و استدعا بعرض اعلی رسانیده دقایق اضطرار و بیچارگی او بوضوح رسید - حضرت خلافت مرتبت بر حال او ترحم نموده باظهار انقیاد و ارسال اکبر اولاد بملازمت والا انگذا نموده بدستخط خاص نوشتند - که آن گرامی فرزند سعادت یار رضا جو اقبالمند را باید که خرسندی و خشنودنی خاطر ارجمند ما را در ضمن قبول این معنی شمرده دیده و دانسته از استیصال رانا در گذرد - و یکباره در صدد خرابی او نه شده دقایق ملتسمات او را بدرجه اجابت رساند - چنانچه بمنجرد رسیدن فرمان قضا نفاذ جان بخشی او نموده ولایتش را بدستور معهود برقرار دارد - و پسر صاحب تیگه او را در رکاب ظفر انتساب گرفته متوجه درگاه والا شود - درین مرتبه شاه بلند اقبال بر طبق

امیر عالی و والد والا قدر ملتتمس رانا را مجذول داشته دیده و دانسته به فرمان جهان گیری از گناه او در گذشتند - رانا بعد از اطلاع این معنی در حال سیه^(۱) کرن خال خود را با هرداس جهاله که از راجپوتان نامور و مردم معتبر او بود بدرگاه والا فرستاد - و فرستادگان بدرگاه گیتی پناه شاهی رسیده همراه رای رایان ادراک آستان بوسی نمودند - و بزبان اظهار به نزع و جزع و عجز و نیاز افتادگی و بیچارگی رانا وسیله درخواست بخشایش ساختند - و حضرت شاه بلند اقبال جان بخشی او را مشروط بملازمت نمودن او ساخته باین شرط زینهار دادند که خود به سعادت ملازمت استسعاد یافته کرن جانشین خود را در رکاب نصرت انتساب بدرگاه والا فرستد - و آنکه که کرن رخصت انصراف یافته بموطن خویش رسد - پسر کلان او که نیدو^۲ رانا باشد همواره بهمراهی هزار سوار ملازمت موکب والا اختیار نموده همه جا یاساق کشی کند - چون همگنان بعد از استماع این معنی راه سخن و روی جرات عرض مطالب یافتند باین دست آویز بوسیله رای رایان معروض داشتند - که اگر درین صورت یکی از ارکان دولت بمیان جان بخشی رانا در آمده وثیقه عهد و پیمان در آورد - چنانچه خاطر رمیده او آرمیده گردد - هر آئینه بیدرنگ آهنگ ادراک دولت ملازمت نماید - و لهذا بغابر التماس رانا علامی فهمی افضل خان را بدین مصلحت فرستادند که او را امیدوار انواع عواطف و مراحم شاهانه نموده بملازمت آرد - و از راه مزید اطمینان خاطر او رای رایان را نیز همراه دادند - و چون رانا از وصول ایشان علامت قبول جان بخشی تازه یافت آرمیده دل و مطمئن خاطر گشت - و بی توقف روی امید بدریافت سعادت آستان بوس نهاد چو

(۱) در اقبالنامه جهانگیری سیه کرن نوشته شده - بیفید صفحه ۷۷ - طبع

ایشانک سومانیائی بنگاله *

به نزدیکی معسکر سعادت رسید - والا حضرت بلند اقبال از روی عنایت
 جمعی از اعیان دولت مثل عبد الله خان و راجه سورج سنگه و راجه
 نرسنگه دیو و سید سیف خان بارهه را باستقبال فرستاده ازین راه در بخت
 و اقبال بر روی روزگار او کشادند - و امر عالی عز مدور یافت که از روز یکشنبه
 بیست و ششم بهمن سال نهم جلوس جهانگیری افضل خان و رای رایان
 بآئین معهود و رسم مقرر او را از نظر انور بگذرانند - و در آن روز که نوروز دولت
 و بهروزی رانا بود شاه بلند اقبال چون آفتاب جهانتاب بدستور هر روزه از
 مشرق جهروکه والا بر آمده پرتو نظر برخاص و عام افکندند - و بآئین
 صاحبقرانی بر مسند جاه و جلال نشسته حجاب بارگاه فلک اشتباه را
 اشاره بار او دادند - همین که رانا ببارگاه گیتی پناه در آمده امیدش از
 پرتو انوار جمال جهان آرا روکش مطلع خورشید گشت - از همانجا سجود
 آستان ~~سید پرتو انور~~ ~~سید پرتو انور~~ ~~سید پرتو انور~~ ~~سید پرتو انور~~ ~~سید پرتو انور~~
 سرفرازی بساط بوسی بر اوج طارم آبنوسی سو - و هر چند به والا بساط
 قرب نزدیکتر می شد از ادای تسلیمات بندگی و آداب سرافکندگی
 سرمایه بلند پایگی جارید و ماده مزید امید آهاده می ساخت -
 و در وقتی که بدستیار طالع ارجمند و مددگاری اقبال بلند از ادراک
 شرف رخصت به تقبیل پایه سریر آسمان نظیر سعادت پذیر گشت -
 و بدریافت این مکرمت والا فبق رفعت از ذروه ملک اعلی در گذرانید -
 حضرت شاه بلند اقبال بدست مبارک سر ادرا برداشتند و این رو سربلندی
 جاریدش بخشیدند - چون سالت حضرت خاتم النبیین است که در امثال
 این مقام اعزاز و اکرام عزیز هر قوم بجای آرند - و لهذا آنحضرت بدای مبارک
 به جهت جلوس زاده خاتم بر زمین گسترده - چنانچه در کتب معتبره
 سیر مروي و مذکور است - و نزد سایر احاد الناس نیز بر سبیل

تواتر مغفول و مشهور - لاجرم بحکم آن مقدمه در صدد این معنی شدند که
 او را بعنایت خاص اختصاص داده کماینبی در تسلیه خاطر و تالیف
 قلوب او بکوشند - بنابر آن نخست عبد الله خان و راجه سورج سکه را
 بجانب دست راست حکم جلوس فرمودند - آنگاه بطرف دست چپ
 او را رخصت نشستن داده نقش مرادی چنین که فیروزی بر آن روحی
 هیچ یک از اسلاف او نه شده درست نشین ساختند - آری چه عجب
 کهنر نوازی وظیفه بزرگی و مهتری است و احسان و بقده پروری لازمه
 دادگری و پدروزی - از اینجاست که آفتاب جهانناب بنابر ذره پروری از
 سایر کواکب بر سر آمده - و انسان عین از راه کمال مردمی در عین انسان
 کامل جا گرفته - بالجمله رانا بنابر شکرگذاری این نعمت بزرگ بعد از
 تقدیم مراسم زمین بوس و تسلیم یک قطعه لعل گرانمایه بوزن هفت و نیم
 مثقال جوهری بانواع جواهر و مرصع آلات و ده زنجیر فیل از نظر اقدس
 در گذرانید - و هم درین مجلس سه پسر او سورج مل و بهیم و باهه و در
 برادرش سنهیه و کلیان و چندی دیگر از خویشان و مردم معتبر او در ضمن
 استسعاد ملازمت کامیاب مراد گشته بانواع عنایات امتیاز یافتند - و در
 مجلس اول خلعت فاخره با شمشیر و کمر خنجر مرصع و اسپ عراقی با زین
 و ساخت مرصع و فیل خاصه با برق نقره به رانا مرحمت نموده به پسران
 و برادران و پنج تن از راجپوتان معتبر او اسپ و خلعت و کمر خنجر مرصع
 عنایت فرمودند - و به چهل نفر اسپ و خلعت و پفجاء نفر سوپا تنها -
 چون رانا خاطر از همه رهگذر جمع نموده بانواع الطاف کونا گون مخصوص شد
 و سرمایه مبالغات بدست آورده از سر نو ملک برو مسلم گشت - لاجرم با
 دلی پر امید و خاطر سراسر اخلاص کامیاب مطلب مرخص شده قدم در
 راه مراجعت نهاد - آخر همان روز کنور کین پسر جانشین او بوسیله

افضل خان و رای رایان آمده ملازمت نمود - و بنا بر مقتضای عنایات عام آنحضرت باقسام انعام و اکرام کامیاب مقصد و مرام گشته از خلعت خاص خنجر و شمشیر مرصع و اسب عراقی با زین طلا و فیل خاصگی پایه قدرش افزود - و مبلغ پنجاه هزار روپیه نقد به صیغه انعام عطا یافت که سرانجام سفر و ساز راه مهیا نموده در رکاب سعادت روانه درگاه والا گردد *

بیان معاودت شاه بلند اقبال قرین فتح و نصرت
از مهم رانا بصوب دار البرکة اجمیر
و دریافت سعادت ملازمت حضرت

خلافت مرتبست

چون بدست یاری تائیدات آسمانی فتح الیاب بخت و نصرت بر روی اولیای دولت شاه بلند اقبال کشود - و بتقاب کشائی توفیقات ربانی شاهد اقبال بر وفق مقصود از حجاب غیب روی نمود - لاجرم معنی ظفر و فیروزی در آئینه معائنه باحسن وجوه صورت بسته نقش مراد دولتخواهان در صفحه آرزوی همگان بر طبق دلخواه درست نشست - و درین حال حالت منتظره نموده امر دیگر متوقع الوقوع نبود و دقائق خواهش ملازمت والد والا قدر درجه اعلی داشته آن جازبه بسوی دار البرکت اجمیر کشش تمام می نمود - بنا بر آن حضرت شاه بلند اقبال بیکر لوی والا از آیات نصرت ساخته و بسوره فتح طراز رایت ظفر آیت پرداخته عنان انصراف را اعطاف دادند - و در تاریخ دهم اسفندار سال نهم از جلوس جهانگیری چون موکب سعادت قرین مقرون دولت و مصحوب عزت مظفر و منصور به نزدیکی بلد اجمیر رسیده ظاهر آن مصر عزت مضرب خیام

نصرت شد - و سائر ارکان دولت و اعیان حضرت حسب الامر اعلیٰ استقبال
 سوکب اقبال نموده بدولت بساط بوس فایز گشتند - روز یکشنبه بیستم
 محرم الحرام سغه هزار و بیست و چهار قرین سعادت داخل آن مدینه
 دولت شده باهنگ ادراک شرف ملازمت اشرف بخدمت شتافتند -
 و از پرتو نظر عنایت والای والد والا قدر بتازگی فیوضات بی اندازه اندوخته
 انواع سعادت دو جهانی دریافتند - حضرت خلافت مرتبت از کمال
 شوق و نهایت ذوق بخدمتی از جا در آمدند که نیم خیز شده آن جان
 جهان را چون روح و روان تذگ در بر آوردند - و زمانی دراز در آغوش
 عاطفت داشته رایکه حیات چاروب به مشام امید رسانیدند - شاه بلند اقبال
 بذات ادای حق سپاس عواطف و مراحم بی قیاس خاصه این مایه عنایات
 نمایان مراسم تسلیمات و سجدهات شکرانه که از لوازم آئین خدوم است بجا
 آوردند - و بعد از فراغ آداب تعظیم مراعات اقامت رسوم معهوده نموده
 هزار مهر و هزار روپیه به صیغه نذر و موازی این مبلغ به عنوان تصدق
 و صندوقه بلورین مالامال از جواهر گرانمایه گذاریدند - از آنجمله لعل
 گرانمایه رانا بود که حسب التقریم ارباب بصیرت این فن بهای آن شصت
 هزار روپیه مقرر شد - هم درین مجلس حضرت خلافت مرتبت آنحضرت
 را به تشریف خلعت و چارقب مرصع معزز ساخته کمر خنجر مرصع
 شمشیر مرصع و دو اسپ عراقی با زین و لگام مرصع و بچی کچ نام فیل
 خاصگی و ماده فیل دیگر با یراق نقره ضمیمه این مایه مرحمت عمیده نموده
 سه هزاری ذات و دو هزار سوار دو اسپه سه اسپه بر منصب آن سپهر
 مرتبه افزودند - و جاگیر آنحضرت موافق منصب پانزده هزاری ذات
 و هشت هزار سوار دو اسپه و سه اسپه از آنکه محال تذخواله شد - آذنا
 برهطت بخشیان عظام پسر جانشین رانا از ملازمت اسد استسعاد یافت -

و بانواع مراحم بادشاهانه مخصوص گشته از اعطای خلعت گرانمیه و شمشیر مرصع امتیاز پذیرفت - و بهرحمت خنجر و تسبیح مروارید گران بها و اسب و فیل خاصگی سرافرازی یافته بانعام پنجاه هزار روپیه نقد و منصب پنج هزاره ذات و سوار محسود امثال و اقربان گشت - و جاگیر نصف طلب منصب او محال کوهستان رانا و نصف دیگر از پیرگنات دامن کوه آن سرزمین قرار یافت - آنگاه سایر امرا و بندگان بادشاهی که در رکاب ظفر انتساب بودند بعنایات بادشاهانه سرافرازی اندوختند - و هشتم تیر سنه ده جهانگیری بعد از چهار ماه کنور کون پسر رانا بوطن مالوف خود رخصت مراجعت یافته فرمان عالی برین جمله صادر شد که جگت سنگه پسر او با هزار سوار همواره در رکاب شاه بلند اقبال کامگار در یساق دکن حاضر باشد *

نورآمود شدن عالم شهود از پرتو وجود همدود بادشاه زاده سعادت پتوه محمد دارا شکوه

چون حضرت واجب العطايا بحکم اهتمام در سرانجام مصالح این کارخانه و صوابدید مصلحت زمانه شاه بلند اقبال را از سایر متکفلان امور عامه رعایا و کافه برایا بخواص و مزایای خاص اختصاص بخشیده - بندگی که از روی عاطفت تام تمام مقصد و مرام آن سرور را موافق دلخواه هواخواهان در کنار و بر آرزوی ایشان نهاده - و همچنین آن حضرت را درین مطلب اعلی و مقصد اقصی نیز که سر همه آرزوها است نصاب کامل و نصیب شامل رسانیده - و آن برگزیده اعیان کون و مکان را درین امر عظیم الشان که قوام دین و دولت و قیام ملک و ملت بدان است از سایر مملاتین روی زمین برگزیده - چنانچه ارکان سریر سلطنت و قوایم اورنگ

خلافت آن خورشید مکانست آسمان مکانرا از استقامت وجود مفیض الجود
 چهار شاهزاده کاهنگار نامدار اقبالمند مصدوقه هر چار چهار رکن تمکین بل
 چار حدود کعبه دین بر ایشان صادق می آید تا قیام قیامت است حکام داده -
 و افسر سرور ری آن ذیر اعظم سپهر عدل گستری را از فرخندگی این چار
 بادشاهزاده خجسته طالع فیروز بخت که هر یک دره الداج تارک مبارک
 اقبال اند - فروغ نیک اختر ری مهر و سعادت مشتري بخشید - و خاصه
 شاهزاده بخت بلند سعادت مند دانش پرده سلطان دارا شکوه که از جمله
 برادران والا گوهر بزمیت کبر سن و مزید قدر و شان سر افراز است - ولادت
 سراسر سعادت آن شاهزاده والا قدر که بیان آن مقصد نتیجه ترتیب این
 مقدمات است بعد از انقضای دوازده گهزی و چهل و دو پل که عبارت
 است از پنج ساعت و چهارده دقیقه نجومی از شب دوشنبه بیست و نهم
 صفر سنه هزار و بیست و چهار هجری مطابق شب نهم فروردیمه الهی
 دهم سال جلوس جهانگیری رو نمود - و ازین رو مهد عفاف ملکه عظمی
 و مهین بانوی کبری نواب اقدس القاب ممتاز الزمانی مهبط انوار آسمانی
 شد - و فرودوم خجسته این فرخنده مقدم سر تا سر ربع مسکون را به پیرایه
 یمن قدم پیراسته زیفت انزای شبستان خلافت گشت - درین روز فروغ
 آمیز فراغ آموز که وقت خورمی و روز بی غمی و هفتام گرمی هفتامه
 نشاط و ایام بسط و انبساط در آمده بود - ارم آئین محفلی در منزل سعادت
 حامل برکت محمل صورت تزئین یافته بذخوی خوش و دلکش بر آمد
 که تماشای آن خرم بهشت عالم حیرت افزای نظار دین عالم گشت - و آن
 نگارین انجمن که نسخه اصل فردوس اعظم بود بنیوانی پیرایه آراستگی
 گرفت - که زیب و زینتش رشک فرمای زیفت پیشطق این بلند رواق شد -
 بالجملة چون خجسته مقدم نوروز گیتی افروز چند روز قبل از عید قدوم

سعادت لزوم شاهزاده فرخنده قدم بعالم ظهور نور گستر گردیده مزده ورود آن
 خجسته مولود مسعود بعالم شهود آورده بود - بادشاه عالم بغابر ادای رسم آن
 در عید سعادت بمنزل سعادت نزول شاه بلند اقبال فیض ورود مسعود
 مبدل داشته از نور حضور انور فرخنده جشن مذکور را که در کنار تالاب
 دار البرکت اجمیر انعقاد یافته بود مزین و مغور ساختند - شاه والا تبار
 بمراسم نثار و پا انداز پرداخته باقامت رسم کشیدن پیدشش قیام نمودند -
 و هزار مهر بصیغه نذر گذرانیده درخواست نام نمودند - حضرت سلیمان
 منزلت آن شاهزاده نامدار را که فر فریدون و شکوه دارائی از صفحه روی
 دل آرایش فروغ ظهور داشت به سلطان دارا شکوه موسوم ساختند - و سایر
 ثنا سنجان پای تخت که سر آمد سخنوران روی زمین و زینت صفحه
 روزگار اند - مانند ارباب تهذیب ازین فرخنده ولادت عارض صفحات رسایل
 را بزیر محسنات بدیعه آراستند - از جمله ابوطالب کلیم تاریخ ولادت
 چنین یافته *

گل اولین گلستان شاهي

از سوانح این ایام نشاط فرجام آذین جشن وزن مبارک شمسی سال بیست
 و چهارم است از سن اقدس شاه بلند اقبال که در روز بیست و پنجم دیماه
 انعقاد یافته نزدیکین آن بانواع زیب و زیغت و روش بدیع و طرز غریب هوش
 ربا و [نظر] فریب آمد - و آن عقل مجرد و روح مجسم بجهت مزید
 عظمت و شان نیز اعظم سر به برابری او فرود آورده در کفه میزان هم پله
 انور گردید - و آن گرمی جان جهان جهت کامرانی مهتاجان تن بهم
 سنگی ذخایر معدن در آورده خویشتن را بانواع نقود و اجناس سنجید -
 و مجمرع آنها بدستور مقرر بر اهل استعناق منقسم شد - درین انجمن

نشاط و محفل انبساط بادشاه جهانگیر آرزوی جرعه‌کشی شاه بلند اقبال نموده از روی مبالغه تمام تکلیف بشرب مدام بدان حضرت فرمودند - چون این عزیز کرده جناب عزت و برگزیده آنحضرت تا غایت به تناول هیچ یک از مغیرات خاصه بنوشیدن باده خرد دشمن هوشربا التفات نغموده بودند - بغایر آنکه به فتوای غرای شرع ملت زاهره ممنوع و بحکم عقل والا و خرد ارجمند نکوهیده و ناپسندیده است - تا آن دم دامن پاک لب اظهار که چون ذیل مطهر ارباب عصمت از وصمت آلائش سمت بروات داشت بدین آب آتش آمود تر نساخته بودند - لاجرم نخست در قبول ایستادگی کلی نمودند - چون تکلیف این معنی از حد امکان امتداع تجاوز نمود و بیش ازین اقامت در مقام ممانعت جا نداشت - درین صورت به تجویز ادب و تحصیل رضامندی خاطر آنحضرت به پذیرش مطلب ارتکاب شرب قلیلی از آن مجوز شمرند - و از آن روز تا سی سالگی که بتوفیق الهی نایب شدند هرگز از رومی رغبت خاطر عاظم و خواهش طبع قدسی منشی توجه به پیمانہ کشی نه فرمودند - چنانچه بجای خود انشاء الله تعالی رقم زده نلک بدایع نگار و نگاشته خامه وقایع گذار خواهد شد *

چون در آمد نوروز جهان افروز سال یازدهم جلوس جهانگیری بد فرخی و فیروزی نشاط پیدا آمد - والا حضرت شاه بلند اقبال روز شرف آفتاب پیشکش نمایان از نظر اشرف گذرانیدند - و از جمله نوادر جواهر قطعه لعل تابناک درخشان نهاد بدخشان نژاد بود که در وزن و سفک شش تانگ و در آب و رنگ شش دانگ بود - و قیمت آن هشتاد هزار روپیه قرار پذیر گردید *

در همین ایام که دارالملک اجمیر مستقر سریر خلافت مصیر بود - بیست و چهارم ربیع الاول سند هزار و بیست و پنج در عین شادمانی و خرمی واقعه دیدموقع غم اندوز کوکب عالم افروز برج سرافرازی حورالمناسبت

که سه سال و یکماه شمسی از عمر شریفش منقضی شده بود به تازگی ملال
آمود گردیده خاطر اقدس را بغایت مکدر و متالم ساخت - چون حضرت
سلیمان زمان آن فرخنده اختر برج صاحبقرانی را به فرزندگی خوشترن
ارجمندی داده ازین رو کمال علاقه باطنی و پیوند روحانی بدو داشتند -
و از رهگذر وقوع این واقعه جانکاه کوه کوه غبار اندر پای خاطر مبارک
آنحضرت فرو گرفت - همان وقت با سایر حجاب گزینان نقاب عفت
بمنزل آن والا جناب تشریف آورده مراسم تعزیت بتقدیم رسانیدند - و آن
نوگل گلشن عصمت را در جوار مرقد منور خواجه بزرگوار خواجه معین
الحق والدین آراءگاه مقرر شد - و آن روز غم اندوز را کم شنبه خواندند -
چنانچه تا حال در افواه خاص و عام بهمین نام مذکور میگردد *

بیان طلوع اختر سعادت از مطلع جاه و جلال

شاه بلند اقبال که عبارت است از ولادت

بادشاهزاده والا گهر محمد شاه شجاع

از آنجا که ملال خاطر عاطر این طبقه ارجمند که قیام و قوام احوال
کون و مکان و نظام انتظام سلسله نظم و نسق امور کارخانه زمین و زمان
باستقامت مزاج و هاج ایشان وابسته و جمعیت ظاهر و باطن خلائق
بخوشوشتی و شادکامی این برگزیدگان نشاء ایجاد و تکوین باز پیوسته
ایزد تعالی بیدش از نفس چند روا ندارد - و هماندم به مومنیانی الطاف
جلیه جبر کسر مذکور که هزار گونه فتح بآن ضم است بجا آرد - چنانچه
در همان ایام که رضیه مرضیه به گلگشت ریاض رضوان خرامیده با حوران
بهشت بر مسند روح و راحت آرمیده بود - شاهد تلافی آن باحسن وجوه

در عالم شهود جلوه نموده به اجمل عویر جبر آن خدشه و تلافی مافات کرد -
 یعنی شب یکشنبه یازدهم تیر ماه الهی سال یازدهم جهانگیری موافق
 هژدهم (۱) جمادی الثانی سنه هزار و بیست و پنج خجسته اختر سعادت
 اثر در حرم سرای شاه بلند اقبال از نواب قدسی القاب مریم ثانی
 ممتاز الزمانی ظهور باسط النور نموده فیض مقدم فرخنده آن مسیحا دم
 خجسته قدم از بساط خاک تا بساط افلاک همگی را در پیرویه انبساط
 گرفت - ولادت با سعادت آن نور دیده اعیان خلافت جاوید بوقوع انجامیده
 مرهم راحت بر جراحت اولیای دولت گذاشت - کار فرمای زمانه
 بقا بر رسم ادای مراسم تهنیت بمنزل مقدس آنحضرت تشریف ارزانی
 فرموده ابواب بهجت و شادمانی بر روی روزگار جهانی کشوند -
 و آنحضرت برعایت لوازم پا انداز و پیشکش پرداخته هزار مهر بعنوان نذر
 گذرانیده درخواست نام نمودند - - حضرت والا رتبت آن شاهزاده نامدار
 را به شاه شجاع موسوم ساخته بانواع مهربانی تدارک گرانی خاطر
 آن گرامی نیر ارج جهانبانی فرمودند - شاعر سحر بیان نیرنگ کلام
 طالبای کلیم که از جمله ثنا طرازان درگاه والا است تاریخ ولادت آن والا گهر
 چنین یافته *

* مصراع *

دومین نیر بادا فلک شاهی را

بی بدل خان گیلانی که در فنون استعداد بی بدل عهد است و عدیم
 النظیر وقت باین مصراع بر خورده *

* مصراع *

شده پیدا وجود شاه شجاع

(۱) در اقبالنامه جهانگیری چهاردهم جمادی الاول نوشته شده - ببینید

صفحه ۸۸ - طبع ایشیاٹک سوسائٹی بنگالہ *

توجه نیر دولت و اجلال شاه بلند اقبال بجهت تسخیر دکن و یافتن خطاب شاهی

حضرت عز شانه برای اعلای اعلام جا و جلال و اظهار شان حال این بزرگ کرده عزایت خود در مقام اعلام جهانیان شده نخست بی رشیدی اخوان حسد پیشه این عزیز مصر اقبال را رفته رفته بر عالمیان ظاهر ساخت - چنانچه خسرو چون اختر راجع به سعی خویش از اوج شرف بکضمیض و بال افتاد - و هم چنین مکرر حقیقت بی حاصلی و بی جوهری پرویز ضعیف تمیز در هر صورت خواه در یساق رانا و خواه در یورش دکن بهمه معنی بر همگان ظهور یافت - آنگاه عظمت قدر و مقدار این برآورده عزایت و اقتدار و پرورده ید قدرت خود را در امور جهانداري و جهانبانی بمحض تأیید و توفیق و مجرد اندک کوشش جمیل از آنحضرت در چند ماده بصورت شهود جلوه گری داده سمت نمود بخشید - تا بتدریج جوهر ذاتی و اصابت تدبیر و علو همت و بلند بی اقبال این برگزیده حضرت ذو الجلال روز بروز ظهور دیگر یافته آخر کار بر احاد مردم نیز آشکار گشت - چنانچه در وهله اول گیتی ستانی مهم رانا را با شایستگی تمام بذخویکه از سلاطین کار آزموده و ملوک روزگار دیده آید سر کردند - و دریغولا به نیروی کار سازی بنخت والا و مددگاری دولت قاهره عسکر منصور کار فرموده شاهد فتح دکن و قهر دنیاداران مقهوران کشور پهنار را بعرضه ظهور جلوه گر نمودند - و نیز بعد ازین فتح عظیم باهتمام آن حضرت مهم جام و پهاره یکباره سرانجام شایسته یافت - هم در آن نزدیکی ظلم دیوبند یعنی قلعه دیرین بنیاد کانگڑه که بانسون تدبیر و نیرنگ سعی هیچ یک از سلاطین عظیم الشان فتح نشده بود - از نیروی تاثیر اسم اعظم اقبال این شایسته خلف سلیمان

روزگار بکشایش گزافید - به نحوی که تفصیل این دو فتح نمایان انشاء الله تعالی در مقام خود نگاشته کلک وقایع طراز خواهد شد - و اکنون که خامه سحرپرداز در معرض بیان کیفیت فتح مبین سرزمین دکن است - از سر شانابی این مطلب که طول و عرض طومار امتداد روزگار وفا بشرح اندکی از بسیار آن نمی کند در گذشت - و ناچار با کوتاهی سلسله سخن ساخته دیگر باره سر رشته مقصود باین تقریب فرا دست آورد - که چون از بی جوهریهای سردار^(۱) و حیلهدریهای صاحب صوبه صورت یافتن نظم و نسق آن ولایت از هیچ راه روی بر نکرده قطعاً پیشرفت آن مهم صورت نه بست چنانچه مکرر مذکور شد - از سوء تدبیر آن سلیم الصدر ساده دل و افراط تغریض آن حریف دغا پیشه بر وفق آرزو نقش مراد اولیای دولت به هیچ وجه در دکن درست نه نشست - تا آن حد که از بی تدبیرها و بی پرواییهای بیشمار مشارالیه و بازندگیها و منصوبه بینیهای دور از کار صاحب صوبه مذکور که باعث کسر شان هوا خواهان و فتح ابواب مقصود بدانديشان شده خیره چشمی و چیره دستی ایشان بجای رسید - که تمام ولایت بالا گهات خصوص احمد نگر که شاه نشین آن رقعہ و دار الملک آن بقعه است - و با ضم هزار جرثقیل و نصب صد منصوبه حیل و تدبیر با نصر آسمانی و ضرب شمشیر بدست اولیای مدو بند قلعه گیر در آمده بود - رفته رفته بنا بر کار برآمد قرار داد خاطر ادبار آثار به تحت تصرف در آوردند - و اکثر سپاهیان که در آن قلعه بودند بطریقی بی پا و بیجا گشتند - که پیاده رخ بپای تخت نهاده بدین دستور از آن ملک برآمدند - و خانخانان که در پیش بینیهای بازی دغا لجاج شطرنجی روزگار را اسپ و فیل طرح می داد - عاقبت به کرد خود درمانده در شش در

(۱) این جا از سردار سلطان پرویز مراد است

دهشت تخته بند حیرت گشت - و آخر کار ناچار صورت واقعه را از قرار واقع بدرگاه والا عرضداشت نموده در صدد مدد طلبی شد - چون حضرت خلافت مرتبت بر حقیقت این معنی کماهی آگاهی یافتند - و بحکم دریافت مقدمه معهوده که سابقا رقم زده کلک وقایع نگار گشته میدانستند که پیشرفت این کار از دست رفته از دست دیگری بر نمی آید - لاجرم بخاطر عاطر آوزند که سرکردن این مهم اهم را نیز بدان حضرت تفویض فرمایند - بنابر اینکه افواج سپاه مخالف خاصه خیل حبشیان که سرکردگی ایشان به عذیر تعلق داشت - سر تا سر عرصه دکن را مانند بخت تیره آن مدبر فرو گرفته بودند و درین مرتبه همگان بغایت زور طلب بودند - لهذا باستصواب دولتخواهان این تدبیر صایب اندیشیدند که موکب نصرت از اچمیر بصوب ممالک جنوبی قرین خیریت و خوبی نهضت فرماید - بادشاه خود به نفس نفیس در منذر توقف نمایند - و شاه بلند اقبال را به تسخیر دکن و تذبیده و تادیب دکنیان نامزد فرمایند - بالجمله برفیق این عزیمت صایب در ساعتی سعادت اثر که چون موکب بخت خدا داد آن نیک اختر در عین استسعاد بود - و اوضاع انجم و افلاک مانند تدبیرات رای صواب آرامی آن صاحب از روی صواب آرائی برفیق مراد این سرور را به تسخیر آن کشور دستوری دادند - و در وقت رخصت آن شایسته مرتبه ظل الهی و سزاوار افسر اورنگ جهان پناهی را بخطاب مستطاب والای شاهي اختصاص بخشیده بآنکه درین مدت هیچ بادشاهی فرزند اقبالمند خود را شاه خوانده آن شایان بادشاهی عالم و انسان العین اعیان بنی آدم را شاه خرم نامیدند - و منصب آنحضرت را از اصل و اضافه بیست هزاره ذات و ده هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر نموده خلعت با چارقب مرصع مروارید دوز با کمر خنجر و شمشیر مرصع و پردانه مرصع

از جمله غذای احمد نگر که حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه به آنحضرت مرحمت فرموده بودند و یک لک روپیه قیمت داشت بدآن اقبالمند عنایت نمودند - و دو سر اسب با ساخت مرصع و دو فیل نر و ماده با ساز طلا ضمیمهٔ مراسم بادشاهانه ساختند - و دو تسبیح گرانمایه که عرش آشیانی اکثر اوقات یکی را بر فرق فرقدسای بسته دیگری را حمایل آسا بگردن می انداختند - با عقدی دیگر گرانمایه که اکثر اوقات در ایام جشن مرسله گردن مبارک می شد و یک لک روپیه قیمت داشت - بآن ضم نموده باین گرمی گوهر درج اقبال مرحمت فرمودند - آنگاه هر یک از امرای عظام بادشاهی که بهم رکابی رکاب نصرت انتساب آن حضرت تعیین یافته بودند و چندی از بلندهای روشناس شاهی فراخور تفاوت مراتب والا سرافرازی یافته مرحمت اسب و سروپا ضمیمهٔ عنایات عمیمه شده - و امر عالی برین جمله زیور نفاذ یافت که مهابت خان از جمله تعیین یافتگان مهم دکن بی مدافعه سزایی و محصلی نموده سلطان پرویز را در روز روانه اله آباد سازد *

مجملاً شاه بلند اقبال روز جمعه سلح شوال سال هزار و بیست و پنج هجری مطابق بیستم آبان ماه الهی آفتاب وار بدولتخانه زین زین برآمده متوجه مقصد شدند - و هم درین آن بمحض [افاضت] اقبال بی زوال قبل از وصول میت نهضت و نهیب آوازه صولت و سطوت آنحضرت بوم و بر آن کشور زلزله خیز گردید - چنانچه از صدمهٔ تلاطم سیلاب افواج بحر امواج بدآن صوب شش جهت سرزمین مذکور را از سرحد برهان پور گرفته تا ساحل دریای شور چارموجه طوفان حادثه و شورش فرو گرفت - بلکه سر تا سر کشور جانب جنوب لکد کوب هجوم

خیل فتنه و آشوب گشت - ملخص سخن موکب جاه و جلال شاه بلند اقبال از راه چطور و مندسور متوجه صوبه دکن شده چون اردوی جهانپوی بهحوالی رانا امر سنگه که سر راه بود وصول یافت - آن اخلاص کیش بی توقف برسم استقبال شتافته در اقوله بسعدت بساط بوس مستعد گشت - و بعد از تقدیم مراسم کورنش و تسلیم و ادای لوازم عبودیت پنج زنجیر فیل و هفت اسپ عراقی و خوانی پراز انواع مرصع آلات برسم پیشکش گذرانیده به عطای شمشیر مرصع و دو اسپ عراقی با زین زرین و در فیل نر و ماده با ساز نقره کامروائی ابد آماده ساخته مولف القلب و مطمئن خاطر بوطن مالوف رخصت یافت - و جگت سنگه نپیرو خود را با هزار سوار در رکاب ظفر انتساب فرستاد *

چون شاه بلند اقبال از سرحد رانا موکب منصور را نهضت داده رایات ظفر آیات را به صوب برهانپور ارتفاع بخشیدند - و در طی راه وکلای عادل خان را که سابقا بدرگاه گیتی پناه فرستاده بود رخصت مراجعت دادند - بخاطر مبارک آوردند که از راه اتمام حجت علامی افضل خان و رای رایان در بیجاپور و میر مکی مخاطب به معتمد خان و رای جادو داس را به حیدر آباد بفرستند - تا عادل خان و قطب الملک را به تنبیه نصایح هوش افزا از حقیقت کار آگاه سازند - و از شان خواب غفلت در آورده به شاهراه اطاعت ارشاد نمایند - چون کفار آب نریده مخیم هراوق اقبال گردید امرای عظام و سایر منصب داران تعیینات صوبه دکن مثل خان خانان و مهابت خان و شاه نواز خان خلف خانخانان و عبد الله خان بهادر فیروز جنگ و راجه سورج سنگه و راجه بهار سنگه و ارادت خان و راجه نرسنگدیو بندیل و غیر آنها به سعادت استقبال شتافته از سجود آستان قدسی مکان در بخت و اقبال بر روی

احوال خود کشودند - روز دوشنبه پنجم ربیع الاول سنه هزار و بیست و شش هجری بیست و سوم اسفندار سنه یازده جلوس جهانگیری پرتو ماهچه رایت ظفر آیات خورشید وار سایه انوار حضور بر سکنه برهانپور انداخته افق آن خطه پاک ازین رو مطلع نور^ع [ظهور] و نمودار فضای طور شد - و هم درین روز سرزمین دلنشین مندو از پرتو ورود مرکب مسعود جهانگیری طرب آمود شد *

آغاز سال دوازدهم جهانگیری و آذین جشن نوروزی و خواستگاری صبیئه رضیه شاهنواز خان خلف الصدق عبد الرحیم خانخانان و چهره کشائی شاهد فتح و رسیدن پیشکش دنیا داران دکن

بتاریخ دوازدهم ربیع الاول سال هزار و بیست و شش هجری مسند گزین طارم چارم تشریف تحویل شریف بر نشاط کده معهود خود ارزانی داشته مربع نشین اورنگ چهارپایه خویش گردید - حسب الامر شاه بلند اقبال کار پردازان امور سلطنت فضای دولت خانه برهانپور را بانواع تزئین زیب و زینت دادند - و بآذین جشن نوروزی کیانی عرصه خاص و عام را در دیبای خسروانی مفروش نمودند - و در رمضان این سال مبارک فال صبیئه قدسیه شاهنواز خان خلف عبد الرحیم خانخانان را بجهت مزید اعتبار و حصول سرمایه مباحات و افتخار سلسله ذی شان ایشان در

عقد ازدواج در آوردند - و بنابر قدر افزائی و سرافرازی خانخانان بمغول او
تشریف شریف ارزانی داشتند - و طوی عظیم و جشنی عالی ترتیب
یافته روزگار روز بازار نشاط عالمیان رواج و رونق و هنگامه طرب جهانیان
انتظام و گرمی داشت *

از سوانح این ایام دولت آغاز و سعادت انجام اطاعت دنیا داران
دکن است و تسلیم ولایت متعلقه بادشاهی و ارسال پیشکش و پذیرفتن
سایر احکام مطاعه - و تفصیل این اجمال حقیقت اشتمال آنست
که چون آوازه صولت شاه بلند اقبال که قاف تا قاف آفاق را فرو گرفته
پیش از وصول رایات اقبال آویزه گوش دکنیان شده بود - درینولا
خبر آمدن موکب جاه و جلال آنحضرت نیز هوش ربای ایشان آمد -
بنابر آنکه در خود تاب مقاومت باحکام آسمانی و تأکید ربانی ندیده
میدانستند که با اقبال مقابل و با قضا و قدر روبرو نمیتوان شد - ناچار دیده
دانسته قرار ایذمعفی دادند که گردن اطاعت بطوق اخلاص و ارادت سپرده
دوش فروتنی و سرافکندگی در آرند - و دست تصرف از اعمال متعلقه
بادشاهی کوتاه داشته عهده خراج سپاری و مالگذاری بر ذمه انقیاد
و فرمان برداری گیرند - و چون در عین این قرار داد افضل خان و رای رایان
به بیجاپور رسیدند - عادل خان تا پنجم کوهی شهر باستقبال شتافته
مانند سایر بندگان درگاه گیتی پناه بنابر معهود غایبانه آداب تسلیم و زمین
بوس به تقدیم رسانید - و نشان قدر مثال و فرمان قضا نشان مبارک را
زینت فرق و زبور نازک ساخته باین اعتبار سر مباهات سرمد باوج ظام
فرقد بر افراخت - و بحکم امتثال امر جهان مطاع و اطاعت مضمون حکم
آفتاب شعاع ذره مثال در مقام بندگی آمده تعهد نمود - که سایر ولایات
بادشاهی را با کلید قلعه خاصه حصار احمدنگر تسلیم اولیای دولت ابد

پیوند نمایند - و پیشکشهای گرانمقد از خود و سایر دنیا داران دکن سرانجام
 نموده بدرگاه والا ارسال دارد - و پس ازین همه وقت بقدم اطاعت پیش
 آمده بیشتر از پیشتر در مقام جانشیناری و خراج گذاری باشد - چون از
 عراض افضل خان و رای رایان بمسامع علیّه باریافتگان انجمن حضور شاه
 بلند اقبال رسید - در حال سید عبد الله یارعه را که از جمله پروردهای
 عنایت آنحضرت بود با عرضداشت متضمن مضمون مذکور بدرگاه گیتی
 پناه فرستادند - و چون حضرت خلافت مرتبت از مضامین عربیه آگاهی
 یافتند - بحسب اتفاق وصول فتح نامه روز پنجشنبه پانزدهم شعبان سال
 مذکور سمت وقوع پذیرفت - و پیشتر به سبب تعظیم شب برات که بحسب
 عظمت و میمنت بل همه جهت بر باقی لیال سال فاضل می آید
 جشن نشاط و طرب تزئین یافته بود - و از پرتو درود مسعود خبر فتح و ظفر
 از سر نو آراستگی یافته یمن و برکت دیگر اندوخت - حضرت خلافت
 مرتبت آن روز عشرت اندوز را مبارک شنبه لقب دادند - تا انجام روزگار
 سعادت فرجام آنحضرت در افواّه خاص و عام و دفاتر و نقاریم بهمین نام
 مذکور می شد - و سید عبد الله بمزدگانی رسانیدن خبر این فتح آسمانی
 خطاب سیف خانی یافته بعنایت خلعت فاخره و اسپ و فیل و خنجر
 مرصع و شمشیر و پرده مرصع سر مفاخرت افراخت - و بعنوان فرخندگی
 فال همایون قطعّه علمی خورشید فروغ بدخشان نژاد که همانا بروشنی جگر
 پاره آفتاب رخشان بود - و مدتها از پرتو فرق فرقد سای کسب لمعان نموده -
 مصحوب سیف خان بجهت آن یکتا گوهر محیط خلافت فرستادند *
 بالجمله عادل خان افضل خان و رای رایان را دوست کام و مقضی المرام
 باز فرستاده دو لک روپیه بانضل خان و دو لک روپیه برای رایان تکلف
 نمود - و سوای آنچه در مقام اقامت رسوم پیشتر بر سبیل نزل و اقامت

و طریق ضیافت فرستاده بود - دیگر تکلفات از جنس و نقود و سایر اجناس مثل جواهر و فیل و اسب بظهور آورده پانزده لک روپیه از نقد و جنس بصیغه پدشکش برین تفصیل بدرگاه والا ارسال داشت - نقد شش لک روپیه و پنجاه زنجیر فیل بقیمت شش لک روپیه و پنجاه اسب عراقی بقیمت شصت هزار روپیه و باقی جواهر مرصع آلات بقیمت دو لک و چهل هزار روپیه - و بعد از گرفتن پدشکش نخست رای رایان خود را باحمدنگر رسانیده داخل قلعه شد - و سایر محال بالا گهاٹ را در تحت و تصرف خود آورده حقیقت را عرضداشت نمود - آنحضرت بی توقف خنجر خان را که اکنون بخطاب سپه دار خانی اختصاص دارد بضبط تهانه جالناپور و مضافات آن فرستادند - و جهانگیر بیگ را که در آخر بخطاب جانسپار خان سر افزای یافت منظور نظر مرحمت نموده نامزد نگاهبانی قلعه احمد نگر فرمودند - و بیرام بیگ میر بخشی افواج خاصه خود را نامور ساختند که با سایر تهانه داران و فوجداران که بحراست محال متعلقه اولیای دولت سرافزای یافته اند تا بالا گهاٹ همراهی گزیند - و همگنان را جابجا گذاشته خود مراجعت نماید - بالجمله رای رایان امثال فرموده آنحضرت نموده قلعه را بجانسپار خان سپرد - و خود برسبیل ایلغار مراحل بریده بافضل خان پیوست - و بایکدیگر پدشکش عادل خان را بدرگاه والا رسانیده از نظر اشرف گذرانیدند - و دقایق خدمت گذاری ایشان باعلی درجات استکسان رسیده از مواجم شاهي سرافزای یافته مفاخر و مباہی شدند - و رای رایان پدشکش شایان از جانب خود ترتیب داده بنظر انور در آورد - و از آنجمله قطعه لعلی بود گرانمایه که در آب و تاب و سنگ و رنگ و صافی و شفافی نظیر آن کمتر بنظر جوهریان در آمده - بوزن هفده مثقال و پنجم و نیم سرخ

بدو لگ روپيه ايتياع شده - آنرا بالعلی دیگر که شصت هزار روپيه قيمت داشت گذرانيد - و علامي افضل خان نیز پيشکشي گرانمند برنفايس و نوادر کشيد - همگي پسند خاطر مشکل پسند افتاده مرتبه قبول يافت *

چون مير مکي و جادو رای که رخصت حيدر آباد گلکنده يافته بودند بنزدیکی آنولایت رسيدند - قطب الملک بنابر آنکه از آگاه دلي و هشيار مغزي بهره وافر داشت - و لهذا درين مدت قطعاً بعضيان و طغيان راضي نبود - بحیثيت ظاهر ناچار با عادل خان و عذیر از روی مدارا موافقتی آشکارا مي نمود - لاجرم بی توقف سلوک طريقه آداب گزاري پيش گرفته روز یکشنبه پنجم رجب سنه هزار و بیست و شش هجري که فرستادگان در پنج کروهی شهر منزل گزيده بودند از دریافت پایه شرف ابد در آمده باستقبال بر آمد - و ازین راه ابواب سعادت جاويد بر روی خود کشوده نشان عالیشان را بادب تمام گرفته بر سر بست - و از روی ادای شکرانه عنايات شاهانه خاصه ادراک مرتبه والا يعنی اختصاص يافتن بمرحمت گهپوه مرصع با پهلوتاره که ضمیمه مراحم عميمه شده بود - رو بجانب درگاه گیتی پناه نهاده زمین بوس سپاس و تسليم بندگی بققدیم رسانیده برین سرتارک رفعت از اوج این والا طارم آبهوسي در گذرانيد - و ایشان را همان روز بنابر مبالغه بشهر در آورده در مقام سرانجام پيشکش پذيرفته شده - و پس از چند روز پيشکش نمایان از جواهر و مرصع آلات و فيلان نامور تفومند و اسبان عراقي و عربي که قيمت مجموع پانزده لگ روپيه بود آماده نمود - مصحوب آن رسول نامي بقبلة ازباب قبول يعنی درگاه عالي مرسل داشت - محملا مير مکي و رای جادو داس همدران نزدیکی بسرعت تمام طی راه نموده پيشکشها رسانيدند - و بعد ملازمت فايز گشته

سعادت بساط بوس انجمن حضور پر نور و استعسان تقدیم خدمت مذکور
دریافتند *

و از بهین سوانح این ایام خیرانجام که عبارت است از روز یکشنبه
یازدهم شهریور سنه دوازده جهانگیری مطابق دوم شهر رمضان المبارک
سال هزار و بیست و شش هجری بعد از گذشت بیست و شش
گه‌تری و چهل پل که ده ساعت و چهل دقیقه نجومی باشد - در خطه
برهانپور شبستان اقبال شاهی بفروغ تولد نیک اختر فرزندی سعادت‌مند
از نواب قدسی القاب مهد علیا ممتاز زمانی نو آئین و نور آگین گشت -
و آن مولود مسعود زهره جبین را روشن آرا بیگم نامیدند *

انعطاف بیافتن عنان انصراف موکب جاه و جلال شاه
بلند اقبال به فتح و نصرت کورت اول از دکن
و ادراک ملازمت حضرت خلافت مرتبت
و سرافرازی بیافتن بانواع مهربانی خصوص
خطاب عظیم الشان شاهجهانی و نصب
گرمی طلا بجنب سریروالا برای
جلوس آن بلند اقبال

چون دنیاداران دکن ولایات متعلقه بادشاهی را باوایی دولت ابد
پیدوند تسلیم نموده بدین دست آریز متین عرود وثقی امن و امان فراچنگ
آوردند - و عاقبت ازین راه در دارالامان سلامت و عاقبت بر روی روزگار
خودیش کشوده همگنان در مقام بندگی درگاه آسمان جاه شدند - لاجرم

خاطر اقدس شاه بلند اقبال از همه رهگذر بجمعیّت گرائید - و نوعی ازین مهم فراغ یافت که بی اختیار لوای والای مراجعت را ارتفاع بخشیدند - و بر طبق دستور سابق عبد الرحیم خانخانان را بصاحب صونگی خاندیس و برار و دکن سرافرازی داده سی هزار سوار و هفت هزار پیاده بر تقداز و کماندار بکومک او تعیین فرمودند - از آنجمله دوازده هزار سوار بسروندگی خلف صدق او شاهنواز خان مقرر داشته بضبط محال دکن فرستادند - و حفظ و حراست هریک از سرکار و تهنجیات و برگذات بالا گهاگ را بعده کارگذاری یکی از امرای عظیم الشان و ارباب مقاصب والا تفویض فرمودند - مثل احمد نگر و جالانپور و صونگی پتن و سرکار باسم و پاتهری و مهگر و ماهور و [گیرله] ع د کلم و پرگنه مالابور و انبیر و پرگنه بیر که بمغزله سرکار است - و ده کور دام که بیست و پنج لک روپیه حاصل آن باشد در آمد دارد - و مثل آن پرگنه در تمام دکن بلکه بهمه این کشور یافته نمیی شود *

درینولا بیروم بیگ بخشی که با فوجی از بندهای بادشاهی بقصد تنبیه و تادیب بهرجی زمیندار بکلانه تعیین یافته بود او را با پیشکش گرانمند بملازمت آورد - و حسن خدمت و نیکو بندگی آن اخلاص سرشت بتنازگی چهره ظهور نموده بغایت مستحسن افتاد - و در اثناء توجه شاه بلند اقبال بدرگاه گیتی پناه افواج قاهره که حسب الامر اعلی آهنگ استیصال مقهوران کوندرا نه نموده از برهانپور مرخص شده بودند در طی راه بمسعادت ملازمت رسیدند - و حقیقت وقایع و کیفیت خدمات شایسته که در آنولایت بتقدیم رسانیده بودند - از تخریب ملک و تادیب اهل آن که باعث اظهار اطاعت و انقیاد و طلب امان راجها و پذیرفتن باج و خراج هر ساله شده بود از قرار واقع بعرض اعلی رسانیدند - و موازی شصت زنجیر فیل کوه

پیکر و مبلغ دو لک روپیه نقد از چانده و ^ع [سه] زنجیر و یک لک روپیه از جاتیه ^۲ بر سبیل پیشکش گرفته بودند بظرف اقدس در آوردند *

چون موکب جاه و جلال شاه بلند اقبال بدولت و سعادت در ظاهر مندو نزول نمود - یگانه گوهر محیط خلافت سلطان دارا شکوه که در آن ایام از خدمت والا قدر باز مانده در ملازمت جد امجد کامیاب انواع سعادت دوجہانی بودند - حسب الامر حضرت خلافت مرتبت با جمیع امرای نامور دستوری یافته باستقبال آن سرور شتافتند - و چون شاهزادۀ والا گهر بلند اختر با امرای عظام از سعادت ملازمت شرف پذیر گشته رخصت مراجعت یافتند - شاه بلند اقبال اختیار ساعت مسعود نموده هشتم آبان ماه آہی سنہ دوازده جهانگیری موافق یازدهم شوال سنہ هزار و بیست و شش ہجری برسم و آئین شایان و تزیین و تشریف نمایان چہرہ دولت و اقبال افروخته و رایت جاه و جلال افراخته متوجہ دریانت ملازمت شدند - و چون بملازمت استسعاد یافتہ مراسم معہودہ بجا آوردند حضرت خلافت مرتبت از فرط غلبہ شوق نخست آن بر افراختہ رفعت ایزدی را ببالای چہرکہ والا طلب نمودند - آنگاہ بیخوابی از جا در آمدہ قدمی چند فرا پیش نہادند - و آن جان جهان را چون روح روان تنگ در آغوش کشیدہ مدتی مدید همچنان در بر داشتند - و آنحضرت از سعادت منشیہا و ادب اندیشیہا ہر چند بیشتر رعایت ادب می نمودند - حضرت خلافت مرتبت بحکم سلطان محبت کہ حال سورت نشہ بادہ ہوش ربا دارد - پاس مرتبہ خویشتر

(۱) ع [سی] اقبالنامہ جهانگیری - صفحہ ۱۹۵ - طبع ایشیاتک سوسائٹی

بنگالہ *

(۲) در اقبالنامہ جهانگیری این مقام باسم جانقا مذکور شدہ - ملاحظہ کنید

صفحہ ۱۰۵ *

داري نداشته مرتبه مرتبه مراتب الطاف بی پایان افزودند - و آنحضرت بعد از ادای شکر و سپاس این عنایات خاص هزار مهر و هزار روپیه بطریق نذر و موازي این مبلغ بر سبیل تصدق گذرانیدند - و حضرت خلافت مرتبت خلعت خاصه با چار قب زردوز مروارید کشیده و شمشیر با پرده مرصع و کمربند و خنجر بدان حضرت مرحمت نموده بمنصب سی هزاره ذات و بیست هزار سوار در اسبه سه اسبه از اصل و اضافه سر بلند فرمودند - و بخطاب مستطاب شاهجهانی امتیاز بخشیده مقرر کردند که صدلی جهت جلوس همایون آن ترقی یافته رفعت ازلی قریب به تخت میگذاشته باشد - چنانچه خود در جهانگیرنامه نامی این عبارت بدستخط خاص نوشته اند - که این عنایتی است نمایان و لطفی است بی پایان که نسبت بآن فرزند سعادتمند سمت ظهور یافت - چه از زمان حضرت صاحبقرانی تا حال هیچ بادشاهی درین سلسله علیه ایگونه عنایتی سرشار به فرزند شایسته خود ننموده - آنگاه از راه عنایت از چهاروکه والا فرود آمده خوانی مالا مال الوان جواهر گرانمایه بدست اقدس بر تارک مبارک آن زینت بخش افسر اورنگ خلافت نثار فرمودند - بعد از آن امرای عظام مثل خانجهان و عبد الله خان و مهابت خان و راجه سورج سنگه و راجه بهاو سنگه و غیر اینها همگی بتقریب مناصب و تفاوت مراتب از شرف بساط بوس درگاه والا استسعاد پذیرفتند - و نذر گرانمندان نمایان لایق و شایان حال خویش گذرانیده بعنایات خاص اختصاص یافتند - و بغابر آنکه آن روز از تنگی وقت وفا بگذشتن اقسام پیشکش نمی نمود (کنها بصندوقچه مملو از انواع نواذر جواهر نمودند - و فیل [سرناک] نام که

سر حلقه فیلان پیشکش عادل خان بود نیز از نظر اشرف گذشت - و چون آن فیل از افراد نوع خود بکمال حسن صورت و قبول تعلیم و فرمانبری و عدم عریه بدمستی بی عدیل و عدیم النظیر بود منظور نظر استعسان شده بی نهایت خاطر پسند افتاد - چنانچه بنفس نفیس بر آن سوار شده تا درون غسل خانه تشریف بردند - و برسم معهود آنحضرت که همیشه هنگام سواری فیل مست بر سبیل تصدق سحاب دست گوهر افشان را باین طریق دفع عین الکمال می نمودند - درینوقت نیز از هر دو سو کف مبارک را دینار پاش و روی زمین را درم ریز فرمودند - و از آن روز باز سرناک مذکور سمت اختصاص یافته بجهت سواری خاصه مقرر شده و بذابین نسبت بنور تخت موسوم گشته از سمت سر حلقه جمیع فیلان خاصگی امتیاز پذیرفت - و امر فرمودند که آنرا پیوسته در درون صحن غسلخانه والا بسته باشند - و بعد از چند روز تمام پیشکش با دو صد زنجیر فیل نامور از نظر اشرف گذشت که از آنها سه زنجیر محلی به پراق طلا و نه زنجیر بساز نقره مزین بود - و قیمت سرناک که بنور تخت موسوم است یک لک روپیه مقرر شد - و از آن گذشته دو زنجیر دیگر که فیلان ترمود کوه شکوه بودند - یکی موسوم به هنونمت و دومی به بخت بلند - بهای هر یک موافق نور تخت قرار یافت - چه آن دو کوه پیکر اهرمن منظر هر چند در حسن صورت و سیرت و قبول تعلیم و مزین حدس و هوش بنور تخت نمی رسیدند - اما در عظم جثه و کلانی بنیه بر فایق می آمدند - درین ضمن پیشکش هرده خوان مملو از جواهر و مرصع آلات و در قطعه لعل بابت رای رایان و نیلمی آبدار بوزن شش تانگ و انگشت نگیں الماسی از جانب خود و صد راس اسپ مصر تک بادرقتار عربی نژاد و عراقی نسل از نظر انور گذرانیدند - که از آنجمله سه راس کمال امتیاز داشته مزین

بساخت مرصع بود - مجملا قیمت مجموع پیشکش دکن بیست لک روپیه
 قرار پذیرفت - و هوای آن دو لک روپیه بجهت نور جهان بیگم و شصت
 هزار روپیه مخصوص سایر بیگمان نموده بر سبیل سوغات ارسال یافت -
 و بهمه جهت کل پیشکش و ارمغان به بیست و دو لک و شصت هزار
 روپیه کشید *

بیان توجه موکب جهانگیری بصوب گجرات با شاه بلند اقبال شاه جهان بعد از فتح دکن و سوانحی که در آن ایام روی داد

چون بچهره کشائی تأیید حضرت شاه بلند اقبال سرانجام معامله
 دکن که از دیر باز صورت نیافته بود بر وجه احسن رو نموده ازین راه سرمایه
 رفع تفرقه روزگار یعنی جمعیت خاطر اقدس بحصول انجامید - درینحال
 هوای سیر گجرات که از دیر باز مکنون خاطر بود - خامه تماشای شورش
 و طغیان دریای شور بتازگی سلسله جذبان شوق تفرج آن نزهت آباد
 آمد - لاجرم بنابرین عزیمت مائب رایات جاه و جلال بدآنجانب ارتفاع
 پذیرفته در طی راه همه جا شاه بلند اقبال بسعدت همعنائی اختصاص
 یافته نشاط صید افگنی و تماشای آن سرزمین دلنشین و مکانهای بهشت
 نشان باعث مزید انبساط طبع آن زبده طبایع و ارکان شد - و روز بروز انواع
 عواطف و اقسام مراحم بادشاهانه درباره آنحضرت ظهور و بروز تمام مینمود -
 چنانچه هر تحفه که در سرکار خاصه ندرتی و نفاستی داشت قطع نظر
 از گران مائگی آن کوده بنابر شرافتی که باعتبار مبارکی و خجستگی
 با آن بود بد آن حضرت مرحمت می فرمودند - از آنجمله قطعه لعل گرانمایه

بدخشانی بود که در برابر رنگینی و درخشانی آن آب و تاب آفتاب بی تاب بود - و بی تکلف سخن سازی کمیافت جوهری بود بی بها - از غیرت صفای لون و رشک طراوت آبش اشک قرة العین عدن و جگر گوشه یمن جگری گردیده - و از حسرت جلا و شادابی آبش رودبار خون از دل یاقوت رمانی روانی پذیرفته - و سیلاب سرشک لاله گون از دیده گوهر شاهوار عمانی بسیلان در آمده - و آنرا حضرت مریم مکانی والدۀ ماجدۀ حضرت عرش آشیانی هنگام ولادت حضرت جهانگیر گیتی کشا برسم رونما عفتیت نموده بودند - با^۱ [دو] دانۀ مروارید یکتا بسیار قیمتی کمیاب بد آنجناب لطف فرمودند *

روز جمعه هشتم دیماه آلهی گزار دریای شور سر منزل ورود عسکر منصور شد - و چون خاطر اشرف از سواری غراب و تماشای عموم غرائب دریا خصوص تلاطم امواج بحر مواج که یادی از جوش و خروش افواج لشکر طوفان اثر میداد باز پرداخت - از بغدیر کهنبایت رایت ظفر رایت را طراز ارتفاع داده موکب مسعود بقصد ورود دار الملک آن خطه طرب اساس یعنی بقعه نشاط بغیاد احمد آباد نهضت نمود - و روز دوشنبه بیست و پنجم ماه مذکور ماهچۀ اعلام نصرت پیکر پرتو انوار سعادت و برکت سایه دولت بر ساخت آن منبع دولت امن و راحت گسترد - و سرتا سر آن گلزمین دلغشین را مانند فساحت آباد فراغ خاطر شاد مطلع نور بهجت و سرور ساخت - و در همین روز جشن وزن مبارک سال بیست و هفتم شمسی از عمر ابد قرین شاه بلند اقبال مانند نشاط آموز نوروز طرب افروز گشت - و خاطر آرزومندان گیتی بر مراد^۲ [دیرینه]^۳

(۱) ع [ده] ل (۲) ع [مرتبه] ل

فیروزپه یافته بانواع نیک اختری و بهروزپه فایز گردید - و چون اقامت آن نرخت آباد از صفوت خانۀ ضمیر منیر حضرت خلافت مرتبت رفیع کدورت سفر نموده تماشای آن عشوتکده زنگ کلفت از آئینۀ خاطر انور زدود - و چندی در آن مصر جامع دولت و سعادت مغزل گزیده در عرض امتداد مدت توقف از سیر و تفرج سایر متنزهات آن مقام دلگشا کام دل بر گرفتند - اراده مراجعت ملایم مقتضای رای جهان آرای آمده هوای نهضت دار الخلافۀ عظمی موافق طبع خواهش اقدس افتاد *

درین ایام بغایر آنکه در مدت جلوس همایون آنحضرت امور ملکی و مالی آنصوبه سر انجام بسزا نیافته بود - و از بی پروائی و غرض پرستی صوبه داران مهمات آنولایت که نظر به بعضی از رجوع عمده ترین صوبهای هندوستان است - و باعتبار صفا و نرخت و فسحت ساحت و فضا و غراست وضع بنا و کثرت ارباب بدایع صنایع و وفور هنرمندان و پیشه‌وران نیرونگ نما نظیر اعظم بلاد ایران از نظم و نسق افتاده بود - و در نظام معاملات چنان صوبه که والیان آن پیوسته پنجاه هزار سوار موجود و همیشه حاضر علوفه خوار داشته اند - و رانا و سایر دنیا داران دکن و مالوه و خاندیس و برار پیوسته مطیع و متقاد ایشان بوده در عظام امور بدیشان ملتجی می شده اند خلل کلی راه یافته - لاجرم حضرت خلافت مرتبت بمقتضای مصلحت جهانبنایی و حکم متابعت سنت عرش آشیانی در تفویض اهتمام امور آن صوبه بدان حضرت صلاح دید و وقت بر وفق این معنی دیدند - مجمل بغایر مقتضای این عزیمت صایب سایر پرگانات آنصوبه عظیم بجایگز آنحضرت قرار یافت - و ضبط و ربط مهمات کلی و جزوی و تنبیه و تادیب متمردان فساد آئین آن سرزمین بتدبیر صواب قرین آن حضرت حواله شد *

غرة اسفندار سال دوازدهم جهانگیری که لوای نصرت پیرای بمستقر اورنگ خلافت ارتفاع پذیرفت - شاه بلند اقبال بجهت نگهبانی صوبه گجرات و دفع سرکشان آن سرزمین چندی از بندهای کاردان آزموده کار را تعیین فرموده همه جهت خاطر از پرداخت امور ملکی و مالی آنصوبه جمع ساخته بهم رکابی حضرت خلافت مرتبت عذر مراجعت را انعطاف دادند - و چون برگشته دوحه که باعتبار وقوع آن در سرحد مالوه و گجرات بدین نام موسوم شده در افواه عوام و خواص ابنای روزگار دهود اشتهار دارد مخیم سادات اقبال آمد - روزی چند در آن مقام سرمنزل اقامت موکب سعادت شده بقصد شکار فیل رحل توقف انداختند - چون در عرض مدت اقامت این فرخنده مکان شهشاه سیارگان و پیدشوی خیل ستارگان بنابر پیرومی موکب اقبال اراده ورود مسعود دارالخلافه حمل نموده بنارنج شب چهارشنبه بیست و سوم ربیع الاول سنه هزار و بیست و هفت هجری در آن شرف خانه نزول نموده سال سیزدهم جلوس جهانگیری آغاز شد - جشن نوروزی بفرخندگی و فیروزی در همین سرمنزل زینت پذیر آمده جهانی کامخواه از کام بخشی آنحضرت برونق مراد خاطر کامران گشتند - نا آن هنگام که خاطر اقدس از نشاط اندوژی این صید باز پرداخته اراده توجه دارالخلافه فرمودند مدت اقامت امتداد یافته گرمی هوا باشنداد کشید - و نیز از عرایض واقعه نویسان دارالخلافه پی در پی خبر رسید که در آن حدود علت وبا و بلای طاعون عموم کلمی پذیرفته - ناچار حسب مقتضای مصلحت وقت صلاح دید جملگی دولت خواهان برین قرار گرفت - که باحمد آباد مراجعت نموده در آن خطه پاک موسم تابستان و برشکال را بسر برده در اوایل زمستان متوجه دارالخلافه شوند - و بدین عزیمت صائب از موضع دهود نکته ستوده العود احمد طراز رایست

معاودت گشته بدارالملک احمد آباد باز گشت اتفاق افتاد - شاه بلند اقبال
 بمجرد رسیدن سه فوج نمایان از جمله اولیای دولت قاهره برین موجب
 ترتیب داده بآهنگ تادیب و تنذیه مقهوران آن فواحی تعیین فرمودند -
 چنانچه فوجی بسردارچی رای رایان بر سر مفسدان جام و پهارة (۱)
 رخصت یافت - و راجه بهیم ولد رانا امر سنگه بگوشمال سرکشان کانتیه مهی
 نامزد شد - و سید سیف خان بدفع فتنه جویان کنار رودبار سانیهرمیتی
 با شتاب سیلاب روانه گردید - و دراندک فرصتی او و راجه بهیم
 بکارسازی اقبال بی زوال سزای آن خود سران را در کنار روزگار ایشان
 گذاشته مراجعت نمودند - و رای رایان بعد از رسیدن بزمین جام و پهارة
 بیدرنگ در پیش برد کار شده آنچه لازمه این مقام و حق پیشرفت مهام
 آن یساق شاق بود از جد و جهد در کشش و کوشش ادا نموده فنون حسن
 تدبیر بکار برده - چنانچه سر تا سر اهل طغیان و تمرد بسر خود جاده انقیاد
 بقدم اطاعت سر کرده بطوع و رغبت رقبه بطریق تعهد در آوردند - و بغایر
 امید نجات رو بدرگاه والا آورده از وسیله آستان بوسی استسعاد یافتند -
 و هر کدام صد اسپ کچی بر سبیل پیشکش گذوانیده بمراحم بادشاهانه
 سرافراز گشتند - و چون خاصه بدایع نگار از دگر سوانح این ایام باز پرداخت
 لاجرم بطریق تقریب راه ذکر مجملی از احوال جام و پهارة کشاده درین
 مقام ابواب سخن را سیراب تر می سازد - ولایت جام و پهارة کشاده درین
 بملک سورتیه پیوسته و از سمت دیگر بدریای شور - و سرزمین پهارة نیز
 بر ساحل دریای بجانب تنه واقع است - و این دو زمیندار در فسحت

(۱) در اقبالنامه جهانگیری این ولایت را پهارة نوشته - صفحه ۱۱۶ - طبع

ولایت و سامان جمعیت نزدیک بهم اند - و هر کدام قریب پنجم شش هزار سوار همیشه موجود دارند - و هرگاه کار رو نماید تا ده دوازده هزار سوار سرانجام می توانند نمود - و جام و بهاره لقب ایشان است - و اسپان جلد تازی نژاد در آن ملک بهم می رسد - چنانچه فرد اعلی تا ده هزار محمودی خرید می شود *

کشایش عقدۀ پیوند از طلسم دیور بنیاد قلعه کانگره بناخن تدبیر و کلید تائید شاه بلند اقبال و صورت نمائی شاهد فتح

چون درین ولا گوش زد سرافرازان خدمت پایۀ سربو والا و خاطر نشان ایستادگان انجمن حضور اعلی گردید - که سورجمل ولد راجه باسو از بیخودی کار عصیان یگرو کرده بسبب زیاده سرب یکهباره سر از خط فرمان بری کشیده یکسر مو طریقه بیراهه روی از دست نمی دهد - چنانچه جمعی از زمینداران کوهستان پنجاب را قریب داده دست تغلب و تعدی بسرحد پرگذاشت پنجاب دراز کرده - لاجرم حضرت خلافت مرتبت تادیب آن کافر نعمت را که از تجویز این سرور بر بساط زمینداری جا نشین پدر شده بود بتدبیر آنحضرت تفویض فرمودند - و چون تسخیر کانگره نیز از دیرباز مکنون خاطر انور بود و در عهد حضرت عرش آشیانی باوجود نهایت جد و جهد در امور کشورستانی و تجهیز عساکر ظفر اثر مکرر باستخلاص آن شاهد مقصود در آئینه وجود صورت شهود نه بسته - لهذا همواره این معنی در خاطر خلش داشت - تقدیم این امر نیز باهتمام تمام آن سرور مرجوع

فرمودند - و شاه بلند اقبال که پیوسته همت بلند نهمت بر تخریب بنیان شرک و طغیان و اطفای نائرة کفر و کفران داشتند - اینمعنی را از خدا خواسته بی توقف در باب قبول این معنی مبادرت نمودند - و رای رایان را که مکرر مصدر افعال نمایان شده بود - چند آنکه در پایان امر از آنحضرت راجه بکرمایت خطاب یافته - و بعد ازین همه جا باین خطاب مذکور خواهد شد بتقدیم این خدمت خاص اختصاص پذیرفت - بیست و یکم شهریور سنه ثلثه از عشر ثانی چلوس شهر برکت بهر رمضان سنه هزار و بیست و هفت هجری با فوجی جرار از بهادران موکب مسعود بادشاهی و دلاوران خیل اقبال شاهی از دارالملک گجرات بدان صوب مرخص شد - و بیست و پنجم شهر مذکور آیات نصرت آیات نیز بجانب قرارگاه سریر خلافت مصیر ارتفاع یافت - و در طی راه همه جا شاه بلند اقبال همراکب و همعنان بوده همه راه شکار کنان و صید افغان مراحل بگام مرکب و راحل پیمایش یافته مواد نشاط و انبساط بگام خاطر افزایش می پذیرفت - و چون تمر بیگ برادر بیوم بیگ میربخشی و اله وردی بیگ که بالفعل بخطاب خانی امتیاز دارد - حسب الاشارة شاه بلند اقبال از برهافپور بشکار فیل جنگل سلطانپور که فیل آن حدود از پرورش آب و هوای ساحل رودبار نریده بر جمیع فیلان بنگاله و هردوار و همه جا مزیت تمام دارد شتافته بودند - درینولا معاودت نموده با هفتاد زنجیر فیل که تن بقید صید در داده بودند بموکب اقبال پیوستند *

بالجمله راجه به همراهی اقبال نامتذاهی در کمال سرعت بسمت مقصد راهی شده در طی راه شنید - که سورج مل بمجموع استماع خبر توجه دلاوران از جا رفته و بقاعه مود که در میان کوهسار رفعت آثار و جنگل

دشوار گذار واقع است شتافته - و ناچار در آن باره استوار که همواره مفر و مقر زمینداران آن حدود بوده قرار تحصن با خود داده - لاجرم بمحض شنیدن این خبر بشتاب تمام مراحل عجلت طی نموده خود را بپای آنحصار رسانید - و در اندک فرصتی به نیروی شکوه کوبه موکب سعادت و همراهی کوب بخت شاه والا جاه عقد آن حصن حصین بکشایش گرائید - و درین واقعه از خیل آن اجل رسیده زیاده بر هفت صد تن بی سر شده جمعی کثیر اسیر و دستگیر شدند - سورج مل با خون گرفته چند جان بیرون برده در قلعه اسرا که در جبال سرحد راجه جیپال واقع است متحصن شد - راجه بنابر مراعات مقتضای حزم و ملاحظه تنگی مجال تسخیر نورپور را بوقتی دیگر افکنده چون بظاهر حصار مذکور رسید - اطراف آنرا از احاطه شیران بیشه مصاف مانند باطن آن تیره درونان به هجوم خیل رعب که از جنود آسمانی ست فرو گرفت - و دو روز در ضمن کارسازی اسباب محاصره گذرانیده سوم روز یورش نمود - بعد از کشتش و کوشش بسیار دستیاری تائید ربانی پاور افتاده و مددگاری اقبال گیتی ستانی پای میان نهاده بر فتح قلعه دست یافت - و درین روز زیاده از هزار نابکار سر نهاده خلقی بیشمار تن بگرفتاری دادند - و چندی از بهادران نیز زخمدار شده آیت جراحات نمایان که طغرای منشور مردانگی است بر لوح دیباچه رخسار نمایان ساختند - و سورج مل بر وفق طریق معهوده راه فرار پیش گرفته بودایی هزیمت شتافت - و از راهنمایی غراب بخت سیاه بقلعه که بنگاه خیلخانه راجه چنبا بود پناه برده دخیل او گردید - راجه عسکر منصور را دو فوج قرار داده فوجی بسرداری ابراهیم خان مهمند تعیین نمود که از راه بلاد به جمروهي در آید - و فوجی همراه خود گرفته با دلیری تمام رو بقلعه گیری نهاد - و ابتدا

از نور پور نموده در کمتر مدتی نور پور را با پنج قلعه دیگر مفتوح ساخته
 عزم تسخیر قلعه کوتله که از سه طرف آب بی پایاب دارد - و مادهو سنگه
 برادر سورج سنگه باستظهار آن قوی دل گشته هوای طغیان در دماغ
 عصیان راه داده نمود - و در اندک وقتی یورش همت راهنما و عزیمت
 کار فرما را کار فرموده بر فتح کوتله دست یافت - و از سرنو تهیه فتح
 قلعه چنبه نموده همین که متوجه شده مزد مرگ سورج مل نیروه
 سرانجام رسید - و چون این حجاب از پیش چهره شاهد ظفر برخاست
 در همان گرمی بازخواست جمیع جهات و اموال آن بد مال همه جهت
 از راجه چنبه نموده او را بوعده و وعید بیمناک و امیدوار ساخت -
 راجه عاقبت همگی مال و خواسته را از نقود و اجناس و فیلان و اسپان
 بجنس با پسر و برادر خود و مادهو سنگه برادر سورج مل و تمام
 متعلقان و منسوبان او نزد راجه بکرماجیت فرستاد - و راجه مجموع آنها
 گردآوری نموده با فتحنامه بدرگاه والا ارسال داشت - و موسم برشکال را
 در نور پور گذرانیده از راه حوالی متوجه تسخیر کانگڑه شد - و در گهاتی
 بهوتی کال تهانه نشانید - و غره مهر سنه چهارده جلوس جهانگیری به کانگڑه
 وارد گشته بی توقف و تأمل خود را با جمیع سرداران بیای حصار رسانید -
 و شعله افروز آتش کین شده محاصره را گرم ساخت - و همگی سپاه از
 راجپوتان و مغول را بمراحم گوناگون خصوص نوید افزایش مناصب
 و مزد رفیع مراتب گرمی دل و نیروی باز داده سرگرم کار ساخت -
 و پس از چند روز که روزگار بتهیه پیشرفت کار گذاشت - و ملچارها قرار
 یافت و پیچ و خم کوچهای سلامت راست شد - وقت سرکوب و حوالها در آمد
 و نقبها و سببها پیشرفت - نخست از نقب ملچار جانب جنوب آتش
 داده برجی را که سنگو نام دارد پرانیدند - و آنها با خاک برابر ساخته

بعد از آن آتش در نقب طرف درپچه زدند - اتفاقاً آتش بی زینهار که همانا با زینهاریان قلعه زبان یکی کرده بود از راه نفاق در آمده بر گشت - و شعله فنا در خرمن حیات بهادران جانفشان افکنده جمعی انبوه را بدرجه شهادت رسانید - و از راه دیگر چشم زخمی عظیم بجمعی از سپاهیان و نقب زنان رسید - و صورت ایمن معنی برین نهج بود که جمعی از بهادران که در میان دروازه و ملجأ ترسون بهادر سینه پیش برده بودند - و سر نقب بیای حصار رسانیده در آتش زدن انتظار راجه داشتند - اتفاقاً درونیان که پیوسته بر سر خبرگیری و تفتیش و تفحص این معنی بودند پی بدان بردند - و چندی شب هنگام بدست آویز طاقها خود را از برج بخاک ریز بیدخبر بر سر اهل این سینه ریختند - و جمعی کثیر را به تیغ بیدریغ گذرانیده نقب را شکستند - و چوکی دار از جانب خود نشانده این راه را بستند - و چون راجه از وقوع این حادثه ناگهانی و نزول آسمانی آگاهی یافت خود متوجه شده بکارزار در آمد - و چوکیداران غفیم را به قتل رسانیده یکتی را فرصت بر بیرون بردن و خبر بدرونیان بر رسانیدن نداد - و در سر انجام مهم مردم کار آمدنی قرار داده سپاهیان معتمد کارطلب جابجا مقرر ساخت - و همت بر پر کردن خندق و بروی دروازه که بیست گز عرض داشت گذاشت - و در عرض اندک روزگاری آنرا بخاک و خشت انداخته رومیخان حواله از چوب ساخته بر فراز آن بر افراخت - و بر قندازان و توپچیان بالای آن بر آمده ازین رو بعد و سوزی که عین کارسازی فتح و فیروزی بود در آمدند - و درونیان را بدان توپ و تفنگ گرفته ازین راه دروازه ملک عدم بر روی ایشان کشودند - و هر روز آتش فنا در خرمن حیات آن خاکساران زده راه تردد بر ایشان بستند - چنانچه از رهگذر عسرت و کمی خوراک عرصه قرار و آرام بر آن نابکاری چند بغایت تنگ میدان گشت -

ناچار از راه عجز و فروتنی در آمده ابواب تملق و لایه گری کشوند - و از روی بیچارگی حقیقت احوال خود بدرگاه والا ارسال داشته امان طلبیدند - چون مضمون عرضداشت بعرض مقدس رسید عفو بادشاهی رقم نجات بر صفحه عصیان کشیده امر قضا جریان بجان بخشی^۱ همگنان صدور یافت - و بمجرد ورود فرمان جهان مطامع هریسنگه ولد تلوک چند قلعه دار که در آنولا دوازده سال عمر داشت همراه سگندر که خویش و کارگذار او بود با سائر راجپوتان قلعه را خالی کرده برآمدند - و هری سنگه خواهر خود را بحباله ازدواج راجه در آورده کلید حصار را تسلیم راجه نمود - راجه با سایر اولیای دولت ابد پیوند داخل قلعه شده فتحنامه بدرگاه گیتی پناه ارسال داشت - و جمعی از نگاهبانان را بکراست اموال بر ایشان گماشته از یغماگیان لشکر نگاهداشت - این والا حصار در صوب شمالی^۲ صوبه پنجاب بر فراز کوهسار البرز آثار بنیاد یافته در رفعت پایه ایوان کیوان برابر افتاده - کهنگی^۳ بنیاد این دیرین بنا بمرتبه ایست که براهمه هند از نام بانی^۴ آن آگاهی نداشته بر قدم زمانی آن گواهی میدهند - و در پیش طایفه مذکوره بصحت پیوسته که از مبداء بنیاد تا اکنون سر پنجه تسخیر هیچ زبردستی دست تغلب صاحب این یک کف زمین نناخته - و بهیچ وجه دست تصرف بر آن نیافته - آنچه در ظفرنامه های سلاطین دهلی بقلم مورخین اسلام صورت اثبات پذیرفته مؤید اینمعنی است - که در سنه هفت صد و بیست و پنجم هجری که از مبداء ظهور سلطان تغلق است - تا سنه هزار و بیست و هفت هجری که از آغاز جاوه گری^۵ شاه این فتح است - پنجاه و دو مرتبه ظاهر این دیرین حصار مرکز ریات محاصره ملوک ذی الاقدار و امرای والا مقدرار گشته و هیچکدام بر آن ظفر نیافته - چنانچه از جمله فرمانروایان دهلی سلطان فیروز مدتی متمادی درین والی داد کوشش داده - چون چاره

تدبیر با دستبرد مصلحت تاخیر تقدیر بر نیامد - ناچار ملاقات راجه آن
سرزمین را بحساب فیروزی قلعه را گرفته انگاشت - و از سرفتن آن درگذشته
بدین وقت باز گشت *

ورود مژده خلود خلافت جاوید مقارن طلوع
والا اختر سعید در بامداد عید میلاد شاهزاده
بلند اقبال اعنی زیور افسر سروری و زیب
اورنگ دادگری سلطان اورنگ زیب
بهادر دام جلاله وزید اقباله

چون چمن طراز کائنات بقای آنحضرت را ببقای گیتی پیوسته - بلکه
سر رشته ثبات و قرار زمین و زمان و قوام کون و مکان را بوجود مفیض الوجود
آن حضرت وابسته - چنانچه بتکرار سبق ذکر یافت که قواعد اورنگ خلافت
وسریر دولت آن خداوند دوتکده سمرمدی را به فیروزی اعطای چهار شاهزاده
بلند اقبال نامدار که تا قیام قیامت وجود مسعود ایشان باعث متانت
و تمکن اساس این عالم خواهد بود استقامت و تمکین بخشید - خاصه
درینولا که بتاریخ شب یکشنبه یازدهم آبان ماه الهی موافق پانزدهم ذیقعد
سنة هزار و بیست و هفت هجری شهبستان دولت و حرم سرای
خلافت از پرتو طلوع اختر اقبالمند شاهزاده والا نژاد فروغ انوار ظهور و ضیای
تجلی طور یافت این ولادت همایون بعد از انقضای بیست و هفت
گهزی و سی و هشت پل از شب مذکور در پرگنده دهود اتفاق افتاده
قامت روزگار ازین پشت گرمی استقامت تمام گرفت - و بهیامین قدوم

میمنت لزوم که مفتاح کشایش کارهاست برکات بسیار و سعادات بیشمار
فتوح روزگار اولیای دولت ابد پیوند پایدار آمد - چنانچه مدیران دارالسلطنت
قضا فتح قلعه کانگه را بر مصالح تقدیر در پردۀ غیب نگاهداشته بودند
بنحوی که عنقریب روی خواهد نمود - از عالم بالا بر سبیل استعجال نامزد
رو نمائی این قره باصره خلافت نمودند - شاه بلند اقبال بنابر رسم معروف
و آئین مقرر هزار اشرفی بصیغه نذر از نظر اشرف گذرانیده التماس نام آن
شاهزاده والا گوهر نامور نمودند - آنحضرت خلافت مرتبت آن غره جبین
روی زمین را که زینت افسر خلافت و زیب اورنگ سلطنت است
بسلطان اورنگ زیب موسوم ساختند - و چون در موضع دهود گلزمینی
که لیاقت جشن ولادت آن نوگل بوستان سرای سعادت داشته باشد یافته
نشد - ازین رو انعقاد محفل طوی بولایت مالوه که درینولا به تیول
آنحضرت مقرر بود قرار یافت - و در باب تاریخ میلاد این قدسی نژاد
شاعر چادو کلام طالبای کلیم داد سخن داده و حق سخنوری ادا نموده -
چنانچه الفی از آن بروجه تعمیه بالطف رجوة اسقاط کرده * * اییات *
داد ایزد ببادشاه جهان خلفی همچو مهر عالمتاب
تاج صاحبقران ثانی یافت گوهر بحر ازو گرفته حساب
نامش اورنگ زیب کرد فلک تخت ازین پایه گشته عرش جناب
چون باین مرده آفتاب انداخت افسر خویش بر هوا چو حباب
خامه از بهر سال تاریخش زد رقم آفتاب عالمتاب
و سخن پوری دیگر این تاریخ یافته - * مصرع *

گوهر تاج ملوک اورنگ زیب

چون ازین مقام کوچ فرموده صوبه مالوه مرکز اعلام دولت و اقبال و مضرب
خیام جاه و جلال شد - جشنی بهشت آئین در بلده اوجین حسب الحکم

آنحضرت به تزیین بادشاهانه آذین یافت - و حضرت جنت مکانی بذابر رسم ادای لوازم شادی و مراسم مبارکبادی بدان انجمن عشرت و شادمانی تشریف سعادت ارزانی داشتند - و حضرت شاه بلند اقبال به تقدیم وظایف پائنداز و نثار پرداخته پیشکش لایق از نوادر جواهر بحری و کانی با پنجاه زنجیر فیل تفومند از نظر اشرف گذرانیدند *

وصول موکب سعادت مظفر و منصور بدارالسلطنت

فتحپور و انعقاد انجمن وزن مبارک شمسی

از سال بیست و هشتم شاه بلند اقبال

و آذین جشن سال چهاردهم

جلوس جهانگیری

ماهچهارم رایت فتح آیت موکب مسعود آن بادشاه عاقبت محمود بیست و هشتم دیمه موافق غره صفر سنه هزار و بیست و هشت هجری پرتو و رود همایون برکوه و هامون دارالسرور فتحپور افکنده دشت و در و بوم و بر آن معدن فتح و ظفر را خیمه و خرگاه خیال اقبال فرو گرفت - و در همین روز سعادت اندوز یعنی مبداء سال بیست و هشتم از عمر ابد قرین حضرت شاه بلند اقبال جشن وزن مبارک شمسی آرایش پذیرفت - و چون از ادای مراسم این ایام خجسته آغاز فرخنده انجام باز پرداختند در آن مقام متبرک تا سر آمدن ایام طاعون که در آنولا در دارالخلافت کبری شیوع تمام داشت رحل اقامت انداختند - و همدران آوان میمفت نشان بهنگام بامداد روز مبارک شنبه چهارم ربیع الاول سال هزار و بیست و هشت

هجري فروغ بخش عالم يعني نير اعظم پوتو تحویل شريف بر عرصه شرف خانه اذاخته در سراسر ساحت گيتي بساط نور گسترد - حسب الحکم اشرف بادشاهي صحن خاص و عام دولت خانه فتح پور بائين هر ساله آئين يافت - و در همين ايام عشرت انجام بعد از اتمام مواد عيش چهارم جمادي الاول از شهر سال مذکور دار الخلافه اکبر آباد را مرکز رايت اقبال فرموده از گرد موکب گيتي کشا ماده توتيا و مصالح کحل الجواهر ابصار و بصاير صاحب نظوان آماده نمودند - و ساير مفضلان آن مصر عزت را که چون چشم براه کنعان از ديرباز گوش بر آواز وصول بشارت برید سعادت نوید بودند سرمایه بصارت اندوختند - و اين موهبت آسماني نسبت بدان زيور روی زمين در تاريخ غره اردني بهشت سال چهاردهم جلوس جهانگيري مطابق جمادي الاولى از شهر سال هزار و بيست و هشت هجري دست داد *

بيان ارتحال عليا جناب بلقيس مگاني والده ساجده شاه بلند اقبال ازین عالم فاني بدار النعيم ابدی و جوار رحمت ایزدي

بعکم قرار داد مقدمه حقيقت بنياد که هر شادي را پيوسته غمی در پی است - و هر لذتی را عاقبت المی در عقب - لاجرم در عرض اين ايام که روزگار بکام و مقاصد حسب المرام هواخواهان شده بود - و گردش ادوار چرخ دوار بر طبق آرزوی خاطر و وفق مدعای دل موافقان گشته - و شاهد فتح و فيروزي چنانچه دلخواه اخلاص پرستان بود روی نموده - بحسب اتفاق دشمنان شاه بلند اقبال را بعلمت رحلت والده ساجده کوه

کوه الم و اندوه پیش آمد - و غبار محنت و کلفت و گرد وحشت و کدورت از رهگذر انس و الفتی که بدان علیا حضرت داشتند در آئینه خانه خاطر آنحضرت که نورستان قدس و صفوت کده انس بود راه یافت - و کیفیت این معنی غم اندوز این صورت داشت که در ایام مقام فتحپور که آن کریمه والا حسب در ظاهر اکبر آباد در باغ مظفر خان نزول برکت داشتند عارضه مخوف عارض طبیعت قدسیه ایشان گشت - و چون هنگام وقوع واقعه معهود که ناگزیر مقتضای طبیعت بشری است در رسیده بود ناچار اجازه گری سودمند نیفتاد - لاجرم آن رضیه مرضیه دعوت داعی ارجعی را بگوش تسلیم و رضا نیوشیدند - و در تاریخ سیوم جمادی الاولی سنه هزار و بیست و هشت هجری ازین دارالابلا هجرت نموده در روضه دار السلام با مقصورات فی الخیام بخرام در آمده در قصور جذات با حور عین آرام گرفتند - و بغابر وصیت آن خالص نیست مرقم منور در سرزمین بهشت آئین بنواهی نور منزل که بیاف دهرة اشتها دارد قرار یافت - حضرت جنت مکانی در همان روز بمنزل شریف شاه بلند اقبال تشریف قدوم ارزانی داشته بانواع عنایت و مهربانی پرشش و دلجوئی نمودند - و باقسام عواطف و مهربانی دلدهی و نوازش فرموده سایر مسند گزینان حرم سرای خلافت را نیز طلب داشته مراسم این مقام را پاس داشتند - و بعد از فراغ وظایف تعزیه و تسلیه که لازمه این ایام است آنحضرت را همراه گرفته بدولت سرای بردند - و همان لحظه سروپای خاصه بدست مبارک بر آنحضرت پوشانیدند - آن کریمه کرم النسب صبیغه رضیه راجه اودی سنگه ولد راو مالدیو که از اعظام راجهای معتبر این دیار است چنانچه عدد سواران او در وقت ضرورت به پنجاه هزار سوار می کشیده بودند

روز سه شنبه چهارم تیر ماه آلهی مطابق دوازدهم رجب سغه هزار و بیست و هشت هجری گرامی گوهری از درج خلافت و فرخنده اخترى از برج دولت شاه بلند اقبال در خرم سروى سعادت صیغه رضیه شاهنواز خان خلف الصدق عبد الرحیم خان خانان روی نمود - آنحضرت پانصد مهر برسم نذر بنظر انور در آورده درخواست نام نمودند - حضرت خلافت مرتبت آن ثمره نورس سرایستان دولت را بسلطان جهان افروز نامور فرمودند - چون میلاد این قدسی نژاد در ساعتی مسعود اتفاق نیفتاده بود الاجرم آن عین اعیان وجود نظر بملاحظه عدم یمن قدم این نورسیده عالم شهود را بشهبستان سلطنت نگاه نداشته بجانان بیگم کریمه خان خانان حرم مکرم شاهزاده دانیال مرحوم داده نزد آن خان والا مکن ارسال داشتند - نه اتالیقی نموده مراسم تربیت بجا آرد - قضا را بعد از انقضای یکسال و نه ماه و کسری از عمر شریف آن هلال اوج اجال بمرتبه بدر نرسیده محقق فنا و احتراق اجلش دریافت *

بیان توجه حضرت چنت مکانی جهانگیر بادشاه

بسپهر و شکار گلزار جاوید بهار کشمیر

بهمچنانی شاه بلند اقبال و ولادت شاهزاده

اصید بخش و وقایع دیگر

چون همواره مکنون خاطر فیض مآثر حضرت خلافت پناهی مشاهده جلوه رعنائی و زیبائی شاهد شور انگیز شیرین شمایل کشمیر بی نظیر در مبادی موسم بهار بود - و شوق تفرج شگوفه و گل و دماشای لاله و سنبل در عنقوان سن شهاب روزگار دمبدم بر مراتب خواهش

می افزود - درینولا که خاطر عاطر از همه جانب بجمعیت تمام گرائید و بهیچ سو از هیچ وجه نگرانی نمانده بود - لاجرم پنجم شوال سنه هزار و بیست و هشت هجری رایات جاه و جلال بدان سمت ارتفاع یافته - چون سهند مخیم سادات جاه و جلال شد مهد سعادت نواب ممتاز الزمانی از مقدم خجسته مولود مهبط انوار برکت و میمنت آمد - حضرت خلافت پناهی جهت ادای تهنیت بمنزل شریف آنحضرت تشریف ارزانی فرموده آن شاهزاده نامدار را بساطان امید بخش موسوم ساختند - و پس از کوچ از آن منزل بنابر رغبتی که بسیر کشمیر داشتند لاهور را دست چپ گذاشته از راه پگلی و دمتور که دور ترین مسالک است چون برف نداشت متوجه مقصد شدند - وقتی که ساحل دریای کش گنگا سرمنزله کوکبه دولت و مضرب سادات خلافت گردید - پانزدهم ربیع الاول سنه هزار و بیست و نه هجری سلطان سیارگان بنابر موافقت موکب مسعود اختیار سفر خیر اثر نموده از سادات برج حوت در گذشت - و بیک کوچ در سرمنزله دلکشای بهجت افزای یعنی بیت الشرف حمل مقام گردید - بسبب آغاز سال مبارک فال پانزدهم جلوس جهانگیری جشن نوروزی درین مقام بزیب و زینت تمام بر فراز پشتۀ مشرف بر رودبار مذکور که از فرط سرسبزی سبزه های شاداب نو خیز و جوش سمن زار تازه رسته عبیر بیز همانا روی بهار و روکش گلزار بود آرایش پذیر آمد - آنحضرت که علی الدوام کامرانی در صورت کام بخشی بظهور می آوردند - درین مقام نیز بر وفق دستور صورت معهود کار خود کرده - و یازدهم فروردی ماه مذکور خطۀ کشمیر را از فیض غبار موکب نصرت آثار بنازگی نزهت پذیر ساخته روکش گلزار افلاک و آبروی عالم خاک کردند - چنانچه در مدت ششماه و یازده روز که پرتو قوتف موکب منصور در ساحت کشمیر نور گستر بود - از مبادی ایام

طرب فرجام یعنی اوایل فصل بهار که هنگام طلوع الوان گل‌های شبنم آلود
آبدار و وقت ظهور شاهدان افوار و شگوفه از مطالع گلبن و مناظر شاخسار
است - تا انجام ایام مهرگان که آغاز رنگ آمیزی برگ ریزان خزان و عین
جوش شگفتگیهای بهار فرح بخش زعفران است - همواره اوقات فرخنده
ساعات بسیر و شکار آن فرهت آباد صرف شده شغلی جز اشتغال این معنی
نبود - حسب الحکم والا در متنزهات دلکش آن سرزمین و چشمه سارهای
کوثر آثار آن جا جابجا عمارات عالی اساس بنیاد پذیرفت - از جمله در
اثنای سیر و گلگشت آن نسخه هشت بهشت گلزمینی دلنشین و گلشنی
خدا آفرین بنظر در آمد که یکطرف آن به تال دلکشای دل پیوسته - و از جانب
دیگر بدامان کوه پاک نام منتهی میشود - و از مزایای آن شاه نهی است
کوثر اثر که در آن فضای عشرت افزا مانع روح روان در مجاری عروق
قدسی پیکران جاری گشته - و منبع آن رشک فرمای زلال چشمه حیوان
و غیرت افزای انهار جنان سرچشمه ایست تسنیم نشان که بعینه مانند
چشم پاک در دامان پاک افتاده - و یا روی زمین از پرتو آن چشمه سار
چشمی بتماشای سراپای خویشکن آب داده - و چون آن سرزمین ازم آئین
که کمال قابلیت و استعداد تربیت فی نفسه با آن مکان فیض بخش بود
منظور نظر اختیار آن دو قره العین اختیار اولاد ابی البشر آمد - بنابر خواهش
مفرطی که خاطر طاغر شاه بلند اقبال را باحداث باغات و بنیاد عمارات
بالذات هست نقش این معنی در ضمیر منیر بستند - که بمقام تربیت آن
^۱ [هیولای] ریاض رضوان در آیند - قضا را در آن خطوط این اراده بخاطر
خطیر آن عالی حضرت حضرت جنت مکانی بلا فاصله مرمت و عمارت آن

ارم کده را بدان حضرت تفویض فرمودند - و چون اشارت عالیّه آن سرور باشوق
 طبعی یاور افتاده محرک آن معنی گشت - درین صورت بذلی آن اراده
 جازمه را بر اساس تصمیم عزیمت نهاده بی توقف نزهت آئین باغی
 با کمال فسحت در آن ساحات که موطن روح و راحت است طرح
 انداخته بیدرنگ رنگ ریختند - و نظر بر ملاحظه حال مسمی کرده آن
 منبع قویع روح و معدن تفریح خاطر را به فرح بخش موسوم ساختند -
 و بر سبیل استعجال امر فرمودند که کار پردازان سرکار خامه شاهی در وسط
 باغ خیابانی بعرض سی ذراع که منتهای آن بدل منتهی میشود ترتیب
 دهند - و آن شاه نهر را به پهنائی ده ذراع عریض ساخته از وسط حقیقی
 خیابان جاری نمایند - بفقوی که ریزش گاه آب آن تال دلکش دل باشد -
 و معماران نیز دست جا بجا عمارتی در نهایت رفعت و متانت بزیب
 و زیفت و کمیت و کیفیت تمام بفیاد نهاده زود باتمام رسانند - و در
 پیشگاه هر عمارت حوضی بمساحت سی ذراع در سی ذراع از سنگ
 تراشیده مشتمل بر آبشارها و فوارها بسازند - که آب آن نهر از آبشار در آن
 حوض ریزد - محملا بکمتر فرصتی شاه نهر مذکور با خونی مرغوبی هرچه
 تمام تو حسب المسطور ترتیب یافت - چون درین مقام خامه غریب نگار
 از راه تبعیت بمعرض بیان کیفیت احداث و سبب بفیاد آن فیض آباد
 در آمده بنابرین در توصیف و تعریف این نسخه خلد برین جای
 ادای حق مقام نیافت - ناچار ذکر خصوصیات احوال را بوقت دیگر باز
 گذاشته باز بدین آئین بر سر سر رشته سخن می رود - چون آنحضرت
 خلافت مرتبت از سیر متذرهات کشمیر خامه گلزار فیض آثار فرح بخش
 معروف به ^۲ [شالیمار] ^۳ کام خاطر عاطر گرفته داد نشاط و شادمانی دادند -

آرزوی مراجعت همدستان از موقوفهٔ ضمیر منیر آنحضرت جلوهٔ ظهور نمود - بقا برین عزیمت صواب آئین بیست و دوم مهر ماه الهی سنه پانزده جلوس جهانگیری اعلام معاودت بسمت مستقر اورنگ سعادت سمت ارتفاع پذیرفت - درین انشاء عرضداشت خانخانان بدین مضمون رسید که چون درین ایام عسکر منصور از پای تخت خلافت دور دست شتافته درین صورت خوف و هراس اهل سرحدات مخصوص عموم سکته ولایت جنوبی کمی پذیرفته - لاجرم دکنیان ظاهرین کوته اندیش بدستور معهود وقت یافته سر بطغیان بر آورده اند - و بر اطراف احمدنکر و اکثر مضافات آن و بعضی از سائر محال دکن را بدست در آورده - چنانچه از زیادتیی کم فرصتیها که شیوهٔ ناستودهٔ ایشانست کار بر اولیای دولت بدکوی تنگ گرفته اند که مزیدی بر آن متصور نباشد - حضرت خلافت مرتبت بغابر استماع این خبر از جا در آمده از خوبشمن داری بر آمدند - و طریقهٔ وجوب انتقام این گروه بیراه بد هنجار سپرده در مقام تلافی و تدارک این امر نا مرضی پافشارده قرار دادند که بعد از ورود مسعود به دارالسلطنت لاهور سرانجام مهم دکن بعهدهٔ شاه بلند اقبال باز گذارند *

باعث ارتفاع ماهچهٔ آفتاب شعاع لوای والای شاه بلند اقبال بار دوم بآهنگ تسخیر کشور پهناور دکن

چون پیوسته رسم و آئین بیدخردان کوتاه بین آنست - که هرگاه از مساعدت روزگار فرصتی راز همراهی وقت رخصتی یابند - چشم از دامهٔ مسو

پوشیده و شیوه ناسنود گردن کشی پیدش گرفته بر سر کار خویشتن روند -
و از ملاحظه لوازم دور بینی و عاقبت اندیشی در گذشته بی اندیشه
و خامت عصیان پای از سرحد اندازه بیرون نهند - شاهد حال خصوصیات
احوال دکنیان خسران مآل است که از دیرگاه باز خاصه از عهد حضرت
عرش آشیانی اکبر بادشاه همواره این هنجار ناهموار می سپارند - و پیوسته
عهد و پیمان شکسته این خصلت نکوهیده را مرعی می دارند - چنانچه
هر بار که باز خواست خدیو روزگار بر آن سخت رویان سست رای بدشواری
میکشد - از راه روباه بازی و حيله دري در پناه زبونی و عجز و زاری درآمده
جان مفتی از میانه بیرون می برند - و چون بدست آویز انکسار از صدمه
سر پنجه قهر شیران پیشه رزم آزمائی رهائی یافته عرصه را بظاهر خالی
می بینند باز شیرک شده بر سر اظهار دایری می آیند - چنانچه بر نهجی
که سابق گذارش پذیرفته بمجرد توجه شاه بلند اقبال بدآنصوب از صدمه
سطوت و نهیب نهضت موکب جاه و جلال آنحضرت زلزله در بوم و بر
دکن و تزلزل در ارکان توان و تحمل آن قوم بد عهد پیمان شکن افتاد -
و قرار قلب و ثبات قدم را وداع نموده صبر و آرام را بخیر باد یاد کردند -
ناچار بنابر رسم مقرر بیدرنگ بآهنگ اظهار اطاعت و طلب شفاعت
برخاسته بسلوک جاده بندگی و طریق سرافکندگی اقدام نمودند - و برسم
تقدیم خدمت گذاری و جان سپاری در ضمن تسلیم ملک و مال حرف
عهد و پیمان بمیان آورده در خواهش امان زدند - لاجرم حضرت شاه
بلند اقبال در آن مرتبه دیده و دانسته از سر تقصیرات بی پایان درگذشتند -
و بشفاعت حلم و در خواست مطلقاً ایشان را بیگناه انگاشته ابواب دار السلام
عفو و عافیت و در امن آباد امان بر روی روزگار ایشان کشودند - چنانچه
سابقاً دقائق آن بتفصیل نگاشته کنگ حقایق نگار آمد - و چون درینولا

شاه بلند اقبال از گلگشت جاوید بهار کشمیر می‌نو نظیر و سیر آن گلشن خدا آفرین نشاط اندوز و صید انداز بوده بر حسب ظاهر از دار الخلافه دور بودند - باز آن خیره چشمان تیره روزگار بتازگی قطع نظر از مراحم بادشاهانه نموده در نواحی برهانیپور بتاخت و تاراج پرداختند - چنانچه مکرر واقعات متهیان ممالک جنوبی مشتمل بر حقایق طغیان آن تباه کیشان بدربار سپهر مدار آمد - و خانخانان نیز در طی عرضداشت‌های متواتر و متوالی بر رای عالی عرضداشت - خاصه عریضه که در لاهور رسیده است که هر سه دنیا دار دکن نظام الملک و قطب الملک و عادل خان با هم اتفاق نموده لشکری تفرقه اثر که عدد جمعیت آن زیاده سران پریشان دماغ آشفته مغز به پنجاه هزار تن می رسد فراهم آوردند - نخست ولایات بالا گهاٹ را که در دست اولیای دولت بود در بسته تصرف نمودند - و امرا و منصب داران بادشاهی خواهی نخواهی بظاہر فرط استیلاء ایشان دست از آنها باز داشته بیکدیگر پیوستند - و تهاذه مهگر را استحکام داده مدت سه ماه بمجادله و مقاتله و مدافعه و مقابله روزگار گذرانیدند - و چون غلبه غفیم بحسب عدد و عدت ازیشان افزون بود - نیز از همه سوارها را مسدود ساخته بودند - چنانچه اصلاً رسد آذوقه بهواخوانان نمی رسید - و مدت محاصره بامتداد و شدت عسرت بمهایت مرتبه اشتداد کشید - ناچار از گریوه پوری فرود آمده در بالا پور قرار توقف دادند - و آن بد اندیشان ببالاگهاٹ قناعت نموده نخست در نواحی بالاپور بترکنازی و دست درازی در آمدند - و راهها را بنحوی ضبط کردند که رسانیدن غله متعذر شده کار به تنگی کشید - ناچار دولتخواهان خواه نخواه دست از نگاهداشت بالاپور نیز باز داشته به برهانیپور پیوستند - و این معنی باعث دلیری غفیم گشته فرصت مساعدت وقت را غفیمت شمرند - و بتغاب تمام ولایت متعلقه بادشاهی از دکن و خاندیس و برار که در تصرف اولیای

دولت بود نیز نساخته بمحاصره برهانپور پرداختند - و چون مکرر حقیقت
 این واقعه از قرار واقع برای اقدس پرتو افکن گشت - و درینولا باز عرضداشت
 خانخانان مشتمل بر نهایت اظهار عسوت و تنگی وقت و تشبیه احوال خود
 بخان اعظم در وقت محاصره میرزایان گجرات و بذیل بتصریح این معنی
 که اگر بروش حضرت آشیانی عمل ننموده این خانه زان پیر را از قید احاطه
 آزاد نه فرمایند - ناچار نسبت فاسدود راجپوتان کارگزار بعد از جوهر نمودن
 نقد جان نثار راه خداوندگار خود می کند - جوهر بهندی زبان عبارت از آن
 است که این گروه و قتیکه کار به نهایت تنگی کشیده امید مددی از هیچ
 جانب نمی ماند - نخست سرتاسر اهل و عیال را سر از تن برداشته آنگاه
 بخاطر جمع خود دل بر هلاک نهاده کشته می شوند - چون مضمون آن
 بر رای والا ظهور یافت خاطر مبارک بغایت برهم شده از سرفروزم تلافی
 و تدارک آن طایفه تباہ اندیش را بزبور مزید جزم آراسته در تاریخ روز جمعه
 چهارم دی ماه آتشی سده پانزده جلوس جهانگیری مطابق غره صفر
 سده هزار و سی هجری شاه بلند اقبال را با کمال اعظام و اجلال از
 دارالسلطنت لاهور بدآن صوب رخصت دادند - و خلعت با چار قب
 مروارید دوز و شمشیر و خنجر مرصع و فیل با ساز فقره و دو اسپ با زین
 زین و ساز مرصع بر سبیل فرخندگی شگون مرحمت فرموده ده کور دام
 بصیغه انعام عنایت نمودند - و چون موافق منصب سی هزاره ذات
 و بیست هزار سوار دو اسپه مع انعام چهل کور می شد اکنون مجموع
 پنجاه کور گشت - و بیست نامور از مردم معتبر آن سرور را منظور نظر
 مرحمت ساخته برین دستور بخلعت و غیره سرافراز ساختند - راجه بکرماجیت
 را خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و افضلخان و هشت نامدار دیگر
 را بخلعت و اسپ و ده تن دیگر را بخلعت تنها نواختند - و چندی از

امرای نامدار مثل عبدالله خان و خواجه ابوالحسن و لشکر خان و سردار خان و سید نظام و معتمد خان که بخششگرچی لشکر با او بود . و فرجی بیشمار از احدیان و برقداران با پنجاه لک روپیه نقد همراه دادند - چون سلطان خسرو از آن باز بکرم و جوب مکافات بی ادبی که از نسبت بوالد والا قدر سرزده مانند مردم نظر بند نابینان نظر بند جاریه آمده پیدایش کردار گرفتار شده بود - و درینوقت پاسدارچی او بخواجه ابوالحسن تفویض داشت - و او از همراهی موکب گدیان شکوه سعادت پذیر گشت - حضرت خلافت مرتبت بجهت تحصیل جمعیت خاطر شاه بلند اقبال نگاهداشت او را بولای آن عالی قدر مرجوع ساختند *

وصول سیلاب افواج بحر امواج موکب جاه و جلال
شاه بلند اقبال بکنار رودبار چنبل و آرایش
پذیرفتن جشن وزن مبارک سال قمری سیمین
از عمر شریف و یافتن توفیق توبه از شراب
مسکرات بصمیم قلب و سوانگی که در
عروض آن ایام روی داد

چون حضرت شاه بلند اقبال در مبادی سن صبی و عذرا آران نشو و نما بتناول سایر مسکرات و مغیرات سایل نکشته بغیر حراست تأییدات

آسمانی نگاهبانان خود نموده بودند - چنانچه از سن تکلیف تا بیست و چهار سالگی بشرب خمر رغبت نفرموده مطلقاً مقید آن نشده بودند - حضرت خلافت منزلت بفرمودی که سابقاً در مقام خود سمت گذارش یافت این حضرت را از روی جد تمام بر اقدام شرب مدام مجبور فرمودند - باوجود امر آنحضرت بظاہر نهی شریعت ارتکاب این شیوه ناممکن شرعی و عقلی که بر طبع مبارک بسیار گرانی میکرد بشرط عهد و پیمان بر طبق این معنی نمودند - که چون عمر شریف بسی سال رسد دیگر ایشان را بدین امر مذهبی مامور نفرمایند - و باین معنی گاهی در ایام طوی و جشن که هنگام عیش و عشرت است نه از روی رغبت طبع بل بتکلیف آنحضرت جرعه چند معدود می نوشیدند - و پیوسته کمال زحمت داشته جویای وسیله توبه می بودند - درینوقت که بدولت و اقبال متوجه فتح دکن می شدند باز بظاہر تجدید عهد بعرض والا رسانیدند - که چون افواج غفیم را این مرتبه نیروی دیگر است - چنانچه بمراتب متعدده در عدد و عدت از دیگر مراتب افزون تر اند - بدآنان که از روی تسلط و غلبه تمام شهر بند برهانپور را احاطه نموده - که آرزوی وصول بحدود آن در آنیذۀ زنگ فرسوده خیال ایشان صورت نه بسته بود چه جای صورت بستن وقوع محاصره - لاجرم مکفون خاطر آنست که حضرت فردوس مکانی بابر بادشاه طاب ثراهنگام اشتغال بجهدال رانا سانگا از ارتکاب شرب شراب تائب شدند - و بثواب انابت و اجر بازگشت اصابت سهم السعادت دعای آنحضرت بر هدف اجابت رویداد - و فتح و فیروزی روزگار آن خدیو کامگار گشت - این نیازمند درگاه آهی نیز درین ایام که چنین مهمی عمده در پیش است پیرومی سفت سفیه آنحضرت نموده حلقه استجابت دعوت در باب طلب نصرت بر وفق امان توبوا الی الله بر در دار الفتح انابت زند - و بدین دست آویز متین بل

مفتاح مطالب دنیا و دین ابواب فتح و ظفر بر روی اولیای دولت کشاید -
 حضرت خلافت مرتبت درین صورت بحکم مصلحت دید وقت استصواب
 آن رای صواب پیدا نموده این معنی را که من جمیع الوجوه حسن مطلق بود
 بهمه وجه محسن و مستحسن داشتند - و در حق آن خیر اندیش دعای
 خیر کرده استدعای توفیق در باب حصول سائر مدعات خصوصاً این مدعا
 نمودند - مجمل درین ایام که بتاریخ غرة ربیع الثانی سنه هزار و سی و هجری
 موافق بیست و ششم بهمن ماه الهی سنه پانزده جهانگیری جشن وزن
 قمری سال سی ام از عمر ابد پیوند آنحضرت در کنار رودبار چنبل غیرت
 نگارخانه چین بل روکش فردوس برین گشت - و از آذین این بزم
 بهشت آئین بر ساحل آن نهر کوثر آثار نمودار جفات تجری من نکتها
 الانهار برای العین نمودار شد - صورت این معنی بر مرات الصفاء ضمیر
 منیر پرتو افکن گشت که درین فرخنده جشن زینت آرا و سرمه زل زهنت پیدا
 که وقت و مقام مقتضی طوب و نشاط و زمین و زمان محرک عشرت
 و انبساط است ترک سرمایه لذت عیش نمودن بزجر نفس انساب و بمقام
 توبه اقرب خواهد بود - لاجرم قرار بر آن دادند که همدرین همایون محفل
 بطیب خاطر و قه دل قائب گردند - باوجود آنکه درین مدت هرگز بخواهش
 خاطر قدسی مغش متوجه بادا کشی نشده همواره در صدور امر مذکور
 مجبور بودند و همانا درین صورت توبه لازم نباشد - برافهمونی تأیید آسمانی
 توفیق سلوک طریقه باز گشت یافته حسب الامر آنحضرت شرابها را
 در آب رودخانه ریختند - و جمیع ظروف طلا و نقره و مرصع که زینت
 انجمن عشرت و زبور بزم سرور بود در حضور آن حضرت شکسته بر ارباب
 استحقاق قسمت نمودند - و از آنجا موبس منصور بشتاب باد و سحاب
 از آب عبور نموده و اردوی گیهان پوی که شمار قطرات باران و ریگ روان

داشت بسرعت باد صومر و تندمی شعله آذر بادیه گرد و مرحله نور گشته کوچ در کوچ و منزل بمنزل راه می پیمودند - چنانچه در هیچ مقامی قطعاً مقام نهموده آسایش و آرام بر خود حرام گرفتند - چندانکه ظاهر خطه اوچین مرکز ریاست جاه و جلال شاه بلند اقبال گشت - درین حال عرضداشت محمد تقی که در آنولا پاسداری قلعه مذکور در عهد او بود بدین مضمون رسید - که بیست و هفتم اسفندار سنه پانزده جلوس منصور فونگی مقرر با هشت هزار سوار دکنی بکنار آب نبرده رسیده - و بمجرد رسیدن آن خاکساران آتشی نهاد مانند باد از آب گدشته اکبر پور را پی سپر گذاشتند - و بی محابانه رفته رفته تا نواحی قلعه آمده چندی به نهب و تاراج پرداختند - اکنون بپای کتل رسیده اراده دارند که فرصت یافته داخل قلعه شوند - و هر روز بندهای درگاه بسربازی و جانفشانی درآمده باوجود دشواری محافظت قلعه از رهگذر کمال فسحت و بسیار شکست و ریخت حصار بمدافعه مشغول اند - اگرچه این فدوی جانسپار جانبازی در راه ولی نعمت حقیقی که خدای مجازی ست سعادت دارین خود می داند ازین راه اندیشه ندارد - لیکن بنابر کوتاه نظری چند از پست فطرتان که بسر کار تأیید یافتگان عنایت پروردگار نمی رسند - و قلت و کثرت لشکر را علت نصرت و عدم آن میدانند - درینصورت نظر بکثرت اعدا و قلت اولیا و سستی تعیین همراهان و پستی همت هواخواهان ملاحظه آن هست که اگر کومک دیرتر برسد خدا نخواسته از ضعف عقول ایشان و قوت غلبه بد اندیشان چشم زخمی رو نماید - و چون مضمون عرضداشت بر رای جهان آرای وضوح یافت در گهزی از شب جمعه بیست و نهم ماه مذکور گذشته خواجه ابو الحسن را با چهار هزار سوار از برگنده دیپالپور رخصت فرمودند - و هراول لشکر بخواجه بیروم بیگ میرو بخشید که با هزار

سوار جرار از لشکر خاصه خود همراه داده بودند تفویض یافت - و حکم شد که ایشان بنابر رسم منقلا بسرعت تمام پیشتر روانه مقصد شوند - و چون خواجه با اولیای دولت ابد پیوند بنواحی قلعه مندور رسید - و محمد تقی و یوسف خان از قرب وصول ایشان اطلاع یافتند - فی الحال با سایر بهادران از قلعه فرود آمده به نیروی اقبال بے زوال و استظهار نزدیکی طلیمه موکب جاه و جلال همراه هزار سوار با غنیمت رو برو شده جنگ صف کردند - و مخالفان با وجود آن مایه کثرت با نصرت آسمانی و کمک جنود غیبی بر نیامده مغذول و مقهور رو برآه گریز نهادند - محمد تقی و اولیای دولت برسم تعاقب از پی شتافته دنبال ایشان را نکذاشتند - و چون افواج غنیمت بکنار نوبده رسیده از آب گذشتند و فوجی دیگر از آن طایفه بد عاقبت که از عقب رسیده بر آنسوی آب فرود آمده بودند با ایشان اتفاق نموده دیگر باره اراده عبور نمودند - محمد تقی مردافه درین سوی دریا قدم ثبات افشوده ایشان را بشست تیر و بان و بندوق گرفت - و به نیروی جد و جهد روی آن تپا اندیشان تیره رای را نگاهداشته نکذاشت که از آب بگذرند - چون خبر شکست مخالفان بخواجه رسید با بیرام بیگ و سایر بزرگهای بادشاهی بشتاب تمام شبان شب ایغار نموده روز شنبه هنگام طلوع آفتاب در کنار دریا بمحمد تقی پیوست - و باتفاق از آب گذشته با ایشان رو برو شدند - و آن جهالت کیشان دمی چند ثبات قدم ورزیده به بان اندازی پرداختند - چون صدمه بهادران لشکر سیلاب اثر بدیشان رسید ذاب مقاومت نیاورده بی پا شده از هجوم سپاه رعب بخوبی شکن از جا رفته رو برآه فرار نهادند - و دلادران لشکر شکن چون شیوان صید افکن دنبال آن روباه سیرتان را از دست نداده تا چهار کوزه طریق تعاقب پیمودند - و درین مرتبه نیز بسی از مغذولان مقهور را بقتل رسانیده مراجعت نمودند -

و آن مخدولان تا نواحی برهانپور هیچ جا عذاب باره ابدار نکشیده ثابت قدم
نورزدند *

چون خبر فتح بمسامع جاء و جلال حضرت شاه بلند اقبال رسید روز شنبه
بیست و هفتم ربیع الآخر سنه هزار و سی هجری رایت موکب والا سایه وصول
بر قلعه مندو افکنده امر بآذین محفل جشن نوروزی و انجمن شادی فتح
و فیروزگی نمودند - حسب الحکم اقدس صحن خاص و عام دولتخانه مقدس
روکش فلک اطلس گردیده چندی هنگام عیش و عشرت گرمی داشت -
مقارن این حال عرایض خانخانان و سایر امرا از برهانپور باین مضمون رسید
که چون جمعیت تفرقه خاصیت لشکر غنیم نزدیک به شصت هزار سوار
جرار آماده پیکار است - و درین مرتبه دلیری و خیره چشمی ایشان بحدی
رسیده که قدم جرأت از اندازه خود گذاشته شهر بند برهانپور را از روی کمال
جمعیت خاطر احاطه نموده اند - بنابراین باندک مایه مردم که در رکاب
سعادت اند روبروی غنیم شدن از ملاحظه حزم و احتیاط دور است - صلاح
دولت مقتضی آنست که تا هنگام پیوستن سایر اولیای دولت ابد پیوند
از امراء و منصبداران که نامزد همراهی موکب والا گشته اند خیل اقبال
در موضعی که مصلحت رای گیتی آرا اقتضا فرماید توقف کند - چون
مضمون عرایض بعرض اعلی رسید جمیع دولتمخواهان همراه و نیز که ملازم
رکاب سعادت بودند نگاه بظاهر معامله انداخته بر طبق این مضمون باتفاق
کلمه صلاح در توقف دیدند - از آنجا که نظر یافتگان تأیید آلهی را نظر
بر کار سازجی غایت آلهی است نه بر کثرت اعوان و انصار - لا جرم رای
دولتمخواهان پسند طبع مبارک نیفتاده چندان توقف فرمودند که بخشیان
عظام توزک افواج منصوره نموده جیبها بخش کردند - آنگاه بکار فرمائی
اقبال خدا داد عمل فرموده و اعتماد بر عون و صون آلهی نموده شب دوشنبه

شانزدهم فروردین ماه سنه شانزده جهانگیری موافق دوازدهم جمادی الاول از شهر سال مذکور با ده هزار سوار خاصه و پنجم شش هزار سوار بادشاهی لوائی ظفر پیکر موکب سعادت را بصوب برهانپور ارتفاع بخشیده در کنار آب زریده جشن شرف آفتاب عالمتاب آرایش پذیر ساختند - درین حال عبد الله خان فیروز جدگ که حسب الککم والا بآهنگ کومک اولیای دولت از جاگیر متوجه شده بود با دو هزار سوار باردوی ظفر قرین پیوسته از ادراک شرف بساط بوس انواع سعادت دو جهانی اندوخت - و آنحضرت همدین منزل به ترتیب افواج پرداخته عبد الله خان را با گروهی انبوه هراول لشکر ظفر اثر و راجه بکرماجیت برانغار و خواجه ابو الحسن جوانغار قرار داده خود با نفس نفیس با دلی قوی در قلب افواج محیط امواج باستقرار مرکز قرار گرفتند - و باین دستور افواج سپاه منصور را دستور عبور از آب دادند - و پس از گذشتن راه سمت مقصد پیش گرفته بنابر نوید دریافت مقصود که اشارت سراپا بشارت بود همعنان بخت و اقبال با سرعت تمام راهی شدند - و بیست و سوم فروردین ماه مذکور چار حد خطه برهانپور را مرکز ایات اقبال و مورد موکب جاه و جلال ساختند - چون خانکشانان از مقدم فرخنده قدم آن عیسی دم خبردار گشته جانی تازه و مسرت بی اندازه یافت - در حال شهر را بچندی از امرای عظام سپرده خود استقبال خیل اقبال نمود - و در همان ساعت مسعود که سعادت ملازمت دریافت حسب الامر آنحضرت بمکافطت شهر عنان معاودت برتافت - و بعد از سه روز دوشنبه بیست و ششم جمادی الاولی سنه هزار و سی هجری خطه برهانپور را بیدم قدم بهجت لزوم دارالسور امن و امان ساختند - سائر دولتمخواهان که پیوسته این دولت عظمی را از حضرت واهب العطا یا استدعا می نمودند بر طبق مدعا و وفق اجابت

دعا شاد کام و مقضی المرام گشتند - چون افواج لشکر مخالف درین مدت که عرصه خالی دیده بی مزاحمت و ممانعت احدی با خاطر جمع بترکنازی و دست درازی در آمده از هیچ سو چشم نمائی ندیده بودند بغایر کوتاه نظری و شوخ چشمی درینوقت هم تزلزل بخود راه نداده همچنان پای ثبات و قرار بر جای استقرار افشوده از جا در نیامدند - بغایرین خانکشان که صوبه دار و ماموریت دان آن ولایت بود باتفاق سائر بندهای بادشاهی بعرض مقدس رسانید - که چون این مرتبه کثرت غنیم را غلبه دیگر است درین موسم که گرمی هوا کمال شدت دارد تردد در نهایت دشواریست - و اکثر مراکب موکب اقبال از تذکی خوراک و کمی علف بمعرض تلف در آمده اند - باوجود این معانی نزدیکی فصل برشکال نیز در پیش است - بغایر آن پیش ازین کار پیش نمی رود که اولیای دولت باوجود قلت عدد بمیامن اقبال آنحضرت از روی جد و جهد تمام غنیم را برخیزانیده آنقدر پس نشانند که از آب عادل آباد بگذرانند - و خود درین طرف آب اقامت نموده بعد از برسات مخالفان را زیر کرده بدلا گهاگ بر آیند - چون خان عالیشان این معنی را که مشعر بر نهایت دولتخواهی بود از مبدا بمنتها رسانید - و باقی امرا مثل عبد الله خان و خواجه ابو الحسن و داراب خان نیز این کنگاش صواب انتما را که بظاهر صلاح وقت از سیمای آن چهره نما و در نفس الامر خلاف رای دولت کار فرما بود پسندیده درین باب متفق الکامه شدند - آنحضرت در جواب فرمودند که مقتضای دولت خواهی و موافق کنگاش و تدبیر همین بود که بعرض رسانیدند تا حکم تقدیر بکدام صورت تعلق پذیر گردد - آنگاه بنفس نفیس در صدد سرانجام این کار و اهتمام این مهم دشوار شده بجهت تجهیز عساکر مقصوره و تهیه لوازم یساق تا آن غایت اهتمام بجا آوردند که اوقات

فرخنده ساعات را صرف همین معنی نموده غیر از ادای واجبات و ارتکاب
 قلیلی از مقتضیات طبیعت و ملایمات نشاء بشریت از خورد و خواب
 باصری دیگر نمی پرداختند - چنانچه هر روز در حضور آنحضرت کارپردازان
 سلطنت طلب و تنخواه سایر سپاه خاصه کومکین برهانپور که مدتها محال
 جاگیر ایشان در تحت تصرف دکنیان بود بر آورد نموده بی درست
 ساختن اسناد وجوه مطالبات را که از روی سیاهه بعرض رسیده بود متصدیان
 خزانه نقد تنخواه داده ثانی الحال سند تمام میکردند - تا تعویقی در
 در تهیه مایحتاج یساق نشود - و در عرض اندک مدتی مبلغ چهل لک
 روپیه بکومکین آن صوبه مرحمت نموده سی هزار سوار جرار آماده کار زار
 ساختند - از آنجمله هفت هزار سوار اوبچین مکین اسپه یکم گزین از سرکار
 خاصه شاهي و باقی از بندهای بادشاهی بودند - آنگاه بتوزک افواج قاهره
 توجه فرموده افواج کلی را به پنج قسم منقسم ساختند - و با هر سرداری شش
 هزار سوار تعیین فرموده ترتیب صفوف را بموجب ذیل مقرر نمودند - فوجی
 بسرداری داراب خان خلف خانخانان - و دو فوج دیگر باهتتام عبدالله خان
 و خواجه ابو الحسن - و باشلیقی دو فوج دیگر براجہ بکرماجیت و راجہ
 بهیم که بمزید عنایت آنحضرت اختصاص داشتند تفویض رفت - و سرداری
 کل با دارابخان باز گشت باین عنوان که انجمن گفتارش در منزل او منعقد
 گردد - لیکن در حقیقت رفق و وفق و حل و عقد امور کلی و جزوی
 باستصواب رای صواب آئین راجہ بکرماجیت منوط باشد - بالجملة شب
 یکشنبه بیست و پنجم جمادی الاولی سنه هزار و سی بهریک از امرای
 عظام و منصبداران خلعت و فیل و اسب و کمر خنجر و شمشیر مرصع
 داده عسکر منصور را از برهانپور دستوری دادند - و موکب سعادت حسب
 الحکم پنج روز بجهت تهیه ضروریات یورش در سواد شهر درنگ نموده روز

جمعه چهارم اردی بهشت از آب قیچی که بر کنار شهر میگذرد عبور نموده در یک گروهی منزل گزیدند - روز شنبه هنگام طلوع طلیعه بامداد همین که راهی سمت مقصود گردیده یک کروه راه قطع نمودند - یاقوت حبشی سردار کل افواج غنیم دلیرانه از قرارگاه خویش یک کروه پیش آمده دلاوران نبرد آزمای را استقبال نمود - بهادران موکب اقبال بمجرد مقابله بی محابا و ابا مانند شعله که بر قلب زغال زند خود را بر صف آن سپاه تیره رای زده تیغ آتش میغ ازیشان دریغ نداشتند - و چون آتش سنیز و آریز بلندی گرای گشته یکی بزبانه کشی در آمد - و اشتعال آن سرکش که بخشک و تر در گرفته بود در خرمن خس یعنی صفوف آن مشتی ناکس افتاده دود از نهاد آن تیره درونان برآورد - یکبار مانند خیل شرار از هم افتاده هر یک از کفاری بدر رفتند - چون به نیروی کارگذاری اقبال در ضمن اندک زد و خوردی هر فوجی از افواج قاهره فوج روبروی خویش را برداشته سر بدنبال آن گروه ابتر نهاده بر اثر ایشان دشت و در را پامال و پی سپر ساخت - چندانکه آن مقهوران از بیم شمشیر شعله تاثیر بهادران که برسم تعاقب هفت کروه از بدنبال ایشان تاخذه بودند خود را بر آب عادل آباد زده از میان آب و آتش جان مفتی بدر بودند - و در آن دار و گیر زیاده از پانصد تن آن خون گرفتگان طعمه شمشیر شده شش صد کس اسیر و دستگیر گشتند - و غنایم بیشمار از اسب و شتر و چتری و پالکی و علم و نقاره و امثال اینها بدست غازیان افتاد - و در آن چپقلش بمحض عون و صون آلهی که لازمه اقبال نامتناهی است از خیل اقبال دو تن که پیوسته از گل شجاعت ذاتی خار خار برداشت زخم پیش رو که غازه نازه روئی مردان و گلدسته دستار مردانگی است داشتند بمقصود رسیدند - یکی شیر بهادر دوم الله و بریدی ولد مقصود کوسه ترکمان که بالفعل از خطاب

خانی سمت کامرانی دارد - و لشکر ظفر اثر روز دیگر همعدن فتح و ظفر از موضع عادل آباد کوچ کرده متوجه ملکانپور شد - و چون افواج غنیم مالشی بسزا یافته بودند در عرض راه اصلاً نمودار نشده در منزل بوقتی که دارابخان و راجه بکرماجیت باندکس مایه مردمی که عدد ایشان بسیصد تن می کشید از راه رسیده بودند - و چنانچه راه سرداری است گرداگرد معسکر اقبال برآمده افواج را جا بجا قرار نزول می دادند - آتش خان و دلاور خان از جمله مخالفان کم فرصت وقت یافته با ^۱ [چهارده] هزار سوار از یک جانب برآمدند - و سه هزار سوار گزیده رزم دیده را از خود جدا کرده پیشتر فرستادند که تا رسیدن ایشان خود را رسانیده بدستبازی در آیند - و چون آن بداندیشان که بآن انداز دور از کار اختیار کارزار دلیران نموده بودند نزدیک رسیده گرم بان اندازی شدند - راجه خواست که باهنگ مدافعه ایشان از جا درآید - دارابخان بمقام ممانعت در آمده تا هنگام رسیدن دلاوران صلاح وقت در تیز جلودی ندید - این توقف سرداران سرمایه دلیری غنیم شده بیکبار بارگیها انگیزخته بخیره چشمی و چیره دستی در آمدند - درین حالت راجه چشم از مقتضای حال و مصلحت وقت پوشیده بی ملاحظه دربینیها برایشان تاخت - و راجه بهیم نیز که درینوقت نازک خود را تیز و تند رسانیده بود جلودیز بحمله در آمده بر راجه موافقت نمود - و باتفاق یکدیگر ایشان را از پیش برداشته بر فوج عقب که ^۲ [مثبت] ^۳ مخالفان بود زدند - و بکمر فرصتی آن کم فرصتان زیاده سرا بی پا و بیجا ساختند - درینوقت که دارابخان نیز بدفع ایشان متوجه مقابله بود بفوج تازه زور که از عقب بهادران در آمده بودند برخورد خود را بر ایشان زد - و باندک زد و خوردی چون نیروی آسمانی یار افتاده تقویت

بازوی شیران پنجه دراز تائید عفايت رباني دست بهم داد - ازین غنیم
پای کم آورده شکست درست خورد - و دست از ستیز و آویز باز داشته از
زیر تیغ رو بگیریز نهاد - و دارابخان تا یک کروه عقب همگنان تاخته قریب
دو صد کس را به تیغ بیدریغ گذرانید - و مظفر و منصور معاودت نموده بعسکر
اقبال پیوست - و روز پنجشنبه دهم اردی بهشت ماه الهی مطلقا ازیشان
اثری ظاهر نشد - و روز دیگر که موکب مسعود بسه کروهی روهنگیر^(۱) ورود
اقبال نمود - درین روز مخالفان دو بخش شده جمعی از راه گهاتی روهنگیر
و گروهی از گریوه کوتلهی گریزان گشته رو بدلا گهات نهادند - و اولیای
دولت روز دوشنبه دوازدهم ماه در پائین عقبه کوتلهی که از گریوه روهنگیر
آسان گزارتر است منزل گزیدند - و روز دیگر بدلا گهات در آمده جهت
افتظار وصول تمام عسکر نصرت اثر دو روز توقف نمودند - درینوقت
محمد تقی با دو هزار سوار بولایت برار و محمد خان نیازی با فوجی
جرار بملک خاندیس رسیده محال متعلقه بادشاهی را متصرف شدند -
در روز سهشنبه پانزدهم سرداران از آن مقام کوچ فرموده هشت کروه
مسافت قطع نمودند - و روز دیگر شش کروه دیگر طی نموده بمنزل
رسیدند - بموجب نوشته سرزنش آمود عنبر با سائر مقهوران از درتهور
و تجلد در آمده بعزیمت ناصواب و عنان کشی ادبار رو بروی موکب اقبال
شدند - قضا را هراول ایشان که بوجود بی بود جادو رای و ساهو سیاه رو
و کهیلو مطرود و دلاور خان و آتش خان که مردم کار طلب غنیم بودند
استظهار داشت بهراول فوج راجه بکرماجیت بر خوردند - و چون
این کتیبه فتم و ظفر که از یمین حضور مفتسیان سلسله علیه علویه مثل

(۱) در بادشاهنامه این مقام را روهنگیره نوشته - ملاحظه کنید - صفحه ۵۱۷ -
حصه اول - جلد اول - طبع ایشپاتک موسساینگلی بنگاله *

سید صلابت خان^۱ [...] و سید جعفر و سید مظفر و دیگر سادات بارهه
نیرومندی داشتند - و اوواجیرام دکنی نیز درین فوج بود - بمنابت شرار
درآمده برایشان حمله آور شدند - و راجه با مردم تازه زور خود را رسانیده
بکارزار در آمد - و مدتی از طرفین جنگ ترازو بود - در آخر امر نیروی
اقبال آسمانی و تقویت قایم ربانی باعث ضعف و وهن مخالفان شده
زبانۀ تیغ شعله آمیخ موافقان آتش فنا در خرمن هستی ایشان زد -
چنانچه تلنگ راو که دکنیان حیلۀ گر روباه باز از اعتضاد قوت او شیرک
شده بودند - و به نیروی دستبازی او با شیران مرد افکن و پلنگان صف شکن
سرنفجه جلالت برکشاده - با چندی تن بی سر شده - و از جمله خیل
اقبال سید محمد علی بارهه اظهار صحت نسب نموده آثار شجاعت
و شہامت هاشمی بر روی کار آورده - و چندی از یکۀ تازان را در عرصه پیکار
بی سر ساخته بر خاک هلاک انداخت - آنکاه از نشان زخم های کاری
که بر روی او رسیده بود مهرها بر محضر سیادت خود گذاشته بآن آبرو رو
دریافت درجۀ شہادت نهاد - و حمید خان برادر فرهاد خان حبشی در
مندو بتازگی داغ بندگی آن حضرت را غرۀ ناعمیۀ بخت مندی نموده
از گلگونۀ خون شہادت سرخروئی سعادت اندوخت - و سید مظفر بارهه که
اکنون بهاداش نیکو بندگی بمنصب هفت هزارمی هفت هزار سوار
و بکتاب خان جهانی سرافراز است در آن روز چهار زخم نمایان خورده
در معرکہ افتاد - و دو برادر او سید جمال و سید بازید شہید شدند *

در طی این حال که راجه بکرماجیت بتعاقب هرارول خصم اشتغال
داشت یاقوت حبشی که سردار^۲ [فوج]^۳ غنیم بود وقت یافته با آن فوج
خود را باحمال و ائقال اردو رسانید - و چون آن روز از ناهمواری زمین و ثروت

۱ - ع [قول] ل *

۲ - ن [و سید علی] ل *

اهل اردو دواب و رواجل آغروق بامتداد کشید - و فوج چنداول را پاسبانی باسانی میسر نیامده مضرت عظیم باهل اردو رسید - و اکثر اسپ و اسباب مردم بتاراج رفت - و چون راجه بهیم از دست انداز یاقوت خبر یافته بسبب دور دست نتوانست رسید - بیدرنگ با فوج خود بر ایشان تاخته عرصه کار زار را کارستان ساخت - و در عین کوششهای مردانه که از طرفین روی نمود پیش از آنکه شاهد فتح جهوه اقبال برافروزد - چندین مرد مردانه رو شناس مثل ^ع [صادق بهادر] و عبد الکرم بیگ و گدا بیگ و خواجه طاهر و باقی بیگ و چندی دیگر از بهادران عمده در مراعات دقایق حلال نمکی کوشیده بدریافت درجه شهادت رسیدند - و درین دستبازی که آخر کار مفصوئه فتح اولیای دولت ابد قرین درست نشین افتاد فیروز خان حبشی با هفت صد تن از دغا پیشگان دکن در عرصه جنگ نقد جان در باختند - بالجمله از آن روز که افواج موائب والا در بالا گهاٹ رایات رفعت و اقبال را رفعت بخشیدند - تا بیست و یکم اردی بهشت ماه که شش گروهی کهڑکی نشیمن جای نظام الملک و عذیر مضرب سراق نصرت شد - اکثر روزها مقابله سپاه اقبال با مخالفان دولت ابد پیوند اتفاق افتاده همه جای فتح و ظفر نصیب اولیای دولت قاهره گشت - و چون ماهچه لوای نصرت آیه عسکر منصور بر موضع جنگل تهانه که در چهار گروهی کهڑکی واقع است پرتو ورود مسعود افگند - افواج غنیم سیاه گلیم باروز برگشته و حال ابتدر شده آهنگ مقابله باولیای دولت جاوید فیروز نموده بیدرنگ باهم در آویخته در یکدیگر آمیختند - و پس از دار و گیر و کر و فر بسیار که از هر دو طرف رو نمود بدستور معهود مانند بخت خویش برگشته راه فرار پیش گرفتند - و افواج خیل اقبال همه جا سر بدنبال ایشان گذاشته تا کهڑکی هیچ جا عنان

یکوان تعاقب را مثنیٰ ساختند - و عذیر تیره روزگار پیشتر از وصول موکب
 نصرت شعار بیک روز از هجوم خیل رعب که عسکر آسمانیست شهر را
 خالی کرده نظام الملک و اهل او را با خزاین بقلعه دولت آباد فرستاده بود -
 و معظم سپاه را در برابر لشکر ظفر اثر باز داشته خود با ده هزار سوار کار آزموده
 بدولت آباد شتافته در پناه آن قلعه آسمان شکوه که بر فراز کوهی رفعت
 طراز واقع است نشسته و پشت بکوه باز داده - و غافل از آنکه اگر بمثل آب
 و آتش در نهانخانه سنگ رو پنهان کند صدمه سنان آبدار و کاوش خنجر
 آتشبار اولیای دولت برق صولت او را خار وار از دل سنگ خارا بیرون کشیده
 چون شراره کم عمر زود بباد فدا بر دهد - و مانند قطره سست بنیاد زمین گیر
 بر خاک هلاک افکند - همان روز که اولیای دولت بسعادت داخل کهرک
 شدند - افواج اهل خلاف از آنجا فرار نموده بدار البوار هزیمت شتافتند -
 و اردوی گیهان پوی سه روز در مقام کهرک رحل اقامت افکنده سر تا سر آن
 معموره احداث کرده عذیر که در مدت پانزده سال صورت آبادی و اتمام پذیرفته
 بود سوخته ویران ساختند - و روز شنبه بیست و ششم یک کوه از کهرک
 گذشته منزل گزیدند - و روز دیگر از آن موضع کوچ کرده همین که سه کوه را
 طی نمودند افواج غنیم بسرداری یاقوت خان با توزک شایسته بر فوج راجه
 بکرماجیت که در آن روز چنداول عسکر منصور بعهد او بود تاخت آوردند -
 راجه تنها بمدافعه ایشان پرداخته - در مبادی ظهور غلبه او درابخان و راجه
 نرسنگدیو باندیله از جانب دست چپ و راجه بهیم از طرف راست بکرمک
 رسیده بر لشکر غنیم حمله آوردند - و همگنان را چون اندیشه ایشان پریشان
 و پاشان ساخته جمعی را قلیل و برخی را دستگیر نموده معاودت نمودند -
 بغابر آنکه آن مخدولان تباہ اندیش مالشی بسزا خورده دیگر در خود تاب
 مقابله با موکب اقبال ندیدند - ناچار یکبار کثاره گزیده از مقاومت تقاعد

ورزیدند - و عنبر و نظام الملک خود پناه بقلعه دولت آباد برده بودند - و آن هنگام و مصلحت وقت اقتضای محاصره قلعه نمی کرد - لاجرم صوابدید آرای جملگی خیر اندیشان دولت برین قرار یافت که در اطراف و اکناف ولایت اعداء دولت بتاخت و تاراج در آیند - و بغیر آنکه فوجی از مخدولان مدتها بمحاصره قلعه احمد نگر اشتغال داشتند خنجر خان از عمده های دولت که اکنون بسپهدار خان مخاطب است در آن مدت بشرایط قلعه داری با شایستگی تمام قیام نموده بود - و درین ایام از راه عسرت و نایابی آذوقه کاربرو به تنگی کشیده - ناچار این اندیشه را بخاطر راه دادند که نخست باحمد نگر شتافته و خنجر خان و سایر بندها را از مضیق محاصره نجات بخشیده بتازگی سامان غله و تهیه سایر مایحتاج قلعه داری نموده آنگاه بتاخت و غارت سرتا سر ولایت اهل خلاف خصوص سرزمین ناسک و [سنگمیر]^ع که معمور ترین پرگنات آن اطراف است بپردازند - و ازین راه و طرق دیگر بهر حیلتی که رو دهد رفته رفته اسباب ضعف و وهن ایشان مهیا نموده یکباره غنیم را بیخ بر کن و بر اصل مستاصل سازند - و بحکم این عزیمت صائب در روز شنبه بیست و نهم اردی بهشت متوجه سمت آن سرزمین شدند - چون خنجر خان ازین حقیقت آگاهی یافت قوی دل گشته باستظهار تمام از قلعه برآمده با جوهر حبشی داماد عنبر که احاطه قلعه نموده بود آویخته قریب دویست نفر را به تیغ بیدریغ گذرانید *

چون افواج منصوره بظاهر مونگی پتن رسیده در ساحل بان گنگا منزل گزید خبر آمدن افواج غنیم از انهاء جاسوسان ظاهر شد - لاجرم به ترتیب افواج پرداخته بنابر ملاحظه مقتضای احتیاط و حزم که عمده ترین

ارکان سرداری است از هر فوجی هزار سوار جرار جدا ساخته برای محافظت اردوی جهانپوی گذاشتند - روز یکشنبه سیوم خورداد بقلاوزی اقبال خدا داد روی همت بلند نهمت بدفع اعداء دولت نهاده بعد از طی دو کروه دیدند که دکنیان قرار مقابلۀ موکب اقبال داده افواج مقهوره خود را در بخشش نموده مستعد ایستاده اند - سرداران نیز خیل سعادت را در کروه ساختند دارابخان و راجه بهیم بمواجهۀ فوج یاقوت خان و مردم عادلخان که نزدیک پانزده هزار سوار بوده باشند متوجه شدند - و باقی سرداران بدفع فوج دیگر آهنگ نمودند - چون داراب خان با غنیم روبرو شد کار از مقابلۀ کشید و از طرفین مراسم جلالت ظهور نمایان یافت - مخالفان باوجود کثرت سطوت و صولات اولیای دولت خویشتن داری نهموده از راه تهر در آمدند - و با خود قرار تمکن و استقرار داده چندی پای ثبات و قرار افشردند - بظاہرین قرار داد حق تجلد و جلالت ادا نموده داد دار و گیر دادند - و آنمایه تمکن و پایداری که زیاده از امکان پایه آن فرومایگان بود بجا آورده عاقبت بی پا شدند - و غنایم بیشمار از اسب و شتر و امثال اینها بدست ارباب تاراج افتاد - چون عبدالله خان و خواجه ابوالحسن و راجه بکرماجیت بآهنگ گوشمال فوج درم که فوج پی بود - و دلاور خان و جادون رای و آتشخان سرمایۀ قوی دایم آن فرومایگان درون پایه بودند - و شمار ایشان به بیست و پنج هزار تن می کشید شتابان گشتند - هفوز دو کروه را طی نهموده بودند که خیل ادبار استقبال موکب اقبال نموده از درز نمودار شد - نخست راجه بکرماجیت بظاہر مقتضای جلالت ذاتی به پنجم هزار کس کار طلب برسم هراولی بر همگنان پیشی بسته پیش روی ایشان را گرفت - و با مجاهدان عسکر جاه و جلال بعون تائید الهی بر ایشان تاخت - و از کار دست بسته که کارنامه رستم دستان در بند اوست گره اشکال

کشوده بظهور آورد. و بتعاقب آن گروه بداندیش که از پدش برداشته بود
 همت گماشته دنبال آن مدبران را تا منزل گاه ایشان از دست نگذاشت -
 و درین فتح نمایان اکثر چارپایان بار بردار اردوی ایشان از فیل و اسب
 و شتر و گاو فتوح غنیمت شد - چون لوای نصرت شعار موکب ظفر آثار
 بقصد مراجعت افراشته شد باز فوجی تازه زور از مخالفان بنابر رسم معهود
 دکن از جانب قوشون خواجه ابوالحسن ظاهر شده شوخ چشمی آغاز نهادند -
 بیروم بیگ بخشی با هزار سوار جرار هراول فوج خواجه که بعهده او بود
 همراه جانشینار خان ترنمان و چندی دیگر از بهادران جان فثار روبروی آن
 مدبران شدند - و سزای بداندیشان را در کنار روزگار ایشان گذاشته بکمر
 فرصتی آن کم فرصتین را از پدش برداشتند - درین حال راجه بکرمجیت
 جلوریز رسیده بانفاق خواجه آن گروه مدبر را تا یک گروه تعاقب نمودند -
 و گروهی انبوه را زخمی ساخته قریب دو هزار کس را بقتل رسانیدند -
 و جمعی کثیر را اسیر و دستگیر نموده باقی آن سوخته اختوان بخت
 برگشته را سرگشته بادیۀ ادبار ساختند *

چون بممدن گاری جناب پروردگار و دستیار بی بخت کارساز ازین دست
 نصرت های تازه و فتوحات بی اندازه روزی روزگار اولیای دولت پایدار
 شاه بلند اقبال آمد سرداران حقیقت و قایع را از قرار واقع داخل عرایض کرده
 بدرگاه والا ارسال داشتند - و محمد خان نیازی و محمد تقی که با جمعی
 از بهادران بضبط محال پائین گهاٹ نامزد شده بودند - بعد از تصرف
 اعمال آن ولایت ببالا گهاٹ برآمده سر تا سر مهمات و مدعیات حسب الامر
 استدعاء صورت بست - غنیمت بمحض شنیدن این خبر از جا در آمده بیدست
 و پا شد - و در مقام چاره گری این امر تقدیری که کارگری تدبیر اینجا
 عین بی تاثیریمست پا افشوده جادون رای را با هشت هزار سوار آهنگ

انتزاع محال باسم فرستاد - در یفوق حسب الحکم راجه بهیم با هزار و پانصد سوار بکومک محمد تقی رسیده جلدون رای و همهرهان اورا گوشمال بسزا داد - و همه را آواره بادیة ادبار و سرگشته دشت هزیمت و فرار ساخته حقیقت را عرضداشت نمود *

وسيله انگيختن عنبر در طلب شفاعت و اظهار
مواسم بندگي و اطاعت و توسل بنديل عفو
گناه آمرز والا حضرت شاه بلند اقبال
و پذيرفتن پيشکش کلي و تسليم محال
متعلقه اولیای دولت و دیگر سوانح اقبال

خدایوی سزاوار شاهي بود * که مصداق ظل آهي بود
ببساطن نگرداند از حق ورق * بظاهر بود مظهر لطف حق
بدآنسان نهد بر مدار مدار * که تلخي عفو بود خوشگوار

ماحصل این مقدمه مطابق احوال والا حضرت شاه بلند اقبال است که در هیچ صورت از ملاحظه این معنی غافل نیستند - و همواره در حالت ظفر و نصرت و کمال اقتدار و قدرت این مراتب را منظور داشته عموم مجربان را بفطر اغماص می بینند - آری استحقاق خلافت علی الاطلاق آن سعادت یار کامگار دارد - که چون نصرت و فیروزي روزی روزگار برکت آثارش گردد از در انتقام در نیاید - و سزاوار فرمانروائی و بادشاهی آن دولتمند اقبالمند باشد - که چون بر اعدای دولت ظفر یافته از موهبت عالم بالا به تسلط زبردستان فایز گردد تسلي خاطر و تشفي قلب بکینه تروزي ننماید -

چنانچه مکرر این معنی در مجاری احوال آنحضرت مشاهده شده که نسبت به عامه عالمیان خاصه دکنیان بعمل می آرند - از جمله درین صورت که چون عنبر تیره رای تباة اندیش دید که بچهره نمائنی سعادت روز افزون و کارکشائی بخت همایون ساعت بساعت فقه‌های نمایان صورت بسته پی در پی نصرت‌های بی پایان فتوح روزگار دولت پایدار گردید - و از روی کار کج نشیننی نقشها و بی پرکاری کارها صورت اقبال دنیا داران دکن را چون ظاهر و باطن تیره جیوش و جفود دکن در آئینه زنگار فرسود بخت سیاه معاینه نمود - لاجرم از بپراهنه کجروی و انحراف رو تافته بر سر شاهراه راست طاعت آمد - و باوجود این درجه بالا دویهای طغیان و ایغگونه روسیائی‌های عصیان با ضم انواع جرأت و جسارت که بمراتب از دیگر مراتب پیش در پیش بود - و با تواتر نزول عفو که در عین استیلاء و استقلال و قدرت و اقتدار رو داده بود - نظر بر بخشش بی پایان آنحضرت روی طلب امان و شفاعت یافته از در ندامت و خجالت در آمده - و بوسیله شفاعت اولیای دولت ادای لوازم طاعت را عذرخواه نقصیرات گذشته نمود - و بذایر مقتضای این عزیمت صائب چندی از مردم معامله فهم کاردارانرا نزد راجه بکرماجیت که هنوز با سایر دولتخواهان در پتی توقف داشت فرستاده پیغامهای عجز آمیز رقت آموز داد - و خلاصه مطلب آنکه چون در آن مرتبه حضرت شاه بلند اقبال بدینصوب توجه فرموده بودند - و از پرنو چهره کشای نائید آن حصوت شاهد فتح رخساره نمود در عالم شهود بر افروخته مقصود بر وفق مدعای هواخواهان رو نمود - عادلخان متعهد ادای وظایف حسن خدمت و رعایت مواسم نیکو بندگی گشته در پی سرانجام پیشکش شد - و آن حضرت بر عهد او اعتماد فرموده حیلہ پرورانیها و دروغ آمیزی‌های او را راست انگاشتند - و نگاهداشت سر رشته ضمان کرده گفت پلّه اعتبار او را

برافراشتند - او خود پاس مرتبه این پایه والا نداشته از روی زیاده سربها و کم فرصتیهها و قتیکه وقت یافت بدست عصیان قحریک ساسله طغیان نمود - اگر درین نوبت رقم عفو بر جراید تصیرات این بنده کشیده آید از سر نو ناصیه بندگی این درم خریده که بصدق نیت دم از خلوص طوبیت می زند بداغ عبودیت زینت پذیرد - چنانچه باعطاء پروانجات که عبارت از عهدنامه باشد خط آزادی از طوق عصیان بدست این پیر غلام افتد - هرآنینه وثیقه عهد و پیمان را بایمان موکد می سازد نه دیگر سرطاعت از خط طاعت نکشد - و بعد از تسلیم محال متعلقه اولیای دولت ابد پیوند دم نقد پیشکش گرامند از خود با سایر دنیا داران دکن سرانجام نماید - و سال بسال در خور حال و قدر شکرانه امن و امان بدرگاه والا ارسال دارد - راجه بعد از استماع گفت که اگر عذیر از ته دل بر راستی و درستی است و از راه مکر و تزویر که شیمه نکوینده دکنیان است در نیامده از قرار واقع در مقام درخواستی است - سایر مستدعیات او حسب الالتماس دولتخواهان مبذول و معاذیر او بذابر شفاعت عفو جنایت بخش عصیان بخشای شاه کشورکشی بمقام قبول موصول خواهد شد - و علامت صدق قول او گاهی ظهور می یابد نه بالفعل دست از احاطه احمدنکر باز دارد - و بحال جمعی که درینولا بر سبیل ایصال خزانه شایان ضروریات قلعه ارسال میبود مطلقا مزاحمتی نرساند - و هرگاه معانی مذکوره صورت بندد بندهای دولتخواه حقیقت را بدرگاه گیتی پناه معروض داشته این معنی را وسیله درخواست سایر ملتمسات او خواهند ساخت - و ذلای عذیر این مطلب را از خدا خواسته بی امتناع بقبول مبادرت جستند و حقیقت به عذیر نوشته فرستادند - او بعد از وقوف بمقام تصدیق قول گفته و پذیرفته خویش در آمده بی توقف مردم خود را از دور قلعه برخیزانید - چون ازین معنی مکنون خاطر

عذیر ظاهر شد و خاطر اولیای دولت از جانب او اطمینان یافت مبلغ یک
 لک روپیه با هزار تفنگچی بجهت مدد خرج قلعه و نگاهبانی آن فرستادند -
 چون فرستادگان خزانه را بی ممانعت رسانیده مراجعت نمودند حقیقت
 این معنی و سایر ملتزمات عذیر را در طی عرضداشت بدرگاه سپهر مثال
 شاه بلند اقبال عرضداشتند - از آنجا که ستوده شیوه عفو جرایم و جنایات
 و فرو گذاشت زلات و تقصیرات مقتضای ذات کامل صفات و لازمه طینت
 قدسی سرشت آنحضرت است - و نیز اعطای امان خاصه بمسلمانان شروعاً و عقلاً
 واجب و حسب الککم مروت و فتوت فرض و لازم - مع هذا شدت گرمی هوا
 و رسیدن موسم برسات که در میان بود مرغوب و محرک بنابرین درخواست
 ایشان تشریف قبول یافت - و باین معانی چون خاطر ملکوت ناظر بچگونگی
 احوال حضرت خلافت مرتبت نیز معلق بود - چه خبر اشتداد عارضه
 ضیق النفس که از دیوگاه بازاری مزاج عالی شده بود دمدم نفس بنفس
 متواتر و متوالی میرسید - لاجرم این دل نگرانی که از همه بالاتر بود علاوه
 موجبات پذیرش ملتزمات او گشته با امان دهی و جان بخشی و قبول
 مصالحه و معاهده رضا دادند - و معامله صلح باین صیغه قرار یافت که الحال
 سایر برگذات دکن که از عهد حضرت عرش آشیانی تا مبادی حضرت
 جهانگیر در تصرف اولیای دولت جاودانی بود ثانیاً در ضمن مصالحه
 بار نخست بر سبیل اشتراک بعمل سرکار بادشاهی تعلق پذیر گشته خود
 نیز در بعضی از قری و مواضع مدخل داشته بتصرف اولیای دولتخواهان
 دهد - چنانچه از جمیع محال مشترک که موازی چهارده کور دام جمع
 سی و پنج لک روپیه حاصل دارد از وقت مصالحه آن نوبت تا اکنون که
 در تحت تصرف او مانده بود دست باز داشته تسلیم اولیای دولت نماید -
 دوم نقد مبلغ پنجاه لک روپیه بر سبیل پیشکش و جرمانه جرأت و بی ادبی

از خود و نظام الملک و عادلخان و قطب الملک سر انجام نموده بدرگاه والا ارسال دارد - بالجمله چون عنبر از حقیقت مضمون امر کماهی آگاهی یافت در قبول این معنی بیجان منت دار گشته از اطاعت فرمان جهان مطاع سر نداشت - و فی الحال در پی سرانجام شرایط پذیرفته شده محصلی قطب الملک نیز بعهده خود گرفت - و در باب پیشکش عادلخان التماس صدور فرمان و تعیین یکی از بندهای معتبر درگاه گیتی پناه بجهت تخصیلاوری او نمود - و بندهای بادشاهی چون عنبر را بر وفق خواهش هوا خواهان مطیع و فرمان بر یافتند خاطر از جمیع مواد جمع ساخته همزمان فتح و ظفر با سائر عساکر بسوی تمرنی شتافتند - و چون محال بالا کلمات قلعه که قابل نشستن مرزبان و بنگاه لشکر و نشان دادن تپانه باشد نداشت - و قلعه احمدنگر خود در سرحد واقع شده از وسط ولایت دور افتاده بود - لاجرم اولیای دولت در سرزمینی پسندیده که اینطرف تمرنی واقع بود بر فراز رودخانه [کهرک پور]^ع قلعه سنگین اساس در کمال رفعت و حصانت بنا نهاده در اندک فرصتی آن حصین را با استحکام تمام صیرت اتمام دادند - و بنا بر مقتضای وقت و مقام بظفرنگر موسوم ساخته حسب الحکم عالی امرای عظام بافواج خود در مواضع مذکوره ذیل باین دستور گذرانیدند - دارابخان و راجه بکرماجیت با هشت هزار سوار در ظفرنگر - و عجد الله خان در منام اره که شش کوره این طرف ظفرنگر واقع است - و فوج خواجه ابو الحسن در موضع پایلی در کوهی اره - و سردارخان برادر خان مذکور در دیولکام نزدیک برهنگر - و خذرجر خان با سه هزار سوار در احمد نگر - و سر بلند خان با سه هزار سوار در جالفا پور - و جانشینان خان با سه هزار سوار در بیر - و یعقوب خان بدخشی در مونگی پتن - و اوداجیرام و غیره دکنیان در ماهور - و از برهانپور

تا دیولکام جابجا تهنهجات قرار داده راه گیران را از مزاحمت و ممانعت مخالفان فارغ ساختند *

ولادت با سعادت فرخنده اختر برج دولت ثریا بانو بیگم

درینولا که بامداد دولت روز افزون به پرتو امداد مبداء فیاض در دمیدن و نسیم اقبال ابد مقرون از مهب عنایت ایزد تعالی و موهبت عالم بالا بر سر وزیدن بود - فرخنده کوکبی زهره طلعت سهیل جبین با شگفته روئی ستاره صبح از آسمان جاه و جلال والا شاه بلند اقبال درخشیدن گرفته فروغ ظهور بر شبستان عصمت نواب مهدعلیا ممتاز الزمانی افگند - و نهال بخت مسعود آن علیا حضرت شگفته مقصود بشگفتگی در آورده حرم سرای آن خدر معلی را رشک فرمای سراپستان ارم ساخت - و این میلاد سعادت بنیاد بعد از سپری شدن بیست و پنجم گهزی و سیزده پل از شب بیست و یکم ماه خرداد سال شانزدهم جلوس جهانگیری مطابق بیستم رجب سنه هزار و سیی اتفاق افتاد - و آن بیگم صغری را که بتازگی شمع افروز شبستان خلافت کبری بل کوکب نور افزای برج سلطنت عظمی شده ثریا بانو بیگم نامیدند - و به پرتو این تسمیه اسم مذکور از جمله اسمای سامی نامی گشت *

مجملا به نیروی دولت روز افزون شاهي محال دکن با زیادتیی در تحت تصرف اولیای دولت در آمد - و تهنهجات جابجا بفراغبال و خاطر آسوده قرار پذیرفت - و جاگیرداران همگی محال معهوده را که سابق بجاگیر ایشان مقرر بود تصرف نمودند - و بغابر التماس عذیر مقرر فرمودند که مبلغ پنجاه لک روپیه که دنیا داران دکن ادای آن

بر ذمت انقیاد گرفته اند بموجب این تفصیل نقد و جنس برابر
 سامان نمایند - عادلخان بیست لک روپیه - نظام الملک دوازده لک
 روپیه - قطب الملک هزده لک روپیه - و بجهت تحصیل مبلغ
 مذکور حکیم عبد الله گیلانی را نیز عادل خان و کنه داس^(۱) برادر
 راجه را به پیش نظام الملک و عذیر و قاضی عبدالعزیز را بمحاصی
 قطب الملک نامزد فرمودند - و راجه بهیم با فوجی عظیم از بندگان
 تعیین شد که از زمیندار گوندوانه پیشکش کلی گرفته روانه درگاه والا گردند -
 چون عادلخان تسلط و تطاول عذیر بر نمی تافت در ارسال پیشکش
 و تسلیم محال مذکور تعلل و تهاون ورزیده بدفع الوقت می گذرانید -
 افضلخان را که سابقاً آشنائی با عادلخان داشت مقرر فرمودند که متوجه
 بیجاپور شده او را به تنبیه نصایح هوش افزا از کران خواب بیهوشی بیدار سازد -
 چون علامی با سرعت تمام مسافت دور و دراز در مدت کوتاه بریده
 بعادلخان پیوست - و مقدمات مذکوره را که صلاح دوجهانی در قبول آن بود
 حکیمانه دلنشین او ساخت - از روی فهمیدگی سر تا سر احکام فرموده
 را از ته دل و جان بقبول تلقی نموده در هیچ باب ایستادگی ننمود - و در
 اندک مدت پیشکش مقرر که عبارت از بیست لک روپیه باشد نقد و جنس
 از موضع آلات و جواهر و انواع نفایس و نوادر و شصت زنجیر فیل
 کوه پیکر سامان نموده مصحوب افضل خان و حکیم عبد الله خان بدرگاه
 کیتی پناه ارسال داشت - و درین مرتبه دو اک روپیه بافضل خان تکلف
 نمود - و قاضی عبدالعزیز نیز موازی صد زنجیر فیل و نه لک روپیه نقد
 و جنس بحساب هزده لک بر سبیل پیشکش مقرر از قطب الملک گرفته

(۱) در بادشاه نامه بجای کنه داس کنه داس نوشته شده - منجم

متموجه آستان بوس شد - و بهمین دستور کهنرداس هم دوازده لک روپیه از نقد و جنس مشتمل بر چهل زنجیر فیل و اسپان عربی اصل و جواهر از نظام الملک و عذیر گرفته رو بدرگاه جهان پناه نهاد - و شاه بلند اقبال فتحنامه کریمه مشتمل بر نوید فتوحات عظیمه که دیباچه نصرت های سلاطین ماضی و حال تواند بود - و عنوان کارنامه ملوک زمان استقبال را شایان باشد - مصحوب حکیم عالم الدین از تربیت کردهای خاص آن حضرت که اکنون بخطاب وزیر خان و منصب پنجهازاری ذات و سوار سرافراز است بخدمت حضرت خلافت مرتبت فرستادند - چون خبر این فتح مبین بدان حضرت رسید بسیار از جا در آمده لوازم شادی و مبارکبادی بجا آوردند - و از روی مرحمت عنایت نامه نامی در جواب شاه عالم پناه نوشته استخوان و تکه سین بسیار و شاد باش و آفرین بیشمار در ضمن آن درج فرمودند *

از سوانح این ایام الله ویرد یگان ترکمان که حسب الامر عالی از برهانپور بجهت شکار فیل بذواهی سلطانپور رفته بود - هشتاد و پنج فیل از جمله یکصد و پنجاه زنجیر فیل صید شده که در قید حیات مانده بود بنظر انور در آرد - از سوانح غم اندوز این سال قضیه نامرضیه شاهزاده امید بخش است که رزبه شنبه اوایل ربیع الثانی سنه هزار و سی و یک هجری رو نموده - انتقال آن نونهال سرا بوسقان جاه و جلال ملال افزای خاطر شاه بلند اقبال گشت - و بباغ فیروزه که در ظاهر برهانپور واقع است مرقد منور آن والا گوهر مقرر شده گلزمین آن خطه پاک باین نسبت آبروی عالم خاک گردید *

چون نزد سلاطین دیشان از وجود برادران و خویشان که عدم شان باعث بهبود عالمی است عالم شهود را پوداختن محض صواب است -

و مشیوران ملک و ملت ابر فوق مقتضای مصلحت وقت و ناگزیر کار
استیصال مطلق شرکای دولت خیر اندیش بهبود اهل روزگار
میدانند - لاجرم بتجویز صواب گویان دین و دوات سلطان خسرو را که
جهانگیر بادشاه در عالم بیخبری شراب بشاه بلند اقبال حواله نموده بودند -
شب سه شنبه بیستم ربیع الثانی سنه هزار و سی و یک هجری بعد از
خفه از مظموره زندان بفرخ نای عالم خاک روانه ساختند - و بجهت رفع
گفتگوی مردم روز دیگر نعلش آن مرحوم را از روی کمال تعظیم و نهایت
تکریم ارکان دولت و اعیان حضرت تکبیر گویان و درود خوانان از میان شهر
برهانپور گذرانیده شب چهار شنبه در عالم گنج مدفون گردانیدند - از حسرت
این واقعه ناگزیر دلای عالمی سوخته بر بیکسی و بیچارگیمی آن مظلوم
زن و مرد شهر بدر تمام گریستند - و استماع خبر این سانحه غم اندوز
همواره سوز و شکایب گداز اهل نزدیک و دور آمده مدتها راحت را از
ساحت فراغ خاطرها بیرون داشت - و تا آن مرحوم در شهر مذکور مدفون
بود هر شب جمعه عالمی بزارت مرقد آن سلطان مغفور شتافته - بعد از
نقل نعلش از آن مکان به الهیاد در هر منزل بدستور شهر صورت قهر نمودار
ساخته سالهای دراز هر پنجشنبه مردم اطراف و جوانب فراهم آمده
اکثری در آن موضع شب میگردانیدند - خلاصه مطلب از گذرانیدن
سلطان خسرو آن بود که چون حضرت خلافت مرتبت در انجام ناک
و فرجام روزگار چه از علت اعراض امراض مزمنه و چه نسبت به ارتکاب
تقابل مغیبات بی پروا و بیدماغ شده مطلقاً بسر انجام مهم سلطنت
نمی پرداختند - و مدار بست و نشاد مهمات ملکی و مالی این دولتکده اند
بفایاد و بسته برای نور جهان بیگم بوده حل و عقد مهمات بدفعوی نه خاطر
خواه او بود می نمود - و او و منسوبانش قطعاً ملاحظه دوربینی و عافیت

اندیشی بنظر در نیامده به نهجی راه رشوت ستانی کشادند که بوسیله
 زرتا سزاواری چند بکار فرمائی اعمال سلطنت منصوب و متصدی خدمات
 بی نسبت گشته رفته رفته بکار گزار بی سرکار و صاحب صوبگی ولایتها
 لواهی استقلال برافراشتند - و ازین جهت مفاسد عظیمه بمصالح دولت
 رسیده خالهای کلی در خلال این احوال بنظام عالم راه یافت - و این
 معنی بر شاه بلند اقبال بغایت گرانی نموده - آنوالا گهر این پایه تسلط
 بیگم که باعث فساد نظام عالم و شورش اوضاع و احوال دارالکلافه بود
 بر نکفت - و نیز هم چشمی اخوان حسد پیشه که تمیز خویش را بگیری
 میگردید - و از خود حسابی بر گرفته خود را در حساب بر گردیدگان عفایت
 جناب پروردگار می شمردند - بتخصیص شهریار که همواره بیگم همت
 بر پیشرفت کار او مصروف داشته میخواست که بهر کیف که میسر آید
 نامزد می گرد - و عمده ملاحظه کوفت آن حضرت که درینوا
 از شدت ضیق النفسی وقت به تنگی کشیده اعتماد بر پایندگی زندگی
 آن حضرت نمانده ~~بر~~ ملاحظه مند گشته اراده نمودند - که پیش از آنکه
 آن حضرت بعالم بقا شتافته در منزل قدسیان مقام گیرند - بمحض صلاح
 وقت ناچار با خود قوار چنین دادند - که بحسب سرانجام معامله دین
 و دولت باختیار خود گرفته باحوال رعیت و سپاهی که اینان در حقیقت
 بی سوز حکم تن بی سر و ریه بی شبان و گنج بی پاسبان دارند بواجبی
 پردازند - و تا اختیار عرصه از قبضه اقتدار بیرون نرفته و گرد فتقه برادران
 مرتفع نگشته خاطر از موافقت ارباب وفاق جمع ساخته و غایله فساد که
 از دوری خیل دولت محکمل ست رفع گردانیده بعضی از ارباب نفاق
 را زندانی و برخی را آنجهانی سازند - و بدین قصد که تا هنوز بغای
 کار پرویز و شهریار پایدار نگشته و اساس معامله آنها استحکام نیافته آن دو

معدوم بالمره را باسانی از میان برداشته به تهیه مواد سفر و سرانجام معاملات رزم پردازند - لاجرم محفل کنگاش آراسته و باجتماع لشکر پرداخته نخست سلطان خسرو را آذجهانی ساختند - بعد از آن در دیوار دولتخانه برهانپور را از سرنو به پرتو آرایش جشن نوروزی و پیدایش بزم ظفر و فیروزی بر آئین مهر گیتی افروز نور اندود و صفا آورد نموده از جلای نقره و طلا ریزش کثیره روی زمین محفل بهشت آئین را رشک فرمای انوار مهر انور و غیرت بزم رنگین چرخ اطلس گردانیدند *

در آمد فصل بهار و طلوع طلیعه سپاه نوروزی و مبارکباد فتح و فیروزی اولیای دولت نصرت روزی شاه بلند اقبال و سنانچه

چند که درین عرض رویداد

سرور نشین بارگاه چارم یعنی نیر اعظم که سرخیل سپاه انجم است - بعد از انقضای پنج گهزی شب دوشنبه هشتم جمادی الاولی از شهرور هزار و سی و یک هجری از کاشانه حوت بشرف خانه حمل بر سیل تحویل فیض قدوم سعادت لزوم ارزانی داشت - و از فرط شادمانی نوید فتح و فیروزی ده بنازکی روزی روزگار نصرت آثار اولیای دولت پایدار آمده بود - کار پردازان قوای نامیه را بآئین روی زمین و تزئین صفا زمان امر نمود - حسب الامر شاه بلند اقبال کار گزاران کارخانجات خاصه بر در دیوارهای دولتخانه برهانپور از سرنو آرایش جشن نوروزی و پیدایش بزم ظفر و فیروزی بر آئین مهر گیتی افروز بستند - در همین ایام که برهانپور از پرتو اقامت مکتب مسعود بهمه جهت مجتمع بهجت و سرور و منابع نشاط و سرور بود - و کنگاش توجه عالی بصوب دار الخلافه بجهت انصرام اراد

مربور و سرانجام تهیه اسباب جنگ درمیان که درین اثنا زین العابدین
 خلف آصف خان جعفر از درگاه گیتی پناه آمده فرمان عالیشان باین
 مضمون رسانید - که شاه عباس دارای ایران درین آوان با لشکر گران سنگ
 بآهنگ تسخیر قلعه قندهار آمده چندی در باره احاطه آن پای افشوده
 مدتی متمادی باقامت مراسم تضییق دائره محاصره اشتغال نموده روزگاری
 ناگه جدال و قتال از بیرون و درون اشتعال داشت - تا آنکه کار بر متکصنان
 بغایت تنگ شده معامله بدشواری گرائید - و بنابر آنکه مدائی یکجتهی
 و یگانگی و بنیاد صداقت و اتحاد از دیرباز میان این خاندان علیه
 و سلسله صفویه استحکام داشت - عبدالعزیز خان نقشبندی که حراست
 آن حصار مضبوط مضافات آن بعده اوبون تکیه برین معنی نموده - و از جانب
 شاه خاطر جمع کرده از نغذکچی و آغوشه و باروت و سایر سامان قلعه داری
 چنانچه بایست نکرده بود - لاجرم عبدالعزیز خان از کثرت عسرت و قلت
 غله و نومیدی زود در رسیدن کومک از رهگذر دوری راه قلعه را ناچار سپرد -
 چون درین ایام بمساعی جمیله آن گرامی فرزند سعادتمند لله الحمد خاطر
 از دنیا داران دین در همه ابواب جمیعت گرامی گردیده پاس ناموس این
 دولت بر ذمت همه ت بلند ذمت آن قوه العین اعیان خلافت نیز لازم
 است - الحال صلاح وقت مفحص در آن است که از برهانپور بفرخی
 و فیروزنندی متوجه مندو یا اجمیر شده موسم شدت گرمی هوا و بارندگی
 را در پستی ازین دو موضع بگذارد - و بعد از طلوع سهیل که وقت سفر
 این مشور است رایت ظفر ایت را بمباری و خجستگی ارتفاع بخشیده
 با سایر کومکبان از همان راه روی توجه بمقصد آرند - چون حقیقت معامله
 از نوازشنامه حضرت خلافت مرتبت بر خاطر انور پرتو افکند دست اویزی
 قوی بجهت روانه شدن یافته در روز شرف آفتاب که اشرف ساعات بود

از برهانپور بصوب قلعه ماندو نهضت فرمودند - و بیست و ششم فروردین
 ماه در طی راه افضل خان و حکیم عبد الله و قاضی عبدالعزیز و کتیر داس
 با مجموع پیشکش دنیا داران دکن و فرستادگان ایشان و هم چنین راجه
 بکرم‌الحیت که بقصد تقدیم افواج عادل خان و تعیین تهنیجات بالا کسافت
 دستوری یافتند بود مقضی المرام باز گشت - و راجه بهیم با چهار اک
 روپیه نقد و صد زنجیر فیل از بابت پیشکش زمیندار گوندوانه و یک اک
 و چهل هزار روپیه نقد و پنجاه زنجیر فیل از جانیه آمده بسعادت بساط بوس
 درگاه والا کامیاب گشتند - حضرت شاه بلند اقبال بعد از رسیدن ماندو
 زمین‌العبدین را با جواب فرمان عالیشان دستوری مراجعت دادند -
 خلاصه مضمون عرض داشت آنکه چون همگی همت این رضا جوی
 متوجه اطاعت فرمان جهان مطاع است - و پیوسته در حصولی مرضی خاطر
 اقدس آن حضرت بقدر امکان کوشیده - طبقاً سرانقیاد از فرموده والا نه
 پیچیده - چنانچه هر خدمتی که اشاره عالی بانصرام آن وقوع یافته
 از سر فرمان برداری و روی جانمباری بسرانجام آن شتافته - الحال نیز
 حسب الحکم قضا شدیم روز شرف که فرمان اشرف پرتو ورود افکند متوجه
 ماندو گشت - و دوم اردی بهشت ماه آلهی سال هفدهم جاوس همايون
 داخل قلعه مذکور شد - و چون عساکر مقصود درین ایام از سرانجام مهم
 دکن پرداخته‌اند و در موسم برسات از زمین مالوه عبور متعسر بل متعذر
 است - حسب الامر صلاح وقت در اقامت ماندو دیده آنجا توقف نمود -
 که چون ایام بارش مقضی گردد بتوفیق آلهی و همراهی اقبال بی زوال
 بادشاهی راهی آن سمت شود - چون آن مهم عمده نسبت یساقهای
 این کشور نمی تواند شد - چه از ملتان تا قندهار قریب صد صد کوه است -
 و در مراحل آن سرزمین غله بجهت خوراک کاروانیان نمی رسد چه جای

آنوقت این قسم لشکر کلانی که بر مثل شاه عباس بادشاهی سپاهی مذکور
مصاف دیده که مکرر با عساکر روم و اوزبک روبرو شده غلبه نموده به نیروی
آن غالب توان آمد - ناچار سرانجام آنوقت باهتدام تمام چنانچه باید و شاید
نمود - الحال بحکم این مصلحت انسب آنست که صوبه ملتان و پنجاب
و کابل که بر سمت قندهار است بجاگیر این رضا جو عنایت شود - تا سامان
غلات و سائر ضروریات این یورش آسانی تواند نمود - و نیز خزانه پرور
مستوفی که بسامان این قسم لشکری عظیم وفا کند سرانجام باید فرمود -
و بمقتضای آنکه لشکر را از سردار دقایق بیم و امید در درجه کمال می باید
تا مهم بروفق دلخواه پیش رود - اگر سر رشته افزایش و کمی مضایب و مراتب
و تنخواه و تغییر جاگیر کومکیان این یساق بقبضه اقتدار و اختیار این
دولتخواه مربوط گردد بصلاح دولت اقرب و مقتضای وقت انسب
می نماید - چون مضمون عرض داشت بر رای انور پرتو وضوح گسند -
و نور جهان بیگم از حقیقت مطالب آگاهی یافته هر یک ازین ملتزمات
را در وقتی نا مناسب بعرض اشرف رسانیده تا حدی جد و مجالعه در
بیمورتنی این امور و تدبیر این وجوه بجا آورد که این معنی باعث
شویش مزاج اقدس آن حضرت شده بسیار از جا در آمدند - و بشهریار تسلیم
خدمت تسخیر قندهار فرموده جاگیر حصار درمیان دو آب و این حدود
از شاه بلذ اقبال تغیر نموده تنخواه او نمودند - و بجهت آوردن لشکر
دکن سواران تعیین نموده حتم فرمودند که چون صوبه مالوه و احمد آباد
و دکن بجاگیر او تنخواه شده ازینجا هرجا خواهد محل اقامت خود
قرار داده اراده آمدن حضور نکند - و بقدهای شاهی که در یساق دکن همراه
او تعیین بودند بزودی روانه حضور سازد - و بعد ازین ضبط احوال خود نموده
از فرموده در نگذرد *

کیفیت روانه شدن شاه بلند اقبال از برهانپور باراده ملازمت و شورش مزاج اقدس حضرت خلافت مرتبت ازین وجه و منجر شدن آخر کار بمحاربه

چون نور جهان بیگم به تصورات دور از راه بذای کار بر خواستش طبع خویش نهاده تغیر مقتضای قضای ماضی که در عهد السنت منشور نافذ آن بطغرای غرای مذنبیان دار الانشاء یفعل الله ما یشاء رسیده - و بدستخط خاص دبیر دیوان کده تقدیر از خامه جف القلم بما هو کائن بتوقیع وقیع و یکم ما پرید موشع گردیده این هنگامه را غنیمت دانسته خواست که سلطان شهریار چارمین فرزند حضرت خلافت مرتبت را نامزد سلطنت نماید - و باوجود چنین سعادت مندی که لباس رسامی استحقاق خلافت علی الاطلاق بر بالای دل آرای او چسبان و چست آمده چنان ناقابلی را بر اورنگ خلافت جای دهد - و بیان حقیقت این واقعه آنست که چون بیگم میدانست که عقوقیب جهانگیر جهان کشای بذابراشتداد عارضه دیرینه اورنگ جهانبانی را خیر باد وداع گفته و افسر سروری از تارک والای حضرت شاه بلند اقبال زیست پذیرفته با وجود مسعود آن حضرت این اطلاق عنان و تصرف در امور نخواهد بود - و اگر معامله با شهریار باشد چون دختری که از شیرافکن ترکمان داشت در حباله ازدواج او بود - هرآینه بسبب این نسبت سلطنت داماد موجب مزید اعتبار و علت دوام تسلط و اقتدار او خواهد شد - لاجرم چشم از همه مراتب پوشیده بشیید مبنای دولت این حضرت راضی نبوده سعی در تمهید قواعد مکانت و مکنات و ازدیاد نیرو و قوت او می نمود - و حقیقت مخالفت

شاه بلند اقبال خاطر نشان حضرت خلافت مرتبت کرده سر کردن مهم قندهار نامزد شهریار کفانید - و خود به پشت گرمی زر کلی که از اعتماد الدوله مانده بود متعهد سرانجام مهم قندهار و تجهیز لشکر نصرت آثار و متصدی پیشرفت این کار دشوار آمده میرزا رستم صفوی را که سالها حکومت قندهار و توابع آن بعد از پدر بار و برادرش بود - و ماهیت دان آن ملک است بانالیقی مقرر ساخت - و بیغرضانه بتقریر دلپذیر خاطر نشان نموده امر بتغییر جاگیر سایر محال هندوستان که در تصرف گماشتهای شاه بلند اقبال بود کفانیده تذخواه طلب شهریار شد - و راه گفتگوی دولتخواهان درین باب مسدود ساخته کار بجای رسانید - که میر عبد السلام وکیل دربار آن حضرت که اکنون بخطاب^۱ [اسلام خانی]^ع و منصب پنجهازاری ذات و سوار سرافرازی یافته است از آمد و رفت دربار ممنوع شده رخصت معاودت بخدمت آنحضرت یافت - چون یکبار غبار کافت و گرد وحشت بنجوی برانگیخته شد که از هیچ رو الفت و موافقت و صلاح و صفا را درمیانه راه نماند - و چندی از بندها بسزاولی طلب هر یک از امرا نامزد شده اکثر صوبه داران را نیز بکسور طلب فرمودند - استماع خبر این مقدمات وحشت آمیز باعث کدورت خاطر انور آن سرور گردیده افضلخان را فرمودند که بر سبیل ایلغار بدربار والا پیوسته دقایق حقیقت معامله را در لباسی ملایم و وقتی مناسب بعرض اقدس رساند - که این فرزند فدوی جانسپار که همواره در صد تکصیل خرسندی و همه جا در مقام اقامت مراسم رضامندی آنحضرت بوده بهیچ وجه سوء ادبی و فرو گذاشت خدمتی که بر آن سر سزاوار کم توجهی آنحضرت باشد بخود گمان ندارد - و بی روشی و لغزشی که مستلزم اندک مایه کم لطفی

(۱) ع [صلابت خانی] ل

چه جای این همه دل گرانی و رنجش خاطر مبارک باشد بخود راه نمی برد - خاصه در یفوقت که بتازگی مصدر ظهور این نوع نمایان فتحی شده تقدیم خدمات شایسته دیگر نیز در خاطر خیر اندیش دارد - متعجب است که بی صدر شائبه تقصیر وجه این مایه کم توجهی و علت این مایه سر گرانی در واقع چه باشد - خصوص تغیر جاگیر این رضا جو نموده بآن قسم ناخلفی دادن - چون افضل خان از شرف بساط بوس سرافرازی یافته خلاصه مطلب را بعرض رسانید - اصلا نفعی پدید نیامده تلافی و تدارک این معنی مطلقا صورت نه بست - ناچار دستوری یافته بی نیل مقصود مراجعت نمود - و حقیقت معامله بتازگی بر رای حقایق پیرای شاه بلند اقبال ظهور یافت و دانستند که کار از کارسازی نامه و پیغام گذشته - لاجرم قرار دادند که خود بنفس نفیس از ملازمت والد والا قدر استسعاد یافته حقیقت معامله را خاطر نشان و دلنشین آنحضرت سازند - بغیرین عزیمت را بحلیه جزم آراسته با افواج منصوره کوچ در کوچ متوجه دربار جهان مدار گشتند - حضرت خلافت مرتبت از استماع این خبر بی نهایت متغیر و متأثر شده تجهیز عساکر بقصد مقابله نمودند - و از لاهور بسرعت تمام متوجه شده چون از دارالملک دهلی گذشتند - مدار تدبیر امور و ترتیب افواج بصوابدید مهابت خان مقوض نموده شراولیه سپاه ظفر دستگاه بعهده عبد الله خان مقرر فرمودند - و جوانان کار طلب کار دیده و سپاهیان مصاف آزموده را در فوج خان مذکور تعیین نموده خدمت رسانیدن اخبار و ضبط شوارع و طرق نیز باو فرمودند - غافل ازینکه او با شاه بلند اقبال همدست و همدستان خبرهای راست و دروغ بقالم آورده از نظر اشرف گذرانید - و اکثری از بندهای درست اخلاص را متهم بغفاق و اخبار نویسی ساخته خواست از پا در آرد - لیکن حضرت خلافت مرتبت بقتله سازی او

از جا نرفته بکسی مضرت نرسانیدند - و با آنکه بعضی دولتخواهان در خلوت بکذایه و صریح حقیقت نفاق او بعرض رسانیدند - آن حضرت زیاده از توقع او عنایت و مهربانی مبذول داشته در هر باب بی نهایت دلجوئی می نمودند - چون شاه بلند اقبال بنابر کثرت مردم از راه کنار دریا طی مسافت می نمودند - آن حضرت نیز برای دریا متوجه شده ترتیب افواج از هراول و جرانغار و برانغار و آذمش و طرح و چنداول بدستور لایق فرمودند - و ازینطرف شاه بلند اقبال بیست و هفت هزار را سان دیده بنابر شوم حضور با خانخانان از راه راست عذرا تافته جانب دست چپ متوجه شدند - و راجه بکرماجیت را با داراب خان خلف خانخانان و بسیاری از امرای بادشاهی از تعیناتیان دکن و احمد آباد که تفصیل آن طولی دارد - و از نوکران خود مثل راجه بهیم و رستم خان و بیوم بیگ پنج فوج قرار داده بظاهر سرداری را نامزد دارابخان نموده روبروی لشکر بادشاهی تعین فرمودند - روز چهارشنبه جماد الثانیه سنه هزار و سی و دو هجری مابین بلوچ پور و قبول پور افواج بادشاهی و شاهي بهم رسیده جا بجای بتوزک و ترتیب مقرر سوار ایستاده منتظر رزم گشتند - و توپخانه ها را از هر دو طرف دفعه دفعه آتش داده هنگام مصاف و معرکه رزم را گرم ساختند - و سخت کوشان سرکش از ارباب نفوس قویّه هر دو خیل بذواختن کوس و گورکه در جنگ زده شعله تیغهای سرکش مانند آتش کین علم نمودند - آن حضرت بجهت مزید تفقد خاطر و رعایت جانب عبد الله خان ترکش خاصه فرستاده اظهار قرد و جانفشانی که لازمه این مقام بود بمیان آوردند - خان ناحق شناس قطعاً عواطف و مراحم عمیمه حضرت خلافت مرتبت را بنظر حق شناس در نیاروده و بهمه جهت قطع نظر از حقوق عنایات بادشاهانه نموده در عین قابوی تاختن اسپ و انداختن یکه نازان معرکه پرداز

اسپ برانگیخته با فوج خود بهواخواهان پیوست - و این معنی باعث چیره دستی و فرط دلیری و جرأت این مردم گشته سران لشکر جهانگیری خواستند که هزیمت را نوعی از غنیمت شمارند - که بیک ناکاه از آنجا که مقتضای رنگ آمیزی های اقبال بیزوال و نیرنگ پردازي های قائید آسمانی ست - قضا را تفنکی غیبی براجیه بکرماجیت رسیده از پای در آورد - و دارابخان باوجود کمال وسعت و اثرمت لشکر و ساز محاربه بر طبق اشاره خانخانان دست از قتال و جدال مردم بادشاهی باز داشته دیده و دانسته عنان انصراف را انعطاف داد - و دیگر سرداران نیز باوجود غلبه محافظت خویشین نموده پیوند امید بسته را گسستند - و از روی نیامد کار سرها بگریبان و دستها در آستین دزدیده و پایها را در دامن کوتاهی تردد پیچیده راست تا اردوی شاه بلند اقبال عنان باز نشستیدند - و آن والا جاه بمقتضای مصلحت وقت محافظت خویشین واجب دانسته با خانخانان و دیگر سران متوجه برهانپور شدند - و لشکری بادشاهی بسرداری سلطان پرویز و اقالیتی مهابت خان در همان گرمی عنان تعافب سبک و رکاب تمکن گران کرده از دنبال جلوریز شتافتند *

چون پنجم شهر یور سنه هفده همدو مرکز ریاست عالیات داشت همین روز در خدر معلی نواب قدسی القاب ممتاز الزمانی شاهزاده والا قدر شرف و زود بعالم شهود نمود - و قبل از آنکه میانه تسمیه آن والا کهر بنامی و اسمی سامی گردد آنجهانی شد - محملا از آنجا بعزم برهانپور ششم ماه مذکور کوچ نموده با بیست هزار سوار و سیصد فیل جنگی و توپخانه عظیم بعزم رزم سلطان پرویز و مهابت خان که پی ریز کرده می آمدند متوجه شدند - و دارابخان و بهیم و بیدم بیگ و دیگر مردم کار آمدنی خود را به پیش روانه ساخته از عقب خود با اتفاق خانخانان رو بعمره کارزار نهادند - چون

مهابتخان بتازگی از در چاره‌گرمی در آمده بفریب و فسون صید دلهای
 رمیده می نمود - و بطریق نامه و پیغام در لباس اظهار تملق و چاپلوسی
 تمام بامراء این طرف اعلام میکرد - و آنها هم سر رشته عقد عهد و پیمان بعقد
 غلاظ ایمان توثیق تمام داده منتظر وقت و قابو بودند - روزی که دایران
 و متهوران در میدان مصاف صف کشیده هنگام گیر و دار را از طرفین
 گرم بازار ساختند - و هر کدام بمقتضای مقام در بند ننگ و ناموس افتاده
 از راه تهور و تجلد در عرصه مرد افکن اسب تردد می تاختند - نخست
 برق انداز خان که سابق بهاء الدین نام داشت و نوکر مهابتخان بود - و بعد آن
 در سلک برقندازان رومی سرکار بادشاهی انتظام داشت و بتوجه آنحضرت
 بیایه امارت رسیده - پاس مرتبه عنایت گرامی و حق نمک نداشته با برق
 اندازان خود را بلشکر سلطان پرویز رسانید - و بعد آن رستم خان از نوکران عمده
 و تربیت کردهای عالی با محمد مراد بدخشی و غیره حرام خواران بی
 درنگ گریزان گشته بافواج بادشاهی پیوستند - شاه والا جاه از اجتماع
 این خبر از جمیع بندهای شاهی بی اعتماد شده همه را نزد خود طلبیده
 از آب نروده عبور نمودند - درینوقت نیز اکثری از بیوفایان جدائی گزیده
 به لشکر بادشاهی پیوستند - شاه بلند اقبال تمام کشتی‌ها را بآن طرف کشیده
 گذرها را بقدر امکان استحکام داده - و بیروم بیگ بدخشی را با بندهای
 معتمد و جمعی از دکنیان و عربهای توپخانه در آنجا گذاشتند که مجال
 عبور بهیچ متذفسی ندهند - درین وقت محمد تقی قاصد خانخانان را
 با نوشته که بدستخط او بجانب مهابتخان بود گرفته پیش شاه بلند اقبال
 آورد - در عنوان مکتوب این بیت مرقوم بود *

* بیت مرقوم بود *
 صد کس بنظر نگاه میداردم * وزنی بهریدمی ز آرامی
 آنحضرت خان مذکور را با فرزندان از خانه طلبیده این نوشته را نمودند -

اگرچه عذر و انکار بسیار درمیان آورده خود را باین مقدمه آشنا نمی ساخت - اما جوابی که از آن تسلی شود سامان نتوانست نمود - لاجرم او را با دارابخان و دیگر فرزندان متصل دولتخانه نظر بند نگاهداشتند - و حالی که برای خود فال زده بود براء العین صورت آنحال مشاهده نمود - و بهمین دستور یکی از بندها نوشته مهابت خان که در جواب مکتوب زاهد خان نوشته و بمبالغه تحریص آمدن او نموده بود آورده گذرانید - از روی اعتراض خان و مانعش بتاراج داده او را نیز با سه پسر محبوس ساختند - و چون نزدیک قلعه آسیر که در استحکام و متانت و ارتفاع و سامان توپ و تفنگ و چشمه های جاری نظیر خود بر زمین ندارد - و راه برآمدش در نهایت تنگی و تاریکی چنانچه زالی سر راه بر رستم می تواند گرفت رسیدند - مصحوب شریف نام ملازم سوکار عالی منشور والا مشتمل بر تهریب و تخویف و امید بنام میر حسام الدین ولد میر جمال الدین حسین انجو قلعه دار آنجا فرستاده تاکید نمودند که بمحور آمدن میر مذکور برای استقبال منشور دیگر ببالا رفتن نگذارند - اتفاقاً میر از سعادت منشی و اخلاص درست بی مبالغه و مضایقه قلعه را بشریف سپرده خود با زن و فرزند فرود آمده حضرت شاه را دید - و بمذنب چهارهزاری ذات و سوار و علم و نقاره و خطاب مرتضی خانی سرفرازی یافت - روز دیگر با خانخان و دارابخان و سایر اولاد او ببالای آن حصار متانت آثار برآمده عورات و اسباب زیادتی را در آنجا گذاشته تا سه روز بخاطر جمع در سرانجام آنوقت و مصالح قلعه داری پرداخته گویال کور را بدگاهدانی قلعه مذکور سربافراختند - رفتن ببالای قلعه محض برای آن بود که خانخانان را با دارابخان و فرزندان دیگر محبوس سازند - چون رای برگشت با خود به برهانپور آوردند - و راو رتن داده را که سپاهی قرار داده صاحب الوسی است درمیان آورده برسل و رسایل

حرف صالح مذکور ساختند - مهابت خان در جواب نوشت که حرف صالح بی خانکندان متعذر است - تا او نیاید این معامله بگفتگوی دیگران راست نمی آید - شاه باند اقبال خان مذکور را اندرون محل طاییده دلجوئی زیاده از حد نموده بمبالغه ظاهر ساختند - که چون درینوقت جز عنایت آهی و کارگرچی تأیید فیض نامتناهی معین و مددگار دیگری نیست - از شما توقع همراهی و معاونت زیاده از آنچه توان گفت داریم - اگر بمقتضای جوانمردی و اصالت حفظ ناموس و عزت این دولت بر ذمه همت خود گرفته کاری بنمائید که معامله بحالت اصلی گراید - هوارآئینه سالهای دراز ممنون دولتخواهی و اخلاص درست شما خواهیم بود - بعد این گفتگو روابط عهد و پیمان را بسوگند مصحف مچید مستحکم ساخته بعزیمت صالح روانه آب نرده ساختند - و مقرر فرمودند که ایضاً طرف آب توقف نذموده بقاء و پیغام تمهید مبانی صالح و دوستی نماید - اتفاقاً پیش از رسیدن خانکندان شبی جمعی از دلاوران لشکر بادشاهی بندهای شاهی را غافل یافته از گذر غیر متعارف گذشتند - و دیگر لشکریان نیز از تعاقب آنها سر کرده از آب عبور نمودند - بیروم بیگ از مشاهده این حال دست از خویشتن داری برداشته و قطع نظر از محافظت گذرها نموده روی توجه بسوی برهانپور آورد - درین وقت خانکندان از نیرونگی اقبال گرفتار ششدر حیرت گشته درمانده کار خود شد - و از رسیدن پی در پی نوشتهای سلطان پرویز مشتمل بر وعده و وعید و دلاسا و استمالت و دلجوئی بسیار و پیغام گذاران چرب زبان بی اختیار از جا در آمده روی راست پس خم طریقت زد - و بوسیله مهابت خان رفته سلطان پرویز را دید - آنحضرت از استماع عبور موکب جهانگیری از آب نرده و برخاسته آمدن بیروم بیگ با مردم شاهی و رفته دیدن خانکندان به سلطان پرویز از روی حقیقت ناشناسی و معامله

نافهمی دل از وفای همگنان برداشته و از قتال و جدال باز آمده قوار دادند -
 که در اطراف ممالک محروسه بولایت غفیم در آمده چندی در آنجا
 بگذرانند - و بناگزیر وقت عمل نموده بهچاره گری این امر دشوار از سمت راه
 یکسو شوند - لاجرم بر امضای اقتضای این رای صواب آرای عازم دکن شده
 دوم مهر سنه هژده جهانگیری مطابق بیست و پنجم ذی قعدة سنه
 هزار و سی و دو هجری از آب تپتی گذشته بجانب دکن روانه شدند -
 درین هرج و مرج جمعی کثیر از بددهای بادشاهی و شاهی کام و ناکام
 جدائی اختیار نموده از همراهی باز ماندند - و چون وطن جادون رای
 و اوداجیرام بآن طرف بود - ضرور چند منزل همراهی نموده بفاصله یک منزل
 از عقب می رفتند - و اسباب و دواب که درین اضطراب در راه از مردم
 میماند خاوندی می نمودند - و چون بیقین میدانستند که دکنیان همراهی
 نخواهند کرد - و در وقت کار دیگران را هم از راه بوده حرکت ناپسندیده
 در میان خواهند آورد - آنها را رخصت نموده نیلان گرنبار را با احوال و ائصال
 در قلعه ماهر به اوداجیرام سپرده روانه پیش گشتند - و سلطان پرویز
 و مهابت خان تا چهل کروزه تعاقب نموده مراجعت به بوهانپور فرمودند -
 و آنحضرت از راه قلعه ماهر بسرحد تلنگانه که داخل ملک نظام الملک
 است در آمده متوجه سمت اودیسه شدند - نورجهان بیگم این خبر
 شنیده با ابراهیم خان خالوی خود که صاحب صوبه باستقلال صوبه
 بنگاله بود نوشت - که از هر راه که رود حد حسب الامکان کوشش نماید
 تا معامله یکسو شود - لاجرم این نامعامله فهم نیز از کار خود شماری نگرفته
 گردش روزگار و تقلب لیل و نهار را بحسابی برداشت - و گوش بسخندان
 بیگم انداخته بمقام اقامت مراسم بی ادبی در آمد - و اکتفا بدین معنی
 نکرده مبالغه تاجای رسانید که باحمد بیگ خان حاکم کتک برادر زاده خود

نوشت - که زیاده بر مقدور مانع گذار عساکر عالی گشته بهر طریق که دست دهد راه بر سپاه گرامی ببندد - و اگر کار بجنگ کشد خود را روکش آن آتش سرکش ندموده چون پروانه بی پروا بر آن شعله جهان سوز زند - بالجمله چون بندر مچھالی پتن مرکز ریاست اقبال شد - در اثناء راه وقت کوچ میرزا محمد ولد افضل خان با والدہ و عیال راه فرار سر کرد - و شاه والا جلا بعد از شنیدن این خبر سید جعفر و خان قلمی نوکران معتمد خود را بدنبال او فرستاده امر فرمودند - که اگر زنده بدست آید بهتر و الا سرش بیاوند - همین که فرستاده ها بآن مصدر ابواب بی طریقی رسیده هر چند به ترتیب مقدمات بیم و امید سخن پرداز می نمودند از جا در نیامد - و عورت را به پناه جنگل در آورده خود مردانه بجنگ ایستاده قصد آویزش نمود - و داد جدال و قتال داده جمعی کثیر را با خان قلمی راهگرای وادی نیستی ساخت - و سید جعفر با چندی دیگر زخمهای نمایان برداشته آخر کار بدم تیغ شعله افروز و نوک فاوک دلدوز خون او و همراهانش بر خاک هلاک ریخته سرش بریده بحضور عالی شتافتند - چون از نزدیکی برهانپور مصحوب افضل خان بازوبند لعل برای عادل خان و فیل و شمشیر مرصع بجهت عذر فرستاده درخواست همراهی نموده بودند - افضل خان در بیجاپور از شنیدن این خبر بحال تباہ و روز سپاه فسح عزیمت معاودت نموده همانجا بودن خود قرار داد - و مہابت خان بر این معنی مطلع گشته دو کلمه در معذرت این قضیہ نامرضیہ مشتمل بر تفقد و دلچسپی بسیار بخان مذکور نوشته از راه مرید استمالت طلب حضور نمود - او بدستاورز این مکتوب از بیجاپور روانه شده بدرگاہ عالم پناه آمد - القصہ در اثناء توقف شاه بلند اقبال در مچھالی پتن سلطان محمد قطب الملک از راه سعادت منشی خود را بواسطی نیکو بندگی و حسن خدمت نزدیک ساخته

نخست از راه تقدیم وظایف ضیافت و مهمانداری و ارسال نزل و اقامت که از مراسم امثال این مقام است در آمد - و معتمدی را با سوری گرانمزد و پیشکش لایق از نقد و جنس بمالزمت فرستاده مریدانه اظهار وفا و وفای نمود - و بگماشتهای خود نوشت که همه جادر مقام خدمتگاری و جانشیناری در آمده آنچه در حیز امکان گنجای داشته باشد بجا آرند - چون موکب سعادت از آنجا متوجه اودیسه شد اکثر جاها از راه ساحل دریای شور و جنگلهای دشوار گذار عبور نموده بعد از طی مراحل بسرحد آن ولایت در آمدند - و آخر ماه آذر ظاهر کتک که نشیمن حکام آن صوبه است مخیم سرحدات خیل دولت گردید - وقتی که از آنجا باراده توجه صوب بنگاله نهضت فرمودند احمد بیگ خان حاکم کتک هنگام کوچ سر راه بر عبور خیل اقبال گرفت - و بعد از ستیز و آویز شکست عظیم خورده بطریقی بی جا و بی پا گشت که تا هنگام رسیدن بنگاله هیچ جا بند نشده بحال تبه و روز سیاه بخیال خود ابراهیم خان پیوست - و ولایت بی حاکم مانده بنابر آنکه زمینداران و غنیم اجنبی در آن سرزمین بسیار اند که عموماً انتظار این قسم روزی دارند - ناچار ولایت را باولیای دولت سپرده قریب فتم و ظفر بسوی مقصد راهی شدند - ابراهیم خان ازین معنی خبر یافته بی توقف بآلات پیکار و اسباب کارزار از نواره و لشکر بیشمار و فیلان مست و دیگر ساز محاربه از جهانگیر فکر معروف بدنهانه روانه شده بد ابر نگر ده سابقا به راج محلل اشتهار داشت رسید - و شهر را بر یکدمت گذاشته از سر دخول آن در گذشت - و حصار مقبره پسرش را که در یک دره ای از اکبرنکر واقع است - بنابر آنکه بر ساحل دریا اساس یافته و اعانت مردم نواره و آذوقه بر وفق خواهش باو می رسید - بنگاله لشکر و مقر و مقر خویشین و همراهان قرار داده نخست بپای خود به گورستان در آمد - آنگاه احوال

و ائفال سپاه را در چار دیوار حصار استوار گذاشته چندی را بنگهبانیهی آن باز داشت - و خود با سایر مردم از آب گدگ گذشته در آن سوی آب چون حباب خانه خراب بباد هوا خیمه بر سر پا کرده اساس تزلزل بر آب نهاد - چون شهر ابدرفگر از قدوم سپاه نصرت دستگاه برکت اندوز گردید - و قلعه آن خطه از فیض نزول خیل سعادت آبروی عالم آب و خاک آمد - ظاهر شد که ابراهیم خان بر سر پرخاش است - از روی عنایت نشانی بزم او صادر فرمودند - مضمونش آنکه درین ایام بحسب تقدیر ربانی و سر فوشت آسمانی آنچه لایق بحال این دولت خدا داد نبود از کتم عدم بعالم ظهور جلوه گر شد - و از گردش روزگار و سیر لیل و نهار گذار بهادران لشکر اسلام بدین سمت اتفاق افتاده - اگرچه در نظر همت ما وسعت این ملک از جولانگاه نگاهی پیش نیست و مطلب ازین عالی تر است - لیکن چون این سرزمین در پیش پا افتاده سرسوی نمیتوان گذشت و گذاشت - اگر او اراده رفتن درگاه داشته باشد دست تعرض و قصر ف از جان و مال و ناموس او کوتاه داشته میفرمائیم که بفراخ خاطر روانه درگاه شود - و اگر توقف صلاح وقت داند ازین ملک هر جا پسند افتد اختیار نموده آسوده و مرفه الحال زندگانی نماید - ابراهیم خان در جواب معروض داشت که بندگان حضرت این ملک را به پیر غلام خود سپرده اند - سر منست و این ملک - تا جان دارم میکوشم - خوبیهای عمر گذشته معلوم که از حیات مستعار مجهول الکمیت چه مانده - بجز این آرزو و ارمانی در دل نیست که حقوق تربیت ادا نمایم - چون رای اشرف بعد از پاس صلاح پذیریهی آن خان نامعامله فهم بجنگ قرار گرفت - لاجرم گروهی از سوار و پیاده کار آزموده جرار بسردارچی دارابخان خلیف خانخانان و همراهی سید مظفر و سید جعفر و خواجه قاسم مخاطب به صدر خان نامزد محاصره مقبره فرمودند -

و سردار جلالت آثار و سایر سرداران و سپاهیان کار فرموده بعد از وصول مقصد اطراف آن دیوار بست را پی سپهر پای پویه ساخته بدست تصرف احاطه تامه دادند - و چون استحکام آن چار دیوار استوار مرتبه گذاشت که بمحض یورش بی نقب و ملجأ و پرانیدن بروج و باره و دیوار بر آن دست توان یافت لاجرم ملجأهای استوار قرار داده آنها را رفته رفته پیش بردند - و نقبها جا بجا سر کرده همگی را مرتبه بمرتبه به پای دیوار آن حصار رسانیدند - و ته بروج و باره را تهی نموده بباروت افراشتند - و آنرا آتش داده برخی از دیوار و برجی عظیم را بهوا پرانیدند - چون ازین راه جاده فتح حصار حسب المدعا بر روی هواخواهان کشاده یورش نمودند - و درویشان بمقام مدافعه و ممانعه در آمده بر سر رخنه بل بر سر جان و مال و عرض پا افشودند - و مدتی از طرفین کار زاری عظیم دست داده بسی سر در سر این کار شد - تا آن دیوار بند بدست در آمد - درین میانه جمعی نثار داد و گیر داده نام نیک در عوض جان گرفتند - چنانچه از هواخواهان عابد خان و رحیم خان و آقا شریف و حسن بیگ بدخشی و سید عبدالسلام باره و چندی نامدار دیگر جان نثار گشتند - و از متخصصان جمعی کثیر جریح و قتل شدند - و از ناموران ایشان میرکس جالیر بود که بقتل رسید - و گروهی انبوه از بیم سیلاب تیغ آبدار بهادران خود را بآب افکنده رخت بقا بآب فنا دادند - رای صواب پیرای آن نیر عالم آرای فروغ تصویب بر ساحت ارسال افواج بر سر ابراهیم خان انداخته تصمیم این عزیمت راسخه نمود - چنانچه فوجی آراسته و پیراسته بسردارچی عبد الله خان بهادر فیروز جنگ و همراهی راجه بهیم و خواجه صابر مخاطب به خان درران بهادر و دریا خان و بهادر خان روهیله و علی خان قرین و دلاور خان بروج و کریم داد خان و شیر بهادر و دیگر امرا و ارباب مناصب والا بتنبیه او تعیین

شدند - بنابر اینکه ابراهیم خان جمیع کشتی‌ها را با آذوقه رود بردار عبور از آن بدون کشتی امکان نداشت - خان مذکور ناچار بالا رویه رودبار را گرفته مرحل نورد ساحل دریا شد - که شاید در فرای دریا کنار جای کشتی بدست افتد - قضا را اندیشه آن سردار درست نشین گشته چهار منزل کشتی بتصرف در آوردند - و آن خان کار طلب بعد از فوز مطلب تجویز توقف نذموده بیدرنگ دریا خان و بهادر خان و کریم داد خان و محمد خان مهمند را با سه صد جوان کار دیده بر چیده و تابین خود از لشکر سیلاب اثر برگزیده با پنجاه سراسپ از آب گذرانید - از انقافات سدی درینوقت ابراهیم خان ازین معنی آگاهی یافته با سرعت باد و سحاب بکنار آن آب شتافت - و با جمیع نواره سراسپ راه را مسدود ساخته فی الحال سفیندهای چارگانه را غرق کردن فرمود - چون رود عظیم تاجپور پرنیه که بدریای کلان گذر می‌پیوندد میان او و دریا خان حایل بود احمد بیگ خان خویش خود را بر سر خان مذکور تعیین نمود - درین حال که او با دلیران موکب اقبال مقابل شد باوجود پیادگی بهادران به تلاش رستمانه او را گوش تاب بلیغی دادند - ناچار طاقت مقاومت نیاورده رو برآه فرار نهاد - ابراهیم خان از خبر فرار او دل شکسته شده فی الحال از دریای تاجپور عبور نمود - و دریا خان را محاصره نموده اطراف او را بچندین حصار دیگر مثل نواره که دریای آتش بود و همچنین بهادران پولاد جوش آهن پوش احاطه نمود - چون دریا خان و همراهان او گرفتار این گونه محاصره شده بودند از در آمدن شب بسر دست جا و بیجا در پناه ظلام لختی دل نهاد شدند - و دل بر کارگری تأیید بسته نظر بر راه عقده کشائی اقبال کشادند - درین حال عبد الله خان بهادر که در مقام کومک اولیا قهر اعدا بود - بچاره‌گری برخاسته در خانه زمین تگوران زمین نورد نشست - و همان طریقه پیشینه را پیش

گرفته بجانب بالا رویه آب روان شد - و روی بسمت بهاکلپور که آنجا نشان
 کشتی چند گرفته بود نهاد - بامدادان بمقصد پیوسته و چندین کشتی کلان
 فرا دست آورده از صبح تا سه پهر سراسر لشکر بی پایان را با سواران و چارپایان
 از آب گذرانید - و بیدرنگ آهنگ کومک دریا خان نموده رو بدان جانب
 آورد - و دریا خان از توجه خان فیروز جنگ آگاهی یافته بی توقف بهمراهی
 همراهان خان را استقبال نموده بعد از الحاق با اهل رفاق باتفاق متوجه
 تذبیه غنیم شدند - ابراهیم خان با پنج هزار سوار آراسته و فیلان جنگی
 بدمست را پیش رو داده از عقب آنها رخ بسوی هولاخوان دولت
 شاهجهانی نهاد - و از همه پیشتر دریا خان که هراول موکب اقبال بود خود
 را باحمد بیگ خان سردار هراول ابراهیم خان رسانیده بزد و خورد در آمد -
 و در حمله و هله اول او را شکست داده بر فوج چرانغاز زد - قضا را
 درین اثنا از آنجا که مقتضای قدر است - کتیبه از کتاب اهل صوبه بر
 التمش شاهیی که بکارگزاری خواجه صابر و علی خان ترین سمت نفویض
 داشت روبرو شد - نخست محمد خان مهمند که لختی از هراول دور
 دست افتاده بود با ایشان بدستبازی درآمده بعد از نمایش دستبرد نمایان
 با هفتاد تن از مقتسبان و خویشان خویش سر در راه ولی النعمه جاوید
 داده نیکنامی بد که نهایت نیکو سرانجامی سپاهی است در برابر گرفت -
 و احداث خان خلف او نیز زخمهای کاری برداشته بیهوش بر خاک کارزار
 افتاد - و درین حال قول خان فیروز جنگ از جا درآمده بر قلب
 ابراهیم خان تاخت - و دلبران طرفین با یکدیگر بر آمیخته بهم در آویختند -
 و بی مبالا خون یکدیگر چون آب بیقدر بر خاک هلاک ریختند -
 و از جمله یک تازان عسکر شاهیی که داد بهادری داده کارستانی بر روی کار
 آورده در عین گرمی هنگامه مصاف دلیری از تأیینان عبدالله خان که

بحسب اتفاق بابراهیم خان بر خورده او را بی سر ساخته بود انگشتر آن سردار را بجهت نشان نزد خان فیروز جنگ آورد - و مقارن آن سپاهی دیگر سرش را پیش پای اسپ عبدالله خان انداخت - برین سر افواج لشکر بادشاهی شکست یافته روگردان شدند - و عسکر شاهي بعد از اقامت هراسم تعاقب و اسر و قتل بیشمار ز بقية السیف افناع از راه ابقا نموده طریق معاودت پیمودند - و سر آن سردار بر دار نیزه کرده مظفر و منصور بملازمت سرور هفت کشور شتافتند - و مبارکباد فتح بمسامع علیه حضرت اعلی رسانیده موقع تحسین و مورد استعسان گشتند *

مجملا چون ابراهیم خان بکار آمده جهان بکام هواخواهان گشت - از بیم مبادا در عرصه پهنای آن کشور که چهار سوی آن راجها و مردم مواس فرو گرفته اند آسیبی از تغلب بیگانگان بر ممالک محروسه بادشاهی بر خورند - یا خیلک شان بر ولایات متعلقه بادشاهی دست اندازی کنند - صلاح وقت در آن دیدند که بالفعل ملک را محفوظ داشته بمحافظت آن پردازند - بنابر آن دقیقه باین عزیمت صائب ماهچه رایات آفتاب شعاع را درجه کمال ارتفاع داده از راه خشکی بدولت و سعادت مقرون فتح و نصرت متوجه دهاکه شدند - و بعد از رسیدن آنجا و ملازمت نمودن احمد بیگ خان قریب چهل لک روپیه نقد سوای دیگر اجناس و پانصد فیل بقید ضبط در آورده دارابخان را قسم داده بصاحب صوبگی بنگاله سرافراز فرمودند - و زن و دختر او را بایک پسر شاهنواز خان همراه گرفته متوجه اله آباد شدند - و در آخر اردی بهشت ماه داخل پٹنه که در آنولا بجایگیر سلطان پرویز متعلق بود شده از آنجا بیدرنگ بآهنگ جونپور و اله آباد نهضت فرمودند - اکثر جایگیر داران و منصبداران آنصوبه آمده ملازمت نمودند - و در اثناء راه بخاطر مبارک رسیدن که رهتاس اگر بجهت بنگاله و سبب نگهداشت اسباب و اثاث

سلطنت و گذاشتن بعضی از خادمان محل بدست آید بصلاح دولت
 اقرب است - از آنجا که آمدن اقبال است سید مبارک قلعه دار آنجا
 بر اراده خاطر اشرف مطلع گشته بطیب خاطر بسعادت ملازمت شتافته
 قلعه را تسلیم اولیای دولت نمود - و خود نیز در سلک بندهای درگاه انتظام
 یافت - بالجملة آنحضرت جمیع اهل معلى را در آن حصن منیع باز داشته
 خود بدولت و سعادت رایات ظفر آیات را بسمت جونپور ارتفاع دادند -
 اکنون برای شادابی ابواب سخن مجمل مذکور از حصانت و رفعت
 و فسحت آن نموده میشود - قلعه دیرین بناء رهتاس که از نهایت متانت
 اساس اساس متانت بر کوه نهاده - و از کمال حصانت حصار حصار
 حصانت برگردا گرد کوهسار کشیده - در استواری بروج و سر افروزی عروج
 از درجات همت علیا و اندیشه رسا یقلم چیزی باقی ندارد - و در فسحت
 ساحت از مساحت سایر قلاع روی زمین بهمه حساب فاعل می آید -
 آن حصار رفعت آثار که در مغرب روی پشته و بهار واقعست بر بالای کوهی
 اساس یافته گردا گردش از طرف دامن کوه شانزده کوه بادشاهی است -
 و محیط^۱ [قلعه] ش^۲ قریب به دوازده کوه - و ارتفاعش اکثر جاها نیم کوه -
 و کوهچه مذکور بکوهستان کلان ممند که به بناله متعلق می شود پیوسته
 است - و چار دیواری در نهایت استحکام و متانت از سنگ و صابو
 بر اطراف آن کشیده مشتمل بر چارده دروازه و نزدیک هر دروازه دهی معمور
 درون حصار واقع است - درینولا از آنجملة چهار دروازه مفتوح است
 و باقی مسدود - و در آن قلعه سه چشمه همیشه جاری اتفاق افتاده که آب
 یکی از آنها قریب سه آسیا باشد - و سه تال چشمه خیز پهنار نیز بر فراز
 آن قلعه واقع است که پیوسته از آب سرشار است - و از آنجملة تالابی است

که فستق آن به نیم کروه می کشد - و در آن حصار کشت و کار بسیار می شود - و از زراعت آن مزارع چندان غله حاصل می شود که در وقت محاصره و تنگنی کار متحصنان را کفایت کند - هم در اندرون حصار مرغزار و علفزار بسیاری هست - که درواب سائغان آنجا را بچراگاه بیرون احتیاج نیست - و از هیچ جاذب سرکوبی ندارد مگر از سمتی که بکره کلان متصل است - و موقع اتصال آنرا شیر خان افغان بریده و از عدم مساعدت روزگار فرصت بسر بردن آن دیوار نیافته - راجه مان سنگه در وقت حکومت خود بممرمت آن حصار استوار پرداخت - چنانچه نشیمنهای دلکش ساخته باغی در کمال نزهت نیز طرح انداخت - و دیواری سنگین اساس در نهایت رفعت و استحکام بر آن سمت کشید - اکنون اینطرف نسبت باطراف باقی در محکمی کمی ندارد - و از مبداء بنای این دیر دیرین بنیاد تا الحال هیچ زبردستی دست تصرف بر آن نیافته *

بیان ولادت با سعادت شاهزاده محمد مراد بخش در قلعه رهناس

درین ایام بمقتضای ارادت کامله ایزدی چهار گهزی از شب چهارشنبه بیست و پنجم ذی حجه سنه هزار و سی و سه سال نوزدهم جلوس جهانگیری باقی مانده دولت سرای سعادت آنحضرت و مهد عصمت نواب اقدس نقاب ممتاز الزمانی از نور ظهور تجلی و رود شاهزاده والا گهر که در قلعه سنگین اساس رهناس بعالم شهود روی نموده نمودار ساخت طور آمد - و آن شاهزاده بمراد بخش موسوم گشته این گزیده مصرع موافق تاریخ مذکور زبانها شد *

* مصرع *

مراد شاهجهان بادشاه دین و دول

چون مولدب اقبال در شهر سده هزار و سی و سه در جونپور نزول اجلال نمود - از عرایض مقہیان بمسامع علیہ رسید - کہ دیگر بارہ فوجی جرار بسرکردگی سلطان پرویز و اٹالیقی مہابت خان با سایر امرای عظام تہجیز نمودہ نامزد آن جانب ساختہ اند - و فرمان بغام سلطان مذکور رسید کہ چون خاطر از جانب خانخانان جمع نیست - و دارابخان ہمراہ شاہ بلند اقبال است - باید کہ خانخانان را بمعاون نظریند متصل دولت خانہ خود در خیمہ مختصر فرود می آورده باشند - و جانان بیگم زوجہ شہزادہ دانیال را کہ شاگرد رشید پدر خود است نیز با او یکجا داشته مردم معتمد پیاسبانی آنها تعیین نمایند - شہزادہ باتفاق مہابت خان فہیم نام غلام خانخانان را نیز خواست کہ دستگیر نماید - آن مرد مردانہ کہ درکار آگہی و سپاہ گری یگانہ عصر خود بود - رایگان خون را بہ بند ندادہ با یک پسر و چہارہ نفر بزد و خورد در آمدہ کارنامہ سام سوار و آثار رستم و اسفندیار بر روی کار آورده داد بہادری داد - و جان را فدای راہ غیرت و طریق مردی ساخت - چون آن حضرت بسبب رعایت آداب مراعات والد والا جناب مقابلہ با فوجی کہ از دربار تعیین شدہ باشد مکروہ می شمرند - تا باعث انکار جمعی کہ از حقیقت کار خبردار باشند نگردد - ناچار بانعطاف عنان انصراف مردم آورد و سپاہ زہون اسبہ را دستوری دادہ از آنجا کہ مقتضای نزول احکام قضا و قدر است - و آثار اقتدار آن در امثال ابن احوال حجاب ہوش و پردہ چشم و گوش ارباب دانش و بینش میگردد - خطای در نگاہ او دادہ از راہ نیامد کار با جمعی قلیل در عقب ماندہ اکثر مردم را پیشتر فرستادند - درین اثناء افواج بادشاہی از آب گلگ گذشتہ چون اینقسم قابو را عین مطلب می دانستند از اطراف و جوانب رسیدہ بمحاصرہ پرداختند - تا آنکہ درینوقت سائر زمینداران ہنگالہ تمام فوارہ را

با لوازم آن از توپ و تفنگ و غیره همراه گرفته راه فرار سر کرده بودند -
یکه تازان موکب دولت پایدار خصوص راجه بهیم رضا بخالی گذاشتن معرکه
مصاف نداده بمحض خاصیت عزم راسخ و قدم ثابت و بی باکی قلب
اراده رزم پیش نهاد همت ساختند - نخست از هر دو طرف پیغام تیر
و تفنگ بمیان آمده تا دیری داد مجادله و مقاتله دادند - بعد آن هزروان
پولاد پنجه که هر یک یک سوار معرکه کارزار بودند - و از فرط تهور ذاتی خانه
مات عرصه مصاف را دار البقاء حیات جاودانی و نجات کده امید
میدانستند - قطعاً از منصوبهای خصم افکن که حریفان پرفتن نصب نموده
فیل بغد تدبیر ساخته بودند - باکی نداشته بی مبالات روی بشکستن آن
آوردند - و سر پنجه مردی و مردانگی و حریف اندازی بر کشوده عاقبت
کار دست و گیران شده بهم در آویختند - درین دار و گیر راجه بهیم با چندی
از دلیران راجپوت احاطه بهادران فولاد جوشن آهن پوش درهم شکسته فوج
پیش روی سردار را قار و مار ساخت - و بصدمه باد حمله شیرانه و ضرب
برجهه مردانه فیل جتاجوت را که در سیاه مستی و فوج شکنی نظیر خود
نداشت از پا در آورده خود را به سلطان پرویز رسانید - درینوقت کارزاری
بغایت صعب اتفاق افتاده و مصافی عظیم روی داده - چون سران دیگر
توفیق مدد او نیافتند آخر کار سر در سر ولی نعمت خود کرده با بیست
و هفت زخم نیزه و شمشیر از پای در آمد - و از جانب دیگر بیرام خان
میربخشی مخاطب به خان دوران ارقضا حذر و از بلا پرهیز نموده
خود را بر فوج توپخانه که دریای جوشان آتش بود زده احیای مراسم
جانسپاری و حق گذاری نموده بکار آمد - و هم چنین هر سری بغنیم
روبروی خود بکارزار در آمده صفحه میدان ستیز را از شور گیر و دار نمودار
عرصه رستخیز نمودند - بس که گرد عرصه مصاف از تگاپوی نوندهای

معرکه نورد و سمندهای میدان گرد گرد آن هوا گرفت - اطباق چرخ اخضر
مانند صحن کره خاک غبار اغبر گردید - و بس که آتش کیغنه شعله افروز
جدال و قتال برق کردار در یک نفس خرمن حیات چندی تن از بهادران
طرفین سوخته بباد فنا در داد - مقارن اینکال بحسب قضا و قدر توڑک
موکب اقبال درهم پاشیده جمعی از ناقص فطرتان سر بدر بردن غنیمت
دانسته همه به یکبارگی جلو گردانیدند - بمرتبه که غیر از فیلان علم و طوغ
و قورچیان کسی گرد و پیش شاه والا جاه نماند - افواج بادشاهی سرزوار
آن محیط دولت و اقبال را در میان گرفته اسب سواری خاصه را بزخم
تیر از پای در آوردند - آن افتخار پر دلان عرصه کار و شیر بیدشت پیکار
بهمراهی لشکر التفات نموده خواست که پیاده رخ به پیکار آورده چون
پلنگ صف شکن یک تنه رو بر عرصه کارزار آرد - و تنها مانند نهنگ
مرد افغان بر دریای لشکر اعدا زده صفحه کارزار را کارستان سازد - درین اثنا
عبد الله خان رسیده اسب خود را پیش کشیده بمبالغه و الحاح سوار نمود
و بصد زاری و التماس عطف عنان نمود - چون آن حضرت دیدند که نقش
چنین نشست و قضیه چنین صورت بست - از کمال حقیقت آگاهی
و نهایت اطلاع بر گردشهای روزگار و تقلبات لیل و نهار بمنز معامله
وارسیده دانستند - که هنوز چهره شاهد مقصود در نقاب تاخیر و حجاب
تعویق وقت است - لاجرم بدستیارچی عنان داری تیر جلوئی نکرده دستبازی
کنان خود را از چشم زخم نگاه داشتند - و رفته رفته کفاری گرفته نخست
ساحت قلعه رهاش را بفروغ تشریف اشرف نوانی ساختند - و سید
مظفر خان بارهه را با رضا بهادر در خدمت شاهزاده مراد بخشش
به نگهبانی قلعه گذاشته و دیگر شاهزادهها را همراه گرفته از همان
راه اودیهه بقصد دکن معاونت فرمودند - و بدواً امتحان نوشتند که در کدهی

آمده سعادت ملازمت حاصل نماید - آن خان نا معامله فهم بحکم ظهور عواقب امور که بر ارباب تجارب و مردم آزموده کار پوشیده نمی ماند از روی کار و بمقتضای وقت و حال مصلحت دیگر اندیشیده معروض داشت - که زمینداران آنصوبه فراهم آمده سر راه مرا گرفته اند ازینجهت نمی توانم خود را به حضور رسانید - چون این بیروشی و ناهنجاری آن اجل رسیده بر طبع مبارک نهایت گرانی آورده مزاج مقدس را بشورش آورد - ناگزیر پسر جوان او را حواله عبدالله خان فرمودند - او همان لحظه بقتل رسانیده خاطر از آشوب و پرداخت - از آنجا کوچ بکوچ متوجه شده از همان راه بظاهر بوهان پور تشریف آورده در اعل باغ نزل اجل ارزانی فرمودند - و بمحاصره قلعه پرداخته تمامی پرگنات آن صوبه جاگیر بندهای تعب کشیده تنخواه نموده در محال باقی مانده کوریها تعیین فرمودند - فرستاده از روی استقلال تمام اعمال را متصرف شده بضبط در آوردند - راورتن مخاطب بسر بلند رای بسر انجام قلعه داری پرداخته چندی بمدافعه و مقاتله در آمده داد مقابله و مجادله داد - و پنج شش ماه رد و بدل توپ و تفنگ از درون و بیرون درکار بوده - درین میان روزی محمد تقی از کمال دلاوری ذی روپای حصار فهاده ماند پای صرصر که بی محابا خود را بر آب و آتش می زد - رو بروی توپ و تفنگ شد - و به ضرب دست و زور بازوی قدرت دیوار یک جانب انداخته یکسر راست تا قلعه دواخانه شتافته آنرا نیز بتصرف خود در آورد - و عبدالله خان و غیره که بمحاصره پرداخته از هر طرف جنگ انداخته بودند - بعد از شنیدن این خبر عنان گردانیده از روی نفاق نه بمدد او پرداختند و نه این مقدمه را بعرض عالی رسانیدند - تا آنکه میان دلاوران بیرن و درون جنگ عظیم در پیوسته کارزاری عظیم بمیان آمد - و دلاوران مغول و متهوران راجپوت از اول روز

قایک پهر شب بیداد حمله مرد افغان گرد از بغیان وجود و دمار از نهاد
 یکدگر بر آورده خون هم بخاک هلاک ریختند - درین حالت محمد تقی
 از قلمت عدد همراهان و بیدخیزی و بی مددیی اهل لاسکر خود بستوه آمده
 با سید صد نفر پیاده گشته در قلعه دولتخانه در آمد - و با وجود خالی شدن
 ترکش ها از تیر و از کار افتادن شمشیر و چمدن مردانه کوشیده در مقام مدافعه
 و مواجهه کشاده جبین دست و بازو به سر بازی و جانفشانی بر کشود -
 و آخر کار در تاریکی شب از روی لا علاجی راه بجای نبرده با همراهان
 قن بقید گرفتاری داد - درین واقعه قضیه هایلک تیغ بیدریغ که از نزول
 قضای مبرم پای کم ندارد - سرگذشت دو هزار آدم گشته خانمان بسی مردم
 سپاه بخاک برابر ساخت - در خلال اینکال عارضه ناملازم وجود مقدس
 گشته مزاج و هاج را از مرکز اعتدال منحرف ساخت - لهذا از آنجا کوچ فرموده
 مقام سنگمغیر سرمزل اقامت خیل اقبال ساختند - درینکال عرصه داشت
 هواخواهان از درگاه والا بدین مضمون رسید - که بعد از معارفت عالی از
 بغاله آن مملکت در جاگیر و حکومت مهابتخان نذخواه گشته فرمان شد - که
 زمینداران آنجا بداربخان^۱ [متفق شده] روانه ملازمت سازند - و بمهابتخان
 حکم شد که مقید ساختن دارابخان از مصلحت دور است - باید که بمجرد
 وزود فرمان سرش از تن جدا ساخته بحضور اشرف بفرستد - لاجرم یکی
 از خدمتگاران مقرب خان مذکور باشاره مهابت خان در روز داخل شدن لشکر
 بزخم چمدن او را از هم گذرانید - و مهابت خان سرش بریده بحضور فرستاد -
 و عرب دست غیب که بجهت آوردن هوشنگ ولد شاهزاده دانیال
 و عبد الرحیم خانخانان نزد سلطان پرویز رفته بود آمده ملازمت نمود -
 و خانکانان پیدشانی نیاز بر زمین نداشت داشته زمانی دراز سر خجالت

بر نداشت - حضرت خلافت مرتبت از روی کمال عنایت بتعظیم و تکریم پیش طلبیده در مقام مناسب ایستاده نمودند - و فرمودند که درین مدت آنچه بر روی کار آمده از آثار قضا و قدرست نه مختار ما و شما - باوجود این ما خود را شرمزده تر از شما می بینیم - از طرز کار چنین ظاهر مینماید که حضرت خلافت مرتبت نسبت بآنجناب بر سر توجه آمده اند - اگر محافظان قلعه آسیر و رهناس دست از نگاهداشت آن باز داشته بتصرف متصدیان مهمات بادشاهی دهند - و شاهزاده های والا قدر را بدرگاه بفرستند مناسب مقتضای وقت و صلاح دولت است - چون مضمون عرایض ارباب وفاق بعرض اقدس رسید - بنابر التماس دولتخواهان و کار فرمائی سعادت ناچار دل برین قرار داد نهادند - و باوجود کمال علاقه محبت مفروط که بشاهزاده های عالی مقدار داشتند بجهدائی ایشان رضا دادند - بنابر مقتضای این رای صواب آرای دوازدهم اسفندار سال بیستم جلوس جهانگیری روز دوشنبه سوم جمادی الثانیه سنه هزار و سی و پنج سلطان دارا شکوه و سلطان اورنگ زیب بآئین شایسته دستوری درگاه آسمان جاه یافتند - و موازی^۱ [دولک]^ع روپیه از نفایس و نوادر مرصع آلات و جواهر و فیلان ترمز کوه پیکر همراه دادند - که برسم پیشکش از نظر انور بگذرانند - و امر عالی برین جمله نفاذ قرین گشت - که نگهبانان بمحضر رسیدن فرمان قلعه رهناس و آسیر را تسلیم مردم بادشاهی نموده متوجه حضور شوند - آنگاه بنابر تحریک سائق بخت و تائید دولت و اقبال با موکب سعادت رایت دولت بآهنگ توجه صوب ناسک برافراختند - و چون روزی چند در موقف ناسک رحل توقف انداخته از تحمل کلفت میثاق سفرهای شاق که مستلزم حرکات عنیف و تشویش خاطر اشرف

بنگرانی کوچ و مقام و رحل و ترحال است باز پرداختند - اتفاقاً اختلاف
 هوای آن سر زمین که همانا دران آوان خوی مخالفان نفاق آئین متلون
 مزاج بوقلمون نهاد گرفته بود موافق مزاج اقدس نیفتاد - و نیز از عدم
 حسن سلوک دکنیان خصوص گروه حبشی که سرشت زشت شان بر
 بد نهادی و دون مذشی محبول است - با آنکه پیشتر در مقام اظهار نیکو
 بندگی و جانسپاری بوده کمال مراتب پرستاری و خدمت گذاری بجا
 می آوردند - درینولا بنابر نوشته های پی در پی نفاق کیشان تباه اندیش
 دربار آغاز بیروشی نموده تغییر سلوک داده بودند - لاجرم ازین راه خاطر
 مبارک بگرانی گرایده رای انور تقاضای آن نمود - که چندی بجهت
 تغییر آب و هوای ناسازگار بهر جهت که خواهش خاطر اقدس و کشش
 طبع مقدس اقتضا نماید سفری اختیار نمایند - و چون از دیرگاه باز هوای
 سر زمین نکه مکنون ضمیر منیر بود - بر وفق مقتضای وقت نهضت بلاد
 دور دست که مشتمل بر نزهت تمام و مرجب اکتساب تفریح مذش مبارک
 باشد پیش نهاد خاطر عاطر نموده بودند - بنابر آن عزیمت این معنی
 فرمودند که از تفرج متفرحات آن کشور رنگ کلفت و وحشت از آئینه خانه
 نور اندود طبع اقدس رفع نموده و گرد کدورت از صفا کده صفوت آسود
 خاطر انور زنده نقل و تکوین را درینصورت بعمل آورند - و چندی در
 طی مسافت آن ملک روزگار بسر برند - لاجرم بر طبق این عزیمت
 صائب روز مبارک شنبه بیست و سیوم شهر رمضان المبارک سنه هزار
 و سی و پنج از ناسک بدان صوب نهضت اتفاق افتاد - و چون در البرکت
 اجمیر بیست و هفتم تیر از سال بیست و یکم تاریخ جاوس جهانگیری
 مورد خیل اقبال شد - و از میامن زیارت روضه منوره خواجه معین الحق
 والدین فیض اندوز گشته اعطای وظایف و عطایای مجاوران آن بقعه

متبرکه چنانچه حق مقام بود بجا آوردند - از آنجا لوای والا از راه ناگور
 ارتفاع یافت - و از ناگور بحدوده پور و از آنجا براه جیسلمیر بکشور سنده
 متوجه شدند - غره شهرپور در امرکوت و بیست و چهارم مهر ماه خارج قله
 مضرب سراق اردوی گندهان پوی گشت - شریف الملک ملازم شهریار که
 بهکومت آنجا می پرداخت با پنجهزار سوار و پیاده بسیار از زمینداران
 و غیره آنجا جمع نموده بقدّم جوأت استقبال مرکب اقبال نمود - و با آنکه
 زیاده بر سه صد و چهار صد سوار در رکاب سعادت نبود - تاب صدمه آنها
 نیاورده خود را به پناه قلعه که پیش ازین با استحکام برج و باره و توپ
 و تغذگ و غیره مصالح قلعداری پرداخته در انداخته بمدافعه و مقابله کمر
 همت بست - باوجود منع شاه بلند اقبال بهادران جلالت کیش ضبط خود
 نکرده روزی یورش بر قلعه نمودند - چون بر دور قلعه همه جا میدان مسطح
 یکدست بی درخت و پناه بود - و در آن ضلع خندق عمیق عریض پر آب
 پیش رفتن محال و برگشتن مشکل - لاعلاج در پس وقایه توکل در میدان
 ایستاده به تیر اندازی قیام نمودند - هرچند آنجذاب کس بمبالغه بطالب
 فرستادند فایده نداد - لاجرم چندی از سرداران مثل ^۱ [راجه گوپال کور] غ
 و علیخان ترین و غیره با جماعه منصبداران هدف تیر اجل شدند - مقارن
 اینحال کوفتی صعب عارض وجود مسعود گرامی گشته طبیعت را بی مزه
 ساخت - و نیز خبر فوت سلطان پرویز در چهارم آبان مطابق ششم صفر سنه
 هزار و سی و پنج و رحلت عظیم ^۲ [سیدزدهم] اردی بهشت سنه هزار
 و سی و چهار رسیده باعث برگشتن شد - مجعلا مسافت این راه که

(۱) غ [مان دهاتا کور] اقبالنامه جهانگیری - صفحه ۲۸۱ - طبع ایشیانتک
 موسساتی بنگاله *

(۲) ع [سی و یکم] ل

چهار صد و یازده کروه بادشاهی است بهفتاد کوچ و پنجاه مقام که عبارت است از چار ماه تمام طی شد - و بهنگام اقامت تته چهاردهم صفر سنه هزار و سی و شش پرتو طلوع اختر وجود انور شاهزاده خجسته مقدم فروغ بخش خدر عصمت ملکه دهر ممتاز زمانی آمده بسطان لطف الله موسوم گشت - و مدت بیست و دو روز آن سرزمین از اقامت مرکب سعادت رشک فرمای فردوس برین بوده - چون زیاده برین توقف در آن ولایت موافق صوابدید رای گیتی پیدا نیامد - بذابر آن باز هوای نهضت دکن از نزهت کده خاطر انور سر بر زده اندیشه کوچ بر خیال اقامت غالب آمد - و بحکم این عزیمت صائب روز یکشنبه هژدهم صفر سنه مذکور برای ولایت پهاره که از مضافات کشور گجرات است - مرکب منصور آهنگ معارفت نموده بسوی مقصد رهگرای گشت - و از تته قاناسک در صد و شصت کروه بچهل کوچ و مقام قطع شده غره آذر ماه الهی سنه بیست و یک جهانگیری در ناسک نزول اجال مرکب اقبال اتفاق وقوع پذیرفت - درینولا سید مظفر خان و رضا بهادر مخاطب بخدمت پوست خان سعادت آسا فتراک اقبال شاهزاده هلال رکاب فلک رخس مراد بخش گرفته بشرف بساط بوس استسعاد یافتند - و چون درین ایام هوای ناسک در نهایت شدت گرمی بود موافق مزاج مبارک نیامده حسب التماس نظام الملک دارالخیر جنیر که در نهایت دلکشایی و نزهت فضا و غایت عذوبت آب و لطافت هوا ست - بجهت اقامت مرکب جاه و جلال آنحضرت مقرر شده باختصاص این سعادت خاص نامزد گشت - بیست و نهم فروردین ماه سال بیست و دوم جلوس جهانگیری عمارت های خوش و نشیمن های دلکش که در آن سرزمین دلنشین اساس نهاده عذیر بود از نزول اندس روکش فلک اطلس شد *

پناه آورده رکن السلطنت مهابتخان بدرگاه گیتی پناه

چون نورجهان بیگم در همه وقت و همه حال بنام امور بر دولتخواهی خود نهاده از ته دل سعی درین باب شده مساعی نا جمیله بجا می آورد - و در تشیید مبانی کار شهریار متصدی امور ناکردنی گشته بجان میکوشید - و قطعاً مال این احوال را بخاطر نیاورده دیده کوتاه نظر از سوء عاقبت و خامت خاتمت آنها می پوشید - چنانچه در پیشرفت این کار هر مقصد عظیمی که پیش می آمد مرتکب آن شده مطلقاً در اندیشه صلاح این دوات کده ابد بنیاد که از پرتو انوار عنایت الهی بدین مایه رفعت و این درجه دوات رسیده بود نبود - و مصلحتی چند که محض مفسده و عین ذلتخواهی می بود - در لباس دولتخواهی بنظر انور جلوه گر ساخته صلاحهای فاسد و کفکاشهای ناصواب میداد - و آن حضرت خود بغور امور نه رسیده خواه نخواه بر وفق رضای او عمل مینمودند - درینولا که باعتقاد خود گردش گیتی بکام او گشته رفع جمیع موانع نموده همین مهابتخان را که از داعیان باطنی پرویز بود سنگ راه مدعای خود می دانست - خواست که بلاطیف الحیل در استیصال او کوشد - و بدرگاه طلب داشته بآسانی از پیش بر دارد - چون مهابتخان که از اصل کار آگاهی داشت دید که پرده از روی راز نهانی برخاسته خصوصتی که در حجاب مدارا بود آشکارا و بی پرده گشت - ناچار در پی نگاهداشت خود شده بر سر چاره گزینی معامله رفت - و در مدد تحصیل رضامندی و خرسندی بیگم شده بمقام اظهار اطاعت و انقیاد غائبانه در آمد - و هر چند چاپلوسی و لابه گری نمود مفید نیفتاد - بی اختیار در آن وقت که دستش از همه

سو کوتاه شده و در چاره کار خود در مانده نقش این اندیشه که بدربار آمده برأت ساخت خود از طغیان و عصیان که بدر نسبت داده بودند باز نماید - و باین عزیمت راسخ با فوجی عظیم از راجپوتان یکدل و یکجهت بی در خواه اجازت آنحضرت از برهانپور متوجه درگاه گشته - چون در کنار آب بهت باردوی جهانپوی پیوست - بحسب اتفاق آنوقت تمامی عسکر منصور پیشتر از آب عبور نموده همین حضرت خلانت مرتبت با بیگم و معدودی چند از حواشی و خدم درین سوی آب مانده بودند - ناگاه بیدخبر بخوابگاه آنحضرت در آمده زمین بوس نمود - و در ظاهر چنان نمود که غرض من ازین آمدن دولتخواهی و نگاهبانی آنحضرت از آسیب دشمنان دوست نما و نفاق کیشان موافق سیدما است - درینحال نورجهان بیگم اندکاز فرصت نموده خود را به کشتی رسانید - و اکثر امرا و سران سپاه را بر سر خویشتن گرد آورده بهمان پا خواست که از آب بگذرد - مهابتخان پل را آتش زده دو هزار سوار اعتمادی خود را بجهت مدافعه و مقابله بر کنار آب باز داشت - بیست و نهم جمادی الثانی سنه هزار و سی و شش آصف خان بانفاق خواجه ابوالحسن و دیگر عمدها باوجود منع آنحضرت همراه نورجهان بیگم از گذری که غازی بیگ مشرف نواره پایاب دیده بود قرار گذاشتن داده - بسبب آنکه سه چار جا از آب عمیق عریض بایستی گذشت - در وقت عبور انتظام افواج بجای نمانده هر سواری بطرفی افتاد - و آصف خان و خواجه ابوالحسن و ارادتخان با عمارتی بیگم و برور فوج مهابتخان با جمعی قلیل اسپان شفا کرده و یراقها تر گشته - جمعی بکنار و بعضی بمیان - که ناگاه مردم مهابتخان فیله را پیش رو داده همه را در شبیه تیر و تفنگ گرفتند - و بی اختیار جلو مردم برگشته سوار و پیاده واسپ و شتر خود را بر یکدگر زده قصد گذشتن کردند - و فوج غنیم آن مردم

را در پیش انداخته بغیل بیگم رسیدند - و جواهر خان خواجه سرای ناظر محک و ندیم خواجه سرای نور جهان بیگم را با جمعی بقتل رسانیدند - و دو زخم شمشیر بخروم فیل بیگم زده - بعد از برگشتن از عقب زخم برچپه بسیار بغیل مذکور رسید - و بدشواری تمام فیل شنا نموده بیگم بدولتخانه بادشاهی رفته فرود آمد - و خواجه ابو الحسن که از هول جان مضطربانه اسب در آب زده بود - هنگام شنا از اسب جدا شده بمدد ملاح کشمیری جان سلامت برد - و آصف خان با دو سه کس خود را به قلعه اٹک رسانیده متحصن شد - و مهابدتخان بعد از رسیدن اٹک آصف خان را با شایسته خان پسرش بقید در آورده عبد الرحیم منجم و ملا محمد قدهوی را که هر دو مجموعه استعداد و قابلیت صوری و معنوی بودند به قتل رسانید - و این مظلمه با خود بآخرت برد *

از آنجا که حکمت کامله ربانی در خلق نساً بعد از مصلحت بقا نوع انسانی در ضمن توالد و تناسل و تربیت اولاد منحصر است - نه حراست مداین و سیاست بلاد و عباد و تجهیز جیوش و جنود و تسویه صفوف مصاف - لاجرم به هیچ وجه برکت در سرداری این طائفه متصور نباشد - و فتح و ظفر در امثال این حالات همانا نوعی از محالات است - چنانچه مکرر به تجربه خردمندان رسیده که دولت در سلسله که فرمانروای آن این صنف ناقص رای بنشند چندان نباید - و لشکری که کار فرمای آن باین طبقه باشد لا محاله فی الحال شکست می یابد - اینهم از کارگذاری زن برهمزن معامله بود که سپاهی بآن کثرت عدد و عدت از خیل راجپوت کوتاه صلاح که بجای دست زدن پای ایستادن ندارند باوجود کمال قلت باین علت شکست عظیم خورده اکثر احاد لشکر پراکنده شده سر خود گرفتند - و هر یک بطرفی زده از میان آن مخمصه بیرون

رفتند - چون عرصه خالي شد مهابتخان را منازعی و مزاحمی نماند - لا جرم در مهمات ملكي و مالي با جمعيت خاطر و فراغبال مدخل نموده هرچه ميخواست ميبرد - و در عزل و نصب و قتل و حبس همگنان و ساير معاملات كلي و جزوي مملكت برای خود كار كرده هيچ يك از ارکان دولت واعيان حضرت را بهيچ بر نميداشت - و شماری از كار خود و رزگار پاداش گذار كه مكاتب حساسی و مكاف كافي ست بر نگرفته همگنان را در حساب نمي آورد - و مع ذلک صاحب معامله يعنی خداوند ممالك را نيز بيدخل مطلق و خود را مطلق العنان علی الاطلاق ساخته خلیع العذار بكار خود پرداخت - و باین معني الكفا نه كرده خود را دولتخواه و نگاهبان حضرت مینمود - و درین لباس جمعی از راجپوتان دست سرشت بی ادب را بكشك داري آنحضرت بر گماشته چند ماه در خدمت عالي بهيچ وجه کسی را روی تردد بل قدرت سخن كردن از دور هم نبود - و ایفهمعني بر طبع گرامی مدش آن سرور بسیار دشوار می آمد - لا جرم باشاره عالي جمعی از اعدیان كابلي بر سر شورش آمده بر سر چراگاه گفت گوی نمودند - و يك نفر احدى نگاهبان شكارگاه از دست راجپوتان بقتل رسیده - اعدیان دیگر كه نزدیک بآن فرود آمده بودند همه مستعد رزم و پیکار گشته بر سر دایره راجپوتان رفتند و جنگ عظیم در پیوسته - اعدیان تیر انداز و برقداز جمعی بیشمار از آن اشرار بدار البوار فرستادند - و قریب هزار کس در کابل بقتل رسیده - راجپوتان دیگر كه بجهت چرانیدن در پراگندگی و مواضع دور دست رفته بودند ازین خبر هر جا كه احشام و مردم مواضع راجپوتان را یافتند مثل سگ كشته - و هر كرا زنده یافتند بدست افغانان فروختند - و مهابتخان بحمايت و كمك نوكران خود سوار شده - چون معامله بزرگ دیگر دید از غایت بیم و هراس خود را به پناه دولتخانه رسانیده

التماس اطفاء این نائرة غضب الهی نمود - حسب الحکم اشرف کوتوال چار (۱) این فتنه را فرو نشانید - و خان مذکور را آنمایه وقع در نظرها و آن پایه وقر در دلها نماند - و از همه جهت خصوص بعلت قتل راجپوتان مواد استقلال و استبداد او رو بقلب نهاده آن آبرو که داشت بسیار کمی پذیرفت - و دانست که بالآخر گستاخ زوئی و تباہ رائی با وای نعمت حقیقی شقارت دوجہانی بار می آورد - و بد اندیشی نیکي رسان خود و مدبرین دار نہ بس دیر سزای کردار نابکار در کنار روزگار خود می بیند - ناچار با احتیاط تمام بدربار می آمد - و جمعی کثیر گرد و پیش دولتخانه می داشت - بعد از کوچ از کابل در نزدیکی رهناس بعرض مقدس رسانیدند - که هوشیار خان خواجه سرای نورجهان بیگم دو هزار سوار از لاهور همراه آورده - و در رکاب سعادت نیز جمعیت خوب فراهم آمده - یک منزل پیش از رهناس دیدن محله سواران را تقریب ساخته حکم نمودند که تمام لشکر از قدیم و جدید جیبہ پوشیده مسام و مکمل از در دولتخانه تا آن سرا دو رویہ مستعد کار بایستند - آنکاه مصحوب بلند خان خواص گفته فرستادند کہ امروز بیگم سواران خود ا می بیند - باید کہ مجرای اول روز موقوف داشته فردا سعادت کورنش در یابد - مبادا بسبب گفتگوی پوچ معامله بجنگ و نزاع کشد - بلکه بہتر اینست کہ کوچ نموده یکمنزل پیش برود - چون واهمه برو غالب شدہ بود و خانخانان عبد الرحیم کہ ازو زخمہای کاری در دل داشت - بمبالغہ والکاح انصرام مهم او بعہدہ خود گرفته بقصد پیکار از لاهور بر آمدہ بود - بی اختیار گشتہ راہ فرار پیش گرفت - و دو منزل را یکی کردہ از آب بہت گذشت - و بآصف خان عہد و سوگند درمیان آورده معذرت بسیار

(۱) چارزده غالباً همان مقامی است کہ اکنون باسم چار سده مشہور است *

خواست - و التماس نفرستادن لشکر بتعاقب معروض کرده روانه دربار نمود -
و بانداز عزیمت تنه درمیان آورده روی امید بدین آستان سپهر نشان آورد -
و بتاریخ بیست و یکم ماه صفر سنه هزار و سی و هفت هجری در
دارالخیر جنیر استلام رکن و مقام این آستان سدره نشان که کعبه آمال
و آمانی اقام است بجا آورده بذابر التجای این درگاه از باز خواست زمان
امان یافت - و در مقام عذر خواهی معاصی نامتناهی شده از روی عجز
و زاری زینهار پی عفو و حلم بیکران آنحضرت گردید - و بذابر مقتضای آنکه
پاس خاطر ملتجی داشتن و رعایت پناه آورده نمودن ناگزیر مروت و لازمه
فتوت است - دیده و دانسته از گناهان او در گذشته مطلقاً بیروشیهای او بر روی
او نیاورده نقش جرایم و جنایات بی اندازه خاصه ناهنجاریهای تازه او را
بزالل مکارم و عفت محو فرمودند - و از نوید مواعید دلپسند امیدوار افواج
عواطف و اکرام و اقسام مزاحم بادشاهانه ساخته بر مراتب اعتبارش افزودند -
چنانچه بدین امید سرگرم جانفشانی و جان سپاری گشته در عدد تلافی
و تدارک تقصیرات سابقه شد - و در عموم احوال خصوص هنگام توجه بمسئله
سرپر خلافت چنانچه نگارش پذیر خواهد گشت - و همه جا در راه
آن حضرت جانفشانیها نموده باین طریق راه خود پاک ساخت -
و بهاداش حسن اخلاص و صفای عقیدت بمراتب والا و مناصب عالی
ترقی نموده بخطاب خان خانانی و مرتبه سپهسالاری که بالا ترین مراتب
و مناصب است سر برافراخته سرمایه اعتبار و افتخار اعقاب و اسباط
خویشکن آماده ساخت - و نیز چون قدم او بر شاه بلند اقبال فرخنده
شکون و مبارک فال آمده - بمحرو رسیدنش شب تعب بر هواخوانان
این دولت پایدار پایان رسید - و ایام محن و آلام بسر آمده روزگار ناموافق
راه موافقت با سالکان طریقه دولتخواهی پیموده از در موافقت در آمد

مجملاً بسی وهن و فتور در پنجساله قدرت که روزگار اختیار و زمان افتان و امتحان بود باحوال هواخواهان آن عزیز کرده حضرت عزت و برگزیده نظر عنایت آن حضرت راه یافت - و درین ضمن نقد سره اخلاص خالص این صافی سرپرست بدان والا حضرت سنجیده میزبان امتحان شده صاف و بی غش بر آمد - و از بد هنجاریهای روزگار ناهموار بسی فراز و نشیب و بلند و پست پیش آمده - و امور ناملایم نامناسب و قضایای صورت بست - و مصافهای قوی و رزمهای مهیب اتفاق افتاده از طرفین سرداران معتبر نامور کشته گشتند - و جا بجا در معارک ارباب مناصب گوهر گرانیزه جان عزیز نثار خاک راه ولی نعمت جاوید نموده نیکذامی ابد که نهایت نیکو سرانجام سپاهی است اندوختند - الحمد لله که آن حضرت در ضمن آنمایه تغییرات احوال از یساقهای شاق و ترددهای دشوار و حرکات عنیفه همه جا بکشاده روئی و ثابت رایی بی گره پیدشانی و چین جبین چون سالکان طریقه طریقت طی ادرار و اطوار نمودند *

بیان ارتحال جنت مکانی جهانگیر بادشاه بدار النعم جاودانی و باعث واقعی ایمن واقعه ناگمانی

خرد پودران کار آگاه نه از رنگ آمیزیهای نیرنگ ابداع اطلاع دارند نیکو می دانند - که مادامی که سرایستان خلافت کبری از جوئبار عدل و احسان آبخورک - هر آئینه اشجار برومندش مانند نهال سدره سرسبز و بارور بماند - و طوبی مثال سایه اقبال بر نزدیک و دور افکنده بی برگان گیتی را ثمره مقصود بکام رساند - اگر خدا فخواست ازو خلاف اراده الهی

بعمل آمده نقشی دیگر که موافق رضامندی آنحضرت نبوده باشد بروی کار جلوه نماید - بقابر آنکه به پشتیبانی عدل زمین پا بر جا و آسمان بر پاست - یکدم اساس دولت بل بانی بقای خداوندان آن نیز ثابت قدم نماند - درین صورت تا غرض صاحب کارخانه به یکبارگی فوت نشود کار پردازان عالم بالا که پیوسته در پی سرانجام مصالح این جهان اند - اورا بجهانمایی عالم دیگر خوانند - و لباس حیات مستعار ازو انتزاع نموده خلعت خلافت والا بصاحب درلقی دیگر بپوشانند - و افسر سروری بر سر فروخته فر و تارک مبارک قاجوری دیگر نهاده اورنگ بادشاهی روی (زمین را از برکت قدم خجسته مقدم او زبور بخشند - و مهید این اجمال صدق اشتهال ارتحال جنت مکانی و فروغ یافتن گوهر افسر جهانگیری و جهانبانی ست از پرتو تارک مبارک والا حضرت شاه بلند اقبال - و او نمود ایهام سیاق این مقام آنست - که چون حضرت جنت مکانی بسبب ارتکاب تقابل مغیرات و بذایر افراط محبتی که به نور جهان بیگم داشتند - سر رشته جمیع معاملات بار تفویض نموده بودند - و بحکم علاقه قوی پیوند که از رهگذر کمال پاسبانی و خدمت گذاری او قلاده خواهش خاطر اقدس شده بود - مطلقاً از گفته او تجاوز تجاوز نمودند - و این مسأله تا جای کشید که رفته رفته از رهگذر ارجاء عنان او بسی مفاسد عظیمه بمصالح دولت رسیده فقر عظیم بمعاملات ملکی و مالی راه یافت - و هر یک از خولشان که نسبت یا سببی باو داشتند - منزلت های والا یافته بصاحب صوبگی صوبهای کلان لوامی استقلال بر افراشته چون خاطر از عدم مداخله جمع داشتند - هرچه خواستند بی محابا بعمل آوردند - و این معنی باعث فساد نظام عالم و شورش اوضاع واحوال دار الخلافه آدم گشته - لاجرم بحکم متمدنه مذکور آن حضرت را باجابت دعوت داعی حق خوانده این عنایت پرورده حضرت ذوالجلال

و دست نشان قدرت را بجای آن حضرت نشاندند - درین صورت معنی
 مثل مشهور که حق بمرکز حقیقی قرار گرفت درست نشین آمده گیتی
 از جلوس همایون آن حضرت بنازگی آرام پذیرفت - و ایزد تعالی قبل
 از آنکه حضرت جنت مکانی جهان فانی را وداع نمایند - و روزگار بدهنجا
 را خیرباد گویند - لطیفه چند غیبی انگیخت - که بعضی ناخلفان که بزعم
 ناقص تباة اندیشان سد راه پیشرفت این مطلب بودند - درد سر از میان
 برده بپای خود راه ادبار سپردند - و بی تحریک کسی تخفیف تصدیق
 بسعی خویش از پیش برخاستند - و حقیقت معامله آن بود که چون
 شهریار ناشدنی در کشمیر بعارضه داء الثعلب گرفتار شده سوی روی
 و محاسنش فرو ریخت - و همه تن پیکرش از تف آتش آتشک آبله زده
 درد از نهاد او بر آورد - و بقبیح این معنی رسیده اینقدر فهمید - که بآن رو
 از حجاب اختفا بدون وساطت نقاب بیرون آمدن نهایت بیرونی است -
 و خانه نشینی هم خالی از قباحتی نیست - لاجرم بسلسله جذباتی ادبار
 در آن نزدیکی که رایات اقبال بصوب دارالسلطنت لاهور ارتفاع یافت
 با آنکه بیگم بعدائی او راضی نبود - با کمال کراهیت خواهی نخواهی با او
 درین باب همراهی نموده - و از حضرت جنت مکانی رخصت گرفته او را
 راهی لاهور ساخت - و از جمله لطایف آسمانی که امارت ظهور اقبال
 اولیای دولت و علامت ادبار شهریار بود درینوقت از پرده غیب بعالم شهود
 جلوه گر آمد - آنکه نورجهان بیگم ازین راه که شاید کار او روی بر کف مدنی
 پیش ازین محافظت داور بخش پسر سلطان خسرو را که بیولاقتی اشتها
 داشت - نامرد مردم شهریار نموده او را نظربند می داشتند - و از آنجا
 نه حکمت الهی اراده دیگر داشت - چنانچه سر حقیقت آن عقوبت
 بر اسباب بصیرت از سیاق دلام کمال ظهور خواهد نمود - او را درینوقت

از شهریار گرفته حواله ارادتخان میربخشی نمودند - و چون مصلحت دولت روز افزون شاه بلند اقبال در باز داشت او بود - و منع قضا و دفع قدر در مثال این احوال قفل دهان زبان آوران و بند زیرستان میشد - نور جهان بیگم با وجود آنمایه اعتبار و افتداری و تصرف در مزاج مبارک و تملک عنان اختیار آن حضرت مطلقا درین باب راه گفت و گو بل مجال نفس کشیدن نیافت - در وقتی که شهریار بر اعمقونی ابدار و عنان کشی شوربخشی روانه لاهور شد - در آن نزدیکی حضرت جنت مکانی نیز در عین شدت عارضه ضیق النفس که مدت آن بامداد کشیده بود - و گاه گاه عوارض آن اشتداد می نمود - متوجه دارالسلطنه لاهور شدند - و بتاریخ روز یکشنبه بیست و هشتم صفر سنه هزار و سی و هفت مطابق پانزدهم آبان ماه الهی سال بیست و دوم جلوس در عین راه از سرمزل چنگرشتی^(۱) بعالم بنا شتافته در سرمزل قدسیان مقام گزیدند - بیگم بظاہر مقتضای اراده فاسد که همواره مکفون خاطر داشت - و اکنون بی اختیار باظهار آن لاچار شد - با خود قرار داد که نخست بولایتی را فرا دست آرد - و چندی از دولتمخواهان را که ازیشان پیوسته پرحذر بود به بهانه ندانند طلبیده بمضی را زندانی و برخی را آنجهانی سازد - و ازین رو سربایه جمعیت خاتار اندوخته یکباره فارغ البال بکار خود پردازد - و اتفاقاً یمین الدوله اعف خان که همواره در صدر دولتمخواهی و مقام مدد دولتمندان بود - و پیوسته سعی در استحکام قواعد ابد پیوند می نمود - چون درین ایام بقرار داد خطاها و پی برده بر این معنی بی صورت آگاهی یافت - لا جرم از راه خیر اندیشی عالمیان و مقتضای مصلحت ملک و ملت درخواست - که با وجود چنان

(۱) در اقبالنامه، جهانگیری چنگس هستی و چنگس هستی نوشته شده است .

بیست و هفده صفحه ۲۱۴ - طبع ایشیائیک موسسائیاتی دلهاله *

صاحب سعادت سزاوار خلافت و بادشاهی چنین ناخلفی نامزد مرتبه
 ظل آلهی گشته برین سر عالمی بفساد رود - در حال اولیای دولت نامدار
 را ازین معنی خبردار ساخته بولاقی را از ارادتخان طلبیده در قید خود
 نگاهداشت - و بخاطر آورد که درین هنگام که نزول اجلال موکب جاه و جلال
 شاه بلند اقبال دور دست افتاده از فرط ضبط و ربط نورجهان بیگم دست
 بدامان دولت شاهزادهای نامدار نمی رسد - و بذابر مقتضای رسم دیرینه
 روزگار دست نشانی نامزد این امر عظیم القدر فامی درمیان باشد - تا باعث
 گرمی هنگامه اجتماعی ضروری گشته باحوال سپاهی و رعیت که ایشان
 در حقیقت بی سرور حکم رمه بی شبان دارند پراگندگی راه نیابد - و نیز
 دست آویزی برای استیصال شهریار در دست داشته باشد - لاجرم
 باین مصلحت او را بدین معنی نامزد ساخته در حال بفارسی مشرف
 فیلخانه را تعیین نمود - که بسرعت باد و سحاب بیدار حظه مانعی بر آب
 و آتش زده خود را بخدمت شاه بلند اقبال رساند - و چون تنگی وقت
 اقتضای عرض داشت نویسی نمی نمود - حقیقت معامله را زبانی
 عرض دارد - و بجهت مزید اعتبار مهر خود را بدر داد که از نظر انور
 آن حضرت بگذراند - و باجمعه تا خبردار شدن بیگم بولاقی را همراه گرفته
 بانواج خاصه خود و جمعی از دربارت خواهان که اعتماد کلی بر ایشان
 داشت بدین قصد متوجه لاهور شد - که پیش از استوار پی بغای معامله
 شهریار در قلع و قمع سپاه او مساعی جمیله مبدول داشته بخواست آلهی
 دمار از روزگار و گرد از بنیان همگنان بر آرد - چون بیگم ازین معنی آگاهی
 یافت - دید که از رنگ آمیزیهای نیرنگ قضا معامله رنگی دیگر بر کرد -
 و از بازیچههای روزگار منصوبه بین نقش طور دیگر نشست - درینحالت
 بفکرهای در و دراز افتاده باوجود تبه اندیشی قطعاً حرکت ناهنجاری

نموده نفسی بر نیلورد - و بیاس مرتبه خویشی قناعت نموده نگاه داشت
 سر رشته کار خود را غنیمت شمرد - و بحکم این اندیشه صواب نما چون
 در حقیقت از هیچ رو مهم صورت نمی بست بفاکامی ساخت - و هر سه
 شهزاده نامدار را با خویشی در حوضه فیل جا داده جمعی از سپاهیان
 که پاس نمک منظور می داشتند - و هنوز از بیم او ایمن نبوده از چشم داشت
 قطع نظر نموده بودند - بدور دایره فیل خود در آورده باین طریق نعلش
 اقدس را همراه گرفته آهسته آهسته از دنبال راهی گردید - چون موضع
 بهنبر محل نزول همگان شد - یمین الدوله نخست جمعی از امرای عظام را
 که پیشتر روانه بهنبر شده بودند - خصوص خواجه ابوالحسن را که همواره در
 باطن از داعیان دولت آن حضرت بود - با خود متفق ساخته در جمیع ابواب
 دولتخواهی خصوص استیصال شهریار و دیگر منتسبان با همگان عهد و پیمان
 به غلاظ ایمان بسته خاطر ازین ممر جمع ساخت - آنگاه متکفل تجهیز
 و تکفین آن حضرت جنت مکانی شده سامانی که در خور آن بادشاه
 والا جاه باشد مهیا و آماده گردانید - و بآئین شاهانه نعلش مبارک آن سرور
 را روانه لاهور نمود - و سرافرازان مناصب والا را همراه نعلش والا که همدوش
 مغفرت آلهی بود داد - که دوش بدوش به لاهور رسانیده آنروی آب در باغی
 جنت آئین برحمت جاوید سپارند *

چون خبر بآن دستور اعظم رسانیدند - که نورجهان بیگم درین حال نیز
 خیال محال از خاطر بیرون نه کرده ترک اندیشه های دور از راه نمی دهد -
 و در خفیه نامها بشهریار نوشته راه نمونی سرانجام مهمات می نماید -
 لاجرم آن خیرخواه عباد الله بغابر آنکه این معنی سبب خلل عظیم
 می شد - ناچار حسب المصلحت روزگار و رعایت صلاح دارین او بیگم را
 از محل بادشاهی بر آورده در منزل خویش جا داد - و بمقتضای حزم

و احتیاط نهایت مبالغه در ضبط و محافظت خواجه سرایان را ممنوع ساخته بجز خادمه چند که محل اعتماد بودند - کسی را نزد او راه نمی داد - درینصورت سلطان دارا شکوه و شاه شجاع و سلطان محمد اورنگ زیب را ازو جدا نموده خدمتگاری و پرستاری ایشان را بصادق خان تفویض نمود - و این معنی بنابران بود که خان مذکور سابقاً بعلمت اتفاق باریاب خلاف و عناد و مخالفت با یمین الدوله بنفائق بغدادیان حضرت شهنشاهی متهم بود - بدین سبب کمال توهم داشت - لهذا درینوقت که یمین الدوله توسل نموده بود - آن گسسته امید را که پیوند خویشی و عزادگی داشت پذیرای این سعادت ساخت - تا این معنی رفع زلات و محو تقصیرات او شود - و بدین دست آویز متین نوشتههای واقعی یا غیر واقع باغماض عین پایمال گردد *

مجملاً شهریار در لاهور نخست بخزاین امراء و اصحاب وفاق که در دولتخواهی این حضرت با یمین الدوله اتفاق داشتند - دست درازی آغاز نهاده اسپ و فیل و جنس شرکس که بدست می افتاد بر نوکران مجهول خود قسمت میکرد - و بنابر عدم ضبط و ربط بی تمیزی او فتنه جویان روزگار که چنین روزی را از خدا می خواستند - درین قسم وقت که این نوع هنگامه یافته بودند - اسپ و فیل مردم خصوص از طوایل بادشاهی بخود سر می کشیدند - آن کوتاه نظر خود عیال و ناموس را در منزل خود جای داده نظر بند نگاه می داشت - و برافتمونی ناهنجار چندی از غرض پرستان ابواب خزاین بادشاهی را نیز کشوده سپر سپر را چون خاک رهگذر خوار و بی اعتبار شمرده بیشمار و بیدریغ بمردم خود و بجمعی روشناس که در آنولا بر سر او اجتماع نموده بودند میداد - و مردم نامناسب را بمناسب عالی نامزد نموده بخطابهایی بی نسبت مرتسم

می ساخت - بتصور آنکه از دستیارچی کوشش همدستان پیچیده در پیچیده
 قضا و قدر میتوان کرد - غافل از آنکه نا داده نتوان گرفت - و نا نهاده
 نتوان برداشت - خاصه شهپاز نشیمن دولت که بفریب دانه بدام
 در نیاید - و بآشیانۀ عشق قاف عزت و رفعت دست اقتدار و مکنث
 نرسد - محملا بی رعایت ضوابط محتاسبان و ملاحظۀ قوانین دیوانیان درین
 چند روز قریب هفتاد لک روپیه نقد از خزانۀ عامرۀ بادشاهی و مخازن
 معمورۀ امرا بمردم بی اعتبار مجهول که همدربین ایام سر از کوچه خمول
 بر آورده در پی او افتاده بودند داد - چنانچه تا حال باوجود کمال تفحص
 و تجسس ضابطان اموال قریب چهل و پنج لک روپیه ازین مردم باز یافت
 شده باقی از میان رفت - و هنوز از باب کفایت بانداز اینکه خام طمعان
 در امثال این احوال اقدام باین مواد نموده دلیر نشوند - و پا از اندازه
 بیرون نه نهند - پیوسته در پی پیدا کردن این طایفۀ گمغام هستند - چنانچه
 هر جا نشانی از ایشان یافته گمان می برد - دست از پی برده تحصیل
 می نمایند *

کیفیت مقابلۀ عسکر ادبار آثار سلطان شهر پیار با
 بادشاهزاده داور بخش مشهور بمولای و خان
 عالیشان آصف خان و غایبۀ داور بخش
 و خان مششار الیه برلشکر شهر پیار

چون شهر پیار نادرده کار زیاده از پایه خویش معامله پیش گرفته
 بعلمت عدم بصارت و بصیرت منصوبۀ صائبی ندید و تدبیر درستی نیندیشید -
 خود به نا و نوش مشغول گشته معاملات را بنا آورده کاری چند باز

گذاشت - و گروهی را که از فرسودگی روزگار و دیدن عرصه کارزار حرمان نصیب
 بوده گوشمال و تادیب ادیب خرد ندیده بودند - و گرم و سرد و تلخ
 و شیرین گیتی فیه چشیده بکار گذاری باز داشت - از جمله بایسنغر پسر
 شاهزاده دانیال را که از حبس خواجه ابوالحسن گریخته نزد او آمده بود
 بسرداری فوج خود نامزد ساخت - و همواره لشکر تفرقه اثر قدیمی و جدیدی
 خود که بهمه جهت در آنولا زیاده از پانزده هزار سوار بی سر و پا بر سر او
 جمعیت نموده بودند بمقابله موکب اقبال فرستاد - و سایر اسباب محاربه از
 توپخانه و قورخانه و فیلخانه سرکار بادشاهی که هنگام توجه کشمیر در لاهور
 گذاشته بودند همراه داد - و یمین الدوله آصف خان باوجود قلت اولیا
 و کثرت اعدا و عدم وجود اسباب کارزار بقرو نشاندن آتش این فتنه برخاست -
 و امرای عظام که همگنان بجهت قید اهل و عیال خود از شهریار رمیده
 دل و رنجیده خاطر شده در باب مخالفت او بیشتر از پیشتر ساعی و داعی
 گردیده در باره هلاک او بجان و دل کوشیدند - و افواج منصوره را که از
 همه جهت بده هزار تن نمی کشید - توزک شایان و ترتیب نمایان داده
 روز شنبه یازدهم ربیع الاول سنه هزار و سی و هفت هجری مطابق بیست
 و هشتم آبان ماه در سه گروهی لاهور نزدیک پل دیک ^(۱) راوی در برابر
 مخالفان باین دستور صف مصاف و یساق قتال آراست - هر اول خواجه
 ابوالحسن - مخلص خان - الله ویردی خان - راجه جکت سنگه ولد راجه باسو -
 شرف الدین حسین ولد نیکنام مخاطب به همت خان - تربیت خان
 با دیگر بهادران کار طلب - التمش شایسته خان - شیر خواجه - خواصخان
 با مردم جلو سید هزیر خان - سید جعفر - سید عالم و دیگر راجپوتان - برانغار

(۱) دیک اسم دیگر آب راوی است - ملاحظه کنید بادشاهنامه، عهد التمهید

لاهوری - صفحه ۶۰۸ - جلد دوم - طبع بلیوتیکا اندیکا *

ازادتنخان ترکمان - ملا مرشد - مهابتخان - حکیم جمالا - بهادر بیگ با سایر
 احدیان - جرانغار صادق خان - خان زمان - میر جمله - شاهنواز خان - معتمد خان -
 راجه روز افزون و چندی دیگر - و شاهزادهای بلند اختر فیل سوار در فوج
 جرانغار و خود با داور بخش در فوج قول و موسویخان مدر و اصالت خان
 و خلیل خان و ذوالفقار خان را نزدیک خود جا داده بود - و هوشنگ
 و طهمورث را نیز در همین فوج مقرر ساخت - چون آئین ستوده سرداران
 عظیم الشان هندوستان آنست - که در امتثال این احوال فیل سوار بعرضه پیکار
 می آیند - تا سوار و پیاده و دوست و دشمن را نظر بر ایشان افتاده باعث
 نیروی اولیای دولت و سستی عزم و شکست قلب اعدا گردند - و بر
 همگنان شجاعت و جلالت و ثبات و تمکین ایشان آشکار گشته بدین
 منصوبه صائب عرصه کارزار را قائم نگاهدارند - بنابراین درین روز ظفر اندوز
 بر فیل سوار شده اطراف معرکه را بنظر دربین در آورده بهادران کار طلب
 را سرگرم پیش برد مطلب نمود - و همگنان را بکار گزاری اقبال ازلای
 و دولت لم یزلی قوی دلی داده نیروی قلب و زور بازو افزود - تا آنکه
 در ضمن اندک فرصتی بکار گزاری اقبال بی زوال بادشاهی که کار امضای
 حکم قضا و نفاذ امر قدر میکند - مخالفان را شکست فاحش داده پراکنده
 ساخت - و شهریار قبل از استماع خبر شکست لشکر خویش از فرط تحریص
 صبیحه نورهان بیگم که در منزل او بود سوار شده باتفاق متحدره مذموره
 از قلعه برآمد که خود را بپایسنجر برساند - افضلخان که در آن وقت در لاهور
 استقامت داشت - همه جا بمقتضای دولتخواهی شاه بلند اقبال اسباب
 استیصال شهریار مهیا می نمود - و دغدغه آن داشت که مبدا سپاه متهور
 او از حضور استظهار و اعتضاد اندوخته مصدر کاری گردند - لاجرم او را
 بلطایف الحیل فریفته چندان در راه نگاهداشت که خبر تفرق آن فرقه

تفرقه آئین بدو رسید - و ناچار از دستياري آن مشتی نابکار که در سريله بکار او نیامدند - دست شسته قرار بر فرار داد - و با هزار گونه خوف و رعب معاودت نموده خود را به حصار بند لاهور افکند - و یمین الدوله مظفر و منصور متوجه دارالسلطنت لاهور گردیده روز دیگر بطرف باغ مهدی قاسم خان که در ظاهر شهر واقع است منزل نمود - درین منزل افضل خان که در آن آوان خدمت میر سامانی داشت - و پیش از وقوع سانحه ناگزیر جفت مکانی کارخانجات بادشاهی را به لاهور رسانیده بود - بملاقات یمین الدوله شتافت - و مساعی جمیله او که در مدت اقامت لاهور و فترت شهریار که همه جا در دولتخواهی شاه بلند اقبال بلباس نصیحت آن بیخود بجا آورده برهمن هنگامه افسرده او شده بود مشکور افتاد - و همدین روز باستصواب آصف جاهی شایسته خان و ارادتخان میر بخشی بدرون قلعه رفته ضبط خزاین و کارخانجات بادشاهی نمودند - آنگاه فیروز خان و خدمت خان خواجه سرا را بجهت کفایت کردن مهم شهریار که اهم مهمات بود فرستادند - و آن دو معتمد دولتخواه آن دراز امل محال پتوه را که از فرط کوفت اندیشی درون محل بگوشه خزیده بود بر آورده بجای استوار محبوس ساختند - روز دیگر یمین الدوله کوچ کرده بشهر در آمد - و نخست بذانگیر وقت پرداخته دریاست حال بعمل آورد - چه آن دستورالعمل دیوان کائنات که صلاح دید ضمیر منیرش همانا اشاره مبشر تقدیر بود - چون دریغوقت صلاح حال عالم کون و فساد در افساد ماده بصارت آن ناقص بصیرت دید - لاجرم بدستوری دستور قضا و قدر دیدهای آن کوتاه نظر را میل کشیده ازین راه ابواب فتنه بر روی مردم مسدود ساخت - و از باب خبرت ازین تماشای هوش افزای اعتبار امور بصرمه بینائی رسیده کحل عبوت کشیدند - یمین الدوله بعد از وقوع این سوانح

حقیقت واقع را بپایه سرپر اعلیٰ عرضداشت نموده التماس توجه ختم
اقبال نمود *

رهیدن بنارسی در مقام جنیور باستان بوس والا و رسانیدن خبر رحلت حضرت جنت مکانی و نوید قوت عهد خلافت بشاه بلند اقبال

چون وقت آن رسید که زمام بست و کشاد معاملات دار الخلافه آدم
بدست اختیار این والا اقتدار سپارند - و کارهای آن تربیت پرورد عواطف
ازلی را که ساخته و پرداخته پیشکاران کارخانه ابداع است در نظر حقیقت
نگرش بجلوه در آرند - در حال سامان طرازان دارالصنع ایجاد دولت
و اقبال را در اسبه باستقبال موكب جاه و جلال آن شهسوار عرصه وجود
فرستادند - و بنوید استعجال قدم خیل اقبال و طلوع اختر دولت بی‌زال
آن مظهر موعود زمین و زمان را سرمایه آرام داده از مناسب خوانی
مضمون این بیت *

کای شهسوار معرکه آخر الزمان آمد بدست معرکه پا در رکاب کن
وام حق مقام ادا نمودند - محملاً روز یکشنبه نوزدهم ربیع الاول سنه هزار
و سی و هفت هجری مطابق ششم آذر ماه سال بیست و دوم جلوس
جهانگیری که در عرض بیست روز از موضع بهنیر مانند شاهین تیز پر بمقصد
پیوسته بود - خبر شنقار شدن حضرت جنت مکانی بمقام دارالخیر جنیور
که در آنولا نشیمن جاه و جلال شاهباز چرخ پرواز اوج رفعت یعنی والا
حضرت شاه بلند اقبال بود رسانید - و چون از راه رسید نخست بمهابتخان
که در آن نزدیکی از فوز سعادت ملازمت آن حضرت استسعا یافتنه بود

بشارت رسانیده اورا بر این معنی آگاهی بخشید - و بوسیله آن خان رفیع مکان در حال شرف ملازمت یافته حقیقت واقع را بعرض اقدس رسانید - و خاتم دستور آصف صفات را از نظر سلیمان روزگار گذرانیده مصداق قول خود نمود - آن حضرت از استماع خبر این سانحه غم اندوز اندوهناک و غمگین گشته دیده مبارک را اشکبار ساختند - و از کمال بیتابی و بیقراری بتهیه لوازم این مقام و اقامت مراسم عزاداری و سوگورایی پرداختند - درین حال مهابتخان و سایر دولتمخواهان از روی نیاز سرها بر زمین گذاشته بعرض عالی رسانیدند - که این قسم وقتی خاصه در ولایت غنیم باوجود قلت اولیا و کثرت اعدا اظهار این امر موافق صلاح دولت نیست - چون الحال مصلحت کلی سلطنت که نظام کل عالم و انتظام مهام جمله عالمیان بدان منوط است - اقتضاء پرداختن بامثال این جزئیات نمیکند - مناسب وقت آنست که موبک حاکم و جلال بدولت و سعادت بر سبیل استعجال متوجه قرارگاه اورنگ خلافت شود - تا بزودی راه فتنه و فساد بر ارباب بغی و عناد مسدود گردد - و رعایا و زیردستان از آسیب شورش پرستان در امان باشند - از آنجا که همواره منظور نظر آن حضرت امری بود - که رضامندی و خرسندی خالق و خوشنودی خلایق در ضمن آن مندرج باشد - درخواست آن دولتمخواهان را بعد قبول مقرون گردانیده بیست و سیوم ربیع الاول سنه هزار و سی و هفت هجری روز پنجشنبه در ساعتی مسعود ماهیچه آفتاب شعاع لوای والا ارتفاع یافته از راه صوبه گجرات توجه اردوی جهانپوی بصوب دارالخلافه عظمی اتفاق افتاد - و همان وقت امان الله و بایزید را که از معتمدان دیرین بمزید پرستاری و خدمت گذاری از اقوان امتیاز تمام داشتند - برسانیدن فرمان عاطفت نشان متضمن خبر رسیدن بذاری و ابلاغ نوید نهضت و مرده توجه موبک اقبال از راه گجرات نزد

یمین الدوله فرستادند - و جانثار خان از بندهای تربیت یافته جاسپار که بکمال مزاجدانی و معامله فهمی و طرز شناسی رو شناس بود - فرمان جهانمطاع مشتمل بر انواع عنایات سرشار و برقرار داشتن صاحب صوبگی کل دکن و خاندیس و برار بدستور سابق نزد خانجهان لودی دستوری یافت - و موکب مسعود منزل بمقرل متوجه مستقر اورنگ اقبال شد - و چون جانثار خان به برهانپور رسید - آن نفاق آئین از غلظت و خشونت که داشت - قطعاً بملایمتی که مناسب ایفوق و ملایم این مقام باشد بجا نیارزد - و مطابقاً پاس مرتبه خود نداشته موافق دستورالعمل خود دربین ادب آئین کار نکرد - چون خان مذکور از سخنان او که رایحه بی اخلاصی و ناسپاسی تمام ازان استشمام می شد - بر مکفون ضمیر و قرار داد خاطر او اطلاع و اشراف حاصل نمود - حسب الامر اشرف مراجعت نموده حقیقت احوال بعرض اقدس رسانید - و خانجهان با این بی ادبها اکتفا نمود - و بعد از بر آمدن جان نثار خان با نظام الملک هم عهد شده پیمان را بایمان تاکید داد - و بجمیع تهاندهاران و کارگذاران اعمال متعلقه بالاکبات نامه نوشت - که ولایت را وا گذاشته به برهانپور آیند - و آن دوتة اندیشان او را دولخواه انگاشته بنوشته او ماک خالی کردند - الا سپه دار خان که از سعادت منشی و مقتضای ارادت درست نیست صالح را کار بستد مشرب صافی حق شناسی را بالایش ناسپاسی مکدر ساخت - و جای خود را قائم نگه داشته در احمد فکر باستقلال تمام نشست - چون این حرکت ناملایم از آن حقیقت نا شناس معامله نفهم بوقوع پیوست - و برین سر تمام ولایت بالا گهافت بتصرف نظام الملک در آمد - عیال خود را با افغانان معتمد خویش سپرده با مردم خود دریای^(۱) شور بخت که قبل از قضیه

(۱) از دریا این جا دریا خان مراد است .

ارتحال حضرت جنت مکانی از خیل سعادت جدائی اختیار نموده در چاندور که داخل محال نظام الملک است اقامت گزیده درینولا بخانجهان پیوسته تحریک سلسله شورش و آشوب می نمود - و همچنین چندی دیگر که با او گوشهٔ اتفاقی بظاهر داشتند - مثل راج گچ سنگه و جی سنگه و غیر اینها بظاهر آهنگ تصرف تمام ولایت مالوه بمندو شتافت - و در آخر کار پادشاه این حرکات ناهنجار که بتحریک شوربختی و تیره رانی ازو سرزد او را فرو گرفت و سزای کردار خود یافت - چنانچه بر سبیل تفصیل انشاء الله تعالی در ضمن احوال جلوس همایون این نگارین نامه نامی بوبان کلک وقایع نگار خواهد آمد *

بالجمله چون سرحد گجرات سر منزل موکب اقبال و مرکز ریاست جاه و جلال شد - عرضداشت ناهر خان از تعیناتیان آن صوبه که در آخر خطاب شیرخانی یافت معروض رای اقدس گردید - و رای جهان آرای بر حقیقت مضمون آن که مشتمل بر نسبت بی اخلاصی سیفخان صوبه دار بود پرتو اطلاع افکند - و توهمی که آن خان ناعاقبت اندیش از انتقام آن حضرت نسبت وقوع امری نا ملایم داشت آن خود مؤید این معنی بود - و نرسیدن عرضداشت او از رهگذر بیماری صعب و ضعف مفرط نیز مقوی و موکد شد - بنابراین شیرخان بانواع مزاحم و عواطف بادشاهانه که سر همه سرافرازی بصاحب صوبگی گجرات بود مشمول گردید - و مامور شد که ولایت را بتصرف خود آورده بمردم معتمد کاروان سپارد - و بی توقف سیفخان را نظربند بموقف خلافت آورد - چون فرمان قضا جریان باین مضمون صدور یافت نواب مهدعلیا ممتاز الزمانی بذابر آنکه به همشیره مکرمه خویش که در حبالة ازدواج سیفخان بود - محبتی از سرحد افراط متجاوز داشتند درخواست بخشایش زلات او نمودند - و حسب الشفاعت

نواب قدسی القاب رضا بهادر که از غلامان خاصه بود متعاقب آن فرمان پذیر شد - که بر سبیل استعجال باحمد آباد شناید - و سیف خان را از گزند تعرض شیرخان حمایت نموده مستظهر و مستمال بهلازمت اشرف سرافراز سازد *

چون اردوی جهانپوی که کوچ در کوچ می شتافت بساحل دریای نریده رسیده از گذر بابا پیاره عبور نمود - در مقام قصهٔ سیف خان که بر کنار آن دریا واقع است بسعادت منزل گزیدند - و بتاریخ یازدهم شهر ربیع الثانی مطابق بیست و هشتم آذر ماه جشن وزن مبارک قمری سال همایون فال سی و هفتم از سن اقدس به خجستگی و فرخنده فالی آرایش پذیرفت - و از تقسیم یک عالم نقود که بجهت برآمد کار محتاجان هم وزن آن کوه تمکین و شکوه آمده مقصود آرزومندان گیتی موافق دلخواه صورت بست - درین روز طرب آموز سید دلیرخان بارهه بسعادت زمین بوس رسیده از دریافت شرف کورنش و تسلیم سر رفعت آسمان رسانید - و از سرافرازی تفویض منصب چهار هزارای ذات و سه هزار سوار پایه اعتبارش بوالایی گرائید *

از سوانح ایام عرضداشت شیرخان است از گجرات باین مضمون که از نوشتهٔ مهاجنان چنان ظاهر شد - که یمین الدوله آصف خان سپه سالار به نیروی همراهی اقبال بادشاهی باشاهزادهای آسمان جاه در سواد شهر لاهور با شهریار تیره رای جنگ صف کرده منصوبه فتح اولیای دولت که منجر بکسر اعدای خلافت شده درست نشین گردید - و آن ناشدنیی مقهور مخدول و مکحول در مظموره قلعه لاهور بزندان پاداش اعمال گرفتار آمد - و چون مضمون این عریضه بعرض همایون رسید بمژدگانی آوازه فتح اولیای دولت نوای گورکه سلطنت آویزه گوش منتظران که از دیر باز ترمه ورود برید ظفر و وصول نوید نصرت داشتند گردید - و درین نزدیکی یک بیک از تعیناتیان گجرات از به اندیشی بر یکدیگر پیشی بسته منزل

بمغزل دریافت شرف ملازمت می نمودند - و همدیگرین ولا خدمت
پرستخان که بحکایت سیفخان دستوری یافته بود - در چهار گروهی
دارالملک گجرات شیرخان را از ایصال فرمان جهان مطاع و سرپای خاصه
سربلندی بخشیده سیف خان را بدرگاه آورد - نواب ممتاز الزمانی ضعف
و ناتوانی سیف خان را که عمده بواعث تقصیرات شده بود - بهانه شفاعت
ساختم از سطوت قهرمان قهر نجات بخشیدند - شیرخان درازده گروهی
شهر بموضع محمود آباد سعادت ملازمت دریافته هزار اشرافی بصیغه نذر
از نظر اشرف گذرانید - و سایر بندها مثل میرزا عیسی ترخان و میرزا والی
نیز از زمین بوس انجم حضور سعادت جاودانی یافتند *

هفدهم ربیع الثانی پنجم دی ماه سنه هزار و سی و هفت سرزمین
کنار تالاب کانگریه که در ظاهر شهر واقع است از پرتو قدوم موکب جاه
و جلال تارک رفعت باآسمان رسانید - و هفت روز آن موضع مستقر سریر
خلافت بوده معاملات آن صوبه نظم و نسق شایان و احوال کومکین پرداخت
نمایان یافت - شیرخان بمنصب پنج هزاری ذات و سوار و صوبه داری
گجرات سعادت اندوز گردید - و میرزا عیسی بخدمت صاحب صوبگی تنه
و منصب چهار هزاری ذات دو هزار و پانصد سوار امتیاز یافته بدآن صوب
دستوری یافت - و سید دلیرخان بارهه با جمعی از بندها بهمراهی رکاب
سعادت سربلند پایه عزت شد - و شیرخان از نواحی شهر بمرحمت خلعت
و شمشیر مرصع و اسب و فیل کامیاب مراد گشته رخصت مراجعت یافت -
و سیزدهم دیماه موکب سعادت کوچ در کوچ متوجه دارالخلافه شد *

روز یکشنبه بیست و دویم جمادی الاولی سنه هزار و سی و هفت
موافق دهم بهمن ماه بعد از رسیدن امان الله و بایزید و برسانیدن بشارت
قرب وصال موکب اقبال و قبول که مسبوق درود فرامین عاطفت آئین

بر سبیل توانر و توالی به یمین الدوله و سائر دولتخواهان بود مشتمل بر عنایت تمام خدیو انفس و آفاق نسبت باهل وفا و وفای آن عضد الدوله باتفاق سایر موافقان در جامع دارالسلطنت لاهور خطبه را بالقاب مستطاب کامل نصاب نمود - و مذهب را برین سرمایه والا کار بالا شد - آنگاه بولاقی نظربند را که فی الحقیقت بر تخت نیز محبوس مضموره سیاه حال تیرگی بخت بود جای دیگر محبوس ساخت - چنانچه در معنی از زاویه زندان بر او دیگر منتقل شده - بیست چهارم جمادی الاولی مذکور خدمت پرستخان مشهور بوزا بهادر رسید - و فرمان مشتمل بر اشاره قتل بولاقی و غیره که دست پیچ فساد کوتاه نظران بودند به یمین الدوله رسانید - آن خان والا شان بعد از اطلاع بر مضمون فرمان سلطان داور بخش معروف به بولاقی و شهریار مکحول و طهمورت و هوشنگ پسران سلطان دانیال و گرشاسپ برادر بولاقی هر پنج نفر را که بصوابدید وقت نظربند بل محبوس بودند بدست رضا بهادر داد - و در شب چهارشنبه سیزدهم بهمن ماه بیست و پنجم جمادی الاولی سنه هزار و سی و هفت از تگمای ساحت گیتی خلاص داده به فسحت آباد عدم راهی ساخت *

ورود موکب جاه و جلال شاهجهان بسرخد ملک رانا و سرافراز ییافتن او از آستانبوس هرگاه والا و احوالی که در طی این ایام رو نمود

چون سایه اقبال همای چتر فرخنده آن همایون فال بسر وقت حدود رانا افتاد - بمجرد اینکه نواحی آن ولایت مرکز اعلام نصرت اعتصام شد - رانا کرن که بر جای پدر متمکن شده بود - از ارادت منشی و اخلاص

اندیشی باستانه بال موکب اقبال شتافته در مقام کوکنده که پدرش نیز درین مقام شرف ملازمت دریافته بود بتاریخ چهارم جمادی الاول سنه هزار و سی و هفت پیشانیی بخت را از پرتو سجود آستان قدسی مکان فروغ دولت بخشیده پیشکش نمایان کشید - و از عنایت خلعت گرانمایه و کمر خنجر مرصع و شمشیر مرصع و دهگدگی لعل قطبی بدخشانی نژاد که سی هزار روپیه قیمت داشت - و فیل خاصگی بساز نقره و اسب عراقی مزین برین طلا استمالت و استظهار یافته و محال جاگیرش بحال و برقرار مانده مرخص گردید *

نهم ماه مذکور مطابق بیست و هفتم دیماه الهی سنه الیه بر کنار تالاب ماندل آذین جشن وزن مبارک شمسی سال سی و ششم از عمر جاوید پیوند زینت پذیر گشته آرایش بزم بهجت و سرور و پیراستگی انجمن حضور نظاره فریب و دلپسند آمد - و آنحضرت را بطریق معهود بانواع نقود سنجیده جمیع آنها بر فقرا و ارباب نیاز قسمت پذیر گردید - و از آنجا بمبارکی کوچ نموده هفدهم جمادی الاولی پنجم بهمن ماه سرزمین خطه پاک اجمیر از یمین قدوم مبارک نورانی گشته عمارات دلکشا و منازل نزهت آئین کنار تال رانا ساگر از نزول همایون روکش قصور جفت گردید - و همانروز بنابر پیروی روش جد بزرگوار پیداده بروضة شریفه حضرت خواجه معین الملة و الحق و الدین نور الله مرقده توجه فرموده آداب زیارت و وظایف این مقام که عبارت است از اعطاء صلاة و صدقات و ندور بجا آوردند - چون نذر نموده بودند که بعد از فتح رانا مسجدی رفیع اساس درخور این روضه متبرکه بنا نهند - و درین مدت از عدم مساعدت روزگار فرصت نیافتند - بنابراین دریغوا که کریاس سپهر اساس دولت جاوید قرینی از پرتو اقبال آن حضرت استحکام بنیاد

چرخ برین یافت - حکم به بنای مسجد عالی بنیاد از سنگ مرمر بدرجه نفاذ رسید - و صوبه اجمیر در جاگیر مهابتخان قرار پذیر گردید - در اثناء راه جمیع بندها مثل خان عالم و مظفر خان معموری و بهادر خان اوزبک و راجه جی سنگه و انی رای و راجه بهارت و سید بهوه و غیر آنها در هر منزل خود را بسعادت ملازمت رسانیده کامیاب دولت صورت و معنی می گشتند *

ورود موکب مسعود شاه بلند اقبال قرین دولت و سعادت بظاهر دارالخلافت اکبر آباد و انداختن پرتو نزول بر باغ دهره

آنانکه به نیروی سعادت ازل آورد در روزی خانه روز نخست از دولتی بزرگ بهره مند شده اند - و از یاورى بخت خداداد در دار القسمت ازلی بنصابهای کامل و نصیبهای شامل کامیاب گشته - اگر چند روزی بنابر مقتضای اراده قضا و حکم مصلحت تقدیر حجاب تعویق سنگ راه مراد آمده مانع تاخیر و باعث سد باب ایشان گردد - لیکن باندک روزگاری و کمتر فرصتی روزی در آید که آن حجاب بسر خویش از پیش برخیزد - و آن دولت روزی شده بپای خود استقبال بخت آن خداوندان اقبال مادرزاد نماید - بد آنسان که فتح و کسر بر عسکر آن سرور بحسب اختلاف اوقات طاری گشته بسی امر ناملازم سد باب مقصد عالی گردید - و از بدنهجاریهای روزگار قضایای ناشایسته صورت بسته یساقهای شاق و ترددهای دشوار پیش وقت آمد - اما الحمد لله که آخر کار بی پایمردی سعی و دستیاری طلب بر وفق مدعا و حسب استدعا شاهد مطلب در کنار و بر آرزو آمده

نقد تمنای دیرینه در جیب و دامن نیاز دست قدرت ریخت - و کار و بار
 دین و دولت بوجرد گرامی رونق و رواج تازه یافته کارخانه جهان را
 زیب و زینت بی اندازه پدید آمد - و ساکنان ربع مسکون با کام دل سایه
 نشین ظلال عدل و احسان این بلند اقبال گردیده از فرط داد و دهش
 گیتی بمراد خاطر رسیدند - امید که تا بقای جهان و جهانیان

* بیت *

درگش کعبه صفت قبله‌گه عالم باد

کشت امید جهان از کف او خرم باد

مجملاً بتاریخ شب پنجشنبه چهاردهم بهمن ماه مطابق بیست و ششم
 جمادی الاولی سنه هزار و سی و هفت ورود موکب مسعود بساحت
 بهشت فسحت باغ دهره که از پرتو انتساب بحضرت جنت مکانی
 نورالدین محمد جهانگیر بادشاه طاب ثراه بغور منزل موسوم است اتفاق
 افتاده مؤدّ وصول این عید قدوم مسرت لزوم سامعه افروز عموم مردم آن
 مرز و بوم گردید - خورد و بزرگ و اسافل و اعالی از اهالی دارالخلافه علی
 و نواحي و حوالی آن بر سبیل مؤدگانی ورود اقدس با اندازه دسترس
 سرگرم جانفشانی شده استقبال موکب اقبال نمودند - و قاسم خان حارس
 قلعه و خزاین علی الفور بر سبیل پذیره آمده از دریافت ملازمت
 و شرف زمین بوس درگاه سعادت دو جهانی اندوخت - و بامداد
 روز پنجشنبه مذکور موکب منصور که همواره بامداد آسمانی قرین سعادت
 یزدانی است متوجه قرارگاه سریر خلافت ابدی گشت - و بادشاه دین
 و دنیا پناه همعنان بخت و همراکب اقبال بآئینی که در خورد والا خداوندان
 این دودمان جاوید توامان باشد فیل سوار داخل عرصه دارالخلافه گیتی
 مدار شده همه راه سرافرازان در رکاب برکت نصاب پیاده و سران در اطراف

بدین آئین رو براه نهاده - ملایر اعلیٰ بهمدستی کف الغضیب دست
بدعای دوام عمر و دولت ابد منتها کشاده - و نظارگیان عالم بالا از مناظر
هفت طبقه گردون محو تماشا افتاده حیران آن کوکبه و دبدبه عزت بودند -
از باغ نور منزل تا هنگام نزول در دربار دولتخانه سپهر نشانه ایام
بادشاهزادگی از هر دو سو بحرین کف در بار چون سحاب گهر ریز بر اهل
کوی و بازار کشوده بسر پنجه زرقشان چون شاخ شگوفه روی زمین را در
افشان سیم و زر گرفتند - و باین روش نمایان و آئین شایان ظل ظلیل نزول
فرخنده بر ساحت سعادت منزل مذکور گسترده بنابر آنکه تا ساعت
مختار مسعود بجهت جلوس همایون بر سریر خلافت ابد مقرون درازده
روز درمیان بود در همان دارالبرکت اقامت نمودند *

انعقاد انجمن جلوس همایون خدیو زمین و زمان ثانی صاحبقران حضرت شاه جهان بادشاه غازی در دارالخلافة اکبر آباد سعادت بنیاد

بمقتضای حکمت کامله سنت الهی بر آن رفته و مجاری عادت الله
برین جاری گشته که در خلال هر صد سال که اساس مبنای دین و دول
اندر اس پذیرفته خلل در نظام امور عظام و انتظام سلسله نظام دارالسلطنت
آدم در مشیمه مشیت بر وجه اتم صورت بغداد - هر آئینه در آنکال زمینیانرا
در کف حمایت و کف رعایت آسمان تمیکنی جای دهد - که بشایستگی
تمام لیاقت مرتبه جانشینی نابیان مغاب جذاب رسالت مرتبت صلی الله
علیه وسلم و صحبه داشته باشد - و بفضل الطاف عام حضرت باری
که درباره اهل روزگار خاص گشته سلطان دیندار عدالت شعار بر روی کار

آرد - که روی زمین را بزور عدل و احسان آراسته طرح انصاف پروری نهد و داد داد گستری دهد - آری نسخه پیرائنی کتاب عالم که بهین صقیفه صنع آلهی است و منشاء دقایق نامتناهی - از یمن همت فرمانروای سرانجام پذیرد - که خط بیغش کارنامه اقبال باشد و جوهر تیغش سر مشق فیروزی - و نقش نگینش دیباچه اجمال و خطوط دستش نسخه بهروزی - پنجه خورشید نزد شکوه بالا دستش پشت دست بر زمین گذارد - و سپهر برین پیش کوکبه قدرش از هلال انگشت زینهار بر آرد *
* بیت *

ازو گردد درین فیروزه گلشن * چراغ طالع فرخنده روشن

چون ذات فرخنده صفات این بادشاه سکندر آئین که سعادت آئینه دار بخت اوست مرآت این اوصاف بود - در مبادی حال دقایق جهانبانی از خط ناصیه او نمایش می پذیرفت - و در آغاز کار آثار کاردانی از لوح پیشانی او ظهور می یافت - و از روی او می بارید که این ابر نیسان کرم چمنستان شهر یاری را طراوت خواهد بخشید - و از جبهه او روشن می شد که این اختر اوج اقبال آفتاب سپهر جهانداری خواهد بود - اختر شناسان کامل نظر از زائحه طالع همایونش که عنوان نامه سعادت است احکام گیتی ستانی فرا می گرفتند - و روشن ضمیران نیکو خیال از آئینه بخت والایش که آئینه رونمای شاهد دولت است صورت امل و امانی مشاهده میکردند - لا جرم فرخنده روزی که روزگار در آرزوی آن شبها بروز می آورد جلوه گر شد - و خجسته صبحی که چشم آفتاب از شوق آن هوس می بخت برد مید - امید می که اختر فرخنده فالی آرزوی آنرا شگون می دانست بر آمد - و مرادی که بخت اقبال فال تمنای آن می زد بهصول پیوست - یعنی طرازند؛ اورنگ اقبال فرازند؛ اکلیل اجمال عزیز کرد؛ حضرت عزت برگزیده عنایت آن حضرت سرمایه آرایش جهان و جهانیان باعث امن

و امان زمین و زمانیان مظهر فضل عمیم ربانی ظل ظلیل جذاب سبحانی
 بادشاه دیندار دین پرور شهنشاه داد ده داد گستر اوج ده کوکب
 نیک اختران شاه جهان ثانی صاحبقران بیست و پنجم بهمن ماه الهی
 مطابق هفتم جمادی الثانی سنه هزار و سی و هفت هجری در روز سعادت
 افروز دوشنبه که از فیض ورود معنوی بیت رسالت در غزل هفت بیتگی هفته
 شایسته انتخاب گردیده - و از یمن ظهور خاتم النبیا بهزاران دست سعادت
 انگشت نما گشته - بعد از گذشتن سه و نیم گهری که بحساب دقیقه سنجان
 ساعت شناس یکساعت و بیست و چهار دقیقه باشد - بطالع فرخنده فال
 و ساعت سعادت سگال از منزلی که در ایام شاهزادگی از اقامت آن والا
 اختر اوج شاهنشاهی رشک فرمای منزل قمر بود - بتأیید آسمانی و کوکبه
 صاحبقرانی بر کره فلک رفتار سوار گشته و خانه زین را مانند خانه طالع
 سعادت آمود ساخته - بنخت کمر پوستاری بر میان بسته در پیش -
 و دولت غاشیه فرمانبرداری بر دوش گرفته در پس - تیغ گذاران صاحب
 جوهر تیغ مانند در یمین - و نامداران والا گوهر خاتم کردار در یسار -
 در دولهخانه ارگ دار الخلافه اکبر آباد که چون قلعه بی در سپهر اوج
 گرای گردیده و بروج ثاقبش بارج فلک ثوابت رسیده - مانند معنی
 در شاه بیت و خورشید در بیت الشرف نزول فرموده - و در فرخنده
 ساعتی که سرمایۀ سعادت روز افزون و پیرایه بنخت همایون بود *

* بیت *

ساعتی آنچنان همایون فال - که سعادت ازو شگون برگیرد

کلاه سروری را که جوهر انجم در ترویج او بکار رفت، بود شمسری بخشیده -
 و قبای خسروی را که اطلس سپهر والا استر او گشته بود - تن بهم آغوشی
 داده کمر لعل طراز را که از منطقه آفتاب گوی می برد بر میان بسته -

تیغ گوهر نگار را که نقد فیروزی در قبضه داشت دستگیری کرده پای سعادت پیرای بر سریر سپهر نظیر گذاشت - و با طالع تیموری و بخت بابری بر فراز تخت دولت اکبری بر آمده دامن امید خلائق را از گوهر مقصود لبریز ساخت - تخت بر مسند کامگاری چرا مربع نه نشیند که نقش مدعایش درست نشسته - و تاج سر مفاخرت چرا باوج نرساند که از فرط سعادت سرآمد گردیده *
* مصراع *

تاج گوهر خود بنواز و تخت گوهر خود ببال

سپاس جهان خدای را که سرانجام حرف تخت بر کرسی نشست و سخن اسر بالا شد - پایه سریر بر آسمان رسید و درجه اکیل بالا گشت - تاج را از تفلخر سر بآسمان فرود نمی آمد - و تخت را از شادمانی پا بر زمین نمی رسید - پایه اورنگ از کرسی گذشت و کوکبه دیپیم باکلیل رسید - چون آن والا پایه بر تخت خسروی آرמיד چتر همایون سایه بر گرد سرش گردید - چتر زرین خورشید وار از شادی بچرخ آمد و از بلندی کوکبه سر باوج سپهر سود - تعالی الله فرخنده چتری که از یمن سعادت گرد سر آفتاب گردیده و هاله ماه را در دائره خجالت کشیده - ریشهای زر تار از وی چون خطوط شعاعی از جرم خورشید نمودار - و عقدهای گوهرنگار ازو چون رشتههای باران از گل ابر آشکار - سحابیست که لولو می بارد و سپهریست که انجم می نگار - نی نی غلط گفتم فلک تدبیر قمر است که حایل سعادت جاردانی گردیده - یا مردمک چشم اهل نظر است که فروغ انوار الهی گردیده - چرا از والا گوهران بر سر نیاید که پیوند بیاقوت و گوهر کرده - و چگونه سر بآسمان نساید که سایه داری آفتاب سر کرده - پنداری گرد نامنه فیض است که سعادت گم گشته را پیدا ساخته - گوئی گرداب نور است که بر سر دریای فیض طرح اقامت انداخته *

* مثنوی *

سایه حق کرده جا در سایه اش * زآن بود نور سعادت پایه اش
 بر سر شاهنشاه از حسن قبول * چون گل ابراست بر فرق رسول
 بالجماعه چون آن خسرو والا منمش بر اورنگ کامرانی نشست و بمدعا
 فهمی آمال و آمانی پیوست - خاتم را فر سلیمانی دست داد و قلم را بار
 نامه در سر افتاد - خطبه بلند آوازگی یافت و سکه نام بردار شهرت گردید -
 تیغ گوهر مقصود در مشیت گرفت - کوس از شادی در پوست ننگچید -
 علم نشان بلند بختی یافت - کمان سرمایه فتح در قبضه آورد - تیر پی بسهم
 السعادت برد - سلطنت را دولت قوی گشت - اقبال را بخت جوان
 گردید - آسمان زمین بوس شکر بجا آورد - و روزگار فال نیک روزی زد -
 فتنه از شرم سر تا پا عرق عرق گردید - بیداد داد شرمساری داد - ارباب تیغ
 و قلم زبان به تهنیت جوهر نگار و گوهر نثار ساختند - و اصحاب دولت
 و حشم در ادای مبارکباد طرح سعادت سگالی و فرخنده فالی انداختند -
 مختار جلوس همایون اول خطیب فصیح زبان از مراتب حمد الهی
 و نعت حضرت رسالت پناهی صلوات الله و سلامه علیه مدارج منبر را بلند
 پایه گردانید - و بعد آن بادای محکامد سلاطین این دردمان والا که شخص
 دولت را بمنزله حواس عشره اند پرداخته از بهر آرایش نظم اقبال اسم
 سامی صاحبقران اول را مطلع و نام نامی صاحب قران ثانی را حسن
 مطلع گردانید - و بنابر رسم معهود بهنگام ذکر اسم هر یکی از بزرگان این
 بادشاه بزرگ منمش بعطای خلعتی گرانمایه بشرف جاودانی مخصوص
 گشته - چون از فیض القاب همایون و ذکر نام نامی حضرت سلیمان مقامی
 بعنوان شاهجهان بادشاه غازی سلمه الله و ابته که مجموع این عبارت
 وافی بشارت را در عهد فطرت محاسبان دیوان قضا و قدر با عدد کریمه

انی جاعل فی الارض خلیفه برابر گرفته اند - دقایق فصاحت را به نهایت درجه بلاغت رسانیده زبانرا موج چشمه آبکیات ساخت - بتشریف خلعت فاخره زرنگار که از همه گرانبایه تر و پیرایه روزگار بود والا پایه گردیده - بر سر ذکر نام مبارک آنقدر خوانهای زرین و مالا مال از انواع زر و گوهر نثار شد - که صفحه روی زمین زر اندود و گوهر آمود گشته روکش چرخ برین افتاد - همدین ساعت مسعود چهره زر از سکه مبارک که متن یک روی آن بکلمتین طیبین و حواشی باسماو سامیه چهار یار با صفا نور و ضیا اندوخته و روی دیگر از نام نامی و القاب گرامی آنحضرت زیور یافته رشک افزای مبهر انور شد - زر گرد نامش گردید و نقش سکه بر خود بالید - درهم که از گمنامی درهم بود از نام همایونش خود را گرد آورد - و دینار که از سرگردانی دلتنگ شده بود از سکه والایش سرخط دولت یافت - سیم را سفید بختی حاصل آمد - و زر را سرخ رؤی دست داد - درست مغربی خورشید از شوق سکه اش بیتاب گردید - و دینار ناقص عیار ماه از فر نامش شکسته خود را درست ساخت - اگر اهل نظر سیم و زر را از شرف نام همایونش نرگس وار بدیده جا دهند محل نظر نیست - و اگر اهل سخن رقم سکه را از فراین اسم خجسته سوسن کردار بر زبان نقش کنند جای سخن نیست - کفایت آن سرور ابوالمظفر و لقب فرخنده شهاب الدین محمد صاحب قران ثانی از آن مقرر شده که تیغ جهاد آن بادشاه سلیمان دسنگلا دیو فتنه و فساد از روی زمین رانده - و باوجود مشابیهت و مناسبت اوضاع و اطوار پسندیده آن برگزیده بحضرت صاحبقران اعظم بهذات لفظ صاحبقران که سه صد و شصت و پنجم است با حرف شاه جهان مساوی آمده - جمهور انام از خواص و عوام مراسم مبارکباد و تهنیت و دعای ازدیاد عمر و دولت بجا آوردند - شعرای بلاغت دثار قصاید رنگین و توارنخ

بدایع آئین بجهت تعیین وقت آن در رشته نظم انتظام داده بعرض رسانیدند - از جمله حکیم رکنای کاشی مسیح تخلص این تاریخ بسمع عالی رسانیده از انواع عنایات صوری خدیو صورت و معنی برخورداري یافت *

بادشاه زمانه شاهجهان خرم و شاد و کامران باشد حکم او بر خلائق عالم همچو حکم ا [خدا] روان باشد بهر سال جلوس شه گفتم در جهان باد تا جهان باشد و همچنین سعیدای گیلانی مخاطب به بی بدل خان که در انواع مذاایع و اصناف هنر بی بدل روزگار است این تاریخ بدیع یافته + * مصرع *

جلوس شاهجهان داده زیب ملت و دین

وزینت شرع و خدا حق بحقدار داد نیز باین تاریخ موافق آمده - نوئیگان دولت از نواختن گورکه و تیپره و امثال آن خم روئین و طاس سیمین سپهر را بر طنین ساختند - و رامشگران و سرود سرایان نیز باآهنگ ساز عیش نواهی عشرت بر وفق مقتضای وقت و حق مقام راست کردند - در آن نوروز بهروزی و عید فیروزی عالمیان بجهت بهجت جلوس اقدس جشنی نو آئین و بزمی نگارین صورت آراستگی یافت - که تا سرور انجم بر سر چهار پایه انجمن چارم نشسته - و ستارگان و ثوابت سپهر هشتم از عقب آن مژمن پنجره تماشاایی و سیارگان ازین هفت منظره نظارگی اند - نظیر این بزم بهشت آئین در جلوس هیچ بادشاه عالمیجاہ خامه سلاطین این سلسله فلک بارگاه که از همگی طبقات اعیان ملوک ماضیه مانند مردم دیده از سایر حواس بر سر آمده اند بمنظر در نیامده - از بسط بساط طرب و نشاط عقد قبض خواطر خورد و بزرگ

و چنین جبین خواص و عوام کشاده گشت - و از ریزه چینی خوان احسان
 دیده و دست گرسنه چشمان لبریز گوهر و در گردیده - هیچ گسسته امیدی
 را مقصدی نماند که به حصول نه پیوست * * مثنوی *

در آن جشن فرح بخش طرب خیز ^۱ [همه روی زمین] از عیش لبریز
 نه تنها ساز عسرت شد - دوا ساز که برگ عیش عالم شد خدا ساز
 جهان آنروز داد خرمنی داد ز مادر گوئی آندم خرمنی زاد
 چون انجمن خاص و عام بانجام رسید پرتو حضور پر نور بر حریم حرم سرای
 خلافت گسترده شبستان سلطنت را نورستان ساختند - نخست مسند
 آرای خلافت انجمن پیرای مشکوی دولت صغیه و فیه صفات سعیده
 حمیده سمات یگانه روزگار برکت لیل و نهار آیینه مصحف عز و جلال موجه
 بحر فرو اقبال مهمل علیا ارجمند بانو بیگم مخاطب به ممتاز محل بیگم
 خوانهای سیم و زر لبالب از لعل و گوهر بدست نیاز بر فرق همایون آن
 سر کرده بادشاهان افشاندند - آب گوهر از سر آن بحر افضال گذشت و خط
 پیشانی آن کان لعل اقبال خط یاقوت گشت - چندان مروارید انبار شد
 که در دریای اخضر فلک گوش ماهی صدف لاکه گشت - چندان لعل
 بالای هم ریخته شد که کمر جوا لعل طراز گردید - بعد آن پیشکش نمایان
 از نفایس و نوادر عدنیه و معدنی و جواهر زواهر عمانیه و شرایف هندی
 و ایرانی که دیده روزگار آنچنان ندیده و گوش آسمان نشنیده از نظر انور
 گذرانیدند - آنگاه بادشاهزاده عالم و عالمیان ولیه نعم جهانیان ملکه معظمه
 صاحبه مکرمه یکتا گوهر محیط خلافت کبری قرة العین سلطنت عظمی
 نظر یافته عنایت بادشاهی عزیز کرده حضرت خلیفه الاهی جهان آرا بیگم
 مخاطب به بیگم صاحب که بافرونی رای و هوش نظر بدیگر شاهزادهای

(۱) ع [همانان شد زمین] صفحه ۳۹۶ - حصه اول - منتخب اللباب *

والا نظر که عیون انوار دولت اند بیشتر منظور نظر بادشاه دیده دراند
هم بآئین مادر والا فرمیهین نثار گوهر زینب و بهین پیشکش نظر فریب
بنظر گیتی خداوند در آوردند - و دیگر پردگیان حریم عصمت
و عصمتیان پرده عفت باندازد دسترس زر و سیم نثار نموده بجهت ادای
مراسم و اوزم مبارکباد پیرامون آن روشن جبین چون هاله گرد ماه حلقه
بستند - و بادای دعای مزید دولت جاوید بنیاد پرداخته از آن مرکز دایره
دولت نوازشها یافتند - و همدران محفل والا آن گنج بخش بدل آفرین
که خطوط کفش موجهای دریا و عروق دستش رگهای کانست - دو لک مهر
و همین قدر روپیه به بانوی حرم گاه سلیمانی و یک اک مهر و یک اک
روپیه به بیگم صاحب و یک اک روپیه بسطان مراد بخش و موازی
این مبلغ برودن آرا بیگم و مساوی آن به ثریا بانو بیگم عنایت
فرموده - سالیانه مهین بانوی عظمی ممتاز محل ده اک روپیه و سالیانه
باشاهزاده جهان و جهانیان بیگم صاحب شش اک روپیه مقرر نموده -
و چهار اک روپیه که برسم انعام شاهزادهای کامکار نامدار سلطان دارا شکوه
و شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب معین شده بود بذواب مهد علیا سپردند - که
چون از دارالسلطنت لاهور رسیده سعادت ملازمت دریابند میان ایشان
قسمت نمایند - و هزار روپیه بشاهزاده نلان و هفصد و پنجاه روپیه
بشاهزاده محمد شجاع و پانصد روپیه بشاهزاده محمد اورنگ زیب
و دویست و پنجاه روپیه بسطان مراد بخش بعنوان یومیه میداده باشند -
امید که جلوس همایون این بادشاه سنذر نشان که باعث آرام زمین
و زمان است بر آن مربع نشین سرور سلطنت ربع مسکون مبارک و میمون
و خجسته فال و فرخنده شگون و دوران این بادشاه کام بخش کامران مانند
ادوار چرخ برین به ثبات و قرار مقرر و بدوام مدار قرین گردد *

حلیه مبارک آنحضرت که ید قدرت بخامه صنع
 باکمال دقت آن خلق قویم و پیکر مستقیم
 را بر اجمل صور و احسن تقاویم نقش بسته
 و از آنرو نقش مراد ابداع بوجه احسن
 بر لوحه اختراع درست نشسته

چهره پرداز صور موجودات و نقش طراز صفای کائنات که خامه
 نیرنگ ساز صنعت تقدیرش بمقتضای قدرت کامله و حکمت بالغه گوناگون
 اشکال بدیعه در کارگاه ابداع بر لوحه هستی به بهترین وجهی جلوه داده
 و بر صفحه وجود هر موجود جداگانه نقش مستغنی از ادراک بالغ نظران
 و لافطرت به نیکوترین صورتی نگاشته - منشور خلقت انسان را بطغرای غرای
 لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم مزین و مطرز ساخت - و از آنجا که
 تمامی نقاط و دایره و خطوط وجود از نوک پرکار کن بر سطوح شهود بحکم
 فعل الحکیم لا یخلو عن الحکمت مبني بر مصلحت است - و هیچ
 لفظ از دایره صلاح خارج و هیچ خط گرد مرکز بدون کار بعثت دایره نیست -
 صورت خط و خال جسمانی و پیکر هیولانی را بر خصایصی که در ذات هر
 فردی از افراد بنی نوع انسان مضمرو و مزمن است مشعر گردانید -
 بدانسان که اکابر علماء و حکما از چگونگی حالات آثار بر کیفیت احوال
 اعیان کماینیغی استدلال توانند نمود - و از نیروی شمایل و مخایل ظاهری
 پی به خصایل باطنی توانند برد - بتخصیص در نظر دقایق نگر رموز
 خوانان علم قیافه و راز دانان فن تشریح بدایع اسرار طبایع که از خصوصیات
 سیمای انسان چهره نما است - مانند عکس شخص در آب و آئینه ظاهر

تر است - بالجمله درین مقام بیان حالیۀ مبارک آنحضرت بجهت رفع حرمان نصیبی محرومان هفت کشور است از سعادت ادراک لقای انور آن سرور به بیان کیفیت شمایل مخبر آن فرشته محضر خورشید منظر بمقتضای صدق مصدوقه السماع احدی الوریثین - همانا استماع اوصاف نوعی از معاینه است و وجه اثبات دعوی اوصاف آنحضرت بسایر فضایل نفسانی و کمالات ملکی و انسانی *

چون از حالیۀ شه سخن سر کنم سخن را حلی بقد زبور کنم دهم زیب و آرایش این نکته را طرازم سخن را از سر تا پیا نخست کلمک معنی نگار از وصف قامت با سعادت آن حضرت که الف آفتاب دولت و برجسته مصرعۀ دیوان مکرمت است - و بخت از بالای او والا گشته و دولت از پهلوی او فیض اندوخته - سخن را از معانی والا پایه در بالا می بخشد - معدّل بودن آن بر دانش در بالا اوصاف خجسته دلیل است - سر هوش پرور که در والا شکوهی بر سر آمده و جهانی از سایه آن سر همایون فر در سایه مرحمت آهی جا کرده در خردی و بزرگی میانه است - و آن بر بیدار مغزی و پر خردی و اعتدال اخلاق ستوده دلیل است - لوحۀ پیشانی نورانی که سر لوح نقاب نامداری و پیشانی روزنامه فرمان گذاری ست - و از روی سهو و خطا نیز روی چین ندیده - شایانی کار جهانبانی و سرایش شغل گیتی ستانی دارد - و آن بر اندازه ستانی انبساط و قاعده دانی اختلاط مشعر است - و بر یسار آن دیداچۀ مجموعه اقبال نزد رستگاره مو خالیست مشکین که آنرا نقطه خط پیشانی توان گفت - مانند سوبدای دل جانب چپ جا ساخته - و چون بلال بحفظ آیات مصحف رویش پرداخته *

* بیت *

شهنشه که خیل ملک فوج اوست سپهر است و این نقطه اوج اوست

ابروی عذیر بو که در نیکوئی طاق است و بخوبی شهره - آفاق - شاه
 بیتی است که بقلم قدرت بر ورق آفتاب نوشته - و زیبا هلالیست از عذیر
 سرشته - بسم الله سورة فتح است و سر لوح کذاب صنع - نی نی محراب
 طاعت ارباب قبول است و پیش طاق منظر سعادت و نور - توسط آن در
 فراخی و کشادگی علامت دولت‌های فراخ و اقبال فراوان است - چشم
 مردمی گزین که نظر یافته ناظر حقیقی است - و نظر هیچ آفریده نظیر آن
 ندیده - در تذکی و فراخی برابر افتاده - و در سیاهی و سفیدی معتدل -
 دلالت میکند بر علم خدا داد و پاکی نژاد - و مردم چشم که از مغاخرت
 نظر جز بر نور سیاه نمیکند - قرۃ العین نور بصر است و نور دیده اهل نظر -
 شعار عباسیان گزیده و آئین خلافت اختیار نموده - پیرایه بخش آرم است
 و سرمایه دار شرم - و آن دلیل است بر افزونی هنک و بیشی فرهنگ -
 و فروغ اندرزی دانش و نگاه افروزی بینش - و بر پشت چشم راست
 خالیست مشک سگال در نهایت حسن و جمال - همانا سیاهی است برای
 دفع عین الکمال بر پشت چشم چون مهر نبوت بر پشت نبی صلعم جا کرده -
 بینی از روی راستی بر چهره فیض بار چون الف در دل ماه جا ساخته -
 یا موجی بر چشمه آفتاب برخاسته - زهی انفی که آب روی داده است
 استواری آن راستی را - نشان جاویدی کردار و پایدگی کار است - و دلیل
 پیش بینی و خیر اندیشی - پیوسته بدان در زیر چشم چپ خالی
 گوشتین اتفاق افتاده - بینی ازان خال مشک افشان بطلان هیچ نداشتن
 الف را روشن تر از آفتاب ساخته بر روی روز افکنده - و آن آثار دولت
 ابدی و امارت اقبال جاردانی است - گوش معنی نبوش که صدف
 لجه معانی و محرم سرگوشی فیض جاودانی است - مانند نظر انور
 روبروی منظره عالم عقول عشره در بجه حق جوئی و حقیقت پژوهی

کشوده در خوردی و کلافی بعد اعتدال است - که بقوت حافظه و تیزی فهم بر آن استدلال نموده اند - روی دل آرای و عارض و خد آن صورت هیولانی فهم و خرد که انوار فرازیدی ازان فروزانست - در سایر صفات بسیار متوسط و باعتدال گراینده است - و آن بتکم وجوه و دلایل این فن علامت خصایل حمیده و شمایل پسندیده است - لون بشره نور افروز ده سر چشمه آبروی نوع بشر است اسمر واقعه شده - دانشوری و هوش پروری ازان رنگ میدهد - و همرنگی قایل انا املح نیز ازین رنگ کل میکند - همانا رنگ مبارکش مایه مردمی است که معنی آدمیت ازان پدید گشته - و از شرم ملاحظش رنگ بر روی صباحت مهر افور شکسته - دهان گوهر افشان که سر چشمه فیض جاودانی و درج جواهر اسرار معانی است - در جنب طیب تبسم و صدق تکلمش شهرت نفحات غنچه شیرین تبسم و راستی دم صبح دوم حرفی است - افواهی معتدلست در تنگی و فواخی و آن دلیل نشان مردانگی و فرزانی است - لبهای مبارک که از شرم ملاحظت تکلم دهان غنچه را از تبسم بسته - و ابهیات از خجالت لفظ روانش تر گشته - در سطبری و باریکی عیان است و ازان دقت فهم و لطافت طبع پدیدار میشود - دندان مبارک که گوهر حریف اب دندان اوست و اختر از جمهور مهر پسندان - مانند مرملة جوزا نور افشان است - و چون رشته لایع شاهوار و در آبدار درخشان - رشته اش محفل سودای جانها است - و دل عالمی ازین دندان فریفته آن رشک عقد ثریا - در خوردی و بزرگی در نهایت اعتدال و چون گوهوان هم سن در نهایت اتفاق و اتصال - این نشان پاک کرداری و راست گفتاریست - آواز معجز ساز در هنگام لطف بجان پروری بلند آوازه است - و در وقت عذاب بجزر شکافی داستان - گاهی به تکلف مهر سامعه را فیضیاب نسیم حیات میسازد

و گاهی باقتضای قهر پرده گوش را برنیاں شعله پیچ می‌نماید - گاه از
 سخط برعد ابر نسبت درست میکند - و گاه از نرمی بزمزمه آب حیوان
 نسب می‌رساند - کلام سلاست نظام آنحضرت مانند ساک مروارید غلطان
 مسلسل و منتسق الانظام - و همچنین عبارت تکریر که همانا بمقتضای
 موعدهای الخط لسان الید گفتار دست و بیان بذانست - تقریر آنحضرت
 با نهایت بلاغت و سلاست و ایراد صنایع بدایع بری از تکلف و تصنع
 است - چنانچه اگر بمثل در کلام پارسی نیز اعجاز روا بودی توانستی
 گفت که از دست خارق عادت است - آن خطه کشای قلمرو فصاحت
 بیشتر بفارسی تکلم می‌نماید - و چراغ دل افروز سخن را که فروغ بخش
 شبستان روح است بآتش فارسی می‌افروزد - و بعض اوقات بهندی
 نژادان که فهم شان فارس جولانگاه فارسی نتواند شد در اثنای حرف
 بمکاره هندی تیغ زبان را گوهر آموذ می‌سازد - چون نواب جنت مآب
 خدیجه الزمانی رقیه سلطان بیگم که در هنگام نوخیزی به پرورش آن زیبا
 نهال چمنستان بادشاهی از گلشن سعادت گل می‌چیدند ترکی زبان بودند -
 و با سایر پرستاران مشکوی والا بزبان ترکی سحر پرداز بیان می‌گشتند - بظاہر
 آنحضرت از فرط نیشائی بسیاری از الفاظ این زبان می‌فهمند - و بدیده دل
 حسن معانی را در جالباب عبارت این کلام مشاهده می‌نمایند - و بر
 نمایش صور بعض مطالب در مرآت الفاظ این زبان توانائی گفتار نیز دارند -
 اما از سمر قلمت استعمال بلکه از وهگدر عدم فوق بمکاره این زبان کمتر
 چاشنی پذیر گفتار می‌گردند - چه در صغر سن طبع فیض آفرین را که
 زبان دان سخن است بیاد گرفتن این زبان گرایش نبود - و نواب خدیجه
 الزمانی از افزونی مهر باین مهر سپهر اقبال در آموختن این زبان مبالغه
 نمی نمودند - وقتی حضرت جنت مکانی از روی طبیعت مشکین نفس

گردیده فرمودند - که اگر خطا اندیشی از من بپرسد - که این نافه کشای استعداد چه آهو دارد - خواهم گفت همین که ترکی نمی‌داند - و با آنکه از قرار واقع درک جواهر الفاظ آن لغت می‌نمایند کمتر بآن تکلم می‌فرمایند - که مبدا از روی قلمت ممارست انتظام سلک تسلسل سخن خال پذیر گردد *

شارب و محاسن آن والا مشرب که پیرایه محاسن صوری و معنوی است - تو گوئی موبو تفاسیر آیات سوره حسن صورت و لطف سیرت است - که قلم قدرت بخط ربکان بر حواشی صفحه مصحف جمال با کمال آنحضرت نگاشته - دقیقه سنجان موشکاف که در باریک بینی سر موی فرو گذاشت نمی‌کنند - بر سبیل امارت این معنی را مشعر بر اعتدال اخلاق و کمال شعور میداند - شارب همایون همانا دو مصرعه برجسته است که معانی آن از موباریک تر است - و محاسن اشعار است که اگر باریک طبعان خواهند یک شعر نمودار آن بیاورند زخم زده باشند - و آن در تفکی و انبوهی و نرمی و درشتی میانه است - حضرت بادشاه اسلام پناه چون یکسر مو در پیروی سفت نبوی کوتاهی نمی‌ورزد - پیوسته شارب را بر سفت صاحب ناموس الهی قصر میکند - و محاسن را یک قبضه نگاه میدارد - گردن مبارک که ناموس بادشاهی و شغل شاهنشاهی را بگردن گرفته در نهایت فرو کمال و متصف بحسن اعتدال است - مالک رقاب گردن کنش است و سرور سروران زمان - اگر بادشاهان جهان بگردن باجش آرند بجاست - و اگر خسروان کیهان به نودش تاج از سر گذارند سزا است - و این دلیل رسائی رای و روشنی ضمیر است - سینۀ معنی خزینۀ که صدر ارباب قبول است و گنجینۀ حقایق و معارف عاقل - همانا آئینۀ صفا است و گنجینۀ مدعا - صندوق اسرار الهی است و نهانخانۀ فیض نامتناهی - در سایر صفات متوسط که دلیل توسط اخلاق است مخلوق شده *

دست بذل پرست که دست نشان ید الله است - و همه چیزش از عالم بالا دست رو داده - آثار دولت در مشیت اوست - و امارات سعادت در هرانگشت او - بر جمیع ایادی دسترس تمام دارد - و از پنجه آفتاب دست می برد - در بذل پیرائی ید بیضا می نماید - و در فیض گستری ید طولی دارد - جود را از دستی پیش گرفته که ابر نیسان پیش دست او گردید - و تیغ را بدستوری در قبضه آورده که زبردستان را پشت دست بر زمین گذاشته - هم صاحب تیغ است و هم صاحب قلم - و هم خداوند جود است و هم صاحب کرم - در کوتاهی و درازی میانه است و این علامت حد وسط است در محامد صفات - و دلالت بر دستگیری لطف و دستگیری مهر و داد و ستدی که نه از دست دستان باشد - بکرین کف اشرف که حاصل بحر و کان به بخشش او کفایت نمی کند - و نقد روزگار را بکفه همت نمی سنجد - بحر را از رشکش جنون دست داده - و محیط را از انفعال او کف بر لب آمده - در کشادگی و نرمی معتدل افتاده - و آن برهان افزونی مهر و بلندی خرد است - اصابع و انامل آن خداوند جود کامل و فیض شامل که با پنجه آفتاب همدستی می کند - و شخص جود را بمنزله حواس خمسۀ اند - و دیده امل را شائبۀ پنج گنج - ریاض آمال و امافی را رگهای ابر و شاخهای آب است از بحر سخاوت بیرون آمده - و جویهای زر ناب است از چشمۀ خورشید روان گردیده - سخاوت را پنج آبست و صبح دولت را خطوط شعاعی آفتاب - مخمسی است از دیوان سخاوت که هر مصراع برجسته آن کار کشای فروبستگان است - و پنج آیه مصحف جود است که تفسیر هر یک آن هادی گم گشتگان حساب - بخششهای بی حساب با او عقد بسته - و بحر از رشکش سرانگشت موج در دهان گرفته - در درازی و کوتاهی و نرمی و درشتی و تنگی و سطرپی

در کمال اعتدال است - و از آن شمار تاجزری و جهانگیری میگیرند - و از غرائب اتفاق بر هر یکی از چهار انگشت سوای ابهام که از آنها دورتر افتاده خال فرخنده فال نمود پذیرفته - و این چهار نمونه دلیل تسخیر چهار رکن عالم می تواند بود - همانا بر هر مصراع رباعی قدرت صاحب دیوان ازل بقلم صنع خویش نقطه انتخاب گذاشته - یا ازین رباعی هر مصراع حکم چهارم مصراع رباعی داشته - هر خالی بختجسته فالی انگشت نما گشته - پذیرایی حساب جهان کشائی بدستور عقد انامل بانگشتان گرفته - مانا بر چهار جوی بهشت سخاوت بلال بصور متنوعه متمثل شده - یا بر هر انگشتی سویدای دلهای اهل نظر جا گرفته - نی نی غلظم از صورت هر انگشت و خال الف و صفر جلو ظهور گرفته - و این مینوی بر آن ست که دستگاه این بادشاه بمقتضای دولت روز افزون از یکی ده خواهد شد - یا مشعر است بر آنکه این دست در آئین سخاوت از ممر کمال بدل چار دانگ دنیا را معموره نموده چار و ناچار دامان آمال را گوهر آما خواهد ساخت - و بر کف دست فیض سرشت از قلم صنع خطی افتاده که اگر دستخط ایرد پاکش خوانند بنجا است - همانا طغرای منشور سعادت است و بسمله سوره کرامت - یا عنوان نامه اقبال است و سطر کارنامه جلال - تعویذ گردن آرزو است و حرز بازوی مراد - برات عمر جاوید است و نقش بقای ابد *

پای جهان پدما در نهایت توسط است - و خطوط آن که خط پیشانی اقبال است - و سطر کارنامه اجلال نشان بلند پای است - زهی پای فرخنده که از سر سروران پای کم نمی آرد - و پایگاه او پایگاه ایست که زیاده از آن در خیال نیاید - اگر بلند پایه اش خوانند رواست - و اگر سران سر در پای او نهند سزااست - دولت در قدم او بمرد میبرد -

و سعادت بپای بوس او می شتابد - قلم به طریق وصفش عجز می پیماید -
و معنی در اوصافش بپای قلم می افتد - بالجمله سرپای آن خلف
الصدق آباء علوی و امهات سفلی که مظهر اتم قدرت آفریدگار است در
کمال توافق و تناسب اتفاق افتاده - قیاس گرفتن و قرار قدر و مقدار
دادن آن یارای ادب آداب دان و حد خرد مرتبه شناس نیست - لاجرم
خامه خویشتمن کامه زبان گزیده به بیان این نکته و ایوان همین دقیقه یعنی
خواص خال مشکین و مسه غنبرین که فی الحقیقت نقطه پای تم الکتاب
صنع بر کف پای مبارک آنحضرت افتاده واقع است - بر طبق خنامه
مشک ختم سخن نموده سرشته بیان حلیه مقدس بپایان می آرد -
بی مبالغه مشک بوی نسیم خلق او شمیده از ممر پاک اعتقادی به پای
مقدس افتاده و بخال مشکین اشتها یافته - چون بر پای چپ واقع شده
دالت بر یسار میکند - و روی سرور سروری البته از پای فرقد سامی صاحب
این خال روکش رفعت چرخ چندی گردد - آنچه ازین نمودارهای
شگرف حیرت افزای والا نظران دقیقه شناس است - و دانشوران سواد
اعظم هند که در فن قیافه بصورتی بی بمعنی برده اند - که هیچ گروهی را
از اصناف ایشان دست نداده - فوا گرفته اند پذیرای نگارش گردد حوصله
نامه کوناهي کند - چند سال پیش از اورنگ طرازی این خسرو شیر گیر
در نخچیرگاه که مقام عیش و نشاط و محل عشرت و انبساط شیر افکنان
بی آهوست - یکی از تجرد مفشان روشن ضمیر که فروغ ایزد شناسی از
ناصیه اش میتافت - و نور تجلی از جبین بینش می درخشید - بی دست
آویز آشنائی بملازمت این بادشاه بلند اختر رسیده جبهه افروز سعادت
گردید - از آنجا که سواد خوان صحیفه غیب بود و اسرار ازلی را از
بر کرده - از مطالعه خطوط دست و پای بخت پیرای این والا دستگاه

بلند پایه رشک فرمای درس خوانان دبستان ملأ اعلی گردید - و به نیکوهای
 زرف سواد خوانی دست و پای مقدس که چهار نصاب اسوار دولت تواند
 بود نموده بزبان وحی بیان راند - که در اندک روزگاری و کم مایه فرصتی
 ازین خطوط دیباچه اقبال و ازین سطور مقدمه اجلال جلوه پیرای ظهور
 گردد - و در دیده تماشاگران جلوه گاه منع بنمود گزاید - و فرمانروایی سواد
 اعظم هندوستان که قلمروست وسعت آموذ بر چندین اقلیم اشتمال دارد
 یک قام بی انبازایی دیگری بذاصیه سایان این آستان والا باز گردد - و از
 نورنگ نشینی آن سرایش گزین تخت روزگار از شادمانی بر خود ببالد *

بیان مصارف اوقات سعید و ساعات عمر شریف

انتظام بخش سلسله نظام روزگار و باعث

قیام قوایم استقامت لیل و نهار

اعنی شاه جهان بادشاه غازی

از اوقات فرخنده آیات این گیتی خدیو تختی به پرستش ایزدی
 و نیایش آلهی که دیباچه کار نامه سعادت جاودانی و بسمله مصحف فیض
 آسمانیست میگذرد - و برخی باستراحت بدن و نظام امور عالم صغیر که
 ناگزیر نشاء عنصریست - و غرض کلی از آن نگهداری آلت کسب کمالات
 معنویست بسر میبرد - و بهری به نتخچیر سازی و صید پردازی که در نظر
 ظاهر بینان موجب انتعاش طبیعت و انبساط خاطر است - و نزن اصحاب
 باطن وسیله صید دلها و ذریعه عبرت نمودارهای شگرف تواند بود بانجام
 میرسد - و در خواب و خور که شهر نشینان خطه امکان را از آن کزیر نیست -
 آن سیر چشم خوان دانشوری و بیدار مغر ملک خرد وری حد اعتدال را

رعایت میفرماید - روشن است که والا نظری که مشاهده شاهدان جلوه گاه صنع ایزدی تواند نمود چگونه خواب را در چشم خود جا دهد - و اگر بقدر یکسر مرگان با خواب گرایش کند چشم دلش همیشه بیدار است - پس نظرباین معنی خواب بیدار بخت حکم بیداری دارد - و پیداست که دانش گستری که زله بند نعیم جاردانی تواند گشت چسان اندیشه خورش را با مذاق همت آشنا سازد - و اگر باندازد یکسر دندان بخورش مایل گردد - لب و دهان فطرتش همان ناهار است - پس باعتبار این مقدمه خورش آن چاشنی گیر مایده فیض بی خورشی است - بالجمله اوقات سعادت سمات آن قدسی صفات از آرایش غفلت منزله است - و ساعات فرخی آیات از لوٹ عظمت مبرا - و اوقات شبانروزی بدین نمط پذیرای قسمت گردیده - که آن سرور نیک اختر چون اختر شب زنده دار قریب بدر ساعت پیش از طلوع فجر از خواب بر میخیزد - و در سحر خیزی بر آفتاب روشن ضمیر سبقت می جوید - همدران وقت که خلاصه ازمنه شبانروزی و منتخب مجموعه ایام و لیالیست و هنگام فیض لا یزالی - وضو را آبی بر روی کار آورده آماده پرستش معبود حقیقی میگرد - و روی توجه بمسجدی که در خلوت گاه خطه اکبر آباد تعمیر پذیرفته آورده تا رسیدن وقت نماز رو بقبله بر سجاده طاعت می نشیند - و با هزاران گونه نیاز زانوی ادب نزد ایزد فیاض بر زده هنگام نماز نخست بر سنت قدسی نژادان ادای سنت نموده بگذاشتن فرض که بر ذمه همت طاعتیان واجب است می پردازد - بعد از فراغ قیام جمیع ارکان از اوراد گل می چیند - و بپای مردی نیاز بگلگشت مصلی پرداخته بدسته بندی گلهای ادعیه می نشیند - و از سبزه سر رشته دعا بدست آورده از سجاده پای در جاده مقصود می نهد - آنگاه آن تقدس نژاد بحرم سرای متوجه شده

آن جلوه گاه قدس را رشک بیت المقدس می سازد - و چون خسرو انجم
 سر از غره خاور بر می آرد - و پیشگاه آفاق از پرتو فروغ مدح فروغ اندرز
 می گردد - از دریچه محاذی دریچه مشرق مشرف بر آب چون سر
 بر آورده بر آفاقیان معنی دو آفتاب و دو مشرق روشن تر از روز میگرداند -
 و جهانیان در آن عرصه که چون پیشگاه اقبال پیش آن دریچه منظر دوات
 واقع است - از استحصال کورنش شرف جاوید دریافته چیده سجود بر زمین
 ادب میگذارند - و ستمدیدگان پریشان احوال بخاطر جمع بی مزاحمت
 احدی داد خواهی نموده درد دل بعرض می رسانند - و همدرین فضای
 عریض بوساطت عارضان لشکر ظفر اثر سپاه ستاره شمار انجم سان معروض
 نظر انور گشته بشمار در می آید - و اکثر فیلان مست عبده آئین که از
 بدمستی آنها حذر نموده بصحن خاص و عام حاضر نمی سازند - درین
 فسحت گاه از نظر اقدس میگذرند - و بیشتر اوقات جنگ فیل که از
 تفرجهای بدیع و غریب و تماشای دلپسند خاطر فریب است درین
 میدانگاه اتفاق می افتد - و درین روز بذایر چندین وجه علامت قیام قیامت
 آشکار گشته آشوب عرصه محشر و شور رستخیز بوقوع می پیوندد - و بکثرت
 هجوم مردم و انبوه خلقت چنانچه کسی بحال کسی نمی پردازد - و از
 فرط غریب و غلغل و نفیر و ولوله همانا نفخ صور بعرضه ظهور می آید -
 و همدرین محشر عام اثر اعیان فیلان نامور نمودند را از دنبال اسپان تیز
 رفتار میدوانند تا در جای که نطح نبرد گسترده اند دستبرد نمایند و خصم
 را بازای فیل مات سازند - و در جهروکه درشن آنحضرت اکثر دو گهزی
 و گاهی باقتضای قلت و کثرت مهمات و کمی و افزونی انبساط طبیعت
 کمتر یا بیشتر می نشینند - و این طرز بار از مختصرات حضرت عرش
 آشیانی است - چون این انجمن عام بانجام می رسد از عطا جهور که

والای خاص و عام طلوع فرموده پرتو حضور پرنور بآن فرخنده انجمن می اندازند - و آن بارگاهی ست در کمال نمود و شکوه و عظمت - از رفعت اساس سر بایوان سپهر کشیده - و بر حسب فرمان آن اوج گیر فرمانروایی پذیرای تعمیر گردیده - تبارک الله از آن انجمن آسمان نشان دلنشین که بهشتی محفلی است در غایت توره و تورک و ادب و اندام و اجلال و اعظام - چنانچه از فوط شکوه و هیبت و وفور شان و شوکت که از در دیوار آن پرتو ظهور میدهد بهرام و کیوان دلیر بر زبر آن بلند ایوان گذر نمی توانند کرد - محملا آن نشیمن رفعت و انجمن عزت که در اصل احداث کرده این حضرت است مشتمل است بر چهل ستون در کمال رفعت و زینت سقف و جدار منقش و مصور بصور گوناگون و نقوش بوقلمون - و در سه جانب آن محکمی که بهندی کتیره خوانند از سیم ناب بارتفاع قامت آدم متوسط کشیده - و سه جا راه آمد و شد گذاشته - و بر در هر کدام حاجبان سراپا مهابت ایستاده هیچ احدی را آن حد نیست که بی رخصت تصور گذر در خاطرش گذار یابد - درین بارگاه خاص از امرای عظام گرفته تا دو مدی منصب و اهل خدمت دیگر را راه نمی دهند - و در خارج این ایوان ساختی در کمال فسحت و بر دور آن کتیره از سنگ سرخ بطول پنجاه گز و عرض پانزده گز بزرگ پذیرایی رنگ گشته که مشجر رنگین سخنان در برابر آن رنگ ندارد - و بر آن سائبانهای مخمل و زربفت و مظللهای دیبای زر تار کشیده - و بر سه راه در آمد این نیز دربانان ایستاده سوای جمعی از ارباب منصب که مراتب ایشان کمتر از دو صدی باشد و احدیان ترکش بند و بر قندازان و بعض مردم روشناس از نابینان امرا موافق پایگاه خویش قیام می نمایند - و سایر سپاه و پیادهها و جمیع نوکران امرا در خارج این می ایستند - و درون کتیره نقره

امرای عظام در خور تفاوت درجات و مقدار قرب و منزلت پهلوی ستونهای بارگاه که قرارگاه مقرر ایشانست می ایستند - و ارباب تصدی مهمات ملکی و مالی یک بیک مطالب کلی و جزوی بعرض مقدس می رسانند - و آنحضرت شقوق و اطراف سوال را در حال بخاطر مقدس جا داده جوابهای کافی و شافی که خرد و زان دانشور و عملداران دقیق النظر را با کمال تدبر و تفکر و تردد و اندیشه ثانوی بخاطر خطور نکند علی البدیه در آن قسم انجمن بر طبق سوال می فرمایند بنحوی که ارباب مهمات در هیچ باب بعرض ثانوی محتاج نمی شوند - و بسیار این معفی رو میدهد - که در اثناى عرض مطالب مختلفه بحسب اتفاق در معامله ضروری مطلبی بخاطر یکی از بندها می رسد - که از مهم عرض دیگری اهم باشد ناچار بعرض میسرساند - و آن حضرت بر طبق مراد و وفق صواب جواب می فرمایند که هر قدر تشفی خاطر حاصل می شود - و محمل ابواب مطالب که بعرض مقدس می رسد ایست - که از یک طرف بخشیان عظام مراتب ارباب مناصب و مقاصد و مطالب مختلفه ایشان را بعرض می رسانند - و فرخنده پاسخی که پیرایه حکمت می باشد می نبوشند - و در همین موقع جمعی از بندگان سعادت یاب باضافه علم میگردند - و مشتی از والا دستگاهان به پذیرائی خدمت از هر دست که باشد بشرف ابدی انکشت نما می شوند - و از جانب دیگر میر سامان هرچه می خواهد بعرض رسانیده سامان می بخشد - و دیوان بیوتات هر مدعی که دارد معروض داشته دیباچه دیوان سعادت حاصل می نماید - و هم چنین بخشیان احدیان و میو آتش و اصحاب اشراف منسوبان خود را از نظر اشرف گذرانیده باضافه مرسوم و مشاهره بمنتهای مطلب فایز میگردانند - و برین دستور متصدی خدمت عرض مکرر یاد داشت

مناصب و جاگیرها و برأت نقد و سایر مهمات ابواب المال و ارباب التکادیل و جمیع احکام طاعة و امثال اینها را بتکرار عرض اقدس می نماید - و برین قیاس مشرف ارباب وظایف و روائب حقیقت استحقاق این طبقه را معروض می دارد - و احداث وظایف و روزیانه و افزایش مرتبه و مناصب قرار می یابد - و همدرین اثناء داروغها و مشرفان اصطبل و فیل خانه طوایل اسپان و حلقه های فیلان را برسم معتاد هر روزه طویله طویله و حلقه حلقه بترتیب دفعات در برون کتھرء سرخ بنظر انور در می آرند - و آن حضرت بدقت نظر از دور کیفیت فربھی و لاغرئی آنها را ملاحظه فرموده مطابق ضابطه باز خواستی درمیان می آرند - و باز خواست زری که بجهت خوراک دواب از سرکار فیض آثار می شود بر تقدیر زبونی و لاغرئی این جانداران از مصنوعات حضرت عرش آشیانی ست - و ازین باب متصدیان داغ و تصحیکه اسپ و سوار تابینان امرا که تازه بداغ و تصحیکه رسانیده باشند منظور نظر اشرف می نمایند - و در عرض این احوال عرایض صوبه داران و دیوان و بخشی و سایر اصحاب تصدی مهمات هر صوبه و سرکار با پیشکشهای ایشان بمعرض عرض در می آید - و بیشتر عرایض اعیان سلطنت را که اهتمام تمام بشان ایشان با ضرورت کلی بجواب مضامین عرایض مذکور باشد - خود بدولت با رجوع انبوهی مردم و کثرت مشاغل بنظر مطالعه در آورده بی توقف بدستخط خاص جواب می نویسند - تا از آن منشور سعادت و نشره اقبال که بد آن نیک بخنان ارسال می یابد اولاد و احفاد ایشان را تا روز نشر سجل اعتبار و افتخار و بار نامه تغاخر و مباحات در دست باشد - چون مقاصد خواص و عوام درین محفل همایون بانجاء مقرون میگردد - و جلوس اقدس درین محفل به پنجم گهزی میکشد - تشریف اشرف به نشیمن خاص که معروف به غسل خانه است میفرمایند -

و سبب اشتها را این محفل والا باین نام آنست که حضرت عرش آشیانی
 اکبر بادشاه در خاوت گاهی نزدیک بحرم حریم خلافت غسلی بر می آوردند -
 و درین نشیمن جز برخی از مقبولان حضرت دیگری را بار نبود - و گاه گاهی
 دیوان و بخشی نیز برای عرض مطالب راه می یافتند - و رفته رفته اکثر
 اعیان دولت درین محفل حاضر شدند - و بمجرد این نسبت این خلوتخانه
 از آن وقت باز باین نام نامزد شد اوقات عالی درین مهبط انوار و سعادت
 برین جمله میگذرد - که دیوانیان عظام خلاصه معاملات اعمال محال خالصه
 و تنخواه طلب جاگیرداران را بعرض اشرف می رسانند - و همگی بحواب
 می رسند - و برخی از معتمدان که خدمت طالع عرایض متصدیان
 خدمات صوبجات و سرکارها بایشان مفوض است - زنده مضامین آنها را
 معروض داشته جوابهای مطالب برسالت سرفرازان پایه والای وزارت
 و کالت حسب الصدور از موقف خلافت بمنشیان بلاغت نشان ابلاغ
 می رود - ایشان بر طبق فرموده فرامین قضا آئین را که متضمن مضامین
 معهوده است انشا نموده از نظر انور می گذرانند - و آن حضرت از روی
 حزم بنظر ملاحظه در آورده اگر از منشی بطریق سهو القلم که لازمه بشریت
 است خطای سرزده باشد - از سر عنایت بی عتاب و خطاب بشرف
 حک و اصلاح می رسانند - آنگاه شاهزاده ولیعهد ضمن آن فرامین را
 بزور توقيع و قیغ خود موشح و مزین می سازد - و صاحب دیوان کل نیز
 نشان معرفت خویش در تحت توقيع و قیغ ایشان ثبت می نماید - آنگاه
 از پرتو نور مهر^(۱) اوزک اشرف غیرت انوار مهر انور می گردد - و همدرین
 نشیمن همایون صدر الصدور سایر نیازمندان و اصحاب حوائج را که در خلاص

(۱) در بادشاه نامه نوشته که مهر اوزی حواله نواب ممتاز الزمانی بود و در

و عام از نظر ارفع نگذشته باشند دفعه دفعه می گذرانند - و فراخور حال و قدر احتیاج و استحقاق هر یک مدد معاش از وظایف و رواتب نقدی و غلات و ده‌های در بسته عطا می شود - و برخی را دم نقد از خوراین وزن جیب و کنار آرز و نیاز بنفوذ آمال مالا مال میگردانند و بعد از فراغ اکثر مطالب مهمات دین و دولت گاهی ترطیب خاطر و تصفیة دماغ باستماع نعمات طیبیه و تجلیه سرآت الضیاء نظر انور بتماشای نوادر جواهر نفیسه بکری و کانی می فرمایند - و چون طبع اقدس آن معمار معموره قلوب اصحاب دل و بانی تعمیر عالم آب و گل بعمارت بسیار مایل است - اکثر احیان امر بوضع اساس بنیانهای غریب و اختراع ابنیه خیر و ابداع بقاع فیض می نمایند - و در اندک مدتی با زیب و زینت تمام با تمام می رسانند - چنانچه مشاهده شاهد است و معاینه بتعمین و تبیین نیازمند نیست - که تا غایت در هیچ قونی از قرون پیشینه این عمارات دلفریب دیده هیچ بیننده در زیر چرخ برین ندیده - بنابر آنکه این پایه توجه و این مایه دست و دل در صرف زر بیدریغ از دیگران کمتر دست می دهد - و خصوص این مرتبه دقت نظر و این درجه تصرف طبیعت در فنون و صنایع عمارات بعد از آن حضرت دیگر بنظر روزگار در نیاید - و ازین گذشته ساعتی راضان چابک سوار حسب الامر جهانبانی در ساخت این بارگاه سلیمانی بر باد پایان صرصر تگ صبا رفتار بر می آیند - و آن پرواز چهرگان دیوان نژاد را که با براق برق تگ نسبت خویشی دارند - و بر ابرش برق رفتار ابر و باد پای تیز تگ صرصر هزار پایه سبقت و پیشی می جویند - پری واره به پرواز درآورده در نظر انور سلیمان زمان تعلیم جلوه گری می نمایند - بعد از فراغ این مجلس که بچهار پنج گهری میکشد بخلوتکده اقدس شاه برج مقدس که مخصوص شاهجهان آباد و لاهور

و اکبر آباد است تکه‌بیل مبارک می فرمایند - و از آنجا که بوج جز جای مهر انور با کواکب سعادت اثر نباشد - درین خلوت دده که بغایت تکبر است جز شاهزاده‌های والا اختر دیگری جا ندارد - مگر یک دو از مقربان حضرت که بجهت عرض مهمات کلی بطریق ندرت داخل شده اند، بقدر ضرورت درنگ می نمایند - درین اوقات با وزیر اعظم اظهار مضمهر و مکنون ضمیر انور که اعلان آن در محافل مذافی مصلحت دوات است - با آن وزیر عطار تدبیر و مشیر خرد پیر می فرمایند و آن کامل خرد را بر خفایای خاطر اشرف اطلاع و اشراف می دهند - آنگاه در نزدیکی های دوبر محل معلی از سعادت حضور اعلی بخلیقه نور ظهور محالی میگرد - و بعد از تناول شیلان خاصه و قیلوله بادای سنی و فرائض ظاهر پرداخته بوسیله جمیله نواب مهد علیا زنان بی شوی و عجبایز بیکس و کوی بانعام نقد و جنس و عطای اراضی مرزوعه و قرار وظیفه و روزیانه کامروا میگردند - چنانچه هیچ روزی نیست که دوشیزگان و اراصل که از پیشان روزگاری کسی بخواستگاری ایشان رغبت نمی کند - خواجه از کرام دودمان کرام - خواجه از عفایف احاد عوام - بآن وسیله از زاق محتاجان بمعرفت سنی الفسا خادم متوسل نشوند - و آن آیه رحمت پروردگار بتجهیز جهیز ایشان بپردازد - و ایشان را از انواع حلی و حلال حتی زیور و زر و گوهر و پیرایه گرانمایه باعلی پایه تمنا برساند - چنانچه مبلغ های گرانمند هر روزه باین رهند که بهترین طریق خیرات و مجاری مبرات است صرف می شود - و اکثر اوقات متصدیان این خدمت ایشانرا بامثال و اقوان ایشان حسب الامر اشرف در سلک ازدواج منتظم میگردانند - بالجمله آنحضرت بعد از نماز عصر باز بغساختانه تشریف آورده اهل چوکی را تسلیم قور می فرمایند - و در آن خجسته انجمن که بعد از نماز شام مرتبه فوقانی از پرتو انوار

شمعهای مرصع لکن کافوری فروغ بخش طارم چهارم است - و مرتبهٔ تکتانی
از اشتعال مشاعل زرین و سیمین روی زمین را چون چهرهٔ شب زنده داران
نورانی دارد - تا چهار گه‌زی بعد از انقضای وقت مغرب اوقات اشرف بکار
دین و دنیا صرف می نمایند - و در عرض این جلوس فرخنده گاهی
از راه تحصیل انبساط طبع اقدس و ترطیب دماغ مقدس باستماع نغمات
طیبهٔ مطربان هندی و رامشگران عراقی طرب اندوز و سامعهٔ افروز گشته
حق التذاذ این حاسهٔ شریفه ادا می نمایند - و بغابر خواهش طبع
مبارک مثنی باستماع الکان نغمه پردازان و سرود سرایان این کشور
که در واقع نشاط افزا تر و بر سامعهٔ لطیف مزاجان گوارا تر است بیشتر
مدوجه می شوند - و راستی سخن و حق مقام آنست که موسیقایی
هوش ربای این طائفه از راه لطافت طرز و نزاکت روش و وسعت دستگاه
نغمه و بر شعبگی طرق داستان راستی آهنگ و درستی الکان نسبت
بموسیقای یونانیان و ایرانیان که در عهد پاستان صفاهان درین باب مورد
ضرب مثل بود - و درین زمان خراسان بلند آوازه است - از زمین تا آسمان
تفاوت دارد - همچنین رامشگران این کشور چه این طبقه در واقع بحسب
ریخت ایقاع و اصول و تری نغمه و ترانه با پیچاک و مرغول و ابداع
تراکیب خاطر فریب و اندازهای رسای غریب و قصدهای دلپسند و خوشنما
و تصرفات زیبا و بجا از ایشان کمال امتیاز دارند - خصوص در فرود آمدن
از اوج رفعت صوت و شدت شد که عرب آنرا رفع عقیره خوانند - بحضیض
بالغت و نرمی مد و بدین دستور توافق و تقاسب اصوات چندین قوال هم
آواز که همان صوت یک نغمه پرداز است - این امر غریب از خصایص
جادو فغان هندی نژاد است - و نیز باعتبار معانی خاطر خواه و دلخوا
و اداهای نازک و رسا که از زبان معشوق عاشق نما در لباس این گونه نغمه

که هزار یک حق توصیفش درین مقام ادا نشده جلوه می دهد - و بادعای ایشان که از اهل آن لغت اند جز ایشان که ارباب دقائق خصایص هر لغت اند لطف آنرا دیگری در نمی یابد - هوش ربا تر می شود - و چون ازین انجمن هم فراغ خاطر رو میدهد نماز عشا بجماعت ادا نموده بمحل تشریف می برند - و بهنگام آسایش خواة شب خواة روز مجتاسیان فصیح بیان خوش تقریر شیرین زبان در پس پرده خوابگاه داستانهای پیشینیان و احوال گذشتگان از روی کتب سیر و تواریخ معجز مثل قصص انبیا و مقامات اولیا و اطوار ملوک و وزرا و اخلاق حکما و علما و امثال این طایفه که دستور العمل کلی و قانون شافی کردار و گفتار ارباب خود است - و باعث عبرت و خیرت اصحاب بصیرت و بصارت میشود - بسمع شریف آن قبله مقبلان می رسانند - پاکیزگی طبیعت اشرف بمرتبه ایست که از غایت لطافت غریزی و لطافت طبیعی مساس شی ممسوسه غیر را مکروه می دارند - و تا ممکن دست همایون بدان نمی رسانند - و اگر احياناً مساس واقع شود اگر همه جواهر که لطیف ترین اشیاء است فی الحال دست می شویند - و میل خاطر همایون بعطریات روح بخش بمثابة ایست که شمه ازان در حیز بیان نکند - و در مجلس خلد طراز پیوسته اقسام عطریات و انواع بخور مهیا و موجود می باشد - و رخت همایون آن خدیو زمان آنچنان عطر آگین است - که اگر احياناً براهی اتفاق عبور والا افتد - آن شارع رشک افزای عرصه ختن میگرد - و بمدد گارچی نسیم مشام جهانی معطر میشود *

توجه خاطر اشرف در باره استحکام بغیان معدلت بغایتی است - که باوجود فسحت مملکت هندوستان که سه طرف آن بدریای شوز پیوسته در کل ممالک محروسه احدی اراده ظلم بخود مصمم نمیتواند ساخت - و مهمات روایان صوبجات بمقتضای مزاجدانی همایون سر مو بخلاف

عدل نتوانند پرداخت - و اگر احياناً بنى سعادتى بىكى از امور رديه ارتكاب نمايد - از صاحب تائيدى مرتكب ستمى گردد - بمجرد خبر رسيدن حقيقت سزاي عمل بكنار خویش مي بيند - و اگر در صوبجات بمقتضاي عمل ناصواب كسى مستوجب سياست گردد - قابعرض مقدس نرسد احدى از متصديان انجا به سياست آنكس مبادرت نتواند نمود - اين معني از بس خدا شفاسي و خدا آگاهي است - تا بجرم اندك عقوبت بسيار بحال هيچكس عايد نگردد - و كسى كه مستحق سياست نباشد از رهگذر عدم غور بيجرم معذب نشود - اگر احياناً از سفاكي و ناپاكي سلاطين تراكه و اتراك در محفل عدالت سرشت مذكور ميشود - از آنجا كه معدلت و انصاف در طيننت مقدس مضمور است - طبيعت اشرف از امغاي آن منغص ميگردد - و مكرر بر زبان فيض ترجمان گذشته كه بادشاه على الاطلاق گروه قدسي شكوه سلاطين را بر ساير طبقات انساني از آن برگزيده و عذاب اقتدار جهان در كف اختيار ايشان سپرده - كه جميع خلائق كه وديعت كبرى خالق اند در مهد امن و امان مرفه الحال باشند - بدون نصفت و معدلت از ينها بوجود آمدن سزاوار آن مرتبه والا نيست - و پسندیده درگاه ايزد تعالى نه - اگر جميع صفات پسندیده و خصايل برگزيده آن خداوند على الاطلاق و خلاصه انفس و آفاق بقيد تحوير در آيد - سلاطين روزگار و فرماندهان ربح مسكون را در قوانين ملك داري و آئين فرمان گذاري مهين دستور العملی باشد - و هدايت طرازان بچار سوي فيض يزداني و عنايت سبحاني راه يابند - ليكن خاصه را چه يارا كه متكفل تسطير صفات هميون و معامد مقايت معلى تواند شد - لاجرم مجملی از آن به بيان آمد - اميد كه قوايم اورنگ خلافت استقامت بنيادش مانند قواعد عدل و قوانين داد محيط ثبات و مركز درنگ شود - و روزگار دولست باستقرارش بصبح روز نشور پيوند يابد *

طرح اساس و وضع بناء تاريخ سعادت بنياد شاهجهاني که مبتدا از مبدأ بی منتتهای جلوس همایون صاحبقران ثانی است امید که بقای بنای آن با قرون روزگار مقرون باد

خردوران بالغ نظر بکار فرمائی فطرت ازل آورد و رهنمائی خاطر الهام
پرورد در تسهیل کارها و تحصیل آسانی اعمال که بهمه حساب ناگزیر
جهان مجاز و ضرورت عالم صورت است - بدآنگونه استنباط غرایب و ابداع
بدایع نموده اند - که بهیچ طریق پی بروشی و راه بهنجاری نتوان برد که
پی سپر نظر آن پیش قدمان و طی کرده اندیشه آن پیش آهنگان
نشده باشد - از آنجمله وضع بنای تاریخ است که مشخص زمان و مقیاس
تقدیر و تعیین مقدار است - چنانچه غبط مقادیر اعمار و تشخیص وقایع
مهمه در خصوص اوقات و همچنین سرانجام جزئیات نظام کل خاصه
معاملات و مصالحات و امثال آن بدون این معنی دست نمی دهد -
چون وجه حاجت بدان از آن ظاهر تر است که بروشنکرتی تبیین حاجت
محتاج باشد لاجرم بآن نمی پردازد - و مستحکماً معنی تاریخ بحسب
لغت قرار دادن وقت است - و حد اسم زمانی است معدود از مبدأ
معهود تا بوقت مفروض بحیث تعیین ازمه و آوان مابین سابق و لاحق
آن - چنانچه مبدأ آن موقع سفوح امری عظیم الشان منتشر الذکر مثل
ظهور ملتی یا حدوث دولتی یا حربی عظیم و طوفانی عمیم شده باشد -
و طریق وضع آن در میان اثر ارباب دول و علل مختلف اتفاق افتاده -
چنانچه بعضی آغاز آن از قیام صاحبدولتی نموده انجام آنرا فرجام روزگار او
ساخته اند - و علی هذا التیاس از جلوس دیگری تا وفات او - مثل فارسیان

که تا خاتمه یزدجرد بن شهریار بدین شیوه عمل می نمودند - و از آنوقت باز تاریخ یزدجری از هلاک او مسطور است - و نزد اهل کتاب تاریخ یونانیان معتبر است - که بسکندر مذسوب است - با آنکه از جلوس اسکندر و فوت او نیز ابتدا نشده - چه بعد از وفات سکندر چار تن از غلامان او مملکت مفتوحه^۱ او را قسمت نموده - و در مبادی سال سیزدهم از رحلت سکندر از جمله^۱ انطیاخوس و سولوقس و بطليموس و اریدائوس چهار غلام سولوقس بعودان تفرد و تغلب بلاد مشرکه را بدست آورد - و فسحت دستگاه سلطنت او عرض عربی یافته بر اکثر ملوک عهد غالب آمد - چنانچه به نیکاطور یعنی قاهر به یونانی زبان ملقب شده بغابر آنکه استیلای او از امور عظیمه بود ابتدای تفرد او را تاریخ گرفتند - و بتاریخ اسکندری اشتهاار یافت - و تواریخ دیگر نیز درمیان جمعی معمولست - مثل تاریخ آدم و طوفان نوح علیه السلام و غرق فرعون و بغای حضرت سلیمان علیه السلام هیکل اورشلیم یعنی بیت المقدس و تخریب بخت نصر آنرا - و عرب در ایام جاهلیت قدیم از وقایع مشهوره و حروب عظیمه که درمیان ایشان واقع شدی ابتدا می نمودند - چون حبشیان بر یمن استیلا یافته در سالی که بعام الفیل معروف است قصد کعبه^۲ معظمه نمودند مبداء آن امر عظیم تاریخ شده - و تا هنگام ابداع هجرت آن تاریخ معمول بود - و هنوز بغابر قول ابوریحان در کتاب تفهیم تواریخ مختلفه دارند - و مشهور ترین تاریخ شک کال است یعنی زمان شک که ظالمی بوده برین کشور مستولی و از مبداء زمان قتل او این تاریخ معتبر را اعتبار نمودند - و اهل بنگاله بتاریخ لچهن سین عمل می نمایند - و گجراتیان و دکنیان بتاریخ سالباهن و در اوجین و دهلی

۱ اریدائوس (Antigonus, or Antiochus I), انطیاخوس ۱
 ۲ بطليموس (Ptolemy), Arrhidaeus.

تاریخ بکرم‌اجیت معتبر است - مطابق از تطویل این مقدمه آنست که چون در عهد اکبر بادشاه بنابر آنکه دین کشور تواریخ مختلفه معمول بود - و تاریخ هجرت از مدت امتداد طویل الذیل شده و ضبط آن بر هندو اشکال داشت - لاجرم آنحضرت بجهت آسانی ضبط ایشان خواهش وضع تاریخی نمودند - چون این معنی منافاتی با تاریخ هجری نداشت - چو آن تاریخ مانند دین قویم آنحضرت ملی الله علیه و سلم تا زمان قیامت پایدار و مستدام خواهد بود - لهذا دانشوران عهد مذل علامه دهر امیر فتح الله شیرازی و علامه شیخ ابو الفضل و دیگر خردوران مبداء جلوس آن حضرت تاریخ گرفته بتاریخ الهی موسوم ساختند - و بنای ادوار آنرا بر روش ترک و ایغور بر میذارهای دوازده گذاشته هر سالی را بنام یکی از شهر دوازده گانه شمسی که فارسیان بزبان دري نامیده اند موسوم نمودند - چنانچه به بسط تمام در اکبر نامه مشروح است - درینولا که جلوس اقدس این پیکر قدسی بر سر پیر عرش و کرسی رو نموده و آب و رنگی تازه بر روی کار عالم باز آمده سر تا سر فرسوده رسمهای پاستانی از میان بر افتاده - آن مجدد عالم دین و دول که بمقتضای لطافت طبع عالی و نزاکت منش ارجمند همه چیز را دلآویز خاطر پسند میخواستند بآن کهن وضع ترکانه که پایمال ابتدال و دست فرسوده انتحال است پسند ننموده - چون از راه دینداری نسیمه سنین باسامی مغانه مشهور پارسیان مرضی خاطر عاطر اسلام پرور نبود - لاجرم بتازگی رقم نسخ بر آن آئین کشیده بقاء ادوار این تاریخ را بر وفق عدد کامل عشره که عقد اول است از عقود اعداد نهادند - چه شرافت این عدد بسیار است و اکثر عظیم امور عالم امکان را حضرت واجب الوجود موافق این عدد کامل نصاب و عقد شرافت انتساب آفریده - مثل عقول عشره و مقولات عشره و هواس ده گانه انسانی و امتال اینها - و از همه شریف تر عدد

عزیز کرده‌های الهی و برگزیده‌های عواطف نامتناهی یعنی این سلسله دولت و دین که سر حلقه آن صاحبقران نخستین و همین حضرت صاحبقران دومین است - چنانچه بوجود کامل آنحضرت مصداق تلک عشره کامله و همعدد عشره مبشره اصحاب حضرت خیر البشر شده - اول جمادی الثانی سنه هزار و سی و هفت هجری را مبتدای این تاریخ بی منقها اعتبار نمودند - و قرار دادند که هر ده ساله احوال سعادت مآل در اقبالنامه که حسب الحکم اشرف نگاشته قلم سخن سنجان بلند قدر مثل وزیر اعظم سعد الله خان و وحید الدوران شیخ حمید گشته - و خامه تقدیر از نام نامی آن حضرت ببادشاهنامه تعبیر نموده - در دفتری جداگانه ایران نمایند - چنانچه بدستور مذکور وقایع هر سال که از سوانح سال دیگر جدا شده یکجا سمیت ذکر پذیرفته از آغاز جمادی الثانیه آن سال ابتدا یافته باین عنوان مثلاً معنون و معین گردید - که آغاز سال اول از دور اول - آغاز سال دوم از دور اول - و همچنین تا آخر آن دور که سال دهم است - و برین قیاس دور دوم و ادوار دیگر که نهایت آن آخرزمان و مقتضای عدد باد - چون این ضعیف را نظر بر نگارش حقایق احوال آن ملک الملوک ملک خصال بود - و مقصد اصلی جز به تحریر خصوصیات مآثر و مکارم خصوص کارنامه‌های آن خدیو کامگار که شیخ حمید و عزیزان دیگر متعهد بیان و تکفیل اتیان نموداری از آن شده اند - لاجرم خامه وقایع نگار درین خرد نامه ادب آئین راضی بنگارش ده ده ساله احوال جدا جدا نشده از آغاز جلوس مبارک تا انجام روزگار فیض آثار و خاتمه عهد سعادت مهد آنحضرت یکجا باندازه دسترس پذیرای تحریر ساخت - و بدستور آثار نامه‌های باستان و تواریخ پیشینیان در معرض بیان خصایص آنحضرت بظهور رسانید *

بیان نخستین امری که از آن قوهٔ سلاطین اولی الامر صدور یافت و ذکر ارسال فوامین و احکام قضا نفاذ به سایر اعیان دولت و ولات و حکام هر ولایت

سزاوار مرتبهٔ ظل آلهی سر افرازی بود که چون بنیادهٔ سلطنت رسیده
بای بر مدارج رفعت و دولت نامتناهی نهد - هر آئینه پاس حدود و احکام
نوامیس آلهی کماهی حقها بدارد - و حفظ مراتب اوامر و نواهی
شریعت حضرت رسالت پناهی صلوات الله و سلامه علیه و علی آله
و اصحابه بدانسان که شاید و باید بجای آرد - چنانچه درین طریقه
بذکوی از راه ادب و اندام و طریق تعظیم و احترام درآید - که بهیچ وجه
امری از امور که مشعر بل موهم دلجویی و گستاخ رونی باشد ازو سرنزد -
و ارتکاب شیوه که شبیه بل مشتبه به بیروشی و بیطریقی باشد بهیچ باب
تجویز ننماید - خصوص قوانین ناپسندیدهٔ نما که در ظاهر نظر و بادی
رای اشتباه آن باوضاع و اطوار مبتدعه نكوهیده آئین باشد - تا عموم مردم
که در سلوک طریق شریعت و طریقت حقیقت مذهب ملوک میدارند -
بدستوری که سابقاً مذکور شد - ببهانهٔ پیروی ایشان رفته رفته بیراههٔ انحراف
پیش نگیرند - چنانچه اکثر انواع بدع در پاستان روزگار باین نوع ابداع
شده - المنة لله تعالی و تقدس که اعلیٰ حضرت ظل سبحانی صاحب
قران ثانی از مبداء احوال فرخندهٔ فال تا الحال پیوسته بروفق احکام
کتاب و سنت اطاعت و طاعت پیشه کرده اند - و طریقهٔ متابعت پیروی
حضرت رسول صلی الله علیه و علی آله و صحبه و سلم پیش گرفته درین

باب بمثابه اهتمام دارند - که همدرین روز سعادت افروز که روی سریر شاهنشاهی از پرتو جلوس فرخنده آنسور زیور فرآهی گرفت - نخستین امری که از موقف خلافت پیرایه صدور پذیرفته حلیه نفاق یافت - نهی سجده تعظیم است که از عهد حضرت عرش آشیانی مقرر و معهود شده بود - چنانچه هرگاه بندهای درگاه از ادراک سعادت ملازمت امتیاز می یافتند - یا باحراز نوعی از عنایات سرافراز می گشتند - از روی تعظیم برای تکریم در آمده سجده بجای می آوردند - و این دستور تواضع در ملل سابقه بمنزله سلام بود و همدست دستبوس - و سجده قدوسیان آدم علیه السلام را و سجده حضرت یعقوب و اولاد امجاد بطریق تعظیم و تکریم حضرت یوسف صدیق را ازین دست بوده - چون فروغ ناصیه رسالت جدیه افروز ظهور گردید - آیههای سابق صورت نسخ پذیرفت - درینوقت که حضرت شاهنشاهی سایه اقبال بر سر تخت و تاج انداختند - بنابر آنکه از راه مال نقوی و پرهیزگاری در انحر امور مباحه نیز نهایت خویشتر داری می فرمایند - چه جای امور مفهیه راضی باین معنی نشده عموم مردم را از آن مفعول فرمودند - و شبستان هند را از سرفه پرتو چراغ شریعت محمدی نور آگین ساخته بجای سجده و زمینی بوس چهار تسلیم حکم فرمودند - و پاک گوهران دوده سیادت و منتخبان اهل بیت ناظم دیوان رسالت را و مسند آرایان محفل علم و مرحله پیمایان جاده فضل و پیوند گسلان علایق و درویشان کامل که بپایه حقیقت شتافته اند - از ممر آنکه سزایش تعظیم و شایستگی تکریم دارند ازین دست تواضع که باعث شکسته رنگی شان این طبقه است معاف فرموده مقرر نمودند - که در وقت دریافت ملازمت بسلام نماز ادب را تمام نموده هنگام وداع مصحف اخلاص بر فاتحه ختم نمایند - زهی عنایت ایزدی که ما

مشتی دست خوش حوادث دهر ناپایدار و مفتون آخر الزمان را در عهد
چنین جهانبنانی اسلام پرور دیندار دادگر بادشاهی کامل سخا تمام جود
رعیت پرور در عرصه وجود جلوه گر نموده - که درع و پرهیزگاری آن حضرت
درین مرتبه - و سایر مکارم اخلاق در مرتبه که اگر بمثل تا روز شمار بل تا
نقطه آخر ابد مراتب کیف و کم آن بشمار درآید - عقود انگشتان از عقد آن
بفرساید - و درجات اعداد نامتناهی از فرط تعدا بیان برسد - هنوز هیچ از
مراتب آن بحساب در نیامده باشد - فحمداً لله ثم حمداً له - و امر
جلیل القدر از موقوف خلافت در باب ارسال احکام جهان مطاع باعیان
دولت که درینولا در صوبجات ولایات دور دست بوده هنوز سعادت حضور
در نیافته بودند عز درود یافت - و عنوان آنها بطغرای شرای ابو المظفر
شهاب الدین محمد صاحبقران ثانی بادشاه غازی موشع و مزین شده بمهر
اوزک اشرف مختوم و مشرف گردیده - و آن خاتمی ست معظم که
سجده گذاران دولت و اقبال را مهر نماز است - و سپهر فرخی و فرخندگی
را آفتاب فروغ پرداز - گرداب دریای حشمت و اجلاست و عینک دیده
دولت و اقبال - خاتم سلیمان زیردست اوست و نکیه آفتاب مهر پرست
او - هم صاحب دستگاه است و هم صاحب یسار - بر ایادی دسترس تمام
دارد - امروز دستیکه او دارد بیلا دستی انگشت نماست و چون خورشید
نامور و نور پیرا - چرا دست از پنجه آفتاب نبرد که نام همایون بادشاهی
خط جبین او گشته - و اسم فرخنده شاهنشاهی برنوشت او گردیده -
چشم بد دور که شخصی اقبال را بمثابه چشم است و شاهد منصور را دیده
سرمه ناک - همانا نقش آن آبکیات است که در سیاهی جا می کند -
یا کعبه که تن بسیاهی در میدهد - یا نور دیده که بسیاهی در می آید -
نقش او با فرخ فالپی دست نشسته و عکس او بر فرمان مرحمت بماند

هیكل آیات رحمت گشته - تا بنام جنت مكاني و اسامي هشتگانه
 اجداد پاك نژاد زينت داشت بنه سپهر در آفاق اوج گرای شهرت بود -
 و درین ایام كه از نام نامی حضرت سلیمان مقامی كه بعنایت الهی از
 روی آثار عظیمه وسط حقیقی آن نگیں سعادت قرین شبیه خاتم جم گشته -
 بانظام این اسم سامی در سلک اسامی آبای والا گهر مظهر عقول عشره
 و معنی زر ده دهی صورت پذیرفت و خطاب عشره مبشره یافت - و در
 معنی آفتابی در نه سپهر جلوه گر گردیده كه نام افلاك كه ابای علوی اند
 روشن كرده است - و در سلسله مقولات عشره جوهر كه مطلب بالذات
 اوست پدید آمد - و حكم گردید كه بر يك روی روپیه و مهر كلمه طیبه كه
 آرایش حاشیه خاطر كامل عیارانست نگارش نماید - و در حاشیه نام
 نامی خلقی راشدین كه اربعه متناسبه حساب خلافت اند طرازش دهند -
 و در روی دیگر اسم سامی و القاب نامی پادشاه نامدار آرایش بخشد -
 زهی فرخنده نامی كه آسمان بزرش میگیرد و از شادی چون نقش سكه
 بر خود می بالد - درست مغربی آفتاب و مهر تمام عیار بدر كه سال و ماه
 در رشته بروج صرافان قضا و قدر روانست - از رشك یکی قلب و دیگری
 غیر سال برآمده - سخن در وصف او درست گفته می آید - و معنی در
 ستایش او تمام عیار گفته میشود - اگر سخنور را چون نام همایون خویش
 بزر بركشد می سزد - الحمد لله كه زر نیز در عهد مبارکش چارباری گردیده
 بگردار قلاب سره ارباب قبول بذكر كلمه طیبه و اسامی خلفا می پردازد -
 و كیمیا ساز سپهر صنعت اندیش كه پیوسته عمل شمسی و قمری در پیش
 دارد - از تمام عیاری آن زر و سیم مسكوك در حیرت افتاده هر شام و صبح
 زر و سیم ماه و مهر را در کیسه خود پنهان می سازد - اشرفی از نام اشرف
 چندین مایه شرف گود آورد - و روپیه از القاب اقدس بهزاران سعادت

رو ششاس گردید - درست مغربی آفتاب چون از شرف سکه محروم است -
 هر شب مانند زر لیلمان خاک بر سر میکنند - و زر تمام عیار ماه چون از
 فام او مایوس است باوجود تمامی هر ماه گذاختن میگیرد *

بالجمله اول فرمان که صدور یافت منشور افتخار ابدی و اعتبار
 سمرمدی یمین الدوله عضد الخلافت آصف خان بود - که از روی عاطفت
 و عنایت بدستخط خاص که خط آفتاب از رشک آن تافته گردن نگاشته آثار
 مهربانی را بر روی روز افکندند - و هر سطری از آن فرخنده منشور که نسخه
 سوره نور بود - سمره سالی چشم اقبال گشته از بهر پرواز مفاخرت آن همای
 اوج سعادت شاه بالی گردید *

نقل فرمان مذکور

دانای رموز سلطنت عظمی - واقف اسرار خلافت کبری - سرخیل
 یکرنگان وفادار - سلاله یکجهتدان حق گذار - کار فرمای سیف و قلم - مدبر
 امور عالم - زنده خوانین عالیشان - قدوة امرای بلند مکان - عضد الخلافت
 یمین الدوله - عمومی بجان برابر آصف خان - در امان حضرت ملک مندان
 بوده بدانند - که در چهارم کهری روز مبارک دوشنبه بیست و پنجم بهمن
 ماه موافق هشتم جمادی الثانی سنه هزار و سی و هفت هجری بمبارکی
 و فیروزی در دار الخلافت اکبرآباد جلوس میمنت مانوس بر تخت
 سلطنت و سریر خلافت واقع شده - و بدستوری که معروض داشته بودند
 لقب را شهاب الدین قرار دادیم - چنانچه نام مبارک ما را بعنوان
 شهاب الدین صاحب قران ثانی شاهجهان بادشاه غازی در خطبه که درین
 روز بلند آوازه گردانیدند درج نمودند - و سکه هم بهمین نام مبارک زده شد *

* بیت *

لله الحمد که آن نقش که خاطر میخواست

آمد آخر ز پس پرده تقدیر بسرون

امیدواریم که الله تعالی بادشاهی کل هندوستان را که بمحض کرم خود بما عنایت نموده بر بادشاه شما و شما که شریک غالب این دولت اید مبارک گرداند - و روز بروز فتوحات تازه و نصرت‌های بی اندازه نصیب ما شود - و شما هم بمعرطبعی رسیده از دولت ما دولت‌های عظیم یابید *

آنگاه از راه دقیقه سنجیهای قدر شناسی و مرتبه دانی القاب هریک از عمده‌های دولت و اعیان حضرت را خود بعبارت خاص مقرر فرمودند که منشیان بلاغت نشان در فرامین مطاعه و امثال آن بجفس نفویسند - تا حق مرتبه هریک از بندهای خاص بموقع خود ادا شده باشد - و ارباب انشا القاب زیاده از قدر و کمتر از پایه همکنان نفویسند - از جمله القاب یمین الدوله بهمین عبارت مقرر شد - اعتضاد خلافت و فرمانروایی - اعتماد سلطنت و کشورکشایی - فص خاتم ابهت و بختیاری - آب گوهر حقیقت و جان سپاری - طراز آستین ابهت و جلال - گوهر سریر دولت و اقبال - مقدمه العیش معارک جهانستایی - تقدمه العیش کام بخشی و کامرانی - مونس وحدت سرای حضور - معرم خاص الخاص سرایر سرور - ذوی الخصایل الرضیه و الشمالیل المرضیه - صاحب الکمالات الصوریه و المعنویه - مستشار دولت خاقانی - موتمن بارگاه سلطانی - انجمن آرای محفل انیس - صدر نشین بساط قدس - همدم دلکشای مجلس خاص - معرم خلوت سرای وفا و اخلاص - دقیقه یاب سرایر بادشاهی - رمز شناس عالم مزاجدانی و آگاهی - مورد الطاف شاهنشاهی - مرجع عواطف ظل آلهی - جوهر مرات حقیقت و وفا - فروغ شمع یکرنگی و وفا -

مشعله افروز فطرت اشراقیان - دانش آموز طبیعت مشائیان - قدوه خوانین
بلند مکان - مبارز الملت یمین الدوله آهفخان *

و چون آن عضد الدوله در عهد حضرت جنت مکانی هفت هزار
هفت هزار سوار دو اسپه سه اسپه منصب داشت - غایبانه به هزاره ذات
و هزار سوار دو اسپه سه اسپه اختصاص بخشیدند *

فهرست اسامی جمعی از سعادت مندان ارادت کیش که بنابر سلسله جنبانی دولت جاودانی در رکاب ظفر انتساب این برگزیده عنایات حضرت ذوالجلال از مبادی ایام فترت تا هنگام جلوس سریر خلافت مصیر همه جا حاضر بودند

چون این نیک اختران سعادت یار بحکم بهبود جوئی همت والا
نهمت و کار طلبی عقل به اندیش در رکاب سعادت همه جا همراهی گزیده
دقائق جانفشانی و سربازی باقصی درجات امکان رسانیده - خاصه آنانکه
بکار فرمانی طالع ارجمند و رهنمایی بخت بلند از نقطه اول شاهزادگی
تا انجام کار که محیط چرخ دوار بکام اولیای دولت گردید - و از جلوس
ابد پیوند پایدار حق بمركز خود قرار گرفت - پرکار و ار پای از سر ساخته در
هر مقام گام ثبات و استقرار برجا داشتند - چنانچه از گردشهای ناملازم
روزگار و تقلبات بی پرکار لیل و نهار ملول نگشته کسل و تهاون را سنگ راه
نساختند - و از بلندی و پستی مسالک طلب فترت و سستی بخود راه

نداده رخنه در سد روئین رسوخ عزم متین نینداختند - لاجرم امروز بر مطلب خویش فیروز گشته و کار بگام و گردش روزگار بروفق مرام ایشان شده بمناصب و مراتب والا رسیدند - و صاحب صوبه ولایات گردیده دقایق رتبه قدر و منزلت و درجات رفعت شان و شوکت بعالم بالا رسانیدند - بالجمله اسمای جمعی از اعیان این وفا کیشان بذکر آنکه سرمایه مباحثات و افتخار جاودان اولاد ایشان باشد درین فهرست خرد نامه آداب ثبت می نماید برین موجب *

سید مظفر خان - اسلام خان - وزیر خان - قلیچ خان - بهادر خان
 روهیله - معتقد خان - صفدر خان - دلار خان بریج - سردار خان - راجه
 بیتلدااس کور - یوسف خان تاشکندی - راجه منروپ کچھواہ - میرزا
 مظفر کرمانی - میر شمس - رضا بهادر - جان نثار خان - یکه تاز خان -
 اخلاص خان - خواجه جهان خوانی - اعتماد خان خواجه سرا احداد خان
 مهمند - زبردست خان - ترکداز خان - نوبت خان - رشید خان
 خواجه سرا - شرزه خان - یکدل خان خواجه سرا *

الحق این حکایت شناسان سپاس گذار و پرستاران وفا آئین جانسپار استحقاق اینگونه عنایات گوناگون که در حق ایشان بظهور رسیده دارند - و این مایه مرحمت نمایان و این پایه عاطفت بی پایان که درباره این گروه پا بر جا ثابت قدم که در عرصه جانفشانی و سر بازی هیچ جا سرموی پای کم نیارده اند - بسیار بجا و بغایت بموقع واقع شده - و چگونه چنین نباشد که شاهشاه حق آگاه وفا طلب حقیقت خواه بمقتضای مرتبه ظل الہی مراتب داد و دهش را بجای رسانیده اند - که بخشش آنحضرت را سبب و موجبی در کار نیست - چه جای آنکه درین مقام این گونه بهانه و دست پیچی که عبارت است از ادای حقوق ثابت قدمان عرصه وفا

و حقیقت و حق شناسان نمک و حق عنایت در دست بود - هرگاه نقد
 اخلاص درست مرشد پرستی از خلاص آزمون بیعتش و خالص برآید - اگر از
 پرتو عنایت نمایان چون زر تاب چهره امید بسرخروئی و زر شناسی جاوید
 برافروزد بجای - و قدر و مقدار اعتماد و اعتبار وفاداری بمیزان امتحان و اختیار
 سنجیده آید - اگر از فیض عاطفت سرشار مانند در شاهوار ارجمندی ابد
 و اعتبار سرمد اندوزد سزا *

فهرست برخی از عنایات بادشاه عالم صورت و معنی که در عنفوان جلوس اقدس نسبت باموای حضور بظهور آمده سوای صوبه داران و امثال ایشانکه در دربار جهان مدار حاضر نبودند

خدیدو مالک رقاب اعظم سایه پاینده آفریدگار عالم عظم شانه و سلطانه
 که بظاہر اقتضای عنایت ازلی و لطف جبلی بسایر صفات آراسته خاصه
 بفیض وجود مفیض الجود - امید که از لطف کامل آن حضرت متصف
 بدوام و خلود نیز گردند - پیوسته بمقتضای ذات کامل صفات درافاضه
 فیوضات نسبت بفقدیر و غنی و سایل و مستغنی با وسایل و بی وسایل
 بر یک نسبت و یک حال آمده - درین احیان که جلوس اقدس رو داده
 وسایل بخشش و بخشایش مهیا و آماده شد - و دست آویز داد و دهش
 بدست آمد - کف جود مانند درهای خزاین عامره بل ابواب مخازن
 و معادن کشاده مخزونات کان و مکنونات دریا را نیز بعموم عوام و خواص
 عطا فرمودند - از جمله امرای عظام را باحداث مقام سب و افزایش درجات

آن و خطاب‌های مناسب و خلعت فاخره و سلاح گرانمایه مثل شمشیر و خنجر مرصع و امثال آن و علم نقاره و تومار و طوغ و اسپ با ساخت زرین و فیل با یراق سیمین و انعام نقد و نظایر اینها بتفاوت مراتب کمیت و کیفیت فراخور حال هر یک نواختند - بذایر آنکه تفصیل این مراتب چون بآسانی دست نمی‌دهد - و ظرف تقریر و تحریر از قرار واقع متحمل آن نمی‌تواند شد - و مراحم بی پایان که نسبت باحد سپاه و اکثر خدم و حشم و ارباب استعداد و استحقاق از انعام نقد و اضعاف مراتب بظهور رسیده - آن خود امریست بیرون از احتمال احاطه دایره امکان - لاجرم درین مقام غنایاتی که نسبت بامرای عظام تا هزاری منصب واقع شده بقید تحریر در آورده باقی را ناچار از قلم می‌اندازد *

مهابت خان از مرحمت خطاب والای خان خانانی و سپهسالاری و خلعت خاص با چار قب طلا دوزی و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و علم و نقاره و تومار و طوغ و اسپ خاصه مزین بزین طلا و فیل خامگی با یراق سیمین و پوشش متحمل زربفت و ماده فیل و چهار لک روپیه نقد و منصب هفت هزاری هفت هزار سوار دو اسپه سه اسپه سرافراز صورت و معنی گشت - خان عالم بخلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب شش هزاری ذات پنج هزار سوار رایت افتخار برافراشت - قاسم خان بخلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و فیل و منصب پنج هزاری ذات و سوار از آنجمله دو هزار سوار دو اسپه سه اسپه و تسلیم صوبه داری بنگاله بتازگی اعتبار یافت - لشکر خان بخلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب پنج هزاری ذات ^۱ [...] ک نوازش

پذیرفت - وزیر خان بعنایت خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسب
 و فیل و منصب پنجم هزاری سه هزار سوار و انعام یک لک روپیه مرحمت
 پذیر شد - سید مظفر خان بخلعت و خنجر و شمشیر مرصع و نقاره و اسب
 و فیل و منصب چار هزاری ذات و سه هزار سوار و هشتاد هزار روپیه نقد
 مدعا در کنار و بر مدعا یافت - و هر کدام از راجه جی سنگه و سیرزا خان
 بن شاه نواز خان ولد خان خاندان عبد الرحیم بمقصد چار هزاری ذات و سه
 هزار سوار و خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل بلند پایگی
 اندوختند - و بابو خان برنج بعنایت خلعت و خنجر مرصع و علم و اسب
 و فیل و منصب چار هزاری ذات و دو هزار و پانصد سوار و پنجاه هزار
 روپیه نقد کامروائی یافت - و اوسور بهوریته زمیندار بیکانیر خلعت و خنجر
 مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل و منصب چار هزاری دو هزار و پانصد
 سوار - دلیر خان بارهه خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و فیل
 و منصب چهار هزاری ذات و دو هزار و چهار صد سوار - بهادر خان
 روهیلہ خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل و منصب
 چهار هزاری ذات و دو هزار سوار و پنجاه هزار روپیه نقد - میوزا مظفر
 درمائی خلعت و خنجر مرصع و علم و اسب و فیل و منصب چهار
 هزاری ذات و هزار و پانصد سوار و سی هزار روپیه نقد - راجه بهارت
 بندیلہ خلعت و خنجر مرصع و نقاره و منصب سه هزاری ذات و دو هزار
 و پانصد سوار - مصطفی خان ترکمان معطاب به ترکمان خان خلعت
 و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسب و منصب سه هزاری دو هزار
 سوار - سردار خان خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل
 و منصب سه هزاری ذات و دو هزار سوار و سی هزار روپیه نقد - بهار سنگه
 بندیلہ خلعت و خنجر مرصع و منصب سه هزاری دو هزار سوار - راجه

بیتهلداس ولد راجه گوپال داس کور از جمله بدهای معتبر جانشینان
خلعت و خنجر مرصع و علم و اسپ و فیل و منصب سه هزاری هزار
و پانصد سوار و سی هزار روپیه نقد - معذور خان خلعت و خنجر مرصع
و علم و اسپ و فیل و منصب سه هزاری هزار و پانصد سوار و بیست
و پنج هزار روپیه نقد - قلیچ خان خلعت و خنجر مرصع و اسپ و علم
و فیل و منصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و بیست و پنج هزار
روپیه نقد - سید بهره مخاطب بدیندار خان خلعت و خنجر مرصع و علم
و اسپ و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار - احمد بیگ خان خلعت
و اسپ و منصب دو هزاری ذات و هزار پانصد سوار - بابو خان کرانی
خلعت و خنجر مرصع و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار -
مختار خان خلعت و منصب دو هزاری ذات و هزار و دویست سوار -
رضا بهادر مخاطب بخدمت پرست خان از جمله غلامان خاصه بغایت
خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و بیست هزار روپیه نقد و منصب
دو هزاری ذات و هزار و دویست سوار و خدمت والای میر تونگی
و مرحمت عصای مرصع انگشت نما گشت - علی قلی درمن بخلعت
و علم و منصب دو هزاری هزار و دویست سوار - یوسف محمد خان
خلعت و خنجر مرصع و علم و اسپ و فیل و پانزده هزار روپیه نقد
و منصب دو هزاری هزار سوار - جان نثار خان خلعت و خنجر مرصع و علم
و اسپ و فیل و دوازده هزار روپیه نقد و منصب دو هزاری هزار سوار
احداد خان مهمند خلعت و خنجر مرصع و علم و اسپ و فیل و ده هزار
روپیه نقد و منصب دو هزاری^۱ [ششصد] سوار - نور الدین قلی خلعت
و منصب دو هزاری^۲ [پانصد] سوار - ملا خواجه خوافی بخطاب

(۱) ع [ششصد] ل

(۲) ع [هفتصد] ل

خواجه جهان خلعت واسپ و منصب دو هزارى ششصد سوار -
اعتماد خان خواجه سرا خلعت و منصب دو هزارى پانصد سوار -
سيد يعقوب بخارى خلعت و منصب هزار و پانصدى ذات و هزار سوار -
سترسال كچهوايه خلعت و علم و منصب هزار و پانصدى ذات و هزار
سوار - جكمال راتهور خلعت و منصب هزار و پانصدى ذات و هفتصد
سوار - سيد عالم بارهه خلعت و منصب هزار و پانصدى ششصد سوار -
زبردست خان خلعت و منصب هزار و پانصدى ششصد سوار و هشت
هزار روپيه نقد - حيات خان ولد علي خان قزوين از بندهاى روشناس
خلعت و منصب هزار و پانصدى ذات و پانصد سوار و شش هزار روپيه
نقد - جهان خان كادر خلعت و منصب هزار و پانصدى ذات و پانصد سوار
و پنچ هزار روپيه نقد - نوبت خان خلعت و منصب هزار و پانصدى
چهارصد سوار و پنچ هزار روپيه - يكه تاز خان خلعت و منصب هزار
و پانصدى چار صد سوار و پنچ هزار روپيه نقد - معز الملك خلعت
و منصب هزار و پانصدى ذات و ششصد سوار - هردى رام كچهوايه
خلعت و منصب هزار^۱ [و پانصدى پانصد سوار]^۲ ابراهيم حسين مخاطب
بمرحمت خان خلعت و منصب هزار و دو صدى پانصد سوار - ميرزاخان
ولد زين خان كوكه خلعت و منصب هزار و دو صدى ذات و پانصد سوار -
عثمان خان خلعت و منصب هزار و دو صدى ششصد سوار - راجه
دواركا داس كچهوايه خلعت و منصب هزارى هشت صد سوار -
بيكوان داس خلعت و منصب هزارى ششصد سوار - راجه رامداس
خلعت و منصب هزارى ذات و پانصد سوار - كرم الله ولد علي مردان
خان بهادر خلعت و منصب هزارى پانصد سوار - مغل خان ولد

(۱) ع [و دو صدى شش صد و پنجاه سوار] ل

زین خان خلعت و منصب هزاري پانصد سوار - اکرام خان ولد
 اسلام خان شیخ زاده خلعت و منصب هزارى ذات و پانصد سوار -
 جیت سقکه خلعت و منصب هزارى ذات و پانصد سوار - سزاوار خان
 ولد لشکر خان خلعت و منصب هزاري پانصد سوار - شادي خان
 اوزبک خلعت و منصب هزاري چهار صد سوار - خذجیر خان چور آقاسي
 خلعت و منصب هزاري چهار صد سوار - اهتمام خان خلعت و منصب
 هزاري دو صد و پنجاه سوار و چهار هزار روپیه نقد - شیخ فرید خلعت
 و منصب هزارى دو صد و پنجاه سوار - شیرزاد خویش خان عالم خلعت
 و منصب هزاري ذات و چهار صد سوار - ترکناز خان خلعت و منصب
 هزاري دو صد و پنجاه سوار و چهار هزار روپیه نقد - رشید خان خواجه سرا
 خلعت و منصب هزاري دو صد سوار و چهار هزار روپیه نقد - بالجملة
 عنایات آن حضرت که در روز جلوس مبارک نسبت بامرای صدر وقوع
 یافت بدستور تفصیل مذکور است - و انواع عواطف که بامرای نامور
 و سایر بندگان رو شناس بعد ازین تاریخ سمت بروز و ظهور خواهد یافت
 در مقام خود مذکور خواهد شد *

بیان عزل و نصب بعضی از امرای عظام که
 هنگام جلوس مبارک به نگهبانی صوبجات
 و فوجداري سرکار اشتغال داشتند
 و برقرار داشتن باقی ایشان

جهاندار عدل پرور که از تمیز رای عالم آرای و بصیرت ضمیر گیتی
 پیرای میزان پله سنج و معیار عیار شغاس در دست گرفته پایگاه مقدس

گرانقدر و سبک سنگ می‌سنگند - و مرتبه هر سوره و ناسره از یکدیگر باز میدانند - هم در مبادی جلوس که در حقیقت خورشید وار پرتو ظل الهی بر روی زمین گسترده - بحکم منتضای وقت و حال بذایر آنکه پایه قدر بعضی ولات از ولایاتی که آن ولا در عهده پاسبانی داشتند والا نر بود - یا آنکه سر کردن آن خدمت دماینبغی از دست ایشان بر نمی آمد - یا نظر بدیگر جزئیات امور که متصور ارباب تأیید که اصحاب عقل کل اند می باشد - و عقول ضعیفه سایر احاد الناس بکنه نکته آن نمی رسد - رقم عزل بر ضعیفه احوال برخی از صوبه داران کشیده باقی را گذاشتند - همچنین بعضی از حکام و فوجداران را بتازکی بر نگهبانی سرکارها مامور فرموده مابقی را با جمیع متصدیان خدمات صیجعات مثل دیوان و بخششی و سایر اعمال دیوانی یک قلم بدستور سابق مقرر داشتند - تا آنگاه که فرصت اقتضا کند - از حساب همه بهمه حساب شمار بردارند - و بروز نامچه اطوار و اوضاع فرد فرد گذشته استیفای اعمال کلی و جزوی شریک نمایند - صوبه بهار از تغیر میرزا رسنم بخان عالم و صوبه بدکاله از تغیر فدائی خان بقاسم خان که درین اوان بحراست اکبر آباد قیام داشت مرحمت شد - و صوبه کابل و بدکش از تغیر ظفر خان که به نیابت خواجه ابو الحسن پدر خود بیاسبانی آن حدود مقرر بود به لشکر خان رجوع یافت - و دارالملک دهلی از تغیر مختار خان به قلیچ خان باز گشت - اما باقی صوبهها باین تفصیل بر امرای عظام بطریق معهود قوار گرفت - صوبه پنجاب و ملتان بدستور سابق بر کمانشدها بدستور الاعظم یمین الدوله امین الملة آصف خان مقرر گشت - و بندر لاهری برسم انعام بآن خان عالی مقام مرحمت شد - صوبه دکن بخان جهان لودهی و صوبه مالوه بمظفر خان معموری و صوبه کشمیر باعدنان خان و صوبه اودیسه

بداتر خان و صوبهٔ اله آباد بجهانگیر قلی خان والد خان اعظم برقرار ماند -
 و چون صوبهٔ تکه بشهریار تعلق داشت و بعد از سانحهٔ او چنانچه در آخر دفتر
 اول ایام بادشاه زادگویی حضرت مذکور گشت میرزا عیسی ترخان را از گجرات
 بآن صوب رخصت فرموده بودند بهمان قرار برو مقرر شد - و همچنین صوبهٔ
 گجرات که در وقت توجه از جنیر بدار الخلافه از تغیر سیف خان
 به شیر خان تفویض یافته بود همچنان بحال ماند - اما فوجداری سرکارها
 مرزا خان نبیرهٔ خان خاندان عهد الرحیم بتقدیم فوجداری سرکار قنوج
 اختصاص یافت - دلاور خان بفوجداری سرکار میوات و صفدر خان
 بفوجداری سرکار سرونچ و سید بهوه بسرکار میان دو آب و ممتاز خان به
 مونگیر و جانثار خان بمندسور نامزد شدند - اما تفویض خدمات مالی
 صوبجات همین که خواجه جهان را خدمت دیوانی صوبهٔ احمد آباد
 فرمودند - باقی صوبجات و سرکارها چنانچه مذکور شد بهمان مثابه بر
 مقصدیان سابق مقرر گشت - و آنچه بعد ازین درین باب سانح گرد
 بجای خود بر وفق توفیق مدیر و منتشر امور مذکور خواهد شد *

سوانح این احباب بیست و هشتم بهمن ماه الهی که چارمین روز جلوس
 ابد قرین شهنشاه دین پناه بود - خان زاد خان مهین خلف مهابت خان
 خان خاندان از دار السلطنت لاهور خود را باستلام رکن و مقام بادشاه اسلام
 که قبلهٔ حاجات انام است رسانیده از همه پیشتر احراز این سعادت عظمی
 نمود - در همین تاریخ بصوبه داری مالوه و منصب پنج هزاره پنج هزار
 سوار و خطاب خان زمانی اعتبار گرفت - و بخلعت خاصه و خنجر مرصع
 و شمشیر مرصع و انعام یک لک روپیه و مرحمت علم و نقاره سر بلندی
 و بلند آوازگویی یافته روانهٔ آن صوب شد - و پنجم اسفندار راجه گج سنگه ولد
 راجه سورج سنگه که به نسبت خالو زادگویی این آبروی آبای علوی و امهات

سفلی او و اولادش درمیان راجها و رایان این سر زمین بل روی زمین تا دور دامان قیامت سر بلند خواهد بود - از جوده پور رطن خود رسیده چنین بخت بزمین سائی عقبه سدره مرتبه رسانید - و بمنصب پنج هزاره ذات و سوار و عنایت خلعت خاصه و کمر خنجر مرصع با پهلونقاره و شمشیر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل سرمایه مزید کامگاری اندوخت - و همدربین روز ارادت خان از لاهور رسیده بملازمت سعادت اندوز گشت - و بعنایت خلعت گوانمایه و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و تفویض منصب پنج هزاره ذات و خدمت میر بخششگری بر کام خاطر فیروز گشت - و همچنین مقرب خان و مسیح الزمان بملازمت استسعاد یافتند - چون مقرب خان مشرف بر انجام عمر بود از عنایات صوری خدیو عالم بمرحمت خلعت مشرف و مخلع و از خدمت معاف گشت - و منصب مسیح الزمان سه هزاره ذات و پانصد سوار قرار یافت - چون ابراهیم عادل خان فرمانروای بیجا پور صورت حسن مآل ابن جلوه پیرای شاهد سلطنت را در آئینه پیش بینی معاینه کرده از خط سیمای این پیر تعلیم خرد آیات بهروزی خوانده بود - برهنمونیه هدایت این سده والا را که کعبه سلاطین روزگار است مقام ابراهیم دانسته احرام توجه می بست - و همواره به تفسیر سوره اخلاص پرداخته آیات عقیدت مندی را بظهور می آورد - درینولا که بعالم بقا شتافت و خبر آن جهانی شدن او بمسامع علیه در جفیر رسید - لاجرم بذات ادای حقوق ارادت و اخلاص او و اظهار کمال عنایت نسبت به محمد عادل خان پسرش مفتخر سادات عظام میر عهد السلام مخاطب باختصاص خان را بد تفقد و دلجوئی او ارسال داشته بودند - عادل خان در برابر این مایه عنایت کبری نهایت تعظیم و تکریم آن رسول عظیم القدر بجا آورده پیوستگی گرانمند از انواع نقایص

جواهر و غیره سامان نموده بپایه سریر آسمان نظیر ارسال داشت - و آن سید جلیل القسب بر سبیل تعجیل معادیت نموده درین روز از ملازمت سعادت اندوز گشت - و پیشکش مذکور را از نظر اشرف گذرانیده بمنصب چهار هزاره سوار و خدمت بخشگی گیرجی دوم و عرض مکرر و مرهمت خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و قلم و دوات مرصع و خطاب اسلام خان از سرنو مفتخر و مامور شد - چون بعرض مقدس رسید که رانا کون آنجهانی شد - و جگت سنگه پسرش از مدتها در دکن و کشمیر ملازم رکاب ظفر انتساب بود - و فروغ اطاعت و ارادت از ناصیه اخلاص و اعتقادش پرتو ظهور می داد - بنابر آن بعفایت آن حضرت از سرنو جبهه بخشش بداغ عبودیت یعنی تیکه که بهندی زبان عبارت از قشقه راجگی است زینت پذیرفت - و به تجویز اشرف بر بساط جانشینی پدر تمکن یافته بمنصب پنج هزاره سوار و سایر ولایاتی که در تصرف پدرش بود برو مسلم گشت - و بمرحمت سروپا و گهپوه مرصع و شمشیر مرصع و اسپ و فیل که ضمیمه مراحم عمیمه شده بود مصحوب راجه بیر نراین ارسال یافته سرافرازی جایز پذیرفت *

چهاردهم اسفندار افضل خان که از فضل پروران فضیلت کده شیراز است - و در هوش گزینی و فزون علوم رسمی از سایر اهل روزگار امتیاز تمام دارد - به دارالسلطنت رسیده بمنصب چهار هزاره ذات و دو هزار سوار و خلعت گرانمایه و خنجر مرصع و اسپ و فیل سر افتخار بر افراخت - و از پرتو تقوی میسر سامانی بر قرار معهود چهاره اعتبار بر افروخت - و در همین روز راو دودا که از وطن بملازمت شتافته بود بدربار سپهر مدار رسیده چراغ دوده خویش از پرتو نظر عفات اشرف بتازگی بر افروخت - و بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و علم و منصب هزار و پانصدی ذات

وهزار سوار سر بلند گردید - و حسب التماس نواب ممتاز الزماني از سرنو
رقم عفو بر صکیفه جنایت و جریده جرم سیف خان کشیده منصب او که
چهار هزاره ذات و سوار بود بر قرار ماند - و بیست و چهار هزار روپیه
سالیانه حکیم رکنای کاشی متخلص به مسیم مقرر گشت *

استسعاد یافتن شاهزادهای جوان بخت بسعدت ملازمت اشرف و کامگاری پذیرفتن عضد الخلفاء آصف خان باین موهبت عظمی در رکاب سعادت آنشم سواران عرصه نامداری

ای خوش آنروز که مقصد سالها از محنت انتظار بر آمده دیده
امید بر روی شاهد مقصود باز کند - و حېدا طالع بلند چشم بر راهی که
بعد از روزگار بر تمنای خاطر فیروز گشته بدوالت دلخواه رسد - مصداق
این سیاق انجاء مراد شاهزادهای بلند اختر والا نژاد و کامروائی خان
آصف مقامات آصف خان است - که عمرها نقد گرامی عمر صرفت برآمد
این مطلب اعلی و تحصیل این کام نامی نموده بود - و قرنهای بدعای
شام و سحر این مراد خدا خواه از خدا درخواست - اتفاقاً در آخر کار
مدعای خاطرش بر وفق استدعا بر آمده سهم السعادت دعوتش بر هدف
اجابت کارگر آمد - چنانچه همین والا در دارالسلطنت لاهور آواز توجیه قبله
سعادت و وجه ارادتش یعنی موکب اقبال حضرت ظل الہی بقرارگاه سریر
بادشاهی که آویزه گوش ماه تابماهی شده بود - گوش زد و هوش ربای او
گشت - و از سرنو تارک دولت افراخته و چهره اقبال بر افروخته در ملازمت

بادشاهزاده‌های کامگار بآهنگ دریافت سعادت بساط بوس با سایر سپاه
 نصرت پناه و جمیع خیل و حشم بتاریخ نوزدهم اسفندار مطابق غره شهر
 رجب سنه هزار و سی و هفت هجری از لاهور روان شده - چون کوکبه
 جاه و جلال آن فرخنده کوکب بروج اجلال را در نزدیکیهایی دارالخلافه
 اتفاق نزل افتاد - و خبر قرب وصال و وصول آن یوسفان کنعان اقبال و قبول
 که در مدت دوری صوری از ملازمت قبلاً حقیقی و خدای مجازی
 خویشترن حرمان نصیب و بی شکیب بودند بنواحی آن مصر عزت رسید -
 حضرت مهد علیا ممتاز زمانی بحکم استیلا شدت اشتیاق که لازم
 بعد عهد فراق و مقتضای قرب مدت وصال است - به نواب قدسیه القاب
 بیگم صاحب و نور دیده خلافت سلطان مراد بخش و دیگر بیگمان عالی
 مکان و الا مکان حسب اجازه سلیمان زمان بقصد استقبال والدینی
 مکرمین و دریافت لقای فرخنده شاهزاده‌های همایون قدم عیسی دم
 متوجه شدند - و از آن سوخان جمشید مکان آصف خان در خدمت
 شاهزاده‌های اقبال مند از سرزمین فردوس آئین بهشت آباد که چون
 قطعه بهشت سر مشق ارباب عشرت است - پا در رکاب سعادت آورده در
 انقای راه در سراپرده که بجهت این مطلب بر یک سمت جاده ایستاده
 نموده بودند - اقتران نجوم سعادت لزوم فلک دولت و اقبال و اجتماع سعود
 آسمان جاه و جلال اتفاق افتاد - چون اسباب موصلت دور افتادگان در آن وقت
 مسعود و ساعت سعادت آمود دست بهم داد - شاهزاده عالیقدر کامگار از
 لقای فرخنده آن ولیه عصر که در حقیقت برکت روزگار بودند سعادت
 اندوز شده از پرتو ملاقات نیره برج عصمت و دره فاخره درج عظمت یعنی
 همشیره ستیوه و سایر بیگمان و شاهزاده مراد بخش خاطر افزوز گشتند -
 و آن حمیده ستیری چند فرشته محضر خصوص ملکه عهد بر مراد خاطر

فیروز شده از فوق ملاقات اولاد قدسی نژاد و والد والا قدر و والد؛ ساجده تا بوقت شام خوش وقت و شاد کام بوده - چون صدر نشین طارم چارم آهنگ شبستان مغرب نمود - و شاهد زمانه برقع مشک نام ظلم برور فروهشت - نواب مهد علیا با سایر حجاب گزینان نقاب عصمت مسند نشین عمارت های زرکار و محفلهای گوهر نگار گشتند - و بدولت سرای خلافت معاودت فرموده برقرار معهود بانوی مشکوی دولت و شمع شب افروز شبستان سلطنت شدند *

روز دیگر که عبارت از پنجشنبه بیستم اسفندار موافق دوم رجب است سایر ارکان دولت و اعیان حضرت از وزرای رفیع مکان و امرای عظیم الشان حسب الحکم باستقبال آن شهسواران عرصه دولت شتافته بعد از دریافت سعادت ملازمت در رکاب دولت روانه درگاه گیتی پناه شدند - و شاهزاده های کامگار و سپه سالار نامدار بآئین شایان و توزک نمایان داخل دولتخانه دارالخلافت گشته خواستند که سعادت استلام عتبه کرسی مرتبه افروزند - خدایگان عالم و خدیو روزگار مانند آفتاب جهانتاب بدستور هر روز از مشرق جبرو که عالم و خاص والا طلوع فرخنده فرموده بتازگی عالم آرا و جهان افروز گشتند - و نخست نخستین کوهر سعادت خلافت کبری گزین نوابه حدیقه سلطنت عظمی بادشاهزاده نیکو محضر بلند اختر شاهزاده دارا شکوه آداب معهود بجا آورده یک هزار مهر و یک هزار روپیه بعنوان نذر و موازی این مبلغ بطریق تصدق از نظر انور گذراندند - بعد از آن شاهزاده عالی قدر والا مقدار شاه شجاع مراسم کورنش و تسلیم و لوازم تعظیم و تکریم سده خلافت بتقدیم رسانیده هشت صد و پنجاه مهر و هشت صد و پنجاه روپیه برسم نذر و مسازی مبلغ مذکور بصیغه تصدق پیش کردند - آنکه شاهزاده والا جاه سراپا خرد بالغ فرهنگ کامل نصاب تام

النصیب سلطان اورنگ زیب از روی کمال ادب اندیشی و سعادت منشی وظایف احترام و اکرام این عالی مقام کما ینبغي بجا آورده هفت صد مهر و هفت صد روپیه بعنوان نذر و موافق این مبلغ باسم تصدق بنظر اقدس درآوردند - چون نظر انور آن منظور انظار عنایت آفریدگار از دیدار شاهزاده‌های والا مقدار نور افروز گشت - بحکم غلبه افراط محبت و اقتضای استیلا شدت شوق خویشتن داری را درمیانه راه نداده بیخودانه از جا در آمده یک یک را تنگ در آغوش کشیده مدتی مدید از معانقه آن تازه گل‌های گلبن امید رابحه مزید حیات جاوید بمشام آرزو می‌رسانیدند - بعد از آن دستور اعظم ارسطوی عهد آصف وقت آصف خان مراسم بنگدگی و لوازم پرستاری زیاده از وظایف معهوده بجا آورده هزار مهر و هزار روپیه بعنوان نذر و موازی این بصیغه تصدق و خوانی مالا مال از اقسام نوادر جواهر برسم نثار از نظر انور گذرانید - شاهنشاه مهربان قدر دان از راه جوهر شناسی گوهر کمیاب وفا و جواهر گران قدر حقیقت آن درست ارادت صافی عقیدت را ببالای جهروکه والا که معراج ترقی بخت بلندان و اوج رنعت سعادت مغان است - طلب فرموده بعنایت رخصت قدمپوس اقدس اختصاص دادند - و از روی کمال عنایت و نهایت اعظام و اجلال سر آن سپاه سالار را که سرشار نشئه هوا خواهی بود بهر دو دست اقدس برداشته سر بلند می‌موری و معنوی بخشیدند - و بمقتضای افراط شفقت و مرحمت قطع نظر از رعایت جانب ظاهر و حفظ مرتبه صورت نموده آن شایسته مراسم بی پایانرا باغوش نوازش و عاطفت درآوردند - و انواع دل جوئی و تفقدی گوناگون بجا آورده در باب آن خان والا شان مراعات جانب بجای رسید که باعث حیرت نظارگیان شد - پس از آن بسروپای خاص اختصاص بخشیده آنگاه چارقب مرصع بقیمت یک لک روپیه و خنجر مرصع

با پهلوانان قیمتی و دو سر اسب عراقی و عربی مزین بزین و لگام
مرصع و فیل خاصه شاه آسن نام که سر حلقه فیلان ایام شاهزادگی بوده
با ماده فیل محلی بساز نقره و شمشیر با پردله مرصع بقیمت یک لک
روپیه که حضرت جنت مکانی برسم جلدوی فتح دکن بعصرت خلافت
منزلت مرحمت فرموده بودند ضمیمه مراحم بادشاهانه شد - و تسلیم
منصب هشت هزاره ذات و هشت هزار سوار دو اسبه سه اسبه فرموده
صاحب صوبگی پنجاب و ملتان بقرار معهود بر آن نامدار مسلم داشتند -
و بعنایت علم و نقاره و تومان و طوغ سرافتخارش بارج عیوق برافراشته
بیایه وکالت مطلق که بالا ترین مناصب است و رفیع ترین مراتب
سرافراز و ممتاز ساختند - و مهر اوزک که همانا باعتبار نام اکرم و اسم عظم
حضرت سلیمان مکانی هم عصر خاتم معظم سلیمانی است - و مدار تفضیل
مناشیر و تمشیت امور کلی و جزوی ملکی و مالی این کشور اکبر بدان
آصف عهد سپرده بتازگی مرتبه آصفی صوری و معفویش بخشیدند -
مجملا مراتب عنایت بجای رسانیدند که از مبداء آفرینش تا الحال
از هیچ بادشاهی بنسبت به هیچ دولت خواهی خاصه درین دولت کد
همایون بمنصه شهود جلو نمود نموده - و سر جمله آن عواطف بیکران
اختصاص بخشیدن آن والا جناب است بخطاب عمر که تاج جمیع اسمی
و سر همه القاب است - و الحق ازین عنایت خاص نصاب اعظام و اجمال
آن عضد الخلافت به نهایت مرتبه کمال رسید و بدین مایه سرشار سرمایه
مباهات ابدی و ماده افتخار سرمدی این سلسله تا روز نشور آماده گردید -
بعد آن شایسته خان خلفه آن خان منیع مکان سعادت بساط بوس پذیرفته
بمنصب پنجهزاری ذات و چهار هزار سوار و عنایت خلعت و خنجر
مرصع و شمشیر مرصع و علم و اسب و فیل بلند آوازی یافت - آنگاه

صادق خان بمنصب چهار هزارى ذات و سوار و خلعت و خنجر مرصع و علم امتیاز بر افراشته بعنایت نقاره نوازش پذیرفت - و خواجه باقى خان مخاطب به شیر خواجه بمنصب چهار هزارى ذات و سه هزار و پانصد سوار و خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و مرحمت صوبه الله سعادت پذیرگشت - و میر حسام الدین انجو بمنصب سه هزارى ذات و دو هزار سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و علم تارک افتخار بچرخ دوار رسانید - و شاه نواز خان ولد میرزا رستم صفوی بمنصب سه هزارى هزار و پانصد سوار و عنایت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و علم گران قدری دالا مقدار یافت - میر جمله بمنصب سه هزارى هزار و دو یست سوار و عاطفت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و علم ارجمندی ابد و سر بلندى سرمد اندوخت - معتمد خان بمنصب سه هزارى هشت صد سوار و مرحمت خلعت و اسپ سرافراز شد - موسویخان بمنصب سه هزارى هفتصد و پنجاه سوار و تفویض منصب جلیل القدر صدارت برقرار معهود فرق عزت بفرقدان افراشت - خواصخان بمنصب دو هزارى هزار و پانصد سوار و خلعت و اسپ و فیل اختصاص یافت - مخلص خان بمنصب دو هزارى ذات و سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و علم امتیاز پذیرفت - الله ویردی خان ترکمان مخاطب به معتقد خان بمنصب دو هزارى ذات و سوار و خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل سعادت پذیر شد - چون میر مکی از قدم خدمت و صفای عقیدت دریغ نداشت بطایب معتقد خان سرافراز گشته بود لهذا مشار الیه خطاب الله ویردی خان یافت - آتش خان حبشی بمنصب دو هزارى ذات و هزار سوار و مرحمت خلعت و سربلندی یافت - حکیم ابو القاسم کیلانی بمنصب دو هزارى ذات و پنجاه سوار و خلعت و خطاب

حکیم المالک و پنجهزار روپیه نقد برسم انعام اکرام پذیرفت - بهاریداس
کچھواڻه بمنصب هزار و پانصدي ذات و سوار و مرحمت خلعت و راجه
روز افزون هزار و پانصدي ذات و شش صد سوار و خلعت و حکیم جھدخال
ولد حکیم همام بمنصب هزار و سده سوار و راجه گردهر بمنصب هزار و
پانصد سوار و خلعت و میر ظہیر الدین برادر میر میران هزار و ذات و چهار
صد سوار و خلعت و سده هزار روپیه نقد و میرزا شجاع ولد میرزا شاهرخ
هزار و چهار صد سوار و خلعت و شریف خان هزار و ذات و دو صد سوار
و خلعت و فتح الدین احمد هشت صد و سده سوار و خلعت و خطاب
تربیت خان و مروت خان ترکمان مفتقد و ذات و دو صد سوار و خلعت
و ملتفت خان ولد ارادت خان شش صد و سوار و خلعت سوافرازی
یافتند *

ذکر باقی سوانح این ایام جانسپار خان ترکمان از دهن آمده بدربانت
ملازمت اشرف سعادت دوجہانی اندوخت - و بمنصب چهار هزار و
سده هزار سوار و مرحمت خلعت و امر خنجر مرصع و اسب و فیل و علم
و نقاره و صوبہ داری الہ باد لوہی اقبال افرخت - راؤ رتن شاہ با پسران
و خویشان از وطن خویش رسیدہ جبہٴ اخلاص را بغير سجدہٴ آسمان نشان
نشان صندل دولت کشیدہ بمنصب عالی پنجهزاری ذات و سوار و عاطفت
خنجر مرصع و اسب و فیل و علم و نقاره آوازہٴ عزت و رایت رفعش
به بلندي گواہید - و در ہمین روز ارادتخان میر بخشنی بسلسلہ جنابانی
اقبال آسمانی بدیوانی کل کہ عبارت از وزارت کل مالک منصوبہ است
و عنایت خلعت و قلم و دوات مرصع امتیاز تمام پذیرفت - و صادق
خان از تغیر مشار الیہ بدخدمت میر بخشنی و مرحمت خلعت متعز
گشت -

سوّآغاز نوروز و سر سال اول جلوس مبارک که تا قیام قیامت به تمکین واستقامت قویں و مقرون و از زوال و تزلزل محسوس و مصنون باد

سرمایه ده انوار ذرات کائنات و پیرایه بخش حیات اموات عالم نبات
نه گهری و سی و شش دقیقه از روز دوشنبه سیزدهم رجب سنه هزار و سی
و هفت هجری سپری گشته تشریف تحویل اشرف از کاشانه حوت بطرب
خانه حمل مبذول داشته بجهت ادای مراسم شادی و مبارکباد سال
اول جلوس اقدس خود بنفس نفیس همت بر اهتمام آذین جشن
نوروزی گذاشت - و بام و در هفت کشور را در پرند زربافت نور گرفته
آرایش فضای باغ و بوستان و تزئین صفحه زمین و زمان را به سبزهکاری
قوای فامیه تفویض نمود - حسب الامر قرة العین نیر اعظم چشم و چراغ
دودمان صاحبقران معظم صحن خاص و عام دارالخلافه اکبر آباد از آذین
جشن نوروزی سرمایه آرایش روزگار و پیرایه تزئین لیل و نهار آمد - و بارگاه
دلبال که همانا نسخه فلک اطلس است - و بسعی و تلاش سه هزار فراش
چابکدست ترفیع آن باضم هزار گونه جر ثقیل و نصب صد منصوبه و حیل
دست بهم میدهد بر پای شد - و در سایه آن خرگاههای عالی که مشبکهای
سیم ناب در شبکهای آن بجای چوب بکار رفته بود ایستاده کرده آنرا
به پوششهای مخمل زربفت و زردوزی آراستند - و جابجا چترهای مرصع
بجواهر گرانمایه و مزین بسلسلههای لآلی آبدار و علاقه‌های در شاهوار
بر افراخته روکش قبه فلک ثوابت و مرسله مجرّه خوشهای عقد ثریا

و نثرة ساختند - و چندین جا تخت‌های مرصع و سرپوهای زرین گذاشته زمین بارگاه فلک اشتباه را به بساطهای مصور و رنگارنگ روپوش نموده غیرت نگار خانه چین گردانیدند - و در دیوار انجمن همایون را بانواع اقمشه هر دیار پیراسته نمودار بارگاه بوقلمون بروی کار آوردند - خدیو عالم درین روز سعادت اندوز که عید امید روزگار بود مانند خورشید جهان آرا از مشرق جهروکته والا طلوع نموده زبان بحمد و سپاس یکنانه دادار و دست بخشش و بخشایش برکشودند - اول بخان عظیم الشان اصف خان خلعت گرانمایه و فیل خاصه با یراق و ماده فیل با پوشش مخمل زربفت مرحمت نموده لشکر خان را بصاحب صوبگی کابل و مرحمت خلعت خاصه سرافراز فرمودند - و فوجی آراسته از سادات باره و مغول و افغان از بندهای بادشاهی که عددشان با تعیینان کابل بیانده هزار سوار میکشید بهمرایه او تعیین گشتند - و چون از جمله ده لک روپیه ده در ایام بادشاهزادگی از حوبلی خان مذکور بنصرف در آمده صرف مصارف شده ده لک روپیه روز جلوس مرحمت گشته بود هشت لک روپیه باقی درین روز عنایت نمودند - و همدرین روز بهادر خان روپیه بجاکیرداری کالپی و مختلص خان بقلاع داری و فوجداری نور و راجه بهارت بندیله بفوجداری اٹاو و مغول خان به نگهبانی کویل^(۱) و احمد بیگ خان بجاکیرداری سیوهان امتیاز پذیرفتند - مدیر فاضل بمنصب هزاری ششصد سوار و ملا مرشد شیوازی بتخطاب مکرم‌تخان و خدمت دیوانی بیوثات و منصب هزاری دو صد سوار اختصاص پذیرفتند - دیوانی سرکار نواب مهد علیا بحکیم جمالا و منصبش از اصل و اضافه هشتصدی ذات دو صد سوار قرار یافت - و از جمله عطای

(۱) در بادشاه نامه این مقام بهو کابل نوشته شده - | صفحه ۱۹۱ - حصه

بیکران که درین روز نشاط آمود در محل مقدس بسایر مسند گزینان حرم سرای
 خلافت از جواهر و مرصع آلات و زیور بظهور آمد سوای آنچه در روز
 مبارک جلوس مرحمت شده بود بتفصیل مذکور میگردد - موازی پتجاء
 لک روپیه جواهر به نواب مهد علیا و بیست لک روپیه جواهر و زیور
 به بیگم صاحب و پنج لک روپیه جواهر بجمیع شاهزادهای والا گهر لطف
 فرمودند - مجموع آنچه از روز جلوس فرخنده تا روز شرف اشرف عنایت
 شد از جواهر و مرصع آلات و خلعت و خنجر و شمشیر مرصع و فیل و اسب
 و نقد از اشرفی و روپیه بیک کرور و شصت لک روپیه کشید - چنانچه
 ازین جمله سی لک روپیه باصوا و سایر بندها و باقی به نواب مهد علیا
 و سایر شاهزادهها انعام شد *

نوزدهم فروردی ماه که روز شرف آفتاب بود - ارکان دولت و اعیان
 حضرت و سایر امرا و ارباب مناصب عالی بدرجات متعالی رسیده از انواع
 احسان و انعام سرافراز گردیدند - از جمله هزار سوار دو اسپه سه
 اسپه بر منصب آصف خان که سابق هشت هزار سوار هشت هزار سوار
 دو اسپه سه اسپه بود افزایش پذیرفت - و خواجه والا قدر عبدالرحیم
 که برسم رسالت از جانب امام قلی خان والی توران بخدمت حضرت
 جغت مکانی آمده بود و از عظمت مکانت در خدمت آنحضرت بجای
 رسیده که بسعادت بخصمت جلوس در مجلس اقدس امتیاز داشت -
 از دار السلطنت لاهور آمده بشرف ملازمت اشرف سعادت اندوز گردیده
 بخلعت و چار قب زردوزی و انعام پتجاء هزار روپیه نقد اختصاص یافت -
 و انواع انعام و تکریم و اعزاز و تعظیم که درین سلسله علیه نسبت بهیچ یک
 از اکابر دین بظهور نیامده بود درباره خواجه مذکور که از سلسله خواجگان
 دزرگوار جویدار است - و بسی و دو واسطه به علی بن امام جعفر صادق معروف

به علي عريض مي رسد - و اين جمع نبي شان كه نسبت عالي و حسب والا دارند - دقائق اعتبار ايشان در ولايت ماوراء النهر بدرجه اوست كه ساير خواجگان سلسله هاي ديگر به پيشوايي ايشان اقرار دارند - م جملا درين روز بمنقضي عفو ذاتي كه لازمه شپمه كريمة آنحضرت است حسب التماس خواجه مذکور بخشايش جريمه عبدالله خان فيروز جنگ كه از دير باز در زندان پاداش كودار پاي بند قيد مكافات اعمال ذميمة بود مورد مرحوم بادشاهانه گشت - و ياقوت خان حبشي از اعيان نظام الملك كه در پايه اعتبار با عنبر كه نظام الملك دست نشان او بود يكدرجه داشته با او دم از برابري و همسري مي زد - و چندي پيش ازين داخل بندكي درگاه شده بود - بعنايت خلعت و اسب و مرحمت علم و نقاره بدرجه والا پايگي رسيد - و رايستند واد راجد بهيم مخاطب به مهراج كه بالاترين خطابهاي عمده راجپوتانست از وطن آمده ملازمت نمود - بنابر سوابق خدمات پدرش از صغر سن او قطع نظر فرموده بخطاب راجگي و منصب دوشزاري هزار سوار و عنايت خلعت و سر پيچ مرصع و اسب و فيل و پانزده هزار روپيه پايه قدرش افزودند .

سي و يكم فروردي ماه به چهاردهم شهر عظمت شهر شعبان كه شش بليانة البركات معروف است و از شبهاي متبرك سال بكمال عظمت و بركت امتياز دارد مطابق افتاد - و بنابر آنكه مظنه اجابت دعاست - و بتقدير مهندسان قدر و محاسبان قضا قسمت مقدار عمر و مبلغ رزق ساير خلائق در آنشب تفصيل مي يابد - نزد صلحا و اتقيا قدر و منزلت ليلة القدر دارد - و سحر خيزان پرهيزگار و خورشيد سواران شب زنده دار اين شب ميمنت افروز را بعبادت و احيا يروز مي آورند - مبلغ گرانمند بمسألهقان مرحمت فرمودند - و حسب الامر اقدس آن شمع شبستان

روزگار و چراغ دودمان لیل و نهار صحن خاص و عام و تمام در و بام قلعه دارالخلافه چراغان شد - چندانچه در برابر فروغ آن چراغان گیتی افروز نور ماه انور مانند شمع روز افسرده بود - و در جلب ضیای آن پرتو انوار روشن چرخ اخضر چون چراغ مفلس دل مرده می نمود - چندانکه از فرط روشنی آتش شب کجاء نور عاریتی ماه تابان گل کرده - بلکه از پرتو اشعه آن مشعل های نور افشان بخیه تیره دلی خیط الشعاع مهر جهان افروز بر روی روز افتاد *

چهارم اردی بهشت ماه قاسم خان و راجه جی سنگه با فوجی نمایان از بندهای بادشاهی بتادیب زیاده سران مهابت و مضافات آن حدود نامزد گشتند - و در همین روز راجه جی چهار سنگه بندیه از وطن آمده بشرف زمین بوس آستان آسمان نشان فرق رفعت برافراخت - و هزار مهر و هزار رویه بصیغه نذر و یک زنجیر فیل کوه شکوه بر سبیل پیشکش از نظر انور گذرانیده بمنصب پنجهزاری ذات و چهار هزار سوار و عطای جمدهر با پهلوانان مرصع و علم و نقاره اختصاص یافت *

هفتم ماه مذکور مطابق بیست و سیوم شعبان سنه هزار و سی و هفت آفت خزان سوء المزاج بطبیعت قدسیه شگفته بهار گلشن جاه و جلال و گزین ثمره نهال اقبال ثریا بانو بیگم رسیده از تاب تب عوارض و تف سموم اعراض آن آبله برآورد - و از شدت آن عارضه در سن هفت سالگی به گلگشت ریاض هشت بهشت خرامید - و از غبار انگیزی اندوه و ملامت که لازمه اینحالت است گرد کلفت و کدورت بر حواشی صفوت کده خاطر اقدس نشسته آخر برشم فشانای سحاب فیض تائید ربانی و تمکین آسمانی بر خاست - و بجای کاری صیقل مواعظ و نصایح حکیمانه خدیو زمانه زنگ وحشت و الم این مصیبت از مرآت ضمیر انور مهین بانوی هفت کشور

زنده گشت - رشید خان انصاری از جاگیر بسعادت ملازمت رسیده به عنایت خلعت و منصب سه هزاری^۱ [هزار] سوار و علم رایست افتخار برافراشت *

یازدهم سید هزبر خان از بارهه آمده بمنصب سه هزار و پانصد سوار کامیاب مراد آمد - و اسد خان معموری از برهانپور رسیده چهارده زنجیر فیل پیشکش گذرانید - و بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سوار معزز گردید *

سیزدهم مهابدخان خانخانان از تغیر خانجهان لودهی به صاحب صوبگی دکن و خاندیس و برار و سرداری افواج منصوبه دومیدان آن بلاد سرافراز گشت - و مقرر شد ده خان زمان از مالوه بد آنجا رفته تا رسیدن پدر بپرداخت مهمام نسق و نظام امور آن صوبه پردازند - و میرزا عیسی ترخان که بصوبه داری تته تعیین گشته چون حسب الاقتضای وقت ضبط و ربط آن ولایت به شیر خواجه نفویض یافت - از راه معاودت نموده بمنصب چهار هزار و سه سوار سرافرازی یافت - و منخلص خان ولد احمد بیگ خان کابلی بخطاب افتخار خان مفتخر گشت - و ذین العابدین ولد آصف خان جعفر بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار بلند مرتبه شد *

از سوانح این ایام خواجه عبد الرحیم جوئیاری ده بسبب طعینا مرغی که از قدیم داشت از جهان گذران در گذشت - حضرت جهانبانی از روی قدردانی و نوازش و مهربانی علامی افضل خان را به پرسش و دلجوئی خلف الصدق خواجه مرحوم صدیق خواجه دستوری دادند - و آن دستور اعظم بعد از ادای مراسم تعزیت مشار الیه را همراه خود بانچمن اشرف آورد - آنحضرت بویان مبارک نیز مراسم پرسش و لوازم تفقد بجا آوردند *

در آمد شهر برکت بهر رمضان المبارک سال اول جلوس و وضع خیرات بتازگی درین ماه و بیان برخی سوانح دیگر

بادشاه دین و دنیا پناه که پیوسته با خلق خدا بعدل و احسان معاش
داد و ابواب داد و دهش بر روی روزگار ایشان کنشاده عالمی را از میامین
بخشش کمال آسایش بخشید - المنة لله که بشیوه ستوده سخا وجود که
ذات کامل انصاف آنوسیلہ اوراق کائنات پیوسته در خصوص این ماه مانند
جود حضرت واجب الوجود بالذات اقتضای عموم و شمول عطا میکند - و در
باب احسان از فیض سحاب دست نیسان مثال عمان نشان همواره در ایصال
انواع مواهب بالطبع بهانه جو مییابد چنانچه باید آراسته و پیراسته -
بی تکلف قطع نظر از ادای حق اخلاص و ارادت که لازمه خداند شناسی
و مرشد پرستی است میگویم که سوا آنچه بعنوان یومیة ضعفا و عجزه
و ایقام و عجایز و سپاهیان سالخورده روزگار فرسوده مقرر گشته - و برای آنچه
نقد از خزانه عامره عمرها لله تعالی به نیازمندان هفت کشور که احرام
طواف این قبله اجابت دعوات و محراب استدعای مرادات از ته دل بسته
بمنتهای مطالب فایز میگردند بر سبیل انعام عطا می شود - اگر از روی
تخمین و قیاس گویم عشر ولایت هندوستان که بخراج ایران و توران برابری
میدند بعنوان اقطاع و سیورغالات علما و صلحا و ارباب عمایم و اصحاب
سعادت و ائمه مقرر گشته نزدیک است که هفتوز دور از راه سخن کرده باشم -
مجملا درین ماه مبارک به موسویخان صدر الصدور از سرنو حکم با مبالغه
و تاکید تمام زیور صدور یافت - که همواره فقرا و مساکین و ارباب رجوب رعایت

واستحقاق را از نظر انور بگذرانند - که اکثر بالفرض پریشان روزگاری بمانند بی طالعی و حرمان نصیبی خود از عموم و شمول فیض این دولت جاوید نومید مانده باشد - در خور حال آنکس نقد و روزیانه و سالیانه و قری و مزارع بعنوان مدد معاش تجویز یابد - درین ماه خصوصاً و شهر رمضان هر سال عموماً شبهای جمعه حاجتمندان پریشان حال را دفعه دفعه بدرگاه والا حاضر ساخته سی هزار روپیه بر ایشان بخشش کنند - و هم چنین در ایام مولود مسعود دوازده هزار روپیه بهمین وتیره و در شب برات شامل البرکات و نیز لیلة المعراج همین قدر مبلغ بر ارباب استحقاق انفاق نمایند - و سال بسال این دستور را مرعی دارند *

روز چهارشنبه پنجم این ماه مبارک مطابق بیستم اردی بهشت جشن عید قدوم سعادت لزوم شاهزاده فرخنده مقدم سلطان دولت افزا بعرضه عالم وجود زینت افزای انجمن شهود گشت - حسب الامر حضرت خلافت مرتبت بجهت افزایش سرمایه عیش و عشرت جشنی عظیم طوی بزرگ بزیب و زینت خاطر فریب ترتیب یافت *

انتقال شاهزاده لطف الله ازین دار فانی به سرای جاودانی

دیرینه آئین این کهن دیوبی بقیامت - و رسم معهود این پیغول، رنج و بلا که لذت هر عافیتی را عاقبت الم و مصیبتی در پی می باشد - و انجام هر سر این غمگده البته بسوگواری می پیوندد - و ازین راه در عین اینکال که گزند چشم بد روزگار از روی بخت بیدار نیکخواهان این دولت پایدار دور بود - و آسیب دست برد حوادث گیتی بر بد اندیشان ایشان مقصور - ناگاه قضیه نا مرضیه شاهزاده جهانیان سلطان لطف الله بتاریخ بیست

و پنجم اردی بهشت مطابق دهم شهر رمضان المبارک از قضا روی نمود -
 اگرچه بحسب ظاهر صفت کده باطن انور خدیو هفت کشور از الم مکدر
 گردیده جمیعت حواس شرافت اساس به تشویش گرائید - و لیکن بنابر آنکه
 در تشیید مبانی ثبات و قرار آن سرور به نیروی تائید آسمانی با خویشتم
 داری و تمکین صاحبقرانی یار افتاده - لاجرم در عین این سانحه ملالت
 افزا بحفظ و تمکین ورزیده با کمال ملال خاطر به صبر گذرانیدند *

هفتم خرداد میر حسام الدین انجو بخطاب مرتضی خان و عنایت
 خنجر مرصع و نیل و انعام پنجاه هزار رویه نقد سربلندی یافته بمقرب
 چهار هزار ذات و سه هزار سوار از اصل و اضافه و صوبه داری ولایت
 تته که سابقاً به شیر خواجه مغوض شده بود - و او در اثنای طی راه مرحله
 پیمای وادی رحلت گشته سرافراز گردید *

شب یکشنبه یازدهم خرداد هلال خجسته نال شوال بمبارکی جمال
 نموده بشارت قدوم طرب لزوم عید سعید رمضان به منتظران رسانید - و از
 روی تحریک طرب و نشاط بکوشه ابروی دلجویی روزه داران و پرهیزگاران
 را با فطار و شاد خواران همگی انتظار را بعیش و عشرت پایدار اشارت نمود -
 بامدادان که جهانی بکشاده رؤی جبین مبین صبحدم و شکفتگی پیشانی
 نورانی نیر اعظم روی امید بدرگاه گیتی پناه نهاد - و روزگار چون بار یافتگان
 دربار گردون اعتبار و کامروایان دیدار مفیض الانوار صاحب روزگار داد نشاط
 و طرب داد - بادشاه دنیا و دین پناه بعد از ادای مراسم این روز بهجت
 افروز احیای سنت سنیة حضرت سید المرسلین و متابعت طریقه انیقہ
 خلفای راشدین و ایمه دین متین نموده بقصد ادای نماز عید آهنگ
 عیدگاه فرمودند - و خوانهای مالمال زر در تمام راه بر اهل زمان افشاندند -
 چون عیدگاه را حضور پر نور آن امیدگاه عالم و عالمیان آذین تشریف بست -

دوگانه نماز عید ادا نموده معاودت فرمودند - و در باز گشتن نیز از کثرت درهم و دینار که از طرفین بر خلائق نثار میگشت - عالمی سیر چشم فوز تمنا شده نقد مراد در جیب و کنار آرزو کردند - شرف الدین حسین بخطاب همت خانی و شاه بیگ اوزبک نیز بخطاب خانی سر افروزی یافتند - چون خواجه قاسم بخطاب صفدر خانی اختصاص یافته بود - بنا بر آن صفدر خان رضوی را که لشکری نام داشت و پسر میرزا یوسف خان ست - بخطاب صف شکن خان نامزد فرمودند - دریا خان روئیده که از تربیت یافته‌های ایام شاهزادگی بود - در جلیق از سعادت ابدی رو تافته جدائی گزید - و باین بیوفائی کفایت نموده در برهانپور به تشدید مجادلی خلاف و نفاق با خان جهان لوده‌ای اتفاق نموده - باوجود این مایه تبد رایی و سیاه روئی اعتماد بر عفو جرایم شاهنشاه دین پرور برده رو بدین درگاه آورد - چون درین روز در مقام معذرت خواهی و عفو طلبی در آمده در میان زمره اهل عصیان شرمند و سر افکنده ایستاده بود - لهذا آنحضرت جرمهای جنایات بی اندازه او را بباد بی نیازی از انتقام بر داده لوده‌های او را نادرده انداختند - و بعزایت خلعت و منصب چهار هزاره سه هزار سوار سر افراز فرمودند - و خواجه ابوالحسن از الامور امده ملازمت نمود - و بمنصب پنج‌هزاری ذات و سوار و مهرمت خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل عز افتخار یافت -

و سی و دوم خورداد چهار سنه بنیدیه توهم بیعتا بخود راه داده به سلسله جفبانی واثون طالعی و تیره روزی از سعادت جاودانی یعنی بندگی درگاه روگردان شده بی سبب ظاهری سر نه وادی فرار نهاده رو بمقر و مقر خود نهاد - و بتحریک تیغ اندیشی و سفاهت منشی ابواب شتات و ادبار بر روی روزگار خود شاده یکباره رواز درگاه عالم پناه گرفت - و ازین

حرکت ناهنجار سزای کردار نابکار خود یافته رسید بد آنچه رسید - چنانچه
در مقام خود عنقریب زبان زد خامه و قایم پرداز خواهد گشت *

بیان ترکناز نذر محمد خان والی بلخ بکوالی کابل
و معاودت نمودن به کمال نومیدی و خجالت
و ذکر سر جمله احوال او و برادرش امام

قلی خان والی توران

چون حضرت جنت مکانی ازین جهان گذران در گذشته اورنگ
جهانبافی را بدین صاحبقران سعادت قرین و سر و سرگروه سرداران روی زمین
باز گذاشتند - و درینوقت آنصاحب وقت و خدایگان زمان در جنید دکن
تشریف داشتند - و هنوز عالم از جلوس اقدس آنحضرت قرار نگرفته بود -
بغایر آن بسبب وقوع هرج و مرج که خاصیت ایام قدرت و لازم ماهیت
امثال این اوقات است - خلل کلی بحل و عقد جزئیات امور خلافت
راه یافت - و رفته رفته از زیاده سری و پیش طلبی غرض پرستان نظم و نسق
معاملات سرحدات مختلف گشته کار بدان کشید که رتق و فتق مهمات ملکی
و مالی مهمل و معطل شود - در خلال این حال نذر محمد خان والی
بلخ چون گمان آن نداشت که باین زودی جلوس پایدار سرمایه قیام قواعد
سیر خلافت و قوام امور کارخانه سلطنت خواهد گشت - لاجرم ناعاقبت
اندیشی که لازمه افراط شرب مسکرات و تناول مغیرات است اضافه علت شده
از سستی خورد بخاطر آورد - که چندانکه عرصه خالیست فرصت وقت
غذیمت شمرده بر سر دار الملک کابل و مضافات آن ترکناز آورد - و باوجود
آنکه امام قلی خان والی توران مهین برادر او بمنع کوشیده درین باب مبالغه

و تأکید بجا آورد ممنوع نشده راه ابا و امتناع سپرد - در همان زودی با لشکر خذلان اثر مشتملبر المانچی و نوکر که عدد ایشان به پانزده هزار سوار میکشید راه کابل پیش گرفت - چون در اواخر عهد میمنت حضرت جنت مکانی خدمت صاحب صوبگی کابل بخواجه ابو الحسن نامزد شده بود - ظفر خان پسر او به نیابت پدر در کار نظم و نسق امور آن صوبه قیام و اقدام می نمود - درینو باندک مایه مدنی قبل از آنکه قضیه ناگهانی بر دهد بحسب اتفاق برسر پسر احدات بدنهاد سر گروه افغانان لشکر ظفر اثر شنیده در دره خرمانه از اعمال تیراه کار بهرتنگ ساخته او را در مضیق قبل داشت - و نزدیک بود که یکبارگی مستاصل سازد که ناگاه خبر شتار شدن آنحضرت رسید - لاجرم ظفر خان بحکم مقتضای وقت دست از باز داشت که همت بر ناگزیر حال گماشت - و باوجود آنکه از بددهای معتمد بادشاهی که در کابل بودند خاطر جمع داشت - از روی عاقبت اندیشی چندی از امرای کار آزموده مثل یعقوب خان و شمشیر خان و سعادت خان و عبد الرحمن ترنابی و معین خان بخشنی و غیر اینها را بکتابخانه قلعه فرستاده خود به پشاور آمد - و برسم معهود هر ساله که حکام آن ولایت در ایام بهار و زمستان بطریق بیلاق و قسلاق در کابل و پشاور بسر می برند درینو اراده کابل نمود - چون افغانان مکرر از مالشی بسزا یافته بودند درین صورت بحکم غرور که خاصیت این نوع امور لازمه امثال این احوال است - و جز بمیامن تأکید حضرت ذوالمنن از غایله آن ایمن نتوان بود همان آن نداشت که من بعد هوای عصیان و سودای طغیان در دماغ پیشان آن تباة اندیشان جا کند - چه جای آنکه حرکتی ناهنجار از ایشان سر تواند زد - ازین راه خاطر جمع ساخته و بواسطی رعایت طریقه احتیاط نموده باندک مایه مردمی از راه گروه تغل خیبر که لشکر دوان سنگ را بهیمنت اجتماعی و نوک

شایسته عبور از آنجا میسر نیست بآهنگ کابل راهی شد - چون افغانان واقعه طلب خصوص آفریدیان امور من سرشت که همواره در تنگی کار اظهار اطاعت می نمایند - و بهنگام فرصت بر سر کار خود رفته جوهر بدگوهروی خویش ظاهر می سازند - ازین معنی اطلاع یافته فرصت وقت غنیمت دانسته بمقام انتقام در آمده بخاطر آوردند - که در تنگنای آن گذرگاه راه بر مردم بگیرند - اتفاقاً در وقتی که ظفر خان با مردم کار آمدنی از راه دوتل گذشته بود بدنباله لشکر بر خوردند - و خود را بر باز ماندگان و گرانباران از پیادگان سپاه و عمله و فعله اردو زده برخی از احمال و اقبال را بدراج بردند - خان مذکور با حال تباه و دشواری تام به پشاور مراجعت نموده تلافی و تدارک این معنی بر وقت دیگر حواله نمود - خبر این چشم زخم وقتی بمسمع علیه رسید که از استقرار حضرت خدیو روزگار بر سریر سلیمانی عالم قرار یافته بود - و از جلوس اقدس آن قائم مقام جانشینان حضرت خیرالانام غبار آشوب و شورش برخاسته فور نشسته - بذابر آن خواجه ابو الحسن^۱ [مهمندی] مخاطب بد لشکر خان را که بقدم خدمتگاری و وفاداری امتیاز تمام داشت بتقدیم این خدمت اختصاص بخشیدند چنانچه پیشتتر مذکور شد - هفوز او بکابل نرسیده بود که درین اثنا خبر آمدن نذر محمد خان بولایت کابل و محاصره نمودن قلعه از عوایض منهبان آنصوبه گوش زد اشرف گردید - از آنجا ده مراعات حزم و احتیاط و ملاحظه عاقبت بینی رکن اعظم امور جهانبانی است - سپه سالار مهابت خان بهادر خانکشان را بتادیب اوزبکان سست خرد نامزد فرمودند - و چندی از امرای دیگر مثل راؤ رتن و راجه جی سنگه و راؤ سور و سردار خان و شیروی روهیله و سید هزبر خان و سید عالم و نظر بهادر خویشگی و راجه

روز افزون و امثال اینها مشمول عواطف بادشاهی گشته با جمعی دیگر از منصبداران و احدیان که عدد آنها زیاده بر بیست هزار سوار جرار بود به همراهی آن سپه سالار اعظم تعیین پذیرفتند - و معتقد خان به بخشیمیری واقعه نویسی این لشکر ظفر اثر سعادت اندوز گشته بعنایت خلعت و خنجر مرصع و اسب و فیل و نقاره بر کام خاطر فیروز شد - و چون مهتابیان خاندانان با همراهیان بدواحي سپید رسید - و خبر فرار اوزبکان تیره روز شنید - از همانجا حقیقت بدرگاه آسمان جاه عرضداشت نموده از موقوف خلافت بمعادوت مامور شد - و معتقد خان بذایر فرمان جهان مطاع بلاشور شتافت که بیکمان و سایر پردگیان حرم سرای خلافت حضرت جنت مکانی را بدار الخلافه رساند - حقیقت فرار نذر محمد خان بی نیل مقصود برین نهج بود که چون آن نامعامله فهم بذایر عدم تدبیر و تأمل در عواقب امور بسرحد ولایت کابل رسید - نخست بدواحي ضحاک و بامیان در آمده تسخیر قلعه ضحاک که حصاری بدان سختی و دشواری در آن سرزمین کمتر نشان میدهند پیشنهاد خیال محال پرتو ساخت - و عبد العزیز خان پسر خود را با عبد الرحمن بی دیوان بیکی و اتالیق او و حاجم توقیای با چندی از بهادران کار از مرده روزگار فرسوده برای محاصره حصار پیشتر راهی ساخت - و خود نیز از عقب روانه شد - خنجر خان بیکمان قلعه دار ضحاک و قتی خبر یافت که قشونها و لشکر منقلا خود را بدروازه اول رسانیده بودند - باوجود عدم تهیه اسباب قلعه داری بر عون و صون الهی و بتأیید اقبال بادشاهی توکل نموده شجاعت ذاتی را کار فرموده و با محدودی چند از خویشان و برادران خویش بمدافعه و مقابله پرداخته داد مقاتله و مجادله داد - و بضرب (۱) بادلیج و زینورک وزن مرکب افکن روی آن تپه ریان

(۱) بادلیج معرب دالیش است که قسمی از توپ است *

نگاهدداشت - چنانچه در یک نفس بیدارنگ بمحض دمدمه و افسون دم گیرای تغنگ خیل ارواح صد تن از بهادران ناهبی اوزیک طافیی باغی را از دار الملک بدن باغی نموده باقی را زخمدار و شکسته بر گردانید *

روز دیگر نذر محمد خان بقرارداد طمع خام ترتیب و توزک افواج مقهوره داده نیت تسخیر بست - و آهنگ یورش نموده سر پنجه سعی بدار و گیر کشاد - درین مرتبه نیز اثری بدان مراتب مرتب نگشته از مقابله عسکر منصور مغلوب و مقهور مراجعت نمود - و چون خود به تهیه اسباب پیشرفت کارزار و تجهیز عساکر خذلان آثار برخاسته بود خائب و خاسر برگشته بذابر رفع کمال خجالت و انفعال امرا و بهادران لشکر مغلوب را بسرزش و ملامت مطعون داشته بگرمی عذاب و تندی خطاب سرگرم ساخت - و مقرر نمود که سلطان زاده و عبد الرحمن و حاجم توقیای و تکر قلی حاکم قندوز با جمعی کثیر از بهادران بجانب دروازه متوجه شوند - و اوراز بی و ^۱ [محمد قلی]^ع قلماق از طرف دره آب یورش کنند - و یلداکتوش بی و نذر بی پروانچیی را از طرف بالای حصار فرستاد *

بامداد روز سیم اردی بهشت موافق پانزدهم رمضان امرای مذکور با سایر سران الوسات از میدان هزاره گرفته تا صده همگی در پیشرفت کار یکدل و یکجهت گشته بیکبار از هر چهار جانب آهنگ یورش نمودند - و سلطان زاده و غیره کونا کشیده دلیرانه خود را بدروازه ^۲ [اول]^ع رسانیدند - خنجر خان به نیروی ذاتی و کارگری اخلاص خالص از همکنان حسابی برداشته باندک فرصتی چندی از مشهوران را بر خاک هلاک انداخته

(۲) ع [عالی] ل *

(۱) ع [محمد باقی] ل *

باقی را زخمی و مغلوب ساخته از پیش برداشت - و افواج دیگر نیز که از سایر اطراف شتافته بودند از هر سو مالتی بسزا یافته چندی از اسرای نامور مثل تغیر قلی خویش نذر محمد خان و برادر عبد الرحمن داشته گشته و نذر بهادر میر آخور را زخمی از معرکه بیرون بردند - دیگران چون دانستند که کاری از پیش نمی رود هزیمت را غنیمت شمرده با خاطر افسرده و دل مرده باز گشتند - چون نذر محمد خان دانست که این قلعه با آسانی بدست نمی آید بخاطر آورد که تا افواج قاهره نرسیده و عرصه بظاهر خالیست دمی چند را که مغنم است غنیمت شمرده فرصت از دست ندهد و خود بهر کیف بکابل رسیده بمحاصره قلعه پردازد - چون راه غور بند و چاریکاران را طرفداران آنجانب مضبوط نموده بودند ناچار از راه سیاه سنگ آهنگ کابل نموده بشتاب تمام روانه شد - و بنواحی پمغان رسید - و سغیر پمغان و لند را که عبارت است از سدی که در تگنای دوهزار بسنگ استوار نموده پناهگاه میسازند بهر طریقی که ممکن بود شکستند بدانوالیت در آمد - و متعرض مال و ناموس ملتجیان مذکور و سایر اهالی آن سرزمین که همگی مسلمانان پاییزه دین و صاف اعتقاد اند شده آتش جور و طغیان در خاک پاک اعمال دار الایمان بر افروخت - و هرچه از صامت و ناطق یافت به تحت تصرف در آورده خاک آن عرصه را نیز بپاک غارت و نهب بر داده اسیر بیستمار گرفت - و خود را بدین مهلکه انداخته در دنیا و عقبی نکال و وبال ابدی و بدنامی سرمه‌ی اندوخت - بعد از فراغ لوازم اسر و نازاج منوجه کابل شده در پنجکروهي شهر فرود آمد - و از راه توهمات دور از راه نخست از در مکر و تزویر در آمده مکاتیب مشتعل بر انواع دعد و وعید و سخنان بیم آور سهمکین به بندهای بادشاهی و اهالی و موالی نوشده همراه نظر خواجه و کل بابا و چندی از چاپلوسان

چرب زبان راهی ساخت - چون فرستادگان رسیده نامه و پیغام رسانیدند یعقوب خان بدخشی و شمشیر خان و معین خان و عبد الرحمن ترنابی از اولیای دولت و قاضی زاهد و چندی از اعیان مملکت در صفه بیرون دروازه دهلی انجمن ساخته رسولان مخدول را بدان محفل طلب داشتند - و بمقتضای عقیده راسخ و ارادت درست که لازمه حقیقت کیشی و حق اندیشی است متفق الکلمه جواب با صواب آن تزییر نامها بر وفق اراده و نه داده فرستادها را بی نیل مدعا باز فرستادند - و بجمیعت خاطر تمام تکیه بر تائید نامتناهی الهی و همراهی اقبال کار ساز بادشاهی نموده از قلت جمیعت اولیا و کثرت لشکر تفرقه اثر اعدا نیندیشیدند - و به تهیه اسباب قلعه داری پرداخته یکباره برج و باره را مستحکم ساختند - و چون نذر محمد خان را از همراهی و اتفاق ارباب وفا و وفاق پاس کلی دست داد - نخست نیت محاصره قلعه را با خود درست ساخته از پنجگروهی شهر کوچ کرد - روز پنجشنبه نوزدهم خورداد مطابق پنجم شوال سغه هزار و سی و هفت هجری بمواحبی شهر و قلعه آمده از جانب پشته نهر فتح و پشته بی بی ماه رو در آمد - و قزاولان موکب اقبال بر پشته ده افغانان و مقبره سید مهدی خواجه بر آمده رو بمقابله ایشان آوردند - و دلیرانه بمجادله و مقاتله در آمده تا شب بانواع مواجهه و مدافعه روی آن تباہ اندیشان تیره رای را نگاهداشتند - و نماز شام که عسکر منصور نور پشت ثبات و قرار بدار غروب نموده از عالمیان رو تافت - و افواج سیاه سیاه درون ظلام عرصه را خالی دیده داد کم فرصتی و تباہ سگالی دادند - درینحال موافقان بمعسکر اقبال و سعادت معارفت نمودند - و مخالفان نفاق آئین در اطراف و اکناف حصار فرود آمده روز دیگر رو به سوی قلعه نهادند - و چهار جانب آنرا محاصره نموده جا بجا مقام گزیدند - چنانچه نذر محمد خان در خانه

عبد الرحمن قرناپی و عبد العزیز پسرش در خانهای معین خان و عبد الرحمن بی در مدرسه خواجه عبدالحق و یلنگتوش بی در مقبره خان دوران و سلطان زاده کاشغری در کلکنه و اوزار بی در خانه قاضی زاهد جای گیر گشته و چند روز به تهیه اسباب احاطه حصار گذرانیده بفراهم آوردن آلات کارزار پرداختند - و گاه بیگانه بدستبازی در آمده از دستبرد مدینه بهادران جان نثار سر می باختند - چون تمام ساز یورش بانعتقد ایشان مهیا شد و ملجأها پیشرفت و جواله دمدنها بسرکوبی درآمد - دایره محاصره را به پرکار احاطه تنگ ساخته مرکز دولت یعنی قلعه کابل را نقطه وار درمیان گرفتند - و هر روز یورش نموده از کشتش و کوشش بهادران موجب اقبال سرها به تیغ تنها بزخم نمایان داده بی نیل مدعا و فوز مراد مراجعت می نمودند - درین اثنا رزی میسر موسی قورچی مشهور به میرگل از تابینان خواجه ابوالحسن که سابقاً از طرف او فوجدار پساور بود - بانعاق چندی از احدیان آرم جوی ناموس دوست و سپاهیان رزم جوی کار طلب طلبگار پیش برد کار گشته از قلعه بر آمد - و روی به ملجأ باقی قلماق و (۱۱) نذرچی و منصور حاجی از بهادران نامدار مخالفان نهاد - و همگنان باستظهار یارویی یگانه ایزد دادگرو اعتقاد همدستی یک دیگر یکدل و یکجهت شده چون شیران یله ازان گله روباهی چند پروا و محکابا نکردند - و باوجود کثرت آن ددرویان دله دله بخاصیت صدق نیت و حسن عقیدت دلههاد نصرت گشتند - و بدار و گیر آمده از آنجا که اغلب اوقات قلمت عدد علت غلبه میگردد - در آخر امر به مدد و تائید الهی مظفر و منصور شدند - و قریب پنجاه تن ازان مقهوران را بیسر ساخته سرانها را بنخاک رهگذار برابر ساختند - و سایر اسلحه ایشان را با سرها که بریده بودند بقلعه بردند - و از موافقان چیز

(۱۱) از نذرچی آخر پروانچی مراد است *

میر موسی که با دوازده احدی زخمی گشت هیچکس کشته نشد - بالجمله درین مدت سه ماه که قلعه را محاصره نموده بودند باوجود وفور آن گروه مقهور و قلت افواج قاهره همه روز بعفایت الهی و اقبال نامتناهی غلبه از جانب اولیای دولت عالیه بود و اعدا همیشه مغلوب گشته مخدول و مذکوب باز گشتند *

چون در اثناء طی راه خبر آمدن نذر محمد خان و لشکر اوزبک به لشکر خان رسید با عزمی جازم و دلی قوی و همتی راسخ نکیه بر میامین اقبال روز افزون نموده بی اندیشه از کثرت اعدا اراده پیش رفتن پیشهاد همت ساخت - و بنا بر مقتضای مصلحت وقت بمقام عجالت و سرعت حرکت در آمده کوچ در کوچ متوجه شد - چون به پشاور رسید سزوار خان پسر خود را با فوجی از بندهای بادشاهی که در آن سرحد بودند پیشتر از خود راهی ساخت - و ظفر خان که حسب الصدور فرمان قضا نمان از موقف خلافت تا هنگام انصرام این مهم بتوقف مامور بود و نیز از پشاور بافواج خود و پدرش بنابر استصواب لشکر خان بطریق متعلا از عقب سزوار خان روانه شد - و خود متعاقب کوچ درده ازان مقام راهی گشت - چون بهچار باغ جلال آباد که در یک منزل موضع نیمه واقعست اتفاق نرول افتاد - باوجود آنکه صواب کوپان تا رسیدن مهابت خان صلاح در پیش رفتن نمی دیدند - از آنجا که پیشرفت کار موقوف بر اظهار تجلد و جلالت است با اکثر عساکر کابل که بانتظار لشکر کومک دربار از همراهی ظفر خان تخلف وزیده در چار باغ توقف گزیده بودند از آنجا روانه شد - و از کتلای صعب المرور عبور نموده در نندمک که یک منزل بالای نیمه است منزل گزید - چون خبر مسارعت لشکر خان به لشکر اوزبک رسید ازین رو کمال وهم و هراس که درین مقام جای آن و بالاتر ازان بود در دلهای ایشان

راه یافته از جا رفتند - و لشکر خان بعد از دو روز که برای سرانجام غله و سایر مایحتاج راه در مقام کدومک اقامت نموده بود موجب نصرت را کوچ فرموده از راه انجیرک که عبور از آن در نهایت دشواریست راهی شد - و هشت کوره از کدومک گذشته فرود آمد - و درین منزل باوجود مبالغه امرا در باب توقف و انتظار دومک صلاح وقت ندیده متوجه منزل پیش شد - و از روی عجلت بیای سرعت یکسر بارتکی ناخته موضع تاریک آب را که دوازده کوهی خطه پاک کابل است معسکر گروه سعادت ساخت - چون نذر محمد خان ازین معنی آگاهی یافت - و پیشتر خبر تعیین عساکر ظفر آثار از دربار سپهر مدار بسرداری سپه سالار اعظم مهابتخان خاننخانان بدو رسیده بود - لاجرم بخاطر آورد که چون خلیج امواج بحر افواج از دریای لشکر بی پایان خدیو بحر و بر منتعجب شده بی درپی میروند - و در آن صورت که او را در برابر روی ستیز و پای گریز نماند - و کار از کارگری چاره و تدبیر در گذرد - و در عین غرامت ندامت سودی نخواهد داد - بذابری هنوز که عنان اختیار در قبضه اقتدار است - انسب آنست که موافق صوابدید خرد عمل نماید - و ازین مهلکه متخوفه سلامت برآید - بالجمله چون ازین اندیشه خردمندانه دلباخته دست از خویشتن داری برداشت - و از غایت اضطراب و اضطراب بیدخودانه انجمن کفکاش آراسته بعد از رد و قبول مصلحتها آخر کار رای همکنان برین معنی قرار گرفت - که چون درینصورت بدین طریق باز گشتن را به هیچ وجه راه و روی نمانده صلاح وقت آنست که ناچار از راه تهور در آید - و روبرو متابلک لشکر آورده آغاز دستبازی نمایند - و بذابری عزیمت ناصواب که در معنی علت سرانجام اسباب عزیمت بود - به کار فرمانی ادبار از دور قاعه برخاسته در موضع نکرانی فرود آمدند - و لشکر خان از استماع این خبر دلبرده با نهادن موجب

اقبال از آن مقام باستقلال تمام کوچ نموده رو به نگرانی نهاده روانه گشت -
 و به سردار خان و مبارز خان روهیله و ظفر خان و سعید خان و دیگر بهادران
 که هراول لشکر بودند بتأکید تمام نوشت که در ساعت متوجه غفیم شوند -
 چون خبر رسیدن افواج قاهره به نذر محمد خان رسید - بذابر دلیر پیش آمدن
 دلبران که در معنی طلیعه سپاه فتح و نصرت بود - رهن و سستی تمام بحال
 او راه یافت - و مع هذا چون اکثر لشکروش المانجی و یغمائی بودند در مدت
 سه ماه محاصره کابل بتدریج پراکنده زیاده از هفت هشت هزار سوار
 باو نمانده بود این معنی نیز باعث فتور عزم و تزلزل ثبات قدم او گشت -
 لاجرم در تاریخ هفدهم شهریور مطابق نهم محرم سنه هزار و سی و هشت
 هزیمت را بحساب غنیمت شمرده رو بواچی فرار نهاد - و از راه غوری
 در عرض سه روز طول مسافت پانزده روزه طی نموده خود را بذواهی بلخ
 رسانید - و چون این فتح نمایان که باعث کسر سطوت و رفع شوکت عسکر
 مخالف گردید - بتائید ربانی و ضم هجوم فوج رعب که از اعظم جفود
 آسمانی است روی نمود - لاجرم لفظ لشکر فتح که طالبای کلیم به تعلیم الهام
 در هنگام تعیین موکب اقبال بهمایون فال از روی شگون یافته بود - با تاریخ آن
 فتح آسمانی موافق آمد - لشکر خان مظفر و منصور روز جمعه بیست
 و چهارم شهریور مطابق شانزدهم محرم الحرام سنه هزار و سی و هشت
 هجری داخل شهر کابل شد - و حقیقت این فتح نمایان و کیفیت احوال
 عجزه و مساکین اهل شهر و حوالی کابل را در طی عرضداشت بهیئت سرور
 والا عرضداشت - شاهنشاه دادگر و خاقان معدلت گستر رعیت پرور
 بغایت موثر کشته امر فرمودند - که مبلغ یک لک روپیه از خزانه عامه
 آنصوبه حسب الاستصواب قاضی زاهد بر غارت زدگان و ستمدیدگان آن
 ولایت بتفاوت درجات استحقاق قسمت نمایند - و باینطریق جبر کسر آن

خاطر شکستگان نموده مرهم راحت بر ناسور جراحت آن دل خستگان گذارند *

چون خامه بدایع نگار و وقایع پرداز از گذارش جرئیات این سانحه فراغ بال کلی یافت - اکنون برآن سر است که در ذیل این عنوان حقیقت بیان چنانچه سنت سنیه ائمہ سخن و آئین گزیده ارباب این فن است - که بعنوان تقریب گذارش گفتگو را آرایش تازه میدهند - از طول سخن نیندیشیده سر جمله از احوال و افساب این در برادر که بالفعل ایالت سر ناسر ماوراءالنهر بایستان باز گشته می پردازد - و همچنین طرفی از خراج آن ولایت را نیز زبان زد کلک وقایع نگار میسازد - بالتجمله ایشان خلف دین محمد خان مشهور به یتیم سلطان بن جانی سلطان بن یار محمد خان اند - که عمزاده حاجم خان والی اورکنج دار الملک خوارزم است - منشار الیه از حاجم خان مذکور بسبب سلوک ناشایستانه ملایم طبع و موافق مزاج او نبود رنجیده از خوارزم برآمد - و چون به ولایت ماوراءالنهر در آمد - سکندر سلطان پدر عبد الله خان نظر بفتجابت و قابلیت او کرده کریمه خود را که همشیره حقیقی عبد الله خان بود باو در ساک ازدواج کشیده - و ثمره این پیوند ارجمند زود بعالم شهود پیوسته جانی سلطان بعرضه وجود آمد - و از جانی سلطان چهار پسر و یک دختر بهم رسید - پسر مهین یتیم سلطان پدر امام قلی خان و نذر محمد خان است - و سه دیگر باقی محمد خان و ولی محمد و پاینده محمد سلطان اند - و این چهار برادر مدتها بتفویض عبد الله خان در حکومت تون وقاین و سایر ولایات قهستان گذرانیدند - و یار محمد جد ایشان چندی در بلخ با عبد المومن خان پسر عبد الله خان بسر می برد - بعد از آن عبد المومن خان از غایت بی آرمی و لجاجتی که لازمه سرشت آن ناحفاظ بود - با خان مذکور

تیز دستی و بد سلوکی آغاز نهاده آخر الامر او را از باغ اخراج کرد - و مشارالیه نخست بدرگاه عرش آشیانی چندی در ظل رعایت و حمایت آنحضرت آرمیده آنگاه به نیت زیارت مکه معظمه مرخص گشته از راه خشکی متوجه مقصد شد - و چون بقندهار رسید درین اثنا خبر یافت که عبدالمومن خان ناگهان هدف تیر قدر اندازان تقدیر گردید - و از واقعه آن شیرشر انگیز سر تا سر توران زمین فتنه بار و آشوب خیز گشته از هرسو گرد شورش عظیم برخاست - درین میانه یتیم سلطان عرصه خالی دیده هوای سروری در دماغ خودسری جاداد - و تمنای ریاست که از دیرگاه باز در کانون سینه مکنون داشت - سر بر زده نقد فرصت را غنیمتی بزرگ شمرد - و در همان گرمی از تون و قاین برآمده هرات را که تختگاه خراسان است بتصرف در آورده دم از استقلال زد - دارای دارالملک ایران شاه عباس که روزگاران در انتظار این معنی بوده فرصت مساعدت وقت و یاوریتی روزگار از دست نداده لشکر بر سر او کشید - و در ظاهر هرات قلاعی فریقین رمی نمود و کارزاری عظیم از طرفین دست داد - یتیم سلطان درین جنگ کشته گشته کالبدش نیز ناپدید شد - چنانچه هیچکس بر آن پی نبرده و نشانی دلغشین ازو ندادند - پاره مردم را درباره او این عقیده است که بعد از شکست زخمی خود را بیکى از الوسات رسانیده در گذشت - و دیگران گمان می برند که پس از کسر عسکر زخم دار و از کار رفته به پناه سیاه خیمه یکی از هزارجات رسید - و صحرا نشینان چون نه شناختند کما یفغی بحالش نه پرداختند - و آخر کار از بیم انتقام فرصتش نداده کارش را تمام ساختند - مأملاً برادرانش که در عرصه پیکار ازو جدا افتاده بودند هریک سر خویش گرفته پی کار خود رفتند - چنانچه باقی خان با ولای محمد خان به بخارا آمده بر مسند حکومت نشست - و در اندک

مدتی بر تمام آنولایت استیلا یافت - و کهنین برادر ایشان پاینده خان در آن دار و گیر از لشکر شکسته جدا گشته راه قندهار پیش گرفت - و چون در آنجا رسید خود را آشکارا ساخت - شاه بیگ خان صوبدار او را بدست آورده محبوس بخدمت حضرت عرش آشیانی فرستاد - آن حضرت او را مصحوب حسن بیگ شیخ عمری نزد قلیچ خان بلاهور فرستادند و بعد از یکسال در پنجاب خرمن عمرش بباد ففای طبیعی رفت - یار محمد خان در قندهار خبر سلطنت باقی خان را شنیده عزم مکه را پس سر انداخته راه توران پیش گرفت - باقی خان خیر مقدم گویان جد خود را باعزاز و اکرام تلقی نموده در حال باستقبال شتافت - و باقدام ادب گذاری پیش آمده بعد از تقدیم لوازم تعظیم و تکویم او را به شهر در آورد - و مسند خانگی را بدو گذاشته خطبه و سکه بنامش کرد - چون دو سال بدین وتیره گذشت یار محمد خان با باقی خان نبیره خود بی لطفی آغاز نهاده در مقام تربیت پسران خود عباس سلطان و ترسون سلطان و پیر محمد سلطان که اعمام باقی خان بودند در آمد - و در خفیه بمقام استمالت امرا و ارکان در آمده خواست که ایشان را از خود کند - درین اثنا باقی خان از معامله خبر یافته پیش از آنکه زمام اختیار از قبضه اقتدار او بیرون رود دست جد از کار کوتاه ساخته جانی محمد خان پدر خود را بسطنت موسوم نمود - و پس از چندی که یار محمد خان و جانی محمد خان و باقی خان جملگی آنجهانی شدند معامله بولی خان باز گشته جای جد و پدر و برادر بدو رسید - آی خانم حریم باقی خان که دختر عبد الله خان بود - و سابقاً در سلک ازدواج عبد المومن خان انتظام داشت - و بکمال حسن و جمال در میان اوزبیکه مشهور و در افواة خاص و عام بدم قدم مذکور بود - بمکهاله نکاح خود در آورد - و حکومت سمقند را با نام قلی خان و نذر محمد خان

برادر زاده‌های خود داد - و هنوز ایشان تمکن تام نیافته بجست و جوی دولت روزی شده برخاستند - چون اکثر امرای اوزبک و اعیان بخارا از بد سلوکی‌های ولی محمد خان بجان آمده بودند - در ظاهر باو اظهار وفا و وفای نموده در باطن بایشان نفاق بهمرسانیدند - و رفته رفته از در اعلان عصیان و طغیان در آمده بزرگ و کوچک شهر و نواحی بیکبار موسیقار آسادم از ترانه مخالفت زدند - ولی محمد خان از طور نشست نقش و طرح وضع منصوبه چینی روزگار و انحراف سپاهی و رعیت مجال توقف محال دانسته بی اختیار از قرشی بآهنگ استمداد و استعانت شاه عباس رو بعراق نهاد - و از هم فرصتی‌های وقت و روزگار ناچار آی خانم را با پسر خود سال در قلعه چارجوی گذاشته خود با دل پر خون چون باد ز آب جیحون گذشت - امام قلی خان بی توقف روی توجه به بخارا نهاد و سایر اهالی آن ملک و امرای اوزبک که از ولی محمد خان روگردان شده بودند باستقبال برآمدند - و او بی مزاحمت مانعی بر مسند ریاست تواران زمین مسئولی شده بجهت دست آوردن متعلقان ولی محمد خان بتلعه چارجوی رفت - و چون معامله با نامه و پیغام راست نیامد و بوعده و وعید و بیم و امید از پیش نرفت بمکامه پرداخت - قلعه دار بعد از سعی بسیار و نومیدی کومک حصار را با متعلقان ولی محمد خان باو سپرد - امام قلی خان به آی خانم میلان خاطر متجاوز از حد افراط بهم رسانیده بعنايت قاضی حلیله عم خود را در حیات او بی وقوع طلاق شرعی بحباله ازدواج در آورده ازین رو بدنامی دنیا و ناکامی آخرت اندوخت - چون ولی محمد خان بسرحد ایران رسیده شاه عباس ازین معنی خبر یافت - از آنجا که بزرگداشت بزرگان ازعه بزرگی ست در مقام تعظیم و احترام خان شده استقبال نمایان بنجا آورد - و مزاحمت لوازم مهمانداری و استمالمت

بجای رسانید که مزیدی بر آن متصور نباشد - بعد از چند روزی که ولی محمد خان معزز و مکرم در ایران بسر بود اوزبانی که ازو برگشته بودند مکرر عراض مشتمل بر اظهار ندانست فوستاده التماس استعجال در توجیه توران بدو نمودند - و او چون بزعم خود شاه را در مقام امداد خود نیافت - لاجرم باندک مایه مردمی از اوزبک و قزلباش بیستویستارن رو به توران نهاده بعد از ششماه که از ولایت خود مفارقت نموده بود باز بماوراء النهر آمد - امام قایی خان دانست که باوجود مخالفت ایشان مقابل با ولی محمد خان محال است - بلکه یمین دیگر معانی نیز صورت پذیرد - ناچار شهر را خالی کرد با برادر متوجه سمرقند شد - و ولی محمد خان بی مزاحمت غیری در بخارا متمکن گشت - و از غایت غرور و امال استعجال طبع عجول در مقام کینه توزی و انتقام کشی برادر زاده شده اصلا تمکینی نوزید - و بکار مهمانی عیالت بزد از جا در آمده از راه نا عاقبت اندیشی بی توکس شایان و تجهیز لشکر نمایان رو بمعاویب ایشان آورد - و چون مواجهد فوایدی روی نمود از انجا که سنت سنید روزگار است تا آن مرحوم مستحرم را در آن کارزار ناکامی باسیری داده باشارد امام قایی خان بتخلل رسید درین وقت که کار بکام و روزگار بر وفق مرام امام قایی خان دشته او را معذالقی و تمنعش می که مدعی شریک ملک باشد نه اندر بدخاطر جمع و مقتضای المرام بر مسند ایالت این ولایت تکیه کرده شریک در تصرف سر تا سر توران زمین و قبض و بسط و عزل و نصب و قسمت ساکب نموده از جمله حکومت ملک بلخ و بدخشان و منضافات این به نیابت خود به نذر محمد خان داد - و تا حالت تحویر که سنه هزار و پانجاه و هشت است بمندچیان در تصرف ایشان است *

اکنون چون معتمد از احوال مدام این ولایت بازگشت ما باین

نگار آمد - خامه خود رای هوای ذکر خراج توران زمین در سر جای داد -
 لاجرم حقیقت آنرا از قرار واقع زبان زد ساخته بر سر مطلب اصلی میبرد -
 الحاصل محصل جمیع ولایات بلخ و بدخشان و اعمال آن و سر تا سر ماوراء
 النهر و ترکستان که در تصرف این دو برادرست - از روی نقل دفاتر ایشان
 بهمه جهت خصوص مال وجوہات و سایر جهات نقدی و غله و جمیع
 خراج ارتفاعات و زکوٰۃ قریب یک درویر و بیست لک خانی رایج آن
 ولایت است - که سی لک روپیه هندوستان باشد - ازین جمله شانزده لک
 روپیه مداخل امام قلی خان و چهارده لک روپیه حاصل نذر محمد خان
 است - و این مبلغ که درآمد هر دو برادر است برابر حاصل
 جاگیر خان دوران بهادر نصرت جنگ صاحب صوبه مالوه است که یکی
 از بندهای درگاه گیتی پناه است - و جمعی کثیر از امرای عظام درین
 دولت کده ابد انجام برابر هر کدام ازین دو برادر بلکه بیشتر درآمد جاگیر
 دارند - چنانچه از جاگیر یمین الدوله آصف خان هر ساله پنجاه لک روپیه
 حاصل می شود که از مداخل هر یک ازین دو برادر بعنوان سه و نیم
 برابر است بلکه زیاده - چون این مبلغ نسبت به جمع اقام اکبر
 هندوستان که هشت ارب است - که عبارت از هشت صد کویر دام باشد -
 و بیست کویر روپیه حاصل آنست قدر محسوس ندارد - لهذا نسبت دادن
 بیوجه و بیحساب است - امید که مواد تزیید جاه و جلال این دولت کده
 بی زوال لمحک به لمحک در ازدیاد و سرشته بقای این خلافت ابد مقرون
 به اطنا و اوقاد خدام اقبال روز افزون تا انتهای مد مدت عمر روزگار پیوسته
 بامداد وابسته باد *

سجده خامه زبان آور از نگارش این جمله معترضه باز پرداخت
 و ذمه همت از درود اعتراض خلاف وعده بری ساخته باز بر سر گفتگوی

پیشینه می‌رود - و بتقریب سوانح ایام فرخنده فرجام خدیو روزگار دیگر
 باره سر رشته سخن بدست بدان جادو فن میدهد - غرق تیر سلاله
 سادات فرخنده فال سید جلال *^۱ نبدیر قدوة الواصلین حضرت شاه عالم
 از احمد آباد و میرزا رستم صفوی با دو پسر خود میرزا مراد و میرزا حسن
 از صوبه بهار رسیده شرف ملازمت اندوختند - میرزا چون بعلت عارضه
 فقرس مزمن بل بسبب کبر سن که در حقیقت ام المرض و راس الاعراض
 است زمن شده بود - و بطریقی از رفتار رفته که کرسی نشین بپای پرستاران
 نقل و تحویل ضروری می نمود - حضرت جهانبانی از روی قدردانی او را
 از ملازمت معاف داشته یک لک و بیست هزار روپیه برسم مدد خرج
 سالیانه مقرر فرمودند - که در هر جایگاه که دلخواه او باشد اقامت کزیده
 روزگار بفراف خاطر بگذرانند - و به سید بزرگوار والا مرتبت میر سید جلال
 خلعت و ده هزار روپیه نقد مرحمت شد - ابراهیم حسین کاشغری بمنصب
 دو هزار و پانصدی ذات و هزار و شش صد سوار مقرر شده ده هزار روپیه نقد
 انعام یافت - چون حسب الالتماس عبد الرحیم خواجه زلال عنایات سوشار
 خدیو روزگار نقش زلات و عنایات عبد الله خان را از صفحه کردار ناشایست
 محو ساخته بود - درین روز بمنصب پنج هزاری ذات و عنایت شمشیر مرصع
 و نقاره و علم و تومان و طوغ و فیل امتیاز یافته انعام مبلغ پنججاه هزار روپیه
 نقد و تیولاری سرکار قنوج ضمیمه عواطف و تمیمة عنایات تامه آمد -
 اعتماد خان خواجه سرا بیست هزار روپیه انعام یافته رخصت مکه معظمه
 گشت - به میر محمد اسفرائین که از نزد قطب الملک آمده بود هزار مهر
 مرحمت گشت *

۱ - احوال سید بزرگوار در خانامه کتاب به شرح و بسط رقم شده *

جای دادن خواص و عوام خصوص ایستادگان پایه سریر سلیمانی در سایه عنایت و ظل مرحمت یعنی اساس نهادن ایوان چهل ستون در صحن خاص و عام

بحمد الله که عنایات خاص بادشاه جهان بعوام و خاص از جمیع وجوه اقتضای عموم و شمول نموده به صنفی از اصناف و شخصی از اشخاص انسان اختصاص ندارد - چنانچه ظلال عاطفش که شامل حال عالمی است مانند جود حضرت واجب الوجود همه را فرو گرفته - و آثار نیکسان احسانش که بر خشک و تر و بحر و بر بارانست چون فیض باران رحمت همه جا رسیده - لهذا پیوسته همت والا در ظاهر و باطن بر تکمیل اطمینان قلب و فراغ خاطر اهل دینی بسته اند - چنانچه هیچ لحظه از روزگار سعادت آثار نمی گذرد که آسایش و آرامش عالمیان منظور نظر نباشد - و عزیمت ملوکانه بر بسیج سرمایه امن و امان اهل زمین و زمان مقصود نبود - از جمله شواهد مدق این دعوی احداث بارگاه چهل ستون همایونست که درین ایام در فضای کمپاس خاص و عام اساس یافته - و سبب بنیاد این بنسختگی سبع شداد و دیواندگی عدل و داد که روکش بارگاه سلیمان و ایوان نوشیروان بود اینست که چون همه را از همه سو روی امید بدین جناب است - و عالمی را بنصده عرض مقاصد و رفع مطالب و برآمدن حوائج و مآرب بدین مرجع عالمیان باز گشت است - ازین جهت که هنگام عرض و منجری از زحمت بارش برسات و آسیب تفکرموز هنجابی و پناه ناهی نبود - الاجرم بمقتضای مرحمت نامتناهی فرمان قضا جریان بدین مضمون توقیع نفاذ یافت - که در

دار الخلافه کبری و همچنین در اکثر اعظم بلاد ممالک محروسه هر جا که دولت سرای بنیاد یافته باشد - خاصه در دارالسلطنت لاهور در پیشگاه جبروکه خاص و عام که محل انجاء حاجت جهانیان است - ایوانی مشتمل بر چهل ستون بطول هفتاد ذراع و عرض بیست و دو ذراع طرح افکنده زود باتمام رسانند - تا سایر بندهای درگاه بیزحمت تابش آفتاب و تشویش بارش ستحاب فارغ البال بعرض مطالب اشتغال توانند نمود - معجزه بامر ارفع بدینسان بارگاه رفعت پناه مشتمل بر چهل ستون به عظمتی اساس یافت - که رفعت آستانش باعث کسر شان ایوان کسری گشته - و ازین دست والا بنیاد مقصوده که از رشک متانت اساسش تصور در بنای قصر قیصر راه یافته - در عرض چهل روز با این طول و عرض و وضع غریب و ندرسه بدیع خاطر فریب با تمام رسیده باعث حیرت نظارندگان گشت - ابیات *

در روزگار ثانوی صاحب قسوان که در
یکسره ندیده است قرینش بصد قرون
عالی اساس باردهی شد بنا که راست
از کوه بی ستون بود افزون به چهل ستون
از رشک تابش در و دیوارش از شفیق
در خون نشسته تا بکه سر چرخ نیلگون

چون این فرخنده بنا بهمد معنی است اتمام و صورت اتمام پذیرفت
اختر شماران سطرلاب نظر ساعتی بری از نحوس و قوس سعود در تاریخ
بیست و پنجم ذی حجه سنه هزار و سی و هفت هجری بر کردند -
شاهشاه فلک بارگاه بعد از انتصاب بیست و سه روز در ساعت مختار
اندیشه رسای دقیق رسان درین محفل بهشت آفرین در انواع زینت و زیارت
ترکین داشت - اورنگ نشین سرور اقبال و المایل کرین افسر حاکم و جلال

گشتند - و جمهور انام را در آن بارگاه خاص بار عام داده زبان سپاس گذار
 بستایش آفریدگار انس و جان و دست حق پرست به بخشایش و بخشش
 گنه گاران و محتاجان برکشادند - و سایر ثنا گستران و همچنین سرود سرایان
 و نغمه پردازان را ساز عیش جاویدی آماده نموده طالبای کلیم را که این
 رباعی بوصف آن بارگاه سلیمانی در سلک نظم کشیده بعرض مقدس رسانید
 صلوة شایسته مرحمت فرمودند *

* رباعی *

این قازه بغا که عرش همسایه اوست
 رفعت حرفی ز رتبه پایه اوست
 باغیست که هر ستون سبزش سرویست
 کسایش خاص و عام در سایه اوست

همدری روز قاسم خان بعفایت خلعت و اسب خاصه بلند پایگی یافته
 بصوبه داری بنگاه مرخص گشت - و دریا خان روهیله بمرحمت خلعت و جمدهر
 مرصع و فیل و اسب و انعام بیست هزار روپیه نقد کامیاب آمده داخل
 تعیناتیان دکی شد - و سید جعفر بارهه بخطاب شجاعت خان و تفویض
 خدمت فوجداری ترهت و نواحی صوبه بهار و منصب سه هزاره ذات
 و دو هزار سوار و انعام خلعت و اسب و فیل و پانزده هزار روپیه نقد امتیاز
 پذیرفت - محمد قلی ایلمچی شاه عباس که از طرف شاه عباس برسم
 رسالت نزد قطب الملک رفته بود - بعد از مراجعت بسجده آستان آسمان
 نشان رسیده سر رفعت بگردون رسانید - و بمرحمت خلعت و پانزده هزار روپیه
 سرافرازی یافته بایران مرخص شد - و میر جمله بانعام بیست هزار روپیه
 سرافراز شد - و قلیچ خان از عفایت نقاره بلند آوازه گشت - کپیلوجی بهونسا
 از عمدههای دولت نظام الملک بکار فرمائی طالع والا آمده خان زمان
 را دید - و احسب الالتماس خان مذکور بعفایت ورود فرمان عالیشان و خلعت

و جمدهر مرصع و اسپ و فیل و نقاره و منصب پنجهازاری ذات و سوار
سر بلند گردید - عرایض محمد عادل خان که در هر ده سالگی و قطب
الملک عبد الله در دوازده سالگی جانشین آبابی خود شده بودند - مشتمل
بر تهنیت جلوس مبارک با پیشکش نمایان از آنجمله قطعه نیلمی بود
بابت عادل خان که نظیر آن در آب و تاب بسیار کمیاب بود - سی هزار روپیه
قیمت داشت - از نظر انور گذشت *

درین ایام روز جمعه بیستم امرداد فرخنده عید سعید اضحی اتفاق
افتاده بشارت میمنت و فرخندگی باولیای دولت جاوید پیوند رسانید -
خدو هفت کشور بادشاه دین پرور بآهنگ اخیای سنت حضرت
خیر البشر مانقد خورشید خاور دولتخانه، زین زرین را شرف خانه ساخته
فضای عیدگاه را از نور حضور اقدس رشک پیشگاه طارم چهارم و غیرت بارگاه
سپهر اطلس نمودند - و ادای عبادت معهوده این روز نموده هنگام مراجعت
بدستور تشریف روی زمین را در افشان و زریز ساختند *

سبب افتتاح ابواب مراسلات بدین آستانه سپهر نشانه از طرف سایر ملوک خصوص امام قلی خان

خاصیت دولت خداداد و سعادت بخت مادرزاد آنست که در
ساحت هر دیار صاحب سعادت که بار کشوده رحل اقامت افکند - عالمی
بآهنگ آن عالی مقام بار رحلت بر بندد - و لایم، بخت و منتضای اقبال
آنست که بهر سو نه رو آورد جهانی آن را قبله آمال و امانی دانسته روی
توجه بدان سو کند - چنانچه خصوصیات احوال والا حضرت شاهنشاه خلافت
پناه است - خامه درین ایام خیر انجام ده سرور سروری از جلوس همایون

رشک کرسی هشتمین گردون گردید - امام قلی خان والی توران همواره
 خواهش داشت - که از سر نو سر رشته توثیق وثایق محبت بدست آورده
 تجدید عقد مواخات و تمهید روابط موالات نماید - و بذاکری حلقه اظهار
 دوستی بر در دار الامان ولا و و داد و امن آباد یگانگی و اتحاد زده
 ابواب مکاتبه و مراسله را کشایش دهد - لیکن از رهگذر بیراهی و بی
 روشی که از نذر محمد خان برادرش سر زده بود چنانچه سبق ذکر یافت -
 محسوب مانده این معنی موجب سد این راه و حجاب این باب شد -
 و انتظار معاودت خواجه عبد الرحیم نیز سبب تعویق و تاخیر آن عزیمت
 گشت - و مضمون مراسله که مصحوب او بخد مت حضرت جنت
 مکانی ارسال داشته بود آنکه چون شاه عباس فرصت وقت غنیمت
 شمرده قلعه قندهار و مضافات آنرا بتصرف در آورد - اگر درین ولا فوجی
 از افواج عساکر بحر امواج در رکاب سعادت شاهزاده والا اختر که اهل
 هفت کشور از ضرب شمشیر شعله تاثیر آن سرور در تب و تاب اضطراب اند -
 و از اصابت تدبیر آفاق گیر آن والا جناب در حساب به تسخیر قلعه
 قندهار تعیین فرمایند ما دو برادر نیز بمقتضای دولت خواهی
 و خیر اندیشی که لازمه خیر خواهی و به اندیشی است به لشکر ظفر اثر
 پیوسته بعد از کشایش حصار قندهار و قطع و فصل آن دیار متوجه خراسان
 شویم - و عهد و پیمان موکد بایمان بر طبق این مضمون می بندیم - که از بلاد
 مشهوره آن ولایت بعد از فتح هر شهری که اولیای دولت دست تصرف
 از آن باز دارند تعلق بما داشته باشد - چون حضرت جنت مکانی بعد از
 مطالعه مضمون نامه در مقام تجهیز عساکر و صد مدد ایشان گشته هنوز
 ترتیب مقدمات شهود شاهد مقصود از خفا خانه غیب بجلوه گاه نمود
 نیامده بود - قضا را آن سرور بمقتضای احکام قدر محکوم و قضای مقدر

متوجه تسخیر عالم دیگر گشتند - و بعد از جلوس مبارک خواجه عبد الرحیم رسیده در نوروز سال حال بملازمت استسعاد پذیرفت - و همدان نزدیکی از اشتداد مرض دیرینه بعالم بقا شتافت - آنگاه حضرت خلافت پناهی بمقتضای مکافات این خیر اندیشی و نیکوخواهی که از امام قلی خان بظهور رسیده بود خواستند که حجاب مذکور مرتفع سازند - لاجرم در مبادی ایام جلوس خیر انجام بمقام ارسال جواب مراسله در آمده بیست و دوم آبان ماه از نخستین سال جلوس میمنت مانوس حکیم حافظ را نامرد این خدمت نمودند - و موازی یک لک و پنجاه هزار روپیه از انواع نوادر و جواهر و مرصع آلات و نفایس و امتعه هندوستان برسم ارمغان و بیست هزار روپیه بجهت مجارران و ارباب استحقاق و خدمه روضه حضور صاحب قران مصحوب او ارسال داشتند - و خواجه محمد صادق خلف خواجه عبد الرحیم را بمرحمت خلعت و امر خنجر مرصع و انعام سی هزار روپیه نواخته بهمراهی حکیم مذکور مرخص ساختند - و ده هزار روپیه برسم انعام بحسن خواجه برادر کلان خواجه مرحمت نمودند *

نقل نامه نامی و مراسله سامی حضرت صاحب قران ثانی بامام قلی خان والی توران

تا رشحات ملک بدایع نثار و نفحات خاتم مشکبار در اظهار روابط دوستی و ولا و بیان مراتب صدق و صفا طراوت بخشش چمن خاست و وداد و عطر افزای محفل صداقت و اتحاد باشد - دیباچه آمال و امانی و حدیثه حشمت و کلمه انبی سلطنت مآب عدالت قباد نصیحت ایاب شونت انتساب عنوان عقیقه ایهت و کامرانی طغرای منشور درات و بختیاری

فارس مضمار فتوت جوهر مرآت صفا و صفوت زبندۀ افسرخانی شایستۀ سریر کشور ستانی سلالۀ دودمان اعلیٰ شعبۀ شجرۀ مفاخر و معالی گوهر بحر عدل و احسان مجدد قوانین آباء عالی مکان المود بالتائیدات الازلیه من الله المعین المستعان دامت ایام اخوته و سلطنته و زادت اعوام خلته و محبتۀ بتوقیع سعادت جاردانی موشع و برشحات سحاب کرامت دو جهانی مرشح باد - حقیقت کیفیت اتحاد معنوی و مرابطات صوری که بواسطۀ موافق ظاهری چند مدت در حجاب خفا معجوب و مخفی بود - از ارسال مراسلۀ سامی و مفارغۀ نامی مشحون بجواهر زواهر مصادقت و محتوی بدرر غرر موافقت که بواسطت نقاوۀ اصفیای کرام عمدۀ نجیبای انام ناهج مذاهج دین قویم خواجه عبد الرحیم در باب مهام خیریت انتظام این برادر نیازمند درگاه الہی و دیگر مقدمات پسندیدہ باعلیٰ حضرت قدسی مرتبت رضوان پناه خلد آرامگاہ اناراللہ برہانہ بہ نسبت قرابت سابق بی تجدید جہات لاحق رقم زدہ خامۀ عنبرین شمامہ شدہ بود سمت اظہار و اعلان یافتہ محرک سلسلہ موالات و مصافات قدیم گردید - و از مطاوچی آن رقیمہ کریمہ روایع و شمایم محبت بمشام صداقت انجام رسید - از روی وفور مرابطات صمیمی مرکوز خاطر اقدس آن بود - کہ در اول جلوس میمنت مانوس بر اورنگ سلطنت و فرمانروائی خواجه مشار الیہ را با یکی از معتمدان درگاہ رخصت فرمائیم تا آمدہ مجدد رابطہ صوری و معنوی و مذکر مناسبات قدیمی و جدیدی گردد - سنوح دو مقدمہ سبب توقف و قراخی گردید - یکی فوت خواجه عبد الرحیم مرحوم کہ بعد از دریافت عزم مجالست میمون بساط حیات عارضی در نوردید - دوم آمدن نقاوۀ اصلاب کرام نذر محمد خان از روی بی فکریها و بی تجربگیها کہ لازمہ شہاب است بکابل - اگر بدالات عقل رهنما ازین اندیشہ بیعاصل و پندار دور از کار کہ

باغواى جمعى از كوته اندیشان بيخورد باديى آن شده بود تقاعد نمي ورزید -
فرستادن جيوش منصوبه از درگاه ضرور بود - بعد از آنكه افواج قاهره
پى در پى مي رسيد ملاحظه آن بود كه غبار وحشتى درميان بر انكبيخته
شود - و علاقه دوستي و روابط چنددين ساله بفساد و افساد آن كوته بزيان
فرومايه خلل پذير گردد - چون شيوه ستوده ارتباط و التيام از قديم الايام
الى آلان فيما بين اين دودمان رفيع الشان و سلسله عليه خوانين ولايت تيزان
متحقق بوده - و آئين صدق و سداد بين العجائدين صورت انتظام و اعتقاد
داشت - درين ايام سعادت فرجام كه بميامن تائيدات الهي و يمن مواهب
نامتناهيه دولت روز افزون آنا فناً بانواع فتوحات غيبيه و اصناف فيوضات
الاربيبيه متقرون و مقرونست - و شاهد هر مدعا و مقصود كه بر صفحه خاطر
خير اندیشان اين سلطنت اند مقرون مرتسم ميكرد - با تم وجوه بر منصه
حصول جلو ظهور مي نمايد - منظور نظر حق بين حقيقت گزين آنست -
كه شيوه فرخنده اتحاد و يگانگي بيشتر از پيشتر ملحوظ ضمير قدسي
سراير بوده در انتظام قواعد مودت و اتساع عرصه عداقت كه مستلزم انبساط
خاطر دوستان و انتظام اوضاع جهان و جهانيان ست زياده تاكيد رود - تا
وثاقت اخوت كه ابد الاباد در تزايد باد - مشهود همگان كشته نتايجي
كه بر آن مترتب است عنقریب بر وفق اراده اوليای دولت طرفين بعرضه
ظهور آيد - بالفعل بجهت تشييد مباني و داد و رفاق كه انتظام بخش
انفس و آفاق است - بسيدات مآب مرتضوي انتساب خواجه محمد
صديق خلف الصديق خواجه مغفور از روى عاطفت رخصت انصراف
ارزاني داشته حكمت مآب نتيجه الاماجد و الاعالي ابق العفايات
السلطانيه حكيم حاتق را كه از خانه ابدان معتمد و معترم راست گذار
درست دردار درگاه والا ست - بخدمت آن كوه اكليل جلالت و فارس

میدان شهامت فرستادیم - که بعد از ادراک سعادت ملازمت بابلغ مقدماتی که در هر باب بتقریر او تفویض یافته مبادرت نماید - شیمه قویمه مواخات آنکه همیشه بهمین طریق بمراعات نسبت سابقه و قرابت قریبه بارسال مفاوضات مندیغه و مراسلات شریفه که احسن مکارم اخلاق ارباب وفاق است بیشتر محرک سلسله خصوصیت و جهت مندی گشته همواره بواردات ذات لازم الکرامت و باظهار مرغوبات طبع موالات سرشت که مستلزم رابطه یگانگی و رافع غایله بیگانگی است - مسرت پیرای ضمیر عطوفت اشراق گشته خوشوقت میساخته باشند - مسند ابهت و خانی مخد و سرور سلطنت و کامرانی مشید باد *

توجه موکب نصرت شعار شهنشاه کشورکشا بصیدگاه باری و تعیین پزیوفتن اصرای نامدار بر ججهار بندیلله

چون نرسنگه دیو بدر ججهار سنکه بسلسله جفانی طالع موافق در مبادی ایام بادشاهزادگی حضرت جنت مکانی جهانگیر بادشاه بملازمت پیوسته خود را در سلک بندهای درگاه کشید - و همدران ولا مصدر خدمات پسندیده گردیده و خویشتن را سزوار مراحم بیکران و عواطف بی پایان ساخت - آنحضرت هنگام جلوس همایون بحکم التزام حق گذاری حقیقت کیشان وفا اندیش بحال او پرداختند - و او را از اثر اقران و امثال برگزیده فرق اعتبارش بفرقدین بر افراختند - چندانکه رفته رفته بمراتب عالی و مناصب والا رسید - و سرمایه اقتدار و قدرت از جمیعت و ثروت و خیل و هشم و اجتماع لشکر بجای رسانید - که دقایق درجات و مقدار از پله امثال

و اقران بل از مرتبه راجهای کلان در گذرانید - و در آخر کار و پایان روزگار دولت جهانگیر بادشاه که از فرط استیلائی امراض مزمنه قطعاً بنظم و نسق معاملات ملکی و مالی نمی پرداختند - لاجرم او درمیانه فرصت غنیمت دانسته از حد خود تجاوز نموده دست تطاول بملک و مال زمینداران اطراف و نواحی سرزمین خود بل طرفداران محل دور دست دراز کرده اموال بسیار بتعدیی بیحساب فراهم آورده بدآن مثابه که از حیز قیاس قدر و مقدار بیرون رفته از مراتب حساب و شمار در گذشت - و در عوض آن ایام بنابر عدم اهتمام اولیای دولت در امثال این امور کسی بحال او نپرداخت - و به هیچ باب باز خواستی نشد - تا آنکه روزگار او پایان رسید - و اندوخته کران سنگ دیرینه اش که گنج در گنج و خزینه در خزینه بود بتحت تصرف این سبکسر در آمد - چون ظرف تنگ آن ناآزمون کار گنجای تصرف این گنج خانه مالا مال نداشت - یکباره از جا رفته سرمایه خودسری آماده ساخت - و چون روی سرب خلاقیت مصیر از جلوس مقدس حضرت صاحبقرانی زینت درفته کار ملک و ملت و امور دین و دولت بر نهج استقامت جاری گردید - آن نا معامله فهم بفکر روزگار خویش افتاده باستواری حصار و انبوهی جنگلهای دشوار گزار که پدرش آنرا سرمایه استظهار خود پنداشته شمت بر حفظ و تربیت اشجار آن گذاشته بود - پشت گرم گردیده در سی و دوم خرداد سال مبارک روگردان شد - و نیم شب از دار الخلافه برآمده رو برا فرار نهاد - چون دولتمردان از این معنی آگاهی یافته حقیقت را بعوض باز یافتن انجمن رسانیدند - که آن اهرمن نژاد وحشی نهاد بمجبور فرار در پی سرانجام مباهم بغی و فساد و بر سر اظهار عصیان و عداست - و همت پست نهمت بر جمع لشکر تفرقه اثر گذاشته - و بواسطی استعالت و دلاسی سرانشان آن بوم و برکه با اورد مقام

نفاق بودند افتاده بر سر استحکام بارها و بستن گریوها و گذارها پا افشوده
 بلکه در صدد مداخل و متخارج دور دست نیز شده - لاجرم فرمان قضا
 نشان به پروانگی قهرمان قهر خدیو روزگار که مظهر بطش قهار علی الاطلاق
 است بطغرای امضا و توقیع قضا نفاذ رسید - که از حاضران دربار ده هزار
 سوار جرار بسرداری مهابتخان خانتخان سپه سالار با دو هزار بندوقچی
 و پانصد بیلدار از راه گوالیار روانه ولایت او شده سزای کردار ناشایست
 در کنار و بر آن زیاده سر گذارند - و سید مظفر خان بارهه و اسلام خان و
 دلور خان بریج و سردارخان و راجه رامداس و نظر بهادر خویشگی و راجه روز
 افزون و حبیب خان سور و بهگوانداس بندبیل و دیگر بندهای روشناس درگاه
 عالم پناه به عزایت بادشاهی مفتخر و مباهی گشته بهمراهی آن
 عمدة الملک تعیین یافتند - و در وقت رخصت به سپه سالار خلعت با نادری
 و کلکی مرصع و یک لک روپیه نقد ضمیمه این مراسم ساخته - و خدمت
 بخشی گری به کفایت خان و فیل و نقاره به دلور خان مرحمت
 فرمودند - و خان جهان صوبه دار مالوه با سایر کومکیان آن محال و صفدر خان
 جاگیر دار سرونچ و انی رای سنگدان و راجد بیقهلداس کور و ستوسال
 کچهواهی و بلهدر سنگهاوت و پیر خان میانه و شادیکان اوزبک و راجه
 گردهر و خنجر خان جوهره آقاسی و دیگر منصبداران از راه چندیری که
 بجانب جنوب اوندجهه واقع است با پانصد بیلدار بمحال متعلقه آن مخدول
 در آید - و بخشی گری این فوج و دو هزار بندوقچی به نور الدین قای
 تفویض یافت - و بهارت سنگه بندبیل که زمیندارچی آن ملک از
 دیرباز بآبای او - بود - و حضرت جنت مکانی از جدش انتزاع نموده به
 نرسنگدیو داده بودند - و ازین راه میانه اشیان نزاع بود نیز بهمراهی فوج
 خود از جانب کالپی روانه آن سمت گردد - بهادر خان روهیل و راو

سورج سنگه بهورتیه و پهار سنگه بندبیله ورشید خان و شهبداز خان افغان و کشن سنگه و شاه بیگ خان و امثال ایشان با هفت هزار سوار کار آزموده و دوهزار بندوقچی و پانصد بیلدار از جانب مشرق رویه آن سرزمین روی توجه باستیصال آن خدلان مآل آرند - و سوای این بهادران دوهزار سوار از جمله ملازمان یمین الدوله امین الملت آصف جاهی بسرداری محمد باقر از نوکران عمده آن خان والا مکان بکومک این فوج مقرر شدند - سلطان نظر به بخشی گری و واقعه نویسی این فوج سرافرازی اندوخت - آنکه وزیر خان را به نگاهبانی دار الخلافه اکبر آباد باز داشته بعد از انقضای یازده گهزی از روز دوشنبه آبان ماه سال اول از جلوس متوجه صیدگاه باری شدند - و بدو کوچ از باغ نور منزل معروف بدهره که روز اول منزل آنجا شده بود بفتح پور رسیده محفل وزن قمری سال سی و نهم از عمر ابد پیوند ترتیب دادند - و کیفیت وزن بدین منوال است که چون خوی مقدس پیوسته در پیدا کردن سایل بجست و جوی وسایل است - و طبع فیاض همواره در اقصای حوایج امتکاب مطلب بهانه طلب است - لهذا سالی دو نوبت در انجمن وزن شمسی و قمری مانند خورشید خاوری در کفه میزان نیک اختری متمکن میگردد - و هر سال دو مرتبه بحساب شمسی و قمری جشنی عظیم و طوی بزرگ حسب الامر آنحضرت مرتب میشود - و هموزن مبارک طلا و نقره بر بی نوایان و نیازمندان روزگار بقدر نصاب و استحقاق و احتیاج قسمت می یابد - اگرچه این نوع تصدق در شریعت وارد نه شده لیکن چون دانشوران این کشور همگی بر این معنی اتفاق دارند - که اینگونه صدقه برای دفع بلیات و عاهات جسمانی کامل ترین اقسام صدقات است - لهذا این طریق پسندیده را حضرت عرش آشیانی که بنای منش آنحضرت چون آفتاب جهانتاب بر فیض رسائی

منخص نهاده بودند اختیار فرموده این قاعده ستوده قرار دادند - که در وزن شمسی دوازده مرتبه اول با طلای خالص و مراتب دیگر با سایر اجزای و در وزن قمری هشت نوبت نخست به سیم ناب و باقی مراتب با سایر اجزای معهود هموزن می آیند - و بدین وسیله فقرا و مساکین کامیاب مقصود می گردند - و فی الحقیقت سنت عقیقه که در طریقت صاحب شریعت صلی الله علیه و سلم و اصحابه امریست مقرر و معهود باین طریق که در روز هفتم از ولادت بر وزن موی سترده مولود نقره تصدق نموده و قربانی را چند پاره معدود ساخته بر فقرا قسمت نمایند راه تجویز این معنی کشاده - چنانچه مضمون دعای ماثور که وظیفه امر مسنون مذکور است - که لحمها بلحمه و عظمها بعظمه و دمه بدمه و شعرها بشعره و جلدها بجلده بر وزن معنی دلالت دارد - بالجمله از آنوقت باز این حمیده آئین درین دولت کد عظمی معهود و مستمر گردیده - و بجهت شاهزادها همین یک وزن شمسی مقرر شده - لاجرم روز دوشنبه ششم آذر ماه سال اول جلوس موافق ربیع الثانی سنه هزار و سی و هشت هجری قریب به نصف النهار جشن وزن قمری سال سی و نهم عمر ابد قرین حضرت صاحبقران ثانی آراستگی بهشت جاردانی پذیرفت - و سایر لوازم این روز از اقسام آرایش و پیرایش و داد و دهش و بخشش و بخشایش بذکویه تفصیل آن شرح و بیان بر نتابد - و زبان خامه از عهد تحریر آن بر نیاید بظهور آمد - و بعد از فراغ این کار بیست و ششم آذر ظاهر قصبه باری مضرب خیام دولت شد - پنجروز در آن مکان به نشاط صید و صید نشاط پرداختند - روز جمعه دوم دی ماه از آن سرزمین بآهنگ سیر و شکار حوالی گوالیار و تفرج آن قلعه سپهر مدار کوچ فرموده متوجه گوالیار شدند *

درین ایام خیر انجام اعجوبه، چند از غرایب حوادث گیتی و بدایع و عجائب عالم ابداع که از بوالعجبی‌های تقدیر در صوبه کشمیر اتفاق افتاده بود از مضامین وقایع آن صوبه به عرض والا رسید - نخست آنکه جمعی کثیر از سکنه پرگنه اولر با حسن محمد نامی از اهل همین موضع در حضور اعتقاد خان حاکم آن صوبه بانفاق این کلمه مذکور نمودند - که مجیه حسن محمد مذکور چون هفت روز از میلاد او منتظی شده بود بزبان در آمده بعد ادای کلمه طیبه گفت که اهل این ولایت باید که امسال خیرات بسیار بظهور آرند - تا از آسیب بلیات محفوظ مانند - دیگر در خانه باقر کشمیری پسر متولد شد که مخرج معتاد نداشت - و در منزل میر حسین سه پسر بیک شکم آمد - و از زن شمس کشمیری دو پسر و یک دختر متعاقب به یکدیگر بعرضه وجود آمدند - و اهلیه اسمعیل نام فرارش کشمیری دو دختر و یک پسر آورد - و از منکوحه ابراهیم کشمیری فرزندی تولد یافت که اب زبیرین نداشت *

ذکر نزول اجلال در اثنای سیر و شکار به قصبه

گوالیار و تفرج قلعه نمودن و آزاد ساختن

زندانیان و فیصل یافتن مهم جاجهار سنگه

بندیله و درآمدن او در شفاعت

بوسیله اظهار اطاعت

اگرچه این حرکت والا که بتحریک کار فرمایان عالم بالا روی نموده بحسب ظاهر در ایاس لهو و لعب و صورت نشاط و طرب از امید و امتثال آن بجلوه شاه شهود در آمده - لیکن باعتبار معنی مشتمل بر دوست نوازی

و دشمن گدازي بلکه مصلحت عالم در ضمن آن مندرج بود - علت آگاهی و موجب تذبذب چهار سگه بنذیله گشته آن غنوده هوش را از گران خواب نخوت و پندار و از مستی سبکسری و بیخبری هوشیار ساخت - و همچنین اصناف زمینداران آن سرزمین که از دست تبار و دست اندازی آن زیاده سر بجان آمده بودند - بمحض توجه اشرف از سر نو جانی تازه یافته از جور و تعدی او ایمن گشتند - و نیز جمعی کثیر از محبوسان قلعه گوالیار از قید گرفتاری زندان که در حقیقت دینی است در حیات نجات یافتند - شرح این مقال آنکه چون بیست و چهارم دیماه سواد گوالیار از گرد موبک همایون خط غبار پیدا کرد - و همین که ظاهر آن قلعه جلوه گاه تجلی و رود آن مظهر انوار لطف جلی حضرت پروردگار گردید - مشاهده خصوصیات آن والا حصار که از دیر باز مکنون ضمیر انور آن سرور بود محرک آمده همان روز تماشای آن باره دیرین بنیاد که بر فراز کوهسار رفعت آثار اساس یافته در سر تا سر این کشور اکبر حصارى بمثلانت رفعت و فسحت ساحت آن حصن منیع الشان نشان نمی دهند اراده فرمودند - و خورشید رار از افق آن کوهسار طلوع نموده پرتو نظردقت نگر بر پای تا سر آن سرزمین آسمان نشان گسترده از روی تحقیق و تدقیق در واریعی خصوصیات قلعه و ملاحظه جزئیات آن ذره فرو گذاشت نه نمودند - بر ارباب صفا روشن است که جذبش بادشاهان پادشاهان که چهار باغ دنیا را بمثابه آب اند - و حرکت شاهنشاهان روشن دل که سپهر جهانداري را بمقرئه آفتاب خالی از حکمت نیست - و مصداق این معنی سیر خورشید اوج گیتی ستانی است بگوالیار و عروج آن بلند کوکب باوج کوه فلک شکوه - چه بسیاری از مردم که شمارشان چون شمار مژگان دشوار است - از روزگار دراز در آن حصار نظر بند بوده مانند تمثال

از حبس آئینه رهایی نداشتند - و از هیچ رو خیال خلاصی در آنکه خاطر
شان نقش نمی بست - چون این ابر رحمت بر فراز قلعه آن کوه سایه
افگند - خواست تا حقیقت حال ایشان که مانند نسیم در حباب از شدت
حبس نفس شان گرفته بود بر روی آب آید - لاجرم خود به نفس نفیس
به تفحص احوال زندانیان پرداخته اندیشه های ژرف را کار فرمودند - از آنجا
که دریای بخشش و بخشایش این محیط مکارم پیوسته در جوش است -
چندی از اهل فتنه و فساد که صلاح کار بلاد و عباد بل خیریت نفوس
ایشان نیز در محبوس بودن بود - پای بند سلسله قید گذاشته دیگر تمامی
گرفتاران را که روزگاران در تنگنای سیه خانه روزگار به تیره روزی و تنگ
عیشی و بد حالی گذرانیده روی زمین و آسمان ندیده بودند یک قلم آزاد
فرمودند - و رقم عفو بر جراید عصیان شان کشیده برات عمر دوباره بنام هر یکی
نوشتند - تا همگان سر بر خط فرمانبری گذاشته مانند نال از حصار نای قلم
از حبس ابد رها گردیدند *

بالجملة افواجی که برای سرزنش جبهه ها سنگه مانند جوهرهای
تیغ پیهم تعیین شده بودند - با لشکریان آهنین دل تیغ شده دست امید
همگان را از زندگانی منقطع گردانیدند - تمامی قوم بندیه را از آوازه
نهضت همایون بمقام کوالیار ساز و نوای توانائی گسسته بآئین خرطوبور
از غم خشک بر جا ماندند - امرای عظام نادانی از هر طرف چون قضای
آسمانی بدان سرزمین در آمده سر تا سر حدود آن ناحیت را پامال
نعل مرابب مویب اقبال گردانیدند - و از همه سو راه بر جبهه ها
گمراه بسته عرصه کارزار و ساحات کار را برو از مضیق حوصله تفکّر
ساختند - و مهابتخان از کوالیار و خان جهان لودی از برار و عبد الله خان
از کالپی جلوریز شافقه با دیگر تیغ زنان زبرد از ما و مرد افغان رزم پیرا

داد مردانگی دادند - و پای جرأت بر دم شمشیر نهاده بازار تیغ زنی را تیز و هنگامه نبرد سازی را گرم گردانیدند - خود بر سر رزم آشنایان از باد حمله حکم حباب پیدا میکرد - و تیغ بر کف رزم آزمایان از پیچ و تاب چوهر خاصیت موج بهم رسانید - خنجر در جوشن به آبی فرو میبرد که ماهی در آب فرو می رود - و تیر در دل بر نمطی جا میبرد که خار در ماهی جای گیرد - گوهر خنجر حلقه در گوش بهادران می انداخت - و آب تیغ از سر رزم آشنایان در میگذشت - خدنگ دلدوز سپر را چنان می شکافت که بدر را انگشت نبی - و ناوک جگر شکاف دو تن را چنان بهم می دوخت که دو پیکر را تیر چرخ - بعضی را بکمان اسیر میساختند و زه کمان شان کار زه گریبان میکرد - و مشتی را بر تیغ خون می ریختند و دم تیغ شان جای دم حیات میبرد - چاشنی کمان دلاران شربت مرگ آماده میساخت - و سفان در دست یلان شمع وار از گرمی جنگ میگذشت - تیر از نایره غضب خدنگ افکنان فتیله کردار در قندیل می افروخت - و زهر آب پیکان جان شیرین را تلخ میگردانید - پرچم علم دولت ریش خند زندگانی اعدا میگردید - و سوفار تیر نصرت پردازان را از خنده دهن باز نمی آمد - تیر از ترکش در پوست پوستی بود و زه از کمان در خانه بدوشی - آب رزم آزمایان از آب تیغ روشن می شد و نبرد آزمایان را از خون خویش سرخروئی حاصل می آمد - شاخ کمان را از پیکان تیر برگ می دمید و گل سپر را از ناوک خار دست می داد - بالجمله چون چهار سکه برگشته روزگار را از تیزی لشکر تیغ زنان پای گریز بریده شد - و از نیروی موکب صف شکن دل از دست داده پای ثبات و استقرارش از جای رفت - ناچار بوهمنوئی خرد پیش بین که آئینه اسرار نما است روی ارادت باورلیای دولت آورد - و خیال نافرمانی را از دل دور ساخته زنگ

کدورت از مرآت اعتقاد بر زدود - و بدرگاه گیتی پناه توجه نمود - تا از هیچ
 رو سنگ حوادث شیشه ناموس او را نشکند - و صورت مدعایش باحسن
 وجوه جلوه گری نماید - عرضداشت که اگر بآب دجله عفو دامن گناه
 من شست و شو یابد - و بشگفتن گل بخشایش شاهنشاهی خار خار
 هراس از دلم بیرون رود - بدرگاه والا که گلزار جاوید بهار دولت سرمدیست -
 مانند آب روان با دل صاف قطره زن گردم - و دیگر آبی بر زندگانی دلم که
 از چمن اعتقاد گل نافرمانی نرود - و بهر منصب و جاکیری که هواداران
 چمنستان این دولت والا من خار گشتند را نهال سازند - سپاسداری نموده
 از شاخسار امید گل چینم - در اثنای این حال از نوشتن، واقعه نگار لشکر
 عبد الله خان بعرض همایون رسید - که آن کوبه آرای ظفر با بهادر خان
 روهیله و جمعی دیگر از مهر کزینان این آستان فلک نشان بیست و یکم
 دیماه حصار ایرج را که حصار بیست استوار و هر برجش از کمال ارتفاع
 سر باوج فلک می ساید از تصرف چچهار زحل سیمای آورد - و انچه
 حصار بلندی گوی را که توس اندیشه در ادراک رفعش سم افکنده در
 سرسواری گرفته غنایم از هر دست سپاه فیروزی دستگاه را دست افتاد -
 تفصیل این مقدمه آنکه عبد الله خان با محمد باقر بخشیمی آصف خان از
 سوی مشرق و بهادر خان از جانب شمال آهنگ یورش نموده روبه تسخیر
 قلعه نهادند - درویشان از روی تهور تمام بدو برج و باره آنوالا حصار ده چچهار
 مقهور آنها استحکام تمام داده بود بر آمده بمدافعه و مقابله در آمدند -
 خان فیروزمند بعد از تگ و تاز بسیار در عرصه گلزار بقصد جوهر نمائی
 با جمیع هم کوهان خویش از پشت توسنان که چون کوه در رشته در
 راهای باریک قطره توانندی زد فرود آمده پیاده شد - تا آن حصار را که
 مانند صدف قلعه بیدر بود بزور تیغ بشکافت - با آنکه آب تا دلم بود بهادران

از خندق گذشتند - و از آن میان جمعی از رزم آشنایان از ژرفی خندق چون گوهر در آب غرق گشته آب خود را ازین ممر روشن ساختند - و جمعی دیگر در اندک فرصتی باقبال بادشاهی کار یورش پیش برده رفته رفته از خندق گذشتند - و ازین جهت لوای نیکنامی در عرصه نام آوری بر افراختند - بالجملة در آن جهاد که نمونه جهاد خندق بود - همین که غزا پیشگان بعزم تادیب همدوان کفر پرست از خندق متوجه پیش گشتند - در تن همدوان چون بید لرزه افتاد - و آن سنگ پرستان باوجود آنکه در حصار سنگین جا داشتند بی سنگ شدند - و مانند زار پیچ و تاب خورده بکردار نافوس ناله کشیدند - از طرف دیگر بنابر آنکه استحکام تمام داشت بر بهادر خان از غنیمت هجوم بسیار اتفاق افتاده دار و گیر بهادرانه از هر دو سو رو داد - آخر کار خان مذکور بافواج خود از عقب فیلی صف شکن مصاف آزموده پیکار فرسوده رو بسوی دروازه نهاده بیارویی آن اهرمن نهاد در آن قلعه را چون فیل بند منصوبه ناشناسان درهم شکست - و با برادران و تابینان خویش که همه یکرنگ بودند - مانند گل‌های پیاده پیاده گردید - و در آن حصار که مانند غنچه لاله از سیاه دلان پر بود - و از کثرت هجوم باد صبا را در آن راه نه - مانند آب بسرعت تمام قطره زنان آمد - و همدوان سیاه فام را به تیغ سوسنی برنگ داغ لاله در خون نشانیده گلگونه فتح بر روی اقبال کشید - و نزدیک بسه هزار کس از لشکر خصم درین جنگ از زندگانی بی برگ گشتند - بادشاه والا مقدم در جایزه این فتح و شکست مخالفان بهادر خان و پهلای سنگه بندیله را بنوازش نقاره بلند آوازه ساخته صفدر خان و ^۱ [نثار خان] ^۲ را بعنایت علم سر

برافراختند - و بموجب درخواست هواخواهان بتازگی از سر تقصیر
چهار سنگه در گذشته معاذیر نا دلپذیر او را پذیرفتند *

دهم بهمن ماه الهی روز دوشنبه سوم جمادی الاولی سنه هزار و سی
و هشت هجری جشن وزن مبارک شمسی سال سی و هشتم از عمر ابد
قرین حضرت صاحب قران ثانی به آراستگی تمام ترتیب یافت -
و محفلی ارم آئین که یاد از بهشت برین میداد بوضع غریب و روش
تازه دلفریب زینت و زیب پذیرفت - و در ساعت مسعود برسم معهود
بار دیگر آن روح مجسم و جوهر مجرد که برداشت والا مقدار در حوصله
سپهر نهم نگنجد - و مقدار نیم جو وزن تمکینش را کفین مهر و ماه نه
سنگد - برای برآمد کام نیازمندان و حصول آرزوی کام جویان تن بهم سنگی
گوهر شاهوار و لولوی شاداب داده مانند آفتاب جهانتاب ترازو نشین
گشت - و بجهت توسیع ارزاق اهل استحقاق و فسحت ساحت معیشت
تنگ عیشان سر بهم سری مهر انور فرود آورده تحویل اشرف به برج
میزان فرمود - و مجموع اجناس و نقود که هموزن آمده بود بر فقرا و مساکین
قسمت یافت - سعید خان ولد احمد بیگ خان از تعیناتیان کابل از اصل
و اضافه بمنصب دو هزار و چهار صد سوار سر بلند گردید - خدمت
پرست خان و خواصخان بسر افرازی عنایت علم سر اختصاص برافراشتند *

بیست و نهم بهمن ماه رایات ظفر آیات قرین سعادت و اقبال
از گوالیار بسمت دار الخلافه سمت ارتفاع یافت - دهم اسفند از باغ
نور منزل که دریغولا مطرح اشعه انوار ماهچه لوامی والا شده بود -
در ساعت مسعود بدولت و سعادت سوار شده همعان بخت و اقبال
مانند نیر اعظم از افق مشرق جاء و جلال یعنی چار دیوار دار الخلافه
عظمی طلوع فرمودند - مهابت خان خاننخان مظفر و منصور از مهم

بندبيله معاودت نموده چهار سنگه مقهور را همراه به قرارگاه سرپر خلافت
مصير آورد - و نخست خود با سران لشکر ظفر اثر ملازمت نموده آنگاه
از روی تضرع و زاري بمقام شفاعت درآمده در خواه بخشایش گناه
آن گسسته امید نمود - حضرت شاهنشاهی عفو جبلي را کار فرموده بجهت
مراعات خاطر خانخانان آن بنده فراري عفو جوی زینهارى را که گرانبار
خجالت و شرمسارى بود در دربار سپهر مدارا دادند - و در حق آن
باطل کیش که مستحق سیاست و انواع عقوبت بود عفو جبلي را کار
فرمودند - و بالکلیه از تقصیرات او در گذشته و فرو گذاشت جنایات او نموده
بمحضر طلب فرمودند - و بخشیان عظام بعنوان گناهکاران بخشایش طلب
ایستاده نموده آنگاه اذن کورنش داده زمین بوس فرمودند - آن زیان دیده
پاس جاوید بدین شکرانه هزار مهر بصیغه نذر و پانزده لک روپیه نقد بطریق
جرمانه و چهل فیل بوسم پیشکش از نظر اشرف گذرانید - حکم معلی صادر
شد که از جمله محال که سابقا به تغلب در تصرف او و پدرش بود - موافق
تنخواه منصب چهار هزارى چهار هزار سوار بحال شود - و مابقی در طلب
خانجهان لودی و عبدالله خان و رشید خان و سید مظفر خان و راجه
پهاز سنگه به بندبيله نمایند - و مامور شد که معترض زمینداران نگشته با
۱ [دو هزار سوار و دو هزار پیاده]^ع همواره در یساق دکن حاضر باشد *

سرآغاز دویمین سال همایون فال جلوس فرخنده
آئین سعادت قرین حضرت ظل سبحانی
صاحب قون ثانی

درین روز شادی افروز که عبارت است از غره فردردی ماه موافق

سه شنبه بیست و چهارم رجب المرجب سنه هزار و سی و هشت هجری و عنفوان عهد شباب روزگار و آغاز موسم استقامت لیل و نهار است. حسب الامر سلطان السلاطین روی زمین ثانی صاحب قران سعادت قرین بآئین هر ساله در محلی خاص و عام دار الخلافه کبری جشنی رنگین برینت و زیب تمام ترتیب داده رشک بهشت برین ساختند - و تا روز شرف آفتاب که موسم ربیع عمر شیخ و شاب بود عالمیان روز و شب بعیش و طرب گذرانیدند - و خورد و بزرگ و پیر و جوان گرو از عمری گرامی گرفته سرمایه بهجت و شادمانی جاودان اندوختند - از جمله عزل و نصب که درین روز مبارک وقوع یافت این بود - که ارادتخان از تغیر مهابتخان خانخانان که به نیابت او پسرش خان زمان در دکن بود - بصوبه داری دکن و انعام خلعت با چار قب طلا دوزی و شمشیر مرصع و دو اسپ و فیل و ماده فیل سرافراز گشته منصبش از اصل و اضافه پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه قرار یافت - و خدمت دیوانی کل که بخان مذکور مفوض بود بدانشور خرد پرور دستور اعظم علامی افضل خان که از اوسط ایام شاهزادگی تا آغاز روزگار فتوت سوانجام مهمات دیوانی سرکار والای آنحضرت بدر تفویض یافته بود مرجوع گشت - و خدمت خانسامانی از تغیر افضل خان به میر جمه مرحمت شد - مهابتخان خانخانان بتخلعت فاخره و دو اسپ از طویل خاصه سر مباحثات بر افراخته بصاحب صوبگی دهلی سرافراز شده دستوری یافت - معتقد خان از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار سوار و بصوبه داری اجمیر سرافراز گشته رخصت یافت - چنگیز ولد غنیر حبشی بقابو رهنمونی بخت به اندیش روی نیاز و امید به قبله امیدواران آورده بعنایت خلعت و خنجر مرصع و تفویض منصب دو هزار و پانصدی هزار سوار امتیاز پذیرفت *

بیستم رمضان المبارک سنہ ہزار و سی و ہشت ہجری روزگار دل آزار
و سپہر بد روش ناهنجار از روی بیراہہ روی معہود خویش بتازگی طریقہ
جفا پیشگی پیش گرفته نہال وجود شاہزادہ عالمیان سلطان دولت افزا را
از پا در آورد - و ازین راہ خزان افسردگی و پژمردگی بہ بہارستان امید
عالمیان نہاد - آنحضرت بتائید آسمانی و تمکین صاحبقرانی تمکن ورزیدہ
شعار صبر و شکیبائی گزیدند - و بہ نصائح ہوش افزا و پندہای دل پسند
در تسلی خاطر اندوہ مند نواب مہد علیا کوشیدند *

غرة شوال مبارک فال بادشاہ دیگدار اسلام پرور کہ روزہ ماہ صیام را بذاب
مقابعت صاحب شریعت بدستور ہر سالہ از روی کمال طوع و رغبت
گرفته بودند - سنت افطار بعمل آوردہ از مطلع جہرکۃ والا طلوع فرخندہ
فرمودند - و منتظران رویت جمالی خورشید کمال در عین روز ہلال ابروی
خجستہ با بدر رخسار مبارک بہم پیوستہ مشاہدہ نمودند - و چون متعظشان
زال دیدار فیض آثار کہ از کمال تشوق و خواہش ملازمت کہ از روزی شدن
حرمان یکرورہ ناشی شدہ بود همانا روزہ وصال بل صوم دہر داشتند - از زلال
لقای ہمایون فال کہ ہم خاصیت آب بقااست روزہ کشودند - حضرت بادشاہ
دین و دنیا پناہ از راہ پیروی سنت سفیہ حضرت رسالت مرتبت
تشریف قدوم اشرف بہ عیدگاہ ارزانی داشتہ بعد از ادای نماز عید بدولت
و سعادت ارادہ معاودت نمودند - و بذاب عادت معہود کہ عبارت است
از درم ریوی و زر پاشی بر زن و مرد و فقیر و غنی از اہالی کوی و برزن
و حوالی و ہواشی راہ گذر امر عالی صادر فرمودند - چنانچہ درین حالت
نیز از بالای فیل فیل بالا زر بر سر زر و درہم بر روی درہم ریختند *

از سوانح دولت خدیو زمانہ کہ غائبانہ در سرحد کابل چہرہ نما گشتہ
بود - و نوید آن ہمین ولا در ضمن وقایع آن صوبہ بعرض اعلی رسید اینکہ

خنجر خان ترکمان و شمشیر خان و عوض بیگ قاقشال بحکم دولتخواهی و کار طلبی انداز بدست آوردن قلعه بامیان که میانه بلخ و کابل واقع است نموده بآن سرحد ترکداز نمودند - و اوزبکان از روی عدم ثبات قدم طاقت مقاومت نیاورده راه فرار پیش گرفتند - و ایشان آن قلعه را که از دیر باز در تحت تصرف اولیای دولت بود و درین نزدیکی اوزبکان بر آن استیلا یافته بودند بخاک رهگذر برآورد کرده قرین ظفر باز گشتند *

رسیدن بحری بیگ برسم رسالت از جانب شاه عباس و رسانیدن اتحاد نامه مشتمل بر ادای مراسم تهنیت جلوس همایون و بیان مجمعی از احوال شاه

بحکم آنکه مرآت الصفاء خاطر آگاه صاحب‌دلان و ضمیر منیر متبطلان خاصه رای حقیقت آرای سلاطین مانند آئینه انطباع پذیر صور اسرار نهفته قضا و قدر است - چنانچه این معنی بمقتضای مودای ارباب الدول ملهمون از آن روشن تر است که بجلاکاری حقیقت تفصیل محتاج باشد - لاجرم هر چه بخاطر خطیر این طبقه والا پرتو خطور افکند - خصوص صورتی که از دل بزبان قلم دهند البته بظهور پیوندد - شاهد این معنی است حال شاه عباس وایی ایران که از اکثر سلاطین عصر به تدبیر عواقب امور و وفور عقل پیش اندیش امتیاز تمام داشت - چه مکرر این معنی را که همانا از عالم بالا بزبان صدق بیانش داده بودند مدکور می ساخت - که اساس دولت دد حضرت صاحب‌شرایی از تائید بخت و دولت و هوشمندی و کاردانی این بادشاه زاده والا ستاد تشیید جاودانی خواهد یافت - و ازین رو همواره در محافل آثار حمیده و اطوار پسندیده این پرزیده ستوده صفات مدکور می ساخت

و اکثر اوقات غائبانه محبت تمام نسبت بدین حضرت اظهار می نمود - و بذابر آن مکرر راه مکاتبه و مراسله کشاده داشته ازین طرف نیز ارسال مفاوضه و رسول دست داده - درینولا که جلوس همایون بفرخندگی وقوع یافت - نوید آن در فرح آباد مازندران بسمع شاه رسید - بذابر اصابت آن حکم صایب بتحریک فرط اهتزاز و انبساط از جا در آمده فی الحال بحری بیگ نامی از اهل اعتماد خود را برسم رسالت و ادای مراسم مبارکباد و ایصال تهنیت نامه بدرگاه والا بر سبیل استعجال ارسال داشت - و در این طریق مامور ساخت که مسافت این راه دور و دراز در عرض سه ماه طی نموده بعد از رسانیدن مراسله بزودی درخواست رخصت کند - و در همان موازی مدت خود را رسانیده شاه را از دقائق حقایق احوال خیر مآل آگاه سازد - و قضا را در همان نزدیکی شاه والا جاه رخت ارتحال از دار فنا بعالم بقا کشید - چنانچه این خبر مقارن ورود بحری بیگ بحدد ممالک محروسه بدر رسید - و او بر طبق فرموده عمل نموده دهن و سستی درمیان سرعت بسر راه نداده و بزودی ایلغار نموده خود را بفواحش دارالخلافه رسانید - و بمعجد ایصال خبر وصول او بپایه سریر اعلی فی الحال بندگان حضرت خلافت مرتبت معتمد خان را برسم پذیرا او ارسال داشتند - و چون پذیرای این سعادت گشته بدین سرمایه قدر و مقدارش از مرتبه اقتدار امثال و اقران خود در گذشت - روز بیست و پنجم تیر ماه همراه معتمد خان بدرگاه گیتی پناه رسیده از بساط بوس درگاه والا سر رفعت بعالم بالا رسانید - و بعد از ادای مراسم اداب معهوده در ضمن تقدیم کورنش و تسلیم نخست از روی ادب مفاوضه شاه را گذرانید - آنگاه معروض بار یافتگان بارگاه شاه سلیمان جاه داشت - که همان وقت که شاه استماع بشارت جلوس همایون نمودند بغایت خرمناک و خوشوقت

گشته در دم منشیان بدیع بیان سریع رقم را بانشاء تهفیت نامه نامی نامور ساختند - و بنابر عدم تجویز اهمال و تاخیر در ارسال بادای رسوم معهوده نه پرداخته به هیچ امری از امور متوجه نشدند - و این درم خریدۀ را بر سبیل تعجیل جریده راهی ساختند - و عنقریب یکی از عمده‌های را با تحف و هدایای لایق ارسال خواهند داشت - مجملًا بحری بیگ در همین محفل همایون مورد الطاف گوناگون گشته بخلاعت فاخره و جیعه مرصع سرمایه افتخار ابدی اندوخت - و بانعام بیست هزار روپیه نقد نیز نوازش یافته اكرام پذیرفت - اکنون مجملی از خصایص شاه عباس و برخی از خصوصیات احوال شاه صفی والی حال ایران مخصوص کیفیت سلوک با عموم خلق خدا نگارش می یابد - بعد آن کمیت خوش خرام یعنی خامۀ خود کام را به مهمیز سرعت انگیز اشاره بعضی دوستان در عرصۀ کمیت خراج آن اطراف که نسبت بکمیت عرصۀ این کشور نسبت نقطه ایست بدایره بی سر و پا کرم پویه میسازد - مجملًا ولادت شاه عباس در شب دو شنبه غرۀ رمضان المبارک سنه نه صد و هفتاد و هشت هجری اتفاق افتاده - و در نه صد و هشتاد و نه یازده ساله بر مسند حکومت خراسان متمکن گشته - چون هفت سال در سلطنت آن حدود که بزمین محض نامی بود گذرانیده بسن هجده سالگی رسید - در سنه نه صد و نود و شش بر سریر دارائی عراق نیز استیلا یافت - و در سر تا سر بلاد ایران قریب بیچهل و دو سال در عین اشتداد و استقلال فرمانروا بود - و ذمال نفاق امر و روانی فرمان و نهایت امن و امان زمان و ضبط و ربط مهمات دولت و نظم و نسق کارخانه سلطنت و درستی تدبیر و ملاحظۀ عواقب امور داشت - خصوص در باب سیاسات و اجرای عقوبات که همانا مظهر بطش شدید الهی بود - و بنابر آن باوجود این

مرواتب مذکوره بعضی اوضاع شاه با سیر مرضیه سلاطین مانیه موافقت نداشت - چنانچه از فرط غلبه قوت غضبی در وقت خشم مطلقاً بهیچ چیز مقید نه شده سیاست های عظیم بکار فرمائی قهر بظهور می آورد - و با اینکه از کمال بی تکلفی حفظ صورت سلطنت و مرتبه خویشتن داری فنی نمود - از آن رو سطوت و مهابت شاه بمثابة در لهای خراس و عوام راه یافته بنحوی تمکن پذیرفته بود - که اکثر مقریان درگاه از بیم ترک سرگفته و قرار قتل بخود داده قدم به مجلس می گذاشتند - و چون بر می آمدند این معنی را فوزی عظیم دانسته غنیمتی بزرگ می شمردند - و از همه عظیم تر آنکه بمقتضای افراط سیاست معظم سلسله های قدیم و خاندانهای دیرین را بمحض اندک جریمه مستاصل ساخت - چنانچه اکثر از بیم جان و عرض دل از خاندان خود بر کنده پراکنده شدند - و ترک وطن مالوفه خود نموده جمعی کثیر به هندوستان که از برکت این دولت کده جارید مان خصوص از یمن عهد خدیو زمین و زمان امن آباد امان است پناه آوردند - و دیگران بقابر آنکه التجای ایشان بدین کشور اکبر میسر نشد باطراف اقالیم دیگر رفتند - فی الواقع این آئین ناستوده از خردمندان بغایت بعید است - خصوص این صورت یعنی افراط در عقوبت و تعدی از حد سیاست و اجرای حدود که بضرورت عقلی منافی مقتضای معنی بادشاهی است و لازمه مرتبه ظل الهی - چه مالک الرقاب حقیقی فرمانروائی عالم مجاز به سلاطین عظام تفویض نموده که در هر وقت و هر حال فیض عواطف ایشان به سایر عباد و بلاد رسد - و با جمیع خلق خدا خصوص عموم رعایا بعنوان رعایت خاطر دستور العمل حسن سلوک معمول گردانیده بر سایر زیروستان خود نظر مرحمت خاص مبذول دارند - و درباره هر یک دادگری و نیکو کاری بکار برده رقم عفو و صفح بر صحایف

جفایات و جریدۀ جرایم کشند - نه اینکه با همگنان اصلاً رفیق و مدارا آشکارا
 نمودۀ بی تامل بحکم عطف و شدت کار کنند - و بی مشورت دبیر تدبیر
 و مشیر خرد پیر دست و بازو بخون ریزی کشودۀ نخل بن وجود
 نوجوانان رسیده که تازه نهال دست کشت دهقان آفرینش اند از پای در
 آرند - الحمد لله والمئة که درین کشور پهنای نه با فسحت آباد عالم
 رحمت دم از برابری می زند - بیمن توجه این بادشاه درویش نهاد بر
 هیچ خاطر باری نیست و در هیچ دلی از هیچ رهگذر غباری نه - رعیت
 و سپاهی در کنف حمایت و رعایت والایش آرمیده در کف امن و امن
 اند - و از برکت حسن سلوک و معاش پسندیده آنحضرت هندوستان
 معدن روح و راحت و موطن عدل و احسان است *

بالجملة شاه والا جاه در اواخر سن شصت و یک سالگی صبح روز شنبه
 بیست و چهارم جمادی الاولی سال هزار و سی و هشت در بلدۀ اشرف
 مازندران بامراض مختلفه مثل خفقان و اسهال و اعراض آن داعی
 اجل را لبیک اجابت گفت - اعیان آن دولت کده بنابر بیروشی مشهور
 که گماشتهای عبد المومن خان اوزبک در مشهد مقدس در باب نعش
 و قبر شاه طهماسب بظهور آورده بودند ترتیب سه نعش نمودند - و شاه را بعد
 از تجهیز و تکفین خفیه در یکی از آنها گذاشته هر یکی را یکی از مشاهدۀ
 متبرکه مثل نجف اشرف و کربلای معلی و مشهد مقدس ارسال داشته مدفون
 ساختند - و درین سه روضه مفورۀ سه قبری آشکارا نمودند تا آنکه شیچکس را
 اطلاع نباشد که مدفون حقیقی کدام است - و آن شاه والا جاه را سه پسر رسیده
 بود یکی صفی میرزا دوم سلطان محمد میرزا و سیوم امام قلی میرزا -
 صفی میرزا که از روی خلق بهترین شهزادهای سلسلۀ صفویه بود - در
 سن بیست و هشت سالگی در بلدۀ گیان واقعی که از حمام بر آمده

بمفزل خود می رفت - بنابر فرموده شاه بی سبب ظاهری از دست
 بهبود نام غلام چرکس از پای در آمد - و دو روز هیچکس را از بیم شاه
 یارای التماس تجویز و تکفین او نبود - چه جای آنکه بی اجازت تجویز
 قصور او نماید - تا در سوم روز بدستوری شاه مدفون گشت - و سلطان
 محمد و امام قلی دو پسر دیگر را در عنقوان شهاب حسب الامر شاه میل
 در دیده کشیده نابینا ساختند - و از صفی میرزا دو پسر ماند یکی سلیمان
 میرزا از دختر شاه اسمعیل دوم سام میرزا از بطن سویه - بنابر دستور معمول
 شاه میرزا سلیمان را نیز در سن طفولیت با اجازت او نابینا ساختند -
 و چون تقدیر ازلی بامری دیگر تعلق پذیر گشته بود سام میرزا درمیانه
 سالم ماند - و بعد از ارتحال شاه والا جاه چون فرزندی شایسته این امر
 نماند - و فرزند زاده صحیح و سالم همین سام میرزا بود - لاجرم ارباب حل
 و عقد از اعیان دولت مثل زمین خان که بعنوان حجابیت باینجا آمده
 آخر بمرتبه سپه سالاری رسیده بود - و عیسی خان قورچی باشی و خلیفه
 سلطان وزیر و یوسف آقا خواجه سرا و محمد علی بیگ بصوابدید زینت بیگم
 عمه شاه قرار دارائی آن مملکت بر سام میرزا دادند - و درین باب
 عهد نامه نوشته همگنان خط و مهر خود بر آن گذاشتند - و در حال بدست
 اله وردی بیگ نامی داده به صفاهان ارسال داشتند - مقصدیان مهمات
 آن بلده بمحور رسیدن عهدنامه میرزا را از منزلی که با سایر میرزایان
 بطریق نظربند در آنجا نگاه داشته بودند بر آورده در ماه جمادی الثانی
 سقه هزار و سی و هشت بر مسند فرمانروائی ایران جلوس دادند - و تغیر
 نام ایام شاهزادگی نموده بشاه صفی موسوم ساختند - چون از روی استقلال
 بدارائی آن کشور رسید - و هم در مبادی امر بنابر آنکه در طفولیت
 حسب الامر شاه بتناول افیون معتاد شده بود بشرب مدام اقدام نمود -

و بعد از ترک افیون بنابر مضرت آن ترک شرب نیز داده روزی چند تأمب بود - بعد از چندی بر سر همان کار رفته پیمان توبه شکست - و با دست سبزو عهد بیعت درست کرده عقد همدمی جام بخت العذب بست - و باز آغاز پیمانہ کشی و قدح نوشی نموده بحکم کار فرمائی بادۀ هوش ربا و راهنمایی حریفان هم بزم جرعه پیمایا به خونریزی راغب شد - و از در هدم بنیان الرب یعنی هیکل انسانی را که در معنی طلسمی است که آن حضرت با اسم اعظم خود بسته که دیگر پرا شکستن آن به هیچ باب رخصت نیست در آمد - و کمال عدم مبالات درین باب بجای رسانید - که در نخستین سال سلطنت خود بوقتی که خسرو پاشا سردار روم با لشکری گران سنگ از راه کردستان متوجه تسخیر ایران شده بود - در عین مقارنۀ فریقین زین خان سپه سالار مذکور را به قتل رسانید - باین نگاہ که بالیاس پاشا در صحرائی مهربانی مابین همدان و شهر رود بمواجهه رو آورده شکست خورد - و شیلی سلطان حاکم شوشتر و پنج شش هزار قزلباش در آن جنگ کشته شده بودند - مچملاً هم در مبادی سلطنت بنابر کار فرمائی قهر و غضب بصدد اندک جریمه و فی العمله توهمی خصوصاً با ضمیمه آتش افروزی عمر و تمیمه ساعیان تیغ سیاست را کار فرموده بسیار کس از اعیان دولت و امثال ایشان را به قتل آورد - مثل عیسی خان قورچی باشی را که نسبت دامادی بان شاه عباس داشت با سه پسر او بی سر ساخت - و پسر میر رضی صفاهانی صدر را که دخترزاده شاه بود با دو پسر میر محسن و میر رضوی که ایشان نیز نبیره شاه بودند نابینا نمود - و ابو طالب میرزا برادر شاه عباس را که شاه او را نابینا ساخته بود با چندی از شاهزادهای سلسلہ صفویه از فراز بارۀ قلعة الموت که آنجا محبوس بودند بفرموده اش بوزیر انداختند - طالب خان پسر حاتم خان

وزیر شاه که بجای خلیفه سلطان مقرر شده بود - با حسن بیگ یسارول داماد او بی سبب ظاهری به قتل رسانید - و در همین مجلس قاضی محسن پسر قاضی معز را که نسبت مصاحبت با طالب خان داشت - و در آنوقت آنجا حاضر بود کشت - و بجای طالب خان ساروقی نامی را که از نوکران محمد خان زیاده‌اولی که با وجود کمال مهابت خلقت بکمال تنگ خلقی معروف است - و شاه عباس بسبب صدور امری فاشایست او را خصی ساخته بود بر مسند وزارت تمکن داد - و تاخته خان پسر شیخ احمد آقا را که در زمان شاه عباس اعتبار تمام داشت بقتل آورد - و چراغخان قورچی باشی را بی سابقه تقصیر سر از تن جدا ساخت - و یوسف آقا اخته چرکس که در زمان شاه بسیار معزز بود بمحض حرفی بی ادبانه که ازو نقل کردند امر بقتلش نمود - و بعد از چندی امام قلیخان حاکم فارس ولار و هرمز و بکری و کوه کیلویه و آن اطراف را که در دولت صفویه ازو عمده ترین نبود - با صفی قلیخان پسر رشید و دو پسر دیگر در قزوین کشت - و چند پسر و پسرزاده او را که در آن ولا در ولایت شیراز بودند میل در چشم کشید *

مجملاً چون مجملی از احوال فرمانروایان ایران مذکور شد حاصل آن ولایت نیز نگارش می یابد - خراج کل ایران بنابر قول جمعی از محاسبان که بر کماهی مداخل و مخارج آن ملک آگاهی داشتند مجموع هفت لک و پنجاه هزار تومان تدریجی که رایج آن ملک است - که قریب به دو کروور و بیست و پنج لک روپیه میشود - و جمع جمیع ممالک محروسه هندوستان که بتصرف اولیای دولت ابد قریب در آمده چنانچه سبق ذکر یافت هشت ارب دام است - که هر اربی صد کروور باشد - و هر کروری صد لک - و حاصل هر کروور دام دو و نیم لک روپیه

می شود - باین اعتبار کل ممالک ایران نهم حصه این اقلیم اعظم میشود - هر چند بحساب جمع و فاضل تفاوت درین مرتبه است - و لیکن بحسب فسحت دستگاه سلطنت و اثاث دولت و شان و شوکت و کثرت خدم و حشم تفاوت بسیار است - سپاس ایزد را که بمحض عنایت بخشنده بی منت و وهاب بی ضمت این مایه نعمت بیکران نصیبه این دودمان شده - چنانچه امروز در روی زمین دولتی باین عظمت با هیچ سلسله نیست - چه حاصل ملک ایران نسبت باین کشور بدرجه ایست که مذکور شد تا به توران چه رسد - اما دولت خوندکاروم چون حقیقت مداخل ولایت او از قرار واقع معلوم نیست ازین رو نسبت دادن وجهی ندارن - آنچه از روی کار و اخبار متوددین بظهور پیوسته یتین که باین دولت خداداد برابری نمی تواند نمود - امید که تا روز نشور و دم نفخ صور روز بروز عظمت مکانت و رفعت مکان این دولت عظیم الشان که اساس بقای آن چون بنیان عدل و احسان پایدار و استوار خواهد بود در تزیید باد بلطفه و فضله *

از عنایات نمایان امروز که عید قربانست بنخشش لغزش و حرکت ناهنجار خواجه صابر است - و او نمود این ابهام آنکه خواجه مذکور سابق در سلک بندهای معتبر درگاه گیتی پناه انتظام داشت - و بن خطاب نصیری خان مفتخر بود - بنابر رعایت نسبت خویشی و دامادی عبد الله خان که از راه عدم استقامت طبع در دکن امور ناپسندیده از بظهور رسید - مشار الیه نیز قطع نظر از مزاحم سرشار آنحضرت نموده شرم این خطاب هم نگاه نداشت - و محرومی از سعادت ملازمت بر خویشان پسندیده به نظام الملک در پیوست - و چندی در دکن بوده مدتی بیهوده روزگار بپایان آورد - چون روی سریر سرور بی بل صفت جبین زمین و زمان

از پرتو جلوس همایون فروغ سپهر چارمین یافت - باعتماد عفو جرم بخش
خطا پوش آنحضرت در ضمن عرضداشت‌های بی دریغ ندامت و عذر
خواهی جنایت خویش عرضداشته استعفا از زلات بی پایان نمود -
آنحضرت بمقتضای کرم ذاتی و مروت جبلی معاذیر او را دل‌پذیر انگاشته
بخلعت و منصب سه هزار و دو هزار سوار و خطاب سابق سرافراز ساختند *

از بدایع وقایع که درین احیان سعادت بی پایان رو نمود بدست آمدن
فیل سفید است بی دستیاری سعی و پیدا شدن این جانور فروخته منظر که
بغایت میمون و مبارک است داشتن آن بی نهایت شگون دارد - دلالت نام
بر کمال بلندی اقبال میکند - چه فیل سفید بغایت کمیاب و عزیز الوجود
بل نایاب است - و سرمایه مبادیات و افتخار راجه پیگو بر سایر راجه‌های این
دیار همین است که آن حیوان مبارک لقا در فیلخانه او موجود است -
و از زمان پاستان تا الحال هیچ پادشاهی نداشته مگر آنکه در تواریخ ملوک
عجم داشتن فیل سفید را از خصایص کسری و پروریز شمرده اند - حضرت
عرش آشدانی در مدت پنجاه و دو ساله پادشاهی باوجود آن مرتبه سعی
در فراهم آوردن فیلان نامی چنانچه بعد از رحلت آنحضرت شش هزار
زنجیر فیل در فیلخانه موجود بود - همواره دری پیدا کردن فیل سفید
بودند دست بهم نداد و کیفیت این حسن اتفاق آنکه چندی ازین
پیش وکلای خواجه نظام سوداگری نامی بجهت سودای سودمند آن
بلاد به بنادر پیگو و چین و امثال آن تردد میکردند - چاره فیل بغایت
کم سال و لاغر و زبون که هنوز مشخص نبود که چه رنگ پیدا کند - و در
بندر پیگو بمعرض بیع در آمده بود - بگمان آنکه شاید در کلان سالی سفید
لون ظاهر شود آنرا خریداری نموده برای او آوردند - و او بنابر امیدواری
در مقام آن بود که چندی آن چاره را نگاهدارد - اتفاقاً درین اثنا حضرت

جنت مکانی اورا بجهت خرید یاقوت به پیگو فرستادند - بمقتضای سوابق معرفتی که با سید دلیر خان داشت آن چاره را در جاگیر خان مذکور گذاشت - و بحسب اتفاق خواجه مشار الیه بنابر منع حاکم آنجا از بر آمدن ممنوع شده مدتی نظربند بود - چاره مذکور دوازده سال در آن پرگنه مانده تربیت یافت - و رنگی بغایت سفید در کمال صفا بر آورد - آنگاه خان مذکور از راه ندرت وجود بدربار معلی فرستاد - و دوازدهم شهریور از نظر اشرف گذشت - چون مطلوب بود بغایت مستحسن افتاد و به گنج پتی موسوم شد - و طالبهای کلیم که از جمله شعرای سر آمد پای تخت است - درین باب این رباعی در ساک نظم کشیده به صلّه گرانمند گرامی گشت - * رباعی *

بر نیل سفیدت که مبیناد گزند شد بخت بلند هر که او دیده نگذرد
چون شاه جهان برو بر آمد گوئی خورشید شد از سپیده صبح بلند
از سوانح غریبه این ایام غره مهر یمین الدوله آصف خان دو برهمین تهرتی
که آوازه هنر پروریهای بندگان حضرت شنیده از روی چشم داشت نظر
عنایت راه دور و دراز آمده بودند از نظر انور گذرانید - و معروض داشت ده
هذو هر یک ازین دو هذو را آنست که ده بیت شعرای هندی زبان در
حضور بدیهه گفتند بر ایشان خوانند - چنانچه کسان آن نباشد که پیشتر
شنیده باشند - بمجرد یک نوبت خواندن بر وتیره و ترتیبی که استماع
نموده اند باز می خوانند - و بر بدیهه ده بیت بر همان وزن و قافیه در همان
باب جواب میگویند - چون حضرت شاهنشاهی مکرر ایشانرا بمعرض
آزمایش در آوردند - و تجربه موافق حقیقت معروضه افتاد - هر دو منظور
نوازش شده بخلعت و انعام گرامند سر افزای یافتند - و بمقدمی موضع
تربت که موطن ایشان بود امتیاز یافته کامیاب و مقتضی المرام بوطن
خود مراجعت نمودند *

روز دوشنبه نهم ماه مذکور بمنزل یمین الدوله آصف خان با سایر
 پادشاهزادها و نواب مہد علیا تشریف فرمودہ در روز در آنجا نشاط اندوز
 و طرب افروز بودند - پانزدہم ماه چنگیز پسر عنبر حبشی بخطاب منصور
 خانی و انعام دہ ہزار روپیہ امتیاز جاودانی یافت *

گزارش داستان غیرت بخش عبرت آموز کہ عبارت است از شرح احوال خانجہان لودی از مبدأ تا مال و رو تافتن او از قبلہ اقبال ابدی و شتافتن بوادی ادبار سرمہی از روی نادانی و بیخردی

بر ارباب دانش دوربین و صاحب خردان حقیقت آئین حقیقت
 این معنی چون روز روشن است - کہ ہر بیراہہ رو کہ گام بروش نہ نہد -
 و پای بدستی و راستی نگذارد - آن نقش قدم در حقیقت چاہ راہ او
 گردد - خاصہ آنکسی کہ بتکر شکر منعم و فرو گذاشت سپاس محسن
 اکثفا نمودہ احسان را باساعت تلقی نماید - علی الفور مجازات آن تفریط
 کہ در شریعت کفر معنوی و شرک باطنی است - در کفار روزگار خویش
 ببندد - از شواہد صدق این دعوی مشاہدہ آغاز و انجام روزگار پیر خان
 افغان مخاطب بہ خانجہان لودی است - کہ از دولت این دولت خانہ
 جاودانہ کارش بکجا کشیدہ بود - در آخر الامر بدلالیت نادانی و جہالت
 افغانی از شاہ راہ ہدایت کج گرای گشتہ ببلایہ پاداش اعمال سئوہ گرفتار
 گردید - شرح این مقال علی الاجمال آنکہ در مہادی امر او منظور نظر
 مہذب عافیت حضرت جنت مکانی گردیدہ بمیامن تربیت آنحضرت

از زاویه پس کوچک، همگامی و نوکری عبد الرحیم خانخانان باوج عزت و شهرت رسید - و رفته رفته دقیق کارش بد آن درجه بالا گرفت که به منصب والای هفت هزاره ذات و هفت هزار سوار و خطاب خانجهانی سرافراز شد - آنگاه بعد از ارتحال آن حضرت قبل از جلوس مبارک حضرت صاحب قران ثانی چون مواد زیاده سری یعنی هوای جاله و سودای ریاست پیوسته در سر بیهوش او جوش می زد - از روی کافر نعمتی و ناسپاسی بتحریک چندی از افغانان مثل بهلول و سکندر قطع نظر ازین همه مراتب نموده و چشم از سایر این عفایات پوشیده حق نمک احسان فراموش کرد - و یکبارگی هنگامه آرامی خروج و طغیان گشته بوساطت رسل و رسایل با نظام الملک کارفرمای دکن وثایق عهد و پیمان بمیان آورده این قرار داد را در متن عقد بیعت بعلاق ایمان غلاظ و شداد موکد گردانید - که آن بد عهد سرقا سر ولایت بالا گهاگ را که تا این غایت در تحت و تصرف اولیای دولت قاهره بود به بی نظام باز گذارد - و او بمقام اعانت و امداد آن بد نهاد در آمده در همه جا و تا همه جا همراة باشد - درین حال بعد از استماع سانحه ناگزیر حضرت جنت مکانی حضرت صاحب قران ثانی قبل از نهضت والا بسوی مستقر سریر جهانبانی از دار الخیر جنیر جان نثار خان را با فرمان جهانمطاع که از فاتحه تا خاتمه بخط خاص بود - بجهت استماله او ارسال فرمودند - آن برگشته اختر مطلقا با اقدام ادب و اندام پیش نیامده و به لوازم این مقام اقدام نه کرده تقدیم مراسم معبوده نمود - و از راه ستیزه سعادت اصلا استقبال فرمان قضا نشان و تعظیم و تکریم رسول کریم بجا نیاورده در برابر آن مایه مهربانی و پیغامهای عنایت آمیز از روی خشونت طبع سخنان نا ملایم و نلمات غیر مناسب بر زبان راند - و بعد از معارفت جان نثار خان در مقام وفای عهد معهود با نظام الملک در آمده

به سایر جاگیرداران و عمال اعمال متعلقه بادشاهی نوشت - که چون درینولا
 خدیو جهانیان ازین مرحله پر ملال رخت ارتحال بآهنگ ارتقاء عالم بالا
 بر بسته - و ازین راه شیرازه جمعیت دفتر روزگار که بی سرور حکم تن بی
 سر دارد از یک دگر گسسته - و هفوز خداوند وقت و خدیو زمانه که جلوس
 اقدسش سرمایه رفع تفرقه گیتی است سایه بسر وقت بخت ناچ و تخت
 نیفلنده - و ازین جهت چهار حد این کشور اکبر را که دو ثلث ربع
 مسکون ست - از همه سو غبار شورش و آشوب فرو گرفته - خصوص ملک
 دکن که سر تا سر بلا انگیز و فتنه خیز است - و اهل آنولایت وقت یافته
 در مقام انتقام در می آیند - لاجرم درین وقت با ایشان در آویختن از
 مصلحت دور است - می باید که دست از تصرف ولایات بالا گهاگ باز
 داشته بحضور آیند - که باتفاق یکدیگر لوازم پرداخت و نگاهبانی شهر
 بعمل آید - چون نوشته آن ناقص اندیش بامرای سرحد رسید - بغابر آنکه
 از آن مواضع بیگمان بودند - سخنان ساده فریب او را که نقش دولتخواهی
 داشت موافق صلاح دولت پنداشته دست از سایر تهاجمات باز داشته بدو
 پیوستند - و دیگر باره جمیع آنولایت که در آن ولا پنجاه و پنجکرور دام
 جمع داشت از تسلیم آن سلامت دشمن بدست غنیم در آمد - سوای
 قلعه احمد نگر و مضافات آن که سپه دار خان حاکم آن سرحد بحکم رسوخ اساس
 عقیدت تمکن ورزید - و تمکین حکم او نه کرده چون کوه ثابت قدم جای
 خود را محکم نگاه داشته گاهی به بهای حرف او نداد - و سخن او را
 مقدار جوی وزن نهاد - آنگاه آن ناحق شناس از روی کافر نعمتی و لای
 حقیقی به سلسله جنبانی شقاوت با ولی نعمت جاوید از راه خلاف
 و نفاق در آمده در انصرام مقتضی فکرهای دور از کار که از روی جهل
 و غرور با خود قرار داده بود پیشنهاد خاطر ساخت - و سکندر دوتانی

را در برهانپور باز داشته خود بانداز تصرف در ولایت مالوه که در آنولا بمظفر خان معموری مقرر بود آهنگ قلعه ماندو نمود - و چون در عرض این خجسته اوقات موکب جاه و جلال از جلیور بر آمده باحمد آباد و اجمیر نهضت فرموده ورود اقبال و نزول اجلال بمستقر سریر خلافت نمود - از جلوس فرخنده فر آن سرور آب و رنگی نازه بر روی کار سلطنت باز آمده نظم و نسق دیگر در کار خانه دولت پدیدار شد - و بتأثیر سطوت و صولات اولیای دولت آشوب و شورش برخاسته بهر سو فرونشست - آن خود رای زیاده سر نیز دل باخته از بیم جان بدست و پا زدن در آمد - خصوص در وقتی که اکثر مردم کار آمدنی که تا ماندو با او همراهی گزیده بودند - بمجموع استماع خبر جلوس مبارک از اجمیر سر خویش گرفته پی کار خود رفتند - از جمله امرای عمده راجپوت مثل راجه نیچ سنگه و جی سنگه از جدائی گزیده رو به وطنهای خود نهادند - آن تیره روزگار درین حال آثار ادبار در آئینه احوال خویش معاینه دیده ازین راه بغایت بیتاب شده از جا روت - و بمقام تلافی تفریط و تقصیر در آمده از روی عجز و زاری عرضداشتی مشتمل بر اظهار اطاعت و فرمان برداری بمعاندیر نا دلپذیر نوشته بدرگاه عالم پناه ارسال داشت - خلاصه مدعا اینکه این بنده دیوبند و فدوی دمتوبین که از عمرها کردن اطاعت و تقط طوعت و رقیه سرافانددگی بهن رقیه بندگی داشته پیوسته از کمال فرمان پذیری و دولت خواهی مقتضای صلاح دولت ابد پیوند را کار بسته اکنون نیز کمال انقیاد مضمون فرمان هماون را مکنون ضمیر دارد و خواهد داشت - الحال منتظر امر جهان سطاع است بدانچه مامور گردد بر وفق مسطور نفاذ را همین صدور سازد - چون این مضمون بعرض بار یافتگان دربار سپهر مدار رسید - اگرچه بقتلای خرد مساعدت اندیش تقدیر و تادیب او واجب و لازم بود - معذرت گفتار

او بکردار آشنائی نداشت و عهد او از وفا بیگانه بود - چنانچه به هیچ وجه اعتماد و اعتبار را نمی شایست - و لیکن از آنجا که مقتضای ذات اقدس آن حضرت بخشایش تقصیرات و فرو گذاشت زلات است - و در برابر عفو خطا بخشش آنحضرت کوههای گدازه قدر کاهی ندارد - لاجرم کرده و گفته او را ناکرده و نا گفته انگاشته چرایم بیحساب او را بحسابی بر نداشتند - و عواطف بسیار و مراحم بیشمار در باره او بظهور آورده صاحب صوبگی خاندیس و برابر بحال داشتند - و فرمان عالیشان مشتمل بر دلالت و تسلی خاطر او صادر فرمودند - و او حسب الامر اعلی از ماندو به برهانپور شتافته چندی باهتمام مهمات آنصوبه قیام داشت - و چون نگهبانی آن حدود بعهده مهابت خان خانخانان قرار یافت - و صاحب صوبگی مالوه بدو تفویض شد - چندی در آن سرزمین نیز روزگار بپایان برد - تا آنکه نه با لشکر کومک آن صوبه بتادیب و گوشمال جبهار سکه مامور گشت - و بعد از تقدیم آن خدمت بملازمت اقدس شتافته از زمین بوس آستان سپهر نشان سر افتخار با آسمان رسانید - چنانچه بتفصیل گذارش پذیرفت - بنابر آنکه مدار نظر یافت‌های عنایت حضرت پروردگار بر مدارا و اغماص عین است - اصلاً خیره چشمی‌های او را منظور نظر اعتبار نداشتند - و قطعاً بیراهه رویهای او را بر روی او نیاروندند - بلکه چنین عنایت و نوازش فرمودند که باعث تعجب حاضران انجمن حضور گردید - و همکنان را گمان آن شد که همانا جنایتهای مذکور ازو بظهور نیامده باشد - و بارجود این مرتبه مراحم بی پایان که درین مدت نسبت بدو ظاهر شد - از آنجا که پرهیز و حذر لازمه بغی و غدر است - و خوف و هراس مقتضای خیانت طبع و خساست عقیدت - اصلاً خاطر تفرقه ناک و دل رمیده و هوش از سر پریده او باز بجا نیامد - معذراً از سخنان وحشت افزای پراکنده گوین که از هر گوشه

بگوش او می رسید و شمش زیاده می شد - بحسب اتفاق درین اثنا لشکری پسر مخلص خان از روی خورد سالی و بیخردی خواست که پسران او را در واهمه اندازد - بایشان گفت که قبل از آنکه شما را در همین در سه روز در تنگنای زندان بروز بد نشانند اندیشه کار خویش فرا پیش گیرید - آن کوتاه نظران از جا در آمده پدر را آگاه ساختند - او که از بد اندیشی خود پیوسته متوهم و محترز می زیست - بمجرد استماع این سخن بی اصل واهی که از اراجیف افواهی هزار پایه بیدماید تر بود - توهم بیجا بخود راه داده بسیار از جا رفت - و در عرض در سه روز هزار تن افغان زیاده سر چه از خویشان و چه از نوکران بر سر خویش جمع آورد - و با خاطر پراکنده و حواس متفرقه در خانه خود نشسته حقیقه در سعادت جاوید بر روی خود به بست - حضرت شاهنشاهی از عزلت گزینی او ذمال تعجب نموده از حاضران انجمن خصوص آصف جاه استکشاف فرمودند - و حقیقتی که بعد از تحقیق بعرض رسید - پسند نفرموده اسلام خان را نزد او فرستادند - و باعث محرومی از ادراک سعادت ملازمت استفسار فرمودند - او از راه مکر و حیل در آمده بزبان معجز و زاری پیغام داد - که چون انحراف مزاج اقدس بر من از روی دناهی های نامتناهی خویش خاطر نشان و دل نشین گشته - و ازین رو عرض و ناموس دیرین را که پاس آن در مشرب حمیت افغانی اهم واجبات است در معرض قلف می بینم - و بذایر کمال استیلاء و هم و هراس از کار برفته و از پای در افتاده ام - و الا کدام شقاوت نهاد بی سعادت باختیار از ادراک شرف کورنش صاحب دارین خود محرومی اختیار میکند - اکنون از غایت بی غایت حضرت خلافت پناهی استدعا دارم که مرا از بیم بی ناموسی و بی عرضی این من و مطمئن خاطر سازد - و توقیع امان نامه که سر خط از این پدر غلام

از رق عصیان است متوقعم که بدستخط اقدس مزین فرمایند - و آنگاه که
 بتازگی جان بخشی نموده از سر نو این بنده زیان کار را بعرض و ناموس
 زینهار داده باشند در اختیار خدمت و عزت مختار سازند - چون
 التماس او از عرض یمین الدوله بل در لباس شفاعت آن عمده الملک
 معروض افتاد - مالک انفس و آفاق بنابر مقتضای مکارم اخلاق و کرام
 عفت و رعایت جانب خان عالی شان ملتمس او را بجز اجابت مقرر
 ساختند - و او آن زینهار نامه نامی را که منشور سعادت ابدی و برات نجات
 سرمدی بود طغرای حیات جاودانی و توقیع رستگاری دوجہانی دانست -
 و نشره جان و حرز روح و روان ساخته با یمین الدوله بدرگاه گیتی پناه آمد -
 و بسعادت بساط بوس سر بلندی و ارجمندی یافته چندی بدستور معهود
 آمد و شد می نمود - با وجود آنکه حضرت ظل سبحانی همواره در صدد
 دلجوئی او بوده بانواع عواطف و مراحم او را دل می دادند - لیکن بحکم
 آنکه شقاوت ابدی کار فرما و ضلالت سرمدی راهنما بود - معہدا بمقتضای
 آنکه جزاء عمل و مکافات کردار همدرین دار دنیا حق است - روزگار نخواست
 که پرده از روی کار بر ندارد - و پاداش کار نابکار او همدرین نشاء بکنار او نهد -
 فایده برین مراتب مترتب نشد - و پرده پوشی های آنحضرت سودی بر نداد -
 لاجرم آن بد اندیش بدست خویش تیشه بر پای خود زد - و بدامن زنی
 کوشش خود آتش در خرمن خود انداخت - توضیح این ابهام آنکه این تیره
 سرانجام از آن روز باز پیوسته در پی آن بود - که از روی لجاجت بخت با سعادت
 بستیزد - و رو بواپی فرار آورده بهای ادبار ابدی از دولت و اقبال سرمدی
 بگریزد - و بحکم این قرار داد همواره در پی مایحتاج راه و بر سر سرانجام
 مقدمات پیشنهاد خاطر می بود - و چون در بایست این کار مهیا و آماده
 شد - در شب یکشنبه بیست و ۱ [دوم] مهر میعاد فرار قرار داد - چندی

از ملازمان آصف جاهلی ازین معنی آگاهی یافته خان والا شان را خبردار ساختند - و بحسب اتفاق چون آن شب نوبت کشیک آن دستور اعظم بود - با مردم خود در پیش خانه بدستور معهود حاضر بود - الله وریخان را که هم کشیک خان بود در حال بملازمت والا فرستاد - که حقیقت بسمع اعلی رسانیده دستوری حاصل نماید - که با اهل چوکی رفته اطراف خانه او را محاصره نموده او را با سایر متابعانش دستگیر سازد - چون مشار الیه بحضور رسیده پیغام بذروه اعلی رسانید - فرمودند که چون پاس عهد و وفای موعود شیمه کریمه برگزیدگان آنحضرت است - و ملوک مالک رقاب عهد را تعهد این ملکه ملکی بجهت انتظام عالم صورت پیشتر از تمدن ضرورت باشد - بالتزام این خلعت حمیده و ستوده بر ذمت همت فرض نموده ایم - بذایر این مآدام که مصدر امری نکرد - که فتوای خود تنبیه و تادیب او را تصویب نماید - ما فیز تجویز این معنی نمی نمایم - سبباً چون کسی متعرض احوال او نشد - فرصت غنیمت دانسته با سایر متعاقبان و منسوبان خود هزیمت اختیار نمود - بعد از یک پهر شب یمین الدوله رفته حقیقت از قرار واقع بعرض اشرف رسانید - حضرت خلافت پناهی بی توقف در همان شب موکب نصرت شعار را بسرداری امرای نامدار مثل خواجه ابو الحسن و سید مظفر خان و نصیرخان و راجه جی سنگه و خان امان و صفدر خان و الله ویردی خان و [معمده خان] ع و سردار خان و راجه بهارت بندیل و خواص خان و ظفر خان و راسور بهوریت و راجه بیتهداس و خدمت پرست خان میر آتش و ماهشو سنگه و انیرای و مرحمتخان بخششی احدیان و پرتھی راج راقهور و احداد خان مهمند و بهیم راقهور و شادینخان از یک و جمعی دیگر از امرا و اعیان مناصب والا بتعاقب او

نامزد فرمودند - که بسرعت هرچه تمام تر از دنبال او شتافته خود را بدو رسانند - و مانند قضای آسمانی با سایر همراهانش احاطه نموده بدست در آرند - چون امرای عظام یازده گهزی شب گذشته به سعادت رخصت تشریف یافتند - چندی از مردان کار و شیران بیشه پیکار که بی اندیشه مانند پلنگان صف شکن یک تنه رو بعرضه کار زار می آوردند - و بی محابا چون نهنگان مرد افکن تنها بر دریای لشکر اعدا می زنگد - مثل سید مظفر خان و راجه بیتهداس و خدمت پرست خان و پرتوی راج راتهور و خواص خان و غیره پنجتن مطلقاً بهیچ چیز مقید نشده بهمراهی لشکر التفات نمودند - و از روی پاس ناموس شجاعت ذاتی اصلا بیم و هراس بخود راه نداده چون باد وزان و برق فروزان شتابان گشته شش گهزی از روز گذشته در نواحی دهلپور خود را بسیاهی آن تیره روزان رسانیدند - چون او خود را در میان آب رودبار چنبل و سیلاب تیغ آتش میغ دلاوران کینه جوی دید - دانست که از میان این همه آب و آتش مفت جان بیرون فتوان برد - ناچار مانند بخت برگشته بآهنگ جفگ پیش آمد - و پای ثبات و قرار چون روی خود سخت و استوار کرده شکنهای تنگ گذار را پناه خود ساخت - سپاه سایمان زمان باستظهار اسم اعظم حضرت پشت گرم شده رو بآن دیو خویان اهرمن نهاد نهاده دست و بازوی تیغ زن بکمان کشی و تیر اندازی و سر پنجه کمند افکن بکمپن کشائی و عذر بندی برکشوند - خصوص جمعی از شیران بیشه کارزار که در آن گرمی هنگام گیر و دار خود را مانند آتش کین بسر افزای علم نموده در عرصه پیکار کارنامه رستم و اسفندیار بر روی کار آوردند - از جمله خدمت پرست خان میر آتش که همواره چون شعله سرکش بی حذر خود را بر خشک و تر می زد - و مانند تیغ شعله آمیغ بآب و آتش می رفت - درین میانه چون

شمشیر مرد افکن از سر گذشته خویشتن را یک تنه بر مخالفان زده بدار
و گیر در آمد - و مانند کمان کین توز چین بر ابرو افکنده و سیفه سپر نیز بلا
ساخته سر گرم زد و خورد گشت - و در این اثنا که کارهای دست بسته
نمایان از سر زده صفحه میدان کارزار را کارستان نموده بود - بزخم تیری که
بر شقیقه او رسیده کاری افتاد - از پا در آمده نقد جان را نثار راه خدیو
روزگار نمود - و هم چنین راجه بیتهداس و پرتیپ راج راتهور با سایر برادران
رعایت رسم و راه راجپوتان نموده از مرکبها فرود آمده آشنگ جنگ
پیاپی و سوار نمودند - و خواصخان بهتی و مرحمت خان بخششی
احدیان نیز چند تن را از اسب انداخته خود نیز زخمدار شده در معرکه
افتادند - و سید مظفر خان با جمیع برادران و خویشان شجاعت ذاتی
و شهامت هاشمی را کار فرموده صفحه میدان ستیز را از شور ویر و دار و کوش
عرصه رستخیز نمود - و در پیش روت کار چندان کشتن و کوشش بجای آورد -
که محمد شفیع نبیره اش با نوزده تن جان فدای نام و ناموس نمود -
و پنجاه تن دیگر در جانبدازی دقیقه اعمال روا نداشته محضر جلالت
و طومار شهامت را بهر و نشان زخم نمایان رسانیدند - و دو برادر راجه
بیتهداس و قریب بصد تن از مغلان نامجوی و راجپوتان ناموس دوست
در آن دستبازی جان باخته گوی ناموری از عرصه نیک نامی بیرون بردند -
در اثنای زد و خورد خانجهان زخم تیر خورده بد پرتیپ راج راتهور برخورد -
و بآنکه پرتیپ راج از اسب پیاده شده بود پای ازو کم نیاروده پیاده رخ
به پیکار آن یکه سوار معرکه ادبار آورد - و بعد از کشتن نمایان هر دو از دست
یکدیگر زخم نیزه برداشته بتایمی از هم جدا شدند - و در پسر رشید او یکی
حسین و دیگری عظمت با شخصت تن از مردم همدیگر درین واقع سر
بیاورد - و شمس خان دامادش نبیره عالمخان لودی که از دهکده سپاهیان

افغانه بود - و با راجي عليخان در سنبهل کشته شد - نیز با دو برادر
 محمد خان و محمود خان جان در باخت - چون خانجهان دو پسر
 آمدني با داماد بقتل داد جز فرار چاره ندید - ناچار خود با دو پسر
 و پنج تن از آب گذشته سوای دوزن و چند سربه که پیشتر ایشان را بکشتي
 گذرانیده بود دیگر سایر اهل و عیال از نساه و جوارې و اطفال بسبب
 طغیان آب چنبل درین سو گذاشته روی ادبار بودي فرار نهاد - و باقي
 لشکر زخمدار و شکسته از زیر تیغ جسته بعضی جانب بالای آب و برخی
 بسمت پائین آب و اطراف دیگر بدر رفتند - و جمیع اهل و عیال و اسباب
 و اموال ایشان از صامت و ناطق بدست ارباب نهب و غارت افتاده مگر
 چندی از زنان که بدست افغانان جاہل کشته شدند - و سید مظفر خان
 بعد از تحقیق فرار او و عدم تشخیص سمت مفر چندی را بتفحص اثر
 و تجسس خبر باز داشته خود لمحۀ در میدان بقصد دفن مقتولان
 و مراعات حال زخمداران درنگ نمود - درین اثناء فدائي خان
 و معتمد خان و انیرای و راجه جی سنگه و خان زمان پی در پی رسیده
 بدر پیوستند - و باتفاق قرار بر استفسار اثر خانجهان داده از پی او راهی
 شدند - چون بکنار آب رسیدند سه پهر از روز گذشته خواجه ابوالحسن
 نیز بایشان ملحق شد - چون تعدر عبور از آن آب بدون کشتي ظهور
 یافت - صلاح وقت در آن دیدند که تا فراهم آوردن کشتيها و آرام گرفتن
 اسپها شب گذرانیده روز دیگر هنگام دو پهر از آب گذشته بتعاقب او
 متوجه شوند - چون اهتمام تمام درباره تجسس اخبار او داشتند - و به
 هیچ وجه وجه فرار او بتحقیق نه پیوست - ناچار خواجه ابوالحسن و سایر
 امرایان از شاهراه گوالیار و انتری به (۱) [دثیه] ۹ شتافته و از آنجا

(۱) در بادشاه نامه این موضع باسم روئیه ذکر کرده شده - ص ۲۹۰ - حصه

به چند یری و بهوراسه روانه شدند - آنگاه متوجه سلوانی که پرکنه ایست ملک گوندوانه گشته از آنجا حقیقت بدرگاه معروض داشتند - و موجب این حرکات آن بود - که چون او توقف اولیای دولت را که درین شفت بهر رو داده بود - از جمله مساعدتهای روزگار شمرده بشتاب بخت برگشته رو برای آورد - و خود را بچنگل ملک چهار سنگه بندیده رسانیده پناه بدو برد - و از آنجا که بمقتضای حمیت راجپوتانست - چنانچه در امداد پناه بسته جان و مال و ناموس دریغ نمی دارند - او را حمایت نموده از بیم سطوت اولیای دولت از راهی غیر مسلوک و چنگل های دشوار گذار از حد خود گذرانیده بملک گوندوانه رسانیدند - و آن بیراهه رو قریب بدو سه ماه در پیغولهای چنگل ها و کسارهای آن ولایت در غایت سراسیمگی سرگشته میگردید - سرانجام کار از ولایت برار بر آورده بملک نظام الملک درآمد - و جلاراج مقهور چون او را پناه داده راه نموده بود - بنابرآن با راهبران مواضع دهنده بود که عسکر منصور را بطریق پی غلط برای دلتی نمایند - ازین رو دولت خواهان که از ساختگی این حیل ساز آگاه نبودند - در آن چنگل ها بهر سمت تردد می وجه داشتند *

مجملاً سایر بهادران مورد نصرت بهندومی و تمجید شایان بیغایان شده باحمسان و تحسین سرافراز گشتند - خصوصاً سید مظفر خان و راجد بیتهداس و خواصخان و پرتی راج و غیر آنها چون زخم های کاری داشتند - حسب الحکم بدربار سپهر مدار آمده از سعادت زمین بوس سرافراز گشتند - و بدین موجب بعنایت شاهنشاهی امتیاز پذیرفتند - و سید مظفر خان بعنایت خلعت و خنجر مرصع و دو اسب خامه و اضافت هزار سوار سرمایه امتیاز اندوخته منصبتش ^۱ [پنج هزار] ع ذات و سوار قرار یافت -

و راجه بیتهداس بعنایت خلعت و جمدهر مرصع و فیل و اسب و نقاره و اضافه پانصد سوار اختصاص یافته از اصل و اضافه سه هزار و دو هزار سوار شد - و خواصخان بعنایت خلعت و اسب و فیل و گهپوه مرصع سوارفرازی یافته باضافه پانصد سوار منصبش دو هزار و پانصدی ذات و دو هزار سوار مقرر گردید - پرتھی راج بعنایت خلعت و اسب و فیل و اضافه پانصدی دو صد سوار دو هزار و هشت صد سوار شد *

از سوانح این ایام رو گردان شدن بهلول میانه و سکندر دوتانی است از سعادت جاردانی و پیوستن بخانجهان - بسط این مقال آنکه چون بهلول مذکور بمقتضای سفاهتی که در نهادش مضموم بود همواره پیش نهاد داشت - که بتکریم او سلسله آشوب و شورش بچندش درآید - و یکی از سرگشتگان ذبه ادبار را بدست آورده خمیر مایه تخمیر فتنه و فساد سازد - درینوا از پیوستن خانجهان به نظام الملک آگهی یافت - از بالاپور که در جائیز او بود و قدر عنایت منصب چهار هزار سوار بداشت فرصت هنیمت را غنیمت شمرده رو بواحدی فرار نهاد - و در دولت آباد باو ملحق شد - و همچنین سکندر دوتانی که نسبت خوشی نزدیک بخانجهان داشت - بتصورات دور از کار از جالندپور فرار اختیار نموده ثالث آن دو منکوس شد *

چون به شاه عباس خبر سالک ناگهانی جنت مکانی با بشارت جلوس حضرت صاحبقرانی رسید - و بغابر محبت که غائبانه داشت - بکری بیگ رسولی را بآشنگ ادای مراسم تهنیت جلوس اقدس و آداب پرش اوسال داشته همدران نزدیکی از جهان گذران در گذشت - و فرمانروائی ایران بشاه صفی گذاشت - و بکری بیگ از پرتو آستان بوس درگاه ناصیه بخت را فروغ سعادت داده بحکم رعایت مراسم

باز گشتی که از دیر باز میان این دودمان دیرمان و سلسله صفویه از راه کمال و داد و اتکاد مرعی بود - همدین ایام سید کریم النسب میر برکه را که از بندهای فهمیده و آزموده و معتمدان دیرینه روزگار دیده درگاه جهان پناه است برسم ادای مراسم عبادتگاه جلوس شاه صفی و لوازم تعزیت شاه عباس و تحصیل اشراف و اطلاع بر حقایق احوال و استیفای دقائق امور آن ولایت برسالت نامزد فرموده نامور ساختند - و هفتم آبان ماه بعنایت خلعت و خفجهر و فیل و انعام پنجاه هزار روپید سرافراز نموده حکم کردند که بعد از تقدیم وظائف امور مقروره و رسوم معهوده بزرگی رخصت معارفت حاصل نموده متوجه دریافت سعادت ملازمت شود - و همدین روز بزرگی بیگ را رخصت معاودت داده عنایت خلعت کرافیه و خفجهر مرصع و ماده فیل ضمیمه سوابق عوالمف عمیمه ساختند - و چون میر برکه جریده می رفت یک قبضه شمشیر مرصع بر سبیل استعجال با نامه نامی بانشاء علامی افضل خان که هم انون بجناس نقل آن رقم زده ترجمان عقال بل زبان خرد یعنی ملک آداب دان میشود مصحوب مشار الید ارسال یافت *

نقل نامه گرامی حضرت سلیمان صفایی

به شاه صفی دارای ایران

حسبی که دیربائی معبود حقیقی را سرزد به زبان حال اوصاف دهال او بیدان نمی تواند نمود - و زبان قال بغیر از عجز و قصور راهی دیگر درین وادی نمی تواند پیمود - پس درود نا محدود بر قایل الاحصی ثناء علیک ازت کما اثبتت عالمی نفسک باد که حق همه آن ذات مقدس تعالی شانده عاقلان که در حقیقه تا اعتراف بعجز و قصور است بجا آورده سر

گردانان این وادی را بشاهراه مستقیم آن مقصد اقصی راهنمایی فرموده -
و بر آل آن سرور که وجود فایض الوجود ایشان حمد یزدانست - و بر اصحاب
آن فیض گستر که بساط فیض دین مهین بیاری آن یاران بر بسیط زمین
گسترده گشته - و شکری که بازای این عطیه کبری نامتناهی و سپاسی که
در برابر این نعمت عظمی الهی زیدد به شیخ زبانی و عنوانی ادا
نمی تواند نمود - که بعد از غروب آفتاب عمر و دولت و انقضای ایام حیات
و سلطنت عم جمجاء خلد آرامگاه جعل الجنة مثواه مثل آن کوکب عالم
افروزی از افق دولت طالع و لامع گشته و مانند آن سزاوار تاج و تختی
کر سرور دولت صفوی نشسته - امید از کرم و اهدب بی منت آنست
به این جلوس میمنت لزوم را بر آن صفوه دودمان صفوی و ثمره شجره
مصطفوی و بر دوستان آن دودمان رفیع الشان مبارک گرداناد - چون از
قدیم الایام الی الآن بمقتضای تعارف ازلی که مستتبع رابط لم یزلی است
میانه خوایین این دودمان خلافت نشان و سلاطین آن خانوادۀ عظیم الشان
پیوسته رابطۀ مؤدت مستحکم و همواره علاقه محبت محکم بوده - و بمودای
الکعب پتاروت از سلف بخلاف این عطیه کبری و از سابق بلاحق این موهبت
عظمی بارت رسیده - لهذا میانه اعلی حضرت سلیمان حشمت جفت
مکانی انار الله بوهانه و آن شاه جمجاء رابطۀ دوستی بحد برادری مفتی
شده بود - و میان این نیازمند درگاه الهی و آن شاه والا جاه خلد آرامگاه
در ایام خجسته فرجام بادشاهزادگی نسبت محبت بمرتبه انجامیده بود
که آن جفت بارگاه را بمنزلۀ عم بزرگوار خود می دانست - و آثار محبتی
و علامات مودتی که رشک علاقه ابوت و بنوت تواند شد از طرفین مشاهده
عالیمان می گشت - و یوماً فیوماً این معنی در تزیید و آناً فاناً این نسبت
در تضاعف بود - بحدی که از نسبت های سابقین بسیار و از روابط سالفین

بی شمار زیاده گردید - و پیوسته در خاطر دوستی گزین مهر آگین این معنی مذکور بود - که هرگاه واهب العطایا ثبوت این خلافت کبری و سلطنت عظمی را باین نیازمند درگاه الهی رساند - بآن رضوان دستگاه دوفیقه از دقایق دوستی نامرعی نگذاشته اندچنان معجنی ورزد که خواقین زمان از تصور آن در بحر تأسف مستغرق و سلاطین معاصر از رشک آن در دریای تسخیر مستهلک کردند - و چون اعلیٰ حضرت سلیمان حشمت جنت مکانی که بحکم قضای الهی به تسخیر دارالملک بقا نهضت فرمودند - و ثبوت این خلافت کبری باین نیازمند درگاه اله رسیده خار و خاشاک که از موج امواج حوادث بر روی این بکر (۱) [سلطنت عظمی]^ع گرد گریخته بود بشعله تیغ آتشبار سوخت - و عرصه مرز و بوم شد و سندان را از لوث وجود مخالفان بآب شمشیر خونفتان پاک ساخت - و تمام ملک موروثی که قبل ازین چندین پادشاهان عظیم الشان داشته اند - و مساحتان روی زمین قریب سه ربع ربع مسکون نداشته اند - بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد - فتحدها لله ثم حسدها لله و شکراً لله ثم شکراً لله - میخواست که مراقب دوستی را که مرکز خاطر مهر آگین بود از قوه بفعل آورده یکی از معتمدان آگاه و متدبیران درگاه آسمان حجاب را برسم سفارت و طریق رسالت بدست - ان هم قدس و سفیرات روانه سازد - که درین اثنا خبر واقع، شاید و حادثه نازل رسالت ان شاه جمیله از دار فنا بعالم بقا رسید - و جراحات ملت قصه پر غصه جانت مکانی را تازه ساخت - تا آنکه مرده جلوس میمنت سانس ان عالی تبار کردن اقتدار بر سریر خلافت ان عم بزرگوار و استوار ان شاه والا حجاب بر مقرر دولت آن خلد از اسگاه غبار غم و الم را از گرد خاطر مهر آگین دور

گردانیده کلفت به بهجت و شدت بفرح و غم بشادی و الم و راحت مبدل گشت - رجای واثق و امید صادق از کرم کریم علی الاطلاق چنانست که همچنانکه این جلوس میمنت مانوس را برین نیازمند درگاه الهی مبارک گردانیده آن جلوس همایون نیز بر آن کامگار نامدار مبارک گرداند - و در وادی عدالت و انصاف و دوری از جور و اعتساف توفیق رفیق سازد - و در باب احقاق حقوق و ایفاء عهود و عفو زلات و ترک تعصبات و تکثیر خیرات و توفیر مبرات و تفقد حال ضعفا و رفع احتیاج فقرا و اعزاز علما و اکرام صلحا که لشکر دعا و حافظان شریعت غرا اند باحتراز قضیات سابق از سالفین تأیید نماید - که درین صورت بهره کامل از سلطنت و حظ و افزای دولت یافته بطول عمر مبشر خواهد بود - و بوسیله دولت جهان فانی دولت باقی آنجهانی را حاصل خواهد نمود - چون شاه جمجاء را اعلی حضرت عرش آشیانی انار الله برهانه بمنزله فرزند و حضرت سکندر شوکت جنت مکانی بجای برادر می دانستند - و این نیازمند درگاه الهی آن رضوان دستگاره را عم بزرگوار میخواند - بمقتضای این نسبتها آن نور حقیقه دودمان صفوی را بمنزله فرزند ارجمند دانسته آن مراتب دوستی را که در خاطر دوستی گزین مرکوز داشت - که در ایام سلطنت و خلافت نسبت بآن عم سلیمان جلال از قوه یفعل آورد - انشاء الله تعالی نسبت بآن فرزند کامگار نامدار به فعل خواهد آورد - چون اخلاص شعار بکری بیگ را از روی استعجال عم غفران مآل بجهت استخبار اوضاع و استعلام احوال فرستاده بودند او را بزودی رخصت نموده ما نیز سید صبحیم الغیب معتمد پسندیده حسب میر برکه را بر سبیل استعجال از برای استفسار احوال خیر مآل آن صفوه دودمان صفوی بانفاق او روانه آنصوب فرمودیم - که بعد از ادای مراسم تهنیت و تعزیت و اظهار مراتب محبت و مودت

بتقدیم رساند - و هرگونه امری که باعث مزید اقتدار و مهر نوع کاری که موجب زیادتیی استقرار آن شاه والا جاه در امر سلطنت آن دیار باشد - و این نیازمند درگاه الهی را باید نمود - اشاره نمایند که از قوه بفعل آورد - و بر عالمیان نسبت دوستی خود را بآن فرزند ظاهر سازد که در چه درجه است - و چون خاطر بدربافت احوال فرخنده مآل بسیار متعلق است - هرچند آن معتمد را زودتر رخصت نمایند بهتر خواهد بود - و ازینجهت که همیشه گلشن خلعت تازه باشد خواست اینست که بعد از مراجعت آن سیادت مآب از اعیان دولت معلی شخصی را که بمزید قرب و افزونی اعتماد اختصاص داشته باشد برسم رسالت و طریق سفارت بخدمت آن فرزند والا رتبت روانه نماید - مناسب آنکه شیوه ستودگی آبابی عظام و سنت سنیه اجداد کرام را در ادای دوستی این دودمان خلافت نشان همواره مرعی داشته بارسال مراسلات و ارجاع مهمات و اعلام مرغوبات که درین بلاد بهم می رسد گلشن محبت و چمن مهودت را نصرت و خضرت بخشند - ایام سلطنت قرین کامروانی و موجب سعادت دو جهانی باد *

از سوانح این احیان سعادت بی پایان ملا فرید منجم که در تحصیل فن ریاضی باوجود مناسب طبیعی و موافقت طالعی بتوفیق الهی ریاضت تمام کشیده بود - چنانچه همانا بذایر فرط تابع و وفور تطبیع این فن را سلیقی و طبیعی خود ساخته کتاب زیب شاهجهانی که از توجه حضرت صاحبقران ثانی در اهتمام دستور اعظم آصف جاهی بهمراسمی برادر خود ملا طیب و سایر ریاضی دانان روش هفت و یونان باتمام رسانیده بود - از نظر انور شاهنشاه عالم و درم نیر اعظم گذرانید - و حسن سعی او بمعمل تحسین و احسان و بتوقیع قبول و استحسنان وصول یافت -

و چون اصول و ابواب این کتاب حسابی متضمن فوائد بیشمار و منافع بی حساب بود - و ضوابط و قواعد کلی که باعث سهولت استخراج و آسانی عمل باشد در طبع آن اندراج پذیرفته - چنانچه بالفعل اهل این فن از زیچ الغ بیگی مستغنی شده استخراج تقاریم ازین ^۱ [گرامت] ^۲ نامه نامی می نمایند - حسب الامر اقدس بقصد تعمیم نفع آن و سهولت تفهم و تفهیم و تعلم و تعلیم منجمان هندی زبان رصد بندگان اقلیدس کشمی و درجه پیمایان دقیقه رس عبارت آنرا بلغت هندی ترجمه نمودند - امید که تا زمین ثابت و آسمان سیار باشد - و امتداد جدول تقویم لیل و نهار چون مدت مدت عمر خدیو روزگار ممتد و برقرار بود - ضابط استوار و قواعد پایدار این نمودار دانش ^۲ [موجب استخراج و استنباط احکام نجومی باد] ^۳ *

درین ایام مرتضی خان خلف میر جمال الدین حسین انجو صاحب صوبه گنجه بهجوار عالم رحمت پیوست - و امیر خان صوبه دار ملتان به پاسداری صوبه مذکور و منصب سه هزار و دو هزار سوار از اصل و اضافه امتیاز یافت - روز جمعه بیست ششم آبان ماه مطابق سلخ ربیع الاول سنه هزار و سی و نه هجری بائین هر ساله جشن وزن قمری آذین پذیرفت - و سایر مراسم معهوده این روز سعادت اندوز بر طبق دستور مقرر بظهور آمد *

(۱) ع [گرامی] ل

(۲) [مبین مفاد استخراج و استنباط احکام نجومی بوده بنیاد قوانین آن دستور العمل جهان تا بقای بناء عهد مستقیم و اساس احکام اصابت آئین صواب قرین حضرت صاحبقران ثانی مهتد و مشید باد] ل

بیان محو آثار و رسوم بدعت که در میان طوایف افغانان کوه نشین سرحد کابل شیوع و وقوع یافته بود از توجه اشرف

چون پیوسته توجه اشرف بادشاه شریعت پناه دیفدار و خاقان درع آئین
پرهیزگار بر آن مصروف است - که از آثار احتساب روزگار سلامت نصاب در
چار سوی گیتی ارکان اسلام رواج تمام پذیرد - و بمقتضای خاصیت نیت بل
بمقتضای حسن عهد مبارک قبض اعمال و سوء افعال خود بخود کناری
گیرد - لاجرم به نیروی بازی جهد و اجتهاد اعلام معالم ملت زهرا بر افراخته
بجای آن شعار شریعت غرا آشکار ساختند - چنانچه آثار بدعت و ضلال
یکبار برافزاده ارباب بغی و عناد و اصحاب زندقه و الکاح که از زیر تیغ
سیاست بسته اند همگی به پیغولهای خمول در خزیده - و اهل صلاح
و سداد و اسلام و ایمان سالم و ایمن دروسعت آباد فراخ خاطر شاد وطن
گزیده اند - چون از مضمون عرضداشت لشکر خان صاحب صوبه کابل ظاهر
شد - که عموم قبایل افغانان تیره باطن تیراه و نواحی آن خصوص قبیله
غوریه خیل که مریدان بایزید مخدول تاریک نهاد مجهول اند - که نزد ایشان
به ^۱ [یزدان شناسی] ^۲ معروف است - و بنابر پیردین آن گمراه شیطان
منش سامری و ش از راه رفته اند - و بدلاست آن غول وادی ضلالت بچاه
جهالت افتاده اصلا عمل باحکام شریعت غرا نمی کنند - و از روی جهل
مدار دینی و دنیوی بر عقاید باطله او که عین الکاح و اباحت و شیبه
باحکام جاهلیت است نهاده اند - از جمله بدون عقد نکاح مباشرت زن را

مباح می دانند - چنانچه بمجرد اینکه انجمنی آراسته و گاری را ذبح کرده جمعی را اطعام کنند - بی آنکه صیغه ایجاب و قبول بمیان آید - ازواج را در گذار تصرف در آرند - و در طلاق بهمین اکتفا کنند که سر سنگریزه گرفته بدست زن دهند - و زن را از جمله ارث متوفی محروم می شمارند - تا بدان غایت که ورثه در انواع تصرف در ایشان مختار اند - خواه خود بزنی نگاهدارند - خواه زری گرفته بدیگری باز گذارند - و درین باب ایشان و اولیای ایشان را قطعاً امتناع نمی رسد - چون فرزندی در خانه یکی از بیدیان تواند یابد - گوش خورا بریده قطره چند خون از آن جراحات بر زبان مولود چکانیده کامش بدان پر دارند - تا در باب خونخواری و دراز گوش منشی هیچ جا پای کم نیارند - و بر هر بیگانه که به جبر دست یابند او را ملک یمین دست و خویشی را مالک رقبه او دانسته خرید و فروخت او را روا دارند - و جمیع متروکات مخصوص اولاد ذکور را کور ساخته دختران را بی بهره مطلق گذارند - و در وقت خونخواری بر هر قبیلۀ از قبایل که دست یابند بی ایستادگی از پا در آرند - و هم چنین اگر کسی از روی سرکشی و زبردستی از ادای حقوق آن بد اندیشان ابا کند - و چون مال دیگری از اهل قبیلۀ بدست ایشان در آید دست از آن برندارند - و آنرا مطلقاً حق و ملک بل عین مال خود شمرده بیوجه حسابی بتصرف خود در آرند - و از جمله خرافات شدیعه ایشان است که بر هر که دست یابند اموال او را متصرف شده او را بقتل در آرند - و آنرا بر خود با این صیغه مباح گیرند که چون مقتول بوسیله ایشان از دریافت مرتبه شهادت بدرجات والا فایز گشته - در روز جزا با ایشان بهمین دقیقه در حساب دقت نکند و طالب مال ننماید - و باین شبهه سخیفه جز تهی دست کسی از زیر تیغ ایشان نچسته - و بهمین که تن به بندگی نهاده جان مفتی نه برده -

و امثال این شناعات که شرح نتوان داد - چنانچه از غایت کثرت بشمار در نیاید در میان ایشان استمرار دارد - لاجرم بعد از اشراف و اطلاع برین مضمون بی توقف فرمان گیرنی مطاع از موقف خلافت شرف نفای پذیرفت - که لشکر خان و سایر متصدیان مهمات صوبه کابل این ضلالت پیشگان را از ارتکاب این امور ناعواب که از طور خرد و طریقه شریعت دور است باز دارند - و بانواع تخویف و تهدید از وخامت عاقبت این اعتقادات واهی که شرعاً و عقلاً مذموم است بترسانند - و اگر ازین پس کسی باین عملهای شنیع جرأت نماید او را تنبیه بلیغ نمایند - و حسب الحکم شریعت غرا تازیانه و تیغ را بر حکم سازند - مجمل در عرض اندک مدت بر طبق امر جهانمطاع حضرت خلافت پناهی که اوامر و نواهی آنحضرت مانند قضاء الهی مبرم است - و رد و دفع آن از امکان بامتناع می گراید - مجموع آن بدعتهای واهی و امور مذهبی مرفوع کشته مبتدعان از آن ممنوع شدند - و در اعمال و معاملات بد مذبح تویم و طریق مستقیم دین محمدی صلی الله علیه و سلم عمل نموده اجرای سایر احکام و حدود بر مجاری معهود ملت احمدی جاری و ساری گردید *

ارتقاء رایات جاه و جلال و نهضت آنحضرت به

نفس نفیس برای گوشمال نظام الملک

و خانجهان بصوب دکن

چون بعنایت الهی از مبادی ایام خیر انجام شاهزادگی تا هنگام جلوس همایون و از آن روزگار سعادت آثار تا اکنون باوجود تداوی مدت قطعاً برق تیغ شعله آمیغ سطوت و صولت اولیای دولت بی سبق اتمام

جعت برق خرمن سوز بخت سپاه هیچ تیره روزی نگشته - و در هیچ وقت کام کین خواهی را به لذت انتقام و مذاق تشفی را بجاشغی تلافی شیرین نه ساخته - مادام که کار بنامه و پیغام از پیش رود و معاملات به تیغ زبان فیصل یابد - قدم قلم خجسته مقدم را بر دم شمشیر مقدم داشته قطع و فصل مهمات را به زبان تیغ حوالت نمی نمایند - لاجرم فرمان عالی شان مشتمل بر نصایح خبرت بخش عبرت آموز بنام نظام الملک صادر فرمودند - و ازین جهت که مصلحت تقدیر بامری دیگر تعلق پذیر گشته بود - اصلاً آن پندهای سودمند فایده نداد - و از نه دل همچنان بر سر سرانجام قرار داد خاطر می بود - تا آنکه روزگار حریف آزار برین آمد که از آن تزییر اندیشه دغا پیشه انتقام کشیده کام خود از آن خود کام بستاند - و سینه از کینه دیرینه او پرداخته آن تیره روزگار را بروزگار خود نشاند - لاجرم غائبانه فنون حیل گوناگون بکار برده بساط مکر و فسون فرو چید - و هزار گونه بازیچه نیرنگ آمیز بر روی کار آورده رنگها بر آب زد - تا نقش شکست و منصوبه باخت آن سست رای همه وجه درست نشین ساخت - تبیین این ایهام آنکه چون خانبهان از پیش سپاه نصرت دستگاه رو گردان شده به نظام الملک پیوست - و او آن بد فرجام را در ولایت خود راه و بحماییت خود پناه داده در صدد مدد آن نفاق اندیش شد - ازین رو شعله غضب بادشاهی زبانه اشتعال و التهاب کشید - و فرمان قضا توأمان به پروانگی قهرمان قهر جهان سوز در باب تهیه سپاه نصرت پناه اصدار یافت - و اوایل ربیع الثانی سنه هزار و سی و نه هجری موافق بیست و پنجم دی ماه آلهی بساعت مسعود و درخور نهضت همایون که سعادت برو مفتون و اقبال بدو مقرون باد ماهچه مهر شعاع لوای والا بجهت تسخیر دکن بصوب مملکت جنوبی ارتفاع گرفت - و تفویض خدمت حراست

آن مصر عزت به مؤتمن الدوله اسلامخان سمت تخصیص پذیرفته
 منصبش باضافه هزار سوار چهار هزارى سه هزار قرار یافت - و معتمد خان
 از تغیر خان مذکور بخدمت بخشى گرى دوم و میرزا شجاع ولد شاهرخ
 بخطاب نجابتخان و فوجدارى كول سرافراز گردید - و بعد از وزن
 مقدس شمسی سال سی و نهم از عمر جاوید قوین و بوقوع پیوستن
 مجمع آن روز سعادت اندرز کوچ در کوچ روانه شده روزی که ساعت
 خطه خاندیس از جوش جیش منصور که یاد از غوغای نغم صور میداد
 روکش عرصه منتشر شد - از هرل سطوت و صولت ازیلی دولت سر تا سر
 مملکت جنوبی خاصه سر زمین شورش خیز دکن رستگیز انگیز شده
 در آن عرصه شور روز نشور بظهور پیوست - ارادتخان صوبه دار آنجا با تمام
 کومکبان سعادت ملازمت اشرف دریافته یاقوت خان حبشی بانعام هیکل
 مصحف مرصع و دهب خاصه و یارده مرصع و پنججاه هزار روپیه
 نقد و کپیلوجی بانعام پنججاه هزار روپیه واداجی رام بانعام چهل
 هزار روپیه و مالوجی بعطای موازی این مبلغ و میفاجی
 بمرحمت سی هزار روپیه و آتش خان بانعام بیست و پنج هزار روپیه
 سر بلندی یافتند - و بتحریک همت والا و رسوخ نیت و عزم جزم و حکم
 قهرمان قهر و سزایی نفاذ امر که پیشکاران امور جهانگیری و جهانبانی
 اند سه فوج عمان موج از دلیران عرصه کارزار و فرسودگان روزگار بسرداری
 سه اسپهبد برگزیده مصاف دیده تعیین یافته بسر کردن این امر نامزد گشتند -
 سردار اول ارادت خان - امرای عظام و ارباب مناصب بدین موجب بهمراهی
 این فوج مقرر گشتند - ججهارسنگه بندیاه - سید شجاعت خان بارهه -

رفویختان مشهیدی - راو دودا - چندراوت - میر عبدالله - اکرام خان -
 شیخ زاده نورالدین قلی صفاهانی - احمد خان نیازی - ستر سال
 کچهواکه - راجه دوارکا داس - کرم سین راتهور - ملتفت خان ولد
 ارادت خان - بلبلدر سنگهاوت - مغولخان ولد زین خان - شیم سنگه
 سیسودی - اهتام خان قدیمی - رامچند هاده - ^۱[اودیسنکه] راتهور - تلوک
 چند ولد رای منوهر - جگناته راتهور - مکنداس - جادون - و از دکنیان
 یاقوت خان حبشی - کهیلوجی بهونسله - میفاجی برادر مالوجی بهونسله -
 یسویختان جیدی - فخر الملک - پرسوجی - بسونت راو - شمار سپاهیان این
 فوج با سایر برقدازان و اهدیان به بیست هزار سوار کشید - سردار دوم
 راجه گج سنگه - درین فوج جمعی کثیر از اعظم امراء و منصبداران بدین
 تفصیل تعیین پذیرفتند - نصیری خان - بهادرخان روهیله - سردار خان -
 راجه بهارت بندیله - راجه بیتهداس کور - راجه منروپ کچهواکه - انیرای -
 صفدر خان - یوسف خان - جان نثار خان - پرتھی راج راتهور - احدات
 خان مهمند - راول پونجا - شریف خان قدیمی - جهان خان کاکر - راجه
 بیرنراین - پیرخان میانه - شادیخان اوزبک - خنجرخان - حبیب خان -
 میر فیض الله - رای هر چند - گوکل داس سیسودی - کریم داد قاتشال -
 جیرام - هرداس جهاله - محمد شریف قدیمی - محمد شاه قدیمی -
 حسینی قدیمی - و از دکنیان اوداجیرام و بیلاجی و شرزه خان - از
 منصبداران و اهدیان و برق اندازان عدد این فوج از قرار ضابطه معهود
 پانزده هزار سوار مکمل مسلح خوش اسبه - و سردار سوم شایسته خان ولد
 آصف جاهی - تفصیل امرای این فوج بدین موجب - سپهدار خان

«راجہ جی سنگھ و راو سور بہورتیہ و فدائی خان و بہار سنگھ بذیلہ و الہ
 ویردی خان و بہیم راتھور و مادھو سنگھ ولد راو رتن و راجہ روز افزون
 و مرحمت خان و کشن سنگھ بہدوریہ و امام قلمی و محمد حسین
 و شیر زاد و جعفر برادر باقر خان نجم ثانی و حیات خان توبی و جمعی از
 منصبداران - و از کفیان آتش خان حبشی و راوت راو رسہ ہزار سوار
 تائبان یمین الدولہ و پانصد سوار مردم رانا جگت سنگھ و شمار سپاہیان این
 فوج با احدیان و برقدازان پانزدہ ہزار سوار بقام در آمد - مہملا این سہ
 دریای لشکر کہ فوج موج آنها از جوش تلاطم و تراکم از موج شور و شر
 بحر اکبر پای کم نمی آورد - و کثرت سوادش کہ ساحت کرخ خاک اغبر
 را فرو گرفته بود پہلو بر عظمت چرخ اطلس میزد - بتاریخ شانزدہم اسفندار
 مطابق بیستم شہر رجب سنہ ہزار و سی و نہ شہری از کنار آب
 تپتی بہ تسخیر دکن رخصت یافتہ با عون و صون الہی و ہمراہی
 اقبال بادشاہی بسمت بالا گھاٹ راہی شدند - و ارادت خان بخطاب
 اعظم خانی و سرداری کل سپاہ سرافرازی یافت - و مقرر شد کہ
 راجہ گچ سنگھ و شایستہ خان بصلاح دید او کار کردہ از اندیشہ صواب او
 در نکردند - و روز دوشنبہ بیست و دوم اسفندار در ساعتی سعادت اثار
 کہ انجم شفا سان اختر شمار بچہت دخول برہانپور اختیار نمودہ بودند -
 شاہنشاہ جہان پنہا بدولت و اقبال بر فیلی خجستہ منظر فرخ فر سوار
 گشتہ - اقبال در رکاب روان و نصرت در جاو دوان - و سران سرافراز از اطراف
 پیادہ رو براہ نہادہ - بآئین بادشاہانہ روانہ شدند - و برسم معہود از در
 سودست زرباش گہر بار چون سحاب نیسان بدر پاشی در آمد - و مانند
 شاخ شکوفہ در موسم بہار سیم افشانی و درم ریزی سر کرد - چنانچہ
 سر تا سر دشت و در آب گوہر غلطان رو بسیلان آورد - و تمام آن سرزمین را

سکه نقره خام فرو گرفته روی زمین ملمع شد - و آن خطه پاک از ورود مسعود آبروی عالم آب و خاک آمده از یمن قدوم و فیض حضور آنحضرت دارالسرور خطاب یافت - دولتخانه آن دارالسلطنت که در ایام بادشاه زادگی نشیمن های دلفریب دلکش در فضایش اساس یافته بود - از نزول اشرف روکش خلد برین گشت - درینولا خواجه ابوالحسن که بتعاقب خانجهان تعیین یافته بود با سایر کومکیان و دریا خان از بکلانه آمده ملازمت نمودند *

سرآغاز سال سوم از جلوس سلطان السلاطین روی زمین و بیان سوانح دیگر

منت ایزد را که درین نوروز جهان افروز یعنی آغاز سال سوم از جلوس فرخنده فر همایون فال حضرت گیتی ستانی که در حقیقت فصل ربیع روزگار و سن شباب لیل و نهار است - بهار عهد شاهدشاهی از ورزش نسیم فصل آلهی گل کرده - و ترشح نیسان احسان آنسرور سر تا سر هفت کشور را سرشار افضال و تفضل نموده - روز پنجشنبه که ششم شهر عظمت بهر شعبان سنه هزار و سی و نه هجری است در آن ساعت که اورنگ افروز طارم چارم اعظمی نیر اعظم از تابخانه حوت بغرفه شرفخانه حمل تحویل نمود - دارای دارالسلطنت آدم خدیو عرصه عالم نیز از خلوت سرای محل اعظم بمركز حقیقی خلافت یمینی بارگاه خلاق پناه که محیط ماهی تا ماه است بدولت و اقبال انتقال فرمودند - و سحاب دست زرافشان را که همواره در صدف پاشیدن گرد آورده صدف های عدن و عمان است بموج زدن در آورده دیگر بار زمین را گوهر نثار ساختند - و سالیانه نواب مهد علیا از اصلی و اضافه دوازده لک روپیه قرار یافت - و هفت هزار سوار منصب دار

و احدی و برقداز بمسرداری رار رتن و وزیر خان بجهت تسخیر
 ملک تلنگ و انداز ترکناز اطراف و نواحی آن تعیین پذیرفتند - و امر
 فرمودند که چندی در باسم که بسرحد ملک تلنگ پیوسته است اقامت
 نموده آن قدر قوار گیرند که به هیئت اجتماعی سرقا سر آن مملکت
 بدست آید - هراولوی فوج اعظم خان بعهده اهتمام سید مظفرخان مقرر
 گشته روانه بالای گهاگ گردید - بعضی از نفیس نوادر و ظرایف تحف
 از نواب مهد علیا و شاهزادهای کامگار و امرای نامدار به قیمت بیست
 لک روپیه بعنوان پیشکش از نظر اشرف گذشته پرتو نظر قبول برآن تافت -
 و همدین روز قاضی محمد سعید کرهرودی وکیل عادلخان که بزور فضایل
 نفسانی آراستگی داشت - داخل بندگان درگاه گشته بانعام ده هزار روپیه
 و سی هزار روپیه سالیانه سرافرازی یافت - دریا خان روپیه از شور بختی
 و تیره اختری از سوابق نذایات بادشاهی قطع نظر نموده و از رعایت حقوق
 مراحم نامتناهی چشم پوشیده جنسیت و آشنائی خانجهان منظور داشته بدو
 پیوست - رحیم خان داماد عذیر حبشی و سرورخان از نظام الملک جدا شده
 بکار فرمائی سعادت روی امید باین دولت خانه آوردند - اولین به منصب
 پنجهزاری ذات و دو هزار سوار و انعام خلعت و اسب و فیل و دویمین بمنصب
 دو هزار سوار و ترکمان خان بمنایت نقاره سر بلند و بلند آوازه گشتند *

چهارم اردی بهشت موافق رمضان المبارک فرخنده اختری
 زهره پیکر در شبستان خلافت از مطلع مهد والا نواب ممتاز الزمانی
 طلوع نموده به حسن آرا بیگم موسوم گشت - شانزدهم ماه
 خواجه ابوالحسن باسنخلاص ولایت ناسک ترنپک اختصاص یافته
 باشاهنواز خان وظفر خان و سید دلیر خان و خواجه فاضل مخدوم زاده
 و کرم الله واد علی مردانخان و خواجه عبدالله و جمعی دیگر از منصب

داران و ا[راجپوتان] و برقندازان مرخص شد - و حکم والا صادر گشت -
 که چون شیرخان صوبه دار گجرات با کومکیان آنولایت بدو ملحق شود - بعد از
 برسانت بهم راهی بهر جی زمیندار بکلانه متوجه تسخیر ولایت مذکور گردد *
 بیست و سوم عبدالله خان بهادر فیروز جنگ از کالپی رسیده سعادت
 ملازمت افدوخت - چون درمیان اعظم خان و شایسته خان نقش اتفاق
 درست نه نشسته بود عبدالله بسرداری آن فوج مقرر گشته حکم طلب
 شایسته خان بحضور صادر شد - بعد منصبدار جلو صد قبضه شمشیر
 و جمدهر و سپر و پراق طلا و مطلا و بهمین کیفیت و کمیت اسلحه مذکوره بعد
 منصبدار گرز دار از مغولان بهادر کار آزموده که بحسب مقرر همراه دو صد
 احدی بگرنهای سیمین و زرین در دربار حاضر بوده بوقت سواری از
 ملازمت رکاب سعادت بهره یاب می باشند عاطفت فرمودند - و بدو صد
 تن از احدیان گرز دار مذکور دویست قبضه شمشیر و جمدهر و سپر و پراق نقره
 مرحمت فرمودند - بنام احمد بیک انگه شاهزاده محمد شجاع خدمت
 ایصال فرمان قدر نشان و خلعت گرانمایه به محمد علی رسول دارای
 ایران که درینولا به لاهور رسیده بود رقم زدند - از آنجا که اصابت عین
 الکمال فرع نهایت مرتبه کمال است - از شور چشمی های افلاک و تنگ
 نظریهای انجم در پنجم ماه تیر چشم زخم بموکب اقبال رسیده وقوع امری
 که متوقع نبود بچنداول فوج اعظم خان رسید - حقیقت این واقعه آنکه
 چون درین مدت افواج غنیم مقهور بنابر مکر مالشی بسزا یافته از بیم
 رزوری اولیای دولت قاهره نه شده در اطراف سپاه ظفر پناه گاهی از
 دور مانند بخت تیزه خویش سپاهی می نمودند - و اگر گاهی بانداز

اظهار تجلد و تهور در مقام دستبازی شدند - چون کار بسر بازی می کشید
 از قرار معهود باز بر سر کار خود رفته راه فرار می سپردند - لاجرم افواج
 موکب اقبال بذاب فرط تهور ایشان را داخل هیچ باب نه شمرده از آن
 بدانند ایشان حسابی نمی گرفتند - اتفاقاً در روز مذکور که چنداول فوج
 اعظم خان به ملتفت خان پسر او و چندی از راجپوتان مثل راو دودا
 و ستر سال و راجه گردهر و کرم سین و بلهدر و جمعی دیگر مشرور بود -
 و قول لختی پیشتر رفته دو کوه فاصله راه میان این دو گروه دست داد -
 خانجهان و دریا خان و مترب خان و بهلول که در فوج آن مشهوری چند
 مخدول بودند - جمعی پریشان را پیش فرستادند - که مگر قابویافته انکه از
 فرصتی نمایند - و چون آن کوه اندیشان نزدیک آمده بر حقیقت
 حال اطلاع یافتند همکنار آگاه ساختند - و ناگاه از اطراف شتافته و غافل
 کمین کشوده بیکبار راه بر چنداول بستند - اولیای دولت باوجود قلت
 از بیشمی اعداء که دوازده هزار تن بودند نیندیشیده با صولت شیر در آمده
 بر ایشان حمله آور شدند - و از طرفین مردان ناموس جو داد مردی
 و مردانگی داده چندی تن از موافقان و مخالفان بے سر دشته و جمعی
 کثیر زخمهای کاری برداشتند - از جمله دلبران مغول امام قلی پسر
 جان سپار خان و رحمت الله پسر شجاعت خان عرب که از خانه زادن
 کار آمدنی بودند احیای مراسم حق گذاری نموده بکار آمدند - و از نابینان
 ایشان نیز و جمعی از راجپوتان مثل راو ستر سال برادر زاده راجه مان سنکه
 با دو پسر خود در معرکه جان سپاری افتاده رایت نیکامی برافراختند -
 و ازین دست کرم سین راتهور و بلهدر سنکهاوٹ و راجه گردهر نبیره
 راجه جیمل جوهر مردی آشکارا نموده و چهره برخم های کاری رنگین
 ساخته در میدان جانسپاری افتادند - چون حقیقت بعرض اشرف

رسید - بادشاه حقایق آگاه رعایت حق سپاهیان جانشینان نموده باز ماندگان ایشان را مشمول عنایت ساختند - و پسران ایشان را بمناصب والا نواخته وطن های راجپوتان را بجایگزین فرزندانشان دادند - و راجه دوارکا داس را که تردهای نمایان بجا آورده زخمهای کاری برداشته در میدان افتاده بود احترام و برداشت تمام فرموده بآبروی زخم که آیت دلیری و نشان مردانگی است رایت امتیازش باضانه پانصدی دو صد سوار بر افراخته بعفایت علم سر افراز ساختند - درین روز ملتفت خان سرگروه فوج چنادرل با راو دودا از رعایت مراسم ثبات قدم پهلوتیپ کرده توفیق نیافتند که مصدر امری شوند *

از سوانح این ایام ترتیب یافتن عید گلابی است برسم معهود این دولتخانه جاوید - چنانچه هر سائو در روز تیر از ماه تیر که نخستین روز است در موسم برسات هند این جشن فرخنده بآئین بادشاهانه ترتیب می یابد - و آرا بهارسی عید ترکان می گویند - و ملوک عجم نیز از عهد قدیم باز پیوسته این روز را عید گرفتندی - محمدا بآئین معهود شاهزادهای والا قدر و امرای رفیع مقدار صراحیهای مرصع بنوادار جواهر و سایر بدها صراحیهای میدا کار و زرین و سیمین از گلاب ناب سرشار ساخته گذارند - خان زمان و لهراسپ برادرش با سی لک روپیه از اکبر آباد رسیده در فوج خواجه ابوالحسن شرف تعین اندوختند - و چهل دست خلعت بارانی مصحوب مکرمت خان که بجهت استعلام خصوصیات احوال موکب اقبال خصوص کمیت و کیفیت لشکر ظفر اثر بیلا گهاگ تعین شده بود برای امرای عظام مرحمت شده *

از اتفاقات حسنه که درین اوقات روی نموده مقتول شدن جادون رای است بفرموده نظام الملک - از آنجا که تخم بدکاری جز ابدار جاوید ثمره دیگر نیاورد - و نهال قبض اعمال غیر از نکال دارین حاصلی ندارد - چنانچه جادونرای

مقهور مذکور که با پسران و پسر زادگان و خوبشان و منقسمان خویش بمانصب
بیست و چهار هزار ذات و پانزده هزار سوار درین دولت جاوید طراز
سرافرازی داشته محال انقد بجایگزین ایشان تنخواه بود - از روی کافر
نعمتی پشت بدولت جاوید کرده روی امید بسوی نظام الملک آورد -
لاجرم مفتقم حقیقی انتظام او را به نظام الملک حواله نمود - تا بشعاع
تیغ بیدریغ دمار از روزگار آن بد کردار و فرزندان او بر آورد - تفصیل
این واقعه آنکه چون این تیره انجام با اهل و اولاد از موکب اقبال بریده
به نظام الملک پیوست - بنابر آنکه بی حقیقتی و کافر نعمتی ازو
مکرر بوقوع پیوست - لاجرم نظام الملک باوجود کوته اندیشی از راه دور
بیغی خواست که او را بدست آورده چندی در زندان مکافات و بندیخانه
مجازات که پند خانه ناخر دمندان است محبوس دارد - بنابرین این راز
مضمور و سر سر بسته مخمر را با چندی از محرمان خود در میان نهاده
مقرر کرد - که چون او بحضور بیاید همگنان از همه سودست یکی کرده
او را دستگیر نمایند - بعد ازین قرار داد کس فرستاده او را طلبیدند - و بنابر
آنکه او اصلاً از حقیقت معامله آگاهی نداشت غافل با پسران خود بدان
انجمن در آمد - آنکه آن گروه از کمین گاهها برآمده دست به بستن
ایشان کشادند - و اینها دست به بند نداده تیغها از نیام کشیدند - و بمقام زد
و خورد در آمده دست بمداغه و ممانعه کشادند - و باوجود کشش
و کوشش تمام بجای نرسیده کشاکش چاره نزل قضا سودی نداد - چنانچه
در آخر کار از هجوم مردم نظام الملک با در پسر کار آمدنی اجلا و
راگهو و بسونت راو نپیره اش که بجانشینی او نامزد گشته بود کشته
گشتند - و چون این واقعه شدنی وقوع یافته آن فرومایه دانی که بهمه
مذهب کشتنی بود بجزای کردار ناسازی خود رسید - زن او که

۱ [کرجائی] نام داشت و مدار کار بار بود - با جگدیو برادر و تمامی احفاد و خویشان و منتسبان از دولت آباد فرار نموده بقلعه^۲ [سند هگر]^۳ وطن دیرینه خود که در نواحی جالفا پور واقع است تحصن جستند - و چون نظام الملک بر ایشان دست نداشت در صد تغذ و دلجوئی آن بد اندیشان شده خواست - که عهد و پیمان بمیان آورده ایشان را استمالت دهد - چون عهد آن بد عهد محمل اعتماد نبود - بر قول از دل نهاده نشده متوجه درگاه گشتند - از آنجا که مقتضای عفو و صفح آنحضرت است رقم بخشایش بر جرید جرایم و مصکایف اعمال نا ملایم همگنان کشیده فرمان مرحمت عنوان بنام اعظم خان صادر فرمودند - خان مذکور تا سر اردو یاقوت خان و اوداجیرام و کهیلوجی و سایر سرداران دکنیان را به پذیره ایشان فرستاد - جگدیو را و احسب الحکم معلی تسلیم چهار هزار سی هزار سوار و عنایت خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و تلنگ را و نبیره اش را تسلیم سه هزار سی پانصد سوار و خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل عنایت فرموده یک لک و سی هزار روپیه نقد بر سبیل مدد خرچ بهمه داد - و محال متعلقه زمیندارئی جادونرای بر آنها ارزانی داشت *

از سوانح این ایام شکار شیر شاهنشاه شیر شکار است بروش باد که عبارت از دامی است مخصوص بصید د و دام در نهایت استحکام که طول آن ده هزار ذراع بادشاهی ست بارتفاع شش گز - آن سرانده بستون های استوار بر پا کرده انواع بهایم و سباع را بدان احاطه

(۱) ع [کرجای] منتخب اللباب - حصه اول - صفحه ۴۲۷

(۲) ع [سند کهر] منتخب اللباب - حصه اول - صفحه ۴۲۸

می کنند - و رفته رفته از چار سو پیشتر آورده دایره آنرا تنگ می سازند تا بدان حد که مطلوب باشد نگاهداشته آنگاه بصید پردازند - چون الله ویردی خان بعرض رسانید - که در شکار گله تنومند شیر می چند آشکارا شده اند - و چند روز است که قراولان از دور آنها را نگاهبانی می نمایند و باحاطه نگاه نظر بند دارند - چنانچه همانا آن ددی چند اهرمن منظر در پردۀ زجاجی چشم مانند دیو در شیشه بند اند - بنابر آنکه طبع مقدس بصید شیر بس ملایل بود فی الحال حکم فرمودند - که شیران را بعنوان احاطه دام مذکور بدام احاطه در آرند - و بر وفق و مدار آنها را رانده بظاهر باغ زین آید رسانند - چون فرموده بجا آمد آنحضرت فیل سوار به صیدگاه تشریف برده ده قلاده را به بندوق خاصه صید فرموده و چهار بچه شیر را گزداران شیر افکن که هر یک بباد صدمه گرز البرز شکن صد رخنه در اساس سد سنگدر و هزار شکاف در دل کوه قاف می افکندند - بضرب دست صید کرده زنده بقید در آوردند *

اشتعال یافتن نایره آشوب و شورش افغانه
سرحد تیپه و بنگش بشواره شرارت
کمال الدین وهیله و انطفاء آن
برشکه فشانئی تیغ آبدار
دولت خواهان آن ضوبه

خاصیت ادبار و لازم ماهیت تیرگی روزگار است که بهر برگشته بخت سرکشانه
اقبال رو آورده غبار هلاک و بوار بر روی روزگار و تارک اعتبار او افشاند -
اگر بمثل فنون چاره در باره اوکار ابرطوفان بار کند - هر آینه کرد تیره بختی

که برو نشسته از و فرو نه شسته زنگ سیاه گلیمي ازو نژداید - و اگر بالفرض اهل روی زمین همدست شده بدست گیري او برخیزند - و فزون سعی و تدابیر گوناگون با یکدیگر برآمیزند - لامحالہ این معنی در مادہ بهبود از سودی نداده اصلاً اثری برین مراتب مترتب نگردد - چنانچه خانجہان کہ بخت و اقبال ازو رو گردانیده بحال تباہ بخاک سیاهش نشانده بود - چندانکہ دست و پا زد کہ آبی بر روی کار خود آورده گرد ادبار دور کند - بیشتر بمغاک خاک تیره فرو رفت - درینولا کہ دریای لشکر خاقان بحر و بر را از شش جهت محیط خود یافت - چو خس در گرداب و خر در خلاب پای بند و سرگردان مانده از هیچ رو راہ بدر شدن نداشت - لاجرم بخاطر آورد کہ بتحریریک نامہ و پیغام افغانان زیاده سر آن سرحد را شورانیده از جا در آورد - و اینمعنی باعث شغل قلب دلاوران بلکہ علت نگرانی خاطر اولیای دولت جاودانی گردد - غافل از آن کہ از غبار انگیزی شورش مشتی پشه منش ذرہ نہاد کہ در جذب خیل سلیمان زمان وجود موری ندارد - چه مایہ گرد بر دامن کبریا و جلال اولیای دولت ابدی اتصال ننشیند زہی ابلہی *

از جا فرو کوه بتحریریک نسیم

دریای ز موج بیش و کم نشود

مجملاً بذکرین اندیشہ بہ کمال الدین والد شیخ رکن الدین روهیلہ کہ در عہد جغت مکانی بمنصب چہارہزاری و خطاب شیرخانی سرافرازی داشت - مکتوبی ابلہ فوریب مشتمل بر ہزار گونه تطمیع و ترغیب نوشت - آن خود سر بغور معاملہ فرسیدہ بمجرد نوشتہ او از جا در آمد - و سایر اغنان را بامداد خون خواندہ در آن سرزمین سربہ فتنہ و فساد

برآورد - چون سعید خان که در آنلا در کوهانگ اقامت داشت - از نوشته
شهریار خان و داؤد گماشته لشکر خان بر این مضمون آگاهی یافت - که
کمال الدین ناصب نهاد که از آشفته مغزی پیوسته سودای خود کامی
در سرپیوش او در جوش بود - و همواره ریاست افغانان میخواست -
از آب انک گرفته تا نواحی کابل قبایل افغانان را بشورش در آورده با خود
متحمر و مقرر ساخته که از پیشاور فاصله سر کند - بغیر آن ذوالقدر خان
و ملیخان بیدگ بخشی آن تپانه را با شادمان پگاهی زال و خضر کپور
و چندی از احدیان و تابندگان خود به نگهبانی کوهانگ تعیین نموده خود
در عرض یک نیم پهر به پیشاور رسید - و بصلاح دید دولتخواهان نامه
مشمول بر نصایح هوش افزا فرستاده ابواب مواعظ برو نمود - اگرچه
بکسب ظاهر نکست از در طاعت و قبول اطاعت درآمده انقیاد گونه
آشکارا نمود - لیکن در باطن لباس اظهار در موافقت کار خود ساخته به
تشبیه اساس مخالفت و تمهید قواعد محاربت پرداخت - زبان اوزان
چاپاوس را بدعوت سوان سایر الوس افغانان خصوص عبد القادر ران احداد
بد نهاد و کریم داد کور پسر جلاله و محمد زمان پسر پیر داد فرستاد -
و آنها جمیع لشکر تفرقه اثر دور بنواغرا و کوهسار تیراه و بنگش علیا
و سفلی و سایر اوسات ختک و چارچی و تولی را فراهم آورده در یوم گذر
هفت گروهی پیشاور به کمال الدین پیوستند - و از نیزنا رسیدن اینها
افغانان نواحی پیشاور و اشغر و محمد رکی و ککیایی و خلیل و مهمند
و داؤد زلی و یوسف زلی و ترکلائی و امثال ایشان از آن طایفه پریشان
روزگار را جمع ساخته بود - بانفاق یکدیگر شعله افروز آتش تحصیل شده

(۱) ممکن است که بغونغر نام دیرین بدون باشد - در یادشافنامه این

مقام به اسم ونوونغر ذکر کرده شده [صفحه ۳۱۴ - حصه اول - جلد اول]

بدمدمة افسون ادبار هنگامه افسرده بغی و طغیان را گرم ساختند - و روز سه شنبه غره امرداد به پیشاور رسیده ظاهر آنرا بسیاهی سپاه چون باطن نازکیان تیره درون تیراه بظلمت کفر و کفران فرو گرفتند - سعید خان و چندی از بندهای درگاه مثل شمشیر خان و شکر الله ولد لشکر خان و جمال و جلال پسران دلاور خان کاکر و سید ماکهن و دیگر دلاوران راضی به تحصن نشده بر سر آن شدند که در پیرون بایشان روبرو شوند - ولیکن چون ملاحظه مصلحت وقت ضرور بود - و یکباره قطع نظر از مراعات لوازم حزم و دور اندیشی نمودن از طور خرد دور بود - ناچار از راه حزم و دور اندیشی قوار بدان دادند - که چندی از درون با مخالفان بمقام مدافعه درآمده چون خاطر از شکست و ریخت قلعه جمع کنند - یکباره به هیئت مجموعی برآمده در یکدم دمار از روزگار آن جماعت پریشان حال برآرد - سعید خان جا بجا مردم را بمحافظت تعیین نموده سپاهیان کار آزموده کارزار دیده را بنگهداشت مداخل و مخارج باز داشت - و خود با پسران و تابینان آرام حرام گرفته دمی از مراعات شرایط تحفظ و تیقظ و مراسم سعی و تردد نیازمید - و در ایام محاصره هرگاه که مخالفان ثبته اندیش از راه تهور در آمده انداز یورش می نمودند - بهادران جلالت شعار بضرب توپ و تفنگ خاک وجود نابود آن خاکسارانرا بصرصر نما بر می دادند - و اکثری از مردان کار محافظت مورچله را به بند و تپیان گذاشته از حصار برآمده بشعله تیغ آبدار که هم خاصیت دعاء سیفی است - آتش در خرمن حیات آن منافقان می زدند - و بنگاهبانی اتبال حضرت جهانبانی از آنجا که توجه نائید یافتهای جناب یزدانی کار حزب البکر و حرز یمانی میکند - بر اعدای دولت فایق آمده بی آسیب و گزند مخالفان سالم و غانم معارفت می نمودند - و در عرض این ایام

روزی آن فرقه نقره آثار پریشان روزگار به هیئت مجموعی به پناه تختها درآمده بر حصار یورش نمودند - سعید خان با اعتماد عون و صرن آلهی و اعتضاد و همراهی تائید بادشاهی مورچلها را باطل توپخانه حواله نموده با دلاوران کار آزموده از حصار بیرون ناخت - و آتش کین دشمنان دین برافروخته مانند برق جهان سوز بر غنیم سیه گایم تیره روز جلو انداخت - و بمحض امداد آلهی بانگ کشتن و کوشش برایشان غلبه نموده قتل و کشتن بسیار بظهور آورد - و بقیه السیف آن خیره سران چون بختن خویش مغلوب و مذکور بودایی فرار شدند - و بنابر آنکه جمعی انبوه از آن گروه برگشته روز در محلات محال بیرون شهر مانده تا غایت از شکست سران خود خبر نداشتند - و بیم آن بود که بهنگام تعاقب هزیمتین غنیم آن بد عاقبتان خبردار شده به تسخیر حصار برآرد - لاجرم دولت خواهان صلاح در تعاقب ندیده نخست بدفع ایشان پرداختند - و جلوروز بر ایشان تاخته خلعتی نامعبرود را نیست و نابود و باقی را پریشان و متفرق ساختند - و جمعی کثیر که از بیم شمشیر بچار دیوارهای محکم و خانههای استوار پناه برده بودند - آتش در آن خانهها زده بسجده انتقام دود از وجود و دمار از روزگار ایشان برآوردند - و چون خاطر را از آن جماعت پریشان روزگار جمع ساختند - بر سبیل تعاقب سر در دنبال گریختگان نهاده قریب شش گروه از عقب ایشان رفتند - و سر از تن خلعتی بی شمار برداشته مظفر و منصور بشهر مراجعت نموده حقیقت واقعه را از قرار واقع در عرض فتحنامه عرض داشتند - بادشاه حق شناس سعید خان را غایبانه مشمول انواع عنایت ساخت بهمرحمت خلعت فاخره و کمر شمشیر خاصه و اضافه هزاره ذات و پانصد سوار بفرستادند - و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاره دو هزار پانصد سوار پایه اعتبارش افزودند *

چون بعرض رسید که دیانت خان دست بیاضی قلعه دار احمد نگر
مراحل بادیه رحلت را پیموده آنجهانی شد - بنابراین جان نثار خان را
بعنايت خلعت و نقاره و منصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار از
اصل و امانه و انعام چهل هزار روپيه نقد اکرام بخشیده بتقدیم خدمت
مذکور مختص و مرخص ساختند - سید نظام ولد سید مدر جهان بخطاب
مرتضی خانى سعادت نصیب گشته از عنایات اشرف سر رشته نظم
احوالش سمت انتظام پذیرفت - بعرض مقدس رسید که [نانا راوجی]^ع
از عمده های نظام الملک با شیخ صوفی و سادات خان و شرزه خان از
دکن خان دوران را آمده دیدند - منصب اولین سه هزارى دو هزار سوار
و منصب هر کدام از آن سه نفر هزار و پانصدی سوار به تجویز خان مذکور
قرار یافته از محال مفتوح تلنگانه جاگیر تدخواه گردید - حکیم صادق که از
رسالت توران زمین مراجعت نموده بود به پرتو سجده این آستان عرش
نشان ناصیه بخت را فروغ سعادت بخشید - چون درین ایام
سید مظفر خان سردار فوج هراول اعظم خان را درمی در حوالی نافش
بهم رسیده از کار باز داشت - حسب الامر عالی متوجه درگاه والا گشته
راجه جی سنگه بجای او مقرر شد -

از سوانح این اوقات غلبه موکب اقبال است بر غفیم در سرحد ناسک -
و صورت اینمعنی مبهم آنکه چون خواجه ابوالحسن بعد از انقضای موسم
برسالت باتفاق خان زمان و غیره بندها روانه مقصد شد - افواج منصوره را
سه بخش نموده خان زمان و شیر خان و ظفر خان را بسردارچی این قشونها
نامزد ساخت - و مقرر نمود که ازین افواج ثلثه هر روز در وقت کوچ

(۱) ع [تاجی] ل - در بادشاهنامه نادجی آمده [صفحه ۳۱۵]

بدو بست فوجی بهراولی و فوجی به چنداولی تا بآن منزل قیام نماید - چون گماشتهای نظام الملک رعایای آن ولایت را کوچانیده بکوهسار و جنگل های دشوار گذار فرستاده بودند - چنانچه در آن نواحی بلکه تا اطراف محال در دست نیز از آبادانی نام و نشان نمانده بود - و از رهگذر قلت غله و کثرت سپاه و عمله و فعالة اردو غلاء آذوقه بل تحط خوراک بجای رسید - نه نزدیک بود محل توقف در آن محال در نما بل محال باشد - لاجرم باشا را خواجه لشکر ظفر اثر بهر طرف تاخت آورده دست بتاراج و نهب و غارت گشاده در هر تاخت آذوقه پیشمار بدست آوردند - و گرانی و نایابی آذوقه لختی کمی پذیرفت - در انگی این حال خبر رسید که نظام الملک گروهی انبوه را از سوار و پیاده سرداری محکدار خان و عمر افغان رفیره تعیین نموده - که اطراف معسکر اقبال را از در احاطه نموده شبها به بان اندازی و روزها بدستجاری در آیند - خان زمان و ظفر خان با مرکب نصرت شعار در شب ایلغار نموده متصل صبح چون قضای ناکهان بر سر ایشان نازل شده جمعی کثیر را مقتول ساختند - و چندیرا اسیر و دستگیر نموده اسباب و اموال را حمال ایشان را بالذل متصرف شده قرین ظفر معاودت نمودند *

بیان سبب تفویض سرداری کل بدستور اعظم

عبد الخلافة الکبیری آصف خان

و روانه شدن خان عظیم الشان

به بالا گهات در مرتبه اول

چون میان اعظم خان سردار کل و سرداران دیگر که در مراتب و مناصب پایه اعتبار از کم نداشتند - نقش موافقت درست نه

نشست - چه سایر ایشان که در پیکر عسکر بمثابة اعضای رئیس بودند - که اینگونه متابعت او نمی نمودند - و در آخر او نیز بایشان معاش پسندیده که سرلوازم سرداری است بظهور نمی آورد - و ازین رو میان او و شایسته خان معنی حسن وفاق به شایستگی تمام صورت نه بست چنانچه مذکور شد - و مکرر در عرض این مدت حقیقت واقعه معروض پایگاه سردر والا گردید - رای صواب آرای حضرت شاهنشاهی بمقتضای وقت اقتضای آن نمود - که سرداری تعیین فرمایند که کل عسکر را از دقایق بیم و امید در درجه اعلی باشد - و سرداران دیگر را با او خیال برابری در خاطر نقش نتواند بست - و همگنانرا از متابعت صلاح دید و عمل بمقتضای تدابیر او گریزی نبود - لاجرم درینولا سرداری کل سپاه به یمین الدوله امین الملت نامزد فرموده در وقت رخصت خلعت فاخره با چارمه زردرزی و خنجر و شمشیر مرصع و دو اسب عربی و عراقی مرزین بزمین مرصع و فیل خاصه با ساز نقره مرحمت فرمودند - و شایسته خان خلف آنوالا شان جیغه مرصع با خلعت و اسب و الله ویزری خان بخدمت بخشیدگرچی فوج مذکوره خلعت و اسب یافته رخصت گردیدند *

چون عهد الله خان بهمان عارضه سید مظفر خان مبتلا شده بود حسب الامر انور متوجه حضور گشته بمعالجه حکیم جگجیون صحت یافت - بولاجی کوبی از اعیان نظام الملک داخل عسکر منصور گشته بموجب التماس نصیربخان بمنصب سه هزاری دو هزار سوار سرافرازی یافت - چهاردهم آبان ماه موافق سه شنبه سلخ ربیع الاول سنه هزار و چهل هجری جشن وزن قمری سال چهل و یکم از عمر ابد مقرون که از حساب افزون و از شمار بیرون بساد ترتیب یافت - و انجمنی فردوس آئین آذین و تزئین پذیرفت - که نظیر آن در نظام

این روز بنظر روزگار در آمده باشد - لوازم عیش و نشاط و مراسم طرب و انبساط و آذین داد و دهش بظهور آمده درهای ضیق معاش و طرب ننگ عیشی بر محتاجان مسدود نمود *

از سوانح دولت ابدی انما که درین ایام چهره نما گشت ترکناز فوج ظفر اثر اعظم خان است برخانجهان و فیروزی یافتن اولیای دولت نصرت روزی بر آن برگشته روزگار - چون بعد از انقضای موسم برسات عسکر قیامت اثر از جا در آمده مستعد کار شد - و مقارن آنحال نوشتن آصف خان سردار کل به اعظم خان رسید - لاجرم سیلاب افواج بحر امواج که شعبه از دریای لشکر قانم تلاطم است بطغیان در آمده بآهنگ استیصال و گوشمال مردم بی نظام و خانجهان قیوة انجام متوجه شد - از جوش آن جیش شورش انگیز سرقا سراسخت دکن بل روی زمین آشوب خیز گشته آثار روز محشر و شور رستخیز بعرضه ظهور آمد - بهارل و مقربخان و سایر مردم نظام الملک که در جالناپور برسات گذرانیده بودند - از آوازه نهضت موکب منصور بی پا و بی جا شده بسوی پاتهری^۱ فرار شدند - اعظم خان در همان کرمی بر خانجهان که در نواحی بئر^۲ موسم برسات گذرانیده انتظار اجتماع سرداران داشت جلو ریز کرده تاخت آورد - و بصف شکن خان نوشت که با مردم خود از قلعه برآمده قارسیدن لشکر او را مشغول سازد - و در هنگامی که خانجهان در موضع راجوری اسباب سوداگرانرا که بدست آورده بود بر افغانان قسمت می نمود - اردوی جهانپوی را در موضع مچهلیدانو که از راجوری بیست چهار کوه است بآه تمام یاقوت خان و مالوجی و اکرامخان و میر عبد الله و رعایتخان گذاشت که از دنبال بآهستگی روانه شوند - و خود

(۱) موضع بیست که در میان دو آنگ بورنا و گرداوری واقع است *

(۲) قریب به چهل کوه در سمت شمال و ترفی احمد دگر واقع است *

باتفاق سپه دارخان و راجه چهار سنگه و بهادر خان و راو سورو سرافراز
 خان و خواصخان و جان بنار خان و راجه بیتهداس و راجه بهار سنگه
 و انوپ سنگه و ارچن برادرانا کرن و مرحمت خان و چندر من بنديله
 و اهتمام خان و کهیلوجی و ارداجیرام و جگدیو راو و سایر امرای دکنی
 و منصبداران و احدیان خوش اسبه یک پهر شب گذشته راهی گشته
 هنگام صبح اطراف خانجهان را فرو گرفت - چون صف شکن خان
 بموجب نوشته اعظم خان فوج خود را توزک کرده بر فراز پشته بغاصه
 یک کوه برابر مقابله که چهار کوه از بیر گذشته در دامن کوهی انامت
 داشتند ایستاده - عزیز پسر آن ذلیل بمقابلت صف شکن خان شتافت -
 درین اثنا اعظم خان با لشکر ظفر اثر جلو ریز رسید - عزیز از وصول افواج
 قاهره پای ثبات از دست داده باضطراب نزد پدر برگشت - و برگزارد
 که لشکر نصرت اثر بسوخت هرچه تمام تر رسید - و جمعی که پیشتر نمودار
 شده بودند فوج صف شکن خان بود - آن خیره سرتیره اختر را از درست
 نشستن این منصوبه که باعث شکست اصلی و استیصال کلی او بود -
 غریب از جان برخاست - ناچار به بیقراری سپید بر روی آتش بخانه
 زمین سمند باد پا برنشته از راه اضطرار روبروی چندین هزار شعله سرکش
 گشت - و بباد حمله ناقص نیران قتال را چون شعله زود میرخس
 اشتعال داده هنگامه افسرد خود را نیمگرم ساخت - افواج منصوره متعاقب
 یکدیگر رو بدو نهادند - نخست راجه جی سنگه سردار فوج هراول
 با راجه بیتهداس و انیروی و سایر راجپوتان حمله آور شد - بعد از آن
 سپهدار خان سرآمد فوج برانگار با بهادر خان ولد دریا که برعکس پدر
 خلاف مدتش هرگز در آئینه عقیدت و مرات ارادتش جز صورت صفای
 اخلاص و نقیص وفا و وفای مصور نشده جلو انداخت - آنگاه خواصخان

و سردار خان و مرحمت خان بخشی اعدیان و اهتمام خان داروغه توپخانه و سایر برتقدازان از دنبال ایشان سهیل بنگاله و برق خرم آن سیاه بخت شده سلسله جمعیت ایشانرا چون روزگار بدتر بداندیشان پریشان ساختند - چنانچه آن متاهیر جمع پرتال و اسباب و اموال خصوص قماشهای تجار را که تاراج کرده به تقسیم آن اشتغال داشتند بجا گذاشته رو بهزیمت و پاکوه نهادند - چون اکثر تابیمان امر را و اعدیان تاراج غنایم غنیم را فوزی عظیم دانسته دست به یغما برگزوده بودند - توژک موکب اقبال از هم پاشیده برقرار اول نماند - چنانچه با اکثر سرداران مسلمانان و راجپوت اندک مایه مردمی که اغنام ناموس و نام را غنیمت می شمردند اقدام ثبات افشردند - چون بیم آن بود که تا فراهم آمدن جمیع عسکر غنیم پریشان روزگار در عین مساعدت فرصت وقت غنیمت اندیش گشته از پیش بدر رود - ناچار امرای نامدار با اعتماد همراهی اقبال و اعتضاد کارگری دولت ابدی اتصال از دنبال ایشان بهالای کوه روانه شدند - نخست بهادر خان و اهتمام خان و نرهر داس جهاله بسرداری حمایت آلهی و حمایت اقبال بادشاهی به تیغه کوه برآمده رو بسوی آن تیره رای نهادند - و چون جهان دید که چندی از بندهای درگاه خدیو زمین و زمان که مانند نزول قضای آسمانی بلندی و پستی و نشیب و فراز پیش ایشان یکسان است بهالای کوهسار برآمدند - و دیگر دلوران نیز فوج فوج بشتاب سیلاب سر در نشیب رو بفراز کوه آورده اند - ازین رو اضطراب تمام بخود راه داده سر رشته خویشتن داری از کف گذاشت - خصوص از نزدیک رسیدن بهادران مذکور که اگر فی المثل هنگام گرمی هنگامه گیر و دار آفتاب وار با تیغ و سپر روی پاکوه ثابت قدم آرند - بی توقف از جای بلکه از پای در آید - چنانچه

مضمون این منظوم همانا حسب حال ایشان است - * بیت *

نشود تیغ پیش حمله او * گر نهی تیغ بر سر کوهسار

درینحال تزلزل در بنای قرار و تحمل او راه یافته بی دست و پا شد - ناچار از روی اضطرار عمارتی فیلی را که عیال باقی مانده او بر آن سوار بود برآه شیوگانو راهی ساخته خود ثبات قدم ورزید - و برادرزاده خود را که بهادر نامی بود - و سابق بمنصب چهار هزار سوار سرافراز بود - و وثوق کلی بر تهور و بهادری او داشت - باند از مقابله بهادر خان و دیگر دلاوران باز داشت - و بهادر خان و همراهان او که اندک مایه مردمی بیش نبودند - ناچار پیاده شده روبروی ایشان آماده کار زار گشتند - و باوجود قلت اولیاء جمعی کثیر از امدادی دولت را بدرک اسفل جهنم راهی ساختند - مجمل در آن روز دلیران عسکر جارید فر کارستانی در عرصه کارزار بروی کار آورده روکش کار نامه رسم و اسفندیار ساختند - که روزگاران مضمون آن در ضمن مصحاف بادشاه نامه نامی مانند شاهنامه بر صفحه روزگار خواهد ماند - خصوص بهادر خان روحیه که به نیروی دلیری ذاتی و بهادری جبلی چون کوه پا بر جا قدم ثبات و قرار استوار ساخته بزد و خورد در آمد - چندانکه چندین تن را بی سر ساخته جمعی کثیر را زخم دار از پای در انداخت - و خود نیز در زخم تیر یکی بر رو و دیگری بر پهلو برداشته از پرتو زخم رو همانا روی تازه یافت - و نهر داس جهاله نیز چون تیغ آبدار بکارزار در آمده چندی را از پا در آورد - و با جمعی از راجپوتان آخر بکار آمد - و سهندار خان و خواصخان و مرحمت خان عرصه کارزار را تنگ دیده دیوار سنگ بستنی را که بر یکدست آن کمر واقع بود - سرمایه استظهار ساخته در پناه آن به تیر اندازی درآمدند - و راجه بهار سنگه بندپله که داخل فوج برانغار بود خود را به بهادر خان رسانیده ترددات شایسته

بجا آورد - و راجه جی سنگه و راجه بیتهداس و راجه اذریب سنگه و غیره
 که از سمت دیگر بکوه در آمده بودند - درینوقت بوقت رسیده خود را
 بمدد یاران رسانیدند - اعظم خان با شتاب باد و سحاب خود را بدامان
 کوه رسانیده ملتفت خان و راز سور بهورنیه و چندصدمن بندیه و غیره
 دلورازرا بمبالغه و تاکید تمام بکوه برآورده همگنانرا از همه رو دل داده قوت
 و نیرو افزود - متارن اینحال که داعیان دولت ابد اتصال در عرصه
 داروگیر داد مردانگی و مرد افگنی داده مانند کمد بازو بعدر بندی
 و کمین کشائی برکشاده بودند - دلوران طرف مخالف نیز در معرکه زد
 و خورد چون تیغ نیز و خنجر خونریز دم از ستیزه زده زخم های کاری
 میخورند - و از آنجا که مددگاری توفیق در همه وقت و همه حال قرین
 و رفیق طریق هواخواهان اینحضرت است - از صوت کوبه، مرکب اقبال
 بادشاهی که مانند فوج لشکر امواج پی در پی رسیده ماه تا ماهی را
 فرد گرفتند - خیل رعب و هراس شجره آورده پای ثبات و قرار بهادر
 مذکور از جا رفته بودی فرار شدانت - چون آن مختول که خانچهان از
 روی استظهار او پشت گرم و به نیروی اعتضاد او قوی بازو بود روگردان
 شد - افغانان زیاده سر از راه بی سرداری فراری گردیده سر خود گرفتند -
 و بباد حمله مصرع اثر بهادران نامدار بی پای شده راه پویه سر کرده
 بیابان کوه راهی شدند - عساکر منصوره قاهره چون قضای نازل از فراز
 کوه شعله افروز آتش جان سوز کین گشته بدن آئین سر در پی آن
 مقهوران نهادند - و کمانداران قدر انداز آغاز گیر و دار نموده آن اجل
 رسیدگان خدا گیر را در آن سر آشوب بباد شیعه تیر گرفته مرغ چندین
 خون گرفته را از آشیان تن پرواز دادند - برسدیل اتفاق ناگهانی بل از قبل
 لطایف آسمانی که اکثر اوقات بنابر قدر اندازیهایی قضا سپام غیبی به

نشانهای دل نشین بجای بر میخورد - در آن گرمی هنگامی رزم که برقند از آن
 از شراره فتنه بدوق آتش فنا در خرمن بد اندیشان می زدند - تیر تفتگی
 به بهادر مذکور رسیده از پا انداخت - و پرسرام نام راجپوتی از مردم
 پهلای سنگه مانند قضای میبزم بر سر او رسیده خواست که آن نیم بسمل
 تیغ قضای نازل را تمام کش کند - قضا را بهادر از باب حرکت المذبح
 بدست و پا زدن درآمده جمدهری بر ران او انداخت - چون انداز آن
 از کار افتاده زخم کاری کارگر نیفتاد - پرسرام از سر قدرت و قوت تمام
 جمدهری بر گلوگاه او زده کارش را با تمام رسانید - و سر آن زیاده سر
 بد اختر را جدا کرده با سلاح و اسب و انگشت مهر آن گم گشته اثر بهجت
 علامت تصدیق قتل نزد اعظم خان آورد - خان مذکور آنها را بالتعام به
 پرسرام داده همان خاتم بد خدمت را بهجت نشانی قتل او بدرگاه
 فرستاده سرسرای شورش را بدروازه قلعه بپیر آویخت - و بهادران موکب
 اقبال تا سه کوه از دنبال آن گروه ادبار مآل تاخته جمعی انبوه را در
 طی راه مسافر دار البوار ساختند - چون اعظم خان از لوازم تعاقب باز
 پرداخت - بغابر آنکه از یک بهر شب تا آخر آن روز زیاده از سی کوه
 مسافت طی کرده اکثر اوقات بتلاش و تردد و چپقلش گذرانیده بود -
 ناچار مصلحت وقت در آن دید - که سعادت مندان میدان و یکه تازان
 مضمار جد و اجتهاد را چندان زمان توقف دهد - که ستوران نعل انداخته
 و اسپان سم فرسوده کوکبه اقبال که جرم هلال جوهر فعال میزدید - و گوهر
 سیاره بل گل میبخهای سایر ستاره بجای میبخ می ارز - بزودی آسوده
 شوند - و شاید که در عرض اینکالت دنبال لشکر ظفر اثر نیز برسد -
 چون خانجهان با بقیه السیف همین قدر توقف لشکر ظفر اثر از مساعدت
 وقت یافت - لاجرم آن را بخود بحساب سعادت بزرگ گرفته اینماید

فرصت را غنیمت عظیمه انگاشت - و بقدر قدرت و قوت به تکیه درآمده با سرعت مصرع و تندویی تندر را فرار سر کرده تا توان در خود و نیرو در چارپایان ناتوان یافت بکسر شتافته به تگ پا رفته جان بدر برد - درین حال اعظم خان درویش محمد دلفی را با چندمی از مردم چکدیوراد و جمعی دیگر از بندهای بادشاهی بتعاقب او فرستاد - و خود نیز باوجود فروماندگی مرگب با حافران مرگب اقبال از عقب شتافت - درین تعاقب سید تن از افغانان دیوسار اسیر و دستگیر گشته اکثر اهل و عیال ایشان بدست افتاد - بیشتر مردم کارآمدنی آن نابکار سوای آنکه بنابر آزار زخم کاری از کار رفته بودند - با لباسی که در بر و اسپی که در زیران داشتند سر بدر برده باقی اسبان کوتل و اسباب جا بجا گذاشتند - و خانچهان جویده و سبکبار باندک مایه مردمی پریشان حال نیم جانی از میان بکران برد - چنانچه عیال خود را بر اسبان سوار کرده عماری را با فیل از روی ناچاری گذاشت - و با کمال خواری و بی اعتباری سپس از آن پایه عزت و آن مایه رفعت و کامگاری که همه را بناسپاسی و حق ناشناسی در باخته بود خود را بدرون کوهستان آن حدود کشید - و آن فیل را با عماری درویش محمد نزد اعظم خان فرستاده با سپاه نصرت دستگاه تا شامگاه چون پاداش اعمال سر در پی آن نامه سپاهان نهاد - و در آنوقت که ظاهرت بمیان جان آن تیره روزان رسیده بزینهار شب تار در آمدند - افواج لشکر عمان امواج را در ساحل رودی که در آن نزدیکی بود دستوری فرود آمدن داد - چون شب بروز رسید بنابر آنکه آن بدکیش از پیش بدر رفته چندان اثری بر پیروزی او مترتب نمی شد - معینا از جهت یاقوت خان و اردو که بمچهلگانو تذلل داشتند خاطر اعظم خان متردد بود - لاجرم بحکم مشورت مستر تدبیر و دستوری دستور خرد پیر از اراده تعاقب خانچهان تقاعد

ورزیده باز گشت بسوی پیر قرار داد اندیشه صواب پیشه نمود - و در همانروز که اعظم خان داخل پیر شد - یاقوت خان نیز باردوی ظفر قرین رسید - و چون حقیقت واقعه از قرار واقع معروض خلافت گشت - بادشاه حق شناس از روی قدردانی بجملدوی این خدمت شایسته بهریک از سرداران و از باب مناصب رعایتی مناسب پایه و حال نموده بعنايت خلعت و اسب و فیل و امانه منصب سرافراز فرمودند - چون خانجهان و دریا از شیوگانوبه بیضا پور^۱ و بهونسله از پرگانات ولایت بی نظام که بزود افواج در آن اثر آبادی نموده بود بقصد رفتن دولت آباد رو نهادند - اعظم خان آگاهی یافته از پیر با بیست هزار سوار بصوب شیوگانو کوچ نمود *

از سوانح این ایام چون ساهو جی بهونسله بعد از کشته شدن جادون رای پدرزنش از نظام الملک رمیده خاطر گشته در جاگیر خود پونه و چائنه که دست نظام الملک در آن مقام باو نمی رسید جا گرفته بخاطر جمع آرمیده بود - همدران ایام با اعظم خان نوشت که چون این کمپنه غلام را سعادت زهنا و بخت کار فرما گشته اراده بدگچی درگاه دارد - اگر از راه خیرخواهی بدرگاه عرضداشت نموده فرمان عاطفت عنوان که در معنی امان نامه مستعمل بر استمالت باشد درخواست نمایند - هرآینه در آن حالت با کمال جمعیت بدرگاه می شتابد - بنابراین اعظم خان حقیقت بدرگاه معلی معروضداشت - و فرمان قضا نشان بر طبق انجاش التماس او طغرای صدور یافت - لاجرم باتفاق خویشان و منتسبان با دو هزار سوار آمده با اعظم خان پیوست - و حسب الامر اشرف ساهو جی بمنصب

(۱) قریب ده بست و پنج کوه در غرب اورنگ آباد واقع است *

شش هزاری ذات و سوار و انعام خلعت و خنجر مرصع و شمشیر و علم و نقاره و اسب و فیل و دولک و روبه نقد سرافرازی و بلند آرازی یافت - و میفاجی برادر زاده او بمنصب سه هزاری ذات و هزار و پانصد سوار و خلعت و خنجر مرصع و اسب و [رتبی راو سائیه] ع بمنصب دو هزاری ذات و دو هزار سوار و خلعت و خنجر و اسب و ساماجی پسر ساموجی بهمین منصب و خلعت و خنجر و اسب و مالوجی و هیلاجی و هاباجی هر یک بمنصب هزار و پانصدی ذات و هفت صد و پنجاه سوار و انعام مبلغ هشتاد هزار روپیه نقد سرافرازی یافتند *

چون درین ایام خبر رسید که خانجهان و دریا خان با یکجهان ادبار بیگ جا پیوسته نخست ساخت شیوگانو را باین نسبت مجتمع قران نخستین ساخته بعد از آن متوجه بیضا پور شده میخواستند دولت آباد را نیز فکرت آباد سازند - لهذا اعظم خان با هفده هزار سوار از بیربدان سورااهی شد - بمنجهر استماع آوازه نهضت عساکر قاهره بدانصوب نظام المملک نظام آباد را که در نزدیکی قلعه دولت آباد احداث نموده او بود خالی کرده بقعه برد - و ازین جهت که از نخست قدم افغانان در آن سال در آن نواحی قطعاً بارش نشده خشکی بمرتبه رسیده بود - که در سائر آن زمین گیاه از بالش افتاد - بلکه املا نبات نرسیده چه جای خربوب و نصی یافتن آن - و باین علت قلع غله و کثرت غله بدرجه رسید - که عبور عسکر چه جای اقامت در آن مکان متعسر و متعذر بود - ناچار اعظم خان استیصال آن بد اندیشان را بوقت خود حواله نموده بالفعل تنبیه و تادیب مقرب خان و بهلول را که در آن آران در ده روز نزول نامبارک داشتند - پیش نهاد همت نموده متوجه سمت مذکور گردید - چون مرکب اقبال بپای آن

(۱) ع [رتبی راو سائیه] بادشاهنامه - صفحه ۳۲۸ - حصه اول - جلد اول»

گهاٹ رسیده ارادہ بر آمدن نمودند - جمعی از مردم مقہور کہ از بیم عسکر منصور محافظت سر کرپوہ بعهده ایشان بودہ راہ بر سپاہ ظفر پناہ بستند - اہتمام خان میر آتش با جمعی از برق اندازان کہ پیشتر از سایر لشکر ارادہ بر آمدن کوتل نمودہ بود با ایشان برخوردہ آن خاک ساران را ببدان بندوق گرفتہ شعلہ فنا در خرمن بقای شان زد - و در اندک فرصتی جمعی کثیر را از کوچہ راہ تنگ نغنگ بہ فسحت آباد ساخت بئس المصیر راہی ساختہ راہ عبور بر عسکر بادشاہی کشود - و ہمدان روز تمامی لشکر از ننگنای کرپوہ باسانی گذار نمودہ چندی از سرداران غنیم را در عین ستیز و آویز بچنگ آوردہ در موضع دارمگانو بیست کرویہی از احمد نگر قرار نزول دادند - روز دیگر اعظم خان در قصبہ چامکپہر^۱ از محال ولایت نظام الملک نزول نمودہ آن برگنہ را در وجہ طلب دلار خان تحوہ داد - گماشتہای او از روی استقلال اعمال آن را متصرف شدہ بہ ضبط در آوردند - روز دیگر کہ نواحی قلعہ تلنگی معسکر اقبال شد - نگاہبانان آن قلعہ باستظہار حصانت حصار باقدام تعجلہ پیش آمدہ از راہ اظہار جلالت بتقدیم پیش دستی اقدام نمودند - و بہ برج و بارہ برآمدہ دست بہ بندوق افگنی و بان اندازی کشوند - اعظم خان بسبب این حرکت ناهنجار کہ بیمہ وجب از آن زیادہ سران سرزد - بمجرد رسیدن از راہ ہمت بہ تادیب متحصنان و تسخیر آن حصن حصین گماشت - و بی نصب ملچار و ضم اسباب قلعہ گیرہی برقندازان و کمانداران را بمحض یورش مجبور نمود - ہمگنان از راہ کمال دلوری طبعی و تہور ذاتی بی مبالا راہی شدہ روی بپای حصار نہادند - با آنکہ از درون و بیرون جنگ در پیوستہ متحصنان مردانہ در مدافعہ و مواجہہ کوشیدہ

(۱) سی، کرویہی از اورنگ آباد واقع است *

دست و بازو بسربازي و جانفشاني برکشودند - ليکن بدستيابي عون و عون
 آلهي بهادران بمثابغة باد صرصر که بی معتابا خود را بر آب و آتش زند -
 روبروی توپ و تفنگ شده در عرض یک پهری آنکه معاملات پورش بطول
 کشد - حصاری بآن استواري در حوزه تصرف در آوردند - و جمعی کثیر
 بقتل رسیده بقیة السیف که زیاده از پانصد کس بودند - تن به قید دادند *
 سوانح این ایام سعادت انجام بیست و پنجم آذر ماه آلهي کشش
 خاطر اقدس بنظاره نزهتگاه کراره و شکار آن اطراف رو نموده نزل
 همایون بدآن فرخنده منزل اتفاق افتاد - و سه روز در آن منبع عیش
 و شادي به نشاط صید و صید نشاط بیغمي طرب اندوز بوده چهارم روز
 معارفت فرمودند - بحکم آنکه سامعه از شنیدن اوصاف مرغوب آنما به
 لذت مي یابد که دیده از دیدن - و ازینجاست که اهل حکمت انبساط
 گوش را که لذیذترین ملايمات طبع و مشتتهيات نفس است بی بهره
 ندانسته اند - لاجرم درین مقام به تقریب ذکر کیفیت آن نزهت کده
 غریب نظاره فریب این حس شریف را حرمان نصیب نه پسندیده
 بتعریف منجمی از خصوصیات آن سامعه افروز مسدومان میگردد - این
 گل زمین بدایع آکین که همانا سوادش خال صفحه چین بل سر تا سر
 متذذرات روی زمین است باسم کراره (نام دهکده ایست واقع در سه
 روهي برهانپور که این جلوه گاه شاهد نظر بر ظاهر آن رافعه است)
 اشتہار دارد - قبل از آنکه بالقوة این نزهت آباد عشرت بخیا از توجه این بانبي
 مبنایی جهانبنایی بفعل آید - پیشینیان بقدی بطول صد ذراع و ارتفاع
 دو ذراع بر پیش رودی که در نزدیکی آن چارپست بسته بودند و از آن
 احداث آبهاری نموده - چون در ایام شاهزادگی نهضت والا بدستخیر دین
 روی نموده بود - در اثنای سیر و شکار که از موکب اقبال بر آن سرزمین

گذراشرف انتاد - و جوهر قابلیت آن آشکار گردید - حسب الامر قضا نفاذ آن عمارت گر معموره هفت کشور به نیز دستی معماران جادوکار در عرض اندک روزگار بندی دیگر بفاصله هشتاد ذراع پیشتر از بند سابق بر آن رود متدرب شد - چنانچه بین السدین دریاچه بطول صد ذراع و عرض هشتاد ذراع بهم رسیده از در طرف ریزشگاه آب آن دو بند خاهر پسند و آبشار دلاویز صورت وجود بست - و بنا بر امر ارفع بر اطراف آن سرابستانی نیز با عمارات عالی و نشیمن های دل نشین بوضع بدیع و هندسه غریب ترتیب پذیرفت - بلطفی و زینتی که مشاهده اطراف آن دریاچه که از روی مساحت منظر و صفای نظر از دل کشمیر و تال صفا پرور طرب افزاثر است - و باعتبار فرهت باغ و صفای آب باغ زاغان و نهر انجیر هری از یاد برد بلکه از روضه رضوان و جوی شیر بهشت یاد می دهد - خاصه در موسم زمستان که آب رود بافراط و تفریط فصل برشکال و تابستان نیست و در کمال اعتدال می باشد *

چنین نزهت کده اندر جهان نیست
مگر باغ چنان گرچه چنان نیست
زلطف آبشارش فیض در جوش
رود از دیدن آن هوش از هوش

از سوانح اقبال این دولت ابدی انکما که در صوبه اودیسه چهره نما گشت کسر لشکر تفرقه اثر تلنگانه است و فتح قلعه منصور گده - توضیح این ابهام آنکه بر طبق فرمان قضا امضا باقر خان متوجه تسخیر منصور گده که بنام بانپی آن منصور نام غلام قطب الملک اشتباه دارد - متوجه شده چون نزدیک رسید - شیر محمد خان گماشته قطب الملک بنا بر آنکه بسامان قلعه و سرانجام قلعه داری خصوص استحکام برج و باره و سد

مداخل و مخارج آن پرداخته درین باب کما یذبغنی سعی بلیغ بجای آورده بود - بخاطر جمع با جمیعت تفرقه اثر خود که در آنولایت قریب به سه هزار سوار و [دوازده هزار]^ع پیاده جاد و جرار بود - بکار فرمائی ادبار مستعد مواجهه و مقابله و آهاده مدافعه و مقابله موکب اقبال گشت - و اکتفاء بتحصین حصار مذموده چهاردهم دی ماه باهنگ جنگ صف در میدانکه میانکه سمت شمال و شرقی قلعه تسویه مغرب نموده از روی قهور و تجاد بسلاحشوری در آمد - باقر خان با سایر قاپیضان و بندهای بادشاهی و جمعی از زمینداران آنحدود بتوزک تمام صف نبرد و یسال قتال آراسته رو بدفع ایشان آورد - و قبل از آنکه دایران از هر دو سو باهم برآمیکته در یکدیگر آویزند - پیادگان سپاه دکن برسم محمود نخست باز به بان اندازی برکشوده از برج و باره قلعه نیز از رگ ابر شعله بار توپ و تفنگ ژاله آتشین بر اولیای دولت ابد قهرین باران ساختند - درینحال باقر خان فوج هراول را که بسالارچی محمد شریف خویش خود مقرر داشته بود - بمدافعه هراول متخالفان نامزد ساخته خود رخ بقول آن گروه ادبار پرده نهاد - و هر دو به یکبار بارگی برانگیخته بر قلب ایشان که مشتمل بر چهار صف پی در پی از سوار و پیاده جرار بود تاختند - و آن تیره بخنانرا که تاب صدمه اولیای دولت برق صولت نداشتند در حمله اول از یکدیگر متفرق ساختند - چنانچه جمعی کثیر از ایشان کشته شده خلتی بیستمار گرفتار شدند - و باقی ایشان پراکنده و پریستان گردیده پناه بجنگل و کهنسار بردند - و غنیمت بسیار بدست ارباب نهب و قاراج افتاد - باقر خان از آنجا که راه سرداری است نگذاشت که خاطر

ع [ده هزار] بادشاه نامه - صفحه ۳۳۳ - حمله اول - جلد اول -

منحصن قرار گرفته آرام پذیرد - بذا بر آن بهمان پا تا پائین دیوار قلعه یک جلو تاخت - و دلاوران عسکر فیروز نردبانها که بجهت آن روز ترتیب داده بودند بر گردن گرفته بهای حصار رسانیدند - و بمجرد رسیدن قدم بر آنها گذاشته رو به برآمدن برج و باره آوردند - نگاهبانان قلعه که مردم دکن ایشانرا نایکوار می گویند - بمحض ملاحظه اینحال از کار رفته یکبارگی دست و پا گم کردند - و چاره کار خود در زینهار طلبی دیده ناچار برسم معهود دکن که در وقت تنگی عرصه کار زار از روی بیچارگی کاه برگی بدندان گرفته درینصورت طلب امان می نمایند - عمل نموده به تسلیم کلید قلعه دارالنجاة سلامت و امن آباد عاقبت بر روی روزگار خود کشودند - باقر خان بعد از فتح قلعه را به میر علی اکبر نام ملازم خود سپرده فوجدار می آن ولایت را به صفی قلی منصفدار باز گذاشت *

نومید شدن خاندان بهمان و دریا خان و رفتن

بمسوی مالوه با هزار شورش انگیزی

از آنجا خیانت و خوف و غدر و حذر بر طبق حقیقت قضیه الخائن خائف و الغادر حاضر متلازم یکدیگر اند بمثابه که در یک ماده مطلقا از هم تخلف ندارند - درینولا بذا بر آنکه از شامت آن در شور بخت بد فرجام که بسر وقت بی نظام افتاده بودند و سلسله نظم احوالش از انتظام رفته بود چنانچه سر تا سر زمین دکن شورش خیز و آشوب انگیز گشته کار بدان کشید که ملک و مال دیرینه سال آن سلسله یکبارگی بمعرض تلف در آمد - لاجرم آن در بدنهاده چون بر نظام الملک اعتماد نداشتند از راه دور بینی بمخاطر آوردند - که مبادا خلاص خویش در گرفتاری

ایشان دیده سلامت خود در تسایم آن بدانند ایشان اندیشد - ناچار صلاح کار فاسد خود را در آن دیدند که از راه مالوه بولایت پنجاب شتافته از افغانان آن سرحد استمداد نمایند - محملاً باین اندیشه ناقص با صدر و ایدل و سایر افغانان از نواحی دولت آباد تا نذیر شتافته از آنجا برای دهرن گانو و جویره^۱ و انبه و پاتر روانه سمت مالوه گردیدند - چون در عام قدیم تقدیم این امر که عبارت است از استیصال آن گروه خدلان مآل بحسن سعی این دو سردار نامدار یعنی عبد الله خان و سید مظفر خان حوالست رفته بود - لاجرم در باطن ایفتمعی عاست شده بظاهر آن عارضه که سبق ذکر یافت سبب گشته حسب الحکم اشرف سید مظفر خان از بالا گنات بدرگاه معلی آمده بود - بعد از اطلاع بر کمائی حقیقت حال خانجهان سید مظفر خان از حضور اقدس و عبد الله خان از پائین گنات بتعصب او معمور گشته حکم معلی شرف نغان یافت - که از هر جا که این دو سردار بیکدیگر پیوندند - استیصال آن بد نهاد را پیش نهاد سازند - و به نیروی اتفاق که بالخاصیت موجب موافقت تائید آسمانی است اصل وجود آن بد گهر را از بیض و بنیاد بر آرند - و آنحضرت از غایت اهتمام درین مهم متوجه تجهیز مسکو ظفر اثر و سرانجام سپاه نصرت پناه شده بی استفسار از اختر شناسان ساعتی مسعود بجهت شروع این مهم خود اختیار نموده روز نهم دیماه چندی از امرای عظام و سایر منصبداران مثل سرافراز خان و دوارکا داس و مادهو سنگه ولد راو رتن ویکه تاز خان و شیرزاد و اوگرسین و شیبام سنگه و جهاناته راتهور و امیر بیگ با صد تن از گرز داران شیر افکن که همانا قن اسفندیار دل تهمتن داشتند - درین فوج

(۱) در منتخب الایاب این مقام را جویره و جودیره نوشته - [صفحه ۴۳۷]

متعین ساختند و مقرر فرمودند که برای بیجاگذاشته متوجه ماند و گردند - و همه جا از مخالفان خبردار بوده بر اثر آن گروه ادبار پزیره روانه شوند - چون سردار مذکور در کمال استعجال مرحله پیمای گشته در قصبه تالکانو بعد از الله خان پیوست - فی الحال از آن مقام طبل رحیل بر سپیل استعجال گرفته بشتاب باد و سحاب از دنبال شتافته بیست و هفتم دیمه چون بسرونج رسیدند خبر یافتند - که آن سیاه روزان دو روز قبل از نزول عسکر اقبال در آنجا رسیده اراده تاخت شهر داشته اند - و بتکسب اتفاق خواجه عبد الهادی ولد صفدر خان که از جانب پدر خادم آن محال بود با خواجه بابا و گروهی دیگر چهار گهری قبل از وصول آن گسسته امید داخل سرونج شده توفیق حراست شهر یافته بود - آن مخدول جاوید از دریافت پیشنهاد خاطر نومیده شده ناچار با یک جهان حرمان از آنجا رو تافته دو حلقه فیل مرکب خاصه شریفه که مشتمل بر پنجاه و شش زنجیر بود بدست آورده رو بودایی فرار و ادبار نهاد *

روز چهارشنبه بیست و پنجم دیمه موافق پانزدهم جمادی الثانیه سنه هزار و چهل هجری بساعت همایون که سعود آسمانی انواع انظار سعادت نثار مجلس مقدس نموده بودند - و کف التخصیب دستها بدعای دوات جاوید مقرون بر کشوده بزم قدسی وزن شمسی از سال چهارم عمر ابد طراز آنحضرت که تا بقای بقا امتداد و مد مدت آن بر صفحه روزگار و افراد دفاتر لیل و نهار باقی باد زینت و ترتیب یافته - خدیو روزگار خورشید وار به برج نفع میزان تحویل نموده و پله برابر را برز و گوهر آورده خرویشتن را بنابر انجاس حوائج نیازمندان نوع بشر برسم معهود با سایر اجناس و نقود دیگر سنجیده بر اهل استحقاق هفت کشور قسمت فرمودند *

(۱) در بادشاهنامه پنجاه مذکور شده - صفحه ۳۳۸ - حصه اول جلد اول *

کشته شدن دریا خان بدست اولیای دولت

کشد آدمی را در جاذبه بزور یکی آب روزی دگر خاک گور
کشایش این دو کشش که همانا از یکدست است اجل رسیده
و قسمت دریافته را از جا در آورده تا آنجا که میخواهد می کشد و در
هیچ مقام قرار و آرام نداده کشان کشان تا بمقصد می دواند - چنانچه
خانجهان کافر نعمت و دریا ناسپاس را که جاذبه خاک ولایت کالنجر
و بندیل بل کشش زبانه شعله سعیر و جحیم و آبشخور سرچشمه مدید
و حمیم از راه این دو سرزمین بجانبد خود می کشید - همانا بدین وجه
بی خویشتن داری از دولت آباد راهی شده بدون آنکه مقصد مشخص
و سرمنزل معینی داشته باشند هایم و سرگردان می کشند - تا آنکه دریا
شوریده سر که بیمانه عمرش چند روزی پیشتر از خان جهان پر شده بود
درینولا در سرزمین بندیلیه سر نهاد - و خانجهان یکدو گام آنسو تودر نواحی
کالنجر کردن از بار سر آزاد ساخت - تفصیل بیان و کیفیت قتل دریا
بد سرانجام آنکه چورر ساینه آگدار خانجهان بر ملک بندیلیه افتاده بود
بکرمالچیت پسر ججهار سنگه انماض عین نموده سر راه برو نکرخت
و ازینوجه او و پدرش در معرض عتاب و خطاب پادشاهی در آمده همواره
خایب و خجل میزیستند و پیوسته در حد آن بودند که از هروجه که رو
دهد بافدام عذر خواهی پیش آمده بتقدیم خدمت راه خود پاک سازند -
درین ولا که خانجهان و دریا قدم بملک ایشان نهاده خواستند که از کاپی
سربر آرند بکرمالچیت ایامعنی را که پیوسته از خدا میخواهست از لطایف
نیبی شمرده بانواج آید آنکه خویش ترا به سر راه به انبار در آمده سر راه
بر ایشان گرفت - و در راه ت دریا که چنداول بود بر خورده بزور و خورد

در آمد - آن سرمست باد غرور نیز که رسائی این نشاء هوش ربی در کاسه
 سر تهی مغزش سرشار افتاده بود بی محابا بر فوج بکرماجیت حمله آور
 گردید - و درینحال که او سرگرم جانبازی شده در پی حریف اندازی بود
 قضا را تفنگی که از بس درینمقام بجای افتاده آنرا لطیفه غیبی توان خواند
 بر سر او خورده از پا در آمد - چون دریا بان پیمای را سفینه عمر در گرداب فنا
 افتاد و از زیاده سری ها حباب آسا کاسه سر بید هوا برداد افواج بندیده
 به گمان آنکه سردار این فوج خانچهان بود از اطراف بر سر او ریختند -
 و خانچهان درین میانه فرجه فرار یافته بر یک کنار عرصه زده جان صفت از
 میان برد - در آن چپقلش و تعاقب که بعد از ظهور فرار خانچهان رو نمود
 قریب بچهار صد افغانان با یک پسر دریا بی سر شده - و در پست بندیده
 در عرصه کارزار بمقام جانشیناری در آمده مراسم سپاس گذاری حقوق نعمت
 بیقیاس ولی نعمت جاوید بجای آوردند - چون این قضیه که از اتفاقات
 حسنه روزگار بود بکرماجیت بدرگاه معروف داشته سر دریا با پسرش ارسال
 داشت هفدهم بهمن ماه بدرگاه رسیده چندی بر سر راهها افتاده از لکد کوب
 حوادث پاداش بی طریقی و بی راندی می یافت - بکرماجیت بخطاب
 جگواج نامور گردیده بمرحمت خلعت و شمشیر مرصع و نقره بلند آوازی
 اندوخت - چون شرارت وجود نابود دریا مردود از شراره آتش باروت
 فرو نشست خانچهان و داج صبر و قرار کرده مدهوش وار زمام اختیار خردشتن
 داری از دست داده هر روز مسافتی بی سپر میکرد - و موکب اقبال از
 دنبال آن ادبار مآل بر سبیل استعجال مراحل پیموده سیزدهم بهمن بموضع
 نیمی از اعمال بانذرا^۱ بانوده کوهی سیپنده^۲ رسیدند - و بندهای

(۱) در شمال و شرق جهانسی واقع است .

(۲) در شمال کالنجور واقع است .

بادشاهی خبر یافتند که مسافت میانه ایشان و آن سرگروه کوتاه اندیشیدن
زیاده از ده کوه نه مانده بذکر آن بیدرنگ بآهنگ ینرو کردن معامله او از
روی عجلت تمام رو براه سرعت نهادند - چون خانچه‌بان از وفوت پاداش
کردار لکدکوب هجوم حوادث روزگار و پیامال دست بود آفات ایل و فجار
شده از ایلغارهای بی دری نیز کوفته گشته - چنانچه سواران از کار مانده
در چهار پایان قوت رفتار نماند معهدا از زخمی بسیار همراه داشت بغیر آن
در آن روز دیر تر راهی شده - ازین راه جمعی از افواج قلعه خود را زود بدر
رسانیدند - و از همه پیشتر مقدمه جفون فتح و ظاهر سپید مظفر خان که همه
جا ماندند طلوعه بخت بلند پیش موکب می شتافت دنبال آن برشته
بخت را دریانت - و چون خبر رسیدن مقدمه لشکر ظفر اثر بار رسید
سراسیمه شده یکباره از جا رفت - و باوجود عدم ثبات قدم با قصد سوار
کار آزموده جانشینار بر سر راه سپاه ظفر پناه ناچار پای قرار بر جا واستوار
داشت - و زخمیانرا باندک سایه خزان که از دست برد نازاج حوادث
زمانه باز مانده بود با چندی از افغانان زمین اسپه پیش فرستاد - خان
فیروز جنگ در انروز شهادت ناشی را بکار برده با صده سیل و مولات
برق بر خیل لشکر آن خرمی سوخته حمله او کشت - و ازین طرف خانچه‌بان
با افغانان حمیت سبشت ناموس دوست بر سر جان پا محکم نهاده
سپر صده آن فضایی مبرم شد و دست از جان شسته بی سحابا بزد
و خورد در آمد - کوتاهی سخن در ان مقام که زیاده آتش حرب بلند می برای
دشته معامله بداد و ستاد جانها افتاد - و عقدران تهور مناسی نهادن
خشمکین با تندی شیر و نیزه شمشیر بر اعدای هم تاخته آتش کین
هنگامه رزم را گرمی دیگر دادند - از هر دو صف رزم جویان تقد خور و بر روی
هم شده از فوط بر دایمی چنانچه خانچه بان را با ساختاد - و چون بران

بی پروا خود را بر آتش زده در دست برد شجاعت دست از رستم

دستان بردند * * مثنوی *

بنای جمل سخت بنیاد شد تن از آهن و دل ز فولاد شد
چوسیل آن در خیل خرابی پرست بویرانی هم کشادند دست
دویدند برهم یلان بی‌دیغ چو جوهر بدندان گرفتند تیغ
چو برق از رگ ابر بهر مصاف برون جست شمشیر خود از غلاف
چندان گشت دست و بغل کارزار که شد تیغها جفت مقراض وار
در آخر کار بیمن چهره کشائی توجه آن نظر یافته تائید خدائی شاهد
فتح در آئینه تیغ مجاهدان نصرت انتما صورت نما گردید - چنانچه
در اندک مایه مدتی به نیروی کارگری اقبال خدیو روزگار کار اکثر آن زیاده
سران رزم ساز از دست بازی بسر بازی کشید - و از جمله نامداران عسکر ظفر
اثر شیرزاد خویش خان عالم مردانه تلاش نمایان بظهور آورده خود نیز
در عرصه جلالت نقد جان باخت - و هم چنین راجه دوارکا داس نبیره رای
سترسال در باره کشش و کوشش پای کم نیارنده تنی چند از آن زیاده سران
را مسافر ملک عدم ساخت و خود نیز سر بسر حق گذاری نهاده بکار آمد -
چون خانجهان اکثر مردم خود را قتل و مجروح دید - خصوص محمود نام
پسر او و صدر روهیله که نیروی بازو و گرمی پشت او بدیشان بود بکار آمدند
و جانجهان نام پسر دیگوش را از تغلگ زخمی مذکور بر روی ران رسید - و بدو
نیز چند زخم نمایان رسید ناچار ثبات قدم را خیر باد گفته راه فرار سرکرد -
و مطلقاً بهیچ چیز مقید نه گشته قطع طریق فرار اگرچه فی المثل گام واری
باشد غنیمت می شمرد - چنانچه فیلان کوه پیکر که همراه داشت
بمحساب کاهی بر نداشته جا بجا گذاشت - بلکه منصوبه خود در آن دانست
که شاید دمی چند بهادران غنیمت گیر را بدان مشغول ساخته خود در آن

فرجه فرصت هزیمت بیابد - از جمله فیالین بیست زنجیر بدست
 دلاوران شیر انگن فیل کیر افتاد - بافی راجه امر سنگه زمیندار بهاندور گرفته
 بموکب اقبال فرستاد - چون خانچهان کیرزان گشته افتان و خیزان خود را
 بذواحی کالنجیر رسانید سید احمد قلعه دار کالنجیر سر راه برآن همراه گرفته
 جمعی کثیر از همراهان او را به تیغ انداخت - و چندی دیگر را با ^۱ [حسین] ^۲
 نام پسر و تومان و طوئ و علم و بیست و دو زنجیر فیل بدست آورده بدرگاه
 عالم پناه ارسال داشت و بجمادومی این تلاش مردانه بخطاب جانباز خان
 سرافراز شد - و خانچهان بکار فرمانی اضطراب مغان بشتاب سیرده تا کنار
 تالاب سپیده که بیست کوره مسانت درمیانه بود هیچ جا عمان یکران
 خدلان مدنی نه ساخته یک جلو تاخت - و عمان اختیار از دست
 فروهشته درین مقام که خاک دامنگیرش گردیدن کیر آوریده بود قرار افامت
 داده از سر کوچ در گذشت - و از ته دل همراهان خود را میان مرافقت
 و مفارقت مختار ساخته اکثر را بجدائی گزیدن تکلیف داد - در آن میانه
 جمعی را که ملاحظه حمیت افغانی بل رعایت حق نمکدانی ملاحظه
 بود ازین رو تا همه جا همراه بودند دینچهان نیز همراهی کردند و بافی
 سرخویش گرفته برای خود شتافتند - و اینچنانست دولتخواهان در روز
 دوشنبه چهاردهم بهمن ماه موافق نرد رجب پیشههاد همت ساختند که
 بهر صورت که روز دهد امروز معامله او را بکرو سازند - و بحکم این قرار داد
 از عقب او فوج فوج از دریای لشکر طومان اثر بشتاب سوچ اوداب پی در پی
 شتافتند - نخست سید مظفر خان با ساد هوسنگه و دود سوار گرز دار
 و چندی دیگر از بهادران عسکر ظفر اثر بآن فلک زده برخوردند - و آن
 برشته بخت با عزیز نام پسر می که از اولاد او بود و ایل و جمعی دیگر

از افغانان از عمده‌های سرداران ار که بار پایداری نموده بودند بذایر آنکه دل بر هلاک نهاده دست از جان شسته بودند فیل را پیش رو نهاده بروشن راجپوتان همگی از اسب پیاده شدند و رخ بعرضه پیکار نهاده با فوج شاهي روبرو گشتند - پیش از همه مادهو سنکه با چندی از گرز داران پیشدستی نموده با ایشان بدار و گیر در آمد و از غایت جرأت و جلالت در عرصه کارزار چون کمان سینه به تیر داده مردم هر دو صف چون مژه درهم آویختند *

نهنگان ز دریا بدشت آمدند خرامنده شیران بکشت آمدند
در آن عرصه شوری بر افکیندند که در چشم محشر نمک ریختند
ز برنگیهای شمشیر کین لب زخم بر تیغ گفت آفرین
ز هنگامه دست بر در یلان نجستی کسی جز خدنگ کمان
ز مغز دلبران در آن دشت کین سری بود پر مغز گوئی زمین
اگرچه درین رزمگاه افغانان بحکم آنکه پای کویز نداشتند ناگزیر شمشیر تیز گرفته بمبارت در آمده بودند اما داد کشش و کوشش داده با وجود کمی عدد مردانه وار با دمی پر کین و جبینی سراسر چین روبروی بهادران پر دل چنانچه باید گشتند - و آن سرگشته خون گرفته نیز چون کارش بر سر افتاده بود و روزگارش بپایان رسیده در عرصه پیکار به هیچ وجه من الوجوه پای کم نیارزده دست و پای بسیار زده تلاش و نرد و بیشمار بروی کار آورد - و باوجود آنکه چاره گری سعي سودی نداشت و املا امید بهبودی نبود بقضای خدا بمبارت در آمده مشت بر زشت و پهلو بر نوک خنجر می زد تا آنکه از اطراف عرصه مصاف زخم‌های نمایان خورده - خصوص از زخم بر چینه مادهو سنکه که پیشتر از همه برو زده بیشتر از همه کاری افتاده بود - باوجود اینحال تا تاب و توان خودشان

داري داشت از خود نفرت و از پای در نیامد - آذگاه اکثر دلاوران که چون دشمنه بخولش تشنه بودند تا رسیدن سید مظفرخان اعلاش نداده بزخم‌هایی بیایی سیوف خاک وجودش را بصورت فلأ دادند - در آن میانه قریب بسی سوار از همراهان او خود را بیک کفاره زده بتگ و تاسر بدر برده پی کار خود رفتند - و دیگران قریب بصد کس که کار فرار بخود قرار ندادند با مستحکم نموده قلعاً نه اغیزدند و بر سر جان نه اریخته د پای تیغ نیز نیز ثبات قدم ورزیدند - مثل عزیز و ایمل و چندی دیگر که از کشتن و مردن ابا و پروا نکرده پروانه وار خود را بیدریغ بر شعلۀ تیغ افسر امیغ زدند - و از موکب اقبال دین جدال سید ماکس واد سید عبد الله نبیرا سید مظفرخان با بیست و هفت تن دیگر سر در راه جانبازی داده سرافرازی جاوید خون بها گرفتند - و چندی دیگر محضر دایری را بخط زخم نمایان رسانیده رایست مردی بر افراشتند - در این وقت که کرز برداران سرباهی آن زیاده سران از تن جدا ساخته بر سر نیزه کرده بودند عبد الله خان بهادر فیروز جنگ با سایر سرداران مسکوظه اثر از دنبال رسیده بشکرانۀ این فیروزی که بتازکی روزی اولیای دولت ابد طراز شده بود از روی نیاز شکر کارساز حقیقی بها آورد - و سر خانجیهای و عزیز و ایمل را همراه خواجه کاهار برادر زاده خود بدرگاه عالم پناه فرستاد - و فرید نام پدر خانجیهای که زنده گرفتار شده بود با جان جهان که زخم‌دار پناه بزی دریا برده بود با جلال برادر خورد بهادر خان مقید نموده بیک نای خان سپیده روانه حفر در نو ساخت *

* ابیات *

کجا این سرو اعتبار [سنان]^ع عشر از پی عب - رت دیگران

سری را که بودی ز صندل بدرد^۱ [سنانش ببازی پر از گاه کرد]^۲
 سرش آمد آخر اگر رفت تن بود عذر آن رفتن این آمدن

بامداد روز دوشنبه بیست و نهم ماه مذکور موافق اواسط رجب
 که عید الفتح اولیای دولت جاوید نصرت بود خواجه کامگار سر آن تیره
 روزگار را بدریار سپهر مدار رسانید - و معتمد خان از یمنعنی خبردار گشته
 بآهنگ مرده رسائی پیشتر شناخت - و بهنگامی که خدیو روزگار در آب
 تپتی کشتی سوار از شکار مرغابی عید خوشوقتی و کامیابی می فرمودند
 ادای نوید فتح و بشارت نصرت نمود - آنحضرت شکر و سپاس بیقیاس
 و منتهای بی منتهاء و اهدب متعال بجا آورده از روی شگون برسم معهود
 امر بنوازش نقاره شادیانه فرمودند - و ارکان دولت و اعیان حضرت مراسم
 تهذیب بجا آوردند - و فتح نامها متضمن به بشارت استیصال آن خسران
 مآل بجبهت یمین الدوله آصف خان و مهابت خان خانخانان و سایر
 صوبه داران و امرای سرحد ارسال داشتند - و عبد الله خان بهادر و سید
 مظفر خان را از روی عنایت بی عنایت به فرمانهای عاطفت عنوان
 اختصاص داده مصحوب عبد الله بیگ با خلعت های فاخره فرستادند -
 و معتمد خان برسم مؤدگانی از عنایت خلعت خاص تشریف یافته -
 و خواجه کامگار باغافه منصب و مرحمت خلعت خاص و اسب سرمایه
 اعتبار اندرخته بخطاب عزت خانی نامور گشت - و بکار فرمانی مصالیه
 ملکی برای اعتبار خیره چشمان سرهای پر شور و شر آن خیره سران آویزه
 گوش دروازه قلعه برهانپور شد - و چندی راس المال عبرت ارباب خبرت
 و سرمایه بصارت ارباب شراوت بود - درینوقت که سر پیر خان مخاطب

(۱) ع [زمانش ببازی پر از گاه و گرد] صفحه ۱۶۴۳ - حصه اول منتخب اللباب
 در نسخه کتابخانه آصفیه حیدرآباد بجای سنانش زمانش رقم شده *

به خانچه‌بان بعد از سر دریا بدرگاه والا رسید شاعر جلد و بیان طالع ب کایم
این دریتیم در رشته نظم انتظام داده بعرض اعلی رسانید و عالم سرشار
یافت *

این مژده فتح از پی هم زیبا بود این کیف در بالا چه نشاط افزا بود
از رخن دریا سر پیرا هم رفت کویا سر او حجاب این دریا بود

چهره نمائی شاهد مراد عسکر منصور که عبادت است از فتح قلعه دهارور بنقاب کشائی اقبال این تائید پرورد عنایت خوالجلال

چون سایر مهمانت این دولت خدا داد خدا ساز است و از مزید
سعی کار گذاران و میانجی کوشش مددکاران بی نیاز الحیم همه وقت
و همه حال بموانعت بوفیق دانش مراد خداوندان بهجت و اقبال بر وفق
دلخواه درست می نشیند و اسباب پیشرفت کار اصحاب سهم السعادت
خود بشود اماده و مهیا گردد - شاهد صدق این ستاده فتح قلعه دهارور
کشاد دهارور است که به کمال حمالت و استقامت بر روی دشمنان و وضع
اساس یافته بر اکثر اطراف آبگدهای زفت و شامه ای سیمکین هولناک
و جره های عمیق دارد - و تا حال تصور قتل این در آینه خیال هیچ کشور
گیری صورت نه بسته بود از سلسله جنگهای اقبال کار ساز فتح این در ابرس
ترکاز روی نمود - و حقیقت است این واقع آنکه چون اعظم خلیان از راست روی
است (۱) این دولت در جنوب و شرق در تعامل بهجت و همت نه خیل انگیزی واقع

اندیشه درست بخاطر آورد که نخست به قصبه دهارور و پیذته که بلغت دکن عبارت از بازار گاهی است که اهل نواحی آنجا هر هفته یکروز معین بجهت خرید و فروخت آنجا فراهم می آید بتازد - و آنگاه بر سر قرار داد معهود آمده تعاقب بهلول و مقرب خان پیش نهاد همت سازد - لهذا بانصرام ما فی الضمیر بی محابا از قصبه گذشته در چار دیوار توپ رس حصاری پای ثبات و قرار مستحکم نموده خبریانت که مخالفان چندین زنجیر فیل و اسباب و اموال مردم قصبه بخندق در آورده و پشت به پناه قلعه داده رو بمداغه سپاه نصرت دستگاه نهاده اند - از آنجا که راه سردارپها است و شرط کار گزاری خود با سایر بندهای درگاه سوار شده بخندق آمد و اهل قصبه را که از روی خیره چشمی بچیره دستی در آمده کرم بان اندازی بودند بید تفنگ گرفته از آنجا بضرب زور بیجا ساخت - و ارباب تهور اسباب نهب و غارت هزیمت آنها را مفت خود دانسته بی محابا بدرون خندق ریخته غنایم بسیار و اسباب و اموال بیشمار به یغما بردند - بعد آن بموجب فرموده خان مدکور پیادهای باجه چهار سکنه در صدد سر بازی شده بخندق در آمدند - و آن پیادهای جلد و جرار که هنگام گیر و دار پای کم از سوار نمی آوردند و در مقام سرعت سیر بر نگاوران باد پیمای پیشی می جستند از سرجان گذشته با اجل دست و گردن شدند - و بد تفنگهای عرصه خندق در آمده چندی از تیر و تفنگ کمین کشایان بروج قلعه جان باختند - و چندی باوجود زخمهای کاری چهار زنجیر فیل و بیست و هفت اسب و شتر و گاو بسیار و دیگر اموال و اسباب از خندق بر آوردند - از تهور ایستان اکثر دلبران و یغماگران لشکر دل یافته بخندق در آمدند و آنچه از صامت و ناطق یافتند متصرف شدند - و درین مرتبه نیز پیادهای بنذیله سه زنجیر فیل و پنجاه اسب بدست آوردند -

اعظم خان بجلدومی تجلد سایر غنائیم را بارباب تاراج باز گذاشته بجهت سرکار خاصه بر فیلس رقم اختصاص کشید - و چون شب در آمد بمقتضای شرط سرداری در خندق پیاده پا برآه نهاده اطراف چار دیوار حصار بنظر در آورده درباره جست و جوی مداخل و متخارج قلعه دقیقه از دقیقه فکر و تدبیر نامرعی نگذاشته - و در عین تعمق نظر دریچه بگج و سنگ مسدود نموده دید که ممکن بود که از آن راه فرجه یافتنه نهفته بقلعه نمایند - بنابر آن در حال بیداران و سایر عمله و نعلی این کار را طالب فرموده بانعام فرامند دل داده نیرو افزود - و بدین طریق سردرم این کار نموده بجد کالی و اهتمام تمام بنگارن آن باز داشت - و در آن سمت ملجوها قرار داده جا بجای نگهبانان برگماشت - و چون متحصنان مثل سیدی سالم حبشی و پدر اعتبار راو و برادران او از قسمت یافتن ملجوها خبردار شده در محافظت حصار مبالغه پیشتر نموده سردرم بان اندازی و بتدق امکانی و توپ کشایی شدند - درین اثنا بنابر آنکه کار اصحاب سهم السعادت خود بخود مهیا و آماده میگردد قضا را از نقاب حجاب ندب شامه لطیفه شریفه روی نمود که در حقیقت همان موجب فتح اوایی دولت و عدت کسر قلب اعدا شد - چه توپ کلانی که سرمایه پشت گردی اهل حصار بوده و آنرا بعد جبر ثقیل بالا برده بر دروازه قلعه نصب نموده بوی بشکریا بان نگاه می داشتند اراکه آن توپ در انداختن نخستین از مدعیان آن شکست و توپ ناطان بر روی برج افتاده از کار باز ماند - و اعظم خان بدان عبادت بمشابه کار برایشان دشوار ساخته عرصه برهنگنان تغلب درخت که در دست پرداختن و مجال اشتغال بساختن اراکه و رفع توپ ده دانهایی دست بهم نمی داد بیافزاند - چنانچه خان مدفوری بعد از وقوع انواقعه روزی دروازه منصوبهائی فایز فرجیده در همان اوج مساحت خان و دیوار نیابت

را با جمعی از بندوچیان فرستاد که بر کنار خندق قرار گیرند و در پناه چپوتره کوتوالی ملجأ ساخته کار بر اهل حصار تنگ و دشوار سازند - بالجمله با آنکه اکثر بندهای دولت خواه بادشاهی خصوص امرای دکن بذایر دشواری کار و حصانت حصار صلاح در محاصره ندیده با اتفاق می گفتند که صرف وقت درین راه فقد فرصت بخاک ریختن است و درین معامله پافشاری سر رشته کار خود از دست دادن است - لیکن از آنجا که اعظم خان را بخت کار فرما و اقبال راه نما بود مطلقاً این سخنان را بسمع رضا اصفا ندموده در خاطر راه نداد بلکه همچنان بر سر کار خود بوده مرتبه بر مرتبه مراتب جد و جهد می افزود - در آن چند روز جمعی از پراگنده گویان را که خلیل در رسوخ عزیمت می انداختند بهر گوشه متفرق ساخته خود با مردم یکدل سرانجام کار وای نعمت جاوید را وجه همت بلند نهمت ساخت - و از صفحات محایف اعمال و جراید مساعی اهل قلعه که عنوان تبار و تکاسل داشت آیات و هن و ضعف مطالعه نموده یکبارگی در پی کار سازی پورش شد - و بامداد روز دوشنبه هشتم صا بهمن به عون و عون ایزدی مستظهر و معتصد کشته رو بسوی قلعه آورد - و سایر دلیران لشکر به هیئت مجموعی از جانب دروازه دیگر که آبکند و جرنداشت انداز پورش نموده متوجه شدند - و از اطراف داوران فراز دشمن بیکدیگر پیوسته و زمین ها بر دوش نهاده تکبیر گویان پای برای حصار برداشتند - و بمجرد رسیدن نوبت باطراف برج و باره بر افراشته و پا بر مدارج آن گذاشته بالا بر آمدند - و برخی بدست آویز کمند بر کنگرهایی بروج عروج نموده کار نامه این نوع قلعه کشایی که از آن روز باز در بند ایشان است بر طاق بلند نهادند - و مرحمت خان نیز از جانب دیگر در آمده در پیچه دروازه را از طرف درون کشاده و اعظم خان با سایر امرا از آن راه داخل قلعه شد -

تا آنوقت قریب ۱ [دو] هزار کس از راه برج و باره قلعه در آمده دست بغارت و تاراج برکشادند - و اسباب بسیار و اموال بیشمار از نفایس اقمشه و امتعه و نوادر جواهر و موصع آلات و زیور گران مایه و ظروف طلا و نقره و ستور و مواشی و امثال اینها بحوزه تصرف سپاهیان در آمد - و سرنا سرقلعه از باب صامت و ناطق بنابر دست انداز ارباب یغما بیدار نهب و تاراج رفته آنچه نام مال بر آن توان نهاد گرد از بنیاد آن بر آمده بوم و پرو دیوار و در حصار بچاروب غارت پاکروب گردید - چنانچه مبلغهای کلبی از میان رفته برنده آن معلوم نشد - و مستحفظان حصار از سرداران گرفته تا سایر عمله و فعله قلعه با اهل و عیال دستگیر شدند - سیدی سالم قلعه دار و پدر و برادران و اهل و عیال اعتبار راو و اهل بیت شمن عم ملک بدن و جد و مادری نظام الملک بدست در آمدند - اعظم خان چندی از ایشان را که نگاهداشت آن ضرور بود نگاهداشته دیگرانرا بنابر درخواه امراء دکنی بصیغه صدقه فرق فرقدسازی آزاد ساخت - بعد از آن بسر انجام ما بحتاج قلعه پرداخته سامان آنوقت و اسباب توپخانه نمود - و هفت صد تفنگچی و باندار و توپچیان ماهر حکم انداز با عد سوار و چندی از منصبداران را در قلعه باز داشته نگهبانی حصار یسرداری میر عبد الله ری مقرر ساخت - و بعد از فراغ خاطر فتح نامه بدرگاه والا ارسال داشت - چون بعرض اشرف رسید آنخدمت شایان موقع استحسان نمایان یافت و خدمت گذاران محل تحسین و احسان بی پایان گشتند - اعظم خان بعنایت خلعت خاصه و اضافه هزاری ذات و هزار سوار بمنصب شش هزاری شش هزار سوار و در اسب از طویل و خاصه با زمین مطلا و راجه ججهار سنگه بنذیله بخاعت و اسب و مرحمت خان از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی

ذات و هزار سوار و خلعت نوازش یافتند - افواج نظام الملک که بیست گروهی قلعه دهارور اقامت داشتند بمجرد استماع این خبر آنجا کوچ نموده بنواحی قلعه قندهار که در آن آوان بمضیق محاصره افواج پادشاهی در آمده مشرف بر گیرا گیر تسخیر شده بود شناختند که شاید بانفاق دستبرد می نمایند و باین حرکات ناقص باعث شغل قلب و پراگندگی خاطر دولت خواهان شوند - خان مذکور بیدرنگ آهنگ تادیب آن گروه نموده از آنجا کوچ کرد - در اثنای این حال خبر رسیدن رندوله خان سر لشکر عادلخان که در آن نزدیکی از اعظم خان درخواست رخصت ملاقات نموده دستوری یافته بود بدان خان عظمت نشان رسید - خان مذکور همان جا توقف نموده بجهت مزید تفقد و دلجوئی او یاقوت خان و اوداجیرام و کیلوجی و جمیع امرای دکنی و حبشی را بهمراهی ملنقت خان خلف خود و چندی از اولیای دولت بر سبیل استقبال فرستاده او را بدین مایه احترام بلند پایه ساخت - و باعث آمدن رندوله خان آن بود که عادل خان ده هزار سوار بسرداری او و پدرش فرهاد خان بکراست محال متعلقه خود که در سمت سرحد نظام الملک واقع است فرستاده بود که آن سرزمین را از آسیب تعرض ایشان محفوظ داشته در باره تسخیر و تصرف قلاع و برکنات متعلقه نظام الملک که شاهنشاه مالک رقاب بجهت تالیف قلب عادلخان بدو مرحمت فرموده بودند کوشش کند - بعد از آمدن اعظم خان نوشت که چون عادلخان درینولا بتازگی در سلک دولتخواهان درگاه والا انتظام یافته این قایل جمیعت سپاه را که در جنب کثرت موکب اقبال حضرت سلیمان مکانی قدر و مکانیت خیل موری ندارد بخدمت ارسالی داشته که بتقدیم خدمتی از خدمات این دولت بد طراز سرافراز گردد - الحال این بده درگاه در خواه آندارد که باین دریانست حضور امتیاز یافته

در آنچه مقتضای وقت و صلاح حال باشد باستصواب رای صواب آنخان کامیاب بعمل آرد - چون اعظم خان بزمن مضمون وقوف یافت با آنکه میدانست که او بظاهر اظهار وفا و وفای می نماید و باطناً از راه نفاق با نظام الملک اتفاق تمام دارد و باستیصال کلبی او راضی نیست بذابر انماض عین و مدارا که از ستوده آئینهای دل پسند او باب خرد ارجمند است و سر همه خصایل محسوده و سایر شیوههای ستوده سرداران از مکنون ضمیر او قطع نظر کرده با او بمقتضای نفع نفع الظاهر عمل نموده به تقریر دلپذیر حکیمانه جواب بر طبق مصلحت باز داد - که چون در بدو حال عزیمت تذبیه غنیم سمت تصمیم یافته مزید توقف که صیرت قاعد از انصرام قرار داد خاطر دارد موافق مصلحت دولت نیست لاجرم این اراده که ازو بغایت خرد پسند افتاده هر چند زود تر بحکلیه وقوع و زودتر تعجیل زینست پذیر گردد نظر بمقتضای وقت اولی و انساب می نماید - بالجمله چون زدنوله خان از راه استقبال اعیان مرکب اقبال و پذیره وجوه خیل دولت پذیرای امتیاز و اختصاص شده باردوی جهانپوی رسید بحکم وحشی منشی وضعف نفس و بیدلی از غلبه وهم و هراس بیقیاس که ناشی از کمال شکوه و شان و صولت اولیای دولت شده با پانصد سلاحدار به مجلس اعظم خان که در آنروز بزمنی خوش مرتب ساخته و جشنی دلکش مزین نموده بود در آمد - و اعظم خان بذابر آنکه منع همراهان او باعث مزید توحش و تغیر همگان می شد ازین معنی که منافی روش آداب بوده انماض عین نمود - مع هذا از روی مهربانی بمقام دلاسا و استمالات او و پدرش آمده سخنان عطوفت آمیز که مناسبت وقت و مقتضای مقام بود بر زبان آورد چندانکه وحشت ایشان بانس مبدل شد - آذانه از سر نو بر سر دلدھی ایشان رفته بیست دست خلعت فراخور

قدر و حالت بایشان داد - و چون از شکفته جبین عظم خان رو و نیرو یافته راه سخن و زبان التماس پیدا کردند از روی تصریح بزبان نیاز درخواست کردند که چون خاقان ملک بخش کشورستان عادلخان را بشمول انواع عواطف از سایر دنیا داران دکن امتیاز داده بمراحم نا متناهی مفتخر و مباهمی ساخته اشد - چنانچه محال متعلقه بدر باز گذاشته از روی مزید مرحمت پنج قلعه از قلاع نظام الملک که از آنجمله قلعه دهارور است بدر عنایت فرموده اشد - اکنون که فتح قلعه مذکوره نصیب دولتخواهان شده اگر عادلخان را بوفای وعده سرافراز نه سازند اینمعنی باعث نومیدی و حرمان نصیبی او از عنایت بادشاهی خواهد شد - عظم خان گفت که فرمان عالی شان برینجمله صادر شد که هرگاه عادلخان در باب استیصال کلی نظام الملک با دولتخواهان دم از وفا و وفای زده بایشان در قلع بنیان بغی و طغیان آن نفاق نهاد اتفاق نماید بجلدی تقدیم این شایسته خدمت اولیای دولت بمقام امداد او در آیند - و در باب تسخیر قلاع معهوده بکرمک مردم او اقدام نموده بعد از فتح باو باز گذارند - و در عرض این مدت که عساکر نصرت مآثر در وادی تعاقب غنیمت تگاپو نموده بر اثر ایشان تاختند و مکرر طول و عرض این کشور را پی سپر ساخته آن گروه بد فرجام را در یک مقام فرصت قرار و آرام ندادند مطلقاً عادلخان درین ابواب مقید همراهی نشده به هیچ باب از در موافقت در نیامد - مع هذا از روی مزید برو امتنان که گزیده شیوه بندگان این آستان است مکرر اعلام رفت که درین اثنا که مخالفان بخود در مانده اشد انطباق آنست که بمحاصره قلاع بپردازد مطلقاً اثری برین مراتب مترتب نه شد - اکنون که فتح قلعه دهارور بنصب صد گونه منصوبه اولیای دولت شده و از شما خدمتی پسندیده بتقدیم نرسیده اینمعنی بیوجه

که عبارت است از التماس قلعه مفتوحه درین وقت صورت ندارد - مناسب آنست که دریغوا چون عساکر منصوبه باران^۱ تنبیه بقیة السیف غنیمت به پاکین گهات متوجه اند شما درین حوالی اقامت نموده و مردم خود را فراهم آورده متوجه باشید که هرگاه آن گروه ادبار آثار از مقابله رو تافته آهنگ بر آمدن بالا گهات نمایند سر راه بر آن بد اندیشان بگیریید - تا افواج قلعه خود را از عقب ایشان برسانند و باتفاق همگنان را در میان گرفته از میانه برداریم - آنگاه که شما مصدر ایستگونه هوا خواهی شده باشید درین باب دولتخواهان بدرگاه والا عرضداشت نموده درخواست قلعه دهارور نمایند - و بنابر آنکه در نظر انور آن جهانبان جهان بخش محیط هفت کشور بل محیط چار دیوار ربع مسکون وقعت نقطه موهوم ندارد تا باین یک کف دست زمین محقر چه رسد یقین که این التماس بموقع قبول خواهد رسید - محمداً اعظم خان فوج عادلخان را به قصبه مانده^۲ مرخص نموده عسکر قیامت اثر را از مقام دهارور کوچ فرموده بر اثر مردم نظام الملک به سمت قندهار^۳ شتافت - و نظام الملک از جا در آمده ناچار صلاح در آن دید که بافواج عادلخان از در مصالحه در آمده قلعه شول پور را باز بتصرف ایشان داده عهد و پیمان بایمان در میان در آورد که باتفاق یکدیگر بمقتضای مصلحت وقت کار کنند *

بیان مجملی از خصوصیات شدت

قحط و غلا و طاعون و وبا

چون نظام الملک از تیره سرانجامی و بد فرجامی قطعاً رعایت

(۱) این مقام در جنوب و غرب دهارور بمفاصله بیست و پنج میل انگلیسی واقع است *

(۲) این قلعه در جنوب و غرب ناندیتر بمفاصله بیست و پنج میل انگلیسی واقع

است و از دهارور هفتاد و پنج میل مسافت دارد *

به جانب بندگان بادشاهی بجای نیاورده برخلاف سیر مریضه ملوک عهد
ماضی سلوک می نمود - و مجاری اوضاع و اطوار بر منهج مستقیم عدل
و داد قرار نداده هنجار مرضی حضرت پروردگار نمی پیمود - و باین نیز
کفایت نکرد افغانه را که خمیر مایه فتنه و فساد بلاد و عباد بودند در
ولایت خود پناه داده در تقویت آن فتنه باغبی که اخلاط فاسده بل مواد
مفسده کالبد روزگار و علت نامه سوء المزاج لیل و نهار بودند بقدر امکان
کوشیده ازین چند ماده خود را مستعد بلا و آماده ابتلا ساخت - لاجرم
حضرت جبار مذتّم انواع بلاها بر روی او و رعایای بلاد او کشاد - چنانچه
نخست دایه سیاه پستان ابر بهاری و سحاب آذاری شیر باران از اطفال نبات
باز گرفت - و تا انقطاع موسم برسات کشت خوار زمین که پیوسته از انضال
ابر مطیر زکوة گیر بود بر شعله و آری نم بل به نیم قطره شبنم نرسید - بدان سان
که گویی در آن سال بخارها طبع دخان آتشی گرفته بود یا ستای سحاب
سراب از چشمه سیراب آب برداشته - و ازین رو رفته رفته گونه زنگاری سبزه
کاهی گشته و در صحرا و مرغزار و هامون و کهنار از فرط بی آبی سیمای
گیاه سیمایی گردید - چنانچه میزبان تهری چشمان مایده کلام ابوطالب
کلیم درین باب میگوید *

نشان از ابر و باران آنچنان رفت که گفتی برج آبی ز آسمان رفت
هوا گر قطعه ابری جلوه میداد بدی بی آب همچون کاغذ باد
اگر یک قطره آب آتشین بود چو آب آبله پوده نشین بود
مجملاً باین علت قلمت غله و کثرت غلا بجای کشید که عاقبت الامر
به قحط منجر شد - و آن بلا بمقامی انجامید که کار از شمار و تعداد اموات
در گذشته اسم مویه و نوحه و کفن و دفن از میانه برخواست - بل بنابر
آنکه موت عزیزان نیز علت قلمت مؤنت میشد لوازم تهفیت بجای

تعمیرت بجای می آوردند - و باوجود آنکه فوط و با فراخنای سلحت عدم را
بر مردم تنگ فضا ساخته بود از کوچۀ راه باریک تیغ تیز که در آنولا این
قضای سریع الامضا نیز بر اهل دکن نازل گشته بود هر روز قافله در قافله
بمراحل وادی نیستی می شتافتند - چنانچه گروهی که از زیر شمشیر
می جستند آنرا که قوت رفتار و پای فرار از وبا و غلا بود بعضی از اوطان
بغریب و برخی از دنیا بآخرت جلا وطن می بودند - و ازین ورطه کسی
کشتی جان بدر برد که از کمال ناتوانی یاری قطع مسافت آنچنانی نیز
نداشت *

فلک مانند از پی هفتگامه غم بهر گوشه کفی از تخم آدم
ز بس در کوچه فرش مرده افتاد نشان از کوچۀ تابوت میداد
بسان شیشه ساعت در دنیا پر و خالی شد از موتی و احیا
بنابر آنکه نزول عذاب جباری غالب اوقات از نوع شمولی خالی
نمی باشد سال دیگر از شامت قرب جوار آفت خشکی و غلا و بالای تحط
و وبا در سایر اطراف دکن مثل خاندیس و گجرات و برار سرایت نموده
همانا اهل سر تا سر این ولایت بهمان گونه بلا مبتلا شدند - چنانچه مردم
این شهر و سایر پرگانات بعد از فقدان آذوقه و انواع خوراک چندی مانند
انعام و دواب از خس و خاشاک کامیاب بودند - و چون این خوردنی که
در آنولا بود نیز از بیخ و بنیاد بر افتاد مدتی مدید عموم عوام از عدم قوت
و قوت چون هوام خاک خوار از غذای خاک آب بر التهاب زبانۀ آتش
جوع می زدند - بدینوسیله که هرآنچه درین مدت زیاده از هفت هزار ساله
گردش چرخ دوار خاک مردم خوار بآدمی کرده بود بکمتراز هفته آدمی
در هفته خوردن خاک تلفی بجای آورد *

* ابیات *

زنگی گرفتار و گر خالی بود بخسوان رزق او نم خوردنی بود

نظرها قرص مه را کرده تاراج بمان شب فلک هم گشته محتاج پس از آن هم بی مبالغه شاعرانه و اغراق منشیانه کار مردم چون سباع مردم خوار بآدم خوردن افتاد - چنانچه اگر زبردستی نهایی بر ناتوانی دست می یافت از سرا در نمیگذشت - و پدر و مادر نیز فرزندان عزیز و جگر گوشگان ناز پرورد خود را زنده از یکدیگر [در دیده] خام می خوردند - و درین باب از ستوده اطواری که درستی کردار بر راستی گفتارش شهادت صادق میداد استماع رفت که در عین گرمی هنگام قحط زنی در جوار محله سر پوشیده از مردم رو نشناس روی و مو کشاده بر سر کوی و برزن داد داد خواهی داده بذیاد مویه و شیون نمود - چون حقیقت حال استکشاف رفت ظاهر شد که از جور جارات خود و عدم انصاف و مروت ایشان تظلم می نماید که تطاول ایشان در حق من باین غایت تعدی تجاوز نموده که جگر پاره مرا درست بکار برده مرا بنحوی بی بهره مطلق ساختند که استخوان ریخته نیز در کار من نکردند - الحاصل کار بسرحدی کشید که چون این صیدها بدست نمی افتاد اکثر مردم مانند کرگسان چیغه خوار از شکار مردار روزگاری بسربردند - و چون روی زمین را از پشتهای چیغه و اموات که تا بسمک و سماک بر روی هم افتاده این روی خاک را روکش آن روی خاک کرده بود پرداختند کار به نیش قبور و کارش گور رسید تا آنکه مردم مطلقاً بدفن موتی مقید نمی شدند - و اگر احیاناً کسی احیای مراسم دین و آئین شرح متین نموده نهایی مرده را بخاک سپردی سوختگان آتش جوع پی بدان برده بر سر قسمت آن یکدیگر را هلاک ساختندی - و اگر از روی خطا راه بدر نیافتندی مردهای خشک شده دیرینه را از گور برآورده از باب کباب آهور گور بکار بردندی - و اهل بازار نیز استخوانهای آسودگان

مزار را که از طول انقضای روزگار فرسوده گردیده بود سوده با آرد که نامی از آن بر زبان و نشانی در میان بود برآمیکته می پختند - و اسم سامی نان بر آن نهاده بجان گرامی می فروختند - و گوشت حیوانات غیر ماکول اگر بفرض محال بدست می افتاد آنرا بسان بره شیر مست سان سان نموده بسان تحفه گرانمایه نهانی در معرض بیع می آوردند - و مردم شکم پرست که از گرسنه چشمی شوره پیوسته بیک سیر آهنگ نظر ننگ شان از پی گمان گوشت چون تیر پرنایی از گمان میدیدند آنرا باندازه دسترس خرید می نمودند - چون معامله بیاعان آن متاع گرانمایه و فروشندگان این کالای ارجمند والا بر سوانی کشید بعد از تحقیق این حقیقت ایشان را بازخواست شکسته سیاست بیاسا رسانید - ملخص سخن از حیص بیص این مخصه مسخوفه و نهلمه مهلمه جمعی که قوت حرکت داشتند به فسحت آباد هندوستان که ارض الله واسعه عبارت از آنست پناه بردند - و اکثر مردم شهر و جمعی کثیر از اهل اعمال خاندیس و هم چنین اهل گجرات و مضافات آن بمحض عنایت و عاطفت شهنشاه که مظهر لطف سرمدی و عنایت ازلی و ابدی حضرت ایزدی است ازین بلیه جلیه عظمی و طامه عامه کبری نجات یافتند - چه حسب الامر آنحضرت در سایر شهرها عموماً و در شهر برهانپور خصوصاً لذکرها و آش خانه ها برای اطعام فقرا و مساکین مرتب و مقرر شد - و هر روز از سوکار خاصه شریفه انواع خوردنی مهیا ساخته عموم مردم را بار عام می دادند - و سواى این روز دوشنبه که باعتبار جلوس مقدس نوروز روزگار بل عید ابدی هفتهای دهر و ایام عام و شهر است پنجهزار و پویه سواى صدقات و وظایف مقرر بر سایر سکنه شهر برهانپور قسمت می نمودند - و فرمان همایون شد که بجهت رعایت رعیت در خراج تخفیف کلی از باج مقرری داده

پنججاه لک روپیه معاف شناسند - و آنچه حسب الحکم اقدس سایر امرا و ارباب مناصب بصیغه تخفیف باز گذاشتند از حیز شمار بیرون است *

درین ایام آقا حیدر غلام ترک نژاد که بخطاب خواصخانی و کمال محرمیت و اعتبار نزد نظام الملک امتیاز داشت از رهنمونی بخت بدرگاه فلک جاه رسیده بمنصب دوهزاری ذات و سوار و عنایت خلعت و اسب سرافرازی یافت *

درینوقت که مقرب خان و بهلول را از بیم سطوت و صولت اربابی دولت یکبارگی پای استقرار از جا رفته قرار مصالحت به عادل خانیه دادند - اعظم خان برزنده خان نوشت که درینولا مخالفان سر بر آمدن بدلا گهات دارند سیل دولتخواهی آنست که حسب المقرر دهانه کربوه را نگاهداشته سر راه فرار بر سر آن مطرودان تا رسیدن موکب مسعود از دنبال مسدود سازند و بتقدیم این خدمت شایسته باعث آبروی خود شوند - آن نفاق آئین در جواب نوشت که چون درینولا اکثر مردم ما پراکنده شده اند درین باب از عادلخان استمراج نموده باستصواب ایشان عمل می نمایم - مقرب خان فوط اهتمام اعظم خان در باب استیصال نظام الملک ملاحظه نموده بتازگی از در چاره گیری در آمده راه صلاح و صلاح بارزنده کشوده بطریق فامه و پیغام در اجاس اظهار تملق و چاپلوسی تمام باو اعلام نمود - که تا دولت این خانواده از بنیاد نیفتاده صلاح آنست که فرصت تدارک از دست نداده تلافی اوقات ماضی در مستقبل احوال به عمل آید - و پیش از آن که نوبت آسپایی حوادث روزگار بشما رسد بمقتضای ادوار چرخ دوار شما نیز نقطه وار مرکز دوایر حرب عریض الذیل گردید اگر دولت خواهانه ترک نفاق نموده پیوند اتفاق بر روابط وفا و وفای استحکام یابد و سر رشته عهد و پیمان بعد از تلاطم ایمان توثیق تمام بدیور در نگاهداشت این

دردمان مساعی جمیله مبدول افتد - خصوص درینوقت که نظام الملک بنابر درخواست هوالخواهان بدین معنی راغبی شده که بنای مصالحه و معاهده بر اساس تسلیم قلعه شولا پور ب عادل خان گزارد - و الحال چون حقوق نمک تربیت نظام الملک نیز بر ذمه همت شما ثابت است چه در حقیقت بای اعتبار شما در مبادی حال (ایشانید - بالجمله این تقریر دلیلی در ردوله تاثیر نموده بتازگی دل بر اتفاق مقرب خان گذاشت - اعظم خان حقیقت این واقعه بموقف عرض اشرف معروض داشت و بی توقف فرمان شد که سید دلیر خان و سایر احدیان از فوج ابوالحسن جدائی گزیده بکومک اعظم خان متوجه شوند - و سردار خان و خواصخان و رشید خان و چندی دیگر از بندهای درگاه با سه هزار سوار از حضور بامداد عسکر ظفر آئین تعیین فرمودند - خان مذکور بمجرد رسیدن خبر آمدن کومک روانه شده بانداز تاخت و تاراج قصبه و بازارگاه پرینده متوجه گشت - و تاخت و تاراج قصبه و بازارگاه برداشته بر تا سر آنرا بیای ستور غازیان پی سپر ساخت - آنگاه بر سر قلعه چاه خام که بقاعه پیوسته استحکام تمام داشت و خندقی بعرض سه ذراع اطراف آنرا فرو گرفته بود تاخته بصدمه فیل دیوار آنرا که سه ذراع پهنا و پنج ذراع ارتفاع داشت انداخته داخل قلعه شد - درین حال متحصنان در توپ کلان را که وزن گلوله هریک یک و نیم من بادشاهی باشد آتش دادند - حسب الاقتضای قدر یکی از آن دو قضای نازل بر زمین رسیده از آن زمین سنگ لاج پاره سنگها بصدمه آن جدا شده و بچندین تن زخم هلی کاری رسانید - از آنجمله سه سوار با اسب و چهار پیاده بیک زخم جان دادند - و بمورد اعظم خان داوران متهور در همان گرمی دست از جان شسته

(۱) در ضلع عثمان آباد (قلمرو نظام) واقع است *

بخندد در آمدند - و هفت زنجیر فیل سرمست با غنایم بیشتر از آن گونه
 فریزین بندی که تصور آن عقدۀ دشوار کشا جرد را مات تحیز داد بر آوردند -
 اعظم خان با وجود عین انتظار کومک و خزانه بشرايط محاصره نیز پرداخته
 از سه طرف ملچارها ترتیب داده سپیها پیش برد - و از سمتی که باهتمام
 راجه جی سنگه و اهتمام خان مقرر بود کوچۀ سلامت نزدیک تر برده
 آنجا حواله گاه پرداختند - و دمدمه بر فراز آن برافراخته متحصنان را
 بباد تیر و تفنگ گرفتند - و بضرب توپ دیوارهای مقابل خود را بخاک
 برابر ساخته اگرچه کار بر مترددین درون حصار تنگ ساختند - خصوصاً اهل
 بارۀ شیر حاجی از دست سرکوب اهل جواله یارای سر بر آوردن نداشتند
 لیکن از راه فقدان هیزم و کاه و علیق دواب ساحت مقابلۀ آنچنان بر بیرونیان
 از فضای حوصلۀ درونیان تنگ میدان ترشده بود که برگ کاهی در نظر
 وقع کوهی داشت و خوشه از بس که جای انباری میگرفت در حوصلۀ
 ستوران جوی همسنگ خرمی بود - بذابر آنکه در آن نواحی بیخ گیاه از
 زیر زمین چون برگ کاه از روی زمین بر افتاد ناچار چارپایان که در آنولا از
 فوط ترصد علیق چار چشم شده دیدۀ انتظار در راه جو و کاه سپید کرده بودند
 نظر بر خوشۀ سنبله و خرمن ماله که از دور سیاهی میکرد دوختند - و بنظراره
 کاه دان کهکشانی که گاهی کاه کهنه بیاد بر می داد ساخته بیاد علف تسلی
 می اندوختند - یاقوت خان و ملتفت خان که با فوجی جرار از موکب ظفر آثار
 بجهت آوردن کاه و هیمة بمحال دور دست رفته بودند بهزار جر ثقیل بطریق
 زمین کاری و چاه کندی علف در سه روزه چهار پایان در جمیع جهات و اطراف
 اخذ و جر نمودند - و با وجود آنمایه سعی سودی نداده اثری بر مراتب
 کوشش مترتب نشد - فی الواقع مشتی خس یا پشناره چند گیاه بخوراک
 دواب و چارپایان آن لشکر بی پایان چگونه کفایت کند و انباری یا خرمی

جوباستوران کوه کوه سپاه قاف شکوه کنجا بس آید - ناچار اعظم خان صلاح وقت در آن دید که بالفعل دست از قلعه باز داشته از پایی حصار برخاست و از سر اکراه رو بقلعه ده‌ارور آورده در موضع پائنه^۱ منزل گزید *

از سوانح این ایام فرخنده فرجام که در دربار سپهر مدار روی داده موقوم می گردد - چون درینولا محمد علی بیگ رسول دارای ایران حسب الامر اعلی از دارالخلافه اکبرآباد متوجه درگاه والا شده بود بخاطر مبارک آوردند که مشار الیه را بذوارش بادشاهانه امتیاز داده عجالاً بخلفت فائزه سرافراز سازند - بظاہر آن مکرمت خان را بتقدیم این خدمت نامزد فرموده مقرر ساختند که از راه سرعت خود را باورسانیده از تشریف خلعت سعادت اندوز سازد و تا مالوه همراه بوده از آنجا بر سبیل استعجال معاودت نماید - و معتقد خان صوبه‌دار آنولایت تا بدرگاه گیتی پناه همراه بیاید *

بسیست و سیوم اسفندار یمین الدوله آصف خان با سایر سرداران از بالاگبات مراجعت نموده چون نزدیک به شهر رسید خدیو روزگار بقصد مزید اعتبار آن خان والا مقدر بادشاهزادهای نامدار را تا بظاهر شهر باستقبال خان مذکور مامور ساختند - و آن ادب اندیشان عقیدتمند فرموده بجا آورده تا آنجا که حکم اشرف صدور یافته بود پیش باز فرمودند - خان حق شناس بشکر دریانت این عطیه والا بر کام دل فیروز شده سجادات نیاز بجا آورده بظاہر رسم معهود هزار مهر و هزار روپیه بصیغه نذر گذرانید و مشمول عنایت بسیار شده مرحمت خلعت خاصه ضمیمه دیگر عواطف عمیمه گردید - آنگاه امرای دیگر

(۱) این موضع در جنوب ده‌ارور بفاصله چهارده میل انگلیسی واقع است *

به ترتیب مناصب و مراتب از زمین بوس درگاه مبهایی و مفتخر گشتند -
 عبد الله خان و سید مظفر خان که در باب استیصال خان جهان سعی ایشان
 مشکور افتاده بود شرف ملازمت حاصل نموده هر یک پانصد مهر بر سبیل
 نذر گذرانید - نخست عبد الله خان بعنايت خلعت و جمده و شمشیر
 مرصع و جیغه مرصع و اسب و فیل خاصگی معزز گردیده با افزایش هزاری
 ذات و سوار و خطاب فیروز جنگ سرافرازی یافت - بعد آن سید مظفر خان
 که چار هزاری ذات و سوار بود خلعت و غیره و اضافه هزار سوار
 و خطاب خانجهانی یافته محسود اقران گردید - پس از آن سایر
 منصبداران که مصدر خدمت نمایان شده بودند در خور مراتب با اضافه
 مناصب و سایر عنایات صوری و معنوی امتیاز یافتند - در همین ایام
 مکرمت خان بعد از تقدیم خدمت مرجوعه مراجعت نموده سعادت
 ملازمت دریافت *

چهاردهم شعبان شهنشاه دین پرور بذایر آئین مقرر حکم به افروختن
 چراغان فرمودند - پرتو چراغان در دل آن شب که روکش روز شده بود داغ
 رشک بر دل مهر جهان افروز نهاد - و در آن شب قدر ماه بدر که مقدار
 نور شمعی و اعتبار فروغ چراغی نداشت از پرتو روشنائی چراغان بدان مثابه
 اکتساب انوار نمود که از آن ذخیره باقی روزگار تا بابد اندوخت و وام آفتاب
 تابان نیز از فاضل زلف جاوید ادا نمود *

آغاز چارمین سال فرخ فال از جلوس مبارک

حضرت صاحب قران ثانی

کشور خدای فلک چهارم یعنی نیر اعظم بعد از انقضای بیست و سه
 گهزی و چهل و هفت دقیقه از شب جمعه هفدهم شعبان المعظم سنه هزار

و چهل هجری بدولت محل حمل تکهیل نموده آب و رنگی بر روی کار
عالم آب و خاک آورد - مبداء سال چهارم از سنین جلوس ابد ترین خدیو
زمان خلیفه روی زمین نوید نوروزی نوبعالمیان رسانیده ضعیف حالان
گسسته امید را قومی دلی بخشید - و به برکت حسن عهد آنحضرت که ثمره
عدل و احسان بل خاصیت نیت خیر است ابدی زمانه بتازگی منظور نظر
مهر پدران آبی علوی گشته بقیه السیف قتل عام مصائب گیتی و ترکناز
حوادث روزگار از زیر تیغ بیدریغ طاعون و وبا جسته بازماندگان شیبخون طوارق
لیل و نهار از مخصصه بلای قحط و غلا رستند - و بیمن عنایت خوان سالار
ماید احسان حضرت رزاق یعنی مهر منیر ابواب فتوحات آسمانی بمغایع
عنایت ربانی بر روی زمین و زمان مفتوح گشته پژمردگان صحرا و چمن
چون گرسنه چشمان قحط دکن از عطای بی منتهای آلهی سیرچشم
نیل تمنا گشتند - چون گذارش مراتب عطای عیمه و عنایات
عظیمه ایزدی نه در درجه ایست که بار تفصیل برتابد ناچار خود
را از آن باز داشته بنگارش مجمل واقعات این ایام خیر فرجام می
پردازد *

درم فروردی ماه محمد علی بیگ رسول دارایی ایران شاه صفی
همراه افضل خان و صادق خان که حسب الامر اعلی به پذیرا او شتافته
بودند سعادت پذیر آستان بوس درگاه گیتی پناه شده از روی کمال ادب
نامه شاه صفی را که عمده مضمون آن تهنیت جلوس همایون بود گذرانید -
حضرت شاهنشاهی نامه ازو بر گرفته بدستور اعظم افضل خان سپردند -
بعد از آن زبانی دعای شاه را با پیغامهای صداقت آئین که مشتمل
بر اظهار محبت بود ابلاغ نمود - آنگاه بوسیله اعیان درگاه در باب تعیین وقت
گذرانیدن ارمغان شاه درخواست نمود - حسب الامر اقدس ششم فروردی

ماه قرار یافت - و آن رسول قاعده دان ادب شناس را بعنایت صوری از مرحمت دست خلعت و تاج قزلباشی و جیغه مرصع و خنجر مرصع گرانمایه سرافرازی بخشیده مرحمت دو خوان طلا و یک پالان مرصع و یک تقوز پیاله زرین سرپوش دار که بیست هزار روپیه قیمت داشت پر از ارگجه خاصه که بذکر رسم معهود در ایام جشن ها و عیدها عنایت می فرمایند ضمیمه آن مراسم عمیمه شد - عبد الحق برادر افضل خان مخاطب بامانت خان که بر طبق فرمان همایون بادشاهی بجهت تقدیم خدمت مهمانداری و همراهی محمد علی ایلچی از دارالخلافه تا پانی پت شتافته و از آنجا تا برهانپور بشایستگی تمام بمراسم این امر اقدام نموده ضیافتهای نمایان بجا آورده بود از زمین بوس آستان آسمان نشان پیدایش بخت را فروغ سعادت جاردانی داد *

ششم ماه ایلچی مذکور حسب الامر سوغات شاه را که از آنجمله سه تقوز اسپ عراقی زاد صررنگ شعله نهاد و نفایس امتعه ایران و نوادر تحف و بدایع هدایای آن بلاد بود و بهای آن سه لک روپیه می شد بنظر انور در آورد - و پنج اسپ عراقی و پانزده شتر بختی نرو ماده با پنج استر و اقمشه آن دیار از خود و پنج اسب از بابت محمد تقی تحویلدار تنسوقات برسم پیشکش گذرانید - چهاردهم ماه پیشکش نمایان از نوادر و جواهر و مرصع آلات و زر نقد و فیلان نفوسند و سایر امتعه نفیسه که قطب الملک مصحوب شیخ محی الدین رسول درگاه و فاخان نامی کس خود ارسال داشته بود از نظر اشرف گذشت - و شیخ مذکور یک لک روپیه را جواهر و اجناس از جمله چهار لک روپیه داده قطب الملک بر سبیل پیشکش از جانب خود گذرانید *

بیان برخی فتوحات آسمانی که بحسن سعی قلیچ خان در آله آباد روی نمود و شرح مجملی از سوانح عهد دولت

چون سابقاً بمسامع علیه خدیو هفت کشور رسیده بود که ^۱ [عبدل] ع نام نساك پیشه کوتاه اندیشه بنابر استظهار حصانت حصارهای استوار که در وسط جنگل انبوه اتفاق افتاده بود سر بتمرد و خود سری بر آورده و رعایای متروک آن دیار از دست تظار او بجان آمده اند - لاجرم بحکم آنکه نذیبه ارباب فتنه و فساد در شریعت جهانداري فرض عین است حکم معلی صادر شد که قلیچ خان بیدرنگ استیصال آن ادبار مآل نماید - خان مذکور بانواع قاهره بتوزک و تهیه تمام راهی شده قلعه اول هرگانو نام قصبه را که سه حصن حصین داشت و اکثر مردم کار آمدنی عبدل با عیال خود آنجا را مامن ساخته بودند محاصره نمود - و در همان گرمی از دو طرف بنابر آنکه مبنی بر دو دروازه بود یورش کرده - بهادران متهور از توپ و تفنگ متحصنان که بر سر جان و ناموس ثبات قدم ورزیده داد مواجعه و مجادله میدادند پای کم نیارده خود را بیائین حصار رسانیدند - و چندانکه مخالفان بمیانچی شعله توپ و تفنگ و انواع آلات آتشبازی هنگام مدافعه و ممانعه گرم ساخته کوشش نمودند که دلاوران را از جد و جهد یورش باز دارند فایده نداد و سرگرمی مجاهدان میدان دین درین ماده زیاده شد - چندی پردلان کم هراس بنزدانها که همراه داشتند و برخی دیگر بکمند از اطراف برج و باره برآمدند و جمعی از متحصنان پای قرار استوار داشته چندی بمقابله پرداختند - چون اثری مترتب نشد ناچار پناه بحصار دوم بردند -

(۱) ع [عبدال] منتخب اللباب - حصه اول - صفحه ۴۵۴ *

و قلیچ خان آنرا نیز محاصره کرده در اندک مدتی بدستیارچی تائید آلهی و همراهی اقبال بادشاهی جبرا و قهراً دست بر آن یافت - و مردم غنیم مغلوب و مقهور بحصار سیومین که از همه منبع تر بود فرار نمودند - و اولیای دولت که پیوسته بتائید نصرت ایزدی مظفر و منصور اند نه به نیروی کثرت عدد و وفور عدت در کمتر مدتی آن قلعه را نیز مشرف بر تسخیر ساختند - و بهادران عدو بند کشور کشلی در باره یورش مراسم کوشش بوجه اتم بجا آورده بکیراگیر مفتوح گردانیدند - درینحال مردم غنیم مخدول دست از جان شسته بر سر ناموس پا محکم نمودند و بتحریک عرق حمیت جاهلیت گوهر بد اصلی را بکار فرموده جوهر غیرت بیجا را آشکار کردند - و رسم جوهر که بهندی زبان عبارت است از کشتن عیال و اطفال در امثال این احوال بعمل آوردند - و قریب هزار کس اهل خود را به تیغ بیدریغ گذرانیده رو بعرضه پیکار نهادند - و با هزار تن دیگر از مردان کار مردان کرده بدار البوار شناختند - و ازینچانب نیز جمعی در اقامت وظایف جهاد دفاعی جد و اجتهاد بظهور رسانیده درجه شهادت یافتند - و جمیع مفسدان آن سرزمین و متمردان اطراف و نواحی از سطوت و صولت اولیای دولت بیجا و بی پا گشتند - و قلعه های مستحکم را که از اسباب قلعه داری پر بود خالی کردند و از عدم ثبات قدم بولایات دور دست رو نهاده پراگنده شدند - و عبدل مدبر نیز از وطن خود هزیمت اختیار نموده خود را بچنگل های دشوار گذار رسانید - قلیچ خان وطن گاه آن سیاه رو تباہی را خراب کرده آتش فیهب و تاراج در خشک و تر آن سرحد زد - و بتخانهای آن سرزمین که سر بفلک رسانده بود بخاک برابر ساخته بتها را سوخت - و اعلام معالم اسلام در آن معابد اصنام بر افراخته روی زمین آن کفر آباد را که ظلمت شرک فرو گرفته بود بذور ظهور دین بر افروخت - و بجای بتخانها مساجد و معابد

بنیاد نهاده صیت اسلام و ایمان و صوت اذان که هرگز بکوش کرگشته اهل آن سرزمین نرسیده بود بمثابة بلند آوازه گردید که بمسامع کر و بیان عالم بالا و صوامع ملأ اعلی رسید - آنگاه همعنان ظفر و نصرت عذرا انصراف را به اله آباد انعطاف داد *

از جمله فتوحات آسمانی که در مقدمه این عنوان اشاره اجمالی بدان رفت فتح حصار استوار قلعه است باین کیفیت که چون سپهبدار خان مدتی مدید آن قلعه را محاصره نموده دقایق سعی و تلاش به نهایت درجات امکان رسانید و قطعاً اثری بر آن مراتب مترتب نشده معامله بفسون دم شمشیر و فنون تدبیر از پیش نرفت درینحال که کار بکار کشائی توفیق افتاد و استخلاص آن حصار در کار گریخت بخت و چاره گری اقبال انحصار داشت قضا را حشم قلعه بجمعی از اعراب که کشاک و بست بعضی از ابواب بدست ایشان بود و در نگاهداشت مداخل و مخارج حصار دخل تمام داشتند نظر بحصول منافع انداخته و بچشمداشت ادراک مراتب و مناصب دیده طمع بر انعام و احسان بندگان درگاه والا دوخته درین باب باهم همدستان شدند و بامردم سپهبدار خان زبان یکی کردند - و آن عمده دولت خواهان که پیوسته در پی دولت خواهی بوده درین گرمی جمعی از بهادران کار طلب را نهانی فرستاد که برهنمونئی ایشان بحصار در آمده کرنای بنوازش در آرند - درینوقت که غریو کرنای بلند شد نگاهبانان قلعه ازین قصه ناگهان آگهی یافته از جا رفته بدست و پا زدن در آمدند . و لیکن چون حصار بحوزه تصرف و حیز تسخیر دلاوران کشور گیر در آمده بود و کار از چاره گریعی سعی و تدبیر گذشته ناچار از بیم سرتن باسیری در داده دستگیر شدند *

درینمولا که خبر فوت شیرخان صوبه دار گجرات رسید اسلامخان که حراست اکبر آباد در عهد او بود بمرحمت خلعت و امانت هزاره سوار

بر منصب اصلش که چهار هزار و سه هزار سوار بود سرافرازی یافته بصوبه داری احمدآباد تعیین شد - و حکومت اکبرآباد به صفدر خان و حراست قلعه به حکومت خان مقرر گشت - بیست و پنجم اردیبهشت ماه الهی راجه بیتلدااس به نگهبانی قلعه رننهنبور از تغیر قلعه دار خان سرافرازی یافته رخصت شد - و سبب این امتیاز آن بود که چون در جنگ خانجهان جانفشانیها بکار آورده تازه بیایه راجگی رسیده بود و آئین معهود راجپوتان آنست که هرچند شخصی بمرتبه والا برسد تا قلعه نامور نداشته باشد بیایه اعتبار نمی رسد - بنابراین شاهنشاه حق گذار ادای حقوق جان سپاری او نموده بکراست قلعه رننهنبور که از قلاع مشهور هندوستان است سرافراز فرمودند *

از جمله فتوحات معهود مذکور که شرح آن موعود شد فتح قلعه ستوده^۱ است - چگونگی این قضیه آنکه سپهدار خان بعد از فتح قلعه تلم حسب الحکم اقدس همت به تسخیر آن برگماشته محیطش را نقطه وار مرکز دایره احاطه نموده و بر اطراف و جوانب ملجراها قرار داده کار بر متحصنان بغایت تنگ ساخت - و چون آثار عجز و انکسار از اوضاع و اطوار قلعه دار بظهور پیوست سپهدار خان بار نوشت که عذریب این قلعه نیز بمیامی اقبال کشور کشا بکشایش خواهد گرائید - بهتر آنست که پیش از فتح حصار عرض و ناموس خود برباد نداده خود را و اولاد منتسبان و متعلقان خویش را از مناصب و عزت حرمان نصیب نسازی - سیدی جمال قلعه دار استحصال رفع مراتب و سلامت جان و مال در نظر داشته و در مدد به اندیشی و سعادت طلبی خود شده بمقام تسلیم حصار در آمد -

(۱) قریب به پنجاه کروزه در سمت شمال و شرق اورنگ آباد واقع است *

سپهدارخان پیمان نامه موکد بایمان شداد نوشته نزد او فرستاد - او بمجرد رسیدن عهد نامه با سایر اهل و عیال و متعلقان خویش و ملازمان با اسباب و اموال بر آمده قلعه را به مردم بادشاهی سپرد - سپهدار خان مقدمش را مکرم داشته از سرکار خاصه شریفه بخلعت و فیل و اسب اختصاص داد - و غائبانه تسلیم بمنصب سه هزاره فرمود - و سیدی میران پسرش را بخلعت و اسب و تجویز منصب هزاره و سیدی سرور دامادش را بخلعت و اسب و تجویز منصب پانصدی سرافرازی بخشید - و روز دیگر داخل قلعه شده مداخل و مخارج آنرا بنظر دقت نگر در آورده خاطر از همه رهگذر جمع ساخت - و سر انجام سامان و ما یحتاج آن نموده سیصد تن از سپاهیان کار آزموده را بسرداری مرزا محمد خویش خود در قلعه باز داشته خود مظفر و منصور عثمان باز گشت معطوف نمود *

چهاردهم اردی بهشت ماه به عید رمضان مطابق افتاده هلال فرخنده همایون فال غره شوال از راه کمال سرعت برانهم گیتی نور گردون بر آمده بطریق یام مزده فتوحات بی اندازه که درین ایام تازه رو نموده بود باریلی . دولت جارید پیوند رسانید و عالمی را بنوید قدوم این دو عید سعید سرشار خورمی و بیغمی گردانید - و بشارت غلبه موکب ظفر قرین صاحبقران دوم غانله صدای قهقهه شادی و نوا شادمانه مبارکبادی در گنبد سپهرنهم پیچید - در آنروز نشاط آموز خدیو روزگار ظل انوار حضوت آفریدگار که منظر فیض انوارش عید عالم و نوروز دویم است مانند خورشید جهان افروز از مشرق جهروکه درشن طلوع فرموده عالمی را از میامن نور حضور که نمونه ظهور تجلی طور است نمودار افوار وادی ایمن ساخت - و مراسم معبوده این فرخنده روز بظهور آورده آنگاه بقصد ادای نماز قرین دولت

و سعادت فیل سوار متوجه عیدگاه شدند - و فروغ انوار طلعت انور ساحت مصلاً را آذین نور بسته روی زمین آن عرصه را بحلیه جلال و جمال و زیور دولت و اقبال مزین و محلی ساخت - و بعد از فراغ وظیفه مقرر این روز مبارک در هنگام مراجعت نیز از دو سو خلیق کوی و بازار بافشاندن درم و دیار تصدق و نثار زر ریز گشتند - درین روز نجابت خان ولد شاهرخ میرزا را بخدمت فوجداری ملتان که در آنوا جاگیر یمین الدوله بود از تغیر احمد بیگ خان مختص و مرخص ساختند *

از سوانح اودیسه که درینولا بعرض اعلی رسید غلبه باثر خان است بر سر لشکر نلنگانه و جرمانه گرفتن به سبب صدور حرکت بی ادبانه ایشان - چون خان مذکور ولایت کهیرا پاژ و حصن حصین منصورگده را از گماشتگان قطب الملک مستخلص ساخت چنانچه سابقاً گزارش یافت زمینداران آن نواحی قریب بیست هزار تن فراهم آورده در مهدی پور نام موضعی بغایت منیع در دوازده کوهی کهیرا پاژه خیره چشمی بل چیره دستی آغاز کردند - باقرخان دیگر باره از کهیرا پاژه بانداز گوشمال ایشان برآمده رو براه نهاد - و بحسب اتفاق بعد از طی چند کوه جنگلی اندوه پیش آمد که در آن سرزمین باعتبار دشواری و بی پایداری مورد ضرب المثل بود - چنانچه قاصد نسیم تند رو بل سفیر سریع السیر مصر را از کنار آن جنگل محال گذار چه جایی میان مجال گذر نبود - و مسرع شعله سرکش ز پیوه آن پا کشیده سالک شتابنده سیلاب از سر مضیق نای اشجار سرفرازش سرباز زد - بی تکلف فرط تراکم درختان بی پایداریش بمثابه بود که برید لا مکن سیر نظر که در نیم لمحہ البصر هفت سپهر اخضر را پی سپر میکند پیروند امید از قطع طریق آن مسلک بیراه بردی - و وفور تشابک اغصان

اشجار آن بیشه دور و دراز در پایه که پیک سبک پی نیزنگ یعنی اندیشه
نیرنگ پرداز مرد مهندس پیشه که در یک چشم زدن بیدرنگ پرگار احاطه
گردا گرد مرکز نا محیط چرخ دوار بر می آرد خیال دخول در آن نیستی -
مجملاً بهادران سراپا تهو از کار گری نفوذ عزیمت راسخ که موید بغفاد حکم
همت نافذ شده بود رفته رفته بدان جنگل در آمدند و اکثر بریده و بعضی جا
سوخته راه در آمد پیدا نمودند - و افواج غنیم تیره کلیم که راه احتمال گذشتن
از آن محال محال گذار نمی دادند و بآن پشت گرمی پای از سرحد
اندازه خویش فرا پیش نهادند چون باین طریق تجلدی از ارباب جلالت
مشاهده نمودند بیدست و پا شده قطع امید از خود کردند - و از بیم توجه
موکب اقبال رو گردان شده تا بسدی چوب بست که در مضیق میان دو
کوه بر آورده بودند و آنرا بخندقی بسیار پهناور عمیق استوار کرده هیچ
جا ثبات نه ورزیدند و آنرا پیش رو داده در پس آن بچنگ پیش آمدند
و آتش کین بر افروخته هنگامه انداختن بان و توپ و تفنگ را گرم ساختند -
و ازینجانب اصحاب تهو یعنی بهادران پر دل کم هراس که از برابری شعله
سرکش پای کم نمی آوردند بلکه خود را مانند باد صرصر بر آب و آتش
می زدند از زلال آتشین بندوق و آب بی پایاب آن زرف خندق باکی نداشته
خود را بی ابا و محابا به پای آن دیوار بست چوبین رسانیدند - و بگرمی
شعله سرفراز که بر قلب خاشاک زند در یکدم سر بر فراز آن سد مذکور
بر آورده آن آتشی نهادان خاکسار را بباد تیغ شعله آمیغ گرفتند -
چنانچه به کم تر فرصتی خلقی بی پایان از آن کم فرصتان بی سر شده
بقیه طعمه شمشیر فنا و جمعی کثیر اسیر و گروهی انبوه هزیمت پذیر
گشتند *

بیان چگونگی کشایش قلعه قندهار دکن بکلید تائید این برگزیده عنایت ایزدی

چون نصیرپخان قبل ازین حسب الامر اعلی با موکب اقبال قلعه قندهار را قبل نموده داد شرایط کشت و کوشش داده بود درینولا بمحض همراهی اقبال بادشاهی یعنی تائیدات الهی در باب فتح قلعه کامیاب و مقضی المرام گشته بر کام خاطر فیروز گشت - تفصیل این قضیه آنکه در سال گذشته خان مذکور بیک گروهی قندهار رسیده با فوج عمان موج اراده تسخیر پیش نهاد همت ساخت - اول با سایر سرداران مثل شهباز خان و سردار خان و راجه بهارت و جمیع بندهای درگاه بانداز ترکناز قصبه که پیوسته قلعه بود همت کار کشا بر بسته روی توجه بدان سو نهاد - و سرافراز خان نامی سرگروه لشکر کومکچی آن حدود که در میدان گاه میان قلعه و قصبه در پی پیکار شده آلات آتشباری پیش روی خود نصب نموده بود بمجرد رسیدن موکب اقبال روبرو گشت - و صادق داماد یاقوت خان که نگاهبانی قلعه بدو تعلق داشت و جمیع برج علی الخصوص برجهای سمت میدان را به توپ و تفنگ و سایر ادوات و آلات جنگ آراسته بود او نیز آماده مدافعه و مجادله شد - درینحال بهادران فاموس جو از آن دریای آتش که در پیش صف و از بالای قلعه زبانه کش شده بود ملاحظه نه نموده سمندر وار غوطه در میان صفوف خوردند - و بباد حمله قلب شکن و صدمه باد پایان مرد افکن مصر بنیاد بر انداز ریشه کن بر انگیزخته آن تپا اندیشان را مانند اندیشه ایشان و پریشان ساختند - و سمندر خان حاکم قصبه و سیدی سرور میر آخور

طویلہ اسپان بار گیر کہ بجہت سوارِی تفنگچیان کومک مقرر بود درین دار و گیر با دیویست تن بی سر شدند - و قصبہ بحوزہ تسخیر در آمدہ قریب شش ہزار کس از مرد وزن اسیر و دستگیر شدند - و پانصد اسپ و صد شتر و اموال بیشمار بمعوض تاراج در آمد سولای آنچه سپاہیان یغمائی بقلم عرض ندادہ از میان بردند - و سرافراز خان با جمعی پریشان حال کہ از زیر تیغ جسته بودند بہ تگابوی تمام شباشب خستہ و دل شکستہ باردوی نظام الملک پیوست - و نصیربخان سائر اسیران را بشکرانہ روزی شدن عطیہ فتح و فیروزی تصدق فرق فرقد سالی خدیو زمان نامیدہ آزادی بخشید - آنگاہ باہتمام تمام ہمت بر اتمام کار برگماشتہ سرانجام لوازم قلعہ گیری پیش گرفت - و ملچارہا بہ بہادران کار آزمودہ بخش نمودہ در پی سیعہ پیش بردن و نقب زدن شد - چون تہیہ این کارہا ساختہ و کوچہ سلامت پرداختہ گشت و جوالہا مرتفع و آمادہ کردہ توپہا بوسیلہ حیلہ جرّائات بفراز آنہا بر آوردند - و ہمین کہ در اندک فرصتی از ملچار نصیربخان کوچہ سلامت بگذار خندق رسید جمعی کہ در پناہ دیوار بست گذار خندق بودند از واہمہ راہ ہزیمت پیش گرفته جامی خود را خالی گذاشتند و مردم ملچار مذکور در آن مقام قائم شدہ قرار گرفتند - چون در فضلی آن خندق کہ چہل و ہشت ذراع پہنا دارد گنبد مقبرہ قاضی قوام واقع بود اکثر اوقات چندی از آن فرقہ تفرقہ آئین در پناہ آن در آمدہ بہ تفنگ افکندی و بار اندازی باعث تفرقہ خاطر و شغل قاسب دلاوران می شدند - بذابر آن از ملچار نصیربخان تہ آن مقبرہ خالی نمودہ و آنرا بباروت انباشتہ آتش در دادند و از صدمہ آتش بنیاد آن بنا را بخاک وجود صد تن از آن مردم بباد فنا در دادند - و جمعی از سپاہیان در آن موضع ملچار ساختہ جا گرفتند - درینوقت زندانہ و بہلول و جمیع اہل نفاق و شقاق از مردم نظام الملک

و عادل خان باتفاق یکدیگر خود را بکومک متخصصان رسانیده بر سر ملچار نصیربخان ریختند - اهل قلعه نیز در صدد مدد ایشان شده بیکبار سایر آلات آتشباری را کار فرموده از رگ تیره ابر شعله بار توپ و تفنگ طوفان آتش انگیزتند - سردار نامدار با سایر سرداران و بهادران دلاور مردانه پلای ثبات و قرار برجا استوار داشته در آن قسم نبرد مرد آزمایی دل از دست نداده سر پنجه قدرت بدشمن مالی و عدو بذدی برکشاد - و با اعتماد کار گری اقبال و اعتضاد دولت بی زوال نیرو و زور بازو یافته جمعی را جریح و قتل و باقی را مغلوب و مذکور ساخت - و عسکر ظفر از ظهور این فتح آسمانی استظهار دیگر یافته زیاده بر سابق در پی پیشرفت کار شدند *

چون شش نقب از جمله بیست و یک نقب که درین مدت سر کرده پیش برده بودند باتمام رسید نصیربخان صلاح وقت در آن دید که سه نقب را بباروت انباشته باقی را از روی احتیاط موقوف دارند - اتفاقاً پیش از آنکه قرار داد بوقوع انجامد خبر نزدیک رسیدن اعظم خان که حسب الحکم اشرف بامداد آن شهادت آثار منوجه شده بود رسید - خالندکور مراسم استقبال بجا آورده اعظم خان را هم از راه بر سر ملچار آورد - و چون در حضورش هرسه نقب را آتش دادند قضا را آتش بیکی در نه گرفته بدو نقب دیگر کار گرفتند - دیوار شیر حاجی را با نصف برج کلان انداخت - و جمعی ستاره سوخته تیره روز از آن فوّه تفرقه اندوز را تف باروت سوخته چندی دیگر را صدمه افتادن دیوار بخاک برابر کرده ازین دو راه بعدم آباد راهی ساخت - درینحال نصیربخان و همراهان یورش کرده از راه دیوار افتاده اراده در آمدن نمودند - درونیان بمقام ممانعت و مدافعت در آمده سرگرم انداختن بان و تفنگ شده مشکهای پر باروت را آتش زده انداختند - مچماً از دو پهرتا هذگام نشستن آفتاب معرکه زد و خورد قایم

بوده هنگامی گیر و دار از طرفین گرم بازار بود - چون آتش حسب المدعا کارگر نیفتاده دیوار را چنانچه باید نینداخته بود و بی مبالغه متحصنان نیز مردانه کوشیده حق ستیز و آویز بجا آوردند - و آخر بسبب درمیان آمدن ظلمت شب عرصه کارزار بقایمی از یکدیگر ریخته مردم طرفین رو بسوی قرارگاه خویش آوردند - و بهادران در همان نزدیکی اقامت نموده بافتاب شدن دیگر نقب ها در آمدند - متحصنان از روی قیاس چگونگی حال استقبال را در آئینه مشاهده احوال معاننه دیده دانستند که عنقریب جهراً و قهراً قلعه بحوزة تصرف اولیای دولت در آید و بهمگی اسیر و دستگیر میشوند - ناچار از روی اضطراب در مصالحه زده ابواب آشتی که جای آن از کمال اصرار بر مجادله و مقابله نگذاشته بودند بوسیله راجه بهارت گشوده در خواست پیمان نامه نمودند - نصیریخان حسب المدعی ایشان عهدنامه نوشته همراه معتمدان راجه نزد قلعه دار فرستاد - او با هفت کس از اعیان آن حصار برآمده بر راجه ملاقات کرد و کلید قلعه تسلیم نموده در فتح بر روی دولتخواهان بل ابواب امن و امان بر روی روزگار خویش گشود - روز دیگر با راجه نصیریخان را دیده ده فیل پیشکش پادشاهی گذرانید و از نوید مراسم نامتناهی خلافت پناهی مستظهر و مستمال گشت - نصیریخان در همان روز داخل قلعه مذکور که بیست و هفتم اردی بهشت بعد از چهار ماه و نوزده روز بکشایش گمراه شده بود گردیده خصوصیاتش بنظر دقت نگر در آورد - و جمله اسباب قلعداری یکصد و شانزده توپ خورد و کلان که توپ عنبری کلان و عنبری خورد^۱ و ملک ضبط و بجای از جمله آن توپهای نامی است بتصرف در آمد *

(۱) در منتخب الالباب این دو توپ نامهای عنبری کلان و عنبری خورد و عنبری کلان و عنبری خورد نوشته شده - لکن عنبری کلان و عنبری خورد چنانکه درین کتاب مذکور شد صحیح معلوم می شود منتخب الالباب - حصه اول - صفحه ۱۴۵۷ *

از سوانح دولت جاوید انما که درینولا بنابر نیرنگسازیهایی بخت و منصوبه بازیهای اقبال از عالم غیب چهره نما گشته علت انهدام بنیان دولت نظام الملک شد آنکه چون اراده ازلی باستیصال کلی او تعلق پذیر گردیده بود لاجرم بدست خود اسباب عذاب و نکال خود مهیا و آماده ساخته در تخریب بنیان دولت خویش کوشید - چنانچه وکیل و سپه سالار خود فتح خان پسر کلان ملک عنبر را که چندی ازین پیش بنابر سوء ظن و بدگمانی زندانی ساخته بجای او مقربخان را که از غلامان بزرگ و معتبر او بود بسپه سالاری و اخلاص خان حبشی را بوکالت برداشته بود چون از مقربخان و اقران او کاری بر نیامد درینولا از حبس بر آورده بخدمات سابق نصب نمود - بنابر اینمعنی مقرب خان از نظام الملک نومید گشته در مقام بندگی درگاه گیتی پناه شده بوسیله رسل و رسایل از اعظم خان درخواست امان نامه نمود - آن خان والا شان حقیقت را بدرگاه عرض داشت نمود و حسب الاستدعا فرمان استمالت آمیز بنام مقربخان عز صدور یافت - بعد از ورود آن فرمان نوازش عنوان اعظم خان تانلجی درویش را که از معتمدان نظام الملک و پیش دست مقربخان بود و با درازده کس دیگر از جانب او بقصد مهم سازی آمده بحضور خود طلبیده فرمان جهان مطاع را نمود - مقربخان از تقریر او امیدوار مرحمت خدیو روزگار و دلنهاد بندگی درگاه گیتی پناه گشته و از همه جهت جمعیت خاطر اندوخته روز دیگر با سایر همراهان متوجه اردوی ظفر قرین گردید - اعظم خان بجهت مزید امید و تمهید مقدمات دلجوئی و تفقد خاطر او از راه اعزاز و احترام جانبش در آمده ملتفت خان را با چندی از بندهای درگاه والا باستقبال ارسالداشت و خود نیز از روی از دیار مواد استمالت تا گذار معسکر اقبال برسم استقبال

(۱) در بادشاه نامه تاماجی و تاباجی مذکور شده حصه اول - صفحه ۷۸ *

شکافت - و او را معزز و مکرم از راه بمنزل خود آورده در تمهید مبایعی احترام و اکرام او کوشیده نخست او را به تشریف خلعت و خنجر مرصع و چهار اسپ و دو فیل و یک لک روپیه از سرکار خاصه شریفه امتیاز بخشید - آنگاه به تسلیم منصب شش هزاره شش هزار سوار سرافراز فرموده صد دست خلعت و صد شال و هفتاد اسپ به همراهان او داد - و دو صد و چهل کس از ایشان را در خور پایه و مقدار بتجویز مناصب و انعام و مدد خرج نوازش فرمود *

درین اثنا رندوله سر لشکر عادلخان بنابر مقتضای وقت باعظم خان پیغام داد که چون مصلحت بلاد و عباد در ضمن صلح و علاج مندرج است - اگر اولیای دولت ابد قریب بادشاهی از راه خیرخواهی رعیت و سپاهی در آمده از درگاه والا در خواه عفو زلات و محو تقصیرات عادلخان نمایند - من بعد من متعهد قطوع و تعبد عادل خان میشوم که بدستور معهود در مقام بندگی و خدمتگاری بوده دقیقه از دقائق فرمانبرداری نامرعی نگذارم - و علامت انقیاد بالقوه او اینکه بالفعل شیخ معین الدین ابلاچی را که پیش ازین با پیشکش روانه درگاه نموده ثانیاً در بیدر باز داشته بود روانه نماید - اعظم خان بعد از رسیدن این پیغام حسب الصلاح دولتخواهان بجانب برگزیده بهالکي و چیت کوبه^۱ از توابع بیدر راهی شد که تا رسیدن موسم برشکال آنجا اقامت گزیده بمقتضای وقت عمل نماید - چنانچه اگر مردم عادل خان بر سر عهد خود باشند بدرگاه والا عرضداشت در باب فروگذاشت اغزشهای عادل خان که بنابر عدم اختیار رو داده التماس نماید - و اگر معامله صورت دیگر بر کند و اینمعنی از روی تزییر و تریب باشد جزای آن بد عهدان چنانچه سزای آن باشد در کنار روزگار

(۱) در نسخه نخبخانه آصفیه این مقام باسم جیت کوبه مذکور شده *

ایشان گذارد - و بنابرین عزیمت صائب کوچ کرده در سه گروهی منزل سابق بر کنار آب و نجره قرار نزول داد - و بموجب قرار داد معهود که در هر منزل سرتاسر افواج اربعه همچنان سوار ایستاده می بودند تا همگی اردو فرو می آمد - و بعد از آن از هر فوجی چند سردار بنوبت یک گروه دور از معسکر رفته می نشستند تا مردم اردو گله و هیمة بفرات می آوردند - درین منزل نیز دستور العمل مقرر معمول شد - چون نخست نوبت درین روز به تقدیم امور معهوده بعهده بهادر خان روهیله و شهباز خان و رشید خان انصاری و یوسف خان تاشکندی بود و غنیم درین ایام کمتر خود نمائی می نمود لاجرم ازین راه خاطر جمع داشتند و بنابر آن رعایت حزم و احتیاط بجا نیاورده تمام جمیعت همراه نیاورده بودند - قضا را از آنجا که بمقتضای قدر نمائیهایی قدرت است قضیه ناگهانی شبیه بقضای اتفاقی رو داد که سرداران ناچار قطع نظر از نگاهبانی عملاً که می نموده بچاره گری آن توجه نمودند - درین میانه چشم زخمی بایشان رسیده باعث کسرشان خیل اقبال گردید - تبیین اینمقال آنکه فوجی از راجپوتان قبل از نزول موکب اقبال دهی را که سه گروهی معسکر اقبال واقع بود باران تاراج و تحصیل ما محتاج دواب در قبل داشتند - و اهل آن ده باستظهار کثرت عدد و عدت در پناه دیوار بست قصبه بمقام مدافعه و مقابله در آمده دست مجادله و مقاتله بر کشوده بودند - درینحال خبر به بهادر خان رسید که راجپوتان در باره کشایش آن دیوار بند فرو مانده در بند نام و ذنگ افتاده اند و نه راه ایستادن و نه روی برگشتن دارند - ناچار با همراهان بصدد مدد ایشان شتافت و بهمان پا بر سر قصبه رفته بزودی دست بر آن یافت - و همگنان باستظهار یکدیگر در آن معموده بر وفق دلخواه مراسم تاخت و تاراج بجا آورده اکثر سپاهیان ایشان نیز از آنجا گرانباز روی بسوی اردو نهادند - بنابر این با ایشان

معدودی چند که عدد ایشان بچار صد سوار نمی رسید ماندند - درین اثنا افواج مخالفان که بفاصله ده کروزه از اردو بوده بانداز ترکناز فوجی از سواران کار آمدنی جدا کرده پیشتر فرستاده بودند - قضا را فرستادگان در نزدیکی ده از حقیقت حال خبردار شده مسرعی بجهت اعلام خبر فرستاده خود به نزدیک ده آمدند - بهادر خان و همراهان که بحسب عدد کمتر از ایشان بودند تکیه بر کارگری اقبال بی زوال کرده خاطر به قلت عدد وعدت که در اکثر اوقات بحکم کرده کم من فئه قلیله غلبت علی فئه کثیره جمع ساختند - و بصولت شیر و ببر و سرعت باد و ابر بر ایشان تاخته در حمله اول آن بد اندیشان را از یکدیگر پریشان ساختند - و آنها را فرار پیش گرفته رفته رفته بهادر خان و بهادرانرا بسمت فوج کلان کشیدند - و چون همگی لشکر غنیم مثل رندوله خان و سرافراز خان و بهلول و سایر سرداران عادلخان و نظام الملک که اطلاع بر حقیقت حال یافته اینمغنی را نوزی بزرگ و غنیمتی عظیم شمرده بودند با پنج شش هزار سوار جرار بطریق عجلت سر راه پیش گرفته راهی شده بودند اتفاقاً درینوقت رسیده اطراف ایشان را احاطه نمودند - و چون دلاوران عرصه ساخت کار بر خود از عرصه کارزار تنگ تر دیدند ناچار از مرکبان فرود آمده کشاده ابرو به پرخاش جوئی و کین کشائی در آمدند - بنابر آنکه بسبب تنگی فضا کار از نیزه و تیر پیش نمی رفت دست از کمان کشی کشیده و از سنان گذاری سر پنجه کوتاه ساخته کوتاهه سلاح پیکار دشمن پیش گرفتند - و باین روش باعدا آمیخته به شمشیر و خنجر و جمدهر در یکدیگر آویختند - مجملآ آن شیر مردان که هر یک یک سوار عرصه مردمی و یک تاز معرکه مرد افگنی بود بمقتضای مقام پیاده در عرصه پیکار رخ کاری بروزگار نمودند که داستان رستم دستان در جنگ یازده رخ و قصه سام سوار از صفحه روزگار محو شد - و آخر کار شهباز خان با پسر

نقد جان نثار راه خدیو روزگار کرد - و برادران رشید خان و خویشانش کارزار نمایان کرده عاقبت بکار آمدند - و رشید خان زخمی از عرصه پیکار برآمده بیخوابی خود را باردارسانید - و بهادر خان و یوسف خان که زخم‌های منکر برداشته بودند چندان تردن و تلاش بجای آوردند که از هوش رفته در معرکه افتادند - و قریب شصت تن از برادران و خویشان نزدیک بهادر خان و غیره در جان بازی تقصیر نه کرده گوی سعادت چارید یعنی شهادت از عرصه بیرون بردند - و جمعی کثیر زخمی گشته جراحت‌های کاری برداشتند - و چون اعظم خان ازین قضیه اتفاقی خبر یافت عیان بشتاب داده متوجه رزمگاه شد - و افواج غنیم بعد از غلبه چون بهادر خان و یوسف خان را زخمی بدست آورده بودند آنرا غنیمتی شمرده از بیم اعظم خان سرخود گرفته سرعت تمام گریزان شدند - و آن خان عظمت نشان بعد از فرو نشستن آفتاب بناردرگاه رسیده چون معرکه را از دوست و دشمن خالی دید پس از نگاہی بسیار اثری از غنیم نیافت - ناچار بمعادوت نموده عیان انصراف به معسکر اقبال برتافت - و روز دیگر از آن مقام کوچ کرده بانداز ناخت و تاراج پرگنه بهالکی و چیت کوبه متوجه شد که شاید در اثنای راه خبری از مخالفان یافته تدارک آن جرات نماید - بنابر آنکه در آن اطراف از فرط ویرانی نشانی از آذوقه سپاه و علیق دراب نایاب بود و تا محال دور دست غله و کاه بدست نمی آمد بقصد قصبه کلویه که آبادانی تمام داشت راهی شد - معموری آن معموره بمرتبه بود که با آنکه پیشتر از رسیدن لشکر ظفر اثر افواج غنیم در آنجا رسیده بقدر احتیاج غله برداشته از بیم گریزان شده بودند هنوز آنقدر باقی مانده بود که چندگاه لشکری را بسند باشد - چنانچه آنقدر آذوقه که تا رسیدن قندهار کفایت کند برداشته بقایای آنرا سپاهیان بوالفضول آتش زده

سوختند - و از آنجا روانه شده در موضع سدهیر که ریگ بوم است
و درخور اقامت موسم برسات گاه و غلگه فراوان دارد منزل اقامت برشکال
اختیار نمودند *

از جمله عنایات بیغایات حضرت پادشاهی ظل آلهی که درینولا پرتو
به نزدیک و دور انداخته و خبر آن چون اثر خورشید انور به هفت کشور
دویده بخشش و بخشایش سکندر دوتالیست که از کوتاه نظریهای اندیشه
تباه سابقاً خویشی نزدیک خان جهان را منظور داشته و از سعادت
جاردانی دوری جسته بآن مقهور پیوسته بود چون درینولا کثرت تقصیرات
را که در شریعت کرم و طریقت کرام شفیعی از آن وجیه تر نمی باشد
بشفاعت آورد لاجرم حضرت ظل آلهی از آنجا که سایه من جمیع الوجوه
تابع ذات می باشد رقم عفو بر جریده جریمه بی حساب او که جز مغفرت
آلهی معفو آن نمی تواند نمود کشیده زلات او را بخشیدند و بتازگی
در سلک بندهای درگاه انتظام دادند *

خرامش نواب قدسی القاب ممتاز زمان و مریم دوران باهنگ گلگشت ریاض رضوان ازین دار ملال

بهشتی است گیتی بسی دلپسند * ولی گلستانیست در خار بنسند
بجز خار محنت که در دل خلید * گلی عیش زین بوستان کس نه چید

چون مشیت آلهی بسرانجام مصالح کار خانگه عالم و انتظام
دار الخلافه آدم تعلق پذیرفت - حکمت کامله ربانی اقتضای آن نمود

که جمعی در هر روزگاری از نهانخانه^۱ عدم به^۲ [قصر] وجود شتافته تا وقت فرصت دهد و روزگار مساعدت نماید از نیل انواع سعادت و شقاوت به نهایت مراتب کمال و مرام رسیده متوجه عالم بقا شوند - پس از آن زمره دیگر بر روی کار آمده و چندی مانند پرگار سرگردان این وادی بوده هرگاه وقت آن رسد بهمان دستور بی توقف ازین عاریت سرا رخت هستی بر بندند - پس خردمند سعادت یار آنست که درین پیغوله ناپائدار پلای ثبات و قرار نیفشارد و فرشته سرشت آنکه این دیو لایح را وطن گاه اصلی نه پندارد - زیرا که سرمزحل حسن عاقبت و دارالامان عاقبت ماولی دیگر است و امن آباد روح و راحت جلی دیگر - لاجرم نعمتش پایدار نیست و راحتش برقرار نه - درینصورت سایر کائنات از ذره گرفته تا خورشید در معرض سربایت آفت فنا و زوال اند و سرتا سر اعیان وجود را آسیب اصابت عین الکمال عدم در دنبال *

* مثنوی *

کسی کم درین دار دارد بیاد * که بیش از دمی بود خندان و شاد
شمار الم بیش و راحت کم است * بلی عمر شادی همین یکدم است
چو بلبل برین باغ باید گریست * که جز در خور یکدهن خنده نیست
از پنجاست که همه خیر این مکان دلفریب اعتماد را نشاید و نعمت
و راحت این فنا کده بی بقا جاودان نیاید - لذتش از آن رهین اندوه و الم
است و شور و سرورش از آن آمیخته بهزار گونه محضت و غم - که بهره
علاقه خاطر آدمی زاد بیشتر فنا و زوال پیشتر بدان تعلق پذیرد - و بدانچه
ماده دل بستگی انسان زیاده تر بود راه نزول حوادث بآن کشاده تر گردد -
شاهد حال حادثه ملالت زای و واقعه کدورت افزای نواب قدسی القاب
ملکه حمیده هفت و فیة وافی برکات مزیم زمان رابع دوران ممتاز محل بیگم

است در عین اینحال که شاهد دولت و اقبال بسعادت چهره افروخته روزگار
 بکام و مقاصد حسب المرام هوا خواهان شده - و گردش چرخ دوار بر طبق
 آرزوی خاطر و وفق مدعی دل موافقان گشته - چشم بد ایام از روی
 بخت بیدار نیکخواهان این دولت دور بود و آسیب دستبرد حوادث
 گیتی بر بد اندیشان ایشان مقصور - روی نموده عیش مقدس را مکدر
 و منغص ساخت و کوه کوه الم و اندوه به تلبه روزگار پیش آمد - و غبار
 کلفت و گرد وحشت از رهگذر انس و الفتی که بدان بانوی جهان
 داشتند در آئینه خانه خاطر که نورستان قدس و صفوت کده انس بود راه
 یافت - و کیفیت این معنی غم اندوز که در آخرهای شب چهارشنبه هفدهم
 ذی قعدة سنه هزار و چهل هجری بیست و ششم خورداد اتفاق افتاد آنکه
 چون هنگام وقوع واقعه معهود که ناگزیر مقتضای بشری هست در رسیده
 بود بذکر نزدیک شدن وقت وضع حمل از روز سه شنبه تا نیمه شب
 چهارشنبه عسر ولادت کشیده بمجرد تولد صبیبه حال برآن بانوی خجسته
 سرشت تغیر یافته ضعف بمرتبه کمال استیلا یافت - و رفته رفته آثار رحلت
 بمیان آمده فی الحال بواسطت بادشاهزاده جهان و جهانیان پناه بیگم
 صاحب در خواست تشریف اعلی حضرت نمود - آنحضرت بمجرد استماع این
 خبر ملائت اثر بی اختیار از جا درآمده به کمال اضطراب و بیتابی ببالین
 همدم و همراز دیرونگ خود رسیده از دیدار آخرین و ملاقات واپسین ذخیره
 مدت دوری اندوخته - و آن ملکه والا نژاد با دلی درد آکین و خاطر حسرت
 گزین گریان گریان مراسم وصیت و وداع بجا آورده تا دم آخر در خواست مهربانی
 و عنایت در حق شاهزادهها و مراعات جانب والدین خود نمود - و سه گنجی
 از شب مذکور باقی مانده دعوت داعی ارجعی بگوش تسلیم و رضا فیوشیده
 برحمت حق پیوست - و در روضه دارالسلام با مقصورات فی الخیام بخرام

آمده در قصور جنات عدن با حور عین آرام گرفت - سایر مسند گزینان حرم سرای خلافت به مراسم تعزیت قیام نموده زمین و زمان از جا در آوردند - و بنوحه جان گذار و مویه غم پرداز کلفت افزا و ملالت پیرای عالم گشته عشرت کده گیتی را مصیبت کده غم و الم ساختند - و قنور کلی و خلل عظیم به جمیعت خاطر اقدس راه یافته چند روز از پرداخت شغل خطیر خلافت باز داشت - و غبار کدورت و کلفت مزاج مبارک را بنوعی متغیر ساخت که سالهای دراز از لباس رنگین و نغمه و عطریات نو آئین و مجلس آرائی به جشن عیدین و وزن و غیره اصلا محظوظ نبوده بی اختیار اشک از چشم مبارک روان بود - و ازین جهت میل دیده بی دیدار آن غمگسار غبار کدورت بهم رسیده ابواب عیش ظاهر و باطن مسدود شد - مجملأ نعلش آن عصمت قباب در باغ زمین آباد آنروی آب ' امانت بخاک سپرده آخر روز پنجشنبه آنحضرت بر سرقد منور آن زینت افزای صدر جنت تشریف برده دریا دریا جواهر آبدار اشک بر آن تربت مقدسه ریختند - و بعد از قرأت فاتحه و ایصال خیرات و مبرات قرین سعادت معاودت فرموده مقرر نمودند که هر شب جمعه بهمین دستور بزیارت حظیرا آن خاتون والا مرتبت تشریف می برده باشند *

بی شایسته تکلف از وقوع این واقعه الم اندوز شکیب و آرام از آن سرمایه آرام جهان رفته باین مرتبه بیقراری انداخت که آثار تاسف و تحسر آنحضرت در جهانیان اثر کرده - و بی طاقتی و بی تابایی آن باعث تمکین کون و مکن زمین و زمان را از جا در آورده بعموم قدسیان نیز سرایت نمود - و خرم صبر و قرار عالمی در وزش گاه مصرع بیطاقتی و بیقراری قدر جوی پایداری نکرد *

(۱) آب قنوی مراد است رادشاه نامه - جلد اول - حصه اول - صفحه ۳۸۶ *

* ابیات *

غم بادشاهان غم کشور است * بهر تن جداگانه آنرا سر است
 جهان را برنج آورد رنج شاه * بگیتی کند روز روشن سیاه
 یکی کالبد دان جهان سربس * که دارد درو ناچور حکم سر
 چو از رنج پا تن دگرگون شود * نگه کن که از درد سرچون شود
 بی مبالغه و اغراق که هیچ محب صادق العقیده حقیقت شعار بعد
 از رحلت محبوب ارجمند دل پسند و نادر باین مرتبه در تقدیم مراسم تعزیت
 و سوگ نموشیده باشد که از آنحضرت در پاس جمیع آداب ماتم آن حبیب
 عزیزه مراتب سوز و گداز بوقوع آمد - چه از تاریخ رحلت آن بانوی والا
 مقدار دست از تمامی مستلذات نفسانی باز داشته در شبانروز یک نفس
 از حزن و اندوه فارغ نبودند - و هنگام تعزیت روز مذکور علی الخصوص
 در ایام طوی و جشن و عیدها و غیره چون دولت خانه معلی زینت آرایش
 یافته جلی آن غمگسار خالی بنظر مبارک در می آمد بی اختیار دیده
 مبارک اشکبار شده چندین بی ثباتی و بی طاقتی می نمودند که اهل
 مجلس و حاضران وقت از مشاهده این حال بیقرار از جا رفته نوحه و زاری
 آغاز می نهادند - و بارها می فرمودند که سلطنت دنیا و لذت بادشاهی
 که با وجود او میخواستیم اکنون بی او سبب افزایش کلفت و کدورت گشته
 دیدن روی هیچکس خوش نمی آید - و کثرت آلام جدائی در بطن کارگر
 شده از مشاهده مجلس روزگار و اسباب دولت و عشرت جز وحشت
 و کربت نتیجه دیگر مرتب وقت نمی گردد - چنانچه سالهای دراز در هر ماه
 نمی قعده مانند صبح لباس کافوری اختیار نموده از اقامت مراسم سوگ
 و عزای چیزی باقی نمی گذاشتند - و از حاضران مجلس نیز کسی را قدرت
 آن نبود که خلاف متابعت آنحضرت نموده تن بلباس دیگر دهد - الحق

جای آن داشت که در ماتم آن صاحبۀ روزگار که در مکارم ذات و صفات بالذات اقتضای خیر داشت زیاده ازین مراسم تعزیه بوقوع آید - و رابطه انس و الفت که بحسب تعارف و تناسب عهد الست حوادث و ثاق آن دست بهم داده درین عالم باعث کشش شده پیوند ارتباط استوار و محکم ساخته با دیگر ازواج مثل صبیۀ صغیۀ مظفر حسینی میرزا صفوی و کریمۀ شاهنواز خان خلف خانخانان چنین درمیان نبود که این مایه غم و الم پیرامون خاطر عاطر گردد - و قطع نظر از وثیقۀ دلبستگی و تعلق آن خاتون پاکیزه اطوار همه وقت در صدد دلجوئی و خوشنودی آنحضرت بوده در هر حال کمال خدمتگاری و نهایت پرستاری بجای می آورد - و در شادی و غم و غایت و الم و مساز و همدم بوده دقیقۀ از دقائق مراتب رضاجوئی فرو گذاشت نمی کرد - و معینا از خدیو روزگار چهارده نوبت متکفل حمل با امانت گشته از آنجمله چهار پسر و سه دختر انجمن آرای خلد برین و هم نشین حور عین آمده - و چهار پسر و سه دختر که هفت اختر سپهر اقبال اند و هر هفت جمال شاهد جاه و جلال تا روز قیامت زینت دیباچۀ روزگار هفته و ماه و سال خواهند بود - نخستین ثمرۀ پیش رس نهال دولت آب گوهر عصمت و عفت جهان آرا بیگم صاحب - دوم فرخنده اختر سپهر کامرانی شایسته گوهر درج جهانبانی والا فطرت سعادت پژوه شاهزادۀ محمد دارا شکوه - سوم زبور افسر دولت و اقبال زینت انجمن عز و جلال طغرای منشور ابداع شاه شجاع - چهارم ثمرۀ شجرۀ دولت درج گرانیای عصمت روشن آرا بیگم - پنجم سیومین رکن خلافت اختر اوج عزت و کرامت منظور نظر سعود گرنزن صاحب بخت همایون و فر فریدون بادشاهزادۀ کامل انصاف تام النصیب سلطان محمد اردنگ زیب ششم تازه گل گلشن آدم نقش مراد جهان مراد بخش عالم - هفتم

آخرین نتیجه مهدي عليا گوهر آرا بيگم - اميد كه تا جهان برقرار باشد و فلک پايدار مدار زيـب و زينـت روزگار برين هفت كوكب اوج عزت و اعتبار باد *

در آنوقت كه اين حادثه عالم سوز وقوع يافت از سن شريف آن غفران مآب سي و هشت سال و دو ماه شمسي و سي و نه سال و چهار ماه و چهار روز قمری سپري گشته بود - ولادت با سعادتش چهاردهم رجب سنه هزار و يك موافق بيست و هشتم فروردي ماه و در سن بيست سالگي بشرف ازدواج اين زيور بخش تاج و تخت تشریف سعادت يافته نوزده سال و هشتماه و نه روز قمری و نوزده سال و يكماه و شش روز شمسی شمسۀ ايوان سلطنت و شمع انجمن خلافت بوده - تاريخ ارتحال آن بانوي روزگار بي بدل خان موافق حق و حساب چنين يافته *

جای ممتاز محل جنت باد

چون مدت شش ماه ازین قضيه غم اندرز منقضي گشت بادشاهزاده محمد شجاع بجهت رسانيدن نعرش اقدس آن ملكة قدسي خصال به دارالخلافت اكبر آباد مقرر شده و پيرخان دبيرين بخدمت معتمد درگاه والا و زبدة نسوان ستي خانم كه خدمت وكالت و پيشدستي آن حميده خصال داشت بهمهراهي محققه معفوۀ مغفرت نامتناهي مباهات اندوختند - و همه راه باطعام و انعام فورا پرداخته بعد از رسيدن اكبرآباد در سرزمين بهشت آئين واقع جنوب رويه دارالخلافت مشرف بر درياي چون كه متعلق بر راجه مان سنگهه بود و در عوض حضرت خلافت مرتبت منزلی عالي بنا تر از منزل مذکور بر راجه جی سنگهه نبیره اش برای تحصيل آن داده بودند بخاك سپردند - و بر سر آن مرقد منور نخست از روی تعجيل گنبدی مختصر اساس نهادند كه نظر نامحرم بر حرم مرقد آن محتجبه جالباب عصمت نيفتد - آنگاه در آن سرزمين فيض آئين آسمان اساس

روضه عالی بنیان که بمثلت رفعت و علو قدر و عظمت شان آبروی عالم خاک است سراسر از الواح سنگ مرمر طرح انداخته بر دوش باغی دانشین فردوس نشان ترتیب دادند - و بر یک جانبش مسجدی رفیع بنیاد و جانب دیگر قریه آن مهمانخانه عالی فضا و اطرافش حجرها و ایوانهای دلکشا و پیش دروازه اش چندین چوک نو آئین و سراهای فرح افزا که به فسحت ساحت و ندرت هیئت بر روی زمین مثل و قرین ندارد بنیاد پذیرفته - در مدت بیست سال تمام آن عمارت که بنیادش زمین را طبقه ایست هشتمین و کلاهش آسمان را طارم دهمین بصرف پنجاه اک رویه باتمام رسیده به نهایت بلندیی قدر و مغزالت و ارجمندهی زینت آبروی کهن طارم چرخ کبود گردید - حضرت ظل سبحانی تمامی متروکات آن مغفوره مرحومه را که از اشرافی و زیور و جواهر و غیره از یک کرور رویه زیاده بود نصف به بیگم صاحب و نصف به شاهزادهای دیگر مرحمت فرمودند - و چهار اک رویه نصف نقد و نصف جاگیر بر سالیانه مقرر آن تقدس نقاب که سابق شش اک رویه بود افزوده سایر مهمات دولت که به مهد علیا مقرر بود باین صاحب گشته دیوانی و میر سامانی باسحق بیگ یزدی که متصدی سرکار آن مرحومه بود مرجوع شده خدمت پیش دستی و سرانجام خدمت محل بدستور سابق بستنی خاتم مقرر گردید *

مقرب خان دکنی که بسیار کار طلب و جوان تنومند مردانه و در خانه نظام الملک عمده تری از نبود از سعادت منشی بندگی درگاه اختیار نموده از دکن متوجه آستانبوس اقدس گشته بود بیست و یکم ماه مذکور رسیده بمراد خاطر فیروز گشت - و پانصد مهر بر سبیل نذر گذرانیده بمرحمت خلعت و جمدهرو شمشیر با پرده مرصع و اسپ تبجاق و انعام چهل هزار

روپیه نوازش یافت - و همدین ولا اعظم خان که حسب الحکم جریده از بالا گهات متوجه شده بود بملازمت فایز گشته هزار مهر و هزار روپیه برسم نذر گذرانید و خدمات پسندیده او خصوص فتح قلعه دهارور و تاخت بر سر خان جهان و شکست او که سرمایه آوارگی آن تباہ رای بود مورد استحسان و موقع تحسین گشت - آنگاه مرشد حقیقی که خدای مجازي بندهای درگاه اند براہ ارشاد در آمده خان مذکور را از لغزشی چند بی روش که از سرزده بود و از راه تدبیر و طریق کنگاش دور بود آگاه ساختند - از جمله محاصره حصار دشوار کشای پریزده باوجود عدم وجدان آذوقه سپاه و فقدان علف دراب - و هم چنین ترکناز سرحد ملک عادلخان با قرب موسم برشکال که در حقیقت عین انحراف بود از شاهراه نمایان تدبیر درست - چه باوجود مقتضای وقت و فصل تا انقضای موسم بارش حال نیز مقتضی اقامت در موضعی بود که دریاست سپاه آنجا فراوان یافته شود - اعظم خان به ناهنجاری حرکت خود اعتراف و اقرار نموده مریدانه عذر بیطرفی خویش بهمه طریق از رهگذر معذرت خواهی خواست *

همدین تاریخ از نتیجہ اقبال نامتناهی بعون الہی امری که ثمر آن قہر بدخواهان دولت جاودان بود بظہور آمد چنانچه در ضمن عرضداشت سپہدار خان بوضوح پیوست - کہ چون نظام الملک از روی نادانی و بدگذشی فتح خان پسر غنبر حبشی را کہ مدتی محبوس داشت از قید برآورد بنحویکہ سبق ذکر یافت آن بد رگ بذابر آنکہ میدانست کہ نظام الملک از راه اضطرار او را نجات داده بعد از رفع ضروریات باز زندانی خواهد ساخت - الجرم از روی پیشدستی بی نظام را گرفته در مطمورہ زندان مکافات اعمال ناشایست مقید نگہداشت - و ظہور این لطیفہ غیبی بذابر آن بود کہ حضرت صاحب قرآن ثانی ناهنجاری و بی روشی او را بروزگار کہ از

دستیاران این دولت پایدار بل از پیشکاران این کارخانه سلطنت جاودانه است حوالت فرمودند تا از پاداش دهی و انتقام کشی اوبه بهترین وجه سرای کمدار نابکار خود بیاید - لاجرم باغرای روزگار دشمن دیرینه کینه جوی خویش را بر سر خویش گماشته همانا بدست خود تیشه بر پای خود زد و به نیروی سعی خویش پهلوی نوک خنجر سپرد *

پنجم شهرپور منزل یمین الدوله آصف خان که بعلمت عروض عارضه جسمانی صاحب فراش بود از فروغ انوار قدوم آفتاب اوج خلافت غیرت منازل قمر گردید - و خان والا مکان سپاس گزار این عنایت بی اندازه شده از فیض قدوم آن عیسی دم مسیحا نفس شفای کلی یافته سرمایه صحت ابدی بدان اندوخت *

از سوانح این اوقات که در لشکر خواجه ابوالحسن اتفاق افتاده درینولا معروض اقدس گشت آنکه چون خواجه مذکور بعد از فتح قندهار پاتر شیخ مالو برای بسر آمدن موسم برشکال پسندیده در دامن کوهی بر کنار رود خانه بغایت کم آب فرود آمد - قضا را نهم شهرپور بارش عظیم واقعه شده رفته رفته رو به شدت گذاشت - چنانچه دو پهر و دو گهزی گذشته آب رود طغیان عظیم گرفت و از کوهسار نیز سیلی شور انگیز بغایت تند و تیز فرود آمد و از دو راه آب رود و سیل کوه که نمودار طوفان نوح بود از دو سوی درمیان گرفت - و سرتاسر مردم اردو که از وحشت ظلمت شب و شدت بارش سحاب نه روی مقرر نه راه مقرر داشتند مضطرب شده از جا در آمدند و بی پا و بی جا شدند - چنانچه خواجه و اکثر سپاهیان بر اسپهای بی زین سوار شده بهایمردی شنارچی بادپایان از مهلکه مهلکه آن سیلاب بی پایان جان مفتی بیرون بردند - و قریب هزار تن از سپاهی و سوداگر رخت حیات به سیلاب فدا دادند - و اموال و اسباب بسیار و چار پایان بی شمار از

اسپ و شتر و امثال آن تلف شد - چنانچه از سرکار خواجه هفت هزار اشرافی و ده هزار روپیه و مجموع کارخانجات از توشکخانه و قورخانه و فراشخانه و امثال آنرا آب برده تا بمردم دیگر چه رسد - بعد از رفع طغیان چندانکه در سیل آن جوئبار لوازم جست و جو بجا آوردند که شاید از آنجمله چیزی بدست افتد سودی نداد و پیشیزی بچنگ پژوهندگان نیفتاد - اگرچه در برخوردن بدان نقود جمعی تهمت زده و بهتان آورد شدند لیکن داندۀ نهان و آشکار و مرسل ریاچ و منزل یاران دانا است که آن گنج روان آب برده که پای کمی از گنج باد آورد نداشت بدست باد دستی چند افتاد یا خاک امانت دار عالم سایر گنج خانها آنها را نیز در زیر دامن پنهان ساخته تا پیدا شدن صاحبش دیانت بکار برد - و همدین تاریخ مرحمت خان بخشی احدیان که ابراهیم نام داشت و اسد خان معموری در لاهور در لباس تقاضای اجل طبیعی خلع خلعت مستعار نمودند - و راه سور بهور تیه نیز بدین دستور از ماتم سرای دهر فنا گرای گشته بسوی مصر خویش باز گشت - و همدین تاریخ از وقایع صوبه اودیسه بمعرض عرض در آمد که در همسایگی خانۀ سید پرورش خان باره انباری پر باروت واقع بود و آتشی از غیب بدان رسیده از عالم سایر آفت هلی روزگار که مأخذ الجار بالجار صفات اوست سرایت به نشیمن آن سید مرحوم نموده او با دوازده تن از هم نشینان بآتش همسایگی آن انبار خانه سوخت - هفتم ماه محمد علی بیگ ایلچی را بعنایت خلعت فاخره و یک زنجیر فیل با حوضۀ سیمین و انعام شصت هزار روپیه نقد نوازش فرموده معزز و مکرم رخصت دار الخلافه اکبر آباد نمودند - و خلعت و پنج هزار روپیه نقد به محمد تقی تحویلدار اسباب سوغات مرحمت فرموده نور محمد عرب را حکم شد که تا اکبر آباد همراهی گزیند *

بیست و چهارم موافق دوشنبه سلخ ربیع الاول سنه هزار و چهل
 هجری انجمن وزن اقدس قمری سال چهل و دوم از عمر ابد مقرون
 به فرخی و خجستگی آذین سپهر هشتمین و تریزین فردوس برین پذیرفت -
 و سایر مراسم و لوازم این روز که درین بزم مسعود معهود است از وزن
 آنحضرت با سایر اجناس نفوذ و وظایف مقرر و آئین عیش و عشرت و داد
 و دهش که مانند دولت روز افزون سال بسال در افزایش است به بهترین
 وجه صورت بست - درین ایام افواج بحر مواج مرحمت بادشاهی که
 پیوسته مانند دریای رحمت نامتناهی در جوش است و فیض سرشارش
 که موج طوفان بر اوج می زند چنانچه ذره تا خورشید و ماه تا ماهی را
 فرو گرفته بساحت ساحل امیدواری نصیربخان رسیده ماهی مراتب
 که در دکن نشان کمال عظمت مکنات و رفعت مکنات و والیان ولایت
 مذکور کسی را که شایان رعایت نمایان دانند باین مرتبه می رسانند
 مرحمت شد - درین روز سعید خان بصوبه داری کابل از تغیر لشکر خان
 سعادت اندرز شده منصبش از اصل و اضافه چهار هزار ذات و چهار هزار
 سوار قرار یافته - و شمشیر خان بعنایت خلعت و نقاره و منصب سه هزار
 ذات و سوار سرافراز گشته بجای سعید خان تپانه دار هر دو بدنگش شد -
 و لشکر خان مذکور با آنکه پیری او را سخت دریافته لختی به سستی
 عقیده و نسبت رفض متهم بود بنابراین معنی ازین منصب معزول شد -
 و چون خبر آن جهان شدن راوژن که از بندهای عمده و شایسته درگاه
 گیتی پناه بود بمسامع والا رسید سترسال نبیره اش را جانشین او نموده
 بخطاب راو و منصب سه هزار ذات و دو هزار سوار و مرحمت جاگیر در وطن
 که بوندی و پرگانات آن حدود باشد سرافرازی بخشیدند - و ماهو سگه
 پسر راوژن را به منصب دو هزار ذات و هزار و پانصد سوار از اصل

و اضافه سر بلند گردانیدند - درین مقام بنابر تقوید مذکور اسم ستر سال
 بایران امری چند بدیع که از گوپی ناتبه پدر او باوجود خوردی جئه
 و اختصار بنیه سرمی زد سخن را رنگین می سازد - از جمله آنکه خود
 را در میان دو شاخ درخت که هر کدام به سطرچی ستون شامیانهای باشد
 جا می داد و پشت بر شاخی داده و پایها بر شاخ دیگر نهاده باندک
 زوری از یکدیگر جدا میساخت - و شاخ آهوان هندوستان را که بغایت
 استوار و ضخیم می باشد چنانچه نیرومندان عظیم هیکل و تناوران سطر
 پنجه قوی بازو نشسته کنگ او را در میان دوران گرفته بزور تمام می شکستند
 او بر پا ایستاده بدست می شکست - و در چابکی و جلدی و تیزی
 و سبک خیزی بدان مثابه بود که هر دو پا را جفت کرده خود را بر سر
 دیواری که سه ذراع ارتفاع داشته باشد میگرفت *

از سوانح این ایام رسیدن عرضداشت فتح خان پسر عنبر است
 بدربار سپهر مدار - و سبب ارسال عرضداشت آنکه چون قبل ازین اوقات
 چند مرتبه آن حبشی نژاد بعد از حبس نظام الملک عرضداشته بود که
 این فدوی غلام بنابر هوا خواهی بندگان حضرت خلافت پناهی بی نظام
 تیره ایام را که پیوسته در پی اعلان نافرمانی و عصیان شده همه جا
 در مقام اظهار بغی و طغیان بود بدست آورده در زندان پاداش اعمال بد
 به روز خودش نشانده اگر پرتو عنایت بندگان حضرت سلیمان مکان
 بر ساحت رعایت احوال این بنده افتد از سر نو جبهه بندگی را بدمغلی
 داغ عبودیت هلال وار فروغ بخشد - و این کمترین نیز هلال وار تا زنده
 باشد بنده بوده در مقام اقامت بندگی مراسم اطاعت و انقیاد را التزام
 خواهد نمود و لوازم سر افکندگی بجا آورده از ته دل کمر عبودیت
 بر میان خواهد بست - و بنادر دسترس سر پنجه سعی و کوشش

در دولتخواهی و همراهی هواخواهان بدفع بدسگالان دولت ابد پایان خواهد کشود - و چون از موقف خلافت فرمان جهان مطاع مشتمل بر استظهار عنایت و استمالت در جواب صادر شد لاجرم قتل آن واجب الدفع را که عقلاً و شرعاً واجب می دانست از مرضی آنحضرت انگاشته همت بر امر آن مبهم گذاشت - و بلا توقف بهانه دست برد اجل طبیعی را دست بیچ ساخته آن گران جان خفیف العقل را خفه ساخت - و پسر ده ساله او را که حسین نام داشت جانشین پدر و دست نشان خود نموده جمیع عمدهای در خانه او را از میان برداشت - مثل خواصخان که نظام الملک جای فتح خان باور داده بود و شیخ عبد الله معلم او که در جزئیات امور ملکی و مالی مداخلی کلی داشت و سید خلیفه قلعه دار سابق دولت آباء و سادات خان و سیدی بلال مخاطب به شمشیر خان و اعتماد رار و دیانت رار که معتمد او بودند - چون این گروه را آنجهانی ساخته خاطر جمع نمود و جمعی دیگر از نزدیکان او را زندانی نموده از سایر موافق جمیعت حواس اندوخت آنگاه حقیقت اینواقعه را که از روی بی حقیقتی تمام از آن ناسپاس ناحق شناس سر زده بود بدربار سپهر مدار عرضداشت نمود - و اینمعنی با آنکه چندان مرضی طبع مبارک نبود باوجود کمال اقتدار بر استیصال او از تقصیرش در گذشتند و ملکه او که مشرف بر تسخیر شده بود بدو باز گذاشتند - بنابر آنکه بی سعی امر آنحضرت بدسگال دولت ابد اتصال دفع شده با او درین باب عتابی که خلاف مقتضای وقت بوده باشد نه فرمودند - و فرمان قضا نشان متضمن اظهار عنایت بدو نوشته نوادر جواهر و فیلان نامور آن سلسله را که از دیرگاه باز فراهم آمده بیجا در دست او بود طلب فرمودند - و بواسطت فرستاده او پیغام دادند که هرگاه اشیای مذکوره با پسر خود بدرگاه والا ارسال

دارد ملتسمات او بر طبق خاطرخواه و وفق توقع بموقع و فوج خواهد پیوست - و فرمان گیتی مطاع مصحوب شکر الله عرب و کس فرستاده او با کپهوه مرصع و یک راس اسپ عراقی مصر رنگ مزین به زین زر درز و اسپ راهوار صبا رفتار از راه سرانرازی او ارسال داشتند *

باعث ارسال یمین الدوله آصف خان به سرداری عساکر قاهره به بالاگهات نوبت دوم

چون در وقت تعیین موکب اقبال بجهت تذبیه و تادیب نظام الملک عادلخان باو دم موافقت زده قلعه شوالپور ازو گرفته ابواب مصالحه و معاهده باو مفتوح داشت و ازین راه طریقه بیروشی و بیراه روی فرا پیش گرفته همه وقت معاونت او می کرد لاجرم بحکم وجوب گوشمال آن گردن کش سرتاب درینولا چند سردار معظم با خیل و حشمی عظیم بسرداری سپه سالار جم اقتدار یمین الدوله آصف خان بتاراج و تخریب ولایت بیجاپور و تذبیه و تادیب اهل آن دیار تعیین نمودند - و بنابر رسم دیرینه این کشور که در مبادی اختیار سفر اگر مقصد در سمت مشرق باشد بر فیل سوار میشوند و بجهت مغرب بر اسب و بطرف شمال بر تخت روان و پالکی و بجانب جنوب بر رتبه چنانچه سابق سمت گذارش پذیرفته - چون سفر یمین الدوله جذوب رویه بود لاجرم حضرت جهانبانی از روی کمال مهربانی هفدهم آذر دستور اعظم را بمرحمت خلعت خااه و چارقب طلا دوزی و شمشیر مرصع و در اسپ دیو زاک پری پیکر و فیل اهرمن نژاد خجسته منظر بایراق نقره و پوشش مخمل زریفت و ماده فیل

دیگر بتازگی ارجمنندی و سربلندی بخشیده - و مرحمت یک منزل رتبه را ضمیمه آن مرحام عمیمه فرموده مرخص آن صوب ساختند - و سرداران عظام از حضور پر نور درین فوج عمان موج بدین موجب سعادت تعین پذیرفتند - اعظم خان و راجه گچ سنگه و سید خان جهان بارهه و شایسته خان خلف آصف خان و خان زمان واد مهابت خان و راجه جی سنگه و معتمد خان و سردار خان و الله ویردی خان و راجه بهار سنگه و میر عبد الهامی باصالتخان و جمعی دیگر از ارباب مناصب والا - و از جمله دکنیان یاقوت خان و خداوند خان و اوداجیرام و کپیلوجی بهونسله و بهادرچی و امثال ایشان - و هریک از امرا و سرداران در خور مرتبه قدر و مقدار بانواع عنایات نامتناهی حضرت ظل الهی از خلعت و خنجر و شمشیر و اسب و فیل و انعام نقد که ضیق مقام مقتضی به تفصیل مراتب آن نیست اعزاز و اکرام یافتند - و هزار سوار از احدیان تیرانداز با هزار سوار بندوقچی و چهار هزار پیاده بندوقچی نیز بارانهای توپ و فیلان با ضرب زنها که آنرا در هندی هتال خوانند از دربار بهم راهی این فوج متعین شدند - و فرمان شد که چون سپه سالار اعظم ببالا گهات رسد خواجه ابوالحسن و راجه ججهار سنگه بندیل و سایر همراهان و هم چنین عبد الله خان بهادر فیروز جنگ با کومکیان خویش و نصیربخان و راجه بهارت و جمیع لشکر کومکی تلنگانه بیدرنگ به فوج اعظم پیوندند - و آن سرور هم در حضور انور تونک و ترتیب افواج لشکر منصور بروشی شایان و دستوری نمایان که دستور العمل اعیان سلاطین در جمیع احیان شاید برین موجب مقرر فرمودند - که یاقوت خان با جمیع دکنیان و نصیربخان و راجه بهارت با یکصد و هفتاد نامور از ارباب مناصب بطریق منقلا پیوسته عنان بر عنان افواج فتح و ظفر آسمانی که همواره طلوعه لشکر نصرت اثر می باشد پیش پیش راهی

شوند - اگرچه بحسب ظاهر سردار بی فوج طلوع مذکور نامزد یاقوت خان شده لیکن بحکم آنکه اهل دکن که حرفه دغا پیشه بر فن اند به هیچ وجه در خور اعتماد نیستند لاجرم بمقتضای احتیاط و حزم عاقبت بین در اندیش باطنا امر و نهی این فوج عمده بعهده تکفل و تعهد نصیر بخش قرار یافت - و قول بوجود تمکین آمود یمین الدوله متانت و شکوه کوه پذیرفت - و معتمد خان که بخشی گری کل افواج بدر تفویض داشت با جمعی دیگر از منصبداران همراه فوج قول مقرر گردید - و راجه گچ سنگه و راجه بهار سنگه بندیله با گروهی انبوه از راجپوتان و هم چنین اصالت خان با پانصد سوار تفنگچی بهراول مخصوص گشتند - و فوج برانغار بسرداری اعظم خان و همراهی راجه انوپ سنگه و راو دودا و کش سنگه بهدریبه و جمعی کثیر از اصحاب مناصب عالیہ تعیین یافت - و خواجه ابو الحسن با خان زمان و ظفر خان و جمعی دیگر از منصبداران بکار فرمائی فوج جرانغار نامزد گردیده اهتمام این فزون در عهده او شد - و سید خان جهان با گروهی تمام شکوه پر دل کار طلب از سادات باره و امریبه در التمش متعین گردید - عبد الله خان بهادر فیروز جنگ ورشید خان انصاری و راجه روز افزون و دیگر منصبداران و جوقی از سواران تفنگچی طرح دست راست مقرر شدند - و شایسته خان و راجه جی سنگه و جماعتی از منصبداران طرح دست چپ - و راجه ججهار سنگه بندیله با پانصد سوار احدی چنداول - بالجمله افواج بکر امواج باین توزک خاص عفا گشته در همان روز بهمراهی عون و صون آلهی و اقبال روز افزون حضرت ظل آلهی با سرعت سیلاب سر در نشیب ببالا گهات روان شدند *

چون مهر مهر تاثیر اوزک پیوسته نزد نواب غفران مآب مهد علیا می بود بعد از جلوس همایون که یمین الدوله از انهور رسیده فیض سعادت حضور

دریافت بنابر التماس آن مهین بانو بدست دستور اعظم دادند - و در نوبت اول که بسرداری بالا گهات تعیین یافت آن مهر انور را بمسند آرای حرم خلافت سپرده بعد از معاودت بر طبق دستور سابق باز باو تفویض یافت - درینوقت که آن عمده امرای ذیشان بسرداری بالا گهات متعین می شد یکروز قبل از رخصت آن خاتم اسم اعظم و نگین سعادت جم را بخدمت حضرت سلیمان زمان آورد و بندگان حضرت آنرا بنواب تقدس نقاب بیگم صاحب سپردند - و از آنوقت باز آن مهر معظم که بحسب آثار نمودار نیز اعظم بل رشک فرمای انوار مهر انور است نزد آن صاحب روزگار است و فرامین مطاعه بمعرفت ایشان مهر میشود *

درینوقت خواجه جهان و حکیم مسیح الزمان التماس رخصت طواف حرمین مکرمین زید قدرآ و شرفاً نمودند و درخواست ایشان زیور اجابت پذیرفت - چون شمول فیض و عموم جود آنحضرت بنابر خاصیت مرتبه ظل آلهی مانند آثار عطای جواد حقیقی همه کس یاب و همه جا رس است - الحرم بعد از جلوس اقدس بطریق نذر شرعی التزام فرموده بودند که مبلغ پنج لک روپیه بارباب استحقاق آن متبرک بقعه شریفه رسانند - درینوقت که خواجه جهان از دیرین بندهای معتمد و امین دیانت آئین این دیار سپهر مدار متوجه آن دیار مقدس بود بمتصدیان صوبه گجرات امر عالی زیور صدر یافت که از آنجمله مبلغ دو لک روپیه را در احمدآباد و بنادر آنصوبه متاع سایر عرب خریداری نموده تسلیم خواجه مذکور نمایند که اصل را با منافع بمعرفت مسیح الزمان واصل حاجت مندان آن مکان مقدس سازد - چون خدمت عرض مکرر به مسیح الزمان بود تقدیم آن خدمت نازک را که بحسن تقریر و لطف گفتار حکیمانه محتاج است بحکیم [صادق] ع

تفویض فرمودند - و دیوانی پنجاب به حکیم جمالا مخاطب بدیانت خان
از تغیر عبد الکریم مرحمت شد *

از سوانح حضور انور در ماه ذی حجه بیست و پنجم ماه مذکور جشن
وزن قدسی شمسی از سال چهل و یکم عمر جاوید قرین حضرت صاحب قران
ثانی انعقاد پذیرفت - وسقف و جدار آن فرخنده مجلس بآئین هر ساله
بل تزئین هرروزه زینت یافت - چنانچه رشک فرمای زیبایی طام سپهر
میزائی و بام گنبد فیروزه فام چرخ زمردین اخضر که به در کوب درمی مکرل
شده و از یاقوت خور و الماس قمر مرصع گردیده است گردید - و سر تا سر
روی زمین آن از فرش دیدای منقش بنقوش بوتلمون و پرنیان مصور بصور
گونگون که مانند عتبه سدره مرتبه این بزم دلنشین از عکس جبین سران
روی زمین روکش کار نامه ارزنگ و کار خانه چین شده بود غیرت سپهر
و بهشت برون گشت - و سایر رسوم این روز طرب اندوز از وزن و نثار و داد
دهی و کام بخششی خواص و عوام بظهور پیوست - و جمیع ارباب حاجت
و اهل آرزو این کشور بدریافت مدعا و ادراک مقصود زیاده هر آنچه
در خاطر قرار داده و بیش از آنچه پیشنهاد خود نموده بودند کامروا گشتند -
علامی افضل خان از اصل و اضافه بمنصب پنجهازاری ذات و سه هزار
سوار و موسویخان صدر الصدور بمنصب چهار هزار و هفتصد و پنجاه
سوار سرافرازی یافته پایه افتخار بسپهر دوار رسانیدند - جعفر خان از اصل
و اضافه بمنصب [دو هزار و شش صد سوار] و ملتفت خان
نیز بهمین منصب سربلندی یافتند - مقرب خان دکنی از مرحمت
مالی مراتب که نشان عظمت شان دکنیانست معزز گردید - و دیوانی

(۱) ع [دو هزار و پانصدی ذات و هزار و دویست سوار] نادر شاه نامه - جلد اول -

و امینی سهند برای کاشی داس تفویض یافت و بمنصب هشت صدمی چهار صد سوار نوازش پذیرفته بدان صوب مرخص شد - و همدین روز فرخنده پیشکش قاسم خان صاحب صوبه بنگاله مشتمل بر سی و سه زنجیر فیل تفومند و بیست و هفت راس اسب کونت و عد دست سپر و چهل من عود با بسی نوادر و نفایس امتعه آن بلاد از نظر انور گذشت - و مجموع آنها بدر لک روپیه مرقوم شد - درین ایام خبر ارتحال جهانگیر قلی خان واد خان اعظم فوجدار جونا گده بعرض اعلی رسید - عنایت حضرت بمقتضای خانه زاد نوازی بهرام پسرش را از منصب دو هزاره سوار سرافرازی داده جانشینی پدر ضمیمه الطاف عمیمه نمودند *

نگارش خصوصیات احوال موکب اقبال که بمالا گهاٹ ارسال یافت

چون یمین الدوله از حضرت اقدس مرخص شده متوجه مقصد گردید و کوچ در کوچ بحوالی بالا پور رسید خواجه ابوالحسن با راجه ججبار سنگیه بندیله و لشکر کومکي او استقبال خیل اقبال نموده باردوی اعظم پیوست - و در مقام باسم عبد الله خان نیز با همراهان ملحق شده - سپه سالار اعظم در روز در مقام مذکور اقامت گزید و سایر سپاه منصور را بگذاشتن احوال و انتقال زیاده از قدر ضرورت مامور ساخت - و چون همگنان عمل بفرموده نموده سبکبار و جریده شدند از آن مقام کوچ کرده شب در میان به قندهار شتافت - و بمنجور رسیدن از راه بذابر مقتضای حزم و احتیاط داخل قلعه مذکور شد - و سر تا سر خصوصیات آنها بنظر دقت نگر در آورده در صدد انسداد مداخل و مخارج آن شده بمقام سامان و سر انجام اسباب

و ما یحتاج قلعداری در آمده - بعد از فراغ حسب الامر اشرف رومی خان را استقلال تمام داده به نگهبانی آن حصار باز داشت و خود رو بسوی مقصد آورده کوچ در کوچ متوجه شد - و چون عبور عسکر منصور بر قلعه بهالکی^۱ شد و بنواحی آن حصار رسید یمین الدوله پیشتر تور یساول را ارسال داشت که به نزدیکی قلعه رفته از کیفیات اوضاع و خصوصیات اطوار اهل آن مقام اطاعت و عدم آنرا استعلام نماید - هنوز اردو در عین قطاع مسامت بود که مشار الیه حقیقت آنها نمود که این طبقه خیره چشم از کوتاه نظریها و خود سرپا در حصار بر روی موکب اقبال بسته منتظر جنگ نشسته اند - بنابراین یمین الدوله بمجرد وصول خبر فوج منقل را درباره احاطه قلعه مامور ساخت - و بخشی الملکی معتمد خان را با چندی از بلدهای بادشاهی بامداد آن فوج فرستاد - دلاوران قلعه کشا همت بر فتح آن حصن حصین بسته شروع در پیش بردن ملجأ نمودند - و آنروز در کارسازی مقدمات فتح قلعه و کسر اعدا گذرانیده در ظلمت شب قرار بر آن دادند که بهادران کار طلب از پایمردی زینه پایه و دست آویز کمند فراز برج و باره رفته باین روش بر قلعه دست یابند - قضا را متحصنان برین پیشنهاد پیش از وقوع آن اطلاع یافته در چار کار خود کوشیدند - چنانچه از طرفی که ملجأ کمتر پیش رفته بود راه کشوده رو بواهی هزیمت نهادند و رعایای بیگناه را بچنگال عذاب و نکال سپرده خود جان مفت بیرن بردند - و ارباب شهامت به برج و باره بر آمده قلعه را بی مزاحمت مانعی بدست آوردند - چون قلعه از اسباب و اموال و دراب مالا مال بود غارتیان سپاه و لوٹ مآلان گرسنه چشم که به طمع غنایم چشم سیاه کرده طفیلی لشکر

(۱) قویب ده بیست و پنج میل انگلیسی در شمال و غرب دیر واقع است *

می باشند دست بتاراج اموال برکشوده از آن خوان یغما زها بستند و غنیمت بیشمار از نقد و جنس و صامت و ناطق بچنگ آورده از میان بیرون بردند *

از غرایب اتفاقات حسنه سلامتی سلاله دودمان سیادت و نجات اصالت خان است بعد از اشراف بر هلاک - و صورت اینمعنی مبهم آنکه مشار الیه بذایر مقتضای شجاعت علوی و شهامت هاشمی پیش از همه خود را بفراز حصار رسانید و قضا را بر بالای تختی چوبینه که لختی باروت و حقه آتشباری در زیر آن بود ایستاده شد - درین اثنا آتش بدانها رسیده تخت بان سید بخت مند بهوا بلند شد و به نگهبانی حراست جناب ربانی و حمایت توجه حضرت جهانبانی آفتی از آتش نیافت جز آنکه اندکی روی و دستش از تفس باروت متاثر شده بود - و غریب نما تر آنکه در درون قلعه بر روی انبار گاهی افتاده بذایر آن از رهگذر افتادن نیز بدو آسیبی نرسید - و در طی اینحال مسجدی را که آن سست دیوان انبار خانه باروت کرده بودند همانا از شعله غضب آلهی اشتعال پذیرفته بذایر شمول و عموم نزول عذاب مسجد نیز با جمعی کثیر سوخت - بالجمله چون آن حصار باندک کوششی کشایش پذیر شد حسب الامر اشرف آنرا به گماشتهای فتح خان پسر عنبر که در قلعه اودگیر می بودند از راه قرب جوار سپردند - این معنی بذایر آن بود که چون فتح خان درینولا از راه اظهار بندگی در آمده بود چنانچه مذکور شد لاجرم بر طبق مقتضای استمالت و دلدهی آن حبشی نژاد وحشی نهاد حکم جهانمطاع صادر شده بود که عسکر منصور از جمله محال متعلقه عادلخان هر جا را که در تحت تصرف دارند بمردم فتح خان باز گذارند - بعد از فراغ اینمعنی موکب اقبال مظفر و منصور کوچ نموده بسوی

قصبه کملاپور^۱ از جمله محال عادل خان که کمال معموری و آبادانی داشته رو آوردند - درین اثنا رزق الله نام مردی از مردم عادل خان نوشته او و اعیان در خانه آن خان ناقابت بین خصوص خواص خان مذکور منضم کمال اظهار ندامت و نهایت خجالت و انفعال و عذر خواهی انواع تقصیر و کوتاهی ایام گذشته رسانید - و اگرچه او التماس مصالحه و معاهده نموده بود و ارسال پیشکش نیز پذیرفته لیکن چون فرستاده از مردم روشناس آن ملک نبود یمین الدوله بمیانجی او و صلحی که بانی و باندی آن ازین دست مردم گمنام و کم قدر باشد راضی نشد و او را بدون مهم سازی رخصت باز گشت داد *

چون از آن مقام کوچ نموده ظاهر قصبه سلطانپور که بشهر گلبرگه پیوسته معسکر سعادت گشت ظاهر شد که متصدیان آن ولایت سایر اعیان و اهل ثروت را در قلعه و جمعی دیگر را باموال و مواشی در خندق و حوالی و حواشی حصار راه و پناه داده اند و برج و باره قلعه را بآلات و ادوات قلعداری آراسته - و اندک مایه مردم فرومایه در شهر مانده اند و جمعی را به نگاهبانی حصار شهر باز داشته - روز دیگر اعظم خان و عبد الله خان و خان زمان و راجه جی سنگه و الله ویردی خان و ظفر خان و معتمد خان حسب الصلاح یمین الدوله روی به قلعه و شهر نهادند - و چون نگاهبانان از روی کوتاه نظری و بی بصیری این گمان بردند که بچاره گری کشش و کوشش رد حمله و دفع صولت اولیای دولت نامتناهی که بذایر عون و صون الهی از قضای آسمانی پای کم نمی آرد امکان دارد لاجرم اهل قلعه بممانعه و مدافعه کوشیده بیکبار از برج و باره هر دو موضع توپ و تفنگ و سایر آلات آتشبازی را کار

(۱) در نادشاه نامه کالذور رقم شده - [جلد اول - حصه اول - صفحه ۴۱۳]

فرمودند - و باوجود آن مرتبه مقابله و مقاتله مخالفان سایر دلیران عرصه پیکار توپ و تفنگ ایشانرا وجودی نمانده داد دلایری دادند و بی محابا پای حصار شهر تاخته هم بر سر سوار پی آنرا مستخر ساختند - و غنیمتیان یغمائی در سایر آن شهر از قتل و اسر و نهب و تاراج چیزی نه گذاشتند - بالجمله چون یمین الدوله بذایر مقتضای وقت و حال صلاح در اشتغال به تسخیر قلعه ندید فی الحال امرای عظام را طلبیده لشکر را دستوری کوچ داد و شبانشب راهی شده در کنار رودبار پیما فرود آمد - روز دیگر شان لشکر دید و سی هزار سوار بشمار رسید - آنگاه از آنجا کوچ کرد بر سر بیجاپور که نشیمن ولات آنولایت است راهی شد *

از سوانح حضور اقدس ششم بهمن ماه بادشاهزاده والا اختر سلطان شجاع که در بیست و ششم آذر برسانیدن نعش مطهر نواب غفران مآب مهد علیا متوجه دار الخلافه اکبر آباد شده بود بعد از تقدیم آن امر عظیم باتفاق عمده الملک وزیر خان و متحدره مکرمه سنی خانم معاونت نموده استلام رکن و مقام کعبه جاه و جلال بجا آورد - و بیست و ششم وزیر خان به تذبیه فتح خان حبشی که از عدم استقامت احوال تهاون در ارسال وجوه مقرر پیشکش و سرکشی او بظهور پیوسته بود نامزد گردید - و همدین روز از مرحمت خلعت و اسپ خاصه و فیل ناسی نامور شده بسرداری ده هزار سوار جرار آماده پیکار مرخص گشت - و جان نثار خان و راجه بیتلدااس و مادهو سنگینه و راو کرن و پرتھی راج راتهور و مبارز خان نیز بدین مکرمت والا سعادت پذیر گردیدند - و چون مقرب خان دکنی ماهیت دان آن سرزمین بود و میانگ او و فتح خان کینگه دیرینه بود او را نیز درین فوج تعیین فرموده بعنایت خلعت و جینگه مرصع و اسپ و انعام چهل هزار روپیه نقد نوازش فرمودند *

تتمه سوانح دولت در موکب سعادت چون نواحی بیجاپور مورد
 عسکر ظفر اثر شد و کنار تالاب مشهور واقع میانه نورسپور و شاهپور مضرب
 سردار آن آمده حدود اطراف آن مخیم سپاهیان گشت سپه سالار اعظم
 بنابر استصواب رای صواب پیروی و صلاح دید امرای عظام بمقام
 سرانجام اسباب محاصره بیجاپور در آمده بر سر قرارداد ملچار و پیش
 بردن آن و سرکردن نقب و ساختن کوچه سلامت و رفع جواله و نصب
 دمدمه و سرکوب و امثال اینها رفت - درین اثنا فوج مشهور غنیم که در
 آن سوی خندق خود را به پناه حصار کشیده آنجا قرار گرفته بودند گاه گاه از
 خندق عبور نموده در میدان گاه پای قلعه صف آرا و سلاحشور می گشتند
 و بمقام دستبازی در آمده انداز بان اندازی که شیوه دکنیان است می نمودند -
 و چون قوشونی خلیج آسا از قلزم مواج یعنی دریای لشکر طوفان
 اثر جدا شده بسوی ایشان روانه می شد مانند مشتی خاک که از پیش
 صدمه سیلاب باشتاب تمام راهی شود یکسر تا پای حصار گریزان گشته خون را
 بحماییت توپ و تفنگ اهل قلعه می رسانیدند - و باوجود آنکه بهادران
 جان فشان از سر گذشته تهور شعار از سر تیر و بندوق در می گذشتند
 و در عرصه کارزار یکه تازی و جلو اندازی بجا می آوردند بسرداری
 حماییت حضرت باری و نگاهبانی نائید ربانی که همواره همراه موکب
 اقبال شاهجهانی است مطلقاً آسیبی بدیشان نمی رسید - مجمل
 اکثر روزها دستبازی از طرفین واقع میشد و از اولیا دستبرد و از اعدا
 سربازی بظهور می رسید - و درین مدت چهار مرتبه جنگ نمایان بوقوع
 آمد و اکثر سرداران رزم طلب پرخاش جو تلاش و تردد شایسته بجا
 می آوردند - و از موکب نصرت شعار نامداری را آسیبی نرسیده از مخالفان
 سکندر علی پسران عم رندوله خلی که داخل اعیان بیجاپور بل سر شمشیر

غذیم مقهور بود با چندی دیگر از شاهراه مستقیم تیغ بی دریغ راه سرمزدل
عدم پیش گرفتند - سرافراز خان نامی از سرداران نظام الملک که سابقا
التماس عهد نامه نموده و فرمان عاطفت عنوان متضمن استمالت او صدور
یافته بود درینولا مستظهر و مستمال داخل موکب اقبال شد و به منصب
چهار هزاره ذات و سه هزار سوار سرافراز حقیقی شد *

چون درین ایام کمال عسرت باحوال عساکر نصرت متأثر بهمه وجه
خصوص از رهگذر کمی گاه و هیمه راه یافت باوجود آنکه هرروز جمعی
برای تحصیل علیق دواب و هیزم تا محال دور دست می رفتند و یکی
از سرداران بنوبت در باب محافظت و حراست ایشان قیام می نمود
معینا از کثرت ستور و عظمت اردو کفایت نمی کرد و گاه گاهی غنیم هم
فرصت یافته دستبرد می نمود - چون در عرض این ایام محاصره نهایی
مراسلات محمد امین داماد ملا محمد لاری از عمدهای عادل خان که
خطاب مصطفی خانی داشت به یمین الدوله می رسید مشتمل بر آنکه
عقرب قلع را تسلیم اولیای دولت می نمایم - و مکرر وعده کرد که فلان وقت
از راه رخنه و برجی که حراست آن بعهده من است بهادرانرا در حصار راه
می دهم - و موید اینمعنی برسانت علی رضا نامی که فرزند خوانده او
بود مکرر پیغام فرستاد و درین باب سوگندهای غلاظ و شداد در نوشتجات یاد
می کرد و هم چنین فرستاده مذکور نیز از زبان او بر طبق صدق وفای وعده
قسم های عظیم میخورد - و با این معانی چون مواعید و عهود معهود بوفای
نمی رسید هر کدام را به بهانه و عذر تمسک می جست تا آنکه در آخر کار
بخیه حیل ساز و دغابازی او که غرض ازین دفع الوقت و گذرانیدن
روزگار بود بر روی کار افتاد - و درین ضمن بظاهر شیخ دبیر که به
مکرمیت و راز داری خواص خان اختصاص داشت از مبدء محاصره باز

درمیانہ آمد و شد می نمود و بتکرار نوشته و پیغام آن غدار نابکار در باب التماس صلح می رسانید - چون ازین هم کاری گشوده نشد و عدم صدق وعده مصطفی خان خود پیشتر ظهور یافته بود لاجرم بار دیگر یمین الدوله درباره تنگ گیری محاصره حصار بجد شده آن عزم صائب را پیرایه جزم داد - از بیم این قرار داد متخصصان قرار دادند که مصطفی خان و خیریت خان حبشی نزد یمین الدوله آمده قواعد معاهده به تمهید مبانی پذیرش احکام مطاعه خصوص ارسال پیشکش مسمد و مشید سازند - و چون اثر قرار داد مذکور از بر آمدن آن دو عمده بیجاپور به ظهور پیوست بذابر استمالات و اعزاز فرستادگان نصیریخان را تا ظاهر اردو پیش باز فرستاد - و خان مذکور ایشان را ازین پذیره پذیرای اعظام و احترام ساخته مستظهر و مستمال به مجلس سپه سالار اعظم در آورد - چون انجمن کنگاش مصلحه از حضور خواجه ابوالحسن و اعظم خان و شایسته خان و چندی دیگر از امرا و اعیان لشکر ظفر اثر آرایش پذیرفت و بعد از گفتگوی بسیار در آخر کار بدرخواه ایشان یمین الدوله قبول معاهده برین جمله نمود - که من بعد بدستور عهد پیش همواره فرمان بردار و پیشکش گذار باشم - دوم نقد چهل لک روپیه از نقد و جنس سرانجام نموده بدرگاه والا ارسال دارند - چون بر طبق پذیرش اینمعنی عهدنامه نوشتند و این انجمن بانجام رسید بهادر خان و یوسف خان را که سابقا در معرکه زخمی و بیهوش بدست ایشان افتاده بودند چنانچه در احوال گذشته به تفصیل نگاشته شده معزز و مکرم آورده سپردند - و مرخص شده شیخ عبد الرحیم خیرآبادی معتمد یمین الدوله را با خود بردند که عهد نامه را بمهر عادل خان رسانیده مصحوب او ارسال دارند - و بعد از دو روز که او را نگهداشتند سیوم روز پیغام داده و دایع نمودند که عهد نامه را متعاقب می فرستیم - و روز دیگر که فرستادگان ایشان بتخدمت

رسیده بعضی متوقعات که داشتند بر بنایی استدعا نمودند همه مستدعیات ایشان را بنابر این معنی که بزیر صورت معقولی آراستگی داشت یمین الدوله بتن برداشته پذیرفت. و بهنگام رخصت یکی از همراهان که صاحب سر مصطفی خان بود نوشته بخط خان مذکور پنهانی از رفقا در زیر مسند آن آراینده صدر عظمت گذاشت. و مضمون آن نوشته این بود که چون خواصخان بر عسرت لشکر نصرت اثر و قلمت غله آگاهی یافته لاجرم باین پشت گرمی که عنقریب اردو ازین مقام ناچار کوچ کرده معاودت خواهد نمود بمقام مکر و تزویر در آمده در لباس تعویق و تاخیر روزگار بسر می برد. بنابراین اگر درنگی در قبول معاهده رو نماید ملالت بدین خیر اندیش باز نه گردن *

کوتاهی سخن چون مدت محاصره بطول کشیده در عرض این ایام از هیچ طرف رعایا آذوقه به فروختن نمی آورد. و پیشتر غنیم بمجرد استماع خبر توجه موکب اقبال اطراف شهر را ویران ساخته بود و غلات آن محال را باندازه دسترس نقل محال دور دست نموده باقی را سوخته. و آذوقه که عسکر ظفر پناه همراه آورده بود بیش ازین مدت کفایت نمی کرد. ازین راه تلگی دستگاه کار بر مردم بجای کشید که نرخ سیری غله به یک روپیه کشید و از آن هم مجرد نامی در میان بود. قطع نظر از احوال سپاهی یکسر چار پایان احاد عسکر اقبال به علت لاغری و زبونی از دست رفتند مگر ستوری که از غایت ناتوانی و مندوبوری و کمزوری بر طیی مراحل عدم باوجود آنکه دمی بیش نیست قوت و قدرت نداشت ناچار مانده بود. درین قسم حالی دستور العمل دیوان خلافت یمین الدوله صلاح وقت در آن دید که چون افواج قاهره را قوت عدوبندی و قلعه کشائی نموده انساب آنست که بالفعل دست از محاصره باز داشته خود را بسرحد محال

معموره ملک غنیم کشند و چندی آنجا گذرانیده چندان توقف نمایند که احاد سپاهیان مرکبان خود را آسوده ساخته خود نیز بر آسایند و درین ضمن بترکناز نواحی و اطراف پرداخته ملک را خراب سازند - و پس از تخریب محال اعدا و مرمت اولیا مطلب پیشینه فرابیش گرفته بهادران کار طلب را کار فرمایند - تمامی سرداران رای صواب آرای را استصواب نموده از آن مقام کوچ نمودند و بسمت کنار دریا کشن گنگا^۱ روان شده ساحل آب را پیش گرفتند خصوص طرف رای باغ و مرغ^۲ را که از پرگذاشت معمور آن حدود است تاخته هر جا از آبادانی نشانی می یافتند همگی زمین کشته و ناکشته و خانمان اهل قصبات و قری را پی سپر سم ستور یغما و تاراج ساخته نشانی از آن باقی نمی گذاشتند و آنگاه از آنجا راهی شده همت بر تخریب محال دیگر می گذاشتند و مزرعه آنها نیز تاخته و خراب ساخته بمساکن رعایا می پرداختند - و خانه را ویران و خانگی را روانه خراب آباد می ساختند - مجمل درین مدت انواع خرابی از اسرو قتل و نهب و غارت و تخریب بمحال متعلقه عادل خان رسانیدند - و چون موسم برشکال نزدیک رسید و تنگی و عسرت سپاه بوسعت و عسرت کرائید و خرابی غنیم که بالفعل مقصد افتاده بود بظهور رسید و بیش از آن مجال توقف در آن محال محال نما بود لاجرم از پای قلعه شولاپور گذشته داخل حدود متعلقه بادشاهی شدند *

سوانح حضور پرنور سید ابو الفتح فرستاده فتح خان پسر عزیز که مکرر عزیز نیز او را بجهت مهم سازی خود بدرگاه والا فرستاده بود سعادت اندرز زمین بوس اقدس گردید - و عرضداشت آن تباہ رای را که متضمن اظهار

(۱) اکنون باسم کستنا با کوشنا مشهور است *

(۲) دکنار عربی آب کستنا وقع است و از شولاپور قریب سی کوه فاصله دارد *

عجز و نیاز بود گذرانیده زبانی معروض داشت که متعاقب پسر فتح خان با فیلان نامی و جواهر و مرصع آلاتی که در سرکار نظام الملک بود بملازمت ارفع می رسد - بنابر آن تقصیر و کوتاهی آن مصدر افعال ناقصه به عفو جرم بخشش بادشاهی معاف شده وزیر خان بنار گشت مامور گشت - نوزدهم ماه چون خبر نزدیک رسیدن عبد الرسول پسر کائن فتح خان بعرض اشرف رسید از راه مزید استمالت و استظهار پدرش جعفر خان را باستقبال او فرستادند - و چون مشار الیه بدریافت سعادت آستان بوس درگاه والا سر رفعت از اوج طایم آبنوس در گذرانید نخست در انجمن حضور پرنور آداب معهوده بتقدیم رسانید آنگاه پیشکش را که مشتمل بر سی زنجیر فیل کوه پیکر و نه راس اسپ صبا رفتار صرصر آثار و انواع نوادر و جواهر و مرصع آلات بسیار بود و هشت لک روپیه قیمت داشت بنظر انور در آورده موقع قبول یافت - و از عنایات آنحضرت عبد الرسول مذکور مشمول انواع عوطف عمیمه شده مرحمت صوری خلعت و اسپ و کپیوه مرصع با بهولکناره و یک زنجیر فیل دربار او ضمیمه مرحام معنوی گشت - و هم درینو راه سترسال نبیره راو رتن بتازگی سعادت ملازمت اندوخته فیلان جد خود را که چهل زنجیر بود بر سبیل پیشکش از نظر انور گذرانید - از آنجمله هژده زنجیر فیل که در نوع خود نفاست داشت بدو لک و پنجاه هزار روپیه مقوم شده - آنحضرت از آنجمله هشت زنجیر اختیار فرموده باقی را بدر مرحمت نمودند - و آن شایسته تربیت را بعنایت خلعت و اسپ و نقاره و علم سرافراز و سر بلند ساختند *

از واقعه صوبه کابل بعرض اعلی رسید که شمشیر خان تپانه دار بنگش بدار البقا پیوست - از حوادث این ایام مقتول شدن نور الدین قلی است و علت واقعی این واقعه آنکه چون جسونت را بهور را سابق مردم نور الدین قلی

کشته بودند درینولا کشتن سنگه پسرش را تهور راجپوتی بر آن داشت که بهر طور که ممکن باشد و از هر راه که رو دهد خون پدر ازو بخواهد - بذابریں پیشنهاد در پی یافتن وقت بوده انتظار فرصت می نمود - تا آنکه درینولا بحسب اقتضای قضا کاتبان دار الانشاء قدر نامش را از روز نامچۀ بقا بکولک فنا حک نموده بودند از مساعدت روزگار وقت یافته قضا را در شیی که نور الدین قلی باندک مایه مردمی از غسلخانه بر آمده متوجه منزل خود بود از کمین گاه بیرون آمده سر راه برو گرفت و در همان گرمی چند زخم کاری بر زده کارش تمام ساخت - آنگاه زینهار پی شب تار شده خود را بگوشه کشید و در پناه پردۀ ظلام راه فرار سر کرده بتگ و تاسر بدر برد *

آغاز سال پنجم از جلوس میمنت مانوس صاحب قران ثانی

درین ایام سعادت انجام یعنی سر آغاز سال پنجم از جلوس ابد مقرون حضرت صاحب قران ثانی پس از سپری گشتن هشت گهزی از روز شنبه بیست و هشتم شهر شعبان سال هزار و چهل و یک هجری عنقای قلۀ چرخ چارم از آشیانۀ آبگون طارم دلگیر حوت هوا گرفته بانداز فضایی دلکشای دزلت سرای حمل پرواز نمود و بظلال بال همایون فال بر قاف تا قاف آفاق سایه گستر گشته در شرفات غرقۀ شرف خانه نشیمن ساخت - و از روی مهر پرتو نظر عنایت و فروغ انوار شاهپرانور در کار ذرات کائنات کرده سر تا سر گیتی را از سرنو بانواع بهجت و سرور آمود - مقارن اینحال سعادت اشتمال شهباز نشیمن خلافت و همای اوج سعادت اعنی

حضرت ظل سبحانی صاحب قرآن ثانی سایه دولت بر سر پر عظمت و روی تخت رفعت گسترده بانداز بال افشانی همت عرش آهنگ بلند پرواز باز در صدد مید دلپای خاص و عام شده از فرط بخشش و بخشایش تازه خواطر اصحاب قلوب بدست آورد - و در آن روز طرب افزوز که بارگاه چهل ستون خاص و عام که بهزار گونه زیب و زینت هوش ربا و دلفریب گشته بود و رسم طرب در آن محفل خاص عام شده قبله نیاز عالم که کامرانی را منحصر در کام بخشی می دانند در مقام برآمد مرادات عالمیان در آمده باشاره سر انگشت خود جهانی از ارباب نیاز را بر مراد خاطر فیروز ساختند - از جمله عواطف این روز فدائی خان بجایگزیناری جونپور از مرحمت خلعت و اسپ مختص گشته مرخص شد - و میرزا عیسی ترخان بعنایت خلعت و اسپ و جایگزیناری ایلمپور امتیاز پذیرفت - عبد الرسول ولد فتح خان مشمول نظر اقبال و قبول آمده از عاطفت طره مرصع تارک اعتبارش بطراز سرافرازی رسید - حکیم جمالی کاشی چون دیوانی ' [پنجاب] ۴ از روی تدین تمام بتقدیم رسانیده بود بخطاب دیانت خان سرافراز گردید - بهرجی زمیندار بکلانه باپسرو برادران از زمین بوس آستانه درگاه سپهر اشتبلا سر اعتبار باوج طارم آبذوسی سود - و از غبار آن سرزمین آسمان نشان جبهه افتخار به صندل اعتبار اندود - و پیشکشی مشتمل بر مرصع آلات گران بها و نه راس اسپ عبارتکار و سه زنجیر نیل تلمومند کشیده منظور نظر اقبال افتاد *

از سوانح پناه آوردن شیرخان ترین زمیندار قوشنج^۲ قندهار است که پدرانش از دیر باز داخل هواخواهان این دولت ابد طراز بودند بدین

(۱) ع [مهربان] ل ،

(۲) در یادشاه نامه قوشنج نوشته شده [جلد اول - حصه اول - صفحه ۱۴۹] *

درگاه گیتی پناه و انتظام یافتن در سلک بندهای آستان سپهر مکانت کرسی مکان - سبب استسعاد او بدین سعادت عظمی آنکه چون در اواخر عهد دولت حضرت جنت مکانی بحکم تقلبات روزگار و گردشهای لیل و نهار که مقتضای دستبرد قضا و قدر است شاه عباس دارای ایران برکشاد و بست قلعه قندهار و حکومت مضائق آن دیار دست یافت نگاهبانی قلعه قوشنچ و ریاست سرناسر قبایل افغانان آن سرحد را بشیر خان مذکور که در صغر سن با پدرش حسن خان از حاکم قندهار شاه بیگ خان که در عهد حضرت عرش آشیانی بآن خدمت مامور بود رنجیده بعراق رفته بود و در آنجا نشو و نما یافته تفویض نمود - و در اندک زمانی از تمکین بخت و اقبال در آن مکان تمکن و استقلال بسیار یافته سایر الوسات افغانان اهرمن سیر را بانسون فنون تدبیر نافذ و عزائم عزیمت راسخ مستخر ساخت - و چون روزگار شاه بسر آمده مدت سلطنتش پیاپی رسید و شاه صفی بدستگیری بخت پای بر سر تخت دارائی ایران نهاد شیر خان بدست آویز فرستادن هدایا و تحف و از ارسال رسل و رسایل و پایمردی و سایط و وسایل غائبانه نسبت خویش را در خانه قوی ساخت - و چون باسظهار آن نسبت مستظهر گشت و اینمعنی بر زیاده سری و خود رائی که لازمگ سرحد پروریست سر باز شد یکباره عنان خود سری و خود رائی و خویشتن شناسی از دست داد - بنابر آن با علی مردان خان خلف گنج علی خان از یک از عمدهای دولت صفویه که بعد از پدر ایالت قندهار بدستور برقرار بود تملق و فروتنی که وظیفه کومک با سردار است نیکو بجا نیارند و رفته رفته سرکشی آغاز نهاده داد ستم و بیداد می داد - چون جور و تعدی او از حد تجاوز نمود علی مردان خان این معنی را دست آویز ساخته مکرر درین باب عرایض

شکایت آمیز بدرگاه ارسالداشت - تا آنکه بعد از چندینی دربارهٔ استیصال او دستوری گونه در لباس تحصیل نموده انتظار وقت و انتظار فرصت میداشت - و بحسب اتفاق در همان اژدها شیرخان حشری از اهل شور و شر یعنی افغانان بد فساد آن سجد فراهم آورده بانداز ترکناز نواحی سیوی و کیخابه توجه سمت آن سرزمین پیش نهاد نمود و علی مردان خان اطلاع این معنی را از همراهیهای روزگار مساعد و بخت موافق شمرده با چهار هزار از نوکران خود و سایر تعیناتیان و زمین داران آن سرزمین بر سبیل ایلغار از قندهار راهی شد - و بهنگام طلوع سپیده بامداد اطراف حصار قوشنج را بسیاهی سپاه فرو گرفت - و بنابر اینکه در قلعه اندک مایه مردمی بیش نبودند هم بر سر سوار بی کشایش گرائید - چون قلعه و سایر اندوختههای دیرینه سال و اسباب و اموالش از همه باب بدست در آورد اهل و عیال او را اسیر ساخته بقندهار ارسال داشت و خود در آنجا توقف نمود - و چون شیرخان از مضمون نوشتهٔ بعضی هواخواهان بر حقیقت معامله کماهی آگاهی یافت نامه آسا بر خویش پیچیده در همان گرمی بشتاب طومار باز گردیده بجای خویش بازگشت - درینوقت نیز جمعی انبوه از سوار و پیاده آن گروه را تطمیع نموده بر سر خویش جمع آورده - و بمقام انتظار فرصت برآمده در نواحی قوشنج سرگردان و در یک مقام قرار و آرام نگرفته هرروز در موضعی بر سر می برد و هرشب جای را ملجای خود می ساخت - تا آنکه جاسوسان علی مردان خان که پیوسته سربه پی آن ادبار اثر داشتند پی بر سر او برده بعد از تحقیق خان را از آن جایگاه آگاه ساختند - و شب هنگام بر سر آن تیره سرانجام تاخت برده بامدادان بار رسیدند - او نیز فوج خود را توژک ده بی محابا بچنگ صف در آمد - و بالجملة از نخستین حملهٔ افغانان

به هراول قزلباش شکست درست رو داده نزدیک بود که پشت بنمایند درینحال علی مردان، خان مردانه اسپ انداخته جلو ریز بعرضه ستیز تاخت - قضارا از آنجا که قدر اندازیهایی تقدیر است درین اثنا زخم تفنگی بر پاشنه او رسید - لیکن آن شیر بیشه مردی قطعاً از آن جراحات منکر پروا نه کرده پیشتر تاخت - و بمجرد این تجلد و جلادیت افغانان جهالت کیش را از پیش برداشته شکست فاحش داد - چنانچه شیر خان تا موضع دروکی یک جاو تاخته هیچ جا عذر توقف را مژدی نساخت - و چندی آنجا اقامت نموده چندانکه کوشید و اندیشهها اندیشید شودمند نیفتاد - چون چاره کارش در التجای این درگاه جهان پناه که مفرو مقرر جهانیان و ملجا و مرجع عالمیان است انحصار داشت ناچار بقلعه مقرر که درینولا مردم یلگتوش اوزبک بر آن استیلا داشتند رفته در ظاهر آن قرار گرفت - و از روی اظهار عبودیت و بندگی عرضداشتی متضمن بر کهال عجز و نیاز نوشته و نامه دیگر مشتمل بر اظهار اراده التجا بخاک آستان سپهر نشان با احمد بیگ خان صوبه دار ملتان بقلم آورده توقع ارسال آن بدربار و استدعای نامه استمالت نمود - و چون آن عرضداشت بدرگاه آسمان جاه که جای التجا و ملاذ و ملجاء خلائق است رسید از آنجا که راه دادن ملتجیان از شیمه کریمه این آستان ملایک پاسبان است التماس او پایه قبول یافته درین باب فرمان عاطفت نشان به توفیق صدور رسید - و او مستظهر و مستمال روی امیدواری بسوی این قبله امیدواران آورده چون تارک بختش از زمین بوس عتبه سدره مرتبه بمراتب از رفعت درجات آسمان در گذشت بعدایات بادشاهی مفتخر و مباحی گشته از عواطف خدیو زمانه اعتبار جاودانه اندوخت - و نه راس اسپ تدجاق پیشکش کرده پرتو قبول بر آن یافت - و همدین

مجلس همایون بمحمت خلعت فاخرة و انعام سي هزار روپيه نقد و منصب دو هزارى هزار سوار نوازش پذیرفته از انقد محال صوبه پنجاب جاگیر یافت *

نوزدهم ماه که شرف آفتاب بود خورشید روی زمین یعنی سایه آفتاب مرحمت جهان آفرین نشیمن سرپر خلافت مصیر را از پرتو تحویل مبارک روکش شرف محل حمل ساخت - و بذابر رسم معهود مراسم داد و دهش و بخشش و بخشایش کمال ظهور یافته بمقتضای عدل و احسان آن دادگرفیض رسان بر پرداخت احوال عالمی پرداخت - چنانچه صغیر و کبیر و غنی و فقیر از فرط استغنا نقش بی نیازی جاودان در خاطر بستند - و بکام دل در عافیت کده خوشحالی و عیش آباد فارغ بالی از منت تمنا و آرزوی نیاز نشستند - درین روز شرافت اندوز پیشکش اسلام خان که در آنولا صوبه دار گجرات بود مشتمل بر اقسام جواهر ثمینه و مرصع آلات نفیسه و هشتاد راس اسب و دیگر نفایس و نوادر آن دیار از نظر مهر آثار گذشت - و امیر بیگ فرستاده محمد علی ایلچی ایران بدرگاه والا جاه رسید - و پنجاه اسب صرصر تگ برق رگ عراق زاد عرب نژاد و دیگر تحف آن بلاد از نفایس اقمشه و نوادر امتعه که درینولا وکلای او از ایران فرستاده بودند و همگی را بجنس برسبیل پیشکش ارسال داشته بود رسانیده از نظر انور گذرانید - بذابر نهایت رعایت عنایت که نسبت باو سمت وقوع داشت بموقع استحسان وصول یافته پرتو خورشید قبول بر آن تافت - و از سر کمال مرحمت خلعت خاص با هفت سپر مصور و یاق زربین میناکار از جمله مرسولات موتمن الدوله اسلام خان همراه فرستاده مذکور برای مشار الیه فرستادند - و مبلغ چهار هزار روپیه بصیغه انعام بدو و همراهان او عنایت فرمودند *

از امور بدیع افتما که صدور امثال آن ازین حضرت قطعاً غرابتی و استبعادی ندارد اگرچه در نظر مردم ظاهر نگر غریب نما است و نظر بضعف عقول این گروه از خوارق عادات معدود میشوند شد آنکه در وقت عرض اسپان مذکور قبل ازین که بمعرض بیع در آید بندگان حضرت بنظر اجمال ملاحظه نموده از راه کمال خبرت و بصارت که در همه باب دارند خصوص در تشخیص گوهر و شرافت جوهر اسپ و تحقیق مبلغ ارزش افراد این نوع اصیل که دلیل کمال فراست و نهایت آگاهی بر کیفیت و کمیت کماهی حقایق اعیان وجود است فرمودند که قیمت این جمیع اسپان همانا که از شصت و پنج هزار روپیه در نگذرد - چون مقومان قرار بهای هر یک داده جمیع قیمت مجموع نمودند قطعاً از آنچه فرمودند بیش و کمی ظاهر نه شد - و در امثال این صور از معنی مذکور چه شگفت چه عموم این طبقه والا که دست پرورد عنایت و تربیت یافته تأییدات عالم بالا هستند قیاس ایشان همانا کار مقیاس می کند و تخمین و تقدیر ایشان از تحقیق مکیال و میزان پای کم ندارد - خصوص این جوهر شناس گوهر آدمی و صاحب عیار نقد مردمی که نظر حقایق نگر آن سرور به کحل الجواهر فیض مکتحل است و چگونه چنین نباشد که آن برگزیده حضرت ربانی به نیروی تعلیم یزدانی و الهام آسمانی حل ما لا ینحل سایر رازهای نهانی نموده از زلیجه جبهه انسانی مستقبل احوال از قرار واقع استنباط و استخراج می نمایند - و بمقتضای همه بینی و همه دانی از صفای تقویم جبین و ناصیه و جداول خطوط پیشانی سر تا سر رقوم سرنوشت روز نخست خوانده همگی پیش نهاد خاطر همگان می دانند - مچنان از پیشکش سایر شاهزادهای نامدار و اموی عالی مقدار که از نوروز تا این فرخنده روز بنظر اشرف گذشت موازی پنج لک روپیه از همه باب موقع قبول یافت *

معاودت موکب سعادت قرین فتح و نصرت از دکن بصوب دارالخلافت اکبر آباد

از آنجا که انجام مهمام جهانبانی با سودگی و تن آسانی بر نتابد و پیشرفت معاملات کشورستانی با تهران و تانی راست نیاید - آئین جهاندار کامل اقتدار آنست که چون بآهنگ تسخیر کشوری یا تادیب دشمنی نهضت نماید و به نیروی کار پردازشهای تأیید آن مهم پرداخت بسزا یافته مدعا حسب الاستدعا بر آید لاجرم لامحالہ نیم لمحہ تجویز اقامت در آن مقام نموده بیدرنگ بآهنگ اقلیمی دیگر مراحل جد و اجتهاد پیماید - چنانچه شاه شرقی انساب یعنی آفتاب جهانتاب در روز در یک منزل نیاید و هر صبحدم از تخت گاه خاور بر آمده آهنگ تسخیر قطری از اقطار باختر نماید - و تا هنگام شام آن سرزمین را بزیرباغ و نگین در آورده شب هنگام بمقر سعادت خویش معاودت نماید - و بر این دستور باز انداز ناحیتی دیگر پیش نهاد ساخته پیش از بامداد روی توجه بدآنصوب آرد - شاهد حال انعطاف عذاب انصراف موکب اقبال است از کشور دکن بسوی مستقر سریر جلال و جلال - و سبب صوری این معنی سواى مقتضای قضا و قدر آنکه چون درین احیان همه کام هوا خواهان دولت بی پایان بتائید دستیاران اقبال جاوید حسب المرام بر آمد - و غرض اصلی درین نهضت والا استیصال خان جهان و تنزیه نظام الملک بود که او را در ولایت و حمایت خود راه و پناه داده - آن خود به بهترین وجهی بامداد کار پردازان عالم بالا از قوه به فعل آمد - چنانچه خان جهان مستاصل مطلق گشته نظام الملک نیز از نحوست سفاهت کیشی و ناعاقبت اندیشی زبان زده خندان سرمد و خسروان جاوید گردیده باعث استیصال بذیان

ملک و دولت دیرینه سال سلسله خویش شده عاقبت سر در سر این کار کرد - و همچنین ولایت آباد عادلخان بشامت موافقت نظام الملک خصوص بیجاپور که دارالملک بلاد مذکور است و در مدت ایالت آن خانواده از دست برد حوادث زمان در کذب امن و امان بوده هرگز قدم بیگانه در آن سرزمین نه رسیده بود درینولا پایمال نعال مرکب موکب اقبال شد - و با این معانی بذابر آنکه واقعه ناگهانی نواب ممتاز الزمانی در برهانپور اتفاق افتاده بود زیاده بر آن توقف درین خطه مرضی خاطر عطر نیامد - لاجرم بتاریخ بیست و یکم فروردی ماه مطابق بیست و چهارم شهر رمضان المبارک سال هزار و چهل و یک هجری روز پنجشنبه بعد از انقضای ده گیتی روز ماهیچہ رایست ظفر آیت بسعدت سعد اکبر و طلعت مهر انور از افق دار السور برهانپور طلوع میمنت نموده بسوی مرکز محیط خلافت ارتفاع گرای گردید - درین روز برکت اندوز شاه سوار عالم اسکان ثانی حضرت صاحبقران قرین تائید آسمانی و تمکین صاحب قرانی بر فراز فیل گردون نظیر تمکن پذیر گشته با شاهزاده نامدار سعادت پڑوه محمد دارا شکوه را در عقب تخت فیل جا دادند - و از تودهای دینار و درهم که در حوضه فیل بر سرهم ریخته همانا آن کوه توان را معدن سیم و کل زر ساخته بودند بر سبیل معبود از یمین و یسار نثار راه خدیو روزگار می نمودند - کوتاهی سخن باین دستور از دولت خانه برهانپور تا دو گروهی شهر که مضرب خیام دولت شده بود از بالای فیل چندان فیل بالا زر افشاندند که خرمن های درهم و دینار بآن پایت قدر و مقدار بخاک راه گذار برابر گردید - و باقی آنها که از سیر چشمی نثار چیغان فاضل آمده بود بمثابة پایمال آمد که صفحه روی زمین را ملع طلا و نقره ساخت - درین روز عبد الرسول پسر فتح خان را مشمول نظر نهایت ساخته و بسرافرازی

مرحمت خلعت و سرپیچ مرصع و اسپ و فیل تارک امتیاز افزاخته
بمعادلت دولت آباد دستوری دادند - و فتح خان را غائبانه مشمول
عواطف بادشاهانه نموده ارسال خلعت و شمشیر مرصع و فیل خاصه با ماده
فیل همراة عبد الرسول ضمیمه آن مراحم عمیمه فرمودند - و صوبه دکن
باعظم خان بحال داشته حکیم خوشحال را بخدمت بخشی گری و واقعه
نویسی آنصوبه سرافراز فرمودند - و چون اعظم خان در بالاگهات بود
ملکفت خان پسرش را بخلعت و اسپ نواخته در برهانپور گذاشتند *

دوم اردی بهشت ماه شاهد کمان ابروی هلال شوال طلعت فرخنده
فال از پیش طاق طارم مقرنس یعنی سپهر مقوس نمودار ساخته روزه داران
پرهیزگار را آشکارا صلی افطار داده باده خواران پیاله کش را بذات
احتساب نهی خدیو روزگار از ایماء گوشه ابرو بعیش و عشرت نهانی و کشیدن
رطل گران دوستکامی خواند - درین روز حسب الامر اعظم بادشاه اسلام پرور
دیندار امرای عظام در عقب علماء علام نماز عید ادا نموده دعای ازیان
دولت جاوید بجا آوردند - هفتم ماه ظاهر کالی بهیت از ورود موکب
مسعود این قباله مقبولان چون باطن زنده دالان مهدط نور ظهور گردید -
بیست و دوم بهادر خان و یوسف خان از مرکز رایات ظفر آیات عساکر
بالاگهات بدرگاه والا رسیده پیشانی بخت را سجده رسان سده سذیه و فروغ
اندوز سعادت جاودانی ساختند - چون در جنگ دکنیان تردید بهادرانه
و تلاش رستمانه بظهور آورده بودند و پس از زن و خورن بسیار زخم دار در
معرکه افتاده گرفتار شده بودند چنانچه سابقاً بتفصیل زیور نگارش پذیرفت -
از آنجا که دیرینه عادت بندگان حضرت بادشاه حقایق آگاه خدمت ارباب
ازادت است کمال عنایت و مرحمت در حق ایشان مبذول نموده بهادر خان
را بمنصب چهار هزار و سی هزار و پانصد سوار و خلعت و شمشیر و سپر و اسپ

وفیل و بیست و پنج هزار روپیه نقد سرافراز فرمودند - و یوسف خان را از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و شمشیر و سپر و نقاره و اسب و فیل و بیست هزار روپیه نقد امتیاز بخشیدند - و چون اعظم خان یساق دکن و صاحب صوبگی آن کشور را بروفق مرضیات اشرف نکرده بود و این مهم شایان را چنانچه باید بپایان نبرده بود لاجرم بذایر جرم این معنی او را ازین خدمت معاف داشته نخست نامزد یمین الدوله نمودند - چون آن مختار الملت عین حرمان ملازمت بر خویشتن نه پسندیده همراهی رکاب سعادت که عمرها بدعای شام و سحر از خدا خواسته بود درخواست نمود لهذا آن خان والا مکن را معاف داشته ارجاع این خدمت بنام خانخانان مهابت خان رقم یافت - و در طی فرمان گیتی مطاع مامور شد که مقارن ورود فرمان قدر توامان از دار الملک دهلی متوجه درگاه جهان پناه گشته بعد از دریافت سعادت حضور روانه برهانپور شود - و بنام یمین الملت از موقوف خلافت عظمی فرمان قضا نشان زیور ارسال یافت که خان زمان را با سایر بندهای درگاه که داخل کومکیان بالاگهات اند در برهانپور باز داشته خود با اعظم خان و جمیع کومکیان دیگر روانه درگاه گردند *

نصیر بخشان بصوبه داری مالوه از تغیر معتقد خان و خان مذکور به فوجداری برگذات اکبرآباد و وزیر خان بصاحب صوبگی پنجاب سرافراز گردیدند - و باعث اینمعنی آن شد که چون انتظام معاملات آن صوبه عظمت نشان از دست عنایت الله یزدی گماشته آصف خان کما یذبغی بر نمی آمد خاصه در عمل اعمال خالصه شریفه چنانچه مرضی خاطر عاظم بود برفوع نرسیده بذایر آن صوبه داری آن حدود را از خان والا مکن تغیر نموده به وزیر خان مرجوع نمودند - هفتم ماه مذکور بعنایت خلعت خاص و مرحمت فیل و تفریض منصب پنج هزار و ذات و سوار از آنجمله هزار سوار دو اسبه سه اسبه اختص اص

پذیرفته بدان صوب مرخص شد - مقرب خان دکنی بمرحمت خلعت و اسب امتیاز یافته رخصت سنبیل یافت *

یازدهم ماه مذکور چون خارج حصار بند گوالیار مرکز اعلام منصور شد خدیو اعظم و شاهنشاه عالم دیگر باره برسم تفرج داخل قلعه شده ماندند نیز اعظم از دروازه بروج آن باره گردون عروج طلوع سعادت فرمودند - و سرتاسر ساحت آنرا پی سپر نظر دقت نگر ساخته مسالک و مناهج و مداخل و مخارج آنرا از سر تحقیق و تدقیق بخاطر انور در آوردند - چون خصوصیات عمارات عالیه که اساس نهاده حضرت عرش آشیانی و جنت مکانی بود منظور نظر سعادت شد بخاطر عمارت خطور نمود که آنحضرت نیز درین سرزمین عمارتی خوش و نشیمنی دلکش احداث نمایند - بنابر آن امر ارفع به تشیید میانی بدیع منزلی رفیع بنیان مشتمل بر وضع و طرح غریب و هندسه دل پسند خاطر فریب صدور یافت - و صاحب فطرتی از بندهای درگاه والا باهتمام آن و مرمت شکست و ریخت تمام چار دیوار حصار مامور شد - و چون امر اعلی علی العموم زبور صدور یافت که در امثال این احوال خصوصیات جرایم و جزایات ارباب عصیان از زندانیان بعرض اعلی رسد لاجرم حقیقت جرم محبوسان این حصار معروض واقفان پایه سرپر سپهر مدار گردید - از آنجمله یازده تن بتصدق سرافرازی و فدیة تارک مبارک و فرق فرقد سالی آن سایه عنایت خدائی از بند زندان ابد رهائی یافتند - در اثنای اقامت گوالیار سید خانجهان و عبد الله خان از دکن رسیده از استلام رکن و مقام درگاه گیتی پناه که قبله مقصود و مرام خاص و عام است ابواب دارالسلام سعادت بر روی روزگار خویش کشادند - و هر دو مشمول اقسام مراحل گشته عبد الله خان از مرحمت صوبه بهار در اواخر خریف فصل چهار گانه عمر

یعنی سن کهولت فیض موسم شیباب که فی الحقیقت بهار زندگانی است دریافته از میامن آن سرمایه جوانی نو اندوخت - و سیف خان صوبه دار بهار بکراسست اله آباد از تغیر قلبیج خان و او بصاحب صوبگی ملتان از تغیر نجابتخان سعادت پذیر گردیدند *

هژدهم ماه چرن نواحی دار الخلافه عظمی از پرتو انوار ماهیچہ لوی والا که همانا نیر اعظم روی زمین است سرور نعمت به فلک اعلی رسانید محمد علی بیگ ایلچی که حسب الصدور امر جهان مطاع از برهانپور رخصت یافته چندی در دار الخلافه بود از پذیرگ موکب اقبال پذیرای سعادت دوجہانی گشت - دهم دین روز مہابتخان خان خاندان که از دہلی روانہ دربار سپہر مدار شده بود احراز شرف ملازمت نموده هزار اشرفی بصیغہ نذر و نہ زنجیر فیل پیشکش کشید - از آنچملہ دو زنجیر فیل پایہ قبول یافته مابقی بدو مرحمت شد - صفدر خان حاکم دار الخلافه و معتمد خان فوجدار پرگانات و مظفر خان معموری و مکرمات خان و عبد الحق برادر افضل خان و سلاح خان و بی بدلتخان و خان عالم و مقرب خان بسعادت آستاندوسی درگاه جهان پناه رسیده بعنایت شاهنشاهی مہابی گشتند *

بیست و دہم ساحت باغ دہرہ از پرتو ورود موکب مسعود زبور روی زمین و زینت صفحہ دہر گردید - و در آن فرخندہ منزل کہ از برهانپور تا آنجا بہ پنجاہ کوچ و ہشت مقام طی مسافت راہ شدہ بود بناہر انتظار در آمد ساعت مختار ہشت روز اقامت قرار یافت - درین آوان یمین الدولہ آصف خان با خواجہ ابوالحسن و شایستہ خان و دیگر امرا از بالا گہات رسیده ہزار مہر و ہزار روپیہ بصیغہ نذر گذرانیدہ از فیض نظر قبول چہرہ اقبال بر افروخت - و از پایدوس حضرت سلیمان زمانہ پایہ قدر

و مرتبه مقدار فراز مراتب آصفی نهاده بتازگی عظمت مکانت و رفعت مکان اندوخت - آنگاه امرای دیگر فراخور قدر و منزلت فنور از نظر اشرف گذرانیدند - و همدین روز قلیچ خان از اله آباد خود را بدریافت سعادت ملازمت رسانیده بمرحمت خلعت خاصه و جیغه مرصع اختصاص پذیرفته به تفویض صوبه داری ملتان و عذایت پنجاه هزار روپیه نقد نوازش یافت - و همدین روز مهابتخان خانخانان را خلعت خاصه با چار قب طلا دوزی و جمدهر مرصع با پهلوتاره و دو اسپ و دلیر همت و گرشاسپ و افراسیاب پسران او را و نبیره اش شکر الله پسر خان زمان را بمرحمت خلعت و اسپ مباهی گردانیده همراه او دستوری دادند *

روز^۱ [یکشنبه] ع سی و یکم ماه مذکور غره ذی الحجه سنه هزار و چهل و یک هجری که افق شرقی دار الخلافه عظمی از پرتو اشراق ماه رایت والا در آنروز مطلع خورشید گیتی افروز گشته هفت کشور روی زمین را روکش چرخ چارمین ساخت شاهسوار عرصه وجود با طالع فیروز و بخت مسعود بفراز تخت بر فیل بر آمده برین سرسیر را سپهر نظیر و فیل را کوه شکوه نمودند - و بدان آئین شایان و توزک نمایان رخ بسوی مرکز محیط خلافت نهادند که از سر آغاز روزگار تا حال هیچ سرافرازی را این پایه جاه و جلال دست نداده باشد - بالجمله ذره تا خورشید بر سر راه موکب اقبال از روی نیاز بر خاک راه گذار افتاده و ماه تا ماهی از سر هوا خواهی در رکاب سعادت پیاده روبراه نهاده - کیوان بلند ایوان فلک فروز آمده بطریق چارشان طرقو گو در رکاب ظفر انتساب روان و مبارز انجم از طارم پنجم ملازمت گزین گشته ابلق روزگار را بزیر زین سیمین هلال

و جلال زرين مجرة كشيده برسم جنيدت كشان پيش پيش دوان متوجه شهر شدند - و بدستور مقرر شاهزاده محمد دارا شكوه در عقب حوضه فيل با تمكين كوه متمكن گشته از دو سو بحرين كف گوهر پاش بر ريش سيم وزر درآورده نثار رهگذر خديو بخر و بر مي نمودند - و تا رسيدن دربار سپهر مدار پريشان روزگاران را ماده جميعت خاطر آماده گشته بل يك جهان بي برگ و ساز را كه بچوي نياز مند بودند خرمن هلي درم و انبارهاي دينار ذخيره شد *

از سوانح اين روز سعادت اندوز يكه تاز خان بمنصب ^۱ [دو هزار و پانصدي سيصد سوار] ع و مكرمت خان بمنصب هزار و پانصدي سيصد سوار و عبدالحق بمنصب نه صدي دود سوار از اصل و اضافه و خطاب امانت خان سعادت نصيب و كامل نصاب گشتند - و شير خان توين با نعام بيست هزار روپيه و محمد علي ايلچي بمرحمت خلعت فاخره و خنجر مرصع و شصت هزار روپيه نقد مفتخر و مبلهي گرديدند - و محمد علي و محمد تقی از همراهان ايلچي مذکور با نعام يازده هزار روپيه اكرام يافتند - و در همين روز مير صابر كه به دولت آباد رفته پايه منبر و چهره زر آن بلاد را از القاب گرامي و نام نامي آنحضرت درجه والا و رتبه اعلى داده معاودت نموده بود بسعادت ملازمت رسيد - و اشرفي و روپيه چند كه ازين رو ارجمند شده فتح خان بر سبيل نمودار ارسال داشته بود از نظر انور گذرانيد *

از وقايع اين آوان انعقاد يافتن مجلس اطعام عام و انفاق تمام است بجهت ترويج روح و روان و استزاد سرور و فرحت بانوي بانوان جنان و سرور نسوان جهان - چون درينولا دار الخلافه والا بالاي فيض مقدم و برکت قدم آن كليم

(۱) ع [دو هزار و شش صد سوار] ل *

دست مسیح دم روکش چرخ چارم بل رشک سپهر اعلی و بالا تر از آن شد
 قضا را مدت یکسال از وقوع قضیه ناگهانی ممتاز زمانی انقضا یافته وقت
 اقامت رسمی معهود که درین کشور بعرض مشهور است شده بود -
 چنانچه در هر سال از وقت رحلت موتی یک شبانروز باحیای مراسم
 معهوده که باعث مزید روح و راحت جاوید گزینان جوار رحمت است
 مثل احیای شب و ذکر و تلاوت و قرأت فاتحه و دعا و استغفار و اطعام فقر
 و اعطاء مساکین میگذرانند - لاجرم بذایر مقتضای طبع فیاض که همواره در
 باب ایصال نفع و انفاق مال، بعموم ارباب فقر و فاقه بهانه جو است خصوص
 درینوقت که وقت و حال مقتضای آن بود کار گذاران دولت و سامان طرازان
 کارخانجات سلطنت را بسرانجام در بایست وقت مامور ساختند - و همگنان
 بر حسب فرموده در صحن روضه متبرکه اسپکهایی سپهر مثال که هر یک
 نعم البدل دایم دل تواند شد بر سر پا کردند و بر اطراف و حواشی آن شامیانهایی
 متحمل زینت منقش که هر کدام در پهنآوری و رنگینزی دم از برابری سپیده
 صبحدم و رنگ آمیزی شفق صبی تواند زد زدند - و صحن آن انجمن
 فرخنده را بانواع گستردهایی گوناگون و فروش بوقلمون مقروش نموده
 روکش بسیط آسمان و روپوش بساط خاک و صفحه روی زمین ساختند -
 و بر در آن سراچهایی و شاد روانهایی رنگارنگ که مدار هر یک از دایره افق
 پای کم ندارد ایستاده کردند - و مجموع امرای عظام و ارباب مناصب والا
 و اعیان اکبر و اعالی و اهل حق دار الخلافه و سایر اشراف و اعظم و موالی
 اطراف که بذایر ادلی تهنیت درجات فتوحات بی پایان و مبارکباد قدوم
 اقدس بایکبر آباد آمده بودند درین انجمن خاص بار یافتند - و جمیع
 علما و فضلا و ارباب ورج و تقوی و اصحاب عمایم خوانده و ناخوانده درین
 محضر عام شرف حضور پذیرفتند - و حضرت خلافت پناهی خود بنفس

اقدس در خلوت مقدس عزالت گزین شده آن شب را با حیا و عبادت و طلب آمرزش آن مغفرت مآب گذرانیدند - و صدر محفل مذکور از حضور یمین الدوله و محمد علی بیگ ایماچی و اعیان دولت و ارکان سلطنت آراستگی یافت - و باقی اعظم و اعالی و سایر اهالی مجلس بتفاوت درجات و مراتب جلی گرفتند - آنگاه پیش کاران کارخانه دولت و سالاران خوان نعمت سباط نوال گسترده و اقسام طعام و انواع شربت و الوان نقل و شیرینی و فواکه و خوشبوها و پان بترتیب چیدند و همگان را به تدارک نعمت های خاص صالی عام در دادند - چنانچه غنی و فقیر ازین خوان احسان بهره ور و زله برگشتند - و پنجاه هزار روپیه باصحاب استحقاق بر سبیل خیرات عذابت فرمودند - و چون این انجمن عالی پایه انجام یافت سایر بیگمان و مسند آوایان حرم خلافت و پرورگیان شعبستان سلطنت بطواف مرقد مقدس آن انسینه حورا سوشت قدسی طینت آمده در آن روضه منوره محفل آرا شدند - و بهمان وتیره و همان کیفیت و کمیت فردای آن مجلس خاص زنانه منعقد شد و همگی زنان را عمومآ و مستحقات را خصوصاً بار عام دادند و پنجاه هزار روپیه دیگر به عفايف و عجايز انفاق شد - و امر اعلیٰ علی العموم بدین دستور زیور صدور یافت که متصدیان عظام هر ساله روز عرس آن مغفور همین مبلغ صرف مصارف خیرات گردانند - مشروط بدین که دار الخلافه به تشریف نور حضور آنحضرت نمودار سلامت طور باشد و الا نصف مبلغ مذکور بر طبقات خداوندان استحقاق قسمت نمایند *

هشتم تیر که روز عید قربان فیض قدوم سعید مبدول داشت بتازگی مؤده قرب فتح های جدید و نوید مزید دولت جاوید باولیایی آن رسانید - حضرت خلافت پناهی بذایر احیای مراسم سنن حضرت خاتم النبیین صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه که از ستوده

آیینهای این مهین جانشین حضرت خلفای راشدین است ساخت
عیدگاه را از نور حضور اقدس بر روی مطلع مهر و ماه کشیدند - و بعد از
ادای نماز بدولت و سعادت بازگشت نموده در معاودت نیز جیب و کنار
یک جهان نیازمندان را از زر نثار معهود درم ریز فرمودند *

چهاردهم ماه عین اعیان خلافت شاهزاده مراد بخش در ساعتی
مسعود مختار که انواع سعادت قرین و انظار انجم و اوضاع افلاک رهین
آن بود حسب الامر عالی دست نشین ید قدرت گیتی آفرین بمقتضای
احیای مراسم سنت در باب تحصیل آداب دین و سنن و فرایض شریعت
خاتم انبیا و موسلین که بذات حفظ مرتبه ظاهر و پاس طریقه صورت عقلاً و شراً
ضرور است صدر نشین دبستان تعلیم گردید - و فاضل دیندار ملا میرک
هری حسب الاختیار خدیو روزگار بخلعت فاخره مخاع و از انعام هزار
روپیه متمتع گشته آموزگار شاهزاده والا تبار شد - معتقد خان بصوبه دارچی
اودیسه از تغیر باقر خان و مرحمت خلعت و خنجر موصع و اسب
و منصب چار هزاره سه هزار سوار سر افرازی یافته روانه آن صوب گردید *

نوزدهم ماه میر برکه از رسالت ایران معاودت نموده پذیرای سعادت
مالزمت شد - و نه راس اسب عراقی با نوادر امتعه آن کشور بطریق
پیشکش گذرانیید - بیست و هشتم حاجی وقاص ملازم نذر محمد خان
والی بلخ که او را بعنوان رسالت بدرگاه عظمت و جلالت ارسال داشته بود
تا نواحی دارالخلافه رسیده همراه معتمد خان که حسب الحکم اشرف او را
استقبال نموده بود خود را بآستانه بارگاه سلطانی که کعبه آمال و آمانی
اقصی و ادانی است و قبله مرادات انسی و جانی رسانیده در تقبیل
عقبه درگاه والا آداب معهود این عالی مقام بجا آورده لوازم کورنش و تسلیم
تقدیم نمود - و بعد از اقامت مراسم زمین بوس از روی آداب و اندام تمام

بگذرانیدن نامه نذر محمد خان اقدام جست - انگاه ارمغان آن خان والا مکان را که مشتمل بر اسپ و شاترو امتعه باغ بود و مبلغ پانزده هزار روپیه قیمت همگی آنها می شد بنظر انور در آورده از مرحمت خلعت فاخره و کمر خنجر مرصع که چهار هزار روپیه بها داشت فوازش پذیرفت - و در همان نزدیکی سی و پنج راس اسپ و سه زره و ده شتر بختی نرو ماده از جانب خود و هژده اسپ و پنج شتر بنام محمد سومن پسر خود بطریق پیشکش گذرانید - و مبلغ سی هزار روپیه بار و خلعت و ده هزار روپیه نقد به پسرش مرحمت فرمودند - صادق خان میر بخشی که در برهانپور بنابر عروض بیماری از سعادت همراهی عسکر منصور اختیار حرمان اضطراری نموده بود بعذایت جذاب آلهی شفی عاجل یافته بملازمست رسید و منظور نظر مرحمت آمده از برکت این مکرمت شامل صحت کامل یافت - درینولا راجی جی سنگه به برکت حسن عبودیت مشمول عواطف سرشار مالک رقاب آزادگان شد - و از عذایت دو چوره مرورید شاهوار بی عیب برآب بسیار قیمت کمیاب که برسم معهود هفود آویزه گوش می سازند از سر نو در زمره بندگان در آمده سر حلقه حلقه بگوشان گشت - صوبه داری کشمیر از تغیر اعتقاد خان بخواجه ابوالحسن مرحمت شده ظفر خان پسرش به نیابت او رخصت یافت - و ملا حیدر خصالی که باوجود کاردانی در فن شعر ید طولی و طبع عالی دارد بخدمت دیوانی صوبه مذکور معزز گردید *

بیان فتح هوگلی بندر بکسین سہی

بہادر کنبو مدار علیہ قاسم خان

امین پسندیده برگزیده که در روز نخست افسر سوری بر تارک مبارکش گذاشته هم در عهد الست زمام مہام جمہور اذام بدست اختیار و قبضہ

اقتدار او سپرده باشند - آن باشد که علی الدوام نظر حقیقت نگر بر سر انجام مصالح معاش و معاد عباد که منوط به تمهید قواعد عدل و داد است مقصود دارد - چنانچه نخست رأی صائب و تدبیر درست بر تعمیر دولت آباد دین و تحصیل امن و امان دارالاسلام ایمان مصروف داشته همگی همت والا برین معنی که مصروف حقیقی سعی جمیل و جهد بلیغ است برگمارد - و همواره اوازم جد و اجتهاد در کار فرمانی شمشیر غزا و جهان بکار برده در باب استیصال ارباب دول جابره و اصحاب ملل غایبه و تسخیر مدن ضاله و تخریب معابد باطله ایشان کما ینبغي حق کوشش مبذول دارد - چندانکه صنم خانها ویران ساخته و صنمها سوخته بزیان آتش کدها بباد دهد و بآب تیغ بران اشتعال زبانه نار مغان و نیران ^۱ [پرستان] ع فرو نشاند *

لله الحمد و المنة که والا حضرت خلافت پناهی این شیوه ستوده و خصاست محمودة را از جمله ممالک راسخه خویشتن نموده اند - و بدآنسان که دست جواد را در بذل مال کشاده داشته اند بهمان تیره تیغ جهاد در باب قطع موانع فتنه و فساد و قلع خار بن زندگی و الحاد کشیده دارند - شاهد این معنی درین صورت استخلاص هوگلی بندر است و افتزاع آن سرزمین از استیلای مشرکان فرنگ و نصرانیان مسیحا پرست بدستیار پی تائید حضرت باری و بیان چگونگی خصوصیات این فتح مبین که مستلزم کسر اصنام و سبب نصب اعلام اسلام و دفع استیلای مشرکین و رفع لویای مومنین و علت و هنر صولت کفر و موجب تقویت دولت دین گردید - هم اکنون علی التفصیل با شرح و بسط تمام مسبوق بتعریف ماهیت و تبیین خواص و مزایای آن بر سبیل اجمال نگارش می یابد -

نخست خامه تحریر در تصویر نموداری از کیفیت و کمیت و تعیین موضوع بنا و سبب احداث این بندر که هر خانه از آن قلعه ایست دشوارکشا بدین صورت معنی طراز میگردد که در بیست گروهی راج محل و یک گروهی بندر ساگانو از کشور بنگاله فرضه از دریای شور که بهندی زبان ناله و بناری خور نیز خوانند منشعب شده به سمت راج محل کشیده - چنانچه آب رودبار گنگ که بر کنار شهر راج محل جاریست به خور مذکور می پیوندد - و بندر هوگلی در یک گروهی ساگانو به ربع کروه از محل اتصال گنگ و آن خور بر ساحل شعبه از آب گنگ اساس یافته - و سبب احداث آن ضلالت آباد که از حوادث عظیمه عالم کون و فساد بود اینست که در هنگام عمل بنگالیان چندی از سوداگران فرنگی که پیشتر در بندر سوندیب اقامت داشتند بوسیله سود و سودا بستگانو آمد و شد می نمودند - و همواره هوای پختن این مایه سودای خام در سرجا داده بودند که در آن سرزمین ناهیتی پیدا کنند - چنانچه اگر فی المثل بقدر کف دستی باشد جای در خور مفر و مقر بچنگ آرند - و مشتی مردم صاحب نیروی قوی بازو با سوداگران بلباس سوداگری در آمده دست در کار داشته باشند - اگر در آن میانه شاهد مقصود یعنی تصرف سایر دریای کنار بنگاله در بر آید فهو المطلب - و الا زیانی به تجارت و خسروانی بسود و سودا ندارد - بنابر این اندیشه فاسد چون کنار خور مذکور را در خور قرارداد ضمیر خویشتن دیدند - انواع لطایف حیل انگیزخته از حکام آنولایت اذن اقامت در آن مقام تحصیل نموده نخست در آنجا خانه چند مانند اندیشه های پراکنده خویشتن سهل و سست اساس نهادند - و رفته رفته فرنگیان سرمایه دار آنرا دار القرار جاوید انگاشته رخت ارتحال بدانجا کشیدند و رحل اقامت افکنده خانه ها ساختند - و بتدریج بر گرداگرد

نشیمن های خود چار دیوارهای متین بنیاد افکنده باستحکام تمام باتمام رسانیدند - چنانچه هر منزلی معقلی و هر چهار دیواری باره استواری شده برجهای آنها مانند بروج ناری بانواع آلات آتشبازی از توپ و تفنگ و امثال آن آراستند - و اطراف ثلثه آن بندر را بخندقیهای عریض و عمیق محاط ساخته روکش مثلثه آبی فلک نمودند - و قطع نظر از تکلف سخن سازی طرف رابع نیز که در خور دریای شور بود در استحکام از دیگر جهات قطعاً پای کمی نداشت - و رفته رفته از آمد و شد چهارهای فرنگ و کشتی های مسلمانان نیز که بانداز تجارت بدانجا تردد می نمودند هنگامه ساکنانو افسرده شد و بندر هوگلی رواج تمام و رونق کلی یافت - آنگاه چندی از اعیان فرنگ که در آن بندر قرار توطن داده بودند قری و برگشت جوار را از حکام و ولات آنولایت بر سبیل اجاره بدست آورده بر طبق خاطر خواه عمل می نمودند - و رعایای آن محال و نواحی آنها تا جایی که دست تطاول آن بداندیشان می رسید از روی تعدی خواه ناخواه تکلیف ترسانی نموده نصرانی می ساختند و بزور از راه دریای شور روانه پرتغال فرنگ می نمودند - و در ضمن این رای ناصواب متوقع اجر و ثواب بوده جبر نقصان زراعت که علت آن قلت رعایا بود از رباح تجارت که اضعاف مضاعف آن می شد می نمودند - ملاحظه سخن در ایام بادشاهزادگی که آنولا لوی والا ظل ورون بر سرزمین بنکاله گسترده بود رای جهان آرای بر کماهی گمراهی بل دقایق بیراهی آن ضلالت پیشگان جهالت اندیش که بدرجه اعلی رسیده بود آگاهی یافت - و سخت کوشی آن سست کیشان در باب اضرار و آزار مسلمانان گوش زد معلی گردید - لاجرم اینمعنی مرکوز خاطر خاطر بود که بهر صورت که رو دهد درباره استیصال مطلق ایشان مستعد شوند - چون بحسب اقتضای

قدر و قضا درین مدت از عدم مساعدت وقت مجال پرداخت قرار داد ضمیر
منیر نیافتند چنانچه هم اکنون مذکور شد درین محل که نقش مراد داد و
دین از جلوس اقدس درست نشست قاسم خان صاحب صوبه بنگاله
را در وقت رخصت آنصوب بانصرام این مهم مامور فرمودند - و بر سبیل
ارشاد طریق تسخیر آن ضلالت آباد و روش استیصال آن بد نهادن بآن
خان اخلاص نشان تلقین فرمودند - چنانچه ابواب تدبیرات صائبه که درین
باب ظهور یافت خصوص تعیین عسکر ظفر اثر از جانب بحر و بر همگی
بمحض تعلیم آنحضرت بود - بالجمله قاسم خان درین باب از در مقتضای
حزم و احتیاط در آمده این راز مضمرا با هیچکس در میان نهد - و
تسخیر آن بندر را هر چند در بند وقت بود چندی در حیز تاخیر داشته
چندان صبر نمود که بر جمیع خصوصیات آنولایت خواه کیفیت احوال
بندر و کمیت سپاهی و رعیت آنجا تحصیل اطلاع و اشراق نماید - چون
استیفای حقایق کلی و دقائق جزئی امور ملکی و مالی اهالی و موالی
آن ملک به عمل آورد درین حال عزم حزم نموده در سال اسفندار سال گذشته
حسب الحکم اشرف در مقام تجهیز عساکر و تهیه نوازه در آمده - و آن
عبارت است از جهازات حربی مشتمل بر سپاهی و آلات جنگ و توپ
و تفنگ و امثال آنها - از آنجا که داب ارباب خرد و آئین است بر طبق
منظومه *

سکندر که با شرقیان حرب داشت رخ خیمه گویند در غروب داشت
باین عنوان بر زبانها افکند که غرض از ارسال عسکر منصور استیصال
گروه هجلی وال است - و لهذا فوجی از تایلین خود و بندهای
بادشاهی بهمراهی عنایت الله پسرش و امرا و ارباب مناصب والا به تسخیر
آن سرزمین تعیین نمود - و مقرر و مخمر ساخت که بسمت هجلی وال

حده چندی در موضع بردوان که در آن جهت واقع است اقامت
 روان شدند - چند آنکه خواجه شیر و معصوم زمیندار کل بنگاله و محمد صالح
 گزنه و همراهان او با نواره از راه بندر [سری پور] روانه شده تا دهان
 خور هوگلی بندر که بموهانه مشهور است فرارسند - و اینمعه بنابر آن بود
 که مبادا مقهوران فرنگ از سهم صولت اولیای دولت قاهره خود را به کشنیا
 رسانیده از راه دریا طریقه فرار اختیار کنند - آنگاه بهادر برادر ابو محمد کذب را
 که مدار علیه او بود به بهانه نظم و نسق امور محال خاصه شریفه
 روانه مخصوص آباد ساخته با او موعظ نمود که چون فوج عنایت الله بعد
 از شنیدن خبر لشکر موهانه متوجه هوگلی شود او نیز خود را با صاحب
 خود به شتاب باد و سحاب باز رساند - چون عنایت الله بعد از وصول
 خواجه شیر بموهانه رو نموده از مقام بردوان کوچ کرد - در عرض یک
 شبان روز بر سبیل ایلغار خود را تا قصبه هندی پور رسانید که در وسط ساگانو
 و هوگلی واقع است درین اثنا بهادر نیز با پانصد سوار از مخصوص آباد
 رسیده بدیشان پیوست - و تا رسیدن مردم توقف نه نموده روانه موهانه شد
 که باتفاق خواجه شیر و سایر دولتخواهان از کشتی سدی استوار بسته دهانه
 خور را مسدود سازد - که مبادا مقهوران فرنگ از مضیق محاصره به تنگ
 آمده خود را از راه خور بدریای شور اندازند - بهادر بد آنجا پیوسته با دیگر
 بهادران در اندک فرصتی راه از نارهانی نواره مضبوط ساخته - دوم
 ذی حجه سنه هزار و چهل و یک هنگامی که عنایت الله و سایر افواج
 منصوره بانداز ترکناز معموره که در بیرون خندق بندر واقع بود توجه نمود
 ایشان نیز از طرف خور جلو ریز تاختند - و در حمله نخستین معموره
 مذکور را که ببالی معروف بود مستخر ساخته نخست خاطر از قتل نفوس

و غارت اموال اهالی آن پرداختند و آتش یغما در آن عرصه افروخته خشک و تر را در یکدیگر سوختند - آنگاه همت بر تخریب عمارات و منازل کفار گماشته نشانی از آبادانی نگذاشتند - و چون از لوازم قتل و اسیر باز پرداختند اطراف بندر را احاطه نموده ملجأها ساختند - و باهتمام تمام متوجه پیشرفت کار و پیش برد ملجأ شده بکار فرمائی همت عالی و تصویب رای ضائب عزم راسخ و جد ناقد را پیش کار خود نمودند - و در اثنای این حال صواب اندیشان صلاح وقت در آن دیدند که فوجی جرار از مردم کاروان کارگذار در محال اطراف خود پراگنده سازند - که اگر از راه اتفاق بجمعی از آن بداندیشان که اعمال آنحدود باجاری ایشان بود برخوردی بی توقف به قتل رسانند - و اهل و عیال ملحقان بذکائی نوارا فرنگیان که ایشان را غرابی گویند بقید و اسیر در آرند - تا چون این طایفه از روی دلبستگی متعلقان خود را از آن گروه ادبار مآل بریده به معسکر اقبال پیوندند این معنی باعث دهن و ضعف مخالفان گردد - بسبب این تدبیر درست قریب چهار هزار تن این طایفه از کفار جدائی اضطراری گزیده زینهار پی عسکر اسلام گشتند و از این حرکت فتور کلی بحال اهل هوگلی راه یافت - بالجملة تا مدت سه ماه و نیم مقهوران فرنگ در مضیق محاصره روزگار گذرانیدند - و اولیای دولت قاهره بنحوی کار بر ایشان تنگ ساختند که آن بد اندیشان را از آن پیش محال امکان مقاومت نماند و در آن مقام توقف محال شد - و در عرض این مدت هرگاه باستظهار رسیدن کومک لشکر پرتغال دل گرم می شدند نیران جنگ و جدال افروخته داد مقابله و مقاتله می دادند - و احیاناً که در هجوم افواج یاس غالب مغلوب نومیدی نام می گشتند از در درخواست امان در آمده ابواب مصالحه می کشادند - باوجود آنکه متخصصان قریب شش و هفت هزار نفر گنجی قدر انداز

که اندازهای درست شان از اصابت نواک قضا پایی کم نداشت داشتند -
از دست برد بهادران موکب اقبال این تائید پرورد حضرت ذوالجلال پایی
براه تملق و فروتنی گذاشته از سرگردن کشی و زیاده سری در گذشتند -
و دست توسل به حبل المتین استشفاع در زده حلقه استیمن بر در امن آباد
امان زدن گرفتند - و درین میانه قریب لک روپیه بر سبیل حق الامان
ارسال داشته بذابریں گمان آن شفیع روشناس کار گذار را وسیله طلب زهار
ساختند که شاید بمیانچی او جان مفتی بیرون برند - چون اولیای دولت
نامناهی از ذمه عزی آگاهی یافتند که متحصنان تیره درون بظاهر اظهار اطاعت
و انقیاد نموده در باطن انتظار رسیدن کومک دارند لاجرم زیاده بر آن اهمال
تسخیر حصار و امهال حصاریان تجویز نموده از سر نو تضییق عرصه محاصره
فرا پیش گرفتند - و نخست خندق سمت کلیسا را که از رهگذر کمی عرض
و علت قلت عمق نسبت بسایر اطراف کم آب تر بود شکستند - و آب
را بخندق دیگر که برای این کار پیشتر کنده و آماده ساخته بودند سر داده
از آب خاکی ساختند - و از ملجأهای این سمت که در عهد نگهبانی
بهادر کنبو والله یار خان و سید حسن کمونه بود نقب ها سر کرده رفته رفته
به نزدیکی مقصد رسانیدند - قضا را درین اثنا فرنگیان که پیوسته بر سر
جست و جوی امثال این امور تگاپو داشتند راه بدو نقب برده هردو را
بخاک انباشتند - و نقب سوم که از طرف ملجأ بهادر کنبو پیش برده
بودند اصلاً بو بد آن نبرده پی بآن نیافتند - و چون سر آن نقب پایی دیوار
مغزلی از منازل آن بی دیدن که در حقیقت حصنی حصین و معقلی
متین بود رسید آنرا بیاروت انباشتند - و بذابرا آن بنیان راسخ عمده ترین
معادل و حصون ایشان بود و اکثر سرداران آن گروه نابکار آنجا انجمن
میساختند - صواب اندیشان اصابت کیش از راه پیش بینی ها بخاطر

آوردند که نخست بهادران موکب اقبال و یکه تازان عرصه جلالت و جدال بر سپیل تهیه پورش از اسپها پیاده شده بهیئت اجتماعی رخ بسوی آن فیل بند دشوار کشا و طلسم پیوند آرند - تا چون سایر مردم کار طلب مردانه آن نابکاران بمدد سرداران خود و بمدافعه اولیای دولت پایدار آنجا فراهم آیند نقب را آتش داده بدین طریق آن بدکیشان سرکش را از کوچه نار بدار البوار فرستند - مچمال از آنجا که همواره سهام تدابیر صائبه موافقان برونق مقتضای تقدیر بهدفع اجابت می رسید درین باب نیز نقش انگیزخته رای صواب آرای شان درست نشین افتاد - چنانچه وقتی که آرایش صفوف مجاهدین میدان دین زبور صفحه روی زمین مصاف شده بود و از طرف دشمن رزم جویان آرم دوست را حمیت دین ترسائی و پاس ناموس کلیسا و ناقوس سرگرم جانباری ساخته عرصه قتال را باشتعال نیران جنگ و جدال آتش کده مجوسیه نموده بودند در همان گرمی نقب را آتش دادند - و بمجرد موشک درانی آتش بازان هر ذره از اجزای آن عالی بنیان کوه شکوه که اساس آنرا چنانچه گذارش یافت خالی ساخته از باروت پر کرده بودند خال خال از هم جدا افتاده ازین رو اندیم زمین معرکه جنگ نمونه نطع پلنگ گشت - و احتیاج آن سنگین حصار لخت لخت مانند صخره جنی از آن کوره آتش نذوره بادا هوا گرفته بمرجع اصلی خریش یعنی کوه نار باز گشت نمود - و هر تن از آتشی نهادان اهرمن نژاد فرنگ که از جادوگرچی تدبیر دیو را در شیشه تسخیر داشتند از دمدمه افسون زبانه آتش دود افکن پری وار به پرواز آمدند - چنانچه گوئی از سورت آتش و شدت و حدت باروت پناه بکوه اذیر بده از آن راه به جوار درکات سعیر و طبقات بدس المصیر شتافتند - و جمله بقیه سپاه تیره روز مخالف که شعله جهنموز باروت برق خرمن بخت ایشان نشده بود برخی خود را

به جهازات رسانیده جمعی در آب افتادند - و در میان آب و آتش جان داده از زیاده سرپها تن به شمشیر شعله تاثیر بهادران عدو بند آفاق گیر که آب آن تا بگلو است در ندادند - چون جمعی از چهالت پیشگان سفاهت کیش فرنگ در یکی از جهازات عمده ایشان که مشتمل بر نفایس اسباب و اموال و اکثر اهل و عیال آن بداندیشان بود مشغول حراست بودند پیش از آنکه بدست مسلمانان افتد در همان گرمی انبار باروت کشتی را آتش زدند - و از شراره شرارت ذاتی آن آتش زندگان بیکدم دود از نهاد جمعی بیگناهان برآمده قریب هزار و پانصد تن که اکثر کودکان و زنان بودند با کشتی و مال و منزل در هم سوختند - و اهل چند غراب دیگر نیز پیروی ایشان نموده براهبری غراب تیره اختاری در تیه هلاکت ابد افتادند - و از سفائی جنگی طرز فرنگ شصت و چهار دنگه کلان و پنجاه و شش غراب و یک صد و نود و هشت جلیه داخل غنایم لشکر ظفر اثر خدیو هفت کشور و خدایگان بحر و بر شد - و یک غراب و دو جلیه از فرنگان بندر گوه خود را بسد موهانه رسانیدند - چون از شرارت آتش سفائی مذکوره چند کشتی آن بندر درین اثنا سوخته بود از آن راه فرجه بدر رفتن یافته در همان گرمی فرصت فرار فوت نکردند و با شتاب باد و سحاب بر آب و آتش زده بدر رفتند - و درین غزوه قریب ده هزار تن از خورد و بزرگ و نساء و رجال قتیل و غریق و حریق گشتند - و چهار هزار و چهار صد کس از ذکور و اناث فرنگی اصیل و عبید و جوار و سایر اصناف دیگر که طوعاً و کرهاً مذهب تسائی اختیار کرده بودند بقید گرفتاری در آمدند - و قریب ده هزار تن از رعایای پرگذاشت و نواحی آن که بیگناه به بند فرنگ افتاده بودند از حبس آزاد گشتند - و درین ایام از آغاز تا انجام هزار سعادت مند از اهل اسلام درجه شهادت یافته بروضه دارالاسلام خرامیدند *

از سوانح این ایام سید شجاعت خان باره که انظار سعادت نچوم طالع مسعود فیض نظر عنایت ازو دریغ داشته بود و بنابر آن در وطن خود شیوه خمبول گزیده بگوشه عزلت خزیده بود - درینولا که تحریک بهخت و تحریرص اقبال محرک و مرغب آمد خود را بدرگاه آسمان جاه رسانید - و بتازگی منظور نظر سعادت سعد اکبر و مهر انور روی زمین شده بوساطت ترقی بمرتبه عالمی منصب چهار هزاره ذات و دو هزار سوار کوب طالعش از وبال کده خمبول بشرف خانه اقبال انتقال گزید - و هم در آن آوان این سانکه بدیعه که از بدایع افعال طبایع بل از ودایع لطایف ابداع در مشیمه مشیت است بنابر اخبار مذهبیان صوبه گجرات معروض واقفان موقف خلافت افتاد - که در موقع بروده از مضافات صوبه مذکور گوساله بعرضه شهره آمد که سه سر داشت یکی بصورت سر اسب و باقی به هیئت سر گاوان بدیع الوجود - همدرا آن ساعت جانداده پیکر بهیمی را از ننگ قبیح منظر کریم خویشتن پرداخت - و نیز از واقعات صوبه احمد نگر بظهور پیوست که درین حدود بزغال که دو سر چهار دست و دو پا و چهار چشم و چهار گوش داشت بوجود آمده باعث حیرت نظرگیان گردید - و در همان دم همراة مادر راه عدم پیش گرفت - درین اوقات منزل یمین الدوله آصف خان فیض قدوم اسعد در یافته صاحب منزل بسعادت عیادت استسعاد پذیرفت - و آن آصف زمان بشکرانگه ورود مسعود حضرت سلیمان مکان که باعث ظهور نور و صفا و موجب وقوع عنایت و شفا ست رسم پانداز و نثار و پیشکش بتقدیم رسانید - نیز لشکر خان از صوبه کابل که درین اوقات بمقتضای وقت ازو تغیر پذیر گشته سعید خان بتفویض آن سعادت جارید یافته بود رسید - و خود را از سر نو بدریافت شرف ملازمت اشرف که سرمایه سعادت دوجهانی است رسانید - و ^۱ [چهار هزار] ^۲ اشرفی بصیغه

نذر و یک لک روپیه و سی اسپ صررنگ بر سبیل پیشکش گذرانید -
و بخدومت صاحب صوبگی دار الملک دهلی از تغیر خانخانان صوبه دار کن
مختص شد - و پسرانش سزاوار خان و لطف الله خان با او مرخص گشتند *
بیست و سیوم شهرنور ماه از پنجمین سال جلوس مبارک روز جمعه
سلح ربیع الاول^۱ سنه هزار و چهل و سه هجری جشن وزن قمری سال
چهل و سوم عمر جاوید پیوند بفرخی و فیروز مندی بر آئین هر ساله
آذین پذیرفت - و سر تا سر رسوم این روز سعادت اثر از عیش و عشرت
داد و دهش بر وفق کام محتاجان و حسب مرام نیازمندان بپایان رسیده
وقت بخوشی و انجمن بدل کشی انجام یافت - و کامرانی حضرت
گیتی ستانی که اکثر آوان در لباس کام بخشی و داد دهی جلوه گر
میگردد درین روز نیز به بهترین وجهی صورت بست - و در همین روز
شرف اندوز محمد علی بیگ ایلچی ایران را بسعادت رخصت معاودت
و مرحمت خلعت زر دوزی و کمر مرصع و فیل خاصگی با ماده فیل
و حوضه سیمین نواخته بر مراد خاطر فیروز و شادمان نمودند -
و چهار اشرفی کلان که مجموع وزن همه هزار توله بود چنانچه یکی چهار صد
توله وزن داشت و باقی هر یک بصد توله از دیگران کمتر - و همچنین
چهار روپیه بوزن و ترتیب مذکور - چون همگی بسکه مبارک مسکوک
بود نیاور میمنت و برکت عنایت فرمودند - و مجموع الغاماتی که از
آغاز روز سعادت افروز ملازمت اشرف تا هنگام ادراک شرف رخصت
در باره او ظهور یافت سوای اجناس بچهار لک و بیست هزار روپیه کشید -
هم درین روز حکیم رکذای کاشی مسیح تخلص از انعام پنچ هزار روپیه
نوازش پذیرفته حسب التماس بر رخصت زیارت مشهد مقدس کامروا گردید *

(۱) در بادشاهنامه هشتم ربیع الثانی نوشته شده [جلد اول - حصه اول - صفحه ۱۶۴۰]

کشایش پذیرفتن قلعه کالنه بکلید تائید دولت و سوانح دیگر

هر صاحب سعادتى را که تفویض حضرت رزاق علی الاطلاق جلّت
حضرت از پنج انگشت مفتاح رزق روزی خواران درگاه احدیت در مشیت
دست او گذارد اگر بنان فیض رساى او که کشاد کار عالمی بد آن وابسته
و سر رشته وسایل عطیات حضرت وهاب بى ضمت بآن پیوسته باشد بمحض
اشارتی هر ماه هلال سان حصنى حصین کشاید شگفت نباشد - و اگر
روز بروز دست زر افشانش چون پنجه آفتاب کشوری از اقالیم شرق و
غرب مفتوح نماید دور نما نبود - شاهد حال فتح قلعه کالنه است از حصون
منیع دکن که نوید آن در ضمن عرضداشت خان زمان دوم ماه آبل گوش زد
کامل نصایب سعادت که شرف یافتگان حضور انجمن پر نور هستند گردید -
و کیفیت معنی مذکور این صورت دارد که چون سر رشته نظام کار نظام الماک
از کشاکش فتح خان پسر عنبر بآن مقام کشید که محمود خان قلعه بان کالنه
بنابر بد عهدی و پیمان شکنی فتح خان که علت رنجش و رمیدگی سایر
امرای دکن شده بود ازو اندیشیده قلعه را بار نداد - و چون از مواخذة
او مطمئن نبود و میدانست که اگر از مساعدت روزگار وقت یابد در انتقام کشی
و کینه توزی او فرصت طلب فوت نمی کند - لاجرم بمقام اندیشه کار
و مال روزگار خود در آمده در صدد آن شد که بمدد ساهوچی بهونسله
توسل جسته شاید که بدین وسیله خود را از شر بازخواست او نگاهدارد -
و با خود قرار داد که تسلیم قلعه مذکوره دست آویز سازش با ساهو ساخته
درین ضمن کار خود بسازد - چه آن بد فرجام درینولا از شقاوت مغشی
و تباہ اندیشی روی از بندگی درگاه جهان پناه بر تافته بر ممالک ناسک
و ترنیک و سنگمگیر و جزیرو سر تا سر محال کوکن به جبر دست یافته یکی

از منسوبان سلسله نظام الملک را که در قلعه محبوس بود بر آورده دست
 آویزی بچنگ آورده بود و حلقه استبداد و خود رائی در پناه نام این نامزد
 بر در استقلال میزد - خان زمان که در آن آوان به نیابت خان خانان پدرش
 صوبه دار کل دکن و خاندیس و بهار بود برین معنی وقوف یافت - وی توفیق
 به میر قاسم قلعدار النگ که در نواحی کالنه واقع است نوشت که از هر راه که
 رو دهد در آمده محمود خان را بشاهراه عبودیت و ارادت که صراط مستقیم و
 جاده راست سر منزل سعادت است راه نمایی نماید - و از پایان کار روزگار و
 سرانجام مهام عالم ترسیده از انصرام قرار داد خاطر باز دارد - چون میر قاسم
 نخست از در استمراج ایذمعنی در آمد محمود خان این مراد خاطر خواست
 را از خدا خواسته بمقتضای عدم اعتماد بر نامه و پیغام توقع حضور میر
 مذکور بکالنه نمود - او بذایر صلاح وقت در ساعت راهی شده با محمود خان
 ملاقات کرده بعد از گفت و گوی بسیار و ترغیب و تهریب بیشمار او را از آن
 اراده دراز کار باز داشت - و پس از تحصیل جمیعت خاطر ابلاغ حقیقت
 بخان زمان نمود - خان مشار الیه نامه استمالتی در کمال ملاپمت و
 همواری متضمن هزار گونه نوید و امید و مشتمل بر انواع وعد خالی
 از وعید باو نوشته همراه عجم منصبدار راهی ساخت - محمود خان از
 مطالعه آن عهد نامه مستظهر و مستمال گشته فرستادگان ساهورا محروم
 باز فرستاد - و اول بامیدواری تمام پسران رشید خود را که منصور و مظفر
 نام داشتند با قاضی ابو الفضل وکیل خود در صحبت عجم و معصوم ولد
 میر قاسم روانه خدمت خان زمان نمود و خود قلعه را خالی ساخته
 التماس صدور فرمان عالی شان کرد - از آنجا که مقتضای طبع اقدس
 بندگان حضرت همواره بنده نوازی و ذره پروری ست نشان کف دست

مبارک که همانا نمونه ید بیضاست و پنجه تاب پنجه آفتاب بر عنوان فرمان عاطفت نشان گذاشته با خلعت و شمشیر مرصع و اسب از روی عنایت مصحوب جعفر بیگ بلوچ فرستادند - محمود خان باقدام اطاعت و انقیاد دو کروه پیش آمده از روی کمال ادب مراسم معبوده از زمین بوس و تسلیمات بتقدیم رسانیده فرمان قدر نشان عظیم الشان را از روی تعظیم و تکریم تمام گرفته بر سر نهاد - و از برکت تبرکات خاص که بسرافرازی ارسال آن اختصاص یافته بود فرق تغاخر سرمد از فرود در گذرانید - و شب یکشنبه بیست و پنجم مهر ماه قلعه را با هشت پرگنه از مضانک و متعلقات آن که مبلغ شش لک روپیه حال حاصل آن بود و برین تقدیر دو کروز و چهل لک دام جمع مجموع آن ولایت می شد بتحت تصرف دولتمخواهان داد - و همراه میر قاسم و عجم و معصوم خود نیز به برهانپور رسیده از مرحمت خلعت فاخره و تفویض منصب والی چهار هزاره ذات و دو هزار سوار و انعام پنجاه هزار روپیه نقد تارک افتخار بذروه عالم بالا رسانید - و منصور نخستین پسر او بمنصب دو هزاره پانصد سوار و خلعت و اسب و فیل و مظفر دومین پسرش بمنصب هزاره پانصد سوار و خلعت و اسب و انعام ده هزار روپیه برهر دو و قاضی ابو الفضل بمنصب پانصدی دو صد سوار سربلندی یافته تسلیمات نیاز بجا آوردند *

از وقایع این اوقات آنکه از وقایع صوبه بنگاله بعرض رسید که قاسم خان صوبه دار آنجا بعد از انقضای سه روز از فتح هگلی بذکر بنابر مقتضای قضای ماضی و قدر نافذ بجوار عالم رحمت و رضوان آنحضرت شتافت - و از کمال سعادت مندی و قابلیت و نهایت اخلاص و ارادت فوت او موقع تاسف و تحسرنندگان حضرت که گوهر شناس جوهر وفا و اخلاص ارباب حقیقت و اصحاب عقیدت اند گردید - ای خوشا حال بنده که رضامندی

ولی نعمت حقیقی او درین مرتبه باشد - چه فی الحقیقت این مرتبه در هر دو نشأ موجب خوشنودی و خورسندی حضرت خداوندی است - و لهذا درینوقت زبان حق سگال بمناسب خوانی این بیت حق مقام ادا نمود *

بود رضای تو چون موجب رضای خدا زهی سعادت آنکس کز وشوئی راضی
اعظم خان از موقف خلافت بتقدیم این امر جلیل القدر عظیم الشان
یعنی صوبه دار پی بنگاله مامور گشت و بمرحمت خلعت فاخر و در
راس اسب مختص گردیده مرخص شد - و در همین ایام شاعر نادر فن
جواد کلام حاجی محمد جان قدسی تخلص از اهل مشهد مقدس که به
نهایت مرتبه تقدس ذات و تفره صفات و غایت ورع و پرهیزگاری
با کمال تفرد در فن شاعری و سخنوری که اجتماع این مراتب در یک ذات
کمتر دست بهم داده اتصاف دارد از وطن احرام طواف رکن و مقام این
قبله امائی و آمال محتاجان و کعبه جاه و جلال انس و جان از ته دل
بر میان جان بسته خود را با ادراک این سعادت عظمی رسانید - و قصیده
غرا که در ستایش بندگان درگاه جهان پناه بطریق ره آورد انشا کرده بود در
حضور پرنور انشاء نمود - و از مرحمت خلعت فاخر سرمایه مفاخرت
سرمه اندوخته دو هزار روپیه برسم صله یافت - و از راه تحریک بخت
کار فرما که او را بدین قبله از باب طریقت راهنما شده بود در حلقه ثنا طرازان
بارگاه خدیو زمین و زمان در آمده به سلک بندهای درگاه والا شرف
انتظام یافت - و این چندین بیت از آن قصیده است *

ای قلم بر خود بیال از شادی و بکشا زبان

در ثنای قبله^۱ [اقبال خاقان زمان]^۲

جوهر اول شهاب الدین محمد کز ازل
 از برای خدمتش زد چرخ دامن بر میان
 اختر برج کرامت مظهر لطف اله
 جوهر تیغ شجاعت مصدر امن و امان
 آنکه از آغاز فطرت بسته شهباز ظفر
 چون عقاب تیر بر شاخ کمانش آشیان
 گر مخالف در موافق از ولایش دم زفند
 بابد و نیک است چون خورشید گرم و مهربان
 سرمه چشم غزالان سازد از دافع پلنگ
 سازگار بهای عدلش چون نهد پا در میان
 شهرت آثار عدلش زود بر خواهد گرفت
 تهمت زنجیر عدل از گردن نوشیروان
 خوش نشست از نقش پایش نقش هفت اقلیم را
 ربع مسکون گو دگر بنشین بعیش جاردان
 آفتابی اینچنین طالع نه شد در هیچ قرن
 از زمان حضرت صاحبقران تا این زمان
 جای حیرت کی بود گر کامل آمد از ازل
 مهر در حد کمال آید پدید از خارزان
 سر غیبی بر ضمیر روشنت پوشیده نیست
 راز خود تقدیر با رای تو دارد در میان
 چندا دولت که بیند با تو خود را در رکاب
 مرحبا نصرت که باشد با تو دایم همعان

خواستگاري صبيحه حورا سیر سلطان پرویز به بادشاه زاده فرشته محضر خورشید منظر دارا شکوه و ارسال رسم معهوده ساچق

ارجمند ترین نعمتی از نعماء جزيله آلهي و شريف ترین عطيه از
عطاياء جليله نامتناهيه حکمت کامله توالد و تداصل است که مذاط
پایندگی نوع عالي انسان و سرخلافه ارتباط سلسله نظام کار جهان و انتظام
روزگار جهانيانست - و پيدا ست که تعداد اولاد و تکثير اسباط و احفاد که
بالا ترین مواهب و والا ترین مکرم است قیاس بعموم احاد الناس
موهبتی دیگر و مکرمتی غیر مکرر است علی الخصوص نسبت بسلاطین
عدالت آئین که برومندی شجره کمال عالم ثمره بقای ذریعت شریف
و نتیجه کثرت نسل کریم ایشان است - و باروری نهال استکمال بنی آدم
فرع وفور نشو و نمای اصل دوحه وجود این جمع ذی شان - لاجرم برین
طبقه والا که مانند ارباب عالم بالا بمنزله آباءی مهربان ابدی زمان اند
واجب عیني و لازم عقلي است که در استحصال و استعجال اعطای این
مکرمات عظمی از عطا کده مبداء نیاض مساعی جمیل مبذول دارند -
یعنی تجویز اهمال و اسهال در تزویج اولاد سعادت نژاد که فی الحقیقت
تزویج کسد و اصلاح فاسد عالم کون و فساد است مذمونه هر بالغ نصیبی کامل
نصاب را از اولاد امجاد با عقيله از قبيله کرامت ذات و شرافت صفات در
سلک ازدواج انتظام دهند - و از نتایج این مقدمه حکمت بذیک خرد نژاد
نامزد ساختن دختر والا اختر سلطان پرویز است ببادشاهزاده جوان بخت
سعادت یار سلطان دارا شکوه و تهیه سامان طری و توطیه مقدمات آن -
و سبب صوری اینمعني آنکه همدراآئولا که ولایت خاندیس از پرتو اشعه

ماهجه لولای مهرضیای این قایم مقام فیراعظم غیرت نلک برجیس بود و هنوز خطه پاک مرکز خاک از نزل مقدس آسیه وقت و مریم عهد اعنی نواب غفران مآب ممتاز الزمانی روکش محیط افلاک نه گشته بود از آنجا که شفقت امهات بمقتضای فرط رقت قلب بر عطوفت آبا سمت سبق دارد آن قدسی سرشت عرشی طینت بعرض اقدس رسانیدند که چون شاهزادهای والا نژاد سلطان دارا شکوه و سلطان محمد شجاع بمرتبه تکلیف شرعی رسیده اند و وقت تاهل ایشان شده اگر رای جهان آرای اقتضا فرماید کریمه سلطان پروریز که بحلیفه جمال صوری و معنوی و حله کمال نسب و حسب آراسته و پیراسته است و والد مرحومش گرامی فرزند حضرت جنت مکانی و والده ماجده اش نبیره حضرت عرش آشیانی اند باذوی حرم محترم مهین شاهزاده اعظم گردد بسیار بجا و بموقع است - حضرت خلافت پناهی تصویب این رای صائب نموده آن گرانمایه کوهر محیط مکرمات را بجهت انتظام در سلک ازدواج دره التاج خلافت عظمی نامزد فرمودند - و ثمره شجره سیادت و امامت و نوباده حدیقه ولایت و کرامت اعنی صبیحه رضیه رستم میرزا که سلاله سلسله صغیه صغویه است سزاوار پیوند نونهال بوستان شاهی فرع اصل دوحه خلافت ظل الهی شاه شجاع شمرده درین باب قرار داد خاطر عاظر را زبان زن نیز فرمودند - و بمقتضای پیشنهاد مذکور در پی تهیه مقدمات کار خیر شده سامان طرازان مهمات بادشاهی را بسرانجام مایحتاج این امور مامور ساختند - و بنابران بسرکاری متکفلان بیونات سلطنت عماله کارخانجات سرکار خاصه دارالخلافه اکبر آباد و دار السلطنت لاهور سرگرم کار گشته بسرانجام در بایست این امر سامی پرداختند - و در ساختن زیور و مرصع آلات و ظروف زرین و سیمین و اثواب مطرز بتارز و نقره و سایر اسباب و اثاث بیونات فراخور

مقتضای حال و وقت بذل جهد نمودند - و هنروران صاحب بصیرت در گجرات و بنارس و مالد و ساتگانو و سزارگانو و سایر بذار خصوص سورت بذل که مذبح نفایس و نوادر بل همانا مغاص لآبی و معدن جواهر است حسب الامر عالی در ساختن و پرداختن انواع حلی و حلی اهتمام تمام نموده همگی را باتمام رسانیدند - ناگاه از آنجا که رسم معهود روزگار است مقتضای تقدیر بوقوع قضیه ناگزیر نواب رضوان مآب مهد علیا تعلق پذیر گشته سرانجام این کار خیر چندی در بند تعویق و حیز تاخیر ماند - و چون موکب سعادت از خطه برهانپور بمركز معیط خلافت معاودت نموده یکسال تمام از هنگام ارتحال آن بانوی فرشته خصال منقضي شد و سایر رسوم این روز که درین کشور بعرض مشهور است چنانچه مذکور شد ظهور پذیر آمد - و در آن حالت حضرت شاهنشاهی از کمال کلفت و ملال این حادثه اندوه زای نشاط زدای سر و برگ عیش و عشرت و دماغ سور و سرور نداشته‌اند - چون یکسال و هشت ماه از ارتحال آن محفوفه رضوان آلهی بسر آمد و همواره در خاطر آن مسند نشین صدر محفل جنان چنان بود که شادی ازدواج شاهزادهای عظام کرام خصوص گرامی شاهزاده اعظم بآئینی که باید و شاید سرانجام یابد و بنحوی از عهده زیب و زینت آن جشن شایان برآید که تا بقای گیتی سرانجام آن مورد ضرب المثل باشد - لاجرم بخاطر اشرف رسید که مکذون ضمیر مغیر آن انسیه جوزا نظیر در صورت ظهور زیور پذیر گردد - بذایر آن یازده گزری از روز یکشنبه دوازدهم آبان ماه موافق هشتم جمادی الاول از شهر سال هزار و چهل و دو هجری سپری گشته ساچق لایق مشتمل بر یک لک روپیه نقد و موازی این مبلغ جنس از انواع جواهر گرانمایه و نوادر اقمشه ثمینه مصکوب دستور اعظم علامی افضل خان و صادق خان میربخشی

و میر جمله خانبه‌سایان و موسویخان صدر الصدر و مخدرات حاجب عصمت والدۀ ماجده حضرت مهد علیا و همشیره کلان آن مرحومه مغفوره و عمت ایشان و سنی النسا خانم بآئین شایان و روش نمایان بمنزل سلطان پرویز مرحوم ارسال داشتند - و صدر آرای حرم محترم جهان بانو بیگم از روی کمال ادب دانی و قاعده شناسی سایر رسوم این درز طرب افروز بر طبق مقتضای مقام بجا آورده - و چندین تقوی پیرچه درست از نفایس اقمشه هر دیار که قطعاً با مقرض طرح همدمی نینداخته و نظر بر آشنائی سوزن ندرخته بود جداگانه نامزد هر یک از آن امرای عظام نموده بیرون فرستاد - آنگاه مراعات نهایت مراتب تعظیم و اعظام فرستادگان بجا آورده رخصت فرمود *

از سوانح دیگر اعتماد خان ترکمان که از عادل خان رنجیده خود را بدرگاه گیتی پناه رسانیده بود بانعام بیست هزار روپیه و خطاب قزلباش خان کامیاب گردید - ذو القرنین فرنگی که از خوردی باز احراز سعادت ملازمت نموده و در بندگی درگاه بدان معنی کلان شده و بالفعل بنابر آنکه در فن موسیقی روش هند و تالیف نغمات مهارت تمام دارد منظور نظر انور است از بهر این که به فوجداری او متعلق است رسیده سعادت ملازمت دریافت و پنج فیل برسم پیشکش گذرانید - چون بندگان حضرت از کمال دینداری در صد آن اند که سایر متصدیان اشغال و اعمال دیوانی مسلمانان دیانت دار کفایت شعار باشند - و حسب المقدور امور ملکی و مالی خاصه مهمات عمده به هندوان مرجوع نباشد تا عموم اهل اسلام خصوص سادات و مشایخ و ارباب فضل و تقوی را بایشان باز گشتی و رجوعی نبوده متحمل خفت نشوند - بنابر آن دفتر آن از رای مائیداس گرفته به ملا عبد اللطیف لشکر خانی که معامله دانی و پاک

دینی با عملداری و قوف سیاق بقدر احتیاج جمع نموده بود تفویض فرمودند *

چهارم آنر که محفل ارم آئین بوجود دانشوران هر کشور محفوظ بود و هر یک بقدر مبلغ علم خود در سایر ابواب هر فن سخنی می گفت - و بادشاه حکیم مشرب حکمت پثره که پیوسته در پی تحقیق و تفتیش لواحق حکم و جوامع کلم اند در هر باب مدخل نموده از هر در گفتگو می فرمودند تا سرشته سخن باحوال ملوک حکما و اوضاع حکماء ملوک کشید - درین اثنا یمین الدوله که ارسطویی عهد و آصف سلیمان زمان است مبالغه ستایش و ثنای سکندر بدین مبلغ رسانید که درین مدت متمادی هیچ فردی از افراد ذوی العقول بر قول و فعل آن بادشاه راست گفتار درست کردار گرفت نموده بل مبادی راه دخل نه پیموده - حضرت خلافت مرتبت فرمودند که چون نبوت سکندر فلیقوس رومی بدرجه ثبوت نرسیده و بنابر قول محققین ایمنه تاریخی اسکندر ذوی القرنین دیگر است مارا بدستوری ادب در سخن برگفتار و کردار اوست - نخست آنکه بجواب رسول دارا در باب طلب بیضهائی طلا که پدرش فیلقوس هر ساله برسم خراج می داد چنین گفت -

شد آن مسرخ کو خایه زارین نهاد

چنانچه در تواریخ معتبره و کتب اخبار و سیر مذکور است و در افواه والسف بر سبیل تواتر مشهور - و این سخن نسبت به پدر کمال سوء ادب

(۱) در بادشاه نامه آمده - چون درین ولا رای مانی داس را که بخدومت دفتر

نن قیام می نمود کبر من در یافته بود بنابر آن خدمت مسطور بهلا عبد اللطیف گجراتی تفویض فرمودند [جلد اول، - حصه اول صفحه ۱۶۴۶] *

دارد - چه ماکیان جانوریست بغایت فرومایه و معینا بیضه نهان مستلزم انوثیت - درمیان ترک طریقه حزم و احتیاط نمودن و در لباس رسالت به مجلس نوشابه رفتن - و این شیوه از طریقه خردمندان درر است چه دانا ارتکاب امری که پشیمانی بار آورده چاره پذیر نباشد هرگز نمی نماید - حاضران مجلس بشکرانگه اتفاق پوشیدن خلعت وجود در عهد سعادت مهد این بادشاه زبان بسپاس جهان آفرین گشوده آنگاه فراخور فساحت دستگاه سخن ستایش این سخنان حکمت آمیز در طی دعای ازدیاد دین و دولت بجا آورند *

سعید خان صوبه دار کابل باضافه هزار سوار دو اسپه منصب چهار هزاره چهار هزار سوار بالنصف دو اسپه و سه اسپه اعتبار یافت - اعتقاد خان صوبه دار کشمیر بعد از تغیر بسعادت ملازمت رسیده هزار مهر و هزار رریبه بصیغه نذر و پیشکشی مشتمل بر اسام جواهر و مروع آلات و نفایس و نوادر کشمیر از نظر اشرف گذرانید - از جمله چندین کلکی پر قاز که مشکین پرچم پرچم سلسله موپان و کله کاکل ماه روپان را بیتابی رشکش چون موی روی آنش سر گرم پیچ و تاب دارد - و همچنین انواع پشمینه از شال و جامه وار و کمربند طرح دار که همانا مصوران را بقلم مو از آن دست نقش و نگار بدآن گونه تر دستی دست ندهد - و ازین عالم شال و کرت و وار و گوش پیچ پشم کرگ که جانوریست وحشی ماکول اللحم در ولایت تبت بهم می رسد و نرمی پوست آن در پاینه ایست که شکم قائم به پشت گرمی آن مایه ملائمت حرف درشت دعوی برابری بر روی آن نمی تواند آورد - و ازین دست قالی خوش قماش خوش طرح و جای نمازهای قالی باف از جنس پشم مذکور که درینولا بیمن و برکت هنر پروری و هنر نوازی و دقت تصرفات طبع اقدس دقیقه رس

نزاکت آن بجای رسیده که از آن بالا تر فوق مراتب توهم خرد والا است - چنانچه از کارخانهای سرکار خاصه شریفه گزی قالی به نود روپیه تمام می شود - و از همان جنس پشم حسب الامر اعلی در کارخانجات سرکار عالی دارالسلطنت لاهور نیز قالی می بافند که از کار کشمیر پای کم نمی آرد - بعد از دوازده روز از شکار گله باری به دارالخلافه معاودت فرمودند و در طی این ایام بیست و پنج فیل گاو و چهارده آهو به تفنگ و یک صد و سی و شش دراج و یازده کاروانک و غیره شکار شد - درین وقت بادشاه مهربان قدر دان خواجه ابوالحسن را که از بندهای معمر و معتبر درگاه است مشمول عنایت ساخته منزل او را از نور قدم انور رشک باطن صاحب دلان صائب نظر فرمودند - و او را از برکت عیادت شفا بخش باوجود عارضه مخوفه مهملکی که داشت امیدوار زندگی جاوید نمودند *

از سوانح نمایان که درین احیان فتوح روزگار سعادت آثار اولیای دولت پایدار آمده فتح حصار بند کهاتا کهیری^۱ است از مضافات صوبه مالوه و بسط مقال و شرح کیفیت احوال آن علی الاجمال برین نمط است که بهاگیرت نام متمریدی از قبیله بهیل که سرگروه آن جماعت شور انگیز و زمینداران آن سرزمین آشوب خیز بود باستظهار حصانت حصار مذکور سرمایه استکبار اندوخته از فرط پیش پا نگرینها عاقبت اندیشی را پی سپر ساخته بود و تن به تملق نداده سربه فروتنی در نمی آورد - بلکه هیچ یک از حکام آن حدود را وقتی ننهادند بنظر در نمی آورد - تا در مباحثی جلوس همایون حضرت ظل سبحانی که به نیروی تائید

(۱) در نقشه وسط هند ملکم صاحب باسم گفته اند که پورا مذکور شده - بکنار

آب کالی سند واقع است و از اجین سی گروه فاصله دارد *

آسمانی گردن کشان و دراز دستان هر سرزمین سرها به گریبان کشیدند و دست ها در آستین درزیده پایها بدامان پیچیدند - آن فائق بصیرت چون در آن مدت از هیچ سربه هیچ رو چشم نمائی ندیده بود و همگی را بیک چشم دیده همچنان بر مخالفت اصرار ورزیده - درینولا که نصیربخان به تفویض صوبه دارمی مالوه منظور نظر عنایت شد آن خیره چشم رو از اطاعت و انقیاد تافته بهیچ وجه توفیق اظهار موافقت نیافت - لاجرم خان شجاعت نشان گوشمال آن کوناة نظر را با خود مخمر ساخته رو بدان سمت آورد - از آنجا که همت عالی عزیمتی است که دیو به شیشه در آورده شیر از بیسته بر آورد - و عزم راسخ افسونی است دیوبند که بند عقدهای طلسم پیروند بکشاید و قفلهای زنگار بسته که کاید از فتح دندان امید گنده باشد بنابر تاثیر دمدمه آن بکشایش گراید - بمحض توجه آن سردار شہامت شعار فتح آن حصار دست داده حصاری زینهارمی گشت - و سبب صوری اینمعهنی آنکه چون آراستگی صوف نمایان و ترزک آئین شایان آن سپهدار رزم جو مسموع سایر زمینداران چار سوی آن سرزمین شده کثرت عدد و عدت و فرط سطوت و شدت آن خان عالی شان بدیشان رسید باینمعهنی از آوازه تردد نمایان خان که پیشتر گوش زد همگان شده هوش از دلهای ارباب طغیان و اصحاب تمرود روده بود - پای ثبات و تمکن آن مخدول از جا رفته اساس قرارش را آن پایه استحکام و آرمایه استقرار نماند - لاجرم از راه عجز و نیاز در آمده ابواب مصالحه و معاهده کشود و میانجی سنگرام زمیندار کفور پیغام داده دم نقد تعهد ادای پیشکش نمود - و تقبل اینمعهنی کرده که مجموع جمیعت خود را با یکی از خویشان خود بفروشد که در همه جا همراه بوده همیشه یساق کش باشد و جز اطاعت کاری نداشته سلوک بیراهه بغی و فساد پیش نهاد نسازد

مشروط بآنکه در باب تکلیف ملازمت بزور مکلف نبود و در باب تسلیم قلعه مذکور که مقرر و مقر دیرینه اوست مجبور نباشد - و چون نصیرپخان را بر عهد و موافقت آن بد نهاد چندان اعتماد نبود و خوشنودی و خورشیدی بندگان حضرت استیصال اهل بغی و طغیان می دانست لاجرم قبول این معنی ننموده سردارانه باصحاب خود بشتاب باد و سحاب بادیه گرد و مرحله نورد شده چهار گروهی قلعه را معسکر ساخت - و آن سرگروه اهل تمر از تهور و تچلد ارباب شهامت دل باخته از سرقطال و جدال یکبارگی در گذشت و از در طلب امان در آمده طاعت و بندگی بادشاه اسلام و تسلیم کلید قلعه را مفتاح ارباب دارالنجفات سلامت و عافیت شمرد - سردار مروت شعار این بار درخواستش را پذیرفته او را بچنان و ناموس امان داد - چهاردهم ماه خان مذکور داخل حصار شده در آن ضلالت کده باعلاء کلمه اسلام و اعلان اذان اقامت مراسم مسلمانی نمود - و در آن مقام که هرگز نام معالم دین زبانزد کسی نه شده بود با سایر اهل مواکب و کتاب عساکر قاهره صلوات مکتوبه بر وفق طریقه اهل سنت و جماعت بجا آورد *

از وقایع این ایام دست یافتن بهادر خان روهیله است بر گوشمال گردن کشان ملکوسه که گروهی از باغیان این کشور اند که در فرط شدت و کثرت عدد و عدت از سایر سرکشان این ملک بیش در بیش اند - این طایفه از رعیت گرفته تا سپاهی در هیچ حالی وقتی بی سلاح نمی باشند - چنانچه کشت و زان این طایفه بهنگام شیار کردن تفنگ پر کرده روشن فتیله بر قلبه بسته بشغل خویش می پردازند - و ازین رو فراغبال و ثبات قلب اندوخته رعایت لوازم رعیتی را بی سر می اندازند - درینولا که جاگیرداری کاپی و قذوج و مضافات آن محال به بهادر خان

مذکور تفویض یافت قریب بیست هزار تن از آن گروه نابکار که اندیش
 که اکثر تغلگچیان درست انداز بودند - در مقام سرگانوا از محکم جاهای آن
 حدود به یکجا شده بنابر غایت زیاده سری ابواب شورش انگیزی و فتنه گری
 کشوده در عاقبت بر روی روزگار خود فراز کردند - و در ادای بالواجب
 و حقوق دیوانی تعلل ورزیده یکبارگی از رعیتی سر باز زدند - لاجرم خان مذکور
 بحکم وجوب تذبیه اهل فتنه و فساد و لزوم حفظ صورت شکوه دولت
 و مهابت سلطنت با فوجی آراسته بهراولی اقبال بادشاهی و چنداولی
 حفظ و حمایت آلهی انداز فرود نشاندن غبار شورش و آشوب اهل کفر
 و کفران نمود - و بآهنگ اطفاء شعله بغی و طغیان برخاسته بر سر آن
 بد اندیشان راه ترکناز پیمود - و آن یاجوج منشان وقتی خبردار شدند که
 احاطه بهادران سخت کوش پولاد جوش آهن پوش چار دیواری صد باره
 استوار تر و محکم تر از هفتخوان رستم و سد روئین سکندر بر چار سوی
 ایشان کشیده شد - و چون راه فرار خویشتن از همه جهت مسدود
 دیدند ناچار بنابر کار فرمائی اضطرار بدست و پا زدن در آمده تیر و تفنگ
 و سایر آلات جنگ را کار فرمودند - و باوجود جد و جهد مجاهدان دین
 در کار جهاد و پیکار اهل بغی سرشته عذاک از دست نداده دست از کار باز
 نداشتند - و باستظهار حصانت حصار و اعتضاد تغلگچیان قدر انداز از سرنو
 نیرو و زور بازو یافته کوشش مردانه می نمودند - و از طرف عسکر اسلام
 دلاوران کار طلب آهنین سلب سپر حفظ ایزدی بر سر کشیده پیکه روی
 یورش بسوی حصار آوردند - مجمله متهوران آن گروه زیاده سر از حمله های
 متواتر آن سردار شهامت شعار و صدمه های پی در پی دلبران نامدار دلبران
 پای کم نیارده تا دوپهردان مجادله و مقابله دادند - و در برابر بهادران

بهرام صولت کیوان شکوه با ثبات قدم کوه قدم ثبات انشردند - باوجود آنکه دیوار باره از خنجر و کتاره هزاران پولاد پنجه عسکر منصور که مانند زبان آتش جای در سنگ خاره می کند هزار باره از خانه زنبور رخنه دار تر شده بود - و در هر سوارباب تهور و تجلد از روی جلالت سعادت طلب و شهادت جوی آمده مانند فروغ آفتاب تابان که از روزن بکاشانه می افتد تند و تیز خود را از راه رخنه های دیوار بهکسار افکنده بودند - آن مقهوران مانند زنبوران خشم آگین خاک آلود جای خود را از دست نداده و مردانه پیش آمده یک گام وار قدم باز پس نگذاشتند - چند آنکه عاقبت کار دست و گریبان شده بهم در آویختند - و در آن گونه وقت تلنگی دلوران کشاده دست از هر دو سو دم آب دشنه و خنجر از گلو تشنه یکدیگر دریغ نداشتند - و درین دار و گیر چندی از دلبران دیندار دم نقد نیکنامی دارین از میان بردند و برای ذخیره عقبی از گنج خانه سعادت سرمایه سعادت سرمد بدست آوردند - و از آن مخدوران جمعی کثیر بدست برد دلورزی بهادران سر باختند - و بقیة السیف چون دیدند که کار بجای نمی رسد و جز یکجا کشته گشتن همه مردم کار آمدنی ثمره دیگر ندارد باوجود کمال سفاهت عاقبت امر در پرده ظلمت شب جان بدر برده راه فرار پیش گرفتند - روز دیگر بهادر خان به تحریب آن باره استوار پرداخته همعنان فتح و ظفر بمقر خود باز گشت نمود - چون بمحض همراهی اقتبال حضرت ظل سبحانی و سلسله جنبانی عواطف ربانی که در حقیقت خاصیت خلوص اخلاص و صفای ارادت نسبت بولی نعمت حقیقی است این گونه فتح آسمانی که در آن سر زمین نصیب هیچکس از اولیای دولت ابد قرین نه شده بود روزی او گشت از قرار واقع در اعمال آن ولایت عمل نموده نقش کارش بر وفق دلخواه درست نشین گردید -

چنانچه جز عبد الله خان بهادر فیروز جنگ دیگری در آن سرزمین این رنگ فیروزی نیافته بدان گونه عمل نکرده *

بیست و پنجم دی ماه مطابق سوم شهر رجب سال هزار و چهل و دو هجری قدسی وزن شمسی اثنین و اربعین از سنین عمر بی شمار خدیو روزگار بمبارکی و آراستگی تمام زبور انعقاد پذیرفت - و سایر رسوم معهوده این روز از داد و دهش و افزایش مناصب و وظایف ارباب رواتب بظهور آمده خاص و عام بر کام دل و مراد خاطر فیروز گشتند - از جمله سید خان جهان از اصل و اضافه بمنصب پنج هزار سوار سه هزار دو اسبه سه اسبه و جعفر خان بمنصب سه هزار و هشتاد و پانصد سوار و خلیل الله خان [بمنصب هزار و]^۹ پانصدی پانصد سوار و معصوم کلبلی بخطاب اسد خان و عنایت علم و منصب هزار و پانصدی هزار سوار سرافرازی یافته از اصل و اضافه بلندی قدر شان نصاب کمال یافت - عوض خان قاقشال بمنصب هزار و هشتصد سوار از اصل و اضافه بلند پایه گشته نعم البدل و بهین عوض عمر گرانمایه یافت - و قاص حاجی ایلتچی بالغ بعنایت خلعت و انعام بیست هزار روپیه مرحمت پذیر شده اعطاء خلعت و پنج هزار روپیه نقد بمومن پسرش ضمیمه این عاطفت عمیمه گردید - عطای این روز برکت اندوز سواى منصب هشتاد هزار روپیه بشمار در آمد - و همدین روز باقر خان صوبه دار معزول اودیه به سعادت ملازمت رسیده پیشکش نمایان از جواهر و مرصع آلات و ظروف زرین و سیمین که قیمت آن دو لک روپیه بود از نظر اشرف گذرانید *

در همین اوقات در طی وقایع صوبه اله آباد بعرض اشرف رسید که حسب الامر جهان مطاع در بلده بنارس اساس هفتاد و شش بتخانه از اعظم صنمکدهای آن گروه آتشی نهاد بآب رسیده گرد از بزیاد آنها برخاسته خاکشان بباد فنا رفت - و اینمعنی برآن بود که چندی قبل ازین فرمان قضا نشان حسب الفتوی علماء اسلام زین صدور یافته بود که حکام و متصدیان مهمات شرعی و عرفی در سایر ممالک محروسه حرسها الله تعالی عن حوادث الزمان و طوارق الحدثن شرایط نهایت تفحص و تجسس بجا آورده در هر جا که تازه صنم خانه اساس یافته باشد آنرا بت خاک رهگذر برابر ساخته از مصالح عمارت آن ضلالت کدها که ماندن آنها سرمایه مفاسد است مساجد و معابد بجهت تشدید مبانی مصلحت دین بنا نهند و اصلا متعرض بیوت الاصنام که سابق برین عهد بزیاد یافته باشد نگردند *

انتظام یافتن گرامی گوهر شاهوار محیط شرافت
و کرامت اعنی کریمه بادشاهزاده پرویز
در عقد پیوند و سلک ازدواج درة الشاج
خلافت کبریٰ مرسلة المصدر سلطنت
عظمیٰ محمد دارا شکوه

بحکم نتیجه مقدمه سابقه یعنی وجوب بذل مساعی جمیله عموم
سلاطین دادگر در تکثیر نسل و تفریع اصل خویش و خصوص
سعی مشکور اعیان این دولت کده والا که اخیار اولاد ابوالبشر

اند درباره تزیین اولاد اختیار خود که تا قیام قیامت منتج مقدمات قوام احوال و اوضاع بنی آدم و باعث استقامت قوایم ارکان نظام عالم خواهد بود - حسب الامر اعلی پیشکاران سامان پرداز کارخانجات این دولت ابد طراز که از کمال فسحت دستگاه حشمت و جاه هیچ چیزش در نمی یابد از آغاز فرخنده روز خواستگاری مذکور باز تا الحال تهیه در بایست وقت و ناگزیر حال پرداختند - و کارکنان کارخانه کن و عماله بیونوات سرکار ابداع که از مبداء روز نخست تا این غایت در عالم بالا بمقام سرانجام مصالح و مایحتاج این فرخنده ازدواج همایون در آمده بودند بتازگی در صدد انتظام و انصرام سرتا سر آن مهم شدند - و چون لوازم این کار خیر بخیریت و خوبی ساخته و پرداخته گشت و فروغ فراغ همگان بر پیشگاه ضمیر آنها تافت و از هیچ راه بهیچ رو حالت منظره باقی نمانده همه کامها حسب المرام سرانجام یافت - چندانکه وقوع این امر مسعود و کار عاقبت محمود از رهن تاخیر وقت برآمده معذرا اوضاع افلاک و انظار انجم که بسی قرن و ادوار انتظار درآمد این وقت موعود و عهد معهود داشتند بر طبق مرام و مراد گشته بحرکت موافقه و دورات متناسبه ناظر بسوی انواع استسعاد در آمده بودند اقتران این دو فرخنده کوکب سعید در برج عقارنت جاوید بساعتی مختار در کمال نیک اختری که از سایر نکوس و نقایص بری و سعود کواکب مسعودش بچنان مشتمی بود سمت وقوع یافت - و بسط مقال در تفصیل اجمال این سانحه سعادت اشتهال آنکه چون صبیحه مکرمه سلطان پروریز مرحوم بخطبه مهین بادشاهزاده سامی نامی سلطان دارا شکوه کاهنار نامدار گرامی گشت و مبلغ دو لک روپیه از نقد و جنس برسم ساچق چنانچه در سوانح سابق گزارش پذیرفته ارسال یافت -

دریندولا که وقت زفاف نزدیک شده بود مبلغ شانزده لک روپیه بموجب تفصیل ذیل در مصارف سرانجام ، سامان کدخدائی بادشاهزاده زمین و زمان صرف شد - و از جمله این اسباب و اثاث که تصور مراتب آن بچندین مرتبه بالا تر از مراتب خرد است بعضی بکار فرمائی مهین بانوی آداب دان مشکوی خلافت نواب غفران مآب مهد علیا شده - و باقی بعد از آن که صدور قصور رضوان به محفل پیرائی آن همذشین جور عین آرایش پذیرگشت بنابر فرمایش بادشاهزاده عالم و عالمیان بیگم صاحب که اکنون مسند آرائی محفل همایون خلافت بوجود مسعود ایشانست زینت تمام پذیرفته بود - مجملی از تفصیل جهاز مذکور برین دستور است - زیور و اقسام نوادر جواهر گرانبایه و آلات مرصع نفیس موازی هفت لک و پنجاه هزار روپیه - اسباب پیشکش بندگان آنحضرت اعلیٰ یک لک و پنجاه هزار روپیه - از آنجمله حوضه فیل از طلائی ناب با چتری مساسل مروارید که مبلغ هفتاد و هفت هزار روپیه صرف ترتیب آن شده بود - و سواى مبلغ ده هزار روپیه که برای نثار قرار یافته یک لک روپیه نقد - و باقی که شش لک و چهل هزار روپیه باشد آلات و ادوات زرین میذاکر و ساده و ظروف و ادوات سیمین با چهرکتها و پلنگ‌های طلا و پیش گیرهای زردوزی که گل‌های مرصع نیز بر آن دوخته بودند با سایر اسباب و پیرایه حجله در نهایت زیبائی و نفاست و هم چنین بساطهای ملون و شامیانهای مخمل زربفت و زردوز و سایر اثاث انات و آلات کارخانجات شاهانه خصوص انواع نفیس اقمشه و امتعه هفت کشور و فیل خاصگی با یراق سیمین و پوشش مخمل زربفت و ماده فیل و چندین سراسب عربی و عراقی و ترکی و کچی مزین بزین زرین و سیمین و اقسام بهل و رتبه - و یکصد

توره بجهت شاهزاده‌های والا نژاد نامدار و سایر بیگمان و خواتین عصمت آئین و نوئین اعظم یمین الدوله از نه طاق پارچه غیر مقطوع تا هفت طاق - و اکثر توره‌های مذکور مشتملبر بعضی از مرصع آلات نیز بود *

بالجمله بتاریخ روز مهر شانزدهم موافق روز جمعه بیست و چهارم رجب سال هزار و چهل و دو هجری مجموع بدایع اسباب مذکوره که به کمال خاطر پسندی و نظر فریبی با نهایت تکلف و تصنع و تزین و تغن سرانجام یافته بود بتوزک و توره و ترتیب تمام در صحن ایوان چهل ستون خاص و عام که در آنروز زینت افروز حسب الحکم اعلی خلوت زنانه شده بود باشاره مهین بانوی زمین و زمان بهین ملکه کون و مکان بیگم صاحب و کار فرمائی سنی خانم دنعه دفعه از طلوع فجر تا هنگام عصر مرتب گردید - بی تکلف بدیج بساطی غریب در غایت تکلف و زیب فروچیده شد که کار نامه ارزنگ و نگارخانه چین و فرنگ بل کارگاه رنگا رنگ سپهر بوقلمون میثا رنگ در برابر رنگ آمیزیهای آن بزم رنگین و سواد اصل کارخانه صنع صنعت آفرین جز رنگ ریختی خجالت نقش بر روی کار نیاررد - خاصه درین وقت که پرتو نور حضور قایم مقام نیر اعظم شهنشاه عالم که حسب الالتماس ملکه عظمی برکت قدوم و فیض مقدم بدین فرخنده انجمن مزین ارزانی داشته بودند زیور دیگر پذیرفته تزین از سر گرفت - و چون بندگان حضرت بدرات از تماشای آن باز پرداخته اهل مجلس مقدس را مرخص ساختند سایر شاهزاده‌های کرام و امرای عظام و باقی بندهای روی شناس را درین بزم خاص به بار عام نواختند - و از دستوری تفرج آن ابواب تشریط و تفریح بر روی روزگار ایشان کشودند - و استسعاد یافتگان سعادت حضور وعده بهشت فردا را آن روز دریافته بتصور

تفایق آن در تصدیق وجود جنت موعود از مرتبه علم الیقین باعلی درجات عین الیقین ترقی نمودند - خصوص و قاص حاجی ایلچی نذر محمد خان که او نیز باین عنایت خاص اختصاص پذیرفته آنچه فرود آن بهزاران هزار مرتبه فوق مراتب تصور او بود برای العین دید - بالجملة کیفیت مجمل این سرور سرور بنیاد بهجت اساس را آنانکه سعادت حضور نیافته از تفرج آن مسرور نگشته اند از مقیاس کمیت خرچ بیش از قیاس که از اندازه تقدیر و تخمین افزون است استنباط و استخراج می توانند نمود چه در وجوه مخارج و مصارف آذین و تزئین این انجمن فرودس آئین از آغاز تا انجام همه وجه سی و دو لک روپیه که صد هزار تومان ایرانی و یک کرور و بیست لک خانگی تورانی باشد برون موجب خرچ شد - از سرکار خاصه شریفه چهار لک روپیه - از سرکار بادشاهزاده و حرم سلطان پرویز ده لک روپیه - و شانزده لک باقی از سرکار نواب قدسی الکتاب بیگم صاحب - و در همان روز آن ملکه ملک صفات و انسیه قدسی سمات که آداب حمیده و ملکات پسندیده از والدۀ ماجده خویشی اکتساب نموده و از آن کریمۀ دودمان مکارم و مفاخر و حکیمۀ نساء اوایل و اواخر قوانین حکمت منزلی برگزیده ترین روشی و شایسته تر آیینی دیده و شنیده بودند مراسم معهوده حسب الارشاد والا بر طبق فرمودۀ حضرت اعلی بطریقی ستوده مراعات نموده نخست به یمین الدوله نه دست خلعت فاخره با چارقب زر دوز و خنجر مرصع مرحمت فرمودند - و بسایر اعیان حضرت و ارکان دولت خلعت با چارقب زر دوز و خنجر مرصع و بامرامی عظام خلعت با فرجی لطف کردند - و جمیع بندهای رو شناس درگاه والا و اصحاب استعداد و ارباب رود و سرود فراخور حال و قدر و مقدار بشریف خلعت فاخره سعادت اندوز گردیدند *

روز دیگر مجموع خوانهای مالا مال از نفایس مال و منزل و سایر جزئیات کلیه جهاز و اثاث مذکوره که بآنمائه آراستگی و پیراستگی و طرز بدیع و روش غریب طراز تهیه و ترتیب یافته بود بآئین شایسته با چندی از کدبانوان مشکوی سلطنت بمنزل شاهزاده فرخنده طالع ارسال یافت - و چون نقاب گزین حجاب عصمت جهان بانو بیگم حرم شاهزاده مرحوم سلطان پرویز از بندگان حضرت خواهش آن نمود که جهازی که بجهت صبیغه مرضیه سیر خود تجهیز نموده بدستور مذکور در محن خاص و عام چیده آنرا از پرتو نظر فیض اثر آن سرور زینت پذیر میمنت و برکت سازد - بنابر رعایت جانب آن مستوره دستوری عنایت شد - و همگی آن اسباب را که مستوره مذکور بمدت مدید در منزل سلطان پرویز اندرخته و دیگر نفایس که بعد از آماده نموده بود با جهاز خودش که بندگان حضرت همگی را بدو مرحمت نموده بودند در همان محفل با ترتیب خاص چید - و چون انجمن زنانه بانجام رسید حضرت خلافت مرتبت آخر آنروز بعضی از بندگان درگاه گیتی پناه را که از تفرج مجلس گذشته فرح اندوز نگشته بودند احضار فرمودند و بتماشای آن بساط نظر آنروز برگام خاطر فیروز ساختند *

شب پنجشنبه غره شعبان سال حال مراعات مراسم معهوده نموده از جانب مردم عروس خوانهای حفا برسم و آئین مقرر آوردند - چون در آن شب حضرت ظل سبحانی عزلت گزین خلوت صفا و صفوت شده شمع انجمن افروز شبستان قدسیان بودند و محفل مقدس غسل خانه از نور حضور آنحضرت بهره ور نبود - حسب الحکم اشرف آن خدیو اعظم فضای حریم آن حرم مکرم بانعقاد آن بزم خاص اختصاص پذیرفت - و چون بخشیان عظام سایر مقربان بارگاه قرب منزلت و بندهای رو شناس

درگاه آسمان جاه را جا بجا در خور قدر و مقدار هریک جا دادند -
 و همگنان مرتبه بمرتبه باندازه مراتب که مناسب مناصب ایشان بود
 جا گرفتند و روی مجلس از نور حضور گلرخان زیور پذیر گشت - از هرسو
 صدای نغمه زیر که از مبداء وقوع واقعه ناگزیر نواب مهد علیا تا آن
 غایت بناله زار مبدل گشته بود بلند شده از صورت هزارستان بصد
 داستان دست برد - و شاهدان نواهایی مطرب که از بیم احتساب نهی
 تنقید بخشش او امر و نواهی جناب آهی در حجاب و حجاز پرده ساز
 بصد چادر مستور بودند بمقام پرده دری در آمده در لباس دلبری آغاز
 جلوه گری کردند - ملخص سخن چون انجمن حنابندان بدلکشایی
 تمام منعقد گشت و اهل رود و سرود حسب الصدور امر اعلی مصدر
 انواع اسباب بهجت و سرور آمدند و عود مجمر سوخته و عود رامشگر
 ساخته شد - زهره خنیاگر از پس پنجره دوم منظره سپهر تماشاگر گشت -
 و بهرام و کیوان چون خادمان ترکی و هندی آن والا ایوان عطر مثلث
 ماه بر آتش مهر نهاده از منقل مژمن گردون هشتم مجمره گردان گردیدند -
 کدبانوان آداب شناس بدستور مقرر این کشور رسم حنابندان بظهور
 رسانیده عقده انگشتان همگنان خصوص بنان سیمین تان و نوجوانان
 انجمن را هم رنگ عذاب و لعل خندان پسته دهقان ساختند - و رومالهای
 زرکش که همانا روکش اشعه انوار مهر است بر آن بسته برهن سر
 دستبرد نمایان به پنجره آفتاب تابان نمودند - و بعد از فراغ حنابندی
 چون رسم قسمت کمر بندهای زرکاری که برسبیل شگون و فال تحصیل
 فتح و کشایش کار قرار گرفته بظهور پیوست - نخست خوانهای
 لبالب از پان و گل که مدار رنگ و بوی لب و دهان غنچه لبان
 و بروش سمن بران صوی میانست در آن بزم ماه پیکران بمیان آمده -

بعد از رفع آن به بسط سباط انواع شیرینی با ضم انواع خوشبوی پرداختند -
و بجهت شگون لذت عمر بر دوام و فال طیب عیش مدام درین ضمن
سرمایه توطیب دماغ و تطیب مشام خواص و عوام آماده ساختند و عامه
مردم از آن نعم خاص بکام دل رسیده بهره ور و زله برگشتند - و باقی آن
لیلة القدر و تمام روز آنشب به روزی اندوز را بطرب و عشرت گذرانیده بر مراد
خاطر فیروز گشتند *

شب دوم که شب جمعه مبارکه بود حسب الحکم همایون
خدایو عالم و مالک رقاب عالمیان بادشاهزاده جهان و جهانیان سلطان شاه
شجاع و سلطان اورنگ زیب و سلطان مراد بخش با سایر اعیان دربار
سپهر مدار در عین خوشوقتی و شاد کامی به فرخنده منزل سپهر مغزات
شاه داماد نو عروس دوات شتافتند - و امرای عظام برسم تهنیت آن
کار خیر پیشکشهای عظیم کشیده به نیت خیریت زبان به مبارکباد گشادند -
آنگاه برگ عیش و نشاط ساخته به بسط سباط انبساط پرداختند -
و در پایان آن فرخنده روز طرب اندوز اکثر سرافرازان پلای تخت خجسته
بخت در رکاب سعادت نصاب شاه سوار عرصه سرافرازی پیاده در برادر نهاده
بنورک شایسته و آئین شاهانه که شاید در نظایر این روز طرب انروز نیز نظیر
آن در نظر زمانه در نیامده باشد تا در دولتخانه والا شتافتند - چون شاهزاده
جوان بخت بلند اقبال محفوف جاه و جلال بیارگه خاص و عام در آمده
از فوز شرف ملازمت اختصاص یافتند نخست خدیو هفت کشور
بر سبیل اظهار عنایت تمام عقدی تام انتظام مشتمل بر آایی شاهوار که به
تسبیح اشتها دارد و منتظم از چندین قطعه لعل درخشان بدخشان فزاد
که چهل هزار رویه ارزش داشت بدست مبارک زبور گردن آن سرافراز
نموده برین سر آن درة التاج تارک سروری را بلند قدر ساختند - و هم

بدست اقدس سهراب مروارید گرانمایه بر سر فروخته فر آن فروغ گوهر اکیلی
والا گوهری بستند - آنگاه شمشیر مرصع با پرده قیمتی و فیل خاصی به
یراق سیمین و پوشش مخمل زربفت و ماده فیل و دوسر اسپ صرصر نگ
بادپای که زین و لگام یکی مرصع و دیگری زرین بود مرحمت فرمودند -
چون شاهزاده والا گهر از ادای آداب معهود باز پرداختند نخست بندگان
حضرت یمین الدوله را به تشریف خلعت خاص با چارقب زرین
مشرف ساختند - بعد از آن سایر ارکان دولت و امرای عظام و اکثر بدهای
روشناس بارگاه سپهر اساس بخلعت‌های فاخره افتخار اندوزی نمودند -
و از ایشان گذشته سایر اهل نشاط بمرحمت سروپای قیمتی بر کام خاطر
فیروزی یافتند - بالجمله در آن فروخته شب که زمین و زمان را بسبب
فرط فرح و طرب در لب از خنده فراهم نمی آمد - و عموم رسوم خرمی
و شادکامی و وفور انبساط قلب و انشراح صدر بجای رسیده بود که بساط
شگفتگی و سرور تا صبح روز نشور احتمال طی شدن نداشت - اسباب
عیش و سامان نشاط بحسب فرمان همایون از سرحد حساب بیرون راز
قیاس شمار افزون مهیا و آماده گشت - و از فروغ شمع و چراغ و فانوس
و مشعل زرین و سیمین در بام دولت خانه والا بل روی زمین بنحوی
روشن گشته روکش پرتو کواکب و رشک فرمای انوار مهر انور شده بود که
زمین و زمان را گمان آن می شد که در آن روز بازار عیش و عشرت اندرز و انجمن
سور و سرور آموز همانا رونق چراغان نوروز گیتی افروز است - و همدین
هنگام از یک سو مقتضای وقت صلی خوشوقتی و شادکامی در داده
صدای شادیانه شادی و نوای گورگه مبارکبادی شش جهت و هفت
کشور را فرو گرفته بود - و بزرگ و کوچک بصد طرب پرداز می در آمده
از نشاط اندوزی آهنگ طرح تفریح اندازی داشتند - و در این بزم زینت

طراز زیور پیرا که زمین و آسمان را فرط انبساط و اهتزاز از جا در آورده و سرگرمی تماشای آن هوش از نظارگیان برده بود از دیگر سو هذگامه مسرت و ابتهاج از کثرت آلات آتشباری مثل تیر هوایی و گل افشان و ماهتابی و امثال آن گرمی پذیرفت - و از بساط بسیط آب و خاک گرفته تا فضای محیط افلاک همه جا را همانا بتاب خود فرو گرفت - چنانچه سر تا سر روی هوا از سرالوان شعلهای رنگ آمیز پرقوس قزح و شهب ذو ذوآبه و ذو ذنب می نمود بلکه از فرط دود و شراره آسمانی دیگر پرستاره بنظر ارباب نظاره در می آمد - ملخص سخن در آن فرخنده طوی بدیع آنین که آذین محفل خاص برگزیده ترین صورتی با پیرایه زیب روی نمود و به بهین روشی غریب و زینتی بی نظیر نظر فریب پذیرای تزئین و ترتیب گشت - و صفحه روی زمین و در و دیوار و سقف و جدارش از شش جهت چون بیاض عارض گلرخان هر هفت کرده بزور پیرایه های ملون مزین شد - و فضای روی زمینش که به بسط بساطهای با صفا همانا روکش آئینه مصفا شده بود از عکس مسلسل مرورید و شامیانهای مکمل بگلهای مریع معانده چون صحن خلوت خانه صدف همه جا بفرش گوهر مفروش گردید - چنانچه مردم دیده تفرجیان در موج خیز جواهر آبدار و طوفان آب لآبی شاهوارش بعینه مانند آدم آبی به شناری تماشاکرمی می نمودند - گلرخان لاله عذار بنفشه صوی و سمن بران سرو قد نسوین بناگوش که همانا گلشن صنع آفریدگار و بوستان قدرت آنحضرت اند مانند سرو بوستان ناز برغم سروستان باغ و بوستان بهخرامش در آمده - و چون صد هزار باغ و بهار برخلاف معهود باغ و بهار سرگرم گلگشت گشته دسته دسته سنبل پرتاب مشکبیز از طره دآویز با هزاران سرکشی در پاکشان و سرسردرد و بدل دل بیدلان بصد دست آویز پامال کنان

* ابیات *

مسلسل مومی خوبان ختائی ازیشان عقل در زنجیر خائی
 هزاران جعد سبیل تاب داده متاع هوش با سیلاب داده
 نگه خواب اجل تعبیر کرده دهان سر مگو تفسیر کرده
 چون هنگام رونق هنگامه شادمانی بعموم رسم کامرانی درآمد مطربان
 هفت کشور یکجا ساز راهزنی هوش و خرد کوک کرده آهنگ یغمای صبر
 و تاراج شکیب نمودند - و به تیز دستی مضاربهای سیراب آب کار نغمه
 طراز قاراب برده بزور ملاحمت ادا و شیرینی طرز شور انگیز دست زبردستی
 بارید رامشگر پرویز را چون پرده ساز از دست طنبور بر چوب بستند - و سایر
 سرود سرایان هندی نژاد بذواهایی مخالف عراق در پرده اصوات موافق پرده
 طاقت بر مست و مستور دیدند *

چون سامان عیش و عشرت این کار خیر برانجام دلپذیر ساخته
 و پرداخته شد و ناگزیر وقت همین انتظار درآمد ساعت مختار
 انجم شناسان فرس و قرار داد اختر شماران هندی آن بود که بعد از گذشتن
 دو پهر و شش گهری زمان مسعودش بر طبق مقصود در آمد - نیر اعظم
 اوج خلافت که آنزمان در شرفخانه شاه برج تشریف اشرف داشتند
 قاضی القضاات قاضی محمد اسلم را بحضور پرنور طلب فرمودند - و
 بروفق آئین شرع مطهر در همین ساعت سعادت اثر عقد نکاح شاهزاده
 سلیمان زمان به مریم بلقیس مکن بسته شد - و سلسله ازدواج ابدی
 و پیوند سرمدی این برجیس خصایل بآن زهره شمایل بهم پیوسته
 گشت - در آن حالت ذره تا خورشید ادای مراسم تهنیت بصدق نیت
 نمودند - و ماه تا ماهی با زبان بی زبانی و لسان حال از روی حسن
 فال زبان به مبارکبادی کشودند - نوکیضان دولت گورک شادی را سوای

پنج نوبت مقرر برسم شادبانه مبارکبادی مکرر نوازش دادند - و آوازها
دبده رفعت بلند ساخته بچهار حد ربع مسکون رسانیدند - مجمله از روز
جمعه برکت اندوز تا قریب دو هفته روز بروز مراتب ظهور و بروز عیش
و عشرت این جشن فرخنده و طوی همایون چون حسن روز افزون ماه
منیرافزایش پذیر بود - در عرض این ایام خدیو عالم بر سرکام بخششی
عالمی در عین کامرانی بوده جهانی مقضی الموم شده و آرزوهای شاخ
در شاخ و املهای فراخ ارباب طول امانی و آمال بزوجه احسن بانجناح
مقرون گردید - و معنی سنجان سخنور در باب تهنیت قصاید غرا بسک
نظم انتظام دادند - و از وفور صلهای گرانمند پراگندگی سلسله نظام
احوال شان بجمیعت جاوید گرائید - از جمله سخن پردازان طالبای کلیم
تاریخ این زفاف در ضمن این ابیات یافته بجایزه کلی فایز گردید *

* ابیات *

ازین دلکشا جشن وافر سرور همه عید شد سر بر ماه و سال
زمانرا گرفت امتداد فرح چو تازی که پنهان شود در لال
دو سعد اختر برج شاهنشاهی به برج شرف یافتند اتصال
ز آمیزش زهره و مشتري سعادت گرفتست اوج کمال
خرد بهر تاریخ این سور گفت قران کرده سعدین برج جلال
امید که این اقتران خاص که در حقیقت آثار آن باعث قوام احوال
و اوضاع خواص و عوام بل سبب استقامت مزاج عالم مجاز و استحکام
قواعد بنیان طبایع و ارکان کون و مکانست تا قیام قیامت قرین استقامت
و مقرون باستدامت باد *

بیست و نهم بهمن پرتو توجه والای مهبط انوار الهی اعظم
 حضرت خلافت پناهی حسب التمس بلذد اختر ارج اقبال مهین
 شاهزاده والا گهر و وصول آن ملتئم بذروه قبول حضرت اقدس برسمت
 فرخنده منزل شاهزاده بخت مند مبدول افتاد - و سایر سرداران
 پای تخت از شاهزادهای عظام کامگار تا بندهای روشناس در رکاب برکت
 انتساب پیاده رو برآه نهاده درین ضمن از اکتساب انواع سعادت تامه
 به بهره فیض شامل و نصیب نصاب کامل رسیدند - آن قاعده دان
 آداب شناس از راه سپاس این مکرمت والا از ساحت کرباس سپهر اسرار
 دولت خانه معلی تا سعادت سرای خویش که بنابر قرب جوار مساحت
 آن مسافت هفده جریب بیش نبود بطریق پالنداز نفایس امتعه
 از دست زریفت و متحمل سادۀ فرش ساختند - و چون سرزمین آن
 منزل فیض حائل از فوز برکت قدوم سعادت لزوم و ادراک میامس
 مقدم مکرم خدیو اعظم تارک رفعت بذروه افلاک رسانید - شاهزاده عالم
 نخست بتقدیم رسم نثار پرداخته آنگاه بکشیدن پیشکش لایق از اقسام نوادر
 هر دیار که از آنچمله یکسراسر صرصر نژاد عراقی زاد نامور به سرافراز
 بود با ساز مرصع که مدنیا با سرکاری و توجه تمام در کارخانه خاصه خود
 بقصد پیشکش آنحضرت سمت اتمام داده بودند اقدام نمودند - و همدرین
 انجمن والا سایر امرا از سرکار بادشاهزاده بنابر اشاره علیه حضرت خلافت
 مرتبت بتفاوت درجات مراتب بدین موجب از تشریف خلعت شرف
 استسعاد خاص پذیرفتند - نخست یمین الدوله آصف خان بمرحمت
 دو تقویر پارچه درست و شمشیر مرصع آنگاه علامی افضل خان با سه تن
 از عمدهای دولت بمعنایت سروپای فاخره با چارقب زر دوزی و چندی
 دیگر از امرای نامدار بمرحمت خلعت با فرجی سرافراز گشتند - و باقی

بندهای روشناس خلعت یافتند - و همگنان نخست در خدمت
اشرف ادای آداب معهوده نموده بعد از آن تسلیم عنایت بشاهزاده والا
مقام بجا آوردند *

ارسال نامه و رسول از درگاه گیتی پناه نزد نذر محمد خان والی بلخ در جواب معذرت نامه که مصحوب وقاص حاجی ایلچی خود فرستاده و ماحملی از سوانح دولت ابد قرین

ایزد تعالی عنان اختیار سلطنت کبری و خلافت عظمی را به
سروری ادب پرورد خردور حواله نماید که در جمیع اوقات و احوال خاصه
هنگام سلطان قوه قاهره غضبی مالک نفس خود تواند گشت - و بر قهر
و غلبه مقتضیات طبع انسانی و ملایمات قوای نفسانی سیما در وقت
تغلب و تسلط نفس اماره قادر تواند شد - خصوص در حالتی که
باز داشت نفس در مقام فرو گذاشت انتقام از ملوک عظام اتفاق افتد که
درینصورت مفسده کینه گذاری بیشتر روی نماید - الله الحمد که حضرت
جهانبانی بنحوی در سایر این ابواب خاصه در باب بخشش جرایم ارباب
جانیات صاحب ملکه راسخه اند که تلخی فرو گذاشت با آنمایه مرارت
در کام عفو آنحضرت از چاشنی شهد انتقام لذیذ تر می نماید - و شاهد
حال درین مقام اغماص عین بندگان حضرت سلیمان مکنات از مراتب
خیره نظری و چیره دستی نذر محمد خان والی بلخ درباره محاصره حصار

کابل و ترکناز اوزبکان تنگ چشم یغماگر در حوالی آن و قبول معاذیر
 دلپذیر نذر محمد خان - چه آنحضرت همواره در فرو گذاشت سایر زلات
 بهانه جری بوده برای توسل عفو و صفح و سیله طلب می کردند و با وجود
 کمال قدرت بمقام انتقام در نیامده همواره گداهگران را طرز عذرخواهی
 تلقین می فرمایند - چون نذر محمد خان وقاص حاجی نام رسولی را
 با نامه عذر آمیز بدرگاه والا ارسال داشته بود لاجرم درین صورت جرم او را
 بضرورت برور نیاز زده درینوقت که رخصت انصراف باو می دادند از روی
 کمال عنایت بجهت آرمیدن خاطر او تربیت خان را که از خانه زاده
 درین دودمان دولت جاوید قرین است بجهت تقدیم این امر
 برگزیدند و از اصل و اضافه بمنصب هزاره هشتصد سوار اعتبارش افزوده
 سرمایه افتخار ابدی بدستش دادند - و عنایت خلعت فاخره و اسپ
 و فیل ضمیمه این عاطفت عمیمه گردیده وقاص حاجی را نیز باو رخصت
 دادند و مراسله والا که از انشاء علامی افضل خان بود مشتمل بر فتوحات
 بی اندازه و تزییه و تادیب نظام الملک و عادلخان و استیصال خانجهان
 بایلچی مذکور حواله فرمودند *

باقی خان بعد از تغیر صوبه اودیسه بصاحب صوبگی ولایت گجرات
 از تغیر اسلام خان کامروا شد - و بعنایت خلعت و اسپ و فیل بمنصب
 چهار هزاره ذات و سوار نصف دو اسپه سه اسپه سربلندی یافته روانه
 گردید - و خدمت میرتوزکی که کمال معامله فهمی و کار دانی درکار
 دارد و در انصرام آن مرتبه سنجهی و پایه شناسی ناچار است - و خلیل الله
 خان بنا بر فرط شدت و حدت طبع که وجود آن علت عدم مرئیات
 همگنانست موافق مرضی خاطر اشرف سرنگرده بود - از تغیر او بمروتنخان
 ترکمان مرحمت فرموده بخطاب مرشد قلی خان سرافراز فرمودند *

قران فروخته کوکب سعادت قرین برج
 صاحبقران اعنی . شاهزاده محمد شجاع
 با نبیره شرف خانه کرامت جاودانی
 یعنی کریمه سلسله صفیه صفویه
 و انعقاد انجمن عقد ازدواج
 شرعی میانه این دو یگانه
 گوهر عقد یکتائی

اسباب بذل جهد طبقه ملوک در باب سلوک طریقه تکثیر و توفیر
 اولاد امجاد و احفاد والا نژاد و دواعی صرف مساعی جمیله ایشان در
 باب انتاج نسل جلیل و نشو و نما و فروع اصل اصیل در حقه وجود خود از آن
 نمایان تر است که به بیان نیازمند باشد - و چون تخریض عقل و شرع
 در باره تزویج احاد ناس بمرتبه کمال باشد در باب توالد و تناسل ملوک
 و سلاطین خود بوجه اولی - چه معنی آن باعث اتحاد فرد فرد اشخاص
 و احاد ناس و این موجب استقامت مزاج و هاج زبده طبایع و ارکان
 بل علت بقای این نوع عالی مکان یعنی حضرت انسان که فی الحقیقت
 واسطه تکوین تمامی کائنات و ظل ظلیل خورشید ذات حضرت رب الارض
 و السموات است - بنابر این مقدمه مسلمه حکمت آئین خدیو زمان
 و زمین که پیوسته خیر و صلاح دنیا و دین و امن و امان بلاد در پیش
 دارند بخاطر مبارک آوردند که شاهزاده جوان بخت شاه شجاع
 را با حجله آرای طوی زفاف و مسند پیرای شبستان عصمت و عفاف

حرم محترم آن والا نژاد که سابقاً نام برده و زبان زد شده بود درین زوفاي داماد سازند - و چون میعاد قدوم برکت لزوم سوکب سعادت ماله مبارک رمضان سمت قرب مدت داشت و نکاح و زفاف بحسب تعارف بین العیدین ممنوع است - لاجرم بندگان حضرت بذابر آنکه وقوع این کار خیر بحیز تعویق و تاخیر نیفتد اخترشماران سطرلاب نظر بطلیموس نظیر را در اختیار ساعت مختار قبل از ورود مسعود عید فطر سعید باشاره والا سعادت پذیر ساختند - ایشان بعرض اعلی رسانیدند که در عرض این مدت تا هنگام استهلال هلال شوال بل تا سال دیگر ساعتی بفرخ فالی و سعادت ساعات شب جمعه بیست و سیوم شهر عظمت بهر شعبان سنه هزار و چهل و دو هجری موافق چهاردهم اسفندار که آن نیز میانه است بظن نمی آید - بذابر آنکه تعویق این معنی منظور نظر و مرضی خاطر عاظر نبود توسط ساعت مذکور را منظور نظر مبارک نداشته باوجود عدم انطباق ساعت معهود بر طریق مقصود بکارگری اقبال صاحبقرانی که از نیروی تائید ربانی دفع گرانیهای قران اختران میکند اعتماد نمودند - سامان پردازان کارخالجات دولت ابد طراز را در ساعت بسرانجام در بایست وقت مامور فرمودند - با آنکه میان این دو فرخنده طوی زیاده از بیست و دو روز میانه نبود فرمان پردازان بر طبق امر گیتی مطاع خدیو زمانه عمل نموده در اندک فرصتی از پرداخت مایحتاج این خجسته ازدواج باز پرداختند - و ازینمعنی ماده حیرت اهل خبرت و تبصره ارباب بصیرت آماده گشته سرمایه آگهی آنانکه از کماهی حقیقت و فسحت دستگاه این دولت بی پایان اطلاع ندارند اندوخته آمد - و مزیت کیفیت و کمیت قدر و مقدار جاه و حشمت این سعادت کده دولت خدا داد نسبت بدول صاحب دولتان سایر هفت کشور که مانند

خانه خدای شطرنج از شاهي جز ناسی ندارند به تعمیق اندیشه غور پیشه رفته رفته مانند تضاعیف بیوت آن عرصه سمت تضاعف پذیرنت - بالجملة روز نهم شعبان مذکور مرایي یک لک و پنجاه هزار رریه از زر نقد و نوادر و جواهر و نفایس اجناس دیگر برسم سلجوق با توره و آئینی که در طری سابق سمت نگارش یافت مصحوب صادق خان میر بخشی و میر جملة میر سامان و موسویخان صدر الصدور بمنزل خلف الصدق خانواد مرتضوی رستم میرزا صفوی مرسل گشت - و چون هنگام انعقاد محفل زفاف فرخنده نزدیک رسید شب پنجشنبه بیست و دوم ماه عظمت پناه شعبان که بنا بر رسم معهود شب حنا بندان بود از منزل میرزا مشار الیه خوانهای حنا با ساز و برگ آن بآئینی که سزوار این دودمان خلافت و جلالت و در خور آن خاندان نجابت و اصالت باشد مشمول کوکبه عزت و مصحوب دبدبه رفعت آوردند - و باقی رسوم متعارفه مثل چراغان و آتشبازی و امثال اینها از جاذب ایشان بظهور آمد - و ساحت غسلخانه مقدس که حسب الامر اقدس بجهت انعقاد انجمن حنا بندی مقرر گشته بود بحضور یمین الدوله و سایر امراء نامدار زینت آمود شد - و بدستور محفل پر نور طوی مذکور رعایت همگی رسوم مقرر از بستن حنا و تقسیم فوطهای زفاف و وضع خوانهای گل و پان و شیرینی و خوشبوی بشایستگی تمام وقوع یافت - و ساز انواع نشاط و طرب از رود و سرود و سماع نازنین شاهدان هندی نژاد که لازمه انجمن سرور و سرور است بعالم شهود روی نموده نظاره آن رنگ اندوده دیرونده از آئینه خاطر تفرجیان زدود - چون سر انجام این مراتب که سرمایه تفریح و تنشیط قلوب و ماده ترتیب اسباب فراغ خاطر و تطییب دماغ است بظهور پیوست - عالمی بدین دست آویز از بند غم و عقده الم پیوند گرفتاری گسسته بامید

خوشحالیی سرمد و فارغ بالی ابد عقد بیعت جاوید بستند - و روز دیگر
 بکار فرمائی نواب خورشید احتجاب ملکه جهان بیگم صاحب جهاز و اسباب
 دامادی برادر فرشته محضر فرخنده سیر که از همه جهات مولای ده لک
 روپیه مبی شد و اکثر وجوه مصارف آنرا از سرکار خاصه خود آماده ساخته
 بودند مگر قلیلی از آن که بسرکار نواب غفران مآب مهد علیا مهیا شده بود
 در صحن بارگاه چهل ستون خاص و عام بعد از تحصیل دستوری خلوت
 آن موطن صفا و صفوت بر طبق دستوری طوی سابق به ترتیب خاص
 مرتب گشت - بندگان حضرت خلافت مکان بنابر اجابت ملتمس فروغ
 اختر عفت پرتو چراغ عصمت سایه حضور پر نور بر ساحت این مجلس
 مقدس گسترده آن گوهرین بساط منور بل آسمان پر اختر را از برکت قدوم
 اقدس و میامن انوار نظر انور زبور صفا و ضیای دیگر بخشیدند - هر چند
 این جهاز بحسب کمیت از اسباب و اثاث طوی سابق کمتر بود لیکن قطع
 نظر از تکلف سخن سازی بنابر کیفیت و حسن وضع و ترتیب بسط از فیض
 نظر توجه آنحضرت و لطف اشاره قره العین اعیان خلافت جاویدان بیش
 در بیش بود - چنانچه درباره این توان گفت *

* مصراع *

نقاش نقشش ثانی بهتر کشد ز اول

بی تکلف نگار خانه بی فظیر تصویر پذیر شده بود که بلا تشبیه حقایق
 صور معانی نگار در و دیوارش از آراستگی بدایع محسنات چون معانی سور و
 آیات کلام صورت نگار حقیقی که بالذات بمحسنات چون معانی صور بدیعه
 آرایش پذیرفته از آرایش نقایص و شوایب عیوب مبرا بود - و فی الواقع
 نگارین انجمنی زینت آرا گشت که از صدر گرفته تا صف نعال باوجود
 کمال تکلف و تصنع در تزئین آن بنهجی بی تکلف آمده بود که بعینه
 مانند ارکان و صدور ایات آمده که صنایع بدایع آن و رای تصنیعات بدیعه

است - و از حسن مستعار استعارات و تشبیهات استغنا دارد و از تعریف و توصیف مستغنی بود - مجعلا بعد از استیفای حظ تفرج نام که ادای حق مقام بجا آورد نخست پرستاران محل معلى رخصت یافته آنگاه امر اعلی باحضار خواص بندهای درگاه والا زیور اصدار پذیرفت - و چون همگنان بغیض سعادت حضور پر نور نایز شدند حسب الاستصواب بندگان حضرت سایر بندهای والا از ارکان دولت و اعیان حضرت تا خدمه خدمات حضور از سرکار نواب قدسی القاب مهین بانوی روزگار بیگم صاحب به تفاوت درجات مراتب خلعت های فاخرو یافته از دریافت کام خاطر کارگار و مسرور گشتند - و نظارگیان بعد از ملاحظه آن بساط قطع نظر از اغراق و اطراد در توصیف و تعریف آن از روی استبعاد به تهیه برگ و ساز این دو طوطی عظیم در پایه کم و کیف عدد و عدت درینمايه کمی فرصت و نزدیکی مدت انگشت اعجاب و اغراب را وقف دندان تحیر و تعجب ساختند - چون انجمن تماشا انجام یافت تمامی آن اسباب و اثاث مبارکانه بفرخنده منزل بادشاهزاده عالمیان که در آن اعیان فیض نزول خجسته بر منازل ایام بادشاهزادگی خدیو روزگار که برکنار رودبار چون واقع است مبدول داشتند بآئین شایسته مرسول گشت - و پایان آنروز طرب افروز همایون محفل خاص و عام بذور حضور خدیو روزگار منور شد و خواص و عوام در آن بزم خاص بار یافتند - و اهل رود و سرود بواست کردن ساز و برگ عیش و عشرت پرداخته سامان نشاط و انبساط بر طبق مقتضای مقام مهیا ساختند - و هنگام نماز شام که مشرق شرف خانه شاه برج جاه و جلال از نور حضور نیر اعظم اوج عظمت و اقبال رشک فرمای آشیانه عنقای مغرب قاف اشراق گشت - حسب الامر اعلی شاهزادهای والا قدر سلطان اورنگ زیب و سلطان مراد بخش با یمین الدوله و سایر امرای

نامور بمنزل آن شاهزاده بلند اختر شتافته همراه آن شاه داماد عروس
 بخت و اقبال از راه کنار دریا سعادت اندوز ملازمت والا شدند - و آن
 شب نور افروز همه جا در عرض راه و سر تا سر عرصه ساحل جون و ساحت
 پای درشن مراسم چراغان و آتشبازی که عمده مواد بهجت و سرور جشن
 و سور است بجا آمده بود - چنانچه از پرتو انواع آلات روشنائی مثل
 چراغ و شمع و مشعله و فانوس نمودار انوار اختر و نور مایه انور مانند
 شعله کرمک شب تاب فروغ بدروغ داشت - و آلات آتشبازی که بهجت
 شگون فتح مهمات جا بجا نصب شده خصوص تیر هوائی که کشاد یافته
 از رف آن روی هوا تا چرخ اطلس همه جا پرستاره می شد - و پرواز
 بلندش وجود فار کره اثیر در جنب نموده نور آن مانند شراره و شعله
 خس بی بود می نمود - چون وقت سلامت مختار در رسید اصحاب
 شرع شریف در خلوت شاه برج مقدس بحضور اشرف پیوند عقد دائمی
 میان فرخنده کوکب عالم آرای اوج خلافت و جلالت و زهره زهرای
 فلک شرافت و اصالت بر وفق شریعت غرا بستند - و عالمی زبان
 بمبارکباد کشاده باقامت مراسم معهوده و آداب مقرر این مقام داد ادای
 متعارفات دادند - و خواص و عوام از وظایف خاص نثار و انعام عام خدیو
 روزگار کام خواطر گرفتند - خاصه ارباب سخن و استعداد قصاید غرا که در باب
 تهذیب این فرخنده سر انشا نموده بودند در حضور پر نور انشاد نمودند -
 و اصحاب رود و سرود نوا سنج و غزل سرا شده آواز حسن آواز و لطف
 نغمه ساز آویزه گوش نزدیک و دور ساختند - و همگی بهمه مرادات
 خاطر رسیده سینه از آرزوهای دیرینه پرداختند - و ثنا طراز بارگاه والای
 سلیمانی طالبی کلیم همدانی تاریخ این طوی همایون را بدین گونه

* ابیات *

ای دل از گلشن امید گل عیش بچین
روزگار طرب و عشرت جاوید آمد
جشن دامادی سلطان جهان شاه شجاع
عالم افروز تر از کوکبه عید آمد
بهر تاریخ قران کرد رتم کلک کلیم
مهد بلقیس بسر منزل جمشید آمد
۱۰۳۲

بیان جمیع احوال پایان این سال فروخته فال خصوص رفع بدعتی چند که در کشمیر وقوع پذیرفته بود

دادار گیتی آفرین که بنای عمارات خراب آباد عالم کون و فساد
بر اساس عدل و بنیاد داد سلاطین نصفت آئین نهاده و رفع خرابی
معموره خاک را بتپیه مصالح لطف و قهر ایشان منوط داشته از طبقه
والای سلاطین جهانبنای را برگزیده بانای و بانای تشیید مبانی آبادانی
بلاد سازد - که پیوسته در پی معموری عالم بوده معماری عدالت را
در هر حالت بر سر کار دارد - و در هر صورت که رود در هر شش فشان
سحاب تغد و تلافی سرشار گرد کدورتی که از غبار انگیزی ظلم و بدعت
جور پیشگان بر صغوتکده صدور مظلومان نشسته باشد مرتفع سازد - شاهد حال
رفع شایع بدعت های شایعه است از یمن توجه حضرت صاحب قران ثانی

که از جور اندیشه‌های حکام حرفی در دارالملک کشمیر و مضافات آن پیش رفته بود رفته رفته بمبلغ‌های کلی رسید - چون درینولا حقیقت آنها از انهای مذمیان صوبه مذکور و عرضداشت ظفر خان صوبه دار آن دیار بعرض مقدس رسید بی توقف فرمان قضا نشان درین باب بنام خان مذکور زیور صدور یافت - که سایر آن ابواب که ثبت دیوان مظالم ظلمه شده از روی دفتر بلکه از صفحه روزگار محو نمایند - و من بعد باین علت سواى آنچه در عهد قدیم مقرر بود هیچ چیز از رعایا نگیرند - تفصیل آن فصول و تشریح آن ابواب مشتمل برین موجب و معنون بدین عنوان ست که متصدیان مهمات سرکار عموم اهل شهر خصوص عجزه و مساکین و عجزان سال خورد و خورد سالان بیوه پرورد را بجهت چیدن گل زعفران کار بل بیکار می فرمایند - حکم اقدس صادر شد که دیگر بتکلیف متعرض این جماعت نشده کار گران این شغل ضروری را از سرکار خاصه شریفه مزدوری بدهند - دیگر از عهد پاستان باز معهود بود که بر سر هر خروار شالی دو نیم دام که فلسی است بر وزن خاص میگرفتند و درین ایام چهار دام قرار یافته - مقرر شد که چون در عهد دولت ابد پایان بعنوان زکوٰه و سییل راهداری که مبلغ های کلی میشود در سایر ممالک محروسه راه گرفت دگر مسدود شده بجهت فروعات جزوی که در جنب آن اصلا نمودی ندارند مزاحم کسی نشده در اصل چیزی ازین باب بوصول نرسانند - دیگر از هر موضعی بر سر هر چار صد خروار شالی حال حاصل دو سر گوسفند حسب المقرر زمان ماضی میگرفتند - و الحال از تعدی صوبه داران سابق در ازاء قیمت هر گوسفندی شصت و شش دام که موازی بهای سه گوسفند ست نقدی از رعایا باز یافت می نمایند - حکم شد که حسب الصدور امر نفاذ قرین دستور

سابق معمول بوده درین باب دست تطاول من جمیع الوجوه کشیده دارند. دیگر در هر قریه چندین قانون‌گوی که بهم رسیده اند هر ساله مبلغی کلی بصیغه قانونگویی از رعایا میگیرند و ازین راه زیان بسیار بر رعایا و جاگیر داران می‌رسد - امر عالی بصدر پیوست که اکتفا بیکمی نموده دیگران را دخل ندهند - دیگر از پیر و جوان و خورد و کلان کشتی بانان بعد از سر شمار هفتاد و پنج دهم صیغه میربحری نام نهاده میگیرند - فرمان شد که ازین پس قانون قدیم را دستور العمل ساخته درین باب نیز ابواب بدعت مسدود سازند - و از پیران دوازده دهم و از جوانان شصت دهم و از خورد سالن سی و شش دهم زیاده نه طلبند - و ظفر خان صوبه دار ضعفا و مساکین را از بند تکالیف شافه دوام مطالبات بیحساب آزاد ساخته سواد فرمان قضا نشان بر لوحی از سنگ نقش نموده در مسجد جامع نصب سازد - امید که بنای بقای آن حضرت چون پایه بنیان عدل و احسان پایدار بوده اساس قواعد و قوانین معدلت آئین آن ثانی صاحبقران سعادت قرین تا دوام دران چرخ برین مانند بنیاد دین و داد استوار و برقرار باشد *

درینولا لشکر خان صوبه دار دهلی که هجوم افواج عساکر شیب دار الملک بدن او را فرو گرفته ذخایر و بنگاه حواش بیغما رفته بود - چنانچه اشتغال ضروری بدن از دست عملة قوی و کارکنان جوارح و اعضای او کمابیش بر نمی آمد - چه جای آن که خود بخود نگاهیانی کشوری یا سرداری لشکر را مرضی خاطر عاظر خدیو هفت کشور تواند کرد - لاجرم حضرت بادشاه حقایق آگاه که گذارش حقوق وفاداران جانسپار خاصه ارباب سوابق خدمات دیرین آیتی ست در شان آن حضرت بحکم آنکه تصدی امثال این خدمات که تردادت شافه و حرکات

عقیقه را لازم دارد و در باره آن دیرینه بنده صادق عقیده مستلزم ارتکاب
صعوبت بسیار می شد لاجرم مشار الیه را از تعهد شغل و عمل
نزدیک و دور بلکه از تکلیف خدمت حضور پر نور نیز معاف داشته
از جمله سرداران لشکر دعا ساختند - و تقدیم خدمت صوبه دهلی را
از تغییر لشکر خان نامزد اعتقاد خان ولد اعتماد الدوله فرمودند *

بیست و یکم اسفندار منزل سعادت محکم شاهزاده شاه شجاع
از قدوم بادشاه هفت کشور رشک فرمای شرف خانگه مهرا نور شد -
و شاهزاده ادب پرورد خردور امتعه هر دیار در سرتا سر رهگذر بر سپیل
پای انداز گسترده رسم نثار بظهور آورد - و حسب الامر والا در تقرر
پارچه اعلی و شمشیر مرصع به یمین الدوله و خلعت با چارقب بعلامی
افضل خان و سه تن دیگر از ارکان دولت دادند - و بچندین از اعظم
امرا خلعت با فرجی و بسیاری بندها خلعت تنها مرحمت فرمودند -
و حضرت خدیو روزگار بحکم نهایت عنایت نسبت به شاهزاده در آن
منزل تا آخر روز بعیش و عشرت گذرانیده نعمت خاصه همانجا
تغافل فرمودند *

سرآغاز سال فرخنده ششم از سنین سعادت قرین صاحبقران ثانی

بتاریخ روز یکشنبه نهم شهر برکت بهر رمضان المبارک سال هزار
و چهل و دو هجری یعنی مبداء سال ششم از جلوس همایون حضرت
صاحبقران دوم که انجمن جشن نوروزی بفرخی و فیروزی بر آئین
هر سال بل هرروزه آذین پذیرفته صفحه عارض دیوار و در چهل ستون
بارگاه گیتی پناه از نفایس و نوادر بهری و کانی زیور زینت گرفت -

خدیو زمان یعنی فیروز اعظم روی زمین صاحبقران سعادت قرین مقرون
دولت و سعادت تحویل نیک اختیاری به برج سرپر سروری نموده روی
آن نمونه سپهر هشتم را از پرتو قدوم انور روش چهارمین طایر چرخ
اخضر ساختند - و سایر شاهزاده‌های بلند اختر و امرای نامور از ادای
کورنش و تسلیم مراسم آداب معهوده بتقدیم رسانیده هریک در مقر مقرر
خود مقام گرفتند - و چون خیل کواکب ثواب بر اطراف اورنگ
گردون نظیر جا گرفته صفی مانند جرگه مجرّه بستند - درین فرخنده
روز پیشکش عید الله خان بهادر فیروز جنگ صوبه دار بهار مشتمل بر اقسام
نوادیر جواهر و نفایس مرصع آلات و شش زنجیر فیل و چند راس اسب
گرفت و پنجاه هزار روپیه نقد بابت پیشکش الله ویردبخان از نظر
انور گذشت *

یازدهم ماه موافق نوزدهم رمضان خواجه ابو الحسن تربتی که سابق
به دیوانی کل سرافراز بوده و درین مدت از لذت طول عمر بل عرض آن
استیفاء حظ اوفر زندگی نموده درین احوال برپایان عمر اشراف داشت
بذابر علل متعدده که عمده آنها کبر سن بود بعالم بقا رحلت نمود - چون
خواجه مذکور سر حلقه فدویان دیرین این دودمان بود چنانچه در عهد
عرش آشپانی بخدمت دیوانی دکن و وزارت شاهزاده دانیال امتیاز
داشت - و در اوایل زمان جنت مکانی میر بخشی باستقلال بود
بعد آن تکفل امور دیوانی در عهده تعهد او شد - لاجرم خدیو روزگار
بر وفات چنان معتمدی وفادار تاسف و تحسر فرموده ظفر خان خلفش
را بمنصب سه هزاره سوار و غذایت علم و تقار و صوبه داری
کشمیر که بذابر نیابت خواجه بار تفریض یافته بود من حیث الامالت
بدو حواله شده سرافراز و بلند آوازه ساختند - خلیل الله خان بخدمت

داروغگی توپخانه و محمد حسین بخدمت دیوانی برهانپور و میر عبد الکریم بخدمت داروغگی عمارت دار الخلافه سر بلندی یافتند - خواصخان بهتی بعنایت منصب سه هزاری در هزار سوار از اصل و اثنائه برکام خاطر فیروز گردید - و قاضی محمد سعید کره‌رویی که سابقا سی هزار روپیه سالیانه داشت درینولا بمنصب هزاری صد سوار بلند مرتبگی یافت - از نقایسی که در فرخنده محفل نوروزی بر سبیل پیشکش گذشت مبلغ چهارده لک روپیه را بنظر قبول در آمد *

درینولا واقعه غریبه که از بدایع وقایع عالم کون و فساد در بندر سورت رو داده بود بذابرا نهلی منتهیان آنصوب معروض افتاد - که در خانه نانی چهار دختر از یک بطن بعرضه ظهور آمد - پس از لمحه هر چهار در مهد عالم عدم آرمیدند - در این اوقات همشیره یلنگتوش بی اتالیق ندر محمد خان والی بلخ بآهنگ زیارت حرمین مکرمین بارض مقدس دارالخلافه اکبرآباد رسیده طواف بیت المعمور درلخانه عظمی نمود - و صد راس اسپ ترکی و هفتاد و پنج نفر شتر نر و ماده بختی و نه غلام قلماق که برادرش بر سبیل پیشکش همراه داده بود با هژده اسپ دیگر از جانب خود بنظر اشرف در آورد - آنگاه مولانا حسن قبادیانی از اعیان دانشوران ماوراءالنهر که از روی کمال ورع و تقوی جمال علم و فضلش خال حسن عمل داشت و بهمان نیت بهمراهی ایشان از آنولایت راهی شده بوده سعادت حضور انجمن والا ادراک نموده بیست و هفت راس اسپ که بطریق ره آورد همراه آورده بر سبیل پیشکش کشید - مکرمات حضرت همگنان را منظور نظر عنایت و مرحمت ساخته همه را بخلعت های فاخره و عنایات متواتره نوازش فرمودند - و در خاطر انور قرار یافته بود که همگنان را هنگام رخصت کامروا نموده روانه مقصد سازند -

و لیکن بحکم آنکه مخدراً مذکوره بآنمایه نیت درست در قسمت کده
عهد نخست از دریافت سعادت طواف اماکن شریفه بهره‌ور نشده
بود هم در دار الخلافه آنجهانی گشته باوجود حرمان نصیبی از طواف
حرم خدا و دریافت مکرمات خداوند بجزوار رحمت ایزدی و ثواب
ترحم سایه مرحمت ابدی آن حضرت رسید *

بیست و دوم ماه که عید سعید رمضان مؤده قدوم فتوحات ابد
و نوید سعادت سرمد بارلای دولت جارید رسانید - حضرت شاهنشاهی
احیای مراسم سنت حضرت سید المرسلین و پیروی طریقت پیشروان
طریق دین نموده از پرتو حضور پرنور ساحت عیدگاه را نمونۀ جلوه گاه
انوار تجلی طور ساختند - و بعد ادای نماز عید هنگام معاودت فیز بدوات
و سعادت فیل سوار آهنگ دولتخانه مبارک نمودند - و از طریق آن قدر
درم و دینار توده توده نثار رهگذار خدیو روزگار می شد که سایر نیازمندان
را کنار و بر انبار زر گرفت و در جیب و دامن نقد مراد خرمن گردید *

درین ایام لشکر خان از دهلی آمده ملازمت نمود و چون از خدمت
معاف شده بود سزوار خان پسر مهینش از دریافت پایۀ منصب
دو هزار و پانصدی ذات و دو هزار سوار نوازش یافت - و علم و نقاره
که پدرش داشت ضمیمه مراحم عمیمه شده فوجداری لکهی جنگل از تغیر
جان نثار خان بدو سمت تفویض پذیرفت - و لطف الله پسر وسطش
بپایۀ منصب هزاره چهارصد سوار سرافراز گردید - از واقعه کابل بوضوح
پیوست که یادگار حسین خان از کومکیان صوبه مذکور بموجب تجویز
بخشیان دیوانده قسمت ارزاق و اعمار داخل تعیناتیان صوبه دار البقاع
جاوید گشت - و خواجه بابا از تعیناتیان لاهور بغابر سزاری متقاضیان
اجل موعود نیز بدان صوب شتافت *

مرسول شدن خواجه قاسم مخاطب

به صفدرخان بعنوان رسالت

بجانب ایران

چون شاه عباس دارای ایران که کمال بصیرت و خیرت در حکمت
 عملی داشت بغیر عاقبت بی‌نی و به اندیشی ملک و دولت و رعایت
 جانب سپاهی و رعیت تحریک سلسله صداقت و اخوت نسبت بحضرت
 جنت مکانی می نمود و همواره هفتجار مکانبه سپرده ازین راه ابواب
 یگانگی و یک جهتی می کشود - و بعد از رحلت آنحضرت و جلوس
 شاهباز اوج سعادت بر نشیمن اورنگ خلافت همان سر رشته را نگهداشته
 بر سیل استعجال بحری بیگ نام رسولی را بشتاب پرواز شاهین نیز پر
 مرسول داشت - که بعد ادای تهنیت جلوس همایون بزودی معاودت
 نماید تا آنکه ایلچی معتبری که شایان ادای مراسم رسالت باشد با تحف
 و هدایای نمایان بدرگاه والا ارسال یابد چنانچه سابقا سمت گذارش یافته -
 چون قضیه ارتحال شاه پیش از رسیدن بحری بیگ سمت وقوع یافت
 و قرار داد خاطرش بظهور نرسید قائم مقام شاه سپهر احتشام شاه صفی
 اقامت مراسم معهود جد خود نموده روش پیرویی ستوده پیشروان
 طبقه اسلاف خویش فرمایش گرفت - و همان اراده شاه بعمل آورده
 محمد علی بیگ نام از عمدهای دولتمخواه خود را که محل اعتماد شاه
 بود برای ادای مراسم مبارکباد جلوس ابد پیوند و ارمغانی گرانمند
 از اسب و شتر و سایر امتعه نفیسه ایران که سه لک روپیه قیمت داشت
 ارسال داشت - لاجرم حضرت ظل سبحانی بغیر تشییع مبنای عظمت

و تمهید قواعد مهربانی صفدر خان را که از سعادت یافتهای تربیت عهد بادشاهزادگی و بکمال متانت و سنجیدگی و شرافت ذات و صفات متصف است بجهت ادای مراسم رسالت و ایصال مراسله سامی مشتمل برقهنیت جلوس مبارک و معذرت واقع ناگزیر شاه و فتوحاتی که درین مدت رو داده از سایر اقربان و امثال برگزیدند - و باوجود آنکه مشارالیه از بندهای معتبر مزاجدان آنحضرت بود از روی مزید اعتبار اهتمام سایر آداب گفت و گو و نشست و برخاست و اطوار کل سلوک در وقت رخصت که پانزدهم اردی بهشت اتفاق افتاد با اشاره فرمودند - و در همان وقت رخصت بعذایت خلعت با جیغه مرمع و اسپ و فیل راس المال سرافرازی ابدیش بخشیدند - و پیشتر مبلغ یک لک و پنجاه هزار روپیه بر سبیل مدد خرچ راه بدر مرحمت فرموده بودند - با آنکه از دولت این دولتکده ابدی اتصال کمال ثروت و مالداري داشت چنانچه در رفتن و بازگشتن در نهایت تجمل زیب و زینت و سامان شایان و داد و دهش نمایان بسر برده این خدمت را نکری که شاید و باید پایه انصرام داد - مبلغ چهار لک روپیه و کسری خرید این کشور از انواع نفایس و نوادر هندیستان برسم ارمغان شاه همراه او ارسال داشتند *

سوانح حضور پرنور هفدهم ذی قعدة محفل ختم سالیانه نواب غفران مآب که درین کشور به عرس مشهور است در روضه مغوره مزین شد - و بر روی تختگاهی که کرسی اصل عمارات آن حظیره مقدسه است اسپهای کلان ایستاده کرده بر حواشی آن شامیانهای پهنوار کشیدند - و در سر تا سر آن چوبوترة فرشهای ملون مصور گسترده انجمنی بهشت

آئین که جای گنجای هزار محفل نشین داشت بزیب و زینت تمام آراستند - و چون بی بدلخان داروغه زرگرخانه درین اثنا محجر زرینی که چهل هزار تولاچه طلا صرف آن شده بود سر تا سر کتابه و اکثر گلهای آن بروش بدیع میدا کاری باتمام رسید با کوکبها و قندیل های طلا مینا کار بنظر انور آن سرور درآورد - و بنابر امر والا آن محجرا بر اطراف مرقد منور نصب نموده قندیلها و کوکبها را در محافی آن آویختند - و بهنگام شام آن حظیره خطیره که در حقیقت محیط انور مغفرت است از پرتو حضور پرنور شمع شبستان خلافت عظمی مهین بانوی حرم سلطنت کبری بادشاهزاده عالمیان بیگم صاحب نمودار فضایی طور شده - و سایر بیگمان و مخدرات سزاق عظمت نیز بطواف مرقد ملایک مطاف آمده تمام شب در آنجا احیا داشتند - و بهامدادان حضرت خلافت پناهی از فیض ورود اقدس برکت افزای آن روضه متبرکه شده تا دوپهر بآن حور نژادان در آن مکان دل نشین گذرانیدند - آنگاه بدولت خانه مراجعت نموده در آخر آنروز باز بدولت و سعادت میمنت حضور اسعد بر آن مرقد پرنور مبذول داشته تا یک پهر و یک گهری شب بدعای و فاتحه مغفرت طلب بودند - و مبلغ بیست و پنج هزار روپیه باریاب استحقاق و بیست و پنج هزار روپیه دیگر بعبایز و ارامل قسمت نموده خلعت بسیار از فرجی و شال و زر نقد بفضلا و صلحا و حفاظ و قراء که از اطراف فراهم آمده در ضمن چندین ختم قرآن معجید سبب مزید مغفرت و طلب رحمت آماده نموده بودند مرحمت فرمودند - و در آن یک شبانه روز انواع اطعمه و اشربه و شیرینی و پان و خوشبوئی چند آنکه در حوصله از اهل نیاز گنجد و قیاس قدر و سنجیدن مقدار آنرا مقیاس تخمین برنناخته میزان امتحان بر نسنجد صرف شد -

چنانچه طفیلیان زله بند و ذخیره بران آزمند چندان سرمایه سیرچشمی اندوختند که از دندان نمائی دندانگ سپین استغنا دهان عین طمع و دیدهای شره بردوختند *

در عرض این اوقات از بدایع اعجوبه‌های عالم ابداع که در ضمن مضامین وقایع صوبه کابل معروض افتاد اینک در منزل سلیمان نام مودی از اهل آنولایت دختری تولد یافت که دوسر داشت - چنانچه یکی بر بالائی ناف واقع بود که آن نیز در کمال استوارتی خلقت بوده همه چیز بجای خود داشت - و آن ماده فلسفه کون و مکان که همانا وجود بد شگوفش چشم زخم عالم تکوین و ایجاد بود زیاده از یکدم درد سربقا نداده هماندم درگذشت - و از عجلت خیر باد گیتی فرو گذاشت نموده زودپی شر وجود خویش از عالم شهرد باز داشت - در اثنا این آوان چون از افساد هوا و فساد امرجه وقوع علت و بای مفرط و طاعون عام البلوی در اکبر آباد شیوع کلی یافته بجای رسید که علامت آن در بعضی پرستاران شبستان خلافت نیز ظهور و بروز نمود - لاجرم نقل مکان موافق رای صواب آرای خدیو زمین و زمان آمده ساخت منزل ایام بادشاهزادگی آنحضرت که بیرون قلعه بر ساحل دریای جون واقع است بذابر کشادگی و نزدیکی آب و صفای هوا از نزول انور آفرور منظور گشت - و درین ایام وبا بخاطر دقیقه یاب رسید که چون علت شیوع طاعون چنانچه هم اکنون سمیت ذکر یافت فساد هوا است که غالباً بدرجه سمیت می رسد و زهر مهرة رفع غایله سموم می کند آنرا درباره دفع مواد عوارض این بلیه جلیه تجربه فرمایند - اتفاقاً اندیشیده ضمیر منیر بعد الامتحان از میزبان آزمون درست برآمد *

حمله آوردن ژنده پیل بر بادشاهزاده هوشیار مغز
 بیدار بخت فروزنده تاج و تخت سلطان
 اورنگز یب و ثبات قدم ورزیدن آن
 سرافراز در برابر و برچه زدن
 در پیشانی آن پرخاش گر
 و بیان برخی
 از سوانح دیگر

سعادت‌مندی را که حرز یمانی حفظ آسمانی باعث نگهداری شود
 اگر همه اهل روی زمین بکین او برخیزند هر آینه به هیچ طریق آفتی
 پیرامون او نگشته از هیچ ممر گردی برداشتن ننشینند - و فرخنده بختی
 را که دستبازی حمایت ایزدی متصدی سپرداری گردن اگر بالفرض
 برابر هر موی سرتیغ بر روی او کشند لا محاله سر موی آزار و اضرار
 نکشد - آری منظور نظر عنایت آسمانی از گردن چشم بن اختراصر
 نه بیند و محفوظ ضامن حمایت خیر الکافین از حوادث زمان در کنف
 امن و کف امان باشد *

کسی را که ایزد نگهدار بود برو جمله دشوار آسان بود
 کس از نیکخواهی بخت بلند نه بیند گزند و ببیند پسند
 و اختر صدق این قضیه واقعه از مطلع وقوع سائحه غریبه از سوانح
 عالم ابداع که درین نزدیکی بتازگی روی نمود ظهور می نماید - و صورت
 این معنی برین وجه است که چون در تاریخ روز سه شنبه هژدهم خرداد

بنابر فرط رغبت خاطر انور خدیو هفت کشور بتماشای مرغوب جنگ
فیل که در اکثر ایام هفته اتفاق می افتد - سوای روز مبارک دو شنبه عید
جلوس فرخنده که به ترتیب جشن عشرت خاص اختصاص دارد -
و روز چهارشنبه که انواع نشاط و انبساط بنابر اقتضای وقوع قضیه نامرضیه
نواب مهد علیا درین روز ناممنوع است - صدور امر مطاع ثانوی صاحب قران
قرین انفاد و اذعان آمده سرزمین ساحت پای جبروکه مبارکه منازل
ایام بادشاهزادگی محل مجادله و مصادمه در زنده فیل بد مست
عریده آئین گشت که هر دو از فیلخانه سرکار خامه شریفه بودند - یکی
ازدها صولتی دندان دار موسوم بسدهگر و دیگر اهرمن منظری بیدندان
که بصورت سندر نامور بود - چون آن دو کوه پیکر که باد خرطوم شان
از سر اسرافیل یاد میداد شرر بامداد شرر و غوغای عرمه معشر برانگیختند
چنانچه گویی اکثر علامات روز رستخیز بظهور آمد - چه از حرکت آن
دو کوه شکوه که بمثال دو بیستون بقوایم چارگانه در سیر بودند بر وفق یوم
تسیر الجبال همانا قیامت قائم شده - و از باد صدمه خرطومها که مانند
دو اژدهای دمان درهم پیچیده بیک نفس عالمی را بدم در می کشید
گویا صفحه زمین و طبقات آسمان را بر طبق یوم نطوی السماء کطی السجل
الکتاب بسرعت طومار باز کرده در یکدیگر نور میدادند - کوناهپی سخن چون
باهم جنگ و جدال آن دو فتنه پرداز بدور و دراز کشید رفته رفته از میدان
برآمده تلاش کفان تا فضای پای درشن دولتخانه والا رفتند - و هیچ یک
از آن دو زیاده سرسرازی یکدیگر برنداشته از هم پای کم نیاروندند - و فیلبانان
و سایر عمله و فعله این شغل تدبیرات مقروءه بسرحد فعل رسانیدند و فنون
اعمال معهوده از آتشبازی و آب پاشی بعمل آوردند - چنانچه دمبدم
آتش بازان و سقایان در میان میانچی شده چندانکه خواستند که بدمدمه

افسون چرخي آتش فشان و ملاطفت آب شعله نشان هنگامه صلح فيما بين
 آن دو جنگجو نند خو گرم ساخته شعله خشم آن دو آتش و ش سرکش را
 فرو نشانند اثری بر این مراتب مترتب نگشته بیشتر گرم کارزار شدند -
 چنانچه همانا گردش چرخي دامن بر آتش ایشان میزد و مشک آب
 دم بر آن میدمید - و هر چند فیلبالان کجک بر کاسه سر آن دو دیو سار
 هرمن سیر زده بر سر تلاش فود آوردن دل ایشان از پرخاش سودای
 خام پختن گرفتند قطعاً سودی نداده بلکه همان برای سرگرمی کشاکش
 آن دو شعله سرکش هلال کجک نعل در آتش کین می نهاد - و تندی
 زبان شعله فشانش گویند زبانه آتش ستیز آن دو پرخاش گستر را تیزتر
 می کرد - چون این دو خیره سردر عین جنگ و جدال بجانبی شتافته
 از نظر اندوز دورتر افتادند بندگان حضرت اراده استیفا حظ تماشای مستوفی
 فرموده با سایر شاهزاده های کامگار بدولت بر اسپ سوار شده رخ بعرضه
 کارزار فیلبالان نهاده در آن نزدیکی عیان کشان ایستادند - و بادشاهزاده های
 بلند اقبال بسکه بتفرج شایق بودند مطلقاً در مقام احتراز نشده بحکم
 اهتزاز مقتضای سن از جای خود پیشتر شتافتند - چنانچه مهین بادشاهزاده
 سلطان دارا شکوه در جانب دست راست سدهگر قرار گرفته و قره العین
 خلافت کبری شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب در سمت چپ همان
 نیل توقف گزیدند - قضا را درین حالت از آنجا که سلسله جنبانیهایی
 قدرت قدیر است نظر بر بسی مصالح کلیه و اغراض متعدده که از آنجمله
 اظهار مراتب قابلیت و شایستگی شاهزاده والا گهر بلند اختر سلطان
 اورنگ زیب است موزنی غریب در عرصه ظهور روی نمود - چنانچه
 نزدیک بود که آسیب عین الکمال بآن منظور نظر اقبال و قبول بر خورد -
 که ناگاه در عین این وقت به نگاهبانی حمایت ربانی محفوظ و معسوس

ماندند - و کیفیت این سانحه آنکه درین اثنا بتأیر عادت معهود فیلان که در عین جدال از یکدیگر جدا شده چشم بر چشم در برابر هم می ایستند و از ماندگی و کلال باز مانده دیگر باره آماده کارزار میشوند هر کدام بغضله یکدیگر گام باز پس آمده بودند - سدهگر چون حریف خود را دروژتر دید از وفور بدمستی بمقام خیره چشمی و خیره دستی در آمده بر عین اعیان سلطنت عظمی بادشاهزاده معظم سلطان اورنگ زیب که از همه بدو نزدیک تر بود حمله آور شد - در خلال اینحال که از فرط دهشت و غلبه وحشت عالمی مغلوب تحیر و مدهوش توهم شده بود - چنانچه نزدیک بود که بتصور اینمعنی دور از کار خلیل در اساس تمکن کون و مکان راه یابد و تزلزل در بنای ثبات طبایع و ارکان افتاده زمین از جا و آسمان از پا در آید - چه جایی که هوش و خرد نظارگیان و صبر و شکیب حاضران برجا ماند - آن کوه تمکین که تمکن جبلی صاحبقرانی بتأیید ازلی آسمانی بهم قرین داشت باوجود صغرس کبر همت و عظم عزیمت را کار فرموده اصلا از جا در نیامد مگر بجانب آن پرخاش گر - و مطلقا مقید بجای دیگر نشد جز بسوی آن عریده جو - و همدان گرمی برچه که در دست داشت از سر قدرت و ثبات قلب بر پیشانی آن سخت روز که سنبل برق نشانش زیاده از چهار انگشت در کاسه سر آن اهرمن پیکر جا کرد - درینحال که سرتا سر تماشاگران را قرار از دل رمیده و هوش از دل پریده دعا بر زبان و آمین بر لبان و نظر بقبله اجابت و چشم برآه اثر داشتند - و توجه بر حراست آن والا گهر گماشته همت بر سلامت آن نیکو محضر بسته بودند - چون ازین دست کاری دست بسته از آن دست پرورد عافیت ید آلهی و منظور نظر عنایت نامتناهی ملاحظه نمودند همگان سرانگشت اعجاب بدندان تعجب در گرفته بلباس دعا و آمین داد

تجسین و آفرین دادند - چون سنان برچه در سر پر شور و شر آن بدمست
 عربده گرجا گرفت و معه‌ها آن زخم منکر بجای رسیده بود که درین کشور
 آنرا مستی میخوانند - لاجرم بذایر شورش مستی از سرنو بر سر خشم
 و غضب رفته باز به عربده‌گری در آمد - واسپ شاهزاده عالمیان
 از وحشت نهیب آن هولناک منظر مهیب رمیده روگردان گردید -
 و دندان فیل بر کفل آن یکران آشنا شده بمجرد اندک صدمه در یکدگر
 غلطید - و آن قرۃ العین آبی علوی که در حقیقت بدر بلند قدر فلک
 رفعت و اقتدار و عظمت و مقدار بود هائک زین و هلال رکاب را خالی
 ساخته چون نور نظر و فروغ مهر انور خویشتن را سبک بر زمین برگرفت -
 و در همان گرمی مانند آفتاب جهانتاب تیغ کشیده و جبین کشاده بر سر
 آن کوه پیکر حمله آور گشت - و از طرف دیگر شاهزاده نامدار آفتاب شعاع
 شاه شجاع که درین وقت با فرخندگی کوکب بخت والا از بیت الشرف
 دولت خانک زین طلوع سعادت داشت از روی مهر برادری در مقام امداد
 برادر نیک اختر شده از جا در آمد - و از سر خشم همه تن مانند خورشید
 خاوری موی بر بدن تیغ شده مرکب برانگیخت - و با برچه لامع
 مانند نیزه خطی خطوط شعاع آفتاب ساطع حمله بر آن اهرمن دیوانه
 نمود - چون درین حال از وفور اژدهام و شور و غوغای مردم که بتازگی
 نمونه نفخ صور و صیح نشور ظهور نموده معاینه مانند روز رستخیز علامت
 یوم یفر المرء من اخیه نیز آشکار شده بود - چنانچه هیچکس بیکدگر
 بل برادر به برادر نمی پرداخت - و با اینمعنی از کثرت آلات آتشبازی
 مثل چرخ و بان و امثال آن که از فضای خاک اغبرتا سطح چرخ کبود
 را تیرگی غبار و سیاهی دود فرو گرفته بود چندانکه نور نظر کارگر نمی گشت
 که آتشبازی ملاحظه توانند نمود - قضا را چرخ بر پیشانی اسپ آن

یکه تاز عرصه سرافرازی بر خورده - یکران مصررتگ ابر سیراز صدمه چرخي برق اثر چراغ پا شده نزدیک بود که آن پرتو شمع دولت را بر زمین افکند - که درین گرمی آن فروغ چراغ دودمان صاحبقرانی و گل سرستان کشورستانی بسبک خیزی نسیم سکری و تندبی و تیزی شمیم گلبرگ طری از گلشن خانه زمین هوا گرفته بر روی زمین آشنا شدند - راز فرط هجوم مردم راه نیافتند که بار دیگر خود را بدان داد رسانند - در همانوقت که آن عربه آئین حمله آور شد چون راجه جی سنگه ولد مها سنگه نبیره راجه مان سنگه که از خانه زادن دیرین دولت کده ابد قرین به سعادت وفور اخلاص خالص و ارادت صافی کمال امتیاز و اختصاص دارن درمیان عرصه سواره ایستاده بود از فرط تهور و پردلی خواست که پیاده آماده کارزار آن داد گردن - و لیکن بنا بر تکی وقت و عدم فسحت مجال نیافت که پا از رکاب خالی کرده خود را بر زمین گیرد - با آنکه مرکبش از فیل رم میکرد بهمان روش اسپ بر فیل انداخت و برجهه مانند رمح خطی مد شهاب بر آن دیو سیر که از شدت سرعت سیر چون شعله جواله در گردش بود حواله نمود - چون حضرت ظل سبحانی از دور بر حقیقت معامله آگاهی یافتند باوجود تمکین آسمانی و تمکن و ثبات صاحب قرانی از جا در آمده بی اختیار شتافتند - و عالمی در جلو آن شاه سوار عرصه امکان پیاده رو بدان فیل نهاده درینوقت بوقت رسیدند - و از توجه صوری بادشاه صورت و معنی و همت باطنی آن والی ولایت ظاهر و باطن بدیع صورتی رو نمود که بی آنکه با آن پرخاش جو روبرو شوند او پشت داده بطرفی دیگر رفت - و تصویر علت صوری اینمعنی آنکه درین حال صورت سندر خصم او حریف خود را در عرصه نبرد از خود غافل دید - و فرصت فوت نه کرده از سرقوت و قدرت تمام رو بسوی هم نبرد

خود آورد - و سده‌گر دیگر وقت نیافت که متوجه شاهزاده تهور نهاد گردد - بنابراین با خصم خود مواجهه گردیده هر دو رفته رفته بطرف دیگر شتافتند - و آن دو منظور نظر نگاهبانی ایزدی و منصور نصرت سرمدی چون از توجه صوری حضرت ظل آلهی آگاهی یافتند معاودت نموده مصحوب عون و مومن عالم بالا بخدمت والد والا قدر رسیدند - و بعد از تقدیم سپاس عنایت آلهی و عاطفت نامتناهی آنحضرت بآداب معهوده ادای شکر همراهی همت کارگر و توجه کار ساز بادشاهی نموده زمین بوس شکرانه بجا آوردند - چون آنحضرت از پرتو انوار دیدار فرخنده آثار آن دو والا گهر سعادت خلافت که در عین الکمال از آفت گزند چشم بد اختر محفوظ مانده بودند طبقات سبعه بصیرت را به کحل الجواهر بینش افزایی عبادت و خیرت آماده گمال قدرت حضرت آفریدگار عالم را مجسم و مصور بنظر حقیقت‌نگر درآوردند و نخست سجدهات شکرانه در اقرار این مایه عنایت بیکرانه بظهور رسانیدند - آنگاه زبان بتحمسین و آفرین و آغوش عاطفت از سر مرحمت بنوازش شاهزادگان کشوده زمانی نیک هر دو را در آغوش عنایت داشتند - خصوص گرامی شاهزاده کامل نصیب سلطان اورنگ زیب که باوجود این مرتبه صغرس مصدر این مرتبه دلیری شده بودند که اگر رستم دستان بجای آن دست پرورد ید قدرت بودی هرآینه از جا رفته بیدست و پا شدی و این مایه تمکین و این پایه ثبات قدم نورزیدی بیشتر مشمول مراتب مرحام و عواطف گشتند - و در همان روز بختلعت خلص و خطاب بهادری اختصاص پذیرفتند - حضرت شاهنشاهی و سایر ارباب مناصب والا و بندهای روشناس درگاه معلی از در ادای شکرانه در آمده ابواب تصدقات بر روی ارباب نیاز کشودند - و انواع خیرات و مبرات بظهور آورده اموال بی‌شمار بر اصحاب استحقاق قسمت کردند

و بوفاء اقسام نذر و عهود که در آن حال تمهید داده بودند این وقت قیام نمودند - و در جشن وزن قمیجی آن فرخنده اختر برج اقبال که روز بیست و یکم خورداد مطابق روز جمعه دوم ذی حجه سال هزار و چهل و در هجری روداد حضرت ظل سبحانی سایه رحمت بر ساحت قابلیت و استعداد آن گرانمایه در درج اقبال و قبول گسترده نخست در محفل خاص و عام آن شاهزاده والا گهر عالی مقدار را با طلای ناب وزن فرمودند - و مبلغ پنج هزار اشرفی که هموزن آن گرانمایه گوهر صدف خلافت و شرافت آمده تسلیم ده تن از معتمدان نمودند که بر ارباب استحقاق تقسیم نمایند - آنگاه شمشیر مرصع و خنجر مرصع با پهلکتاره و سپر با یراق مرصع و برجسته مرصع و عقدی گرانمایه منتظم از مروارید و لعل و زمرد در کمال نفاست و گرانمایگی و یازده مرصع و بازو بغد مرصع بالماس و جیفه مرصع و چند انگشتری قیمتی و دو اسب تبحجاق که یکی از آنها بسرافراز نامور مزین بزین مرصع و دیگر محلی بزین طلا و [صورت سندر]^۱ نام فیل خاصگی با ماده فیل که قیمت مجموع دو لک روپیه کشید مرحمت نموده آن شایسته اقسام عواطف بادشاهی را بانواع مرادم دیگر نوازش فرمودند - و از همه این مراتب نمایان تفویض پاینده والا و مرتبه عظمی ثبت نمودن نشان رسالت خود بر ظهر فرمانهای عظیم الشان و ختم آن بخاتم فرخنده رقم خویش بود که در همین انجمن خیر انجام ضمیمه این مرتبه عواطف عمیده شد - و درین خجسته روز عشرت آموز که بزم خاص انعقاد یافته رسم طرب عام شده بود سایر معنی طرازان پارسی زبان از فئاد و نظام و همچنین جمیع سخنوران این کشور قلابد قصاید

۱ ع [مدهکر] بادشاهنامه . جلد اول - حصه اول - صفحه ۵۶۳

غرا و مثنویات و عقود داستانی منظمه و مرسلات رسایل منثوره در سلک نظم کشیده تا روز نشور زینت اعیان و صدور ابزاری روزگار ساختند - و همگی از عطایای بادشاهانه بکام خاطر رسیده سرمایه بی نیازی جارید اندوختند - از جمله شعرا سعیدای گیلانی مخاطب به بی بدل خان که در فنون استعداد خاصه در فن شاعری از کل اهل روزگار امتیاز کلی دارد - چنانچه حقیقتاً درین مراتب بی بدل عهد خود ست - داستانی رنگین در رشته نظم انتظام داده بعضی عالی رسانید - و از تحسین طبع همایون محسن آمده خود بزر موزون و کلام گوهر نظامش با عقد لایمی منضود مقرون گردید - و مبلغ پنج هزار روپیه که در کفّه ترازو وزن موازی او شده بود با هزار روپیه دیگر که گنجپور از روی دوربینی بحضور آورده بود بدر مرحمت شد - و سخن سنج نکته پرداز یعنی ترانه طراز گلشن راز طالبای کلیم نیز شاهد این داستان بدیع را در صورت نظم بکلیه معانی رنگین و حلقه الفاظ گوهر آگین آراسته در نظر اهل شهرود جلو نمود داد - چون بمسامع ایستادگان حضور والا که واقفان حقایق سخن و مشرفان دقایق این فن اند رسانیدند منظور نظر اقدس و مطبوع طبع دقیقه رس شده استحسن و آفرین بسیار و احسان و تحسین بی شمار درباره او قرین یکدگر افتاد *

بیان چگونگی فتح حصار رفیع مقدار دولت آباد بکلید سعی مهابت خان و دیگر اولیای دولت ابد پیوند

هر صاحب سعادت که از بدر عهد فطرت در در است فیروزی نصیب و نصرت روزی مخلوق گشته باشد - و نصرت آسمانی بهمراهی

موسکب مسعودش پیمان بیعت بسته - هر آئینه ابواب نیک بختی
روز بهی بدستیا ری تأیید روز بروز بر روی روزگار هواخواهان آن کامگار
کشاید - و فتوحات تازه و فیوضات بی اندازه ساعت بساعت از عالم بالا
رو نموده چون دولت پایدار آن بیدار بخت بهای خود قرین دولت
و سعادت بر در آید - چنانچه به سلسله جنبانی اقبال حضرت صاحبقرانی
درینولا فتح آسمانی از قهر اعدا و کشایش قلاع حصینه نصیب اولیای
دولت جاوید قرین گردید - مثل قلاع نامی آن دیار بتخصیص قلعه
دولت آباد که از حصون^۱ [معتبر]^۲ سرزمین دکن است - که در آن ملک
بحصانت و محکمی ضرب المثل و کشاد آن از مبداء بنای این دیر
کهن بنیاد تا این روزگار سلاطین کشورگیر را بزور بازو میسر نیامده - چه آن
حصن سپهر نظیر بر قلعه کوهی البرز شکوه از اوج تا حوض و کنگره
تا خاک ریز از سنگ سیاه اساس یافته - و دره دیوارش که گردا نه سپهر
است پنداری دست قدرت ربانی سپهری دیگر بر زمین نمودار ساخته -
خارا تراشان فرهاد پیشه بمثابة او را صاف و امس نمودند اند که نظر از سر تا
پا هیچ جا بند نمی شود - و آرزوی فتح آن که جز بنائید آسمانی
در حیز امکان وقوع پذیر نتواند شد محاط کمند تصور سلاطین آفاق کشا
نمی گردد - چه قلعه مذکور مشتمل است بر هشت حصار از آنجمله چهار
باره که علو درجه هر یک با پایه رفعت همت بلند و بخت ارجمند
دش بدوش است بر فراز کوه واقع شده - و چهار دیگر که سنگینی بنیاد
آن با متانت اساس فکر دانا و رای خردمند هم آغوش است در دامان
کوه چون دوایر آسمان بر درز یکدگر در آمده - باره اولین که نامور بعنبر کوت
است اساس نهادۀ عنبر حبشی است - دومین بمها کوت و سومین

بکالا کوه ازین عالم هریک بنامی مشهور است - و دره آن کوه فلک
 شکوه پنجمزار ذراع شرعی است بارتفاع یکصد و چهل ذراع در نهایت
 صافی و شفاف - و بر اطراف آن خندقی بعرض چهل ذراع و عمق
 سی ذراع در سنگ فرو برده اند که ملاحظه بسط ساحتش دیده نظر گیان را
 حیرت آرد - و از دامان کوه راهی مشتمل بر ریزه پایهای بی پایان
 در غایت تنگی و تاریکی مانند راه کوچۀ زلف بتان پیچ در پیچ همه جا
 از درون کوه بالا رفته در دوری و درازی برنگ طول امل ارباب طمع بیحاصل
 بآخر نمی رسد - و از همه بدیع تر آنکه طبقه بالا که جز این راه ندارد
 بی روشنائی مشعل و چراغ راه آن نتوان یافت - و از سمت پائین
 بدروازه آهنی بند شده از بالا تا به پائین بر دهن آن راه آهن انداخته
 اند - یعنی اگر بمقتضای قضایای روزگار دست از همه سو کوتاه گشته
 بجای نرسد و معامله بچنگ پیش نرود انگشت و آتش بسیاری
 بر زیر آن افروخته به نهجی آنرا تفتد و تابناک سازند که از جوش حرارت
 و شراره شرارت سر تا سر آن رهگذر مانند دهلیز سقر بخار انگیز گشته سمندر
 را مجال گذار از آن محال نماید - اگرچه از مبداء بنمای آن جز بانی
 کهن دیر دنیا دیگری اطلاع ندارد اما به گمان هنوز هزار قرن پیش ازین
 بنا نهاده دیوان است - الحق عقل گواهی می دهد که شاید پیش از
 آفرینش ابو البشر اساس نهاده دیوان باشد - چه بعد از ملاحظه نظرهایی
 خردمندی را باور نمی آید که اینگونه بنیانی غریب ساخته و پرداخته
 بشر تواند بود - از قدیم الدهر تا عهد سلطان تغلق که پس از محاصره
 مدت مدید دیاروی توفیق آسمانی و تأیید عالم بالا دست بر آن یافته
 دیگری بچیرگی بر آن مستولی نشده - مگر اوایی دولت حضرت
 صاحبقران ثانی که به نیروی آیات اقبال بلند و عزیمت عظیمه که تأثیر اسمی

آهپی دارند طلسم قدیم این کهن دژ را درهم شکستند - کیفیت این واقعه واقعی و علت صوری این معنی تقدیری آنکه چون فتح خان پسر عذیر حبشی چندی پیش ازین بمقتضای پیش بینی و به اندیشی و چه بحکم بیچارگی و اضطرار بدنگی درگاه جهان پناه اختیار نموده ولی نعمت سابق خود نظام الملک را راهی دارالملک فنا گردانید - و بقصد اظهار ارادت و اخلاص عبد الرسول پسر خود را با پیشکش گرانمند بدرگاه عالم پناه فرستاده این معنی را وسیله شفاعت و میانجی استعفا ساخت - حضرت خلافت مرتبت معذرت او را در پذیرفته بعضی از محال متعلقه اش که بساهو بهوضله مرحمت فرموده بودند بذابر انجلاج درخواه او بدر مرحمت نمودند - و این معنی که موجب بی اعتباری و سبب سبکی ساهو تباہ رانی بود بر آن رو سیاه گران آمده از فرط سبکسری و تهی مغزی پیوند امید از سر رشته دولت جارید که بدست آورده بود گسست و از راه ناسپاسی رو گردان شده به عادل خان پیوست - و خان ساده دل سلیم الصدر آن مصدر افعال ذمیمه را بولایت خود راه و در حمایت خود پناه داده بسختخان ساده فریب دور از راه او از جا رفته از راه ناعاقبت اندیشی تسخیر دولت آباد و کسر صولت فتح خان را نصب العین ساخت - و جمعی از سرکردهای لشکر تفرقه اثر خود را نامزد انصرام این مهم نموده با گروهی بی سرو پا همراه او فرستاد - چون عمدهای نظام الملک از فتح خان بسبب پیمان شکنی و سست عهدی او رمیده خاطر شده بودند او نیز از بدگمانیها و تباہ اندیشیها که لازمه غدارانست خاطر از ایشان جمع نداشت - بذابر آن به مهابت خان خانخانان نوشت که چون درینولا مردم عادلخان بتحریک ساهو سیاهرو مصدر حرکات ناهنجار شده بمقام استخلاص دولت آباد درآمده

اند - چنانچه بالفعل از روی استقلال تام و نیروی قوت و قدرت تمام سر تا سر آنحصار را در حیطه محاصره دارند - و از قلت غله و کثرت قحط و غله کار بدان حد کشیده که بر قلعه استیلا یابند - درین صورت خلاص این اخلاص آئین ارادت سرشت که بذایر مقتضای سرنوشت نیک جبهه عبودیت دیرین را از سرنو بداغ بندگی زینت داده بر ذمت همت اولیای دولت ابد قرین لازم است - یقین که مسرعت در التزام طریقه کومک و مساعدت که عین دولتخواهی است منظور خواهند داشت - چون خانخانان برین اتفاق حسن که نتیجه اوضاع متوافق و انظار متناسب افلاک و انجم بود اشراف و اطلاع یافت بکارفرمایی همت عالی و کار طلبی اخلاص نخست خانزمان خلف الصدق خود را با فوجی جرار از اولیای دولت ابد طراز بر سر مخالفان بر سبیل منقلا راهی ساخت - و خود نیز بتاریخ بیست و دوم دی ماه با نیت صادق و رای صائب و اندیشه درست و عزم نافذ از دنبال بطریق استعجال روانه شد - چون خان زمان با اعتماد عین و صون آلهی و اعتضاد اقبال بادشاهی بآراستگی فوج و پیراستگی صفوف روانه شده بود همین که طلیعه هراول از کرپوه پهلومری گذاره شد ساهو و رندوله و انکس خان و غیره سرداران با هشت هزار سوار جرار به بلندی برآمده صف آرا گشتند - و باوجود کمال عدم ثبات قدم پایمردی برکاب پایداری نموده باندازه دستبازی سرگرم بان اندازی شدند - درین حال دلیر همت و لهراسپ برادران خانزمان با سایر همراهان بادپایان شعله شتاب را بآتش افروزی خار مهمیز سرعت انگیز گرم عذاب ساخته جلوریز بعرضه ستیز آوردند - و هربران بیشه ستیز همدست یکدیگر شده جنگ به خون ریزی آن روباه منشان دعا پیشه نیز نمودند - در عین این حال که جنگ از هر دو سو ترازو گشته عالمی متعاقب یکدیگر بعالم دیگر

روانه می شد - و معامله به نیرری سرپنجه و زور بازو افتاده دلارزان مخالف و موافق بر سر آن پله مایه قدر و مقدار دلیری یکدیگر می سنجیدند - و هر کرا کفه پر دلی گرانباز تر بود جای خویشتن را نگاهداشته - سبکسران خشک مغز از ادای حق برابری سر باز می زدند - بیک ناگاه نصرت آسمانی موافقت موافقان بجا آورده غنیم را پای ثبات از جا رفت - و از هجوم جند رعب طریقه فرار که همواره آن هنجار ناهموار پی سپر این گروه نابکار است پیموده تا تالاب کهرکی بهمن پا تاختند - و موکب سعادت تا آن موضع همه جا مراسم تعاقب بجا آورده در اثنای تعاقب نیز جمعی کثیر را بی سرو پی سپر ساختند - و بعد ازین فتح نمایان سرداران عادل خان را پای تمکن برجا نمانده ثبات قدم را خیر باد گفتند - و با فتح خان ابواب موافقت مفتوح داشته پیغام دادند که چون اصل پیش نهاد افواج بادشاهی استیصال بنیاد دولت نظام الملک و استخلاص حصار دولت آباد است که تسخیر ولایات دکن متفرع بر آن میگرد - و این معنی که عنقریب بچهره کشائی اقبال صورت بسته چون بالآخر منجر به نزل بنیان خانواده عادل خان می شود بهیچ وجه مرضی ما نیست - و ملاح طرفین در قواعد عهد و میثاق ما که اولیای دولت این در سلسله ایم انحصار دارد - انطباق آنست که به تشییع مبنائی صلح پرداخته از مصالح اتحاد و اتفاق اساس دولت این در خانواده را استواری دهیم - و بنابراین برای بنای اساس آشتی از هر دو سو طرح اظهار یک جهتی انداخته بهمه جهت رنگ شعار یکرنگی ریختند - و بمیانجی رسل و رسائل عقد بیعت بمیان آورده وثایق پیمان را بایمان موکد گردانیدند - که ازین پس طریقه وفا و وفای پیش گرفته در رسانیدن رسد آذوقه و ادای مراسم مدد دقیق همراهی بدرجه کمال رسانند - و دم نقد از تعهد تسلیم سه لک هنر

فتح البواب سایر ابواب امداد و اعانت بجای آرند - فتح خان که از فائحه روزگار باز مدار بر بد عهدی و پیمان شکنی نهاده بیعتی را ناشکسته نگذاشته بود مگر میثاقی که در عهد فطرت نخست بانگداشت سر رشته خلاف و نفاق بسته همان را درست نگاهداشته بود بفریب و دستان ایشان بازی خورده بآن بد اندیشان که در حقیقت ناراستان بودند همدست و همدستان شده از سر پاس گفته و پذیرفته خویش درگذشته سر رشته بهیچون وقت را از دست داده - و باجود آنکه فقدان آذوقه قلعه در پایه بود که چار پایان ایشان یکسر از دست رفته بودند از تعهدات مردم عادل خان درباره نگاهداشت حصار بر سر ثبات قدمی که مقدم سر منزل عدم بود پا محکم نموده و بیچاپوریان بد عهد خاطر جمع نموده از سر نو در صدد آوردن رسد غله و کشیدن آذوقه بقلعه شدند - چون خبر نقض عهد فتح خان در ظرف نگر به خانخافان رسید بنابر تحریک غیرت و تحریص حمیت یکباره در پی چاره گری این کار شده همت کار گرا در باره تنبیه آن سبک سر بل گوشمال سرتا سر آن تهی مغزان غنوده خرد کار فرموده نخست بخان زمان نوشت - که قبل از رسیدن سایر موکب اقبال آن حصار را از روی کمال اقتدار و استقلال قبل نماید - و از سر نو دل بر کار سازی نیت خالص و عزم راسخ و همت نافذ و رای صائب بسته عدو بندی و قلعه کشائی پیش نهاد سازد - و چون از فسحت دستگاه قحط و غلا ساحت کار بر اهل حصار تنگ گشته بنابر آن رندوله و ساهو مقهور بنظام پور آمده در پی سامان و سرانجام قلعه اند - اول بر سر ایشان ترکانز آورده آن بد اندیشان را اینچا بیچا کند و خود در جای ایشان اقامت نموده باشد طریق تنگ گیری و تضییق محاصره در صدد انسداد مخارج و مداخل قلعه باشد - که مبادا مخالفان ناگهان آذوقه ازین ممر به متخصصان رسانند - و شاید که ازین راه گروه مخدول ابواب

طلب امان مفتوح دارند - اگر تا رسیدن اینجانب سیمانی مقصود در آئینه وقوع چهره نما گشته همگنان از در استیمن در آید درین صورت زینهار از ایشان دریغ ندارد - و الا فرمانروای تیغ بی زینهار را بر ایشان حکم سازد - چون نوشته بخان زمان رسید سرعت تمام به نظام پور آمده قنده پڑوهان را از حوالی دولت آباد بر آورد - فتح خان از شنیدن این خبر وفقدان قوت و قوت هلاک و بوار خویش در آئینه روزگار معالنه دیده به کار فرمائی ادبار و راهنمایی اندیشه دور از کار دل نهاده مرگ شده دیگر باره بمقام استحکام برج و باره در آمد - و خیریت خان عم زندله خان را که سپه سالار عادلخان بود با سیصد سوار بدرون قلعه طلبید - درین ایام خانخانان نیز بتاریخ بیست و یکم اسفندار بدولت آباد پیوسته روز دیگر دور دایره حصار را پی سپر باره بان رفتار ساخت - و همگی اطراف و اکناف آنرا باحاطه پرکار نظر دقت نگر در آورده کیفیت حقایق آنرا از قرار واقع تصور نموده - آنکه جگراج را در خانه فتح خان بدروازه بناکچهری جای داده دروازه نظام پور را بخان زمان و دروازه پتن را به نصیری خان سپرد - و کاغذی واره نزدیک بحوض قتلوه که کاغذ دولت آبادی مشهور را کاغذگران آن قریه می سازند باهتمام دلیر همت و جمعی از مردم کار طلب مقرر ساخت - و خود در خانه نظام الملک که متصل بقلعه در نظام پور واقع است اقامت گزید - و دیگر جای نیز ملچاها بجای استوار ساخته قلعه را از روی ظاهر باحاطه دلیران بلند همت و باطفاً باحاطه همت دلیرانه محاصره نموده - و از سرنو کمر بعدو بندی و قلعه کشائی بسته تهیه مایحتاج کار و دریا بست وقت از ساختن سرکوب و جواله و زینه و امثال اینها پیش نهاد نمود - و خان زمان را با پنج هزار سوار جرار جنگجوی نبرد آزما معین نمود که پیوسته مستعد کار و آماده پیکار بود - و هر ملچاری را که

مدد کار درکار داشته باشد پا در رکیب در آورده بشتاب سیلاب سر در نشیب روی بدان سو آرد - چون سرکوب آن حصار در کوهی که پیش روی کاغذی واره واقع است انحصار داشت - بصوابدید سپه سالار شهامت شعار توپهای راست آهنگ درست انداز دوررس ازدها نفس که بدمی عالمی برهم زده جبال البرز مثال از بیخ و بن میکنند - و بیکنفس بارهای سبعة سپهر چنبري افکنده بروج درآورده گانه چرخ اطلس را در یکدگر می شکنند - کار گذاران حیل و منصوبه ساز باستعمال فنون نیرنگ و فسون باضم انواع حیل ریاضیه و جراثقال چندین کوه آهنین و زوئین را بفراز آن کوه خارا بر آورده نصب نمودند - و چون سپه سالار توپها را حسب المدعا جابجا قرار داده خاطر ازین ممر جمع نمود جمعی را به نگاهبانی ایشان برگماشته لهراسپ را باهتمام ایشان و کارفرمائی عماله توپخانه بازداشت - و از آن جانب نیز فتح خان بسرانجام مصالح قلعه داری و استحکام دادن باره و مسدود ساختن مخارج و مداخل پرداخته نظام الملک را در کالا کوت باز داشت - و خود در مهاکوت جای اقامت گزیده همگی مردم را درون حصار عنبر کوت اساس نهاده عنبر که محیط بیرون شهر است گذاشت - چون قلعه اصل دولت آباد که مانند سرکش کاف کوه بر قلعه کوهی قاف شکوه سمت وقوع یافته بنابر آن از حراست و نگاهبانی بی نیاز است چنانچه چندی از تفنگچیان همواره آنجا می باشند درین وقت نیز بروفق دستور معهود بهمان اکتفا نمود - مچمال درین ایام که روز بازار محاصره رونق تمام داشت و پیوسته هنگامه مقاتله و مجادله و مواجهه و مقابله از بیرون و درون گرم بوده طرفین داد داروگیر و زد و خورد می دادند - باوجود آنکه در برج و باره قلعه انواع آلات آتشبازی از توپ و تفنگ و بادلیچ و فوژن و امثال اینها بسرکاری عمل این امر که پیوسته بر سر کار خود جد و

جهت داشتند در کار خود سرراست بود - بهادران غنیمت بنحوی گرم نگه‌دار بودند که نفس کشیدن در ضمن دم زدن و آرمیدن در عین طپیدن بعمل می‌آوردند - چنانچه هر چند دود از نهاده و دمار از جان و شعله از دهان ایشان برمی‌آمد بیشتر سرگرم شغل خویش می‌شدند - درین حال قطعاً بهادران جان سپار و اولیای دولت پایدار در برابر ثبات قدم از دست نمی‌دادند و به پیشرفت کار مقید شده مطلقاً در جان فشانی پلای کم نمی‌آوردند *

از سوانح این ایام روگردانی یافتن خان نابخرد و فروت است از سعادت دوجہانی - و کیفیت معنی مذکور این صورت داشت که چون قلعه دولت آباد مشرف بر استخلاص شد آن تیره درون از راه اخلاص باطنی که به سلسله نظام الملک داشت و میدانست که این مقدمه باعث تخریب مطلق و استیصال بر اصل آن دردمان میشود بخاطر ناقص آورد که از هر راه که رودد زیاده بر امکان کوشیده نگذارد که این معنی صورت بندد و این امر واقعی که تقدیر بر آن رفته بوقوع پیوندد - و چون کاری که بالفعل در قوت اقتدار او بود در رسانیدن آذوقه بدان حصار و امداد اهل آن که به تفنگچی انحصار داشت - لاجرم مکرر این اندام دور از کار نمود و غایت مقدر خود را بفعل آورد و لیکن اراده نارس او از فوط ضبط و ربط خانکشان صورت نه بسته بروفق مدعا بظهور نرسید - و آنانکه چندین مرتبه از اردو بازار آن نابکار حسب الاستصواب او غله می‌بردند گرفتار گشتند - از آنجا که مدار سالاری سپاه بر مدارا و اغماص عین است خانکشان بحکم اقتضای وقت این معنی را بر روی او نیارزده مقرر ساخت که حمله آن باز و عملی این کار هر بار که گرفتار آیند همانجا بقتل رسانند - با آنکه مکرر خون گرفته چند دستگیر شده بیاسا رسیدند و خبر بآن آشفته مغز و خفته

خرد رسید بدین مایه تزیینات اصلا متذبه نگشت - و بحکم ناپخته کاریهای
 اندیشه خام همان سر رشته را از دست نداده بر سر پیش نهاد پیشینه
 می بود - تا آنکه از خار خار داعیه مذکوره که باعث خلط خاطر آن نابکار
 شده بود کار بجای رسید که کچه این نفاق مخفی نحوی گل کرد و بخیه
 این راز نهفته آن گونه بروی روز افتاد - که خانخانان را باوجود این مرتبه
 اغماص عین سر رشته اختیار پوشیده گذاشتن و در لباس نگهداشتن آن سر
 مستور از دست رفت - و رفته رفته شهرت کرده گفته گفته بار رسید -
 و باوجود آنکه از جانب خانخانان هنوز این معنی بروز نکرده بود بنابر
 تلامخ خیانت و خوف و حذر غدر یکبارگی ناسپاسی و حرام نمکی
 بر خوروا داشته از سر اضطرار عار فرار اختیار کرد - و از همراهی موکب
 اقبال بریده با همگی مردم و بنگاه خود بخیل عادل خان پیوست -
 و چون بسبب عدم آذوقه کار بر فتح خان به تنگی کشید بیجاپوریان بخاطر
 آوردند که بهر وجه که رو دهد غله بار رسانند - بنابرین قرار داد هنگام شام
 با قریب چهار صد گاو غله بار بنواحی معسکر اقبال آمده آهنگ دخول
 قلعه نمودند - و هنگام نصف شب در وقتی که خان زمان باهتمام ملچار
 شتافته بود بیخبر بر سر منزل او رندوله و فرهاد و بهلول و ساهو با قریب چهار
 هزار سوار ریختند - راو ستر سال کم خان مذکور نگهبانی بنگاه ملچار
 خود را بدو و اندک مایه مردم از سپاهیان خود باز گذاشته بود با راجپوتان
 خویش و مردم خان زمان رو بمقابلت ایشان آورده مردانه کوشید - و بضرب
 تیر و تفنگ دمار از روزگار ایشان بر آورده کارستانی غریب بروی کار آورد -
 چنانچه باوجود قلت عدد اولیای دولت و کثرت اعدا جمعی کثیر مثل
 برادرزاده بهلول و چند نامدار دیگر از آن باد ساران آتشین سر بر خاک
 هلاک افتادند - و باقی مخدول و مذکور رو براه فرار آورده هزیمت را

نوعی از غنیمت شمرند - و درین دستبازی مالشی بسزا یافته دوسه روز سرگردان فرو برده پای بدامان کشیدند - گریختگان بی آرم هنگام نصف شب بعد از سه روز باز نزدیک عسکر فیروزی نمودار گشتند - خانخانان تاکید نمود که زمین پر از کربوه و مغاک است افواج قاهره یسال بسته برجای خود بایستند تا مخازیل شوخی کرده از جای خود پیش نیایند و جلو نیندازند - دلیران معرکه هیچجا بموجب قرار داد آمده کارزار گشتند - و راه نوردان وادی فنا عذاب یافته فزونی یافت و رندوله که متصل نظام پور مترد نشسته بودند رفتند - و همانوقت مجلس کنگاش آراسته از سرزنش یافت مردود و سپاه بیجاپور از آمد و شد ناتمام و سوار بی هر روزه و خودنمایی از دور مانده باز در عین گرمگاه روز که سرداران عسکر فیروز از همه رهگذار آسوده خاطر در منازل خویش آرمیده بودند باتفاق یکدیگر دلیرانه بر سر خیمه و خرگاه دلیر همت ریختند - و او خاطر بعون و صون آلهی و همراهی اقبال بادشاهی جمع نموده با جمیعت قلیل سرگرم مقابله و مواجهه شد - اتفاقاً نخست از صف اهل نفاق و خلاف خون گرفته که پیمان زندگانی او از درد ممات لبریز و کاسه شش از باد غرور و پندار سرشار بود باد جبروت در بروت انداخته بعرض مصاف تاخت و بیانگ بلند درخواست مبارزت به پرتی راج راتهور نمود - و او را تهور راجپوتی عمده دواعی اجابت ملتمس آن مدعی گشته بار روبرو شد - چون پرتی راج را زور سرینجه و نیروی بازو از همراهی اقبال کارساز حضرت ظل آلهی بود در اندک فرصتی برو غالب آمد - و با دوتن دیگر که به امداد آن اجل رسیده شتافتند و تا رسیدن ایشان آن نابکار بجهنم رسیده بود ناچار بار هم نبرد شدند - تنها در آویخته بهمان اعتضاد سر هر دو از تن برداشت - درین اثنا مرزا لهراسپ با فوج خود آمده بدلیر همت

پیوست - و طرفین از فرط کشتن و کوشش پیوند تن از جان یکدیگر گسسته شعلهای آتش تیغ کین را باوج فلک رسانیدند - و از روی کمال استقلال و اقتدار باهم در آویخته از غایت زد و خورد در معرکه جانفشانی و سر بازی سرگرمی دیگر اندوختند - چنانچه در یکدم از اثر فسون همربانی و خاصیت افسانه خوانی سنان تیز زبان بسی خون گرفته را خواب مرگ فرو گرفته تا بامداد روز نشور خفتند - و در نیم نفس بسی سرکشان که مانند پست همتان ننگ قرار با خود قرار نداده خود را باتش تیغ شعله بار دلارزان تهور شعار زده بودند بآتش حمیت جاهلیت سوختند - بالاخر از مهیب عذایت ربانی نسیم نصرت بر گلشن اقبال حضرت شاهنشاهی وزیدن گرفت - و افواج غنیم خدلان شعار که درحقیقت خار راه کشایش کار بودند گل عار فرار بر سر زده رو بواجی هزیمت نهادند - و بهادران بر سبیل تعاقب چند کروه از عقب ایشان شتافته گروهی انبوه را در عین هزیمت به دار البوار راهی ساختند - در اثنای این حال چون خانخانان اطلاع یافت که بیست هزار گاو غله با سیصد و پنجاه سوار از بندهای درگاه در ظفر نگر رسیده از ملاحظه دستبرد غنیم که مانند اندیشه خود در آن سر زمین پراکنده شده اند یاری رسیدن خود به لشکر ظفر اثر ندارند - سپه سالار مبارز خان و نظر بهادر و راو دودا را بجهت آوردن آن فرستاد - و بذایر احتیاط خانزمان بهادر را نیز از عقب راهی ساخت - بهلول و ساهو و غیره مخدولان با فوجی گران سنگ بآهنگ قطع طریق بهادران راهی گشته با خان زمان روبرو گشتند - و جنگی عظیم در پیوسته دلیران کوه وقار بباد حمله صرصر اثر گرد از بذید وجود نابود آن خیل سبکسرباد سار بر انگیزخته بهر طرف که رو می آوردند جمعی کثیر را عوض تیغ بیدریغ می ساختند - و از صدمه های سخت

سنگ تفرقه درمیان ارواح و اجسام آن خاکساران آتشی سرشت انداخته از دست برده‌های پی‌درپی کار بجای رسانیدند که هیچ خون گرفته را از روی پیش آمدن در عرصه‌گاه خاطر جلوه نمی نمود چه جامی آنکه پای جرأت و جلالت از خانه رکاب فرا پیش گذارد - و هیچ سر گذشته را از فرط افسردگی دست گیر اصل بلکام گیری نمی گزاید تا بگرم ساختن عذاب مرگوان چه رسد - محملاً از سه بهر روز تا در گه‌ری شب هنگام جنگ تیر و تفنگ و نیزه و شمشیر گرم بوده جمعی کثیر از مخالفان بقتل رسیدند و اکثر زخمی‌های مذکور برداشتند - و از موافقان چندی که بکه تاز عرصه تیزجلوئی و پیش روی بودند به برداشتن جراحت‌های کاری که همانا التماسی اقطاع اندی نیکنامی و کامکاریست فرمان یافتند - و در پایان امر چون سرداران غنیم دیدند که در عرصه کارزار از پیکار بهادران جز خوردن زخمی‌های کاری بری برنمیدارند و سواى بقتل دادن مردم کاری نمی سازند - ناچار بتگ و تا جان بیرون برده خود را به پناه کوه انداختند - بهاول متحول که سر کج اندیشان و ناراستان بود و مکر دوستان او در داستانها ضرب المثل این خیال خام پخت که بدولت آباد شتافته به خانخانان که در آنوا اکثر مردم کار آمدنی را برای آوردن رسد از خود جدا ساخته خود باندک سپاهی در اردو مانده بود دستبرد نمی‌نماید - بنابراین پیش رای ناصواب دست از جنگ کوتاه ساخته سمت دولت آباد پیش گرفت - خان منصوبه بین پیش اندیش از فرط پردلی بودایی تدبیر که در امثال این احوال عین نیکو محضریست ره برده یقین دانست که خویشتن داری و پهلو تهی کردن آن دعا پیشه حریف پر فن از پرخاش جوئی خالی از عذر سگالی نیست - و بنابراین آنکه از کمی مدد سپه سالار و مکاری آن غدار پرکار آگاهی داشت بمحور اندک جولان اسپ

اندیشه راه به پیشنهاد آن سرگروه اهل عناد برده در صدد مدد خانکhanان شد - و خواست که بمنصبوبه بازي غائبانه فرزين بند آن مدبر مدبر را که به لجلج شطرنج روزگار دورخ طرح مي دهد برهم زند - در دم دلير همت را با فوجی آراسته نزد خانکhanان فرستاد - چون بهلول و ساير بداندیشان تيره رای در عين ظلمت شب به معسكر خانکhanان رسیدند - از آنجا که خواست آلهی به وهن و ضعف هواخواهان دولت تعلق پذیر نه گشته مقتضای مصلحت قضا و قدر امری دیگر بود - همگنان باتفاق کلمه بنابر وفق مقتضای حال آنوقت صلاح در شبخون ندانسته هنگام طلوع طلیعه بامداد را میعاد جنگ قرار دادند - قضا را آخر آن شب دلیر همت به خانکhanان پیوسته مخالفان پیوند امید بسته گسستند - و آن مخدولان بی اختیار فسح عزیمت نموده سلوک طریق هزیمت را غنیمت دانستند *

از سوانح این ایام آنجهانی شدن اوداجیرام است - آن بنده درست اخلاص که از سلسله برهمنان دکن بود و سابقا نزد عنبر اعتبار داشت - و بعد آن داخل بندهای درگاه گشته بمنصب پنجهازاری ذات و سوار سرافرازی یافته - بنابر اشتداد عوارض عارضه که از دیوگاه باز بر مزاجش طاری گشته این وقت طغیان نموده بود در گذشت - چون مردم کار آمدنی داشت خانکhanان نظر بمقتضای وقت و حال انداخته منصب سه هزار ذات و دو هزار سوار بنام پسر خورد او تجویز نمود - و بیست و ششم سردار والا مقدار صلاح وقت در آن دید که فوجی جرار بسرداری خان زمان بر سر بنگاه مخالفان که در آن نزدیکی اتفاق وقوع داشت ارسال دارد - بنابر آن نصیربخان و ساير اعیان عسکر اقبال را همراه آن خان نصرت نشان بتقدیم این خدمت نامزد فرمود - خان مذکور

دلیر همت را با تابندگان خاننخانان و راجپوتان کم منصب بهراولی منصوب ساخت - و برانگار را باهتمام مبارز خان و سایر افغانان و جرانگار را به نصیریخان و مردم او باز داشت - و خود با راو سترسال و راو کون و غیره در قول قرار گرفت - و بعد از طی چهار کوه مسافت افواج مخالفان نیرو باطن نمودار گشته بمواجهه و مقابله پرداختند - و برین سر دیگر باره اصحاب وفا و وفای و ارباب خلاف و نفاق روبروی هم شده ارباب نور و ظلمت و حق و باطل بیکدیگر در آمیختند - و عموم آن باطل ستیزان ظلم و جهول خصوص بهلول حق نعمت ناشناس ناسپاس با اهل حق و حقیقت در آویخته بجای دستبرد سر می باختند - و در این مرتبه نیز مراتب شدت کر و فر بمراتب شتی از کترهای دیگر در گذشت - و بهادران پردل کم هراس مانند شیر زبان و ببر بیان خود را بمیان آن رویه منشان و حیل گران زبون گیر انداختند - و ساحت سینه را از کینه دیرینه آن بد اندیشان پرداخته عرصه جنگ را از ننگ وجود ایشان خالی ساختند - چنانچه در یک لمحّه مجموع دراب و اسباب ارباب خلاف از اسپ و شتر و گاو و خیمه با سایر احوال و ائصال و غله بسیار بتصرف در آوردند - و تا قریب دوپهر بآهنگ فراهم آوردن تاراجیان و تفقد احوال و اموال گرانباران درنگ نموده و همگنانرا از نزدیک و دور یکجا کرده بهیئت اجتماعی کمران و مقضی المرام معاودت نمودند - درینوقت فتح خان را اظهار جرأتی بخاطر رسیده از سر تجلّد فوج آرا شده دوسه زنجیر فیل جنگی که در قلعه مانده بود پیش انداخت - و خود از دنبال روانه شده بدررازه پتن و کهرکی آمد - و چندی از دلیران برگزیده را مقرر نمود که از راه درینچه که روبروی نقب واقع بود بیرون رفته مهیای کار و متروند بیکار باشند - تا آنگاه که خود نیز از عقب ایشان برآمده بهیئت

اجتماعی روانه شوند - شاید که بر نگاهبانان ملجاری که نقب از آنجا سر شده بود زده دستبرد می نمایند - و مردم بادشاهی از این معنی آگاهی یافته جمعی از سپاهیان کاری روزی ایشان شده کار از مواجهه و مقابله بمجادله و مقاتله رسانیدند - و چندین تن از آن زباده سران را بضرب تیر و تفنگ از پا در آورده دیگرانرا سر راست برآه فرار فراری ساختند - چون درین چندگاه بهادران موکب اقبال از فرط اشتغال به شغل جدال و قتال متوجه به کهی که عبارت است از آوردن کاه و هیمة نشده بودند لاجرم این در متاع کم یافت در همه اردوی معلی بذهانت مرتبه کمی گرائیده بود - چنانچه کاه جامی اکسیر اکبر یافته هیمة قدر کبریت احمر گرفته بود - بنابر آن حسب الاستصواب خانخانان خان زمان و نصیرخان برای محافظت عملی این کار و حمله این بار نامزد شدند - و خانخانان قرار داد که خان زمان برای آوردن کهی بشتابد و نصیرخان نزدیک اردو بایستد - تا بآن مردم که در رفتن و آمدن پس و پیش باشند گزندی نرسد - چون مردم اردو که بکهی شتافته بودند بنابر عدم آگاهی از کید اعداء دولت نامتگاهی بگاه معاونت شتران و فیلان گرانبار هیمة و کاه را پیش انداخته راهی شدند - رندوله و چندی از سرداران بگمان خالی بودن پیشه از شیران شپوک شده همگنان را قتل نمودند - اتفاق نصیرخان که تا معاونت خان زمان در نزدیکیهای اردو توقف نموده بود بر مواضع اهل نفاق مطلع شده فوجی از تاپینان خود فرستاد - رندوله که درین صورت نقش مرادش بر وجه احسن درست نشین شده بود ازین معنی آگاهی یافته دانست که سهم اندیشه آن خطا پیشه به هدف اصابت برخورده و دام مکیدت آن فاسد عقیدت صید مقصود بر وفق کام و طبق مرام بقید احاطه در آورده - با سایر همراهان که قریب سه هزار سوار بودند جلو ریز

بر سر ایشان تاخت - نصیربخان ازین معنی خبر یافته با آنکه اکثر همراهان و تابندگان خود را برای محافظت سر راهها جابجا متفرق ساخته زیاده از پانصد سوار با او زمانده بودند از قلت جمیعت اندیشه‌مند نگشته مانند شیرزیان که همواره بی‌مردگار یک تکه رو بعرض کارزار می‌آرد بنابر انداز گوشمال آن شوخ چشمان به قلب سپاه ایشان ترکناز نمود - و در اثنای راه جمعی از تفنگچیان بر آبکندی سر راه مخالفان بکمین نشاند - چون درین حال که زنده و همراهانش مانند نخچیر رم خورده بی‌محاسبه شتافتند بر سر تیر کمین کشایان رسیدند - قدر اندازان ایشان را بباد تفنگ گرفته بیکدم اسپ و آدم بسیار آن تپاه اندیشان بخاک هلاک انداختند - باوجود اینگونه تندیهای بلیغ اصلا متنبه نگشته بنابر پنداری که لازمه غنوده خردی ست بمقتضای نفس اماره و طبع زبانکاره کار کردند - و دیگر باره خیال محال کمین کشائی بر محروسان حمایت خدائی بسته سمت فوج دلیر همت و میرزا اهراسپ پیش گرفتند - نصیربخان درینوقت نیز رو بدفع آن تیره رویان نهاده در حمله اول سلک جمیعت ایشان را از هم گسست - چون آن کوتاه نظران از همه سو حوادث آسمانی را محیط خود دیده دانستند که ازین میانه جان مفت بیرون نمیتوان برد - خود را برکناره عرصه مصاف زده راه هزیمت پیش گرفتند - و خان زمان در آخر آن روز بسلامت معاودت نموده همگی احوال و احوال و عمل آن امر مهم را قرین سلامت بمعسکر سعادت رسانید *

از سوانح دولت روز افزون که در روز همایون سوم فروردی ماه بمحض کار کشائی اقبال این تأکید پرورد حضرت ذوالجلال چهره نما گشت کشایش حصار عتبر کوه ست - و تبیین کیفیت این فتح مبین برین نهج است که چون روز گذشته یعنی روز میمنت افروز دوشنبه نقبی که از ملجأ

خان زمان سرشده بیلی حصار مذکور رسیده و برخی از باره و برجی از
 بروج آنرا خالی ساخته بهفتاد من باروت انباشته شد همت بر آتش
 دادن آن گذاشته بمقتضای رای صواب آزادی سپه سالار کامگار قرار یافت
 که سایر سرداران والا مقدار و بهادران نامدار مثل راجه بهار سنگه و نظر بهادر
 خویشگی و راجه سارنگ دیو و سید علاول و پسران ناهر خان و نظر بیگ
 و دیولم بهادر و کشن سنگه و مدن سنگه بهدوریه و سنگرام زمیندار جمون
 در پی پیکار بل بر سر کار بوده مسلح و مکمل سه گهری از شب مانده
 در ملحقان خانزمان فراهم آیند - تا بامدادان در حضور سپه سالار نقب را
 آتش داده راه در آمد حصار کشوده شود و به امداد تائید ایزدی یورش
 نمایند - قضا را در وقتی که یک گهری بطلموع طلوعه صبح مانده بود و
 هنوز خانخانان و سرداران بر سر وعده گاه نیامده بودند که صاحب اتمام
 مهمات نقب آتش بباروت رسانیده - و بیست و هشت ذراع از دیوار
 قلعه و درازده گز از برج بگام هواخواهان هوا گرفت و راهی خاطر خواه
 در کمال کشادگی و فسحت را شد - چون متکفلان عهده یورش هنوز
 بر وعده گاه نیامده بودند و خانزمان و نصیریخان و دلیر همت و میرزا
 لهراسپ بحکم دوربینیهای خانخانان اطراف لشکرگاه را از آسیب تعرض
 مخالفان کم فرصت نگاه میداشتند که مبادا در عین سرگرمی بهادران
 بشغل یورش آن کوتاه نظران مساعدت وقت را از دست ندهند -
 و فرصت فوت نموده بانداز نمایش دستبرد چشم زخم باریلی دولت
 بی زوال که لا یزال از گزند انظار ناموافق انجم محروس بوده آفت
 عین الکمال بدیشان بر نرسانند - لاجرم باوجود حصول مقصد و عدم مانع
 آنگونه جاده عریض ساحت مفتوح شده بود کسی داخل قلعه نه شد -
 ازین راه خانخانان گرفته خاطر و در تاب شده غائبانه با همگنان گرم

عقاب گردید - و بعد از طلوع بامداد خانزمان و نصیربخان را با همراهان دیگر طلب نمود - چون آگاهی یافت که مخالفان از اطراف و نواحی لشکرگاه خود نمائی و شوخ چشمی می کنند - بنابر آن خانزمان را بمدافعه ایشان باز داشته دیگر سرداران را بنابر مصلحت یورش ببارگشت اشاره نمود - درین وقت که متکصنان بهیئت اجتماعی بر سر آن رخنه گاه جمعیت نموده آغاز آتشبازی و بان اندازی کرده اراده داشتند که آنرا به تختها و چوبهای کلان و امثال آن بل به تیر و تیغ و توپ و تفنگ و بان مسدود سازند - بهادران رزم جوی که حسب الموعود یورش پذیرفته لافها زده بودند از دشواری کار و سختی جا در پس دیوارها ایستاده قدم پیش نمی گذاشتند - درین وقت سپه سالار کار طلب بس که طلبگار پیش برد مطلب بود از اسب پیاده شده اراده نمود که خود درین صورت بی ملاحظه بدان فیل بند طلسم پیوند که خانه مات شاهسواران عرصه مصاف است رخ گذاشته نگذارد که بتازگی منصوبه سد رخنه فروچیده آن راه را مسدود سازند - چون این معنی خلاف روش سرداری بود نصیربخان یورش سردار مناسب ندانسته آن کامگار نامجوی را ازین پیشنهاد مانع آمد - و هرچند خانخانان در مقام امتناع در آمده آنچه در قوت امکان جد و جهد بود بفعل آورد - و هم چنان نصیربخان بر سر ممانعت پایی افشوده سرکردن مهم بر ذمه همت گرفت - سردار شهادت شعار چون دید که این معنی از پیش نمی رود و نصیربخان چنانچه باید و شاید از عهده پذیرفته بر می آید - درین صورت که از تعهد آن سردار نامدار جمعیت خاطر اندوخته بود نقش پیشنهاد پیشینه از صفحه خاطر محو نموده طرح یورش برنگ دیگر انداخت - و ماده سرگرمی و قوی دلی سردار تا احاد سپاه مهیا ساخته همگنانرا به تریب و ترغیب بیمناک

و امیدوار ساخت - آنگاه بتوزک و ترتیب اهل یورش پرداخته
 مهپیش داس را نیز با جمعی از تابینان کار آمدنی خود همراه داد - چون
 نصیربخان با سایر مردم و نظر بهادر خویشگی جمعی را که تعهد در آمدن
 رخنه حصار نموده بودند پیش انداخته از دنبال ایشان روانه شد - و از عون
 عنایت ربانی و صون حمایت آسمانی که حرزپست حرز و حصنی
 است حصین سپر زر بل نیروی دل و زور بازو ساخته بانصرام پیش نهاد
 خاطر پرداخت - مچله همگنان بهیئت اجتماعی خود را بر آن دریای
 آتش که موج شر و شور بر چرخ اخضر میزد زدند - متحصنان از سر جان
 گذشته در دهانه رخنه بل بر سر مال و عرض خانمان پای محکم نمودند -
 و از طرفین هنگامه جدل زد و بدل بنوعی گرم گردید که در برابر آن
 تفنگچی آفتاب عرصه معشر افسرده می نمود - و روز بازار داد و ستد
 دلارزان بندکوی رونق پذیر شد که در جذب آن دار و گیر روز حساب بشمار
 در نمی آمد - چون درین گونه وقتی هواخواهان دولت سومدی که
 همواره خواهان این روز بوده سودای سربازی و هوالی جانفشانی را
 در دماغ جا می دادند - لاجرم در زد و خورد پای کم نیارنده غرامت
 سر بدر بردن و زبان جان بیرون آوردن بر خویشانش روا نداشتند - و بانداز
 دریافت نیکفامی کوفین لوی جد و جهد افراشته همت بر برآورد آرزوی
 دیرینه گماشتند - تا آنکه خلقی بیشمار از مردم سپه سالار و تابینان
 نصیربخان که فدویانه می کوشیدند زخمدار شده چندی نصیری وار جان
 نثار گشتند - کوتاهی مقال در عرض اینکمال که کار رزم و پیکار در عرصه نبرد
 مردان بطول و معامله جدال و قتال ثابت قدمان سرباز به دور و دراز
 کشید - چنانچه نزدیک بود که از نفس کشیدن اذهالی دمان ضرزن
 و نیش دوانی زنبورک و بادلیچ بل بدمدمه افسون دم گیرای توپ و تفنگ

متنفسی در میدان جنگ نماند - قوی نفسان رزم آزمای که در راه خدیو ممالک آفاق و مالک رقاب انفس هیچ چیز حتی جان عزیز دریغ نمی داشتند - و به بذل مال و نفس همت بر ابراء ذمه از حقوق مرحمت آنحضرت می گماشتند - باوجود آنکه زخمی و کشته توده توده و پشته پشته بر روی هم افتاده بودند از هر طرف بی ابا و محابا پای بر سر قتل و روی جریح نهاده پیشتر پیشتر می دویدند - اعدا بمقام مدافعه و ممانعه در آمده بضرب توپ و تفنگ و سورت آتش حقهایی باروت علت رفع سطوت و کسر صولت بهادران می گشتند و بدین طریق سد رخنه نموده سنگ راه فتح می شدند - و دیگر باره تائید یافتگان نصرت ربانی بهزاران جرثقیل خود را بدهن رخنه رسانیده سایر منصوبه‌های انسداد را که مخالفان بضم انواع حیل با فنون چاره و تدبیر نصب نموده بودند برهم می زدند - بعد از تکرار این صورت در آخر کار یکباره همگان دل بر شهادت نهاده از ته دل بسر بازی و جان فشانی پرداختند و بطیب خاطر کلمتین طیبین بر زبان آورده تکبیر گویان سوزن انداختند - و از جانب راست نصیربخان و نظر بهادر و سایر مردم سپه سالار از سر تجلد و روی تهور چشم از جان پوشیده نظر بر امداد آسمانی دوختند - و از طرف دیگر راجه بهار سنگه و راجه سازنگ دیو و سید علزل و کشن سنگه و مدن سنگه بهدوریه و سنگرام زمیندار جمون بیارویی توفیق با آن موافقان وفا آئین رفاق سرشت اتفاق نموده یکدفعه بدرون ریختند - چندانکه متخصصان کشتش و کوشش آنچه در توان امکان منع و دفع گنجایش داشته باشد بجا آوردند سودی نداد - و درین صورت عموم درویشان خصوص خیریت خان بیجاپوری داد دار و گیر داده آنچه از سرحد احتمال و قوت تصور بیرون بود در درون حصار به فعل در آوردند - چنانچه کار از تیر و تفنگ گذشته

بجمده و خنجر رسانیده از فرط سرگرمی ستیز دست و گریبان شدند -
 و معینا بجای نرسیده نقد عمر عزیز و گوهر وقت گرانمایه بیجا و بی
 مصروف تلف و ناجیز ساختند - درین نوبت نیز گروهی انبوه به قتل
 رسیده جمعی کثیر زخمی گشتند - خصوص سرنوبت رندوله که همراه
 خیریت خان شیر بود از پای در آمده به بنس المصیر رفت - ناچار
 بعد ازین مراتب بقیة السیف تا خندق قلعه دوم که بمهاکوت اشتهار دارد
 فرار اختیار نموده در پناه آن قرار گرفتند - درینوقت خانخانان بوقت
 رسیده خود را به بهادران جان سپار رسانید - و چون ازین دست حصاری
 حصانت آثار که ارتفاع اساسش تا شرفات چهارده گز و عرض پنج گز است
 بنابر تأیید ایزدی بقبضه قبض و تصرف اولیای دولت ابدی در آمد -
 سپهسالار زبان نیایش گذار بسیاس و ستایش حضرت آفریدگار کشوده
 همگنانرا موقع تحسین بسیار و مورد آفرین و شایان بيشمار نمود -
 و سایر غنایم و اموال قلعه که بدست یغمائیان عسکر نصرت اثر افتاده بود
 ازیشان باز یافت نمود - خصوص یک زنجیر فیل که بتصرف مردم
 بهار سنگه یندیده در آمده بود آنرا نیز برو مسلم داشت - و چون خانزمان
 بعد از گرفتن حصار بر افواج مخالفان که در برابر او صف آرا شده بودند
 تاخته بود - و ایشان بنابر شکستگی دل و گرفتگی خاطر با دل پژمرده
 و دست افسرده از کار رفته عذاب انصراف برتافته به بنگاه خود شتافته
 بودند درین اثنا خود را بخانخانان رسانید - سپه سالار اعظم با سایر امرای
 عظام بهمان پاسر تا سر درون حصار را پی سپر ساخته آنگاه تابینان
 نصیریخان را با بهار سنگه و پسران ناهر خان و سنگرام و چندی دیگر از
 ارباب منصب والا بمحاصره مهاکوت باز داشته خود بارو بازگشت
 نمود - و روز دیگر از منزل نظام الملک که درین مدت در آنجا اقامت

داشت بخانه یاقوت بد عهد که داخل عنبرکوت قریب دروازه مهاکوت واقع بود انتقال نموده مالوجی و جنگچیان و چند منصبدار دیگر را بمحافظت ملچار که بخودش منسوب بود منصوب ساخت - و در مقام سرانجام اسباب فتح حصار مهاکوت و صدد اهتمام سائر مایحتاج این امر مهم شده نخست نقایان خارا شکن فرهاد فن را که بذکر متین آهنین و سر تیشه فولاد صد رخنه در سد سکندر و هزار شکاف در دل کوه قاف می انگذند سرگرم سر کردن نقب و پیش بردن آن کار صعب ساخت - در عین این حال که سپه سالار بتهیه ناگزیر وقت اشتغال داشت خبر دادند که چون مخالفان را دست و دل از فتح عنبرکوت که تسخیر حصار اصل همانا فرع است باسردگی گرانیده - چنانچه از حصون دیگر نومید مطلق شده بنابر کارفرمایی اضطرار بدست و پا زدن در آمده اند - لاجرم یاقوت و فرهاد و بهلول و کمیلوجی بجانب برار شناخته اند تا باشوب انگیزی و ترکتازی در آمده سر راه بر رسانندگان آذوقه و خزانة گرفته دستبرد می نمایند - بنابر آن خانخانان از روی حزم و احتیاط که چهار دانگ ارکان اربعه سرداریست چهارم از دی بهشت خانزمان را و ستر سال و راوگرن و امثال ایشان را با فوجی آراسته ارسال داشت که همه جا از دنبال آن تپاه سگالان تاخته همگنانرا بنحوی گوشمال دهند که من بعد آن گروه شر اندیش را امثال این خیالهای محال پیرامون خاطر فائز نه گردد *

چون در عرض این اوقات از طول ایام محاصره و تضییق اهتمام محاصران مسلک ضیق معاش بر متخصصان بطریقی تنگ شده بود که کار همگنان بجان بل فی المثل کرد باستخوان رسیده بود - چنانچه اکثر مردم بیشتر اوقات از پوست خشک و استخوان بوسیده جانوران مرده اگر بدست می افتاد آنرا نعمتی عظیم و لقمه چرب شمرده روز می ^{انیدند} - بنابر

آن رندوله و ساهو بر آن شدند که آذوقه سربار کرده در خندق برابر دریچه شیر حاجی ببندازند شاید که بدین طریق قوت چند روزه بدست متحصنان افتاده فی الجمله قوتی بیابند - قصارا خانخانان ازین قضیه آگاهی یافته نصیریخان و رار دودا و غیره را بمحافظت طرف بیرون و مهیش داس راتهور را با جمعی از راجپوتان به نگهبانی درون مقرر ساخت - که شب و روز بر سرکار بوده از غنیم خبردار باشند که مبادا نهائی غله باهل قلعه رسانند - اتفاق در پایان شب [۱] چهاردهم [۲] اردی بهشت ماه رندوله و ساهو شافل از بازداشت کمین کشایان و بستن مداخل و مخارج با سه هزار سوار هزار سربازی آذوقه بنزدیکی معسکر اقبال رسانیدند - و خود همان جا توقف نموده فوجی از سوار و پیاده تیر انداز و نیزه دار و تفنگچی کرناتک که در سرعت و چابکی نگ سبقت از باد پای ابرو گلگون برق می برند و در هیچ پایه پای کم از سوار نمی آرند بلکه در هر پله بر همگنان چربیده بازو بدستیاری یک تازان می کشایند و رهگذار بر فیل سواران عرصه پیکار می بندند - همراه متحملان آن بار فرستادند که غله را نزدیک قلعه انداخته خود بآهستگی باز گردند - چون آنجماعت قریب بخندق رسیدند کمین کشایان ناگاه از مکان و اماکن خویش بیرون بسته سر راه بر ایشان بستند - چون مخالفان مکرر پیکار بهادران تهور شعار آزموده سخت کوششی دلاوران جلالت کیش دیده بودند - و میدانستند که باوجود ممانعت ایشان درونیان را امکان بیرون بردن حبه از میان نیست - لاجرم بارها بی ستیز و آویز انداخته راه فرار پیش گرفتند - و همگی آنها بتصرف مردم نصیریخان و مهیش داس درآمده متحصنان حرمان نصیب جز عین فالحش حسرت بهره از آن نه بردند -

چون فتح خان از رسانیدن آذوقه نومید مطلق شد معینا از رسیدن سر نقب
 پپای دیوار حصار مهاکوت سر حساب رفته بتازگی شماری از کار روزگار تیره رو
 خویش برگرفت - و از صفحۀ روی کار ظاهر بود که دمام آن نیز بحوزۀ
 تصرف و حیز تسخیر بهادران عدو بند قلعه گیر در می آید - لاجرم
 از هجوم افواج خوف و هراس که پی در پی بر شهر بند باطن آن تیره
 درون سیاه بیرون ریخته سر تا سر آنرا فرو گرفته بود - اهل و عیال و اسباب
 و اموال خود را بکالاکوت فرستاده با خیریت خان و سایر متخصصان
 جریده در مهاکوت توقف گزیده بکنج خدلان خزید - چون خیریت خان
 و درو ناگهنا تبه و تاناجی دوریه و باقی مردم عادل خان از شدت
 ضیق احوال در مضیق محاصره خصوص از ممر قلت آذوقه بتنگ آمده
 بودند - معینا خاتمۀ کار معلوم نه و امید رستگاری از بالای قحط و غلا
 بیارزی تیغ بیدریغ دانستند - لاجرم بمقام چاره جوئی در آمده در مال
 کار خود کنگاش نمودند - و بذایر انحصار رای صواب در ضمن امان طلبی
 و شفیع انگیزی بمیانجی استشفاع مالوجی استفتاح ابواب امان مال
 و جان و استدعای عدم مزاحمت در باب معارفت خان و مان نمودند -
 چون خانخانان درین ماده ایستادگی ننمود و خاطر ایشان از همه رهگذر
 بجمیعت گرائید - چهار گهری از شب هژدهم اردی بهشت سپری گشته
 سرداران بیجاپوری بهمراهی در صد سپاهی از اطراف ملچار نظر بهادر
 بدست آویز کمند فرود آمدند - خانخانان از روی طرز دانی و کار آگاهی
 در مقام دلجوئی و دلدهی سرداران مذکور شده پرداخت احوال و مرمت
 ظاهر و باطن ایشان پرداخت - و دلیر همت را مهماندار خیریت خان نموده
 ضیافت سرداران هندو بمالوجی مرجوع داشت - و روز دیگر ایشان را
 نزد خود خوانده بروفق مقتضای وقت و حال نهایت گرمی و مهربانی

در باره هر یک بظهور رسانید - چندانکه کلفت باطن و وحشت خاطر شان
 بیکبارگی بانس و الفت مبدل شده قلوب رمیده همگنان به آرام گرائید -
 و بتقریب سخن خانخانان گوش زد سایر مستمعان گردانید که چون
 عنقریب مرکب اقبال حضرت صاحبقرانی قرین سعادت جاودانی
 می رسد پیشنهاد خاطر آنست که زود تر به تسخیر این حصار پردازم -
 و پس از پرداخت این مهم پیش از وصول رایات برکت آیات نهایت
 مساعی جمیله در تهیه اسباب فتح بقیه حصون و قلاع و تسخیر تدمه بقیع
 و اصقاع دکن مبدول داشته گوشمال اهرمن نهادی چند شیطان نژاد
 وجه عزیمت عزایم خاصیت سازم - خصوص استخلاص بیجاپور
 و استیصال مخدولان مقهور که از سعادت بندگی رو تافته و بدان حدود
 شناخته عادل خان سلیم الصدر ساده دل را برهنموننی طریق عصیان
 بر سلوک بیراهه طغیان داشته اند - و بتازگی همت کارگر و جهد کار ساز را
 به پیش رفت این کار گماشته از عهده حق کوشش و کشش بر آیم - و لیکن
 بحکم آنکه تذبیه و تادیب این خورد سال غذوده هوش کم خرد که مستلزم
 تخریب بلاد و تعدیب عباد است بالذات مقصد نیفتاده - و غرض اصلی
 استقامت آن کودک منش بی خرد و ش که به بدآموزی مشتى تبا
 گرای خوب سیر نمی کند بر طریق مستقیم انقیاد و اطاعت است -
 چندی قریه الی الخالق و طلباً بصلاح الخلق بتقریب گذرانیدن موسم
 برسات و گذاشتن بهادران کار طلب در تپانه جات سر زمین احمد نگر را
 سرمزول اقامت می نمایم - که مگر درین میانه آن کناره گزین طریق
 نجات بمیانچی عقل صلاح اندیش بر سر راه آمده بهبود حال و مال
 خویش فرا پیش گیرد - و شیوه ستوده والد مرحوم خود را از دست نداده
 سنت سنیه اسلاف خویشی را دستور العمل سازد - تا در آن صورت این

خیرخواه عیاد الله باظهار عبودیت و اطاعت او قناعت نموده باین دست آویز از در شفاعت در آید - و بوسیله عرایض متواتره فرو گذاشت خود سرپها و نافرمان برپها که در عرض این مدت از سرزده از درگاه والا استدعا نماید - و اگر بنابر عدم خواست ایزدی خیریت عاقبت و حسن عاقبت خویش نخواهد و بخواهدش خود در استیصال دولت دیرینه سال سلسله خربشتن کوشش نماید - و بر وفق همان دستور بدستان فتنه پرستان بازی خورده گردن کشی از سر نهد - عفریب خان زمان را در قندهار و دایر همت را در پونه و چاکنه و مرزا لهراسپ را در دهروز گذشته و خاطر از تهاجمات بجمیع وجوه جمع نموده ساحت پای حصار بیجاپور را مجمع عسکر منصوبه خواهد ساخت - و چون مقصود در طوع این ابواب حکیمانه ادا شد همگنان رخصت یافته روانه مقصد گشتند *

درین اوقات چون خانخانان اطلاع یافت که تنگانی ساحت حوصله و مضیق عرصه کار بر متحصنان از آن تنگ تر گشته که دیگر پذیرای تنگی توانند شد و بنابرین قلعه امروز فردا مشرف بر فتح است لاجرم درین باب اهتمام بیشتر نمود و هر روز بملاحضه دایر همت که حصار کالاکوت از آنجا توپ رس بود می شتافت و از صبح تا شام هر توپ را بحضور خود چندین مرتبه آتش می داد و می فرمود که بان نیز بیندازند - درین اثنا چون رندوله و ساهو دانستند که کار از چاره گری چاره گران گذشته و معامله بدان رسیده که سعی عبث بلکه مغل باشد - نخست بر آن شدند که سرخویش گرفته سلوک راه بازگشت فرا پیش نهند - لیکن بنابر تلازم حرکت و برکت و عدم شگون سکون مهیای مدور حرکت المذبح شده از سر نو بدست و پا زدن در آمدند - و در دل شب گاه بیگاه هر وقت که قابو می یافتند فرصت فوت نکرده آنچه از دست بر می آمد حق مقام

بجا آوردند - چنانچه در اطراف عسکر اقبال بخود نمائی و بان اندازی
اشتغال بسته علت تشویش خاطر و تکدیر صفای وقت می شدند *

روز دیگر که اهل کهی به سمت کهرکی می شتافتند و آن روز
نوبت همراهی جگراج بندیده بود رندوانه حیل و امثال آن بد گوهر که
مصدر ابواب بی طریقی و مظهر انواع بیراهی می شدند از دنبال راهی
گشتند - و با فوجی آراسته در پایان روز خود را نمایان ساخته چون سوار
و پیاده طرفین از قبیل بندیده و تیره درونان خیره نظر گروه دکن مانند سپید
و سیاه عرصه مصاف شطرنج در عرصه کارزار برابر یکدیگر یسال بستند - و انداز
آن داشتند که باهم بر آمیخته درهم آویزند و بباد حمله مرد افکن گون از
بندید وجود و دمار از نهاد یکدیگر برانگیخته بدم تیغ شعله افروز و نوک
ناوک دلدوز خون هم بخاک هلاک ریزند - نخست یکه تازان معرکه
جلادت از هر دو سو در مقام کشش و کوشش داد داز و گیر داده شرط قتال
و جدال و حق حرب و ضرب بجا آوردند - درین حال جگراج قطعاً بکثرت
آن فرقه تفرقه اثر مبالغه نموده باوجود این معنی از قلت عدد اغلب
اوقات علت مدد جنود غیبی است مظنه غلبه را بسرحد ظن غالب بل
یقین کامل رسانید - و ازین راه سرمایه فیروی دل و زور بازار فرا دست
آورده از عقب فیلی که همراه داشت با همراهان خود بی اندیشه اسپ
بسوی آن حریفان دغا پیشه انداخت - آنگاه همگی افواج بیچار بارگیها
انگیخته از مواجهه و مقابله بمجادله و مقاتله پرداختند - فریقین بر یکدیگر
ریخته در هر گوشه از مرد و مرکب پشته پشته خسته و کشته بر روی یکدیگر
انداختند - درین دفعه جمع کثیر سر باخته مابقی جان مفت بدر بردند -
راچپوتان بندیده به هزیمت غنیم که در حقیقت غنیمتی بزرگ بود انکفا
نموده شرایط تعاقب نیز بجا آوردند - و در طی اینحال چندین سراسیم

و چند نشان نیز از ایشان گرفته و جمعی کثیر را جریح و قتل و اسیر و دستگیر ساخته مظفر و منصور معاودت نمودند - و با اهل کبھی سالم و غلام بموکب اقبال پیوسته جمیع اسپها و نشانها با سرهای سرداران بجهت علامت آن فتح نمایان از نظر سپه سالار گذرانیدند *

از سوانح نمایان دولت ابد پایان که درین اوقات سعادت سمات چهره گشا گشت فتح خان والا مکان خانزمان است - و رسیدن او و رسانیدن رسد آذوقه و خزانه و باروت در ضامن امن و امان به معسکر اقبال - و توضیح این ایهام آنکه چون خان مشار الیه بسببی که همدین نزدیکی گذارش پذیرفت متوجه سمت برار گشته به ظفرنگر رسید و برای تجسس اخبار غنیم همانجا رحل اقامت افکند توفف گزید - درین حال خبر یافت که رسانندگان خزانه و غله که از برهانپور ارسال یافته بروهن کپیره رسیده اند و بدخواهان دولت خبر یافته بدان جانب شتافته اند - لاجرم راجه بهار سنگه و احمد خان نیازی را در ظفرنگر گذاشته بیدرنگ آهنگ آنجانب نمود - غنیم لئیم انداز ترکناز و دستبازی با بهار سنگه و احمد خان نموده بدان صوب شتافت - دالوزان مذکور باوجود کمی جمعیت پای کم از آن زیاده سران نیارنده در بمولجهه آن تیره رایان فهاد بازو بمقابله و مجادله کشادند - و عاقبت به نیروی تائید ربانی و تقویت توفیق آسمانی فرصت و نصرت یافته جمعی کثیر را از پا درآورده بسفر مقرر دادند - و باقی ناگزیر راه گریز سپرده تا دار البوار هیچ جا قرار نه پذیرفتند - چون خانزمان با خزانه و غله مقضی المرام به ظفرنگر رسیده از آنجا متوجه دولت آباد شد و این خبر به غنیم رسید - بنابر آنکه درین مدت سایر سعیهایی نامشکوره آن گروه مقهور بر باد رفته بود و دستباف خیال آن مشتی محال کوش باطل کیش بنابر فرط وهن و ضعف از بیوت

عزیمت اضعف و اوهن گشته - خصوص تدبیری که درباره تجهیز فوج یاقوت و رفقای دیگر بجهت شورانگیزی سمت برار زاده طبع کج گرای آشوب زای و اندیشه خطا پیشه ناقص تدبیر آن گروه حق ستیز شده بود آن نیز ضایع و ناچیز گردید - ناچار رندوله و ساهو صلاح کار فساد بنیاد درین معنی دیده قرار بر آن دادند که با یاقوت و سایر همراهان او پیوسته بهمراهی ایشان سر راه برخانزمان بگیرند - و بنابراین فکر دور و دراز از دولت آباد برآمده راهی راه گمراهی شدند - و بعد از الحاق بیاران خود از سرنو تصمیم آن عزیمت ناقص نموده باتفاق روانه مقصد گشتند - چون خانخانان نیز از اندیشه بد اندیشان آگاهی یافت نصیربخان و جگراج را نامزد مدد خانزمان نموده بشتاب تمام فرستاد - غنیم مخدول پیش از وصول فوج کومک بخانزمان رسیده گاهی که بآهنگ دستیابی بانی چند از دور می انداختند بنابر بعد پله بل بخاصیت تیره بختی ازین حرکات تباہ و اندازهای دور و دراز جز خار دامن و برق خرمین حاصلی دیگر بر نمی داشتند - و اچنانکه در ضمن آن سلحشوری در دور دست لشکر از دست درازی بر واپس ماندگان اردو بدستور معهود دیرینه کفی چند گاه کهنه بباد برداده پس از غلبه یاس لاچار مغلوب و مذکور سمت فرار فرا پیش می گرفتند - و هواخواهان دولت ارجمند گاه برگی به بهای دستیابی آن مشتی سبکسر نداده دست بردهای ندیده آن گروه گرانبجان سوخته خرمین را قدر جوی وین نمی نهادند - مچلا چون نصیربخان و جگراج باوایی دولت ابد پیوند پیوستند خانزمان در همان مکان به ترتیب صفوف پرداخته فوج هراول را بسرداری نصیربخان و راجه بهار سنگه و ارجن عمومی رانا بیاراست - و مبارز خان و جگراج و بهادرچی پسر جادو رای با چندی دیگر چنداول مقرر ساخته خود

با جمعی در فوج قول یسال آرا شد - و خزانه و آذوقه را احاطه نموده
 بآئین و توزک شایسته مرحله نورد گشت - چون آن مخدولان فصول مکرر
 خویشتن آزمائش کرده بودند زیاده بر آن خود نمائی را باد پیمائی
 شمرده دیگر نمایان نه شدند - تا آنکه در روز دخول به کهرکی دیگر باره
 حیلۀ پردازان اهل نفاق این تدبیر باطل و تزویر ناقص را بحیلۀ انفاق کلمه
 آراستند - که چون اکثر دلبران کار آزموده در فوج چندارل و هراول معین
 اند و اغلب اوقات نزدیک دو کوره از قول دور بوده فی الحال کوهک
 هیچ یک ازین دو گره بآنها نمی تواند رسید صالح وقت آنست که
 نخست راه به فوج قول بسته برایشان کمین کشا گردند - لاجرم باین
 قرار داد نه هزار سوار چیده برگزیده در خارج کهرکی ترتیب صفوف نموده
 خون را بر صف پر هیبت خان زمان زدند - آن شیر بیشه دلیری و دلوری
 که باستظهار خدیو روزگار دل رستم داشت همت بر عدو بندی گماشته سایر
 همراهان را از برکت آثار قلت اعوان و افصار بذابر صدق اخبار آهپی چنانچه
 مکرر سمت ذکر یافته که اغلب اوقات از روی یقین مظنه غلبه است امیدوار ساخته
 دلی دیگر داد - و از سر ثبات قدم و روی قوی دلی تمام در ساخت معرفت
 جنگ بآهنگ خون ریز اهل ستیز رنگ قرار و درنگ ریخته طرح
 دار و گیر انداخت - و بنیاد پیکار بر اساس رسوخ عزیمت پایدار نهاده بذاء
 شکست همگنان و کسر سورت و شدت آن پیمان شکنان ازین دست
 استوار ساخت - چون بتقریب این قرار داد در ضمن این پیشنهاد تخریب
 خراب آباد وجود آن مثنی بی حاصل بد نهاد بر پایه حملهای پی در پی
 نهاده قرار قلع و قمع بر اصل آن جمع پریشان حال با خود داد - بی اختیار
 خود را بر قلب آن بیدلان خندان زده زده هم در حمله نخستین از کشاکش
 کشش و کوشش شیراز صفوف آن فرقه تفرقه پیوند را از یکدیگر گسسته

جمله را از هم پایشان ساخت - و چون در عین گرمی هنگامه مصاف علامت اهل خلافت بنظر بهادر جی که پیشتر از مبارز خان می شناسنت در آمد نظر بر کارگری اقبال انداخته از قوی اثری دولت بی زوال نیروی بازو و قوت بال اندوخت - و از سرته پور و روی تجلد قدم به عرصه مصاف نهاده داد زد و خورد داده و کمر مردمی به مرد انگلی بسته بازوی بهادری به شیر اوزنی برکشاد - و از جانب دیگر مبارز خان چشم امید بر نصرت آسمانی و تکیه دولت جاودانی درخته از مقراض بران تیغ دو دم و مقراضه پیکان دو سر جامه سرخ زخم رسا بر تن اکثر آنجمله بل سر تا سر آن گروه کم فرصت نهاده سر ببرید - و بیارزی همراهی اقبال این تکیه پرورد حضرت ذو الجلال خون آن خاکساران باد پیدما را که دست قضا گرد نهوست و ادبار بر سرپای ایشان بیخته بود با خاک عرصه مصاف بر آمیخت - بالجمله درین کت نیز پس از کر و فر بسیار به فرخندگی اختر سعادت خدیو روزگار ظفر و فیروزی روزی اولیای دولت و بهروزی بهره شده غنیمت اندوز دفع و طرد غنیمت تیره روز گشتند - و شکست فاحش بصف تیغ اعداء هزیمت نصیب بر خورده از ضرب تیغ شعله آمیغ سیماب وار با هزاران تب و تاب و کمال اضطراب و اضطراب پناه بودایی فرار بردند - و خاندان مظفر و منصور با همراهان بهمراهی عون و صون آسمانی لوی والا را ارتفاع داده راهی سمت مقصد گردید - چهارم خورداد با سایر اولیای دولت ابد قرین مقرون با نصرت آسمانی و مصون از فتنه آخر الزمانی در دولت آباد به معسکر اقبال جاودانی رسید - و شش لک روپیه خزانه با صد من باروت و بیست هزار گاو غله رسانید *

مجملا نقبی که درینولا بسرکاری حکیم حیدر علی ملازم خانخانان تعلق داشت بپای شیر حاجی به قلعه مهاکوت رسیده موقوف انباشتن

آن بباروت بود مشار الیه حقیقت را مشهود سپه سالار نمود - آن سردار هواخواه کار طلب که همواره طلبکار پیش رفت کار ولی نعمت حقیقی خود بود بر سر انصرام مهم آمده دستوری بپایان رسانیدن آن اراده داده بود - که بحسب اتفاق بذابر اینکه تسخیر آن حصار هنوز در رهن تأخیر وقت بود در عین آنحال مراری پندت از بیجاپور آمده در الوره به مخالفان پیوست - و رسیدن او که علت شغل خاطر اولیای دولت بچنگ و جدال و دیگر اشتغال بود موجب تعویق پیشنهاد مذکور گردید - و این مراری پندت از پندتان یعنی دانایان دکن که بذابر کمال شجارت ذات و شیطنت صفات در همه فن ابلیس را درس تزویر و تلبیس و پند بدکاری و مردم آزاری می داد - و از فرط چرب زبانی و دوالک بازی شیطان صفت بمجاری عروق و تجاریف قلوب مردم در آمده بایرام و الحاح و خوشامد گوئی و رشوت پذیری که از آن راهها رگ خواب مردم گرفته نبض مزاجدانی همگنان بدست آورده بود تا کار خود نمی ساخت دست بر نمی داشت - چون ازین راه در دایها راه و در همه جا جای یافته بود نزد خواص و عوام قبول خاص پذیرفت - رفته رفته کارش بجایی رسید که در امور دیوانی آن ملک مداخل گردیده در خلا و ملا نزد عادل خان راه یافت - چندانکه عاقبت الامر بمرتبه امارت و وزارت ترقی کرده مدار کار و بار سیف و قلم و رفق و تفق امور ملکی و مالی آن درخانه برقرار گرفت - ملخص سخن مراری پندت تازه زور که مرارت طعم ضرب دست عسکر منصور نچشیده بود و نیروی سر پنجه آن بهادران شیر افکن قوی باز ندیده - از فرط نادانی و بیخردی فتح و ظفر عرصه کر و فر فروغ هجوم جنود و جیوش و پیشی و کمی عساکر را باعث پیش رفت کار و عدم آن پنداشته همت پست نهمت بر طلب دولت و سعادت روزی نداشته

گماشت - نخست رندوله و ساهورا با سه هزار سوار روبروی فوج خانزمان باز داشته خود با یاقوت و همراهی نه هزار سوار رو بمواجهه فوج کلان بادشاهی آورد - سپهسالار نصرت شعار چندی را به ضبط ملجاری درون غنبرکوت باز داشته جگراج و راو دودا را با پرتی راج مقرر ساخت که در خارج ملجاریهای خود روبروی غنیم صف کشیده آماده کار و مهیای پیکار باشند - باوجود آنکه این معنی خلاف سرداری و کاردانی بود بنابراین نگرانی خاطر خود نیز با تنی چند معدود از بهادران قوی دل تنومند از قلعه برآمده با آنکه آخر روز شده بود بیدرنگ با جگراج و قلیلی که همراه داشت با غنیم روبرو گردیده بی آنکه کار بطول کشد ببدان حمله دلیرانه که درحقیقت صباغی غنچه کشائی گذار فتح است بیک حمله آن خسیس طینتان را که خار کشایش کار شده بودند از پیش برداشته راهی بیراهه نزار ساخت - درین حال راو دودا طلب دستوری برداشتن لاشهای افتاده اقرباء خویش که درین نزدیکی افتاده بودند نمود - خانخانان بنابراین آنکه هنوز کار پیکر نشده بود و از دو سو افواج غنیم در تگابو بودند صلاح وقت درین معنی ندیده رخصت داد - راو دودا بنابراین دلیری طبیعی و دل سوزی خویشی بل بتهیه اسباب اجل خویش مصلحت اندیشی وقت و روزگار سازی را بوقت دیگر انداخته بالفعل آن مهم را اهم ساخت - و پس از تاختن سپهسالار بانصرام پیشنهاد خاطر خود پرداخته او نیز بسوی مقصد خویش تاخت - و مالوجی برفاقت او از همراهی سردار باز ماند - چون اهل خلاف که در اطراف عرصه مصاف بجست و جوی قابری وقت و انتظار فرصت کم فرصتی بودند این مایه مردم قلیل را بکام خود دیدند - ازین عالم نامردمی بل نامردی بر خویش پسنجیده باثبات یکدیگر از همه جانب بر ایشان حمله آور گشتند -

و چون ایشان دیدند که معامله بدینجا کشید دانستند که عنقریب بخویشان خود می پیوندند دل بر مرکب نهاده کشاده پیشانی کمر همت بستند - و از اسپان فرود آمده دست و بازو به کشش و کوشش برکشوند - و بسی مرد و مرکب از آن نامردان مردود بر خاک هلاک انداخته لوی بلند نامی افراختند - و بعد از ادای حق مردمی و مردانگی از همراهان همگی جان در راه حلال نمکی داده نیکنامی جارید عوض گرفتند - چون خانخانان باوجود قات اولیهی قومی صولت از داروگیر اعدای دولت گریزی نداشت بهیچت برادر زاده را با مردم او بمواجهه یاقوت نامزد ساخت - و خود دل بر فتح آسمانی بسته بازو به عدو بندی برکشاد - و مسرعی نزد جگراج فرستاد که با شتاب باد و سحاب خود را از دنبال بامداد رساند - قضا را درین اثنا جگراج را قضیه هایلله پیش آمده مغاک شکسته بغایت هولناک و پهنایر حایل راه شده بود که گذشتن از آن امکان نداشت - درین صورت سپهسالار راجپوتان را به سخنان عاطفت آمیز و کلمات عبرت انگیز سرگرم ستیز و آویز ساخته دلیرانه بر قلب لشکر مخالف زد - و از صدمه باد حمله شیران شرزه لرزه و تزلزل در ارکان ثبات قدم مخالفان افتاده دیگر امکان توقف و مجال استقرار در آن مکان آنها را نماند - مگر چندی که سر به بدنایمی قرار فرور نیارده بزبان دهی سنان برجی راجپوتان از دهان زخم خیز باد جان گفتند - قضا را درین اثنا از آنجا که کارگریهای بخت موافق و یاوریهی اقبال مساعد است که بنا بر حسب ظاهر بحسن اتفاق زبان زد میگردد - آبکندی عمیق تنگ گذار بر سر لشکر شکسته آمد و ازین راه توزک افواج ایشان برهم خورد - درین حال دلیران فرصت وقت یافته قوشون یاقوت بدبخت را در میان گرفتند - و حبشیان سیاه کار تیره روزگار را رعایت حق نمک آن نمکخوار

کافر نعمت دامنگیر شده در حمایت و نگهداشت او قطعاً فرو گذاشت نمودند - کهیلوجی و عذیر و عادلخان نیز داد کوشش داده با محمد علی و برادرزاده‌های او زخمهای کاری و جراحتهای مکرر برداشتند و در آخر کار رو به هزیمت آورده سر خود گرفتند - و یاقوت فرتوت اجل رسیده خداگیر که همگنان او را در میان گرفته بودند آخر کار سر در کفران نعمت گم کرده با بیست و هفت زخم نیزه و شمشیر از پا در آمد - و دیگر باره عموم حبشیان بر سر بیرون بردن لاش او هجوم نموده ثبات قدم ورزیدند - و دکنیان نیز در صد مدد ایشان شده بانفاق حمله آور گشتند - راجپوتان حمیت شعار حمایت یکدیگر کرده بمقام ممانعت و مدافعت مخالفان در آمدند و بر سر این معنی نهایت پا افشودگی نمودند - و بار دیگر کارزاری صعب بمیان آمده مصافی عظیم روی داد - و در آخر الامر به عنایت آلهی غالب و قاهر آمده مقهوران را شکست فاحش دادند - چون آن تیره درونان کاری نساخته نومید از معرکه بیرون تاختند یک تازان راجپوت تا قیم کوه رسم تعاقب بجا آورده گروهی انبوه را روانه دار البوار ساختند - چون اولیای دولت قاهره را باوجود کمی ایشان و کثرت آن تباة اندیشان ازین دست فتحمندی دست داد - خصوص سزا یافتن یاقوت کافر نعمت که بتازگی سرمه چشم کوتاه نظران حق ناشناس و سرمایه بصارت و بصیرت بی بصران ناسپاس گردید - سپه سالار با سایر سران شکر کزان و سپاس گذاران برگشته همعنان فتح و نصرت آسمانی در گهزی از شب گذشته به معسکر اقبال جاودانی نزول نمود *

روز دیگر همیر راو و عبد الله سوانی و خداوند خان و سیدی سالم به رهنمائی اختر بخت کار فرما کار کرده خود را با دراک سعادت عظمی بندگی درگاه والا نزدیک ساختند - و حلقه بر در دارالفتح عبودیت که فی الحقیقه

مفتاح ابواب سعادت است زده راه این مقصد اقصی که در معنی
شاهراه نجات دارین است کشوده بموکب اقبال پیوستند - در همین
تاریخ یک پهر از روز سپری گشته خانخانان بملاحار سید علول شتافته
اراده نمود که نقب شیر حاجی بارگ مهاکوت را که چندی پیش ازین خالی
ساختم بهاروت انباشته بودند آتش دهد - قضا را فتح خان ازین قضیه آگاهی
یافته آتش در جان او افتاد و دود از نهادش برآمد - و بی توقف توکو پندت
وکیل خود را نزد سپه سالار ارسال داشته از روی تصرع و نیاز پیغام داد -
که چون پیش نهاد خاطر و قرار داد اندیشه این عقیدت کیش ارادت پیشه
آنست که به تسلیم کلید قاعه ابواب امن آباد نجات و دارالسلام سلامت
بر روی روزگار خود و اهل حصار کشاید انسب آنست که آتش زدن نقب
را امروز موقوف دارند - و سبب تعویق و تاخیر یکروزه قرار داد مذکور
آنست که این آشفته روزگار از روی بیچارگی و اضطرار با سرداران عادل خان
عقد وثیقه عهد و پیمان را بروابط ایمان غلاظ و شداد برین جمله توثیق داده که
بی استصواب ایشان در سایر ابواب خاصه در باب مصالحه و معاهده مدخل
نمایند - بنابراین آن امروز وکیل خود را نزد ایشان می فرستد و حقیقت تلگمی
کار متحصنان بسبب شدت ضیق طریق تعیش که از طول مدت محاصره
و قلت غله و کثرت عسرت و وقوع بالای قحط و غلا ناشی شده بی مباله
و تکاشی ابلاغ نموده اظهار سایر اسرار مضمومه و انکار مخمومه به عمل
می آرد - اگر آن باطل ستیزان نیز بر سر راه صلح در آمده ازین در آیند
بهتر - و الا بهانه عدم ایصال رسد و آذوقه کافی و رسانیدن مدد نافع که از شرایط
محافظت عهد معهود بل عمده ارکان بیعت معهود بود سبب تجویز نقض
عهد و نکست عقد می سازد - و خود مبانی صلح و صلاح را تشییع داده
مفاتیح بست و کشاد قلاع می سپارد - خانخانان بنابر آنکه روایه راستی

گفتار از پیغام او استشمام نموده خاطر نشان و دل نشین خود ساخت که مدعی او از استدعای مهلت یک روزه دفع وقت و توقع فوت فرصت بل ترصد و وقوع آفات تابعه تعویق و تاخیر که مستلزم درست نشستن نقش مراد بر تخت مکر و تزویر است - لاجرم ابواب اختیار و امتحان مفتوح داشته جواب باز داد که اگرچه از تاخیر اراده مصلحه که موقوف بصلاح و عواید مراری شر اندیش باشد بوی خیر نمی آید و لیکن از باب اتمام حجت ترک پرخاش و ستیز نموده یک امروز دیگر نیز به صبر و شکیب میگذاریم - و فتح خان اگر در مقام نصب منصوبه دعا و فریب و ترتیب مقدمات رنگ و فیرنگ نیست می باید که از سر حیل وری و افسونگری در گذشته پسر خود را به معسکر اقبال ارسال دارد - و اظهار صدق گفتار خویش نموده مافی الضمیر خود را درین ضمن به ظهور آورد - و چون پیغام بدو رسید و از فرستادن پسر اثر ظاهر نه شد باشاره سپه سالار آتش در نقب زدند - و تمام یک برج با پانزده گز باره یکبار بهوا پدیده گذارگهی در نهایت کشادگی و پهنای کشاده شد - و عمده اراده هواخواهان بر طبق دلخواه از قوه به فعل آمده اصل ماده یورش آماده گشت - دلبران شیر دل درین یله نیز از قضا حذر و از بلا پرهیز نموده بی ابا و محابا سمندروار در آن بحر زخار آتش بی زینهار غوطه خوردند - و مطلقا بغلوله توپ و تفنگ و بادلیج و ضرب زن و حقه باروت و امثال آن که متواتر مانند زلزله ابر بهاران در باران بود مقید نگشته خود را بدرون انداختند - چون آن حصن حصین نیز بمقتاح اقبال کار کشای و طالع ارجمند خدیو آفاق گیر عدو بند مفتوح شد و خاطر همگان من جمیع الوجوه جمع گشت وقت محاصره دیگر بارها شده هنگام اهتمام مقدمات فتح باقی حصون در رسید - سید علول و سنگرام و یوام بهادر که پیروز شیر حاجی بر کنار خندق ملچار داشتند باستصواب رای

صواب آرای سپه سالار در درون قلعه به پرداخت ملجأ پرداختند - و در پایان همین روز بهروزی اندوز سایر مقهوران از سمت چمار تیکری بارادله مقابل بهادران عسکر فیروزی اثر نمایان گشتند - و از کمال کوه فطری بر پلنگان شیور آوزن و هزبران مردافکن که بی ناخن زنی هلال پیوسته با چرخ در جنگ می زدند و بدون گزاره از سمت راس ایشان دمیدم باماه و سیاره بر سر پرخاش می روند چشمک تحریک جنگ زدن گرفتند - چون ازین کار کار بیجا که شیوه اجل رسیدگانست سپهر کین توز بی مهر را به قهر خود چون پیمانده زندگی خویش پر کردند - و بانگیز کوشش خویش که شیوه خون گریزان است جنگ و دندان گرگ اجل را که همه تن خار خار خون ریز است بستیز خویش تیز ساختند - درین حال خانزمان و نصیری خان و چندی دیگر از امثال آن بسبیل مقاتله و مجادله بنابر صواب دیدد خانخانان رویی آن دو رویان ده ده خاصه مراری و رندوله شدند - چون روز عمر آن تباہ کاران سیاه روزگار را هنگام شام آمده بود و کواکب اجل آن ستاره سوختگان قریب به غروب مرگ و مشرف بر وبال هلاک شده بود چهار گهزی از روز مانده بهادران فیروزی نشان عنان ریز جلو انداخته بیک دفعه بر ایشان اسپ تاختند - و بباد حمله صرصر اثر دایران که پیوسته در پی شگفانیدن گل فتح است آن مشتی فوقه تفرقه اثر که از بیم غنچه شده همانا نقطه خال صفحه روی میدان بودند همگی مانند پرچم پر خم سلسله رویان تار تار گشته بزرگ خال از یک دیگر دور افتادند - درین پراگندگی چندین آدم و اسپ ایشان بدست یغمائیان سیاه ظفر پناه در آمد - و یکه تازان موکب سعادت را شب هنگام بمضرب خیام نصرت سالم و غانم معاودت روی داد *

از سوانح امپایان دولت پایدار ابد پایان که درین احیان اتفاق افتاده
 رفتن مال و منال و عرض و ناموس و بنگاه و عیال ساهو مخدول و رندوله
 مقهور است - و سبب ظاهری و علت صوری این معنی سولی کارگری
 اذیل این بود که چون پسر محکدار خان نظام الملکی که او نیز در آن خانه
 خطاب پدر یافته بود و اختیار کشاد و بست قلعه نباتی از قلاع حصینه
 دکن که در ذواج کالنه واقع است بدست او بود - از روی به اندیشی راه
 بهبود خواهی خویش خواهان ادراک سعادیت عبودیت مالک رقاب
 ملوک عالم گردید - و آرزوی بندگی درگاه سپهر اشتباه حضرت بادشاهی
 در خاطر راه داده این معنی را بخانخانان آنها نمود - خان کامگار غائبانه
 او را بمراحم و عواطف بادشاهانه استظهار بخشیده سرگرم انصرام پیش نهاد
 این اندیشه نمود - او باین امیدواری از حصار مذکور به قلعه کالنه آمده
 پیغام گذاری زبان آور نزد خانخانان فرستاد که این به اندیش امیدوار بنابر
 گفته و پذیرفته سپه سالار نامدار از قلعه نباتی تا به کالنه آمده متروک است
 که بنابر تصدیق قول خود کلید حصار مذکور را بهره اشاره نمایند تسلیم نماید -
 بعد از آنکه فروغ صدق قول این دولتخواه بر ضمیر منیر دولتخواهان پرتو افکن
 گردد بموکتب سعادت گرایند - خانخانان بنابر مقتضای خیرخواهی
 اولیای دولت بادشاهی مزید مهربانی نسبت بدو منظور داشته جواب
 داد که چون درینولا بیضاپور بنگاه رندوله و ساهو شده اگر از راه اظهار
 جانسپاری و سربازی بدانجا ترک تازی نموده دستبردنی نمایان نماید درین
 صورت دست آویزی شایان برای ادعای دولت خواهی خود و وسیله
 متین بجهت درخواست بندهای درگاه در باب او بهم رسانیده خواهد بود
 و این معنی باعث امیدواری کلی او خواهد شد - محکدار خان این
 معنی مقدر را که از روز نخست از خدا خواسته بر سر موضع مذکور تاخت

آورد - و از آنجا که حسن اتفاق بآسانی باعث نشست نقش مرادی چند می گردد که از آن دست نقشهای درست بزور دست و نیروی بازو نه نشینند - درین نزدیکی زن و دختر ساهو را با خزانه و نفایس او از جفیر به بیضاپور آورده همانجا مکنون و مخزون ساخته بودند - مجملاً جمله اینها بدون ممانعت و مدافعت احدی از احاد چنانچه بآنگونه خصوصیات خصوص درین مرتبه آسانی قرار داد خاطر او نبود بالتام بدست مکلدار خان و همراهان او در آمد - و مبلغ یک لک و پنجاه هزار هون نقد باجناس گرانمایه و چهار صد سراسپ از ساهو و دوازده هزار هون از اسباب رندوله سوای آنچه خان مذکور به قبضه قبض و ضبط در آورده بود بدست تاراجیان یغما پرست افتاد - و بشامت نخوست و بدسگالی ازین دست خرابی عرضی و مالی بدیشان رسیده خدایان زده جانی و مالی گشتند - چون حقیقت کار به سپه سالار رسید آفرین نامه متضمن بانواع تحسین و استحسان بخان مذکور نوشته ارسال داشت - و از حسب الاستصواب خانخانان عیال ساهو را به جعفر بیگ قلعه دار کالنه سپرده خود روانه دولت آباد شد *

از سوانح عسکراقبال چون بنابر سعی جمیل و جهد مشکور نصیری خان نقب حصار کالا کوت که اهتمام تمام آن بعهده تعهد او بود در عرض سه روز تمام شد سپه سالار نامدار از راه عاقبت نگری و خانمه اندیشی بخاطر آورد که زینده چند ترتیب دهد - که اگر بالفرض بحکم اقتضای قضا چنانچه بعضی از اوقات رو می دهد آتش بباروت در نگیند یا حسب المدعا کارگر نیفتاده رخنه دیوار بر وفق دلخواه بشکایش نگراید هنگام یورش از آن نردبانها بدیوار حصار بر آیند - بنابر آن آتش دادن نقب در تاخیر افتاده روز سی و یکم خورداد قرار یافت تا درین عرض زینده پایها مهیا شود -

چون درین حال فتح خان از قرار داد مذکور بمیعاد مقرر خبر یافت - و قطع نظر ازین معنی کرده می دانست که آن حصار نیز عنقریب مفتوح شده مال و جان و ناموس او و نظام الملک عرضه فنا و زوالست - ناچار عدد الرسول پسر خود را نزد خانخانان فرستاده زینهار خواة و امان طلب آمد - و از روی جزع و ضراعت چنانچه مقتضای حال و لازمه وقت شفیع انگیزان شفاعت طلب است پیغامهای عجز آمیز و رقت آمود در باب خود و بی نظام داده بهمه ابواب اظهار خجالت و ندامت تمام نمود - و از خسارت و غرامت کردهای ناکردنی خویش خصوص جرات و جسارت نسبت باولیای دولت روز افزون که همگی نتیجه افسانه و افسون و مکر و دستان کج اندیشان و ناراستان و ثمره فریب و دودمه غرض پرستان و فتنه اندوزان بود شکایت تمام بظهور آورده التماس اغماص عین از کونه نظریهای خود و امان مال و جان و عرض و ناموس و خان و مان بدست آویز تسلیم مقالید باقی قلاع نموده دم نقد مهلت هفت روز برای نقل و تحویل اهل و عیال خود و بازماندگان عذر پدرش و مردم نظام الملک از سپه سالار درخواست - و عبد الرسول اعز و ارشد اولاد خود را که بجهت اطمینان خاطر اولیای دولت و توثیق گفته و پذیرفته خود در باب پاس عهد و وفای وعده ارسالداشته بود توقف او را بطریق وثیقه مقرر نمود - مچنانکه بحکم آنکه سپه سالار می دانست که مکر و می حاجت خواة مقرون برضای جناب الهی نیست - و یاس ارباب امیدواری خصوص امان طلبان زینهار می مرضی خاطر اشرف نه - لاجرم بجهت تحصیل رضامندی حضرت خداوندی و خوشنودی و خورسندی وای نعمت حقیقی و خدای مجازی خویش که ذات اقدس آن حضرت بالذات مقتضی اعفاء ارباب استشفاع و اعطاء امان باصحاب استیمن است خصوص در باب زینهار جوی اهل

اسلام و ایمان - لاجرم بر بیچارگی و انکسار و اضطراب و اضطراب او رحم نموده نخست او و سایر متحصنان را بمال و جان و عضو و ناموس امان داده خانمان بر همگذاشتن مسام داشت - آنگاه بذات پیریوی طریقه سلوک آن پیشوای سلاطین حال و استقبال که کامروائی نیازمندان و قضای حوائج محتاجان و بخشش مال و بخشایش جان مقتضای طبع فیاض آن حضرت است درباره او به جان بخشیدند و آنها بسندنه نموده و اکتفا بمجرد عفو نکرده بمحض دادن امان از خود خورسند نگشت - و چنانچه دستور مقرر و آداب معهود آن قدردان ارباب کرم و قبله کرام است ابواب بخشش و بخشایش در هر باب بر روی او مفتوح داشت - و سایر مدعیات او خصوص باز بردار و مرآکب و مدد خرچ سرانجام نموده مجموع فیلان و شتران خود را با چند پالکی و دو نیم لک روپیه باز بر همان فیلان و شتران کرده بجهت او فرستاده و داد در مانده بخشید و عاجز نوازی داده داد و دهش را آئینی دیگر نهاد - فی الواقع کدامین کرم پیشه جز اولیای دولت پایدار مراتب نوازش دشمن را بدین پایه رسانیده که بعد از بخشایش جان بدشمنان جانی واعدای دولت جاودانی بخشش را این مایه رسائی دهد که پیل بالا درهم و دینار بر بالای پیل بار کرده بدیشان بخشد *

ملخص سخن چون فتح خان ازین دست قلعه کشائیهی کرمانه بعد از آن مایه عدو بندیهی رستمانه مشاهده کرد در حال مغایرت سایر قلاع و حصون را نزد سپه سالار فرستاده بزودی شروع در نقل و تحویل احوال و ائصال و اهل و عیال خویش و نظام الملک و سایر متحصنان نمود - و بست و کشاد همگی دروازه را بدست معتمدان سپه سالار داده خود با نظام الملک و جمیع منتسبان و همگی درونیان در روز دوشنبه ششم تیر ماه آهیی از قلعه بیرون آمد و یکباره جمیع حصون و بارها با قریب یکهزار توپ خورد و کلاں

و سایر اسباب مایحتاج قلعه داری بتصرف اولیای دولت و تکنویندگان سرکار خاصه شریفه در آمد - و سپه سالار نامدار و مجموع اولیای دولت پایدار داخل قلعه شده نخست در مسجد جامع دولت آباد که از کثرت اجتماع عساکر جهانگیر در آنجا مصر جامع شده بود دعای ازدیاد دولت ابد بنیاد بجا آوردند و خطبه عروس ملک هفت کشور بتازگی بر فراز منبر سدره پایه برخواندند - و ملایک هفت آسمان در نهم درجه منبر نه پایه سپهر برآمده خلوت جلا و جلال صاحبقران دوم در طی دعا استدعا نمودند - در آن میانه جبرئیل امین آمین گوی و دعا طلب آمده مزید جاوید دولت و اقبال این دولت کده عظمی که مطلب عمده اهل آسمان و زمین است از درگاه بخشنده بی منت درخواست نمود - امید که دولت ابد قرین این صاحبقران کشورستان چنانچه بحسب طول از هذدر کوه بدخشان تا جبال کامرون کوچ و آسام که در جوار ختا واقع است فرو گرفته - و بحساب عرض از قندهار و غزنین تا قندهار دکن را بکوره اقتدار در آورده - عنقریب قاف تا قاف آفاق یعنی قیروان تا قیروان را مانند مهر انور که از کشور خاور تا اقلیم باختر را بزیر تیغ و نگین دارد به تحت تصرف در آورد *

این دعائیست که بر اوج فلک نا رفته

گندش لطف آهی بقبول استعجال

مجملاً عرضداشت سپه سالار متضمن بشارت فتح و فیروزی اولیای دولت نصرت روزی و مؤده کشایش حصاربند دولت آباد روز تیر از ماه تیر که بنا بر رسم معهود هر سال النجم حضور بر نور بآذین جشن عید گلابی زینت پذیر بود - و بندگان حضرت در عین کام بخششی و کامیابی سعادت افزای بیت الشرف سر بر خلافت بودند رسید - و هوا خواهان دولت کده جاوید مصیر رسوم مبارکبادی در عید سعید یکجا بجا آورده اهل سور و سرور

نوامی شادی بدروا چرخ رسانیدند - حسب الامر عالی گورگه دولت والا را بذابر رسم شادیانه بنوازش بادشاهانه نواختند - و همدین انجمن فیررس آئین بادشاه دنیا و دین بتازگی بر سر حق گذاری بندهای وفادار و بهادران جان سپار آمده نخست سپه سالار را بعزایت خلعت خاصه با نازری تکمه لعل و مروارید و شمشیر مرصع و دو اسپ خاصگی محلی بزین زرین با سار دول نام فیلی مزین به یراق نقره و پوشش مخمل زربفت و ماده فیلی دیگر سرافراز ساختند - و خان زمان و نصیری خان را نیز از مرحمت خلعت و اسپ و فیل بنواخته همگی را بدست سید لطف علی بخاری ارسال داشتند - و نصیری خان را بخطاب مستطاب خان درانی کامل نصاب بلند نامی و کامیاب شاد کامی ساخته مرتبه منصبش را بپایه پنجزاری ذات و سوار از اصل و اضافه رسانیدند - و مساعی جمیل سایر بندهای درگاه که هر یک درین یساق توفیق تردد یافته مصدر امور نمایان شده بودند مشکور افتاده همگی منظور نظر عزایت گردیدند - و هر یک سزوار حال و قدر سافرا شده نتیجه نیکو بندگی یافتند *

چون دریغولا که این مهم اهم بانصرام رسیده پیش نهاد خاطر بر رجه احسن بیایان رسیده بود و کار بمدعا و روزگار بکام اولیای دولت ابد نرجام گشته همگی کامیاب و مقضی المرام شده بودند - و اعداء این دولت کدأ جاوید بنیاد لله الحمد بالتمام مقهور و مغلوب و مخدول و مذدوب گشته - چنانچه بالفعل در سرحد ممالک جنوبی کاری نمانده بود که بخیریت و خوبی سرانجام نیافته در حیز قوه مانده باشد - با این معانی بهادران جان سپار اخلاص شعار در مدت محاصره قلعه دولت آباد که از آغاز تا انجام چهار ماه کشید انواع تعب و مشقت و مضرت و اصرار کشیده بودند - خصوص

به علت عسرت و تنگنی معاش که از رهگذر قلت آذوقه ناشی شده بود - معینا مدت مذکور را پیوسته در معارک بمقابله و مقاتله غنیم که بنابر حساب عدد و حسب عدت بمراتب متعدده از اهل وفاق پیش در پیش بودند گذرانیده همه جا بمحض تلاش و کوشش فایز آمده بودند - و با این معانی اغلب اوقات به نوبت همراهی عملی که پی گزیده مکرر برای رسانیدن رسد از دولت آباد به برهانپور که نزدیک بصد کروه رسمی است آمد و شد می نمودند - چنانچه بی ارتکاب تکلف می توان گفت که پای راکب درین مراتب از خانه زن بر روی زمین نرسیده باشد - و پشت مراکب زیندار در کل روی چل ندیده - بنابر آن رای صواب آرای سپه سالار برین جمله قرار گرفت که نگاهبانی حصار دولت آباد و مضافات آنرا بیکی از سرداران کارگذار جان سپار سپرده خود با باقی بندها که از کفایت پاسبانی قلعه فاضل اند و فتح خان و نظام الملک را همراه گرفته متوجه برهانپور شود - و چندی در آن مقام امن و سرور آرمیده فارغ بال و خوشحال قرار گیرد تا سپاهیان نفسی چند بتسویگی بر آورده ستوران را آسایش دهند - و بر طبق این دستور صواب اساس که موافق قانون خرد آئین سلاطین آفاق گیر کشور کشای است کار بسته از سرفرو بعدو بندی و اقلیم کشائی در آید - بالجمله چون ارباب وفا و وفاق در آن مهم دشوار و یساق شاق سختی بسیار و مشقت بیشمار کشیده بودند و معینا در قلعه آذوقه نبود که آنرا سرمایه قلعداری توان نمود - لاجرم کسی از دلبران بی گره جبین به قبول این امر صعب مبادرت نمی نمود و متصدی تعهد و تکفل این کار دشوار نمی شد - درین حال خان دوزان که ارادت صادقش از اکثر فدویان دیرین و نصیریان اخلاص آئین بیش و از رهگذر قدم خدمت و صدق عقیدت هزار قدم در پیش بود - بکشاده پیشانی تقدیم این خدمت

بر خویش گرفته از روی صدق ارادت گام همت فرا پیش نهاد - و چون خانخانان خان مشارالیه را سزاوار این امر دشوار سخت هنجار دیده دانست که اقدام باین مهم کمابذی از دست خان مذکور می آید - و معینا جمیعت نمایانی که شایان سرکردن این کار باشد فیز داد - چنانچه باوجود این مراتب در آن یساق دو هزار سوار جرار کار طلب کار گذار موجود همیشه همراه داشت - ازین رو دیده و دانسته این خدمت را بدر گذاشته سید مرتضی خان و چندمی دیگر از ارباب منصب والا را بهم راهی او باز داشت - و خود با خان زمان و دیگر سرداران فتح خان و نظام الملک را همراه گرفته متوجه مقصد شد - و در عرض راه فرقه تفرقه اثر بیجاپوری همه جا از دور خودنمایی نموده مراسم شوخچشمی بجا می آوردند - چون ثنی چند از بهادران موکب اقبال بآهنگ گوشمال ایشان جلو می انداختند جای خود را گذاشته پهای ادبار بواندی قرار می تاختند - و در طی بعض ترکناز کار شان از دستبازی بسرنای نیز می کشید - چنانچه تاناجی در رویه از جمله سرداران عمده عادلخان درین میان به قتل رسید - چون نواحی ظفرنگر سرمزل سپاه ظفر دستگاه گردید بنابر آنکه ذخیره بسیار در آنجا انبار شده بود و خیل بنجاره بشمار بموجب طلب خانخانان و سزاولی متصدیان برهانپور از نزدیک و دور در آنجا جمع شده اراده داشتند که بهمراهی لشکر بادشاهی به برهانپور بروند و چون خبر رسیدن ایشان پیشتر رسیده بود ازین رو نرخ غله رو بارزانی آورده بود - لاجرم سپه سالار رفاهیت عسکر منصور منظور نظر داشته چندی قرار توقف در آن جا داد - درین حال مرای و باقی معقولان انجمن کنگاش آراسته رای فساد بنیاد شان بر آن قرار یافت که از سر ستیز و آویز درگذشته بدست آویز عجز و نیاز در دامان طلب صلح و صلاح آورند - و شاید که

ازین راه پی به سرفروز عافیت و سلامت برده ازین در ابواب امن و امن
 بروی روزگار خویش کشایند - بنابراین فرهان پدر زندوله را برای درخواست
 این استدعا به لشکرگاه بندهای درگاه فرستادند - و بحکم آنکه خردمندان
 گفته اند که گفته و پذیرفته گذاران وثوق و اعتماد را نشاید و پیمان مردم
 بی دیانت و عهد مکاران نا استوار زینهار خواه که از عدم دین و ایمان
 ناشی می شود اگر چه موکد بایمان باشد مانند نفع گل و نشاء مل
 دمی پیش نیاید - آن نوکین حکمت منشی خرد آئین مطلقاً عهد آن
 کم فرصتان بد عهد را محل اعتماد و اعتبار نهموده اصلاً قبول معاهد نمود -
 و پی بمقصود آن مطرود چند برده فرهان را که مدار کار بر بنیاد فریب
 و دستان نهاده داستان مکر و فریب می سرائید - و افسانه افسون و خدعه
 می خواند - نیل حرمان بر رخسار کشیده علی الغر بی نیل مقصد باز
 گردانید - آن کوتاه نظری چند باندیشه دور و دراز تا دولت آباد یکسر
 شتافته بخاطر جمع در همان ملچاها که بهادران عسکر ظفر آثار ساخته فرصت
 عدم آن نیافته بودند جای گرفتند - و خاندوران درین آوان که آن
 کوتاه فطرتان دراز اصل بد عمل به فکرهای دور از کار دور دایره قلعه را چنبروار
 در میان گرفته آن آهنگ خارج داشتند که این حصار خیر آثار را بزور
 دست و ضرب بازو فتح نمایند - مکرر از حصار بند بر آمده بضرب تیغ بیدریغ
 آن مخدولان را تنبیه و تادیب بلیغ نمود - و بنابر آنکه رعایای پرگذاشت
 دولت آباد و نواحی آن بعلت درست عهدی و حسن سلوک همگنان
 از سردار و احاد سپاه ظفر پناه آرمیده دل و مطمئن خاطر شده می دانستند
 که من بعد سروکار باولایی دولت پایدار دارند غله بسیار به فروختن آورده
 بودند - متحصصان در مضیق محاصره از رهگذر کمی آذوقه تنگی کمتر
 کشیده حال شان بعسرت نکشید - و چون خانکشان از دلیری غنیم خبر

یافت مصلحت در چشم نمائی بدان خیره نظران دیده اواخر ماه تیر با لشکر بسیار و حشم بیشمار با آذوقه بیدرنگ از ظفر نگر متوجه دولت آباد شد - و دکنیان ازین معنی آگاهی یافته از فتح قلعه نومید گشته بیشتر عزیمت هزیمت در لباس معاودت نموده بودند - لاجرم دیگر مقید به شیع چیز نه شده با شتاب تمام متوجه بیجا پور شدند - چون خانخانان که درین ابلاغ از برید سریع السیر صرصر و پیک تیز تگ نظر قصب السبق سرعت و عجلت در ربوده بود به قصبه تری گانو رسید - همانجا قضیه ناگزیر اهل نفاق را شنیده بمقتضای وقت هزیمت غنیم را غنیمت عظیم شمرده تصویب رای به معاودت برهانپور نموده ده هزار گله بار را با خان زمان روانه دولت آباد نموده تأکید کرد که بعد از رسانیدن غله زود بر گردد - محضاً سده سالار بعد از ورود برهانپور بنابر غور اندیشه خوض پیشه کم خودی فتح خان و خورد سالی نظام الملک را پیش نظر عاقبت نگر داشته از روی احتیاط هر دو را نظر بند نگاهداشت - و جمعی را به نگهداری بر گماشته بمقتضای پیمانی که در باب عدم تصرف در اموال او بسته بود عمل نموده همگی اینها را بارباب امانت و اصحاب دیانت سپرد - چون درینولا امر عالی از روی عنایت تمام در باره خان دوران برین جمله زبور صدور یافت که سید مرتضی خان خلف صدر جهان را که از خانه زادان معتمد درگاه است در قلعه گذاشته خود بر جناح استعجال بصوب صوبه مالوه که ضبط آن بعهده او قرار یافته برگردد - لاجرم حسب الحکم پنجاه هزار روپیه برسم مدد خرچ تسلیم خان مذکور نموده و قلعه را بدو سپرده در عرض دو ماه داخل برهانپور شد *

از سوانح نمایان دولت ابد پایان که درین احیان از عرضداشت راجه بهارت مرزبان ولایت تلنگانه بمسامع اولیای دولت رسید فتح قلعه دیگلور

است که روزی عسکر منصور شد - بعد از آنکه بولا و سیدی مفتاح حارسان قلعه مذکور مکرر مالشی بسزا یافته بواستی فرار شتافتند - و خود جان بدر برده مادر و دختر و زن نکاحی بولا را با یک زنجیر فیل به قید بهادران دادند - بهمه جهت فتح روزی روزگار هواخواهان شده ازین عالم حصارى بدست آمد - بیست و هفتم تیر عزایت الله ولد قاسم خان و بهادر کذبو از بنگاله رسیده سعادت زمین بوس درگاه حاصل کردند - و سه زنجیر فیل از عزایت الله و دو زنجیر فیل از بهادر داخل فیل خانه شد *

هم درین روز سایر اسیران فرنگی هوگلی بندر که همگی از خورد و کلان اذات و ذکور چهار صد تن بودند از نظر انور گذشتند - و قاضی و میر عدل حسب الامر بادشاه اسلام پرور ایشان را کلمتین طیبین تلقین نمودند - هر که به طیب خاطر و صدق نیت اسلام آورد انواع عواطف در باره او مبدول افتاده براتبه مقرر رسید - و از آنانکه بنابر فوط قساوت قلب و شقاوت جبلتی ازلی ازین سعادت عظمی اختیار حرمان نصیبی نمودند نیز چند تن بیکی از امرای عظام سپردند - که همگنانرا در مضیق مطموره زندان محبوس داشته به تهدید قتل و تنگی حبس در باب قبول اسلام مکلف و مجبور سازند - اگر کسی را این سعادت روزی شود حقیقت بعرض رسانیده روزنامه برای او بگیرند - باوجود این پایه اهتمام بادشاه اسلام اثری برین مراتب مترتب نشد و اکثری از تنگنای حبس به بنس المصیر سعیر شتافتند - و قلمیلی این درجه والا و پایه جلیل دریافتند - و چون سایر اصنام و اوئان آن گروه نابکار که کار فرنگ بل رشک کار نامه مانعی و نگار خانه ارژنگ بود بنظر انور در آمد - از آنجمله آنچه صور انبیا علی نبینا و علیهم السلام بود حسب الامر اشرف در آب چون غرق گردند و باقی شکسته و غریق گردید *

بیدست و پنجم امرداد مزاج وهاج آن فرازنده تخت و افروزنده تاج
از تاب عارضه تب و گرانی سر که از رهگذر اختلاف هوای برشکال رو نموده
بود افروخته شد - و ازین رو عالمی سراسیمه گشته سر رشته قرار و آرام
از دست دادند - و سوء المزاج شریف آن جان جهان کالبد جهانیان را
با جان سرگران ساخت و نزدیک بود که همگان از فرط غم و وفور الم قالب
تهی کنند - و این مایه تلخ کامی میان طبایع و عافیت و دلهای آرام
شکر آب ناسازی انگلیخته کار بدان کشید که دیگر بیکدیگر نسانند - مچلا
درین حال خورد و بزرگ و صالح و طالح دست از کاروبار کوتاه کرده جهت
دعای جاندرانی بندگان حضرت بادشاهی بدرگاه جناب الهی برداشتند -
بکرم الهی بعد از سه روز عافیت عاجل و شفای کامل حاصل گشته
اطبالی پای تخت به خلعت های گرانمایه و انعام چهارده هزار روپیه نقد
سرافراز گردیدند - و مبلغ یک لک روپیه که شاهزادهای والا گهر و امرای
نامور برسم تصدق آورده بودند حسب الامر عالی بر نیازمندان گیتی قسمت
۱ در نسخه (ل) این مخطوط زاید رقم شده - و شفای عاجل و صحت کامل آنحضرت
از شفاکده عافیت الهی طلب نموده در باب مزید عمر و دولت جاوید آنحضرت مراسم
استدعا بجا آوردند - و مقارن دعای دفع این بلا و کوب گرویان عالم بالا لب بآمین
کشوده ساکنان ملأ اعلی برای برآمدن برآمد این مطلب اجابت طلب آمدند -
و عالمی در دعای خیر که خیر عالمی را لازم داد - داد دعا گوئی و فاتحه خوانی و انعام
خدمات قرآنی داده از در اقسام خیرات و تصدقات و انواع انفاق و ایثار در آمدند -
و ازین راه نیز استشفای نموده حلقه استجاب بر در اجابت و باب قبول زدند - و عاقبت
دعا مقبول انجام شده از دفع سوء المزاج حضرت صاحبقران ثانی که اصلاح گیتی در
ضمن آن ممدوح است ارجاء عالم امکان باز و از حالت فساد قویین صلاح و سداد
گردید - قوایم طبایع و قواعد ارکان که وهن و فتور بدان والا یافته بود دیگر ثبات
و قرار گرفت - چنانچه بعد از سه روز الخ ۱

یافت - و مبلغ پنجاه هزار روپیه که بیگم صاحب و سایر پرستاران محل سلطنت و مخدرات امرای عظام بر سبیل مدقه در درون شبستان خلافت فراهم آورده بودند بزنان بیوه بی روزگار مرحمت شده مرهم کافور درهم موجب راحت ناسور جراحت فقر و فاقه گشت - و قرص کهرابی زر در مزاج دل خستگان حزن مرض احتیاج خاصیت شربت دینار بهم رسانیده باعث رفع خفقان قلق و اضطراب نیاز و ضربات پریشانی روزگار گردید - درم شهرپور سیف خان صاحب صوبه اله آباد شرف ملازمت دریافتند هزار مهر و هزار روپیه بطریق نذر گذرانید *

توجه والای بادشاهزاده نامدار شاه شجاع حسب الامر اقدس ارفع اعلی بسمت جنوبی باهنگ تسخیر بلاد دکن

چون اکثر ملک دکن به تحت تصرف و تملک این مالک رقاب سلاطین روی زمین مانند اقطار اقالیم خاور و باختر بزر تبغ و نگین مهر انور در آمد - و از فتح دولت آباد که دارالملک و کرسی آن بقعه و شاه نشین آن رفته است دهن و فتور و سستی و قصور در ارکان قرار و استقرار دکن افتاده تزلزل در بنیاد تمکن و بنیان تمکین دکنیان راه یافته بود - بنابر آن قدوة دولت خواهان مهابت خان در باب تسخیر بقیه ملک نظام الماک و بیجا پور مکرر در عرض عرایض بدرگاه والا رقم نموده از راه خیر اندیشی معروض داشت - که چون از لشکر کومکمی این صوبه بنابر کشیدن یساق های شاق درین تازگی و زوجی عدو بندی و کشور کشائی کما یذبغی متمشی نخواهد شد مناسب صلاح دولت آنست که بزودی هرچه تمام تر افواج

بحر امواج از دریای لشکر منصور که مدتی مدید آسوده بوده بالفعل قوی
 نیرو و تازه زور اند بسردار پی یکی از شاهزاده‌های نامدار با سایر اسباب
 جهان کشائی باین صوبه ارسال یابند - لاجرم بندگان حضرت نیروی بازوی
 خلافت کبری دومیین رکن رکن سلطنت عظمی شاهزاده جوان بخت
 شاه شجاع را بجهت تقدیم این امر عظیم برگزیده از روز یکشنبه ششم شهریور
 مطابق بیست و دوم ماه صفر خاتم الله بالتخیر و الظفر دو گهری سپری گشته
 آن برگزیده نظر عنایت را بمنصب ده هزاره ذات و پنجهزار سوار از سرفرو
 تارک کامگاری برافراختند - و از مرحمت عام و نقاره و طومان و طوغ
 و تشریف خلعت خاص با ندری نکه زمرود و مرارید و شمشیر مرصع و گهرپوش
 مرصع و دو اسب خاصه یکی بزین مرصع و دیگر محلی بزین طلا و رتبه که
 از روی شگون و راه حسن فال چنانچه مکرر نگارش پذیرفته کشور کشایان این
 اقلیم در وقت توجه تسخیر سمت جنوبی برای سواری می گزینند و فیلی
 خاصگی با یراق سیمین و پوشش مخمل زربفت و ماده فیلی دیگر و اعطای
 مبلغ شش لک روپیه برسم انعام سرمایه اعظام و اکرام بآن عظیم القدر کرم
 الذات بخشیده والا مرتبه و بلند آوازه ساختند - و بهنگام دستوری همت بر
 همراهی بدرقه تائید جناب آلهی گماشته دست بدعای استدعای فتح
 و نصرت آن بلند اختر از عطا کده فضل و افصال نامتناهی برداشتند *

از جمله امرای عظام و ارباب مناصب والا سید خان جهان و راجه
 جی سنگه و راجه بیتلداس کور و اله ویردی خان و خواص خان که درینولا
 خطاب دولتماندی یافته ورشید خان انصاری و مادهو سنگه هاده و قزلباش
 خان و سید عالم و چندرمن بندیل و راجه روز افزون و بهیم راتهور و راجه
 رامداس و اصالت خان و خلیل خان و یکه تاز خان و جمال الدین ولد قمر
 خان قزیندی و حبیب خان سور و کرم الله ولد علی مردان خان بهادر از همه

چهارده هزار سوار از آنجمله هزار سوار احمدي و هزار تفنگچي و پياده بسيار و بندوقچي و کماندار با دو هزار سوار ديگر از تابندگان امرای حضور بملازمت شاهزاده مقرر گشتند - سيد خانجهان به عنايت خلعت و اسب و فيل و راجه جی سنگه و اله و یردي خان و دولت خان و خليل خان بمرحمت خلعت و اسب و بعضی ديگر به عنايت اسب و جمعی به سروپای تنها سرافرازي يافته - اصالت خان از اصل و اضافه بيایه هزار و پانصدي ذات و پانصد سوار رسیده از تقديم خدمت بخششي گريي لشکر ظفر اثر معزز گردید - و ده لک روپيه از خزانه عامره برای مدد خرج جزئیات دريايست عسکر موید همراه داده يازده لک روپيه از خالصات صوبه مالوه برات دادند *

بيست و سوم ماه موافق چهارم ربیع الاول صادق خان که از ساير بندهای درگاه آسمان جاه بصدق ارادت امتياز داشت و کرامت صفات را با خير خواهي و نیک انديشي عامه خلق الله جمع نموده بود بانک عارضه راه ارتحال پيش گرفت - بادشاه حق گذار نظر بر حقوق خدمت ديرين آن نوئين ارادت آئين و مقتضای ادای حق اخلاص خالص تازه جعفر خان خلف الصدق او را که مکرر در مقام امتحان و اختيار نقد حسن عقيدت او جوهر درست بر روی کار آورده بود - و زر جعفري ارادت صادق مادرزادش از خلاص آزمون بی غش برآمده از سر نو منظور نظر مرحمت داشتند - و سمانه اعتبار ابدی و ماده افتخار سرمدی آن سلسله مهيا و آماده ساخته اخلاف و اعقاب آن مرحوم را تاروز قیام قیامت بمراسم پرسش باين روش تارک مباحثات بر افراشتند - که بادشاهزاده عظيم القدر بلند اختسار سلطان اورنگ زیب بهادر را برای دلدهي و خاطر جوئي او فرستادند که بعد از مراسم پرسش او را با برادرانش بملازمت رساند - چون همگنان بتازگي اين سعادت عظمی يعنی انجمن حضور پر نور با کمال

اعظام و اعزاز دریافتند هر چهار برادر را به ترتیب مراتب قدر و منزلت مقدار شان خلعت داده مفتخر و مباهی ساختند و از افزایش مراتب مناصب پایه قدر و مقدار همگی بدین موجب افزایشند - جعفر خان بمنصب چهار هزار و دو هزار سوار و روشن ضمیر بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و عبد الرحمن از اصل و اضافه بمنصب هفت صدی دو صد و پنجاه سوار و بهرام از اصل و اضافه بمنصب پانصدی یکصد سوار *

بیست و پنجم شهریور مطابق دوازدهم ربیع الاول محفل فرخنده میلاد حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم برسم معهود هر ساله انعقاد یافت - درین شب بزرگوار بادشاه دیندار از روی نهایت ادب بر اورنگ خلافت روی زمین جلوس اقدس نه فرموده مسند نشین گشتند - و برین سر نقطه خاک اغبر را روکش چرخ اخضر ساخته هفت طبقه زمین را پایه کرسی سپهر هشتمین دادند - نخست در آن محفل خاص خوان اطعام عام کشیده انواع اطعمه و اشربه و حلویات و تغذلات و فواکه خشک و تر بترتیب چیده شد - و بعد از برخاستن خوان نوال رزایح اقسام بخورات طیبیه و نفحات انواع خوشبوها از همه سو برخاست - و تمام آن لیلۃ القدر به تلاوت و ذکر گذشته بامدادان سائر ارباب فضل و دانش و اصحاب صلاح و تقوی را خلعت فجی و شال و امثال آن داده مبلغ بیست هزار روپیه بر جمیع ارباب عمایم و اصحاب فقر و فاقه قسمت فرمودند *

درینولا کمال دینداری و حق پرستی حضرت بادشاه که همواره بر سر اظهار معالم شرع متین و اعلاء اعلام سنت حضرت خاتم النبیین اند ظهور و بروز تمام نمود - چنانچه بتازگی باعث تحریر و ترغیب آن حضرت در اجرای احکام و حدود شریعت محمدی علی شارعها الصلوة والسلام شده

دیگر باره فرمان‌های جهان مطاع در باب تنفیذ اوامر و نواهی ملت حضرت رسالت پناهی به حکام و صوبه داران سایر ممالک محروسه بتاکید تمام و مبالغه بسیار خصوص در باره سیاست شرعی ارسال داشتند - و در ماده عدم احداث بیوت اصنام و منع و نهی کفر و از مرست بتکده‌های مشرف بر انهدام و شرب خمر و سایر مسکرات و بیع و شراء آن نهفته و آشکار و منع کفار و اشرار از ممانعت و تعرض احوال هندوی که اراده مسلمانان داشته باشد و زجر آن مشرکان فجار در باب سوختن اموات به نزدیکی قبرستان اهل اسلام و ساختن قبه علامت ^۱ [بر سر سوختگی] ^۲ ایشان و منع آن ملائین از سر ایزاد اطفال مسلمانان که بحسب اتفاق در قرای متمدنان اسپر سپاهیان شده باشند تاکید را بسرحد احتیاط رسانیدند - راجه بختاور پسر راجه راج سنگه که براهزمانی سعادت اسلام آورده بود به عنایت خلعت و انعام ده هزار روپیه سرافراز گردید *

^۲ [هشتم] ^۳ ماه مذکور اسلام خان که بعد از تغییر صوبه دارایی گجرات در عرض راه حسب الامر عالی از اوچین به برهانپور شتافته بود از دریافت ملازمست اسعد سعادت اندوخته هزار روپیه و هزار مهر برسم نذر و موازی یک لک روپیه را جواهر مرصع آلات از نفایس و نوادر گجرات بر سبیل پیشکش گذرانید - و نظام الملک و فتح خان که خانجنان نظربند مصحوب خان مذکور بدرگاه والا فرستاده بود در همین روز سعادت اندوز ملازمست گشتند - نظام الملک حسب الامر عالی حواله سید خانجهان شد که در قلعه گوالیار با یکی از خویشان او که پیشتر در فتح احمد نگر بدست آمده بود یکجا نگاهدارد - و فتح خان را باوجود بد عهدی و شرارت

۱ ع [بر سوختگاه زنان] ل * ۲ ع [دهم] ل *

سرشت و فساد نیت قابل منصب ندانسته مبلغ در لک روپیه بطریق
سالیانه مقرر نمودند و فیل نیز مرحمت شد *

دوازدهم ماه مذکور مطابق سلخ ربیع الاول سنه هزار و چهل و سه
هجری فرخنده محفل جشن وزن مبارک قمری سال چهل و چهارم از عمر
بیشمار خدیو روزگار بآئین هر ساله آذین و تزئین یافت و سایر رسوم و اداب
آن فرخنده روز سعادت اندوز بظهور رسید - چون قرار داد خاطر اشرف آن
بود که هوگاه که سردار پی سپاه ظفر دستگاه در یساقی از مهمات دولت بپیکری
از شاهزاده‌های والا قدر تفویض رود منصب والا بنام نامی آن والا گهر
تجویز افتد - و در همین ایام چنانچه سابق ذکر یافت شاهزاده شاه شجاع
هنگام یورش دکن مرتبه منصب عالی یافته بودند بذابریین بطریق اولی
تعیین منصب مهین شاهزاده لزوم عقلی داشت - لاجرم درین روز مبارک
تارک شایستگی آن والا گهر بمنصب دوازده هزاری ذات و شش هزار سوار
و مرحمت خاص آفتاب گیر سر بلند پی یافته دقیق مقدار آن نامدار
از عنایت علم و نقاره و طومان و طوغ و دستوری نصب بارگاه سرخ
در سفرها به علو درجات اقتدار اختصاص پذیرفت - عمده الدوله اسلام خان
بخدمت میر بخشی گری از انتقال صادق خان و مرحمت خلعت
سرافرازی یافت - و بذابری حسن اتفاق عدد حروف بخشی ممالک با تاریخ
استسعاد آن فذالک افراد دفتر استعداد بدین سعادت عظمی موافق آمد -
خان دوران به مرحمت خلعت و شمشیر خاصه و اسب و فیل و سعادت
تعیین در فوج بادشاهزاده عالم شاه شجاع مختص گشته مرخص شد -
شمس الدین ولد نظر بهادر بمنصب هشتصدی ذات و سوار و حیات خان
داروغه آبدار خانه به سرکردگی خدمتگاران و منصب هشتصدی ذات
و در صد سوار و باقی بیگ قلماق از زمره غلامان صاحب اعتماد بمنصب

هفتصدی پانصد سوار و مکرمست خان بخدست فوجداری اکبر اباد و منصب
دو هزاری هزار سوار و قاضی محمد سعید از تغییر او بخدست دیوانی بیونات
و منصب هزاری دو صد سوار و زین الدین علی برادر اسلام خان از تغییر
او بخدست داروغگی دافع و تصحیح سرافراز و سر بلند گردیدند *

درین سال به تجویز منجمان دیگر باره طلا و نقره که هموزن آنحضرت
شده بود بر ارباب اشتقاق قسمت فرمودند - و بخصایت تصدق
که دافع و رافع انواع بلیات است چنانچه اخبار مخبر صادق تصدیق آن
منی نماید در همه سال مطلقاً مکروهی پیروان وجود اقدس نگشت -
درینولا پرسوتم سنگه نبیره راجه راج سنگه که بدالالت هدایت از نیه ضلالت
و غوایت انحراف جسته به شاه راه مستقیم حق گرائیده بود منظور نظر انور
شده به سعادت مند نامور گشت - و بمرحمت خلعت خاوع و هزار روپیه
انعام اکرام یافت *

پنجم ماه مذکور محکدار خان که سابقاً کیفیت نیکو خدمتی او گزارش
یافت از دکن سعادت گرلی گشته بشرف ملازمت اشرف رسیده مشمول
افواج عواطف گشته بمنصب چهار هزاری ذات و دو هزار سوار و عنایت
خلعت و گهپوه مرصع و اسپ و فیل یافته به نهایت مراتب مدعا رسید -
و ضمّ انعام بیست هزار روپیه نقد با این مراتب جبرکسور و تلافی فتوری
که باحوال او راه یافته بود نمود و با رفع حاجات و ارتفاع درجات در سرکار
مونگیر از صوبه بهار جاگیر یافت - دوازدهم ماه خیرات خان ایلچی
قطب الملک که در نخستین سال جلوس همایون فال بایران شتافته بود اکنون
معادلت نموده آهنگ گلگنده داشت از سعادت اندر زنی زمین بوس درگاه
والا بکام خاطر فیروزی یافته سه راس اسپ عراقی با چند استر بر روی
د شتر بختی و انواع نفایس اقمشه ایران برسم پیشکش کشید *

بیست و پنجم ماه مطابق چهاردهم رجب سال مذکور خجسته
 انجمن وزن مبارک شمسی سال چهل و سوم از عمر پائنده باکین فرخنده
 آراستگی یافت - و جمیع مراسم معهوده و آداب مقرر این روز از
 داد و دهش بظهور رسید - علامی افضل خان از اصل و اضافه بمنصب
 شش هزاره ذات و سوار سر سرافرازی بر افراخت - از بدایع امور غریبه
 که درین روز تفرج آن روی داده باعث حیرت نظارگیان شد اینکه
 مقرب خان دکنی اسپه معلم بازنده پیشکش نمود - که از کمال دلیری
 بی محابا با زنده فیلی که مست نبود یا چاره فیلی که بسیار کلان نباشد
 روبرو می شد - و دستها بر پیشانی و کله فیل استوار نموده خرطوم و سر
 او را بدندان می گرفت - چون فیل بزور از خود دور میکرد باز رخ بسوی
 هم نبرد آورده بر گرداگرد فیل فرزین وار خانه خانه بجست و خیز
 در می آمد - و حریفانه مترصد غفلت خصم و منتظر فرصت خود بوده
 فرزین بند فیل می پرداخت - تا که رفته رفته خود را بهر یف خویش
 رسانیده دندان بر کفل و سایر اعضای او بند می کرد - و چندان شگرفی
 و بهو العجبی بظهور می آورد که فیل را بی دست و پا کرده در عرصه
 میدان فیل بند مات حیرت می ساخت *

یازدهم بهمن منزل مهین شاهزاده داراشکوه که درینولا حضرت واهب
 متعال آن سعادت مند جاوید را از کریمه سلطان پرویز مرحوم صبیغ فرخنده
 لقا کرامت فرموده نوید سعادت قدوم و برکت قدم داده بود از فیض و زود
 حضرت ظل سبحانی مورد انواع میامین آسمانی و برکت جاودانی گردید -
 بادشاهزاده خردور سایر مراسم آداب چنانچه حق مقام بود بجا آورده دو
 نقوش پارچه با جمدهر مرصع به یمین الدوله و خلعتهای فاخره بهمه بندها
 عطا کرد *

انتصاب پذیرفتن رایات ظفر آیات

موکب منصور به صوب پنجاب

چون خطه خاک پاک لاهور که در حقیقت آبروی عالم آب و خاک است و بی شک بقعه ایست از بقاع مبارکه ارض و لهذا بذایر کمال دریافت قسمت سعادت از عهد پاستان باز پیوسته پای تخت سلاطین عظام هندوستان و مرکز دولت ایشان بوده و نیز اکثر اوقات دار السلطنت خداوندان این دولت کده عظمی شده - چون مدتی متمادی از ادراک سعادت ورود موکب مسعود این عزیز کرده آلهی مفتخر و مباهیه نه گشته ازین برکت سامی بی نصیب بود - درین وقت که مدت محرومی با آنها رسیده نوبت سعادت مندیه در آمد این معنی محرک اراده آن حضرت آمده آهنگ نهضت بدان سمت بر قصد اقامت و اندیشه درنگ قرار گرفت - معینا برخی از سعادت نصیب های بقعه کامل نصاب کشمیر دلیلیر موید تمسیت آن مشیت و موکد رسوخ آن نیت گشته عزم آن سمت سمت جزم پذیرفت - لاجرم روز پنجشنبه چهاردهم بهمن ماه مطابق سوم شهر عظمت بهر شعبان سال مذکور طلیعه افواج بحر امواج موکب منصور بجانب پنجاب و صوب لاهور متوجه شد - و در موضع گجرات سامی که نزدیک دارالخلافه واقع است بجهت مصلحت تهیه مصالح سفر احاد مردم و رعایین الحاق بازماندگان که ستوده آئین های این سلطان سلاطین رعیت پرور دادگر است سه روز درنگ اتفاق افتاده - و از آنجا خان عالم را که در فن میروشکاری و نگهداشت جمیع جوارح طیور و پرانیدن سایر جانوران شکاری مهارت تمام دارد بسعادت همراهی رکاب ظفر انتساب مفتخر و مباهیه ساختند که تفرج صیدگاه پالم نموده از دهلی باز گردانند -

و همدین روز خان مشار الیه بانعام هزار و پانصد اشرفی و حاکم خان را بمرحمت چهار صد اشرفی و شیر خان نرین را بعنایت ده هزار روپیه اکرام بخشیدند - هژدهم ماه از آنجا کوچ فرموده بجهت رعایت احوال رعیت جمعی از سپاهیان شکوه مند را بجهت نگاهبانی زراعت تعیین فرمودند تا از عبور لشکر پنهانور که بهنگام قلت عرض آن بیش از یک کروه می باشد ضرر کلی به زیرستان نرسد - و با این همه مردم متدین را متصدی برآوردن پایمالی زراعت مقرر فرمودند که از روی حق و راه حساب بی حیف و میل جبر کسر و تلاشی نقصان مالی ایشان از خزانه عامره نمایند *

بیست و پنجم ماه مذکور مطابق چهاردهم شهر شعبان در قصبه متهر که از قدیم الدهر پرستش گاه معتبر هندوان است مقام فرمودند - چون در پیشه برابر مهال بر آن سوی رودبار چند شیر تنومند گوزن افکن مسکن گرفته آزار و اضرار تمام بانعام و مواشی رعیت حوالی و حواشی می رسانیدند - بذابر دفع ضرر زیرستان بیدرنگ آهنگ صید آن زبردست ددی چند نموده فیل سوار دو قلاده شیر تناور و دو دیگر ماده را که در تنومندی ازینها زیاده بودند صید فرموده و یک شیر بچه زنده گرفته معاودت فرمودند - و شب این روز برکت امروز که لیلة البرات بود باوجود عدم تهیه سامان طرازان کارخانجات سلطنت بذابر امر گیتی مطاع هر دو کنار رودبار چون و کشتیهایی میان آب را چراغان کردند که مانند آن در نظایر این روز بی نظیر در نظر نیامده بود - در منزل چهارم باز در عین گرمگاه روز دو شیر قوی هیکل را به تفنگ خاصه صید نمودند - یکی بوزن هفت من و ده سیر و دیگری ماده بود به پنج من رسید *

چهارم اسفندار اعتقاد خان صاحب صوبه دهلی در یک منزل شهر از کمال بلند اقبالی بسعادت تقبیل حلقه هلالی رکاب مبارک آن سرور که

تاج تارک گردن کشان هفت کشور است رسید - و ازین رو سر حلقه سرافرازان گیتی - از امثال و اقربان خود شده برین سرفرق افتخار به فلک قمر رسانید - و روز دیگر سلیم گده که بر کنار رودبار جرون واقع است از نزول اقدس آن حضرت روکش مدینه الاسلام بغداد گشت - و آب رودش که از زهاب چشمه سار کوثر و تسنیم است باعث زهاب آبروی فرات و نیل گردیده آتش رشک در دل دجانه بغداد بل در جان عین الحیات و سلسبیل افکند - این موضع در اصل بنا نهاده سلیم خان پسر شیر خان افغانست که بعد از اساس افگندن چار دیوار آن بنابر عدم مساعدت روزگار فرصت عمارت نیافته ناامام مانده بود - حضرت جنت مکانی را زینت این مکان جنت نشان دل نشین افتاده آنرا عمارت و مرمیت فرمودند - و نشیمن های خوش و مغزلهای دلکش بنا نهاده در هر آمد و شد دارالملک دهلی آنجا اقامت می نمودند - مجملأ حضرت سلیمان مقامی در روز دوم اقامت سلیم گده که هفتم ماه بود همعنان فتح و ظفر سوار شده بحسب زیارت روضه حضرت جنت آشیانی همایون بادشاه شتافتند - و بعد از اقامت مراسم طواف آن عالی مقام و ادای وظایف زیارت آن حظیره خطیره که اشرف و ایمن اماکن متبرکه این کشور است انعام خدام و مجاوران و امثال آن بجا آورده متوجه زیارت مرقد مقدس قدوة السالکین و برهان العارفين سلطان المشايخ شیخ نظام الدین اولیاء شدند - و از روی عقیدت تمام بر سبیل استغاضه انواع میاهن و برکات اندوخته به پرتو قرأت فاتحه فایحه مشاغل انوار مزید روح و راحت در آن خاک پاک برافروختند - و مبلغ پنجاه هزار روپیه از سرکار خاصه شریفه سواهی آنچه شاهزادهای والا قدر گذرانیده بودند به حسب امر اعلیٰ معتمدان درگاه والا باصحاب استحقاق دارالملک دهلی رسانیدند *

هشتم ماه بجانب پالم ره گرای شده عمارت عالی که در آن مقام
اساس نهاده آنحضرت است از نزول اشرف سمو مکانست سپهر اطلس
یافت - چهار روز در آن فرخنده زمین به نشاط صید و صید نشاط پرداختند -
درین ایام صیدی غریب و شکاری عجیب اتفاق افتاد که تفرج آن صورت
فرح آمیز رنگ از خاطر ارباب صید زدود - و صورت معنی مذکور آنکه چون
حضرت کشورگیر اقلیم شکار درین نخچیرستان سرگرم نشاط شدند قضا را
در اثنای صید و سیر یک روز از تغذگ خاصی که بخاص بان موسوم
است چهل آهو سیاه شکار شد - چون این قسم صید بدیع از هیچ صیادی
که عمر به نخچیر افگنی صرف کرده باشد چه جای بادشاهان عظیم الشان
منقول نیست - موجب افراط نشاط و باعث وقور انبساط طبع اقدس شد -
چنانچه بی نهایت از جا در آمده فرمودند که ازین دست صیدی شاید
از مبداء آفرینش هیچ بادشاهی شکار انداز را دست نداده باشد که در یکروز
بدست خود از یک تغذگ چهل آهو زده باشد - طالبی کلیم از شعری
سرآمد پای تخت این رباعی به نظم آورده بعرض رسانید * رباعی *
چون شاهچهران بادشه کشورگیر افگند بصیدگاه پالم نخچیر-
روزی به تغذگ خاصبان چهل آهو افگند که ننگند بیک صید در تیر
درینولا بعرض مقدس رسید که بحسن سعی ظفرخان ابدال والی ثبت
اطاعت پذیر شده روی زر از سکه مبارک نام نامی و سر منبر را از خطبه
القاب سامی منور نموده - و نه اشرفی مسکوک به سکه مبارک که بر سبیل
نمودار با پیشکش بسیار از نفایس آن کشور ارسال داشته بود هفدهم ماه بنظر
مبارک در آمد - بیست و ششم ماه ساحت سرزمین پرگنده انباله که
در عهد بادشاهزادگی داخل محال جاگیر خدیو هفت کشور بوده پیوسته
پرتو توجه به عمارت و ترتیب آن محل قابل می گماشتند - درینولا بعد از

مدت مدید فروغ پذیر پرتو ماه رایت ظفرهاله شد - و گل زمین باغی
 فردوس آئین که طرح انگذده عهد سعادت مهیادشاهزادگی بود از پرتو
 نزول سعادت مقرون و برکت قدم فرخنده مقدم همایون داغ رشک بردل
 سرایستان ارم گذاشت - و چون آن مکان فردوس نشان در آغاز جلوس مبارک
 به نواب بیگم صاحب مرحمت شده بود عمارتی لایق شان پرستاران آن قرة
 حور عین و رابعه بذات سپهر برین نداشت - بنابر آن متصدیان مهمات آن
 پرگنده باساز نهادن نشیمن های دل نشین فرمان پذیر گشتند *

بیست و نهم قصه سرهند که از جمله خالصات است مضرب سراق
 افبال شد - و عرصه باغ حافظ رخنه که در عهد حضرت عرش آشیانی طرح
 پذیرفته رفته از ترتیب و مرمت جنت مکانی شاهد قابلیت آن
 بسرحد نهایت خوبی و مرغوبی گرانیده بود - و درختانش رشک طوبی
 شده سدره آسا به منتهای مرتبه کمال رسیده بودند از میامن ورود اقدس
 غیرت افزای فلک اطلس گشت - و نشیمن های دلکش آن باغ که بغایت
 دلنشین و فیض بخش بودند از برکت نزول مقدس رشک فرمای هفت
 کاخ اخضر گردیده روکش این آبنوسی طایم مقونس آمد - چون وقت
 قدوم موکب نوروز گیتی افروز نزدیک شده بود و درین نزدیکیها
 تا دار السلطنت لاهور جای دیگر که درخور تزئین انجمن جشن نوروزی
 باشد یافت نمی شد - بنابر آن بزم آرایان انجمن سرور و پیرویه بندان
 محافل عیش و عشرت بانفاق سامان طرازان کارخانجات سلطنت
 بآئین یزدی این بزم دلپذیر بر اطراف تالابی که متصل بباغ طرح انگذده
 حضرت جنت مکانی بود مامور شدند *

R

CALL No. { ۹۵۲۳۰۲۳ } ACC. NO. ۱۵۳۰
 AUTHOR { ۱۵۳۰ }
 TITLE عمل صالح الموسوم به شایگان نامه
 جلد اول -

۹۵۲۳۰۲۳
 ۱۵۳۰
 عمل صالح الموسوم به شایگان نامه
 جلد اول

Date	No.	Date	No.
۸/۸			
۲۸			

CHECKED AT THE TIME
 ISSUE

MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES :-

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of **Re. 1-00** per volume per day shall be charged for text-book and **10 Paise** per volume per day for general books kept over-due.

